ಆಸ್ತಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ

ಹಿಂದು ಕಾನೂನು

ಭಾರತದ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್

ಮತ್ತು

ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪುಗಳಿಂದ

ಸಂಶೋಧಕ ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಕಾರ ಗ್ರಂಥದ ಹಕ್ಕುದಾರರು

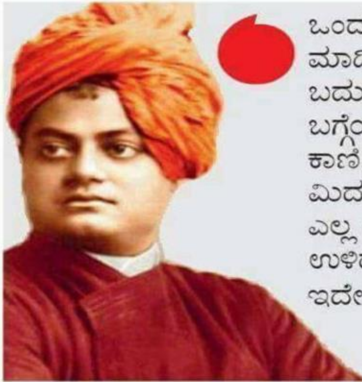
ಶ್ರೀಧರ ಬಾಬು. ಎನ್

ವಕೀಲರು, ತುಮಕೂರು

ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಮೂಲ

http://indiankanoon.org
&
http://www.manupatrafast.in

(ಕಾನೂನು ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ತಾಣಗಳು)

ನಿರಾಕರಣೆ

ನನ್ನ ಆನ್‌ಲೈನ್ ದಾಖಲೆಗಳು / ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು / ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒದಗಿಸಲಾದ ಮಾಹಿತಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನು ಅರಿವಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ, ಅದರ ಬಳಕೆ ಅಥವಾ ದುರುಪಯೋಗದ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ನಾನು ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು/ ಸಂಶೋಧಿತ ಉಲ್ಲೇಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಕಲಿಸಿದರೆ ಯಾವುದೇ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಅಥವಾ ಖಾತರಿ ಈ ಲೇಖಕನಿಂದ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೋಷಗಳು ಮತ್ತು ಲೋಪಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಲಾಗ್ ವೆಬ್ ಸೈಟ್‌ಗಳು / ಲಭ್ಯವಿರುವ ದಾಖಲೆಗಳು / ಪಿಡಿಎಫ್ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು/ ಪ್ರಕಟಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸೈಟ್‌ಗಳು / ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ /ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕ ಕಾನೂನು ಸಲಹೆ ಅಥವಾ ವಕೀಲ / ಕ್ಲೈಂಟ್ ಸಂಬಂಧದ ರಚನೆ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಾರದು. ನನ್ನ ಸೈಟ್‌ಗಳು / ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು / ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸ್ಥಳೀಯ ವಕೀಲರನ್ನು / ಸಲಹೆಗಾರರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಹೆಚುವರಿ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕೃತ ಮೂಲ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು, ಸೈಟೇಷನ್ ಗಳು, ಕೋರ್ಟಿನ ಅಧಿಕೃತ ವೆಬ್ ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದಾಖಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪುನಃ ಒಮ್ಮೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಸಲಹೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಮುಂದುವರಿದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಅಂತಹ ವರದಿಗಳ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಂತಹ ಉಲ್ಲೇಖದ ಪೂರೈಕೆದಾರರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು. ನನ್ನ ಬ್ಲಾಗ್ ಓದುವಿಕೆ ಉಚಿತ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ, ನನ್ನ ಬ್ಲಾಗ್‌ಗಳ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾದ ಮಾಹಿತಿ, ಆನ್‌ಲೈನ್ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಓದಬಲ್ಲ ಮತ್ತು ಡೌನ್‌ಲೋಡ್ ಮಾಡಬಹುದಾದ ದಾಖಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಾವು

ಅವಲಂಬನೆಯನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಖರವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ನಾವು ಎಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಹೊರಸೂಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಲೋಪಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೇಗಾದರೂ, ನಾವು, ಅಥವಾ ನಮಗೆ ಡೇಟಾವನ್ನು ಒದಗಿಸುವವರು ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಿತ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ಗಳು, ಉಚಿತ ಆನ್‌ಲೈನ್ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಮಾಹಿತಿಗಳು, ಒದಗಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯ ನಿಖರತೆ, ಸಂಪೂರ್ಣತೆ ಅಥವಾ ನವೀಕೃತ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಭರವಸೆಗಳು, ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಅಥವಾ ಖಾತರಿ ಕರಾರುಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರಕಟಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲ ತೀರ್ಪುಗಳ ಉಲ್ಲೇಕಗಳಿದ್ದು, ಹೆಚ್ಚಿನ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಶೋಧಿಸಲು ಕೋರಲಾಗಿದೆ. ಬಳಕೆದಾರರು ಅದನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅಧಿಕೃತ ಮೂಲದಿಂದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ದೃಡೀಕರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀಧರ ಬಾಬು.ಎನ್

"ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ನೋಡಿ! ನಮಗೆ ಅನಂತ ಶಕ್ತಿ, ಅನಂತ ಉತ್ಸಾಹ, ಅನಂತ ಧೈರ್ಯ, ಅನಂತ ತಾಳ್ಮೆ ಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಸಾಧಿಸಬಹುದು."

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ ಮಹಿಳಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕು ಬಗ್ಗೆ ನೀಡಿರುವ ತೀರ್ಪುಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು ಸೇರಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಮಾತಾ ಪಿತೃಗಳ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ

ಶ್ರೀಮತಿ ಗೌರಮ್ಮ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಆರ್. ನಾಗರಾಜಚಾರ್

ಮತ್ತು

ಶಿವೈಕ್ಯ ಗುರುಗಳಾದ

ಎಸ್.ಎಂ. ಸೋಮಶೇಖರಪ್ಪ ರವರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ

ಇದರಲ್ಲಿನ ಪರಿಶ್ರಮ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರದ್ದಾಗಿದೆ

ಇದನ್ನು ಓದಿ, ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಪಸರಿಸಿ, ಕಾನೂನು

ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರ ಬದಲಾವಣೆ ತನ್ನಿ.

ನಮ್ಮ ಕಕ್ಷಿದಾರರು ಕಾನೂನನ್ನು ತಿಳಿದಿರಲಿ, ತಿಳುವಳಿಕೆ

ನಮ್ಮ ಜೇಬಿಗೆ ಕತ್ತರಿ ಆಗದು, ಅದು ಉತ್ತಮ ನಾಗರೀಕತೆ,

ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ.

SRIDHARA BABU.N

9880339764

ಪರಿವಿಡಿ

ಅಧ್ಯಾಯ–1

(ಮೂಲ)

ಅಧ್ಯಾಯ–2

(ಚರಿತ್ರೆ)

ಅಧ್ಯಾಯ–3

(ಕಸ್ಟಮ್ಸ್ /ಯೂಸೇಜಸ್/ ಪರ್ಸನಲ್ ಲಾ)

ಅಧ್ಯಾಯ–4

(ವಾಸ್ತವ ಕಾನೂನು)

ಅಧ್ಯಾಯ–5

(ವಿವಿದ ಪಾತ್ರಗಳು)

ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ವಿವಿದ ಬಾಂದವ್ಯಗಳು

ಹಿಂದು ದತ್ತು ಪಡೆದಾಗ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಕಾನೂನು

ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ "ಕರ್ತ"

ದತ್ತು ಮಗ, ಸಾಕು ಮಗ, ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳು

ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ – ಕರ್ತ – ಸಮಾನತೆ – ಮೈನರ್

ಸಹ ಮಾಲೀಕ ಅಥವ ಸಹ ಪಾಲುದಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ

ಭೂಸುದಾರಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದು ಕಾನೂನು

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಮತ್ತು ಹಿಂದು ಕಾನೂನು.

ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಪಡೆ

ಅಧ್ಯಾಯ–6

(ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ)

ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಮತ್ತು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ

ವಿವಿದ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ

ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯ ಕಾನೂನು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಇತಿಮಿತಿಗಳು

ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಹುಚ್ಚ ಎಂದಾದರೆ ಹೇಗೆ

ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್, ಡಿಸ್ಪೋಸ್ ಮತ್ತು ಅಲಿನೇಷನ್ (ಎಂದರೆ ಯಾವ ಅರ್ಥ ಸೂಚಿಸುತ್ತೆ)

ಹಿಂದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು

ಅಧ್ಯಾಯ–7

(ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕು)

ಮೌಸೂರು ಮಹಿಳಾ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ 1933

ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಯ್ದೆ

ಆಸ್ತಿ ಯಾರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅದು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಕಾನೂನು ಪರಿಭಾವಿಸುತ್ತದೆ

ಕಲಂ 8 ರ ಕೆಳಗೆ ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದು ಸ್ವಂತ ಆಗುತ್ತೆ.

ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿ ಇರುವಾಗ ಆಸ್ತಿ ವಿಲೆ ಹೇಗೆ

ಮಹಿಳಾ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾನೂನು

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ

2020 ರ ಸುಪ್ರೀಂ ತೀರ್ಪು

ಅಧ್ಯಾಯ–8

(ಪಾರ್ಟಿಷನ್/ವಿಭಾಗ)

ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಅಥವ ವಿಭಜನೆ ಅಂದರೆ ಹೇಗೆ

ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಮತ್ತು ಪರ್ ಸ್ಟೈಪ್ಸ್

ಯಾರು ವಿಭಾಗ ಕೋರಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ

ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಕೋರಿದ ನಂತರದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕಾನೂನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ

ವಿಭಾಗ ವರ್ಗಾವಣೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಲ್ಲ

ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನತೆ

ವಿಭಾಗದ ಅಂತ್ಯ ಯಾವಾಗ

ವಿಭಾಗ ಕಾಯ್ದೆ 1893

ವಿಭಜನೆ ಮತ್ತು ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ನಾಮಾಂಕಿತ ವಿಭಾಗ (ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್)

ವಿಭಾಗದ ಡಿಕ್ರಿ ನೊಂದಾಯಿಸಬೇಕೆ

ಹಿಂದಿನ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಪಾರೀಖಾತು ಕಾನೂನು ಬದ್ದವೇ (ನೋಂದಾಯಿತವಲ್ಲದ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರಗಳು)

ರಾಜೀ ಒಪ್ಪಂದಗಳು ಮತ್ತು ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ವಿಭಾಗ ಆದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ತೆರೆಯಲು ಬರುವುದೇ

ತಂದೆಯ ವಿಭಾಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು

ಅಧ್ಯಾಯ–9

(ಅಗತ್ಯ ಬದಲಾವಣೆ)

ವಿಭಾಗ ದಾವೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಬಯಸಿರುವ ಕೋರ್ಟ್

ಪೂರ್ವಾಪೇಕ್ಷಿತಗಳ ಸಂಶೋಧನೆ ದಾಖಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ

ವಿಭಾಗ ದಾವೆ ಹಾಕುವವರ ಕರ್ತವ್ಯ

ಅಧ್ಯಾಯ–10

(ಪೂರ್ವ ಖರೀದಿ ಹಕ್ಕು)

ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆದ್ಯತೆಯ ಹಕ್ಕು

ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕಿನ ಕಾಲಮಿತಿ

ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು

ಅಧ್ಯಾಯ–11

(ತೀರ್ಪು – ಮಧ್ಯಂತರ ಆಜ್ಞೆ)

ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಸಂಬಂದಿಸಿದಂತೆ

ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಈ ಬಗ್ಗೆ

ಅಧ್ಯಾಯ–12

(ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಮಹತ್ವ)

ದಾಖಲಾತಿಗಳು, ಪುರಾವೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾನೂನು ಮಹತ್ವ

ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಅದರ ಮಹತ್ವ,

ಸೋಗಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಎಂದು ದಾಖಲೆ ಅಲ್ಲಗಳೆದಾಗ

ಅಧ್ಯಾಯ–13

(ಕಾಲಮಿತಿ)

ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿ ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳು

ಅರ್ಜಿಯ ವಿಳಂಬಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥ ಕಾರಣಗಳು – ಕಾಲಮಿತಿ

ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಕಾಲಮಿತಿ

ಅಧ್ಯಾಯ–14

(ವಿಲ್)

ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಆಸ್ತಿ ಆರ್ಜನೆಗಳು

ವಿಲ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ, ಕಾಲಮಿತಿ

ವಿಲ್ ಅನುವಾದಿಸುವಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟಗಳ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರಗಳು

ಅಧ್ಯಾಯ–15

(ಕ್ರಯಕರಾರು–ವರ್ಗಾವಣೆ)

ಕ್ರಯಕರಾರು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ದಾವೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದು ಕಾನೂನು

2018 ರಲ್ಲಿ ಬದಲಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಕಾಯ್ದೆ ಕಾನೂನು

ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಬದಲೀ ನೆರವೇರಿಕೆ

ನೊಂದಾಯಿತ ಕ್ರಯ ಪತ್ರ ರದ್ದು ಮಾಡಬಹುದೆ

ಹಿಂದಿನ ಕ್ರಯಕರಾರು ಇದ್ದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಕ್ರಯಪತ್ರಗಳ ಪರಿಣಾಮ

ದಾವೆ ಇದ್ದಾಗ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ

ಲೇಖಕರ ನುಡಿ

ಸಿವಿಲ್ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾಕಂಡಂತೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದ ವಾದಪತ್ರಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕಾನೂನಿನ ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನದ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿನ್ನೆಡೆಯಿಂದಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ 18+ ವರ್ಷದ ವಕೀಲ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಸ್ ಲಾ ಸಂಗ್ರಹ ಅದನ್ನ ಹಂಚುವಿಕೆಯನ್ನು ಅನ್ಲೈನ್ ಬ್ಲಾಗ್ ಮತ್ತು ಫೇಸ್ಬುಕ್ ಗ್ರೂಪ್ ನಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ 2006–07 ರಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಬರೆದ ಹಲವು ಲೇಖನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಲೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ ಮೆಸೇಜ್ ಮಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಗರೀಕರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಲಭ್ಯವೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಆಂಗ್ಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಸ್ಟು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದ್ದೇನೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಕಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಆಯ್ದು ಕೊಂಡದ್ದು "ಹಿಂದು ಕಾನೂನು" ಅದರಲ್ಲಿನ "ಆಸ್ತಿಹಕ್ಕುಗಳು", ಬರೆದದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ್ದು ಸಾಗರದಂತಿದೆ. ಅನ್ಲೈನ್ ನಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಕಾನೂನು ಡಾಟ್ ಅರ್ಜ್, ಮನುಪಾತ್ರ ಚಂದಾದಾರನಾಗಿ, ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಲಾ ಬುಕ್ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಂಗ್ರಹಿತ ಸಂಶೋಧನಾ ಬಾಗವೇ ಈ ಗ್ರಂಥದ ತಿರುಳು. ಇನ್ನು ಹಿಂದು ಗ್ರಂಥಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನ್ಲೈನ್ ನಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸೇಕ್ರೆಡ್ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಡಾಟ್ ಕಾಂ ಮತ್ತು ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿತ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಭೋದನೆಗಳು,

ಇಲ್ಲಿ ಇತರೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅನುವಾದಿಸಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳ ಕಲಿಕೆಯ ಜಗತ್ತು ನನಗೆ ಆತ್ಮ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಸುಮಾರು 500 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಸುಗಳ ಅಧಿಕೃತ ಉಲ್ಲೇಕವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಘನ ಭಾರತದ ಅನೇಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ಶ್ರಮವದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ಸರಳೀಕರಣ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಮತ್ತು ಬರವಣಿಗೆ. ಇದುವೆ ನಿರಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಕೀಲರಾಗಿ ಮೂಲಭೂತ ಕಲೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದನ್ನು ಇಂದಿನ ಯುವ ವಕೀಲರಿಗಾಗಿ, ಕಾನೂನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಾಗಿ, ವಾಜ್ಯ ನಡೆಸುವವರ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ, ಕಾನೂನು ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ, ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುವವರೆಗೂ ನಾವು ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ, ತಪ್ಪಿರಬಹುದು, ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನತೆ ಇರಬಹುದು, ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಿರಬಹುದು, ಮಾನವ ಸಹಜ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿ ತಂದಿದೆ ಓದುಗರಿಗೂ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನ ವೈಶಾಲ್ಯತೆ ಕರುಣಿಸಲಿ ಎಂದು ಬಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತ, ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಪ್ರೇರಕರಾದ ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್.ಎಂ. ಸೋಮಶೇಖರಪ್ಪ ವಕೀಲರು, ತುಮಕೂರು, ರವರು ನನ್ನ ತಂದೆ ದಿ. ಹೆಚ್.ಆರ್. ನಾಗರಾಜಚಾರ್ ರವರು ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಾಯಿ ದಿ. ಗೌರಮ್ಮ, ರವರು, ನನಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ನೀಡಿ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ

ಅರ್ದನಾರಿಯಾಗಿ, ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂತ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಶ್ರೀದೇವಿ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಪುತ್ರ ವಕೀಲ ಎಸ್.ಮೋಹನ್, ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವವನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನೊಡನೆ ಕಾನೂನು ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿ ದೆಸೆಯಲ್ಲೇ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಪುತ್ರ ಎಸ್. ಹಿಮಕಿರಣ್ ಇವರೆಲ್ಲರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಕುಲ ಗುರು ಪೋತಲೂರು ವೀರಭ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪಾದಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಹಂಚಲು ಮುದ್ರಕರೊಬ್ಬರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇದನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರೋ ಕುತಂತ್ರಿಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟು ನನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತವರಿಗೆ ನನ್ನ ದಿಕ್ಕಾರವಿರಲಿ.

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆದಾಗ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಎಲ್ಲಿ ನೀವು ಡೌನ್ ಲೋಡ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿ ಎಂದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಕಾಪಿ ರೈಟ್ ನಾನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಧರ ಬಾಬು. ಎನ್

ವಕೀಲರು, ತುಮಕೂರು

https://sridharababu.blogspot.com/
sridharababu1234@gmail.com

ಅಧ್ಯಾಯ–1 (ಮೂಲ)

ಹಿಂದು ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಚರಿತ್ರೆ

ನಾವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವಾಗ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು, ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಇತರೆ ಮತಗಳನ್ನು ಧರ್ಮವೆಂದು ಒಪ್ಪಲು ಸಾದ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವದ ಇತರ ಮತಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ಅದು ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ಮಾತ್ರ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಚಂದಾದಾರರಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಇದು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ; ಇದು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಇದು ಯಾವುದೇ ಮತ ಅಥವಾ ಧರ್ಮದ ಸಂಕುಚಿತ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಜೀವನ ವಿಧಾನವೆಂದು ವಿವರಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಇನ್ನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಡಾ. ರಾಧಕೃಷ್ಣನ್ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಮೂಲ ಬುಡಕಟ್ಟು ನಿವಾಸಿಗಳು, ಆರ್ಯರು ದ್ರಾವಿಡರು ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಹಿಂದು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ವೇಶನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತು ಅನೇಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯವು ಒಂದೇ, ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಅದನ್ನು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಶನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದದ್ದೇ ಬಹುದೇವಾರಾದನೆ.

ಬಹುದೇವಾರಾದನೆಯನ್ನು ಹಿತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹಿಂದು ತತ್ವ ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಮಠಾಧೀಶರು, ವಚನಕಾರರು, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರು, ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಸುದಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಬುಹುದೇವಾರಾದಕರನ್ನು ಕಂಡಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲು ಅಂತ ಯಾರೂ ಇಂದಿಗೂ ರಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲೂ, ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿವಿದ ಮತ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲೂ ವಿಗ್ರಹಾರಾದನೆ, ಕಾಲ್ಪನಿಕ ದೇವರ ಆರಾದನೆ, ಏಕ ಹಿಂದು ದೇವರ ಆರಾದನೆ, ಮುಂತಾದ ವಿಶೇಷ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡಲಾಯಿತು, ಅಂದಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಿದ್ದ ಅನೀತಿ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ವಿರುದ್ದ ಹೊಸ ನೀತಿಯುಕ್ತ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ತರಲಾಯಿತೆ ಹೊರತು. ಯಾವುದನ್ನೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಗೊಳಿಸಲು ಜನರಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ರಚನೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಅನೇಕ ಪಂಥಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪಾಗಿದೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳು ಶೈವ ಪಂಥ, ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಪಂಥ, ಇದರ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಶಿವಾಗಮಗಳು, ಪಂಚರಾತ್ರ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಾಗಮಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಾನವಾದ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅವರು ತಮ್ಮ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಭಿನ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂರು ಪಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಶೈವ ಪಂಥ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಶೈವ ಪಂಥ? ಶೈವ ಪಂಥವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ನಾಲ್ಕು ಅತಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುವ ಪಂಥಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು, ಮತ್ತು ಇದು ಶಿವನನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮ ಹಾಗೂ ಪವಿತ್ರನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಶೈವರು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಶೈವ ಪಂಥದ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಶಿವನು ಎಲ್ಲವೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾನೆ, ಎಲ್ಲದರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಸಂರಕ್ಷಕ, ವಿನಾಶಕ,

ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವವನು ಹಾಗೂ ಮರೆಮಾಡುವವನು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಶೈವ ಪಂಥವು ಭಾರತ, ನೇಪಾಳ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಲಂಕಾದಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಶಿವ ಅಥವಾ ರುದ್ರನ ಉಪಾಸನೆಯು ತುಂಬಾ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು. ಸಿಂಧೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅವಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 3000–4000) ಶಿವೋಪಾಸನೆ ಇತ್ತೆಂಬ ಕುರುಹುಗಳಿವೆ..

ಶೈವಾಗಮಗಳು ಕ್ರಿ.ಶ. 8–9 ನೇ ಶತಮಾನದವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗಿವೆ. ಅವು 108 ಇವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 28 ಆಗಮಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದವು . ಆಗಮದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳು ; ವಿದ್ಯಾ (ಜ್ಞಾನ) , ಯೋಗ , ಕ್ರಿಯಾ , ಮತ್ತು ಚರ್ಯಾ ಕ್ರಿಯಾ ಮತ್ತು ಚರ್ಯಾ ಕಾಂಡಗಳು ದೇವಾಲಯ ನಿರ್ಮಾಣ, ಮೂರ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ, ಪೂಜಾವಿಧಾನ, ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಜ್ಞಾನ ಯೋಗ ಕಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವ – ಶಿವರ ಸಂಬಂಧ ಶಿವ ಸ್ವರೂಪ, ಇತ್ಯಾದಿ ದಾರ್ಶನಿಕ ವಿಚಾರ, ಯೋಗ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ತಮಿಳು ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಕಾಶ್ಮೀರ ಶೈವ ಸಿದ್ದಾಂತ, ವೀರಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ.

ವೀರಶೈವವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಶೈವ ಶಾಖೆಯ ಒಂದು ಪಂಥ. ಈ ಪಂಥದ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ತೆಲಂಗಾಣ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ವೀರಶೈವರು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತಮ್ಮ ತಾತ್ವಿಕ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವನು ವೀರಶೈವ ಪಂಥವನ್ನು ಐವರು ಆಚಾರ್ಯರು (ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು) ಮೂಲಕ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಮಂತ್ರಮಾರ್ಗ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಶೈವ ಅಗಮಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಶೈವ ತಂತ್ರ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿತು. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಹೊಸ ಆಚರಣೆಗಳು, ಯೋಗ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿತು. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶೈವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ,

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಜೈನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಆಜಿವಿಕಾ ಶಾಲೆ ತನ್ನ ನಿಯತ್ತಿ ("ಫೇಟ್") ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಣಾಯಕತೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದೆ, ಯಾವುದೇ ಮುಕ್ತ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು, ಸಂಭವಿಸಿದ ಎಲ್ಲವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಜಗತ್ತಿನ ತತ್ವಗಳ ಕಾರ್ಯ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಜಿವಿಕರು ಕರ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಭ್ರಾಂತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರು. ಆಜಿವಿಕ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ಮೌರ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬಿಂದುಸಾರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 4 ನೇ ಶತಮಾನದ ಬಿಸಿಇ ಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಎತ್ತರವನ್ನು ತಲುಪಿತು. ಈ ಚಿಂತನೆಯ ಶಾಲೆಯು ನಂತರ ನಿರಾಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯ ರಾಜ್ಯಗಳ ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ 14 ನೇ ಶತಮಾನದ ಸಿಇ ಮೂಲಕ ಸುಮಾರು 2,000 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬದುಕುಳಿದರು ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ.

ಚಾರ್ವಾಕ? ಇವರು ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ ? ರಾಜನೇ ಈಶ್ವರನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲೊಂದು.ಕ್ರಿ.ಪೂ 600ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಈ ಪರಂಪರೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. 'ಸರ್ವ ದರ್ಶನ ಸಂಗ್ರಹ'ದಲ್ಲಿ ಉದ್ದರಿಸಿದಂತೆ ಚಾರ್ವಾಕ ಮತದ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವಗಳು ಇಂತಿವೆ. ಸಂತೋಷವೇ ಬದುಕಿನ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಪಂಚ (ಸ್ವರ್ಗ ಯಾ ನರಕ) ಎಂದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗ ಹಾಗೂ 'ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ' ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಭ್ರಮಾಧೀನ ಆದರ್ಶಗಳೆಷ್ಟೆ. ಸಾವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಿಶ್ಚಿತ. ಮರುಜನ್ಮ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಬದುಕಿರುವಷ್ಟು ದಿನ ಸುಖವಾಗಿರಲು

ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ದುಖ ಇದೆ ಎಂದು ಸುಖವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಾಗ ಭತ್ತದ ಹೊಟ್ಟು ಮತ್ತು ದೂಳು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಸಾದ್ಯವೇ? ಅಂತೆಯೇ ದುಖಕ್ಕಾಗಿ ಸುಖ ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಭೂಮಿ, ಆಕಾಶ, ನೀರು ಹಾಗೂ ಬೆಂಕಿ ಮೂಲಭೂತ ವಸ್ತುಗಳು. ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಈ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲಭೂತ ವಸ್ತುಗಳಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಕೆಲವು ಅಮಲೇರಿಸುವ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿದಾಗ ಅಮಲೇರಿಸುವ ಗುಣವುಳ್ಳ ವಸ್ತುವಾಗುವುದೋ ಅಂತೆಯೇ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಈ ನಾಲ್ಕು ವಸ್ತುಗಳಿಂದಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲ. 'ನಾನು ತೆಳ್ಳಗಿದ್ದೇನೆ' 'ನಾನು ದಪ್ಪಗಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲವೂ ಈ ದೇಹಕ್ಕೇನೆ ಹೊರತು ಆತ್ಮಕ್ಕಲ್ಲ. ಬೆಂಕಿಯ ಬಿಸಿ, ಗಾಳಿಯ ತಂಪು ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕೃತಿ ದತ್ತವಾದವುಗಳೇ. ಎಲ್ಲಾ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ವಸ್ತುಗಳೂ ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮದಂತೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ವೇದಗಳು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ಯಾಗ, ಯಜ್ಞಾದಿಗಳು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಜನರ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿವೆಯಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ವಿವೇಕವಾಗಲೀ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲ. ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಅನುಭವಗಳಿಗೂ, ಭಾವನೆಗಳಿಗೂ, ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮಗಳಿಗೂ, ಪಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡದಿರುವುದರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ದರ್ಶನ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಭಕ್ತಿ, ದೈವ ವಾದ, ಅದ್ಯಾತ್ಮ, ಮೋಕ್ಷಗಳ ಅಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಚರ್ವಾಕವಾದ ಅಡಗಿಹೋಯಿತು.

ಯೋಗ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾಗಿದೆ. ಯೋಗ ಎಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ದೈಹಿಕ ಹಾಗೂ

ಮಾನಸಿಕ ಆಚರಣೆಗಳ ಬೋಧನಶಾಖೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ, ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಜೈನ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದವನ್ನು ಧ್ಯಾನದ ಆಚರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೂ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾಗುವ ಯೋಗದ ಪ್ರಮುಖ ಶಾಖೆಗಳೆಂದರೆ ರಾಜ ಯೋಗ, ಕರ್ಮ ಯೋಗ, ಜ್ಞಾನ ಯೋಗ, ಭಕ್ತಿ ಯೋಗ, ಮತ್ತು ಹಠ ಯೋಗ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದ ಯೋಗ ವು ಅನೇಕ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಮತ್ತು ಆ ಪದವು "ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ,", "ಐಕ್ಯವಾಗು" ಅಥವಾ "ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗು" ಎಂಬರ್ಥಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲ "ಯುಜ್," ನಿಂದ ವ್ಯತ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಇದರ ರೂಪಾಂತರಗಳೆಂದರೆ "ಸೇರಿಸುವಿಕೆ," "ಜೊತೆಗೂಡುವಿಕೆ" "ಒಕ್ಕೂಟ" "ಸಂಯೋಗ," ಮತ್ತು "ನಿಮಿತ್ತ/ಉಪಕರಣ."

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ('ಭಗವಂತನ ಗೀತೆ'), ಯೋಗ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಹಳ ವ್ಯಾಪಕ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣ ಅಧ್ಯಾಯವೊಂದನ್ನೇ (ಅಧ್ಯಾಯ 6) ಧ್ಯಾನದೊಂದಿಗೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಯೋಗದ ಆಚರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲದೇ, ಇದು ಯೋಗದ ಮೂರು ಪ್ರಧಾನ ವಿಧಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ :

ಕರ್ಮ ಯೋಗ: ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಯೋಗ,

ಭಕ್ತಿ ಯೋಗ: ದೈವಶ್ರದ್ಧೆಯ ಯೋಗ,

ಜ್ಞಾನ ಯೋಗ: ಜ್ಞಾನದ ಯೋಗ.

ಜೈನ ಧರ್ಮ:- ಜೈನ ಧರ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉಗಮಿಸಿದ ಒಂದು ಧರ್ಮ. ಈ ಧರ್ಮದ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ವಿಶ್ವದ ಅನಂತ ಸತ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾದ ಧರ್ಮ. ಪಾರಂಪರಿಕ ನಂಬಿಕೆಯ ಅನುಸಾರ, ಋಷಭದೇವ ಈ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಅರಿತವ. ಈ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆದವರು ತೀರ್ಥಂಕರರೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಋಷಭದೇವನ ನಂತರ ಬಂದ 23 ತೀರ್ಥಂಕರರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವ

ವರ್ಧಮಾನ ಮಹಾವೀರ. ಜೈನಧರ್ಮವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು. ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದಿನದು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ರಾಜ ಧರ್ಮವಾಗಿದ್ದು, 8 ನೇ ಶತಮಾನದ ನಂತರ ಅವನತಿ ಹೊಂದಿತು.

ಸತ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವು ಅತ್ಯಂತ ಜಟಿಲವಾದುದು. ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ (ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ) ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಥವಾ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಅರಿಯಲು ಸಾದ್ಯವಿಲ್ಲ.. ಸರ್ವಜ್ಞ ಮಾತ್ರಾ ಅರಿಯಬಲ್ಲ. ಕುರುಡರು ಆನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಂತೆ, ವಸ್ತುವಿನ ಬಗೆಗೆ ವಸ್ತುವಿನ ಸತ್ಯದ ಜ್ಞಾನ ಕುರುಡರ ಆನೆಯ ಜ್ಞಾನದಂತೆ. ಜೈನ ದರ್ಶನವು ವೇದ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಾಸ್ತಿಕ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಜೈನರು ಆತ್ಮದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ; ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಂಕರನನ್ನೇ ಭಗವಂತನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು ಮಾನವನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಕ್ಕೆ ಸಹಮತವಿದೆ. ಆದರೆ ಫಲ ಕೊಡುವ ವಿಧಾತನಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತ; ಜಗತ್ತು ಜೀವಗಳು ನಿತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ; ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಅನುಭವ ಹಾಗೂ ಇಂದ್ರಿಯಾನುಭವಕ್ಕೂ ಸಮನ್ವಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಧರ್ಮದವರು ಅಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಮನೋನಿಗ್ರಹವು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನವೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದಿಗಂಬರರು, ಶ್ವೇತಾಂಬರರು ಎಂದು ಎರಡು ಪಂಥಗಳಿವೆ. ಜೈನಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವಗಳು ಒಂಬತ್ತು–ಜೀವ, ಅಜೀವ, ಪುಣ್ಯ, ಪಾಪ, ಆಸ್ರವ ಸಂವರ, ಬಂಧ, ನಿರ್ಜರ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ. ಚೇತನಾತ್ಮಕವಾದ ಜೀವ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳ ಕರ್ತ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಫಲದ ಭೋಕ್ತ. ತದ್ವಿರುದ್ಧ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳದ್ದು ಅಜೀವ. ಜೀವವಾಗಲಿ ಅಜೀವವಾಗಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದುವಲ್ಲ. ಜೀವ ರೂಪರಸಗಂಧ ಸ್ಪರ್ಶನಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಪುದ್ಗಲದ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ. ಪುಣ್ಯ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸತ್ಕರ್ಮ ಪುದ್ಗಲವೇ ಪುಣ್ಯ ;

ದುಷ್ಕರ್ಮ ಪುದ್ಗಲವೇ ಪಾಪ. ಅಜ್ಞಾನ, ರಾಗ, ರತಿ, ಮೋಹ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಪಾಪಕರ್ಮ ಜೀವರುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ರವ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಆಸ್ರವ ಆತ್ಮದ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳು ಜೀವರುಗಳನ್ನು ಜನ್ಮಾಂತರಗಳವರೆಗೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತವೆ. ಪಾಪ ಬಂದು ಸೇರದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅಹಿಂಸೆ, ಸತ್ಯವಚನ, ಅಪರಿಗ್ರಹ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗ ಮುಂತಾದ ವ್ರತ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳಿಂದ ಪಾಪವನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂವರ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಪಾಪಕರ್ಮವನ್ನು ಶರೀರ ಆತ್ಮದಿಂದ ಬೇರೆಯಾದದ್ದು ಎಂಬ ನಿಶ್ಚಿತಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸುಟ್ಟುಹಾಕಬಹುದು. ಹಿಂದಿನದನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಜರ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಆವರಣಗಳೂ ತೇಲಿ ಹೋಗಿ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ ಫಲಿಸಿದಾಗ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷ ದೊರೆತಾಗ ಆತ್ಮ ತನಗೆ ಸಹಜವಾದ ಅನಂತಜ್ಞಾನ, ಅನಂತವೀರ್ಯ, ಅನಂತಸುಖಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸಮ್ಯಕ್ದರ್ಶನ, ಸಮ್ಯಕ್ಚಾರಿತ್ರ, ಸಮ್ಯಕ್ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ತ್ರಿರತ್ನಗಳು ಮೋಕ್ಷಸಾಧನಗಳು.

ಜೈನಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ನಿರ್ವಾಣವನ್ನು ಪಡೆದವರು ತೀರ್ಥಂಕರರು. ಇಂಥ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನು ಜೈನರು ದೇವರುಗಳೆಂದು ಪುಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರನೇ ವರ್ಧಮಾನ ಮಹಾವೀರ. ಮಹಾವೀರನ ತರುವಾಯ ಬೋಧೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಪಡೆದವರು ಕೇವಲಿಗಳು. ಇವರು ಗೌರವಾರ್ಹರಾದರೂ ಪೂಜಾರ್ಹರಲ್ಲ.

ಬೌದ್ದ ಧರ್ಮ:- ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ ಪ್ರಪಂಚದ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ 5ನೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಧರ್ಮ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 6ನೇ ಅಥವ 5ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ

ಗೌತಮನ ಬೋಧನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಧರ್ಮ. ಬೌದ್ಧಧರ್ಮ ವೈದಿಕ ಯಜ್ಞಯುಗಾದಿಗಳನ್ನೂ ಪಶುಬಲಿಯನ್ನೂ ನಿಷೇಧಿಸಿತು ; ಜಾತಿಭೇದಗಳನ್ನು ಎಣಿಸದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜೀವನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿತು; ತೀವ್ರದೇಹಶೋಷಣೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಬೋಗಲಾಲಸೆಯ ಲೋಕಾಯತ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಸಂಯಮದಿಂದ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿತ್ತು.

ಆಸೆಯೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲ. ಅದರ ನಿರ್ಮೂಲನವೇ ಮುಕ್ತಿಸಾಧನೆಗೆ ಮಾರ್ಗ. ಸಮ್ಯಕ್ ಜ್ಞಾನ ಸಮ್ಯಕ್ ಸಂಕಲ್ಪ, ಸಮ್ಯಕ್ ವಾಕ್ ಮತ್ತು ಸತ್ಚಾರಿತ್ರ– ಈ ನಾಲ್ಕು ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದವು. ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗಗಳ ಮಾರ್ಗ ಬೌದ್ಧಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ. ಬುದ್ಧದೇವ ದೇವತಾಪೂಜೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದರೂ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧರಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆ ಆಚರಣೆಗೆ ಬಂತು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಪುನರುದ್ಧಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಒಂದು ಅವತಾರವಾಗಿ ಬೌದ್ಧಧರ್ಮ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಯಿತು. ಗೌಡಪಾದ ಮತ್ತು ಶಂಕರರು ಮಾಧ್ಯಮಿಕರ ತರ್ಕವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜಗತ್ತು ಅನಿತ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮವೊಂದೇ ನಿತ್ಯಸತ್ಯವೆಂಬ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿದರು.

ಪುನರ್ಜನ್ಮವು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ಒಂದು ದೀಪದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ದೀಪ ಹತ್ತಿದಂತೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕರ್ಮಗಳು, ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗಬಹುದು. ಆಗ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳೂ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗುವುವು. ಅದೇ ಆತ್ಮ ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ವಸ್ತುವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಿರಂತರ ಅದೇ (ಕರ್ಮ) ಸಂಸ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಕರ್ಮಫಲ ಸ್ವಂತಂತ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಅದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತವು: ಪರಬ್ರಮ್ಮನೇ ದೇವರು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ– ಈಶ್ವರನನ್ನು ಸುಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಒಪ್ಪಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಪೆಡೆದ ದರ್ಶನ. ಅದ್ವೈತವೆಂದರೆ ಎರಡಿಲ್ಲದ್ದು –ಒಂದೇ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಪೂ. 800 –300 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ವೈತ ಪರ ವಾಕ್ಯಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: "ಸರ್ವಂ ಖಲ್ವಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮ" ; "ಆತ್ಮೈವೇದ ಸರ್ವಂ" ; "ಅಯಮಾತ್ಮಾಬ್ರಹ್ಮ;" ;"ಬ್ರಹ್ಮ"ವೇದ ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಭವತಿ" ; ಇತ್ಯಾದಿ ಇವುಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ, ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ದರ್ಶನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕೆಲಸ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. 500 ರ ರಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರಬಹುದಾದ , ಗೌಡಪಾದ ಮುನಿಗಳು, ಮಾಂಡೂಕ್ಯ ಕಾರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿಗೆ ಅದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಮತ್ತು ದೃಢವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ಗೌಡಪಾದರ ಶಿಷ್ಯರು, ಗೋವಿಂದ ಭಗವತ್ಪಾದರು., ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು. ಗೋವಿಂದ ಭಗವತ್ಪಾದರು "ರಸತಂತ್ರ" ವೆಂಬ ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮಾತ್ರ ರಚಿಸಿದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬುರುತ್ತದೆ.

ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು 8ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಭರತ ಖಂಡ ಕಂಡ ಮಹಾಪುರುಷರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದರು ಮತ್ತು ಅದ್ವೈತ ವೇದಾಂತ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಏಕೀಕರಿಸಿದರು. ಇದರ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ತ್ವವೆಂದರೆ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮರ (ದೇವರ) ಏಕತೆ, ನಿಜವಾದ ಸ್ವಯಂ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ. ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಹೆಚ್ಚಿನ ತತ್ತ್ವಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಅದು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಂತ ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಒಪ್ಪದವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲು ಎಂದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆರಾಧಕರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಕಾದಾಟ ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಸ್ಮಾರ್ತ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. ವೇದ ಪದ್ದತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರುತಿ –ವೇದ

ಮತು ಸ್ಮೃತಿಗಳು–ಮನು ಸ್ಮೃತಿ ಮೊದಲಾದವು ಮತ್ತು ಪೌರಾಣಿಕ ಪದ್ದತಿಗಳ ಸಮನ್ವಯ। ಪೂಜಾದಿ ವಿಧಿಗಳನ್ನೂ, ಹೋಮ ಹವನಗಳನ್ನೂ, ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಕ್ರಮ, ಸ್ಮಾರ್ತ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಸ್ಮಾರ್ತರು ಪಂಚಾಯತನ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ, ಗಣಪತಿ, ಅಂಬಿಕಾ, ಶಿವ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಈ ಐದು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ, ಪ್ರಮುಖ ದೇವತೆಯನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ದೇವತೆಯ ಬದಲಿಗೆ ಸ್ಕಂದನನ್ನು ಸ್ಕಂದೇವತೆಯ ಉಪಾಸಕರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು.

ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ? ಇಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ದೇವರು ಎಂದು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರು ಸಂತರು, ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹಾಗೂ ದಾರ್ಶನಿಕರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತಪ್ರತಿಪಾದಕರು ಆಗಿದ್ದರು. ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ಚಿತ್, ಅಚಿತ್ ಎಂಬ ಮೂರು ತತ್ವಾಂಶಗಳು ಇವೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದರೆ ಪರವಸ್ತು, ದೇವರು, ಪರಮಾತ್ಮ. ಚಿತ್ ಎಂದರೆ ಆತ್ಮ. ಅಚಿತ್ ಎಂದರೆ ಜಡವಸ್ತು. ಚಿತ್ ಮತ್ತು ಅಚಿತ್ ಬ್ರಹ್ಮನ ಶರೀರಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶರೀರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಒಬ್ಬನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಚಿತ್ ಮತ್ತು ಅಚಿತ್ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಬೇರೆಯಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿವೆ.

ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಈಶ್ವರನೆಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗಿದ್ದು, 1)ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದು ಈಶ್ವರನೇ ಬ್ರಹ್ಮ. 2) ಈಶ್ವರನು ಅಂತರ್ಯಾಮಿ. 3) ಈಶ್ವರನು ಸರ್ವಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ಅತೀತನು, ಪರಮಪುರುಷನು, ಪೂರ್ಣನು, ಅವನೇ ಜಗತ್ಪತಿ. ವೈಷ್ಣವ ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತವು ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣನಿಧಿಯಾದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದೂ ಅವನ ಅನುಗ್ರದಿಂದ ಮುಕ್ತಿದೊರೆಯುವುದೆಂದೂ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಪಂಥ ವೇದಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯದಿರಬೇಕು. ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ವೇದಪುರುಷ, ಯಜ್ಞನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ ,ವಾಸುದೇವ, ವಿಷ್ಣು – ಈ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗೂಡುತ್ತವೆ. ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಭಗವದ್ಗೀತೆ ವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣ ಭಾಗವತಗಳು ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥದ ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ. ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮುಖ್ಯ ಪಂಥಗಳು. 1. ಶ್ರೀ ಸಂಪ್ರದಾಯ (ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ); 2. ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯ (ದ್ವೈತ –ತತ್ವವಾದ); 3. ರುದ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯ (ಶುದ್ಧಾದ್ವೈತ); ಹಾಗೂ 4. ಸನಕ ಸಂಪ್ರದಾಯ (ದ್ವೈತಾದ್ವೈತ); ಇವಕ್ಕೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ರಾಮಾನುಜ, ಮಧ್ವ, ವಲ್ಲಭ, ನಿಂಬಾರ್ಕರು ಆಚಾರ್ಯರು. ಚೈತನ್ಯರ ಅಚಿಂತ್ಯ ಬೇಧಾಬೇಧವು , ಮಾಧ್ವ ಮತದ ಒಂದು ಶಾಖೆ. ಏಳರಿಂದ 10 ನೇ ಶತಮಾನದ ವರೆಗಿದ್ದ, ಆಳ್ವಾರರು (ತಮಿಳು), ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳ ಆಧಾರಗಳಿಂದ, ಆ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು ಈ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಪ್ರಚಾರ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದು ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಧಾನವಾದುದು. ಈ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ, ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು (ಕ್ರಿ. ಶ. 1017–1137) ವಿಶಿಷ್ಠಾದ್ವೈತವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿ, ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸಿದರು. ಇವರು ಮಹಾನ್ ಮೇಧಾವಿ, ಪಂಡಿತರು, ಮತ್ತು ಭಕ್ತರು. ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಇವರು ಬರೆದ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯ ಇವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ಜೀವವು ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪಿ. ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗಿಂತ ಬೇರೆ. ಜೀವ ಬ್ರಹ್ಮರ ಐಕ್ಯವನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವ ಬೇರೆ , ಬ್ರಹ್ಮ ಬೇರೆ. ಜೀವ (ಆತ್ಮ) ಬ್ರಹ್ಮದಿಂದ ಬೇರೆ –ದೀಪದಿಂದ ಬೆಳಕಿದ್ದಂತೆ. ಬೆಳಕು ಆತ್ಮ ; ದೀಪದ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಭಾಗವಲ್ಲ . ಜೀವನೊಳಗೆ ಅಂತರ? ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿದ್ದಾನೆ. ಜೀವನು ಉಪಾದಿಗಳಿಂದ ಆವೃತನಾಗಿ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವಭಾವತಃ ಆನಂದ ರೂಪಿ . ಕಾರಣ ಅನಾದಿಯಾದ ಕರ್ಮ. ಅದು ಜೀವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಲ್ಲ. ಜೀವನಿಗೆ ಇಚ್ಛಾ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಉಂಟು. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಕೃತಿ ; ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಇನ್ನೊಂದು ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಸಾದೃಶ್ಯವಿದೆ.

ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವು ಯಾವುದಾದರೂ, ವಸ್ತುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಜ್ಞಾನವು ದ್ರವ್ಯವಾದರೂ ಅದು, ಜೀವ, ಈಶ್ವರನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೀಪ – ಬೆಳಕು ; ಬೆಳಕು ದೀಪದ ಧರ್ಮ, ಅದರ ಸ್ವರೂಪವಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನವು ಜಡವೂ ಅಲ್ಲ, ಚೇತನವೂ ಅಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶಕ, ತನ್ನನ್ನೂ ಬೆಳಗಿ – ಬೇರೆಯದನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನ ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ಜಡ, ಸುಖ, ದುಃಖ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನವೇ ; ಆತ್ಮನ ಅನಂತ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಭೂತ ಜ್ಞಾನದ ಅವಸ್ಥಾ ಬೇಧಗಳಾಗಿವೆ. ಭಕ್ತಿ– ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗಳೂ ಅದರ ಬೇಧವೇ .

ಭಕ್ತಿಗಿಂತ ಸುಲಭವಾದ ದಾರಿ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಅಥವಾ ಶರಣಾಗತಿ. ತಾನು ಭಗವಂತನ ಶೇಷ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಶೇಷತ್ವಾನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವುದೇ ಪ್ರಪತ್ತಿ. ಸರ್ವಸ್ವ ಅರ್ಪಣ ಭಾವ. ಸದಾ ಅರ್ಚನೆ , ಕೀರ್ತನೆ, ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದು. ಇದಕ್ಕೂ ಗುರು ಉಪದೇಶ ಅಗತ್ಯ. ಜಾತಿ, ಕುಲ, ಬೇಧವಿಲ್ಲದೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದಾಗ ಆತ್ಮನು ದಿವ್ಯ ಶರೀರಿಯಾಗಿ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿರುವನು.

ಸಂಸಾರ ದುಃಖದಲ್ಲಿರುವ ಜೀವನಿಗೆ ಭಗವಂತನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಬಯಕೆಯಾಗುವುದು. ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮಸೇರಿ ಭಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣ. ವೈದಿಕ ಕರ್ಮ, ದೇವತಾ ಅರ್ಚನೆ, ತಪಸ್ಸು, ಯಜ್ಞ, ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ದಾನ, ಇತ್ಯಾದಿ, ಕರ್ಮಗಳು. ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ತಾನು ಭಗವಂತನ, ಶೇಷನೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಧ್ಯಾನ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿ ; ಈಶ್ವರ ಪ್ರೀತಿ, ಮತ್ತು ಈಶ್ವರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ.

ದ್ವೈತ ದರ್ಶನ– ಇಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ವಿಷ್ಣುವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ– ದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಮದ್ವಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾಧ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಹೆಸರು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮೀಮಾಂಸಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಅಥವಾ ತತ್ವವಾದ. ತಮ್ಮ ಸಿದ್ದಾಂತದ ಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಭಾಷ್ಯಗಳು, ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯ ಮದಲಾದ 37 ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಅವರನ್ನು ವಾಯುದೇವರ ಅವತಾರವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ; ಹಾಗೆಂದು ಅವರೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮದ್ವರು ಅದ್ವೈತವನ್ನು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈವರಗೂ ದ್ವೈತ ಮಂಡನೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖಂಡನೆಯೇ ನೆಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅದ್ವೈತರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿ ಎಂದು ದ್ವೈತರು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಜೀವನು ಈಶನ ಅಧೀನ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಎಂಬುದು ಅಸಂಬದ್ಧ –ಎಂದು ದ್ವೈತಿಗಳ ಮತ. ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲೂ ಜೀವ ಈಶ್ವರರಿಗೆ ಬೇಧ ಉಂಟು. ಜೀವಿಗಳು ಅನಂತ –ಒಂದೊಂದೂ ಭಿನ್ನ –ಶಾಶ್ವತ. ಬಂಧ –ಮೋಕ್ಷ ; ಸುಖ–ದುಃಖ ನಿಜವಾದದ್ದು. ಈಶನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಜೀವನ ಬದುಕು. ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ನಾಶವಾರೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಜೀವನಿಗೆ ಕರ್ತೃತ್ವ ಭೋಕ್ತೃತ್ವ ಎರಡೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಜೀವನು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಧೀನ. ಅಸ್ವತಂತ್ರನಾದರೂ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕರ್ತೃತ್ವ ಭೋಕ್ತೃತ್ವ ಎರಡೂ ಇವೆ. ಹಸುವಿನ ಕೆಚ್ಚಲಲ್ಲಿ ಹಾಲಿದ್ದರೂ, ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರಾ ಬರುವಂತೆ, ತಂದೆಯು ಮಗನ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ತನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ, ದೇವರ ಪ್ರೇರಣೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅನಂತ ಕೋಟಿ ಜೀವಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಮವಲ್ಲ. ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ–ನೀಚ ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದವರು ಮಧ್ವರೊಬ್ಬರೇ! ಜೀವರು ಮೂರು ವಿಧ – ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯ, ತಮೋಯೋಗ್ಯ, ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರಿ. ದೇವ, ಮನುಷ್ಯ, ಪಿತೃ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಮನಷ್ಯೋತ್ತಮರು ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರು. ದೈತ್ಯ, ರಾಕ್ಷಸ,

ಪಿಶಾಚ, ಮನುಷ್ಯಾಧಮರು ತಮೋ ಯೋಗ್ಯರು, ಇವರಿಗೆ ಸಂಸಾರಿಕ ಸುಖವೇ ಸುಖ. ಇವರ ಸ್ವರೂಪವೇ ದುಃಖ; ನಿಜ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನರಕವಾಸ ವೆಂಬ ಸ್ಥಿತಿ. ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರಿ. ಅವರವರ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ಸ್ವರ್ಗನರಕ ಭೂಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗನರಕ ಭೂಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವರು.; ಹೀಗೆ ಬೇಧ ಭಾವದಿಂದ ಇರುವುದೇ ಸರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದುರಾಚಾರಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಾಗುವುದು. ಮೇಲು ಕೀಳು ಎಂಬ ಭಾವ ಇರಬೇಕು. ಸ್ವಾಮಿ–ಭೃತ್ಯ ಬಾವದಿಂದ ಇರುವುದೇ ಸರಿ. ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಅಚಲ ಸ್ನೇಹವೇ ಭಕ್ತಿ. ಅದೇ ಮುಕ್ತಿಸಾಧನ. ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಜ್ಞಾನ. ಮುಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಅವಿದ್ಯೆಯೆಂಬ ಬಂಧದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ. ದ್ವೈತ ದರ್ಶನವು ಜಗತ್ತನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ವಾಸ್ತವ ವಾದಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಮಧ್ವರು ರಾಮಾನುಜರ ಬೇಧವಾದವನ್ನು ಅಥವಾ ಬೇಧಾಬೇಧ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಬೇಧ ವಾದವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರು. ಅದ್ವೈತದ ಪ್ರತ್ಯಯ ವಾದವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಜೀವಿಯ ಅನನ್ಯತೆಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟರು. ಇವರು ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಜೀವಿಗಳ ತಾರತಮ್ಯವಾದವು (ಅದೂ ತಮೋಯೋಗ್ಯೀಯ ಜೀವಿಗಳ (ಗತಿಯಿಲ್ಲದ ಜೀವಿಗಳ) ವಾದವು ಟೀಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ವೇದೋಪನಿಷತ್ತುಗಳಿಗೆ ವೈಷ್ಣವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಮತ್ತು ಹರಿ–ಗುರು–ವಾಯುಗಳಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಕರ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ:– ಇಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನೆ ? ಶುದ್ಧ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡು ಎನ್ನುತ್ತದೆ. 'ಕರ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ' ಇದು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲ. "ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ಕೃತ0 ಪಾಪಂ ವ್ಯಾಧಿರೂಪೇಣ ಭಾಧ್ಯತೇ" ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಿಂದ ಉಂಟಾದ. ಕರ್ಮ ಫಲಗಳನ್ನು ನಾವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕರ್ಮದಿಂದ

ಉಂಟಾದ ಫಲವನ್ನು ಆತ್ಮನು ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಆತ್ಮವು ಹೇಗೆ ಅನಾದಿಯೊ ಹಾಗೇ ಕರ್ಮವು ಸಹ ಅನಾದಿಯೇ. ಆತ್ಮವು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ಕರ್ಮವು ಸಹ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಆತ್ಮವು ಅನೇಕ ಶರೀರಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ನಾವು ಪುನರ್ಜನ್ಮವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಕರ್ಮದ ಮೂಲ ಮನಸ್ಸು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜ್ಯೋತಿಷ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೇ (ಚಂದ್ರನಿಗೆ) ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ, ಭವಿಷತ್, – ಈ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕರ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಕರ್ಮ ಸಿದ್ದಂತದ ಬಗ್ಗೆ ರಜನೀಶ್ ಇದನ್ನ ಓಶೋ ರಜನೀಶ್ ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕರ್ಮದ ಹಿಂದೆ ನಿಯಮ ಕೊಡು ವಂಥವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಆಂತರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದಾಗಿದೆ. ಅದು ಜೀವನದ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಏನನ್ನು ಬಿತ್ತುವಿರೋ, ಅದೇ ನಿಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದುದು, ಇದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಸರಳ ಇಲ್ಲ, ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದಲ್ಲಿ, ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಆಧುನಿಕ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಪರಾಧವೂ ಸ್ವಯಂ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಪರಾಧವೂ ನಮ್ಮ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬೌದ್ಧರು ಆಲಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಉಗ್ರಾಣ ಆಗಿದೆ. ಅಪರಾಧವೆಂದರೆ ನನ್ನ ವಿವರಣೆ ಹೀಗಿದೆ – ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ , ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿರುದ್ಧ, ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ವಿರುದ್ಧ ಏನು ಹೋಗುವುದೋ ಅದು ಅಪರಾಧ. ಅದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ ನೀವು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೊಂದು

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲೊಂದು ಪಾಪ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಲು ಶುರು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ನೀವೇ ನಿಂದನೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಅನುಭವ ಆಗಲು ಶುರು ಆಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನರ್ಹತೆಯ ಭಾವ ಮೂಡಲು ಶುರು ಆಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಹೇಗಿರಬೇಕೋ ಹಾಗಿಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವ ಭಾವ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಕಠಿಣ ಆದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಮಗೆ ನೋವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕತೆಯ ಭಾವವನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಏನಾಗಿರುವಿರೊ, ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವಿರೋ ಅದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ದಾಖಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದೊಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸಂಗತಿ. ಅದನ್ನು ಬೇರಾರೂ (ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ) ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀವು ಆ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಸಾವಿರ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀವು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಿರಿ ಅಪ್ಪಟ ಸುಳ್ಳು ಗಾರರಾಗುವಿರಿ.

ಸಮಾನವಾದವುಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಆಕರ್ಷಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಇದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮ . ನೀವು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಲು ಶುರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಸುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಆಮಂತ್ರಣ ನೀಡಿ ಅಪ್ಪಟ ಸುಳ್ಳುಗಾರ ರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಆಗ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡಾ ನೀವು ಸತ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯಲಾರಿರಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ನೀವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸತ್ಯ ಸಂಧರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸಂಗತಿ ಅಷ್ಟೇ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಲ್ಲೋ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ನೀವೇ ಆ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿದ್ದೀರಿ ನೀವೇ ಪರಮಾತ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಆ ಪುಸ್ತಕ.

ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದೋ ಅನುಗ್ರಹ ಮೂಡಬಹುದು ಅಥವಾ ಅಪಮಾನ ಮೂಡಬಹುದು. ಇದೆ ಕರ್ಮದ ನಿಯಮ. ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೀವು ಒಮ್ಮೆ ಅರಿತಿರಿ ಎಂದರೆ ಸಂಗತಿಗಳು ಬದಲಾಗಲು ಆರಂಭಿಸುವುದು. ಒಮ್ಮೆ ನಿಮಗೆ ಅದರ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಯ ಅರಿವಾದರೆ ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವಿರಿ. ಇಂತಹ ಕರ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಂಬದವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲು ಎಂದು ಇಂದಿಗೂ ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಬಸವಣ್ಣ (ಬಸವ, ಬಸವೇಶ್ವರ) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ತನ್ನ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕುರುಡಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಸವ ಧರ್ಮವು ಜನಿಸಿತು. ಬಸವನ ಆಗಮನವು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪುನರುಜ್ಜೀವನದ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಜಾಗೃತಿ. ಅವನ ಆತ್ಮವು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಆತ್ಮವಾಗಿದ್ದು, ಅವನ ವಯಸ್ಸಿನ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುವ ಮತ್ತು ಹೊಸ ನಿರ್ಮಾಣಗಳಿಗೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಚ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ತಿದ್ದುವಿಕೆಗಾಗಿ ಬಂದರೇ ಹೊರತು ಯಾವ ಪಂಥಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಬಂದವರಲ್ಲ.

ಬಸವಣ್ಣನವರು ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮೂಲಕ ಸಂವೇದನೆಯ ಸಾಗರವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬದುಕನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಕ್ರಮ ವಿಶ್ವಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. – ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಭಯದಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬಸವಣ್ಣನವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯು ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ತುಂಬಿರಬೇಕು ಮತ್ತು

ದಾಸೋಹ ಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು ಅಂಥವರು ಮಾತ್ರ ಬಸವಣ್ಣನವರ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇ ಶರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. – ಜಗತ್ತಿನ ಮತ್ತಾವ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರದ ದೇವನನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ತಾತ್ವಿಕವಾದವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.? ಇಲ್ಲಿ ಏಕದೇವೋಪಾಸನೆ ಅದು ಶಿವನನ್ನ ಇರಬಹುದು ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವನನ್ನ ಇರಬಹುದು, ಇಸ್ಟಲಿಂಗವನ್ನಿರಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಚನದಲ್ಲೇ ಮೂರ್ತಿ ರೂಪಕ ಇಸ್ಟಲಿಂಗಾವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದ 12 ನೇ ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೂ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ, ಶಿವ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಭಕ್ತಿ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕವಿ ಬಸವಣ್ಣ ವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅರಿವು ಹರಡಿದರು, ಬಸವಣ್ಣನವರು ಲಿಂಗತಾರತಮ್ಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾರತಮ್ಯ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಹಾರವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು (ಶಿವ ಲಿಂಗ) ಶಿವನ ಒಂದು ಭಕ್ತಿ ಒಂದು ನಿರಂತರ ಜ್ಞಾಪನೆ ಎಂದು. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇವನು ಒಬ್ಬ ಮತ್ತು ಅವನು ಮಾನವನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಗುಡಿ–ಗುಂಡಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು, ಆಲಸಿ ಜೀವನ ಸಲ್ಲ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು, ವಂಚಿಸುವುದು, ಕೊಲೆ–ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವುದು, ಪ್ರಾಣಿಬಲಿ ನೀಡುವುದು, ಪರಧನ ಹರಣ, ಪರಸ್ತ್ರೀ ವ್ಯಾಮೋಹ ಹೊಂದುವುದು ಘೋರ ಅಪರಾಧ. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಅಥವಾ ಕೀಳು ಎಂಬುದಿಲ್ಲ. ಪುರುಷನಂತೆ ಮಹಿಳೆಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಮಾನತೆ, ಕಾಯಕ, ದಾಸೋಹ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಚರಿಸುವ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಶಿವಶರಣರಾಗ ಬಹುದು ಎಂದು ಬಸವಣ್ಣವರು ಸಾರಿದರು.

ಬಹು–ದೇವರುಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿಯಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ವಂಚನೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಜನತೆಗೆ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಹೊಸ ಜೀವನ ನೀಡಿದರು. ಜಾತಿ, ಮತ, ಲಿಂಗಗಳ ಭೇದವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದರು. ಮಾನವಿಯತೆ. ಕಾಯಕ ನಿಷ್ಠೆ ಧರ್ಮದ ಬುನಾದಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದರು. ಬಸವಣ್ಣ ತಮ್ಮ ವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ಕಾಯಕವೇ ಕೈಲಾಸ, ದಯವೇ ಧರ್ಮದ ಮೂಲವಯ್ಯ, ಅಯ್ಯ ಎಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗ ಎಲವೂ ಎಂದರೆ ನರಕ ಎಂದು ಸಾರುವ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಮಾನವಾತಾ ವಾದಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ಪರ್ಶ ನೀಡಿದರು. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಟುಂಬಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಅನುಲೋಮ ವಿವಾಹ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಮುನ್ನುಡಿಯಾಯಿತು.

ಬ್ರಹ್ಮ–ವಿಷ್ಣು–ಮಹೇಶ್ವರರೆಂಬ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಘೋಷಿಸಿ ಆ ದೇವನನ್ನು ಲಿಂಗದೇವ ಎಂದು ಕರೆದರು. ನಿರಾಕಾರ ದೇವನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರ, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವ ತಳೆದು, ದೇವನ ಸಾಕಾರ ಕೃತಿಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ, ಇದು ಗೋಲಾಕಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲಿಂಗದೇವನನ್ನು ವಿಶ್ವದಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸುವುದು ಸರಿ ಎಂದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಕೊಟ್ಟರು. ದೇವರ ಕುರುಹಾದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು ಮಾನವನ ಜಾತಿ, ವರ್ಣ, ವರ್ಗ ಭೇದಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಶರಣನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಾಧನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅದನ್ನು ಗಣ ಲಾಂಛನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಇಡೀ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜವು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಬೋದನೆಗೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿದೆ, ಇದು ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಮುಂದುವರಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅದರ ಜನ್ಮ ಭೂಮಿಗೆ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತಾ ಪಂಥವಾಗಿದೆ.

ಶಿವ ಪುರಾಣವು ಶಿವ-ಲಿಂಗ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಲಿಂಗನ ಮೂಲವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾದ ಆದಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಹತ್ತಾದ ಸ್ತಂಭದವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಭಗವಾನ್ ಶಿವನನ್ನು ಬೆಂಕಿಯ ಮಹತ್ತಾದ ಸ್ತಂಭದಿಂದ ಬಂದವನೆಂದು ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ – ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಲಿಂಗೋದ್ಭವ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗ ಪುರಾಣವು ಲಿಂಗದ ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಹತ್ತಾದ ಸ್ತಂಭವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಶಿವನ ಅನಂತ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗಾ ಪುರಾಣದ ಪ್ರಕಾರ, ಲಿಂಗದ ರೂಪವುಳ್ಳ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಂಕೇತಿಕ ನಿರೂಪಣೆಯಾಗಿದೆ – ಅಂಡಾಕಾರದ ಆಕಾರದ ಕಲ್ಲು ಜಗತ್ತಿನ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಕೆಳಭಾಗದ ತಳವು ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ: "ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಆಕಾಶ (ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಮಹಾನ್ ಶೂನ್ಯವಾಗಿದೆ) ಲಿಂಗಾವಾಗಿದೆ, ಭೂಮಿಯು ಅದರ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಸಮಯದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ವಿಶ್ವ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ದೇವರುಗಳು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. "ಲಿಂಗ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ, ಅಥರ್ವವೇದ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸ್ಥಂಬಾ ಮತ್ತು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಸ್ವಭಾವದ ಮಹಾದೇವನ (ಮಹಾ ದೇವರು, ಶಿವ) ಕಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಶೈವ ಭಕ್ತರು ಪೂಜಿಸುವ ಲಿಂಗವು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗವೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ.

ಪತಂಜಲಿ ಯೋಗ ಸೂತ್ರದ ದಶ "ಯಮ" "ನಿಯಮ" – ಮಾರ್ಗಗಳು[1]

1. ಅಹಿಂಸಾ – ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ, ಮಾತಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಪತ್ರದಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇತರರಿಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡದಿರಿ. ಒಬ್ಬ ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ, ದಯೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸಿ. ಭಯ ಮತ್ತು ಅಭದ್ರತೆ, ದುರುಪಯೋಗದ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಹೊರ ಬರೋಣ. ಇತರರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಹಾನಿ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ ಅದು ತಪ್ಪದೇ ತನಗೆ ತಾನೇ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು. ಭಯ, ನೋವು ಅಥವಾ ಗಾಯದ ಮೂಲವಾಗಿರಬಾರದು. ಸಸ್ಯಾಹಾರಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ.

2. ಸತ್ಯ – ಸತ್ಯಸಂಗತಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರಿ, ಸುಳ್ಳಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಗಳ ದ್ರೋಹದಿಂದ ದೂರವಿರುವುದು. ಸತ್ಯ, ದಯೆ, ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳು. ಆ ವಂಚನೆ ದೂರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಅಥವಾ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಿಂದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಯುತ, ನಿಖರ ಮತ್ತು ಸರಳರಾಗಿ, ಮೋಸಕ್ಕೆ ಅಪರಿಚಿತರಾಗಿ. ನಿಮ್ಮ ವಿಫಲತೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅಪನಿಂದೆ, ವದಂತಿ ಹರಡುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅಪಮಾನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಬೇಡಿ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ವಿರುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಬೇಡ.

3. ಅಸ್ತೇಯ – ಕದಿಯದಿರುವುದು – ಕದಿಯದಿರುವ ಸದ್ಗುಣವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದು, ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡದಿರುವುದು, ಸಾಲವನ್ನು

---

[1] https://www.himalayanacademy.com/media/books/code-of-conduct-ei/web/ch42.html#para-9

ಮರುಪಾವತಿಸಲು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಬೇಡ ಅಥವಾ ವಿಫಲಗೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ. ನಿಮ್ಮ ಆಸೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿ. ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಎರವಲು ಪಡೆದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಡಿ ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ಹಿಂದಿನ ಬಾಕಿ ಇರಿಸಬೇಡಿ. ಇತರರನ್ನು ಜೂಜಾಡು ಮಾಡಬೇಡಿ ಅಥವಾ ವಂಚಿಸಬೇಡಿ. ಭರವಸೆಗಳಿಂದ ಹಿಂಜರಿಯಬೇಡಿ. ಅನುಮತಿ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕೃತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇತರರ ಹೆಸರುಗಳು, ಪದಗಳು, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಅಥವಾ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಡಿ.

4. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ – ಪವಿತ್ರತೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ – ದೈವಿಕ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಏಕೈಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠಾವಂತರಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಮೂಲಕ ಕಾಮವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು. ಮದುವೆಯ ಮುಂಚೆ, ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ, ಮತ್ತು ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಕುಟುಂಬ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ. ಚಿಂತನೆ, ಮಾತಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನ್ನೈತಿಕತೆಯಿಂದ ಪವಿತ್ರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬೇಡಿ. ವೈರುದ್ಯ ಲಿಂಗದವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಯಮದಿಂದಿರಿ. ಪವಿತ್ರ ಸಂಗಡ ಹೊಂದಿ. ಉಡುಗೆಯೊಂದಿಗಿರಿ ಮತ್ತು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ. ಅಶ್ಲೀಲತೆ, ಲೈಂಗಿಕ ಹಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿ.

5. ಕ್ಷಮಾ (ತಾಳ್ಮೆ) – ತಾಳ್ಮೆ ಅಭ್ಯಸಿಸು, ಜನರೊಂದಿಗೆ ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಹನೆ ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು. ಸಮ್ಮತಿಸಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಸರಿಹೊಂದಿಸದೆಯೇ ಇತರರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ತಿಸಲಿ. ಪ್ರಿಯವಾದವರಾಗಿ ಇರಿ, ನಿಮಗೆ ಸರಿಹೊಂದಿಸದೆಯೇ ಇತರರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ತಿಸಲಿ. ವಾದಿಸಬೇಡಿ, ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಡಿ ಅಥವಾ ಇತರರನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಬೇಡಿ. ಅತ್ಯಾತುರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಡ. ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರಿ. ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು

ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಒತ್ತಡವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದರಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

6. ಧ್ರಿತಿ – ಆತ್ಮ ಸಂಯಮ – ದೃಡತೆ – ಸಂಕಲ್ಪ – ಎದೆಗಾರಿಕೆ – ಆರೈಕೆಮಾಡುವ ದೃಡತೆಯಿರಲಿ, ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಭಯ, ನಿರ್ದಾರವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತನೆಯಿಂದ ಹೊರಬನ್ನಿ. ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಉದ್ದೇಶ, ಯೋಜನೆ, ಸ್ಥಿರತೆ ಮತ್ತು ಮುಂದುವರಿಸುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಧಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ದಾರದಲ್ಲಿ ದೃಡತೆ ಇರಲಿ. ಸೋಮಾರಿತನ ಮತ್ತು ವಿಳಂಬ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರಮಶೀಲತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ. ಅಡಚಣೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬನ್ನಿ. ಗೊಣಗಾಟ ಅಥವ ಆರೋಪ ಮಾಡಬೇಡಿ. ವೈರುದ್ಯತೆಯ ಅಥವಾ ವೈಫಲ್ಯದ ಭಯವು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಾರದು.

7. ದಯಾ – ಸಹಾನುಭೂತಿ – ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಕಟೋರತೆ, ಕ್ರೂರತೆ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಲ್ಲದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ. ಎಲ್ಲೆಡೆ ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿ. ಜನರು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಸಸ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಗೆ ದಯೆತೋರು. ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಿ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು ತೋರಿಸುವವರಿಗೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಇತರರ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ನೋವುಗಳಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಅರೈಕೆಮಾಡಿ. ದುರ್ಬಲರು, ಬಡವರು, ವಯಸ್ಸಾದವರು ಅಥವಾ ನೋವಿನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ. ಕುಟುಂಬ ದುರುಪಯೋಗ ಮತ್ತು ಇತರ ಕ್ರೌರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ.

8. ಅರ್ಜ್ವ – ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ – ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ವಂಚನೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು. ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹ ಗೌರವಾನ್ವಿತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳವನ್ನು

ಅನುಸರಿಸು. ನಿಮ್ಮ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸಿ. ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿರಿ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಲಂಚ ಕೊಡಬೇಡ ಅಥವಾ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಡ. ವಂಚನೆ, ಮೋಸ, ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಸಾದಿಸಲು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾಡಬೇಡ, ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಮುಗ್ದವಾಗಿರಿ. ಇತರರನ್ನು ದೂಷಿಸದೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಎದುರಿಸಿ.

9. ಮಿತಾಹಾರ – ಮಧ್ಯಮ – ಮಿತವಾಗಿರಿ – ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಮಿತವಾಗಿರಿ, ಮಾಂಸ, ಮೀನು, ಚಿಪ್ಪುಮೀನು, ಕೋಳಿ ಅಥವಾ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ತಿನ್ನುವುದು ಅಥವ ಸೇವಿಸುವುದು. ತಾಜಾ, ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಸ್ಯಾಹಾರಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಆನಂದಿಸಿ. ಕಡಿಮೆ ಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯುಳ್ಳ ಆಹಾರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ. ಮಿತವಾಗಿ ಕುಡಿಯಿರಿ. ನಿಯಮಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಿರಿ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಇದ್ದಾಗ, ಮಧ್ಯಮ ವೇಗದಲ್ಲಿ, ಊಟಗಳಿಗೆ ಮದ್ಯೆ ಬೇಡ, ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ಬೇಡ. ಶ್ರೀಮಂತ ಅಥವಾ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು, ಸರಳ ಆಹಾರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ.

10. ಶೌಚ – ಶುದ್ದತೆ – ಶುದ್ಧತೆಯ ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಿರಿ, ಅಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಸ್ವಚ್ಛ, ಆರೋಗ್ಯಕರ ದೇಹವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಶುದ್ಧ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮನೆ ಮತ್ತು ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಇರಿಸಿ. ಸದ್ಗುಣವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗಡವನ್ನು ಇರಿಸಿ, ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡುವವರೊಂದಿಗೆ, ಕಳ್ಳರು ಅಥವಾ ಇತರ ಅಶುದ್ಧ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಅಶ್ಲೀಲತೆ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ದೂರವಿರಿ. ಕಠಿಣ, ಕೋಪಗೊಂಡ ಅಥವಾ ಅಸಭ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಬೇಡಿ. ಭಕ್ತಿಭರಿತವಾಗಿ ಪೂಜಿಸು. ದಿನಾ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ.

ವೇದಗಳ ದಶ ನಿಯಮ – ಮಿತಿಗಳು – ಪಾಲನೆಗಳು

1. ಹ್ರಿ – ಪಶ್ಚಾತಾಪ:– ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅವಮಾನವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನೀವೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ,. ನಿಮ್ಮ ದೋಷಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುವವರಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಿ. ನಿದ್ರೆಗೆ ಮುನ್ನ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ದೋಷಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಹವ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಮತ್ತು ಸರಿಪಡಿಸಿ. ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ತರುವ ವಿಧಾನವಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ. ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ನಟನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ.

2. ಸಂತೋಷ – ನೆಮ್ಮದಿ – ತೃಪ್ತಿದಾಯಕ – ಸಂತಸವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಪ್ರಶಾಂತತೆ ಪಡೆಯಿರಿ. ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ನಿರಂತರವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸಿರಿ, ನೀವು ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ದೂರು ನೀಡಬೇಡಿ. ಮನಸ್ಸು, ದೇಹ ಅಥವಾ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಶಾಶ್ವತವಾದವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಜೀವನವು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಎಂದು ಪರ್ವತದ ನೋಟವನ್ನು ಇರಿಸಿ. ಇಂದಿನ ಶಾಶ್ವತತೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿ.

3. ಧಾನ – ನೀಡುವುದು – ಪ್ರತಿಫಲದ ಚಿಂತನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉದಾರವಾಗಿ ನೀಡಿರಿ, ತಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಉದಾರವಾಗಿರಿ. ದೇವತೆಗಳು, ಆಶ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಒಟ್ಟು ಆದಾಯದ ಹತ್ತನೇ ಭಾಗವನ್ನು (ದಶಾಮಂಶ) ದೇವರ ಹಣದಂತೆ ಅರ್ಪಿಸಿ. ಅರ್ಪಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉಡುಗೊರೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಗುರುಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿ.

ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಉಣಬಡಿಸಿ ಮತ್ತು ಕೊಡಿ. ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ನಿಮ್ಮ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರಿ. ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ದೇವರಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಿ.

4. ಅಸ್ತಿಕ್ಯ – ನಂಬಿಕೆ – ಅಲುಗಿಸಲಾಗದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ದೇವ, ದೇವರು, ಗುರು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನೋದಯದ ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿರಿ. ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳವರ, ಗ್ರಂಥಗಳ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಿ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಯು ಸುಧಾರಿತ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಂತತಿಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಸದ್ಗುರು ಜೊತೆ ನಿಷ್ಠರಾಗಿರಿ. ವಾದ ಮತ್ತು ಆರೋಪಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರಿಗೆ ದೂರವಿಡಿ. ಅನುಮಾನ ಮತ್ತು ಹತಾಶೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ.

5. ಈಶ್ವರ–ಪೂಜನ – ಆರಾಧನೆ–ಪೂಜಿಸುವುದು – ದೈನಂದಿನ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ ಮೂಲಕ ಭಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ದೇವರ ಮನೆಯಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇರಿಸಿ. ಪ್ರತಿದಿನ ಹಣ್ಣು, ಹೂವುಗಳು ಅಥವಾ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ. ಸರಳ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಪಠಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಪ್ರತಿ ಪೂಜೆಯ ನಂತರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ. ಮನೆ ತೊರೆಯುವ ಮುಂಚೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ನಿಮ್ಮ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ. ದೇವ, ದೇವರು ಮತ್ತು ಗುರುವಿಗೆ ಆಂತರಿಕ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಕೃಪೆಯು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ.

6. ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶ್ರಾವಣ – ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೋದನೆ ಕೇಳುವಿಕೆ – ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿ ಕೇಳುವುದು, ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ವಂಶಾವಳಿಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ. ಗುರುವನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿ,

ಅವನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವ ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಓದುವ, ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಅನ್ವೇಷಕರ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಜ್ಞಾನವು ಹರಿಯುವ ಅವರ ವಾಚನಗೋಷ್ಠಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ. ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ. ಬಹಿರಂಗ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳು, ವೇದಗಳು ಮತ್ತು ಅಗಾಮಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ.

7. ಮತಿ – ಸಂವೇದನೆ – ನಿಮ್ಮ ಸದ್ಗುರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ. ಒಳಗಿನ ಬೆಳಕು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದೇವರ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸು. ಜೀವನ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಪ್ರತಿ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾದ ಪಾಠವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಿ. ಧ್ಯಾನದ ಮೂಲಕ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನಗಳು, ಒಳಗಿನ ಪ್ರಪಂಚಗಳು ಮತ್ತು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಇನ್ನೂ ಒಳಗಿನ ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

8. ವ್ರತ – ಪವಿತ್ರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ – ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಪಥಗಳು, ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಗೌರವವು ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮ, ನಿಮ್ಮ ಸಮುದಾಯ, ದೇವ, ದೇವರು ಮತ್ತು ಗುರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಒಪ್ಪಂದಗಳಂತೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಉಪವಾಸ ನಿಯತಕಾಲಿಕವಾಗಿ. ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿರಲಿ. ಮದುವೆ, ಸನ್ಯಾಸಿಧರ್ಮ, ವ್ಯಸನವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ದಶಾದಾನ, ವಂಶಾವಳಿಗೆ ನಿಷ್ಠೆ, ಸಸ್ಯಾಹಾರ ಅಥವಾ ದೂಮಪಾನರಹಿತತೆ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಿರಿ.

9. ಜಪ – ಪಠಣ – ದೈನಂದಿನ ನಿಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಗುರು ನೀಡಿದ ಪವಿತ್ರ ಧ್ವನಿ, ಪದ ಅಥವಾ ಪದಗುಚ್ಛವನ್ನು ಪಠಿಸಿ. ಮೊದಲಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ತಬ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತು ಜಪವನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಲು, ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ಉನ್ನತಿಗೇರಿಸಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಸೂಚನೆಗಳೆಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಿ ಮತ್ತು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳು ವಿಫಲಗೊಳ್ಳದೆ ಪಠಣೆ ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಜಾಪವು ಪ್ರಬಲಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಕೋಪದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರಿ. ಜಪದಿಂದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಯ ನದಿಗಳನ್ನು ಸ್ತಬ್ಧಗೊಳಿಸಿ.

10. ತಪಸ್ – ಸಂಯಮ – ಸಂಯಮ, ಗಂಭೀರ ಶಿಸ್ತುಗಳು, ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ. ಪೂಜೆ, ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾವೋದ್ವೇಗದಿಂದ ಇರಿ. 108 ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅಥವಾ ಉಪವಾಸ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮೂಲಕ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗಾಗಿ ರಾಜಿ ಮಾಡಿ. ಸ್ವಯಂ–ನಿರಾಕರಣೆ ಮಾಡಿ, ಸಲಹಬೇಕಾದ ಆಸ್ತಿ, ಹಣ ಅಥವಾ ಸಮಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು. ಸ್ವಯಂ ರೂಪಾಂತರಕ್ಕೆ ಒಳ ಬೆಳಕು ಹಚ್ಚುವ ಸಲುವಾಗಿ, ವಿಶೇಷ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ, ಸದ್ಗುರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ, ತೀವ್ರವಾದ ಸಂಯಮಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದು.

ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಏಳು ಮರ್ಯಾದಾ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಕವಿದೆ

10:05:06 – (ಹೆಚ್.ಪಿ. ವೆಂಕಟರಾವ್ ಋಗ್ವೇದ ಅನುವಾದದಿಂದ)

1. ಪಾನಂ – ಮದ್ಯಾದಿ ನಿಷಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳು
2. ಅಕ್ಷಾ – ಪಗಡೆ ಮುಂತಾದ ದ್ಯೂತಕೃತ್ಯ, ತದಂಗವಾದ ಮೋಸ.
3. ಸ್ತ್ರೀಯಾ– ಸ್ತ್ರೀ ವ್ಯಸನ, ತತ್ಪರಿಣಾಮಗಳು

4. ಮೃಗಯಾ – ಕಾಡಿನ ಜಂತುಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಹಿಂಸಿಸುವುದು.
5. ದಂಡಃ – ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದು (ರಾಜದಂಡವಲ್ಲ)
6. ಪಾರುಷ್ಯಂ – ಇತರರ ಮನಃ ಕ್ಲೇಶವಾಗುವಂತೆ ಕ್ರೂರ ಭಾಷಣ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರ
7. ಅನ್ಯದೂಷಣಂ – ಇತರರನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದೂಷಿಸುವುದು

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಕಾನೂನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ನಿಯಮಗಳು

1. ಅಧ್ಯಾಯ 6 (ನಿನ್ನ ಪರಿಶ್ರಮದ ಮನದಿಂದಲೇ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಿ)

6:5 ಉದ್ಧರೇತ್ ಆತ್ಮನಾ ಆತ್ಮಾನಮ್ ನ ಆತ್ಮಾನಮ್ ಅವಸಾದಯೇತ್ । ಆತ್ಮಾ ಏವ ಹಿ ಆತ್ಮನಃ ಬಂಧುಃ ಆತ್ಮಾ ಏವ ರಿಪುಃ ಆತ್ಮನಃ – ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅಧಃಪಾತಕ್ಕೂ ಕಾರಣ ಮನಸ್ಸು. ನಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮನಸ್ಸು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ(ಆತ್ಮಾನಾ) ಜೀವದ(ಆತ್ಮಾನಂ) ಉದ್ಧಾರದ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕು. ಆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸು. ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮನಸ್ಸು ನಿನ್ನನ್ನು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ಜೀವ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊ. ಜೀವಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸೇ ಬಂಧು, ಮನಸ್ಸೇ ಶತ್ರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಂಧುವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊ. ಮನಸ್ಸು ನಿನ್ನ ಶತ್ರುವಾಗಿ ನಿಂತರೆ ನಿನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೇ ಉದ್ಧಾರವಿಲ್ಲ.

6:6 ಬಂಧುಃ ಆತ್ಮಾ ಆತ್ಮನಃ ತಸ್ಯ ಯೇನ ಆತ್ಮಾ ಏವ ಆತ್ಮನಾ ಜಿತಃ । ಅನಾತ್ಮನಃ ತು ಶತ್ರುತ್ವೇ ವರ್ತೇತ ಆತ್ಮಾ ಏವ ಶತ್ರುವತ್– ಯಾರು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂಧುವಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡದವನಿಗೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸೇ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರುವಾಗುತ್ತದೆ.

6:26 ಯತೋ ಯತೋ ನಿಶ್ಚರತಿ ಮನಶ್ಚಂಚಲಮಸ್ಥಿರಮ್ । ತತಸ್ತತೋ ನಿಯಮ್ಯೈತದಾತ್ಮನ್ಯೇವ ವಶಂ ನಯೇತ್ ॥26॥ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ಚಂಚಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಜಾರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನೆಂಬ ಒಡ್ಡು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಗತ್ಯ.

6:35 ಅಸಂಶಯಂ ಮಹಾಬಾಹೋ ಮನೋ ದುರ್ನಿಗ್ರಹಂ ಚಲಮ್ । ಅಭ್ಯಾಸೇನ ತು ಕೌಂತೇಯ ವೈರಾಗ್ಯೇಣ ಚ ಗೃಹ್ಯತೇ ॥35॥ ನೀನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಡೆ ಹಿಡಿಯುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಇದನ್ನು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದು.

2. ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶ್ಲೋಕ 47 (ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡು ಫಲಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ)

ಕರ್ಮಣ್ಯೇವಾಧಿಕಾರಸ್ತೇ ಮಾ ಫಲೇಷು ಕದಾ ಚನ ।
ಮಾ ಕರ್ಮಫಲಹೇತುರ್ಭೂಃ ಮಾ ತೇ ಸಂಗೋ,,ಸ್ತ್ವಕರ್ಮಣಿ ॥
ನಿನಗೆ ವಿಹಿತ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಷ್ಟೇ ಅಧಿಕಾರ, ಅದರ ಫಲಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮ ಫಲಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಕಾರಣಕರ್ತನೆಂದುಕೊಂಡು ಕರ್ಮ ಮಾಡಬೇಡ. ಹಾಗೆಯೇ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡುವ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇರಲಿ.

3. ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶ್ಲೋಕ 70 (ಆಸೆಯೆಂಬ ಕಾಮನೆಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಿ)

ಆಪೂರ್ಯಮಾಣಮಚಲಪ್ರತಿಷ್ಠಂ ಸಮುದ್ರಮಾಪಃ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ಯದ್ವತ್ । ತದ್ವತ್ಕಾಮಾ ಯಂ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ಸರ್ವೇ ಸ ಶಾಂತಿಮಾಪ್ನೋತಿ ನ ಕಾಮಕಾಮೀ ॥

ಸದಾ ನದಿಗಳು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನೀರು ತುಂಬಿದರೂ ಹೇಗೆ ಸಮುದ್ರವು ಶಾಂತವಾಗಿರುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಹರಿದು ಬರುವ ಆಸೆಗಳು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೂ ಸ್ಥಿರ ಮನಸ್ಕನಾದವನು ಮಾತ್ರವೇ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರಮಿಸುವವನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ದೊರೆಯಲಾರದು

4. ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶ್ಲೋಕ 42 (ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ)

ತಸ್ಮಾದಜ್ಞಾನಸಂಭೂತಂ ಹೃತ್ಸ್ಥಂ ಜ್ಞಾನಾಸಿನಾ,,ತ್ಮನಃ ।
ಛಿತ್ತ್ವೈನಂ ಸಂಶಯಂ ಯೋಗಮಾತಿಷ್ಠೋತ್ತಿಷ್ಠ ಭಾರತ ॥

ಆದ್ದರಿಂದ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾಗಿರುವ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕತ್ತರಿಸು. ಭರತ ಕುಲದವನೇ ಹೋರಾಡಲು ಎದ್ದೇಳು ಯೋಗದಲ್ಲಿ ನೆಲಸು.

5. ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶ್ಲೋಕ 39 (ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನವು – ಶಾಂತಿಯು)

ಶ್ರದ್ಧಾವಾನ್ ಲಭತೇ ಜ್ಞಾನಂ ತತ್ಪರಃ ಸಂಯತೇಂದ್ರಿಯಃ ।
ಜ್ಞಾನಂ ಲಬ್ಧ್ವಾ ಪರಾಂ ಶಾಂತಿಮಚಿರೇಣಾಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥

ನಿಯಂತ್ರಿತ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿರುವ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತನು ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲೇ ಆಸಕ್ತನಾದವನು ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವನು

6. ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶ್ಲೋಕ 40 (ಸಂಶಯಕ್ಕೊಳಗಾದವನಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ)

ಅಜ್ಞಶ್ಚಾಶ್ರದ್ದಧಾನಶ್ಚ ಸಂಶಯಾತ್ಮಾ ವಿನಶ್ಯತಿ ।
ನಾಯಂ ಲೋಕೋ,,ಸ್ತಿ ನ ಪರೋ ನ ಸುಖಂ ಸಂಶಯಾತ್ಮನಃ ॥

ಮೂಢರು, ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲದವರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಪಡುವವರು ಪತನ ಹೊಂದುವರು. ಸಂದೇಹವಿರುವವರಿಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ, ಮುಂದಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ

7. ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶ್ಲೋಕ 47 (ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ–ಸ್ವಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿರಲಿ)

ಶ್ರೇಯಾನ್ ಸ್ವಧರ್ಮೋ ವಿಗುಣಃ ಪರಧರ್ಮಾತ್ ಸ್ವನುಷ್ಠಿತಾತ್ ।
ಸ್ವಭಾವನಿಯತಂ ಕರ್ಮ ಕುರ್ವನ್ನಾಪ್ನೋತಿ ಕಿಲ್ಬಿಷಂ ॥

ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಾಣದಿದ್ದರೂ, ಮತ್ತೊಬರ ವೃತ್ತಿಧರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು. ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಯಾವ ದೋಷ–ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ

8. ಅಧ್ಯಾಯ 6 ಶ್ಲೋಕ 40 – (ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗದು)

ಭಗವಾನುವಾಚ ।
ಪಾರ್ಥ ನೈವೇಹ ನಾಮುತ್ರ ವಿನಾಶಸ್ತಸ್ಯ ವಿದ್ಯತೇ ।
ನಹಿ ಕಲ್ಯಾಣಕೃತ್ ಕಶ್ಚಿದ್ ದುರ್ಗತಿಂ ತಾತ ಗಚ್ಛತಿ

ಭಗವಂತ ಹೇಳಿದನು: ಪಾರ್ಥ, ಅವನ ಸಾಧನೆ ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲ, ಇಹದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪರದಲ್ಲಿ. ಅಪ್ಪಾ, ಒಳಿತನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಎಂದೂ ಕೇಡನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

9. ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶ್ಲೋಕ 57 (ಒಳ್ಳೆಯದೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಸಮವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸು)

ಯಃ ಸರ್ವತ್ರಾನಭಿಸ್ನೇಹಸ್ತತ್ತತ್ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಶುಭಾಶುಭಮ್ ।
ನಾಭಿನಂದತಿ ನ ದ್ವೇಷ್ಟಿ ತಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಾ

ಆಯಾ ಒಳಿತು-ಕೆಡುಕುಗಳು ಬಂದೊದಗಿದಾಗ ಎಲ್ಲೂ ಅತಿಯಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳಿತಿನ ಬಗೆಗೆ ಮೆಚ್ಚೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಡುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ರೊಚ್ಚೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂತವನ ಅರಿವು ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

10. ಅಧ್ಯಾಯ 5 ಶ್ಲೋಕ 16-17 (ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶುದ್ದನಾಗು ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲು)

ಜ್ಞಾನೇನ ತು ತದಜ್ಞಾನಂ ಯೇಷಾಂ ನಾಶಿತಮಾತ್ಮನಃ ।
ತೇಷಾಮಾದಿತ್ಯವತ್ ಜ್ಞಾನಂ ಪ್ರಕಾಶಯತಿ ತತ್ಪರಂ ॥
ಯಾರ ಅಜ್ಞಾನವು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೋ, ಅವನ ಜ್ಞಾನವು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪರತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ
ತದ್ಬುದ್ಧಯಸ್ತದಾತ್ಮಾನಸ್ತನ್ನಿಷ್ಠಾಸ್ತತ್ಪರಾಯಣಾಃ ।
ಗಚ್ಛಂತ್ಯಪುನರಾವೃತ್ತಿಂ ಜ್ಞಾನನಿರ್ಧೂತಕಲ್ಮಷಾಃ ॥
ಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸು, ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪರಮೋನ್ನತದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಂದಿದವರ ಸಂಶಯಗಳು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷದೆಡೆ ಹೋಗುವರು

11. ಅಧ್ಯಾಯ 10 ಶ್ಲೋಕ 20 (ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮ)

ಅಹಮಾತ್ಮಾ ಗುಡಾಕೇಶ ಸರ್ವಭೂತಾಶಯಸ್ಥಿತಃ ।
ಅಹಮಾದಿಶ್ಚ ಮಧ್ಯಂ ಚ ಭೂತಾನಾಮಂತ ಏವ ಚ ॥
ಗುಡಾಕೇಶ! ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನು. ನಾನು ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲದರ ಮೂಲನೂ, ಮಧ್ಯವೂ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ

12. ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶ್ಲೋಕ 62,63 (ಕ್ರೋದ ಮೂಲ ಆಸೆಗಳಿಂದ ಮನುಜನ ನಾಷ)

ಧ್ಯಾಯತೋ ವಿಷಯಾನ್ ಪುಂಸಃ ಸಂಗಸ್ತೇಷೂಪಜಾಯತೇ ।
ಸಂಗಾತ್ಸಂಜಾಯತೇ ಕಾಮಃ ಕಾಮಾತ್ಕ್ರೋಧೋ,,ಭಿಜಾಯತೇ ॥
ಮನುಷ್ಯನು ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಸೆಯು ವರ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆಸೆಯಿಂದ ಕೋಪವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು
ಕ್ರೋಧಾದ್ಭವತಿ ಸಂಮೋಹಃ ಸಂಮೋಹಾತ್ ಸ್ಮೃತಿವಿಭ್ರಮಃ ।
ಸ್ಮೃತಿಭ್ರಂಶಾದ್ಬುದ್ಧಿನಾಶೋ ಬುದ್ಧಿನಾಶಾತ್ಪ್ರಣಶ್ಯತಿ ॥
ಕೋಪದಿಂದ ಭ್ರಮೆಯುಂಟಾಗುವುದು, ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿ ಕಳೆದು ಹೋಗುವುದು. ಈ ಮರೆವಿನಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ನಾಶವಾಗುವುದು. ಬುದ್ಧಿನಾಶವಾದವನು ಪತನ ಹೊಂದುವನು

13. ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 21 (ಕಾಮ,ಕ್ರೋದ, ಲೋಭವನ್ನು ತೊರೆ)

ತ್ರಿವಿಧಂ ನರಕಸ್ಯೇದಂ ದ್ವಾರಂ ನಾಶನಮಾತ್ಮನಃ ।
ಕಾಮಃ ಕ್ರೋಧಸ್ತಥಾ ಲೋಭಸ್ತಸ್ಮಾದೇತತ್ ತ್ರಯಂ ತ್ಯಜೇತ್ ॥
ಆತ್ಮದ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ, ನರಕಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಮೂರು ದ್ವಾರಗಳಿವೆ – ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ ಮತ್ತು ಲೋಭ (ದುರಾಸೆ). ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮೂರನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು

14. ಅಧ್ಯಾಯ 5 ಶ್ಲೋಕ 18, 19, 20 (ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಮನತೆಯಿಂದ ಕಾಣು)

ವಿದ್ಯಾವಿನಯಸಂಪನ್ನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇ ಗವಿ ಹಸ್ತಿನಿ ।
ಶುನಿ ಚೈವ ಶ್ವಪಾಕೇ ಚ ಪಂಡಿತಾಃ ಸಮದರ್ಶಿನಃ

ನಿಜವಾದ ಪಂಡಿತ–ವಿದ್ಯಾವಿನಯಸಂಪನ್ನ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣವರ್ಣ, ಆಕಳು, ಆನೆ, ನಾಯಿ, ಹೀನ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಏಕರೂಪನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣಬಲ್ಲ.

ಇಹೈವ ತೈರ್ಜಿತಃ ಸರ್ಗೋ ಯೇಷಾಂ ಸಾಮ್ಯೇ ಸ್ಥಿತಂ ಮನಃ ।
ನಿರ್ದೋಷಂ ಹಿ ಸಮಂ ಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮಾದ್ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ತೇ ಸ್ಥಿತಾಃ

ಭಗವಂತನ ಏಕ ರೂಪತೆಯಲ್ಲಿ ಬಗೆ ನೆಟ್ಟವರು ಇಲ್ಲಿದ್ದೇ ಈ ಬಾಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರು. ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ದೋಷದ ನಂಟಿರದ ಏಕರೂಪೀ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ತಿಳಿದವರು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡವರು.

ನ ಪ್ರಹೃಷ್ಯೇತ್ ಪ್ರಿಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ನೋದ್ವಿಜೇತ್ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಚಾಪ್ರಿಯಮ್ ।
ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿರಸಮ್ಮೂಢೋ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಸ್ಥಿತಃ

ಸುಖ ಬಂದಾಗ ಹಿಗ್ಗಬಾರದು; ದುಃಖ ಬಂದಾಗ ಕುಗ್ಗಬಾರದು. ಇಂತಹವನು ಬಗೆಗಟ್ಟಿಗೊಂಡವನು. ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪದವನು. ಭಗವಂತನನ್ನರಿತವನು. ಭಗವಂತನಲ್ಲೇ ನೆಲೆ ನಿಂತವನು.

15. ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ–13 ಶ್ಲೋಕ–7– ಸಾರಿದ ಜೀವನ್ಮೌಲ್ಯ

ಅಮಾನಿತ್ವಮದಂಭಿತ್ವಮಹಿಂಸಾ ಕ್ಷಾಂತಿರಾರ್ಜವಮ್ ।
ಆಚಾರ್ಯೋಪಾಸನಂ ಶೌಚಂ ಸ್ಥೈರ್ಯಮಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಃ ॥7॥

ಬಿಂಕ ತೊರೆಯುವುದು, ಹಿರಿತನದ ಸೋಗು ಹಾಕದಿರುವುದು, ನೋಯಿಸದಿರುವುದು, ಸೈರಣೆ, ನೇರ ನಡೆ ನುಡಿ, ಗುರುಸೇವೆ, ಮೈಮನಗಳ ಮಡಿ, ಕದಲದ ತೀರ್ಪು, ಬಗೆಯ ಬಿಗಿತ,

ಇದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಭನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ ರವರು ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ,

(1) ಅಮಾನಿತ್ವಮ್: ಜ್ಞಾನ ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಮಾನ–ಸಮ್ಮಾನದ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ತನಗೆ ಸನ್ಮಾನವಾಗಬೇಕು, ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಿಗಬೇಕು

ಎನ್ನುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಎಂದೂ ಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಚಾರಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು ಬಿಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಚಾರಗಳಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಜ್ಞಾನದ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತು– ಆಗ ಜ್ಞಾನ ದಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಅವರ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ– ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ರತೆಯಿಂದಿರು.

(2) ಅಡಂಭಿತ್ವಮ್ : ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಸಣ್ಣವನಾಗಿ ಬದುಕಲು ಕಲಿ. ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಬೇಡ. ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಅತ್ತ ಸರಿಯಬೇಡ. ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಇದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಹೋಗಬೇಡ.

(3) ಅಹಿಂಸಾ : ಎಂದೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನೋಯಿಸಬೇಡ. ನಾವು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಘಾಸಿಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮರಳಿ ವಾಸಿ ಮಾಡುವ ಯಾವ ಔಷಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂದೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಮುಖಭಂಗ ಮಾಡಬೇಡ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದು ಅಹಿಂಸೆ.

(4) ಕ್ಷಾಂತಿಃ : ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದು. ಒಬ್ಬರು ನಮಗೆ ಕೇಡು ಬಗೆದಾಗ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕೇಡು ಬಗೆಯಲು ಹೋಗಬಾರದು. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಲು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಲೌಕಿಕವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಯಾರಾದರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವ ಜವಾಬ್ಧಾರಿ ಆರಕ್ಷಕ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯದೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮದಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಲು ಹೊರಟರೆ ಅದು ಕಾನೂನನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಭಗವಂತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಶಾಪ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ.

(5) ಆರ್ಜವಮ್ : ಮುಖವಾಡವಿಲ್ಲದ ಬದುಕು. ನೇರ ನಡೆ ನುಡಿ. ಒಳಗೊಂದು ಹೊರಗೊಂದು ಇಲ್ಲದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಬದುಕು.

(6) ಆಚಾರ್ಯೋಪಾಸನಮ್: ಆಚಾರ್ಯ ಎಂದರೆ ಯಾವುದು ಸರಿ ಯಾವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವವರು. ತಾವು ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು, ಸಮಾಜದ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ನಡೆದು ತೋರಿಸುವವರು. ಅಂಥವರ ಸೇವೆ ಮಾಡು. ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಜ್ಞಾನ ಧಾರೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಆದರೂ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಬೆನ್ನುಬಿಡಬೇಡ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನ ತೃಷೆ ಗಾಢವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅವರು ಜ್ಞಾನ ಧಾರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ತನಕ ಕಾಯಬೇಕು.

(7) ಶೌಚಮ್: ಶೌಚ ಎಂದರೆ ಶುಚಿತ್ವ. ......ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಶೌಚಮ್ ಎಂದರೆ 'ಮಡಿ'. ನಾವು ಮಡಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಡಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಒದ್ದೆ ಬಟ್ಟೆ ಉಟ್ಟು ಯಾರನ್ನೂ ಮುಟ್ಟದೆ ಇದ್ದರೆ ಮಡಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶುಚಿ ಎನ್ನುವುದು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ದೇಹ ಶುದ್ಧಿ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮರೆತು, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಮಡಿ. ನಾವು ಕಾಯೇನ–ವಾಚಾ–ಮನಸಾ ಮಡಿಯಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆ ಬಂದರೆ, ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ– ಆಗ ನಾವು ಮೈಲಿಗೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಕಾಯೇನ–ವಾಚಾ–ಮನಸಾ ಮಡಿಯಾಗಿರುವವ ಮೈಲಿಗೆಯವರೊಂದಿಗಿದ್ದರೆ ಜೊತೆಗಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಮಡಿಯಾಗಬಹುದು. ಇದನ್ನೇ ಹಿಂದೆ 'ಪಂಕ್ತಿಪಾವನ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೂರ್ಣ ಮಡಿಯಾಗಿರುವವ

ಯಾವ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನೋ ಆ ಪಂಕ್ತಿ ಮಡಿ. ಶಾಸ್ತ್ರ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಮಡಿ ಮಡಿಯಲ್ಲ. ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ದೇವರ ನಾಮ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ನಾವು ಮಡಿ........

(8) ಸ್ಥೈರ್ಯಮ್ : ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿರತೆ ಸ್ಥೈರ್ಯ. ನಮಗೆ ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಸ್ವಂತ ನಿರ್ಧಾರ ಬೇಕು. ಯಾರೋ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗಬಾರದು. ನಾವು ನಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಬಲ್ಲವರಾಗಬೇಕು. ನಮಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. "ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲೇ ಉತ್ತರವೂ ಇರುತ್ತದೆ". ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಯನ ಮಾಡಿ ನೀನೇ ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಂಡು ದೃಢವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಯಾರ ಯಾರೋ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಗೊಂದಲಗೊಳ್ಳದೆ ಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸು.

(9) ಆತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಃ : ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಯಂತ್ರಣ. ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯ ನಮ್ಮ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಇಂದ್ರಿಯ ಹಿಡಿತಲ್ಲಿರಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಮಂಗನಾಗಬೇಡ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೀನು ನಿಯಂತ್ರಿಸು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೇವರಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸು. ಹೀಗೆ ಮನೋನಿಗ್ರಹದಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ ಸಾಧಿಸು.

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವತಮ್ ಬೋದಿಸಿದ ಮಾನವನಿಗಾಗಿ ಕಾನೂನು ನಿಯಮಗಳು

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವತಮ್ ಪುಸ್ತಕದ 7:11:8–12 ರಲ್ಲಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಮಹತ್ತರ ಸಾದನಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

"ಸತ್ಯಂ ದಯ ತಪಃ ಶೌಚಂ ತಿತಿಕ್ಷೇಕ್ಷ ಶಮೋ ದಮಃ
ಅಹಿಂಸಾ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಮ್ ಚ ತ್ಯಾಗಃ ಸ್ವಧ್ಯಾಯ ಆರ್ಜವಮ್ –8
ಸಂತೋಷ ಸಮದ್ರಿಕ್ ಸೇವಾ ಗ್ರಮ್ಯೆಹೋಪರಮಹಃ ಶನ್ಯೆ
ನೃಣಾಂ ವಿಪರ್ಯಾಯೇಕ್ಷ ಮೌನಮ್ ಅತ್ಮ ವಿಮರ್ಶನಮ್–9
ಅನ್ನಾದ್ಯಾದೇಹ ಸಮವಿಭಾಗೋ ಭೂತೇಭ್ಯಾಸ್ ಚ ಯಥರ್ಹಹತಃ
ತೆಸ್ವ ಅತ್ಮ ದೇವತಾ ಬುದ್ದಿಃ ಸುತರಮ್ ನೃಶು ಪಾಂಡವ–10
ಶ್ರವಣಂ ಕೀರ್ತನಂ ಚಸ್ಯ ಸ್ಮರಣಂ ಮಹತಮ್ ಹತೆಃ
ಸ್ವೇಜ್ಯಾವಾನಾತಿರ್ ದಾಸ್ಯಮ್ ಸಖ್ಯಮ್ ಅತ್ಮ ಸಮರ್ಪಣಮ್–11
ನೃಣಾಮ್ಯಮ್ ಪರೋ ಧರ್ಮಹಃ ಸರ್ವೇಶಂ ಸಮುದಾರ್ತಹ
ತ್ರಿಮ್ಶಲ್ ಲಕ್ಶಣಾವಾನ್ ರಾಜನ್ ಸರ್ವಾತ್ಮ ಯೇನ ತುಷ್ಯತಿ–12

ಅಂದರೆ:–

1. ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಅಥವ ವಿಷಯಾಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದು

2. ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಸಹಾನು ಭೂತಿ/ ಕರುಣೆ /ಅನುಕಂಪ ತೋರುವುದು.

3. ಸಂಯಮದಿಂದಿರುವುದು (ಉಪವಾಸ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡುವುದು)

4. ಪ್ರತಿದಿನ ಎರಡು ಬಾರಿ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಶುಚಿಯಾಗಿರುವುದು.

5. ಸಹಿಷ್ಣುತೆ (ಬದಲಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅಥವ ಅನಾನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಬೆಗೊಳಗಾಗದೆ ಇರುವುದು)

6. ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದರ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿಯುವುದು.

7. ಬುದ್ದಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿಮಿತದಲ್ಲಿಡುವುದು (ಬುದ್ದಿಯು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಆಡದಂತೆ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಡುವುದು)

8. ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು (ಇಂದ್ರಿಯಗಳು/ಭಾವನೆಗಳು/ ಸಂವೇದನೆ/ಸ್ಪರ್ಶನಗಳು ನಿಯಂತ್ರಣವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವುದು)

9. ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು (ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನೂ ಮೂರು ವಿದದ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನೀಡಬಾರದು) – (ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ–ಆಧಿಭೌತಿಕ– ಅಧಿದೈವಿಕ ದುಃಖಗಳು) – ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹದಿಂದ ಆಗುವುದೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದುಃಖ, ಬೇರೆ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ದುಃಖವೇ ಆಧಿಭೌತಿಕ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಪ್ಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ದುಃಖವೇ ಆಧಿದೈವಿಕ.

10. ವೀರ್ಯವನ್ನು ದುರ್ಬಳಸುವುದು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುವುದು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು (ಹೆಂಡತಿಯ ಜೊತೆ ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಸಂಬೋಗಿಸುವುದು, ಮುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಸಂಬೋಗಿಸುವುದು ಮಾಡಬಾರದು)

11. ಅರ್ದದಷ್ಟು ಆಧಾಯವನ್ನು ಧರ್ಮದತ್ತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ದಾನ ಮಾಡುವುದು.

12. ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಾದ ರಾಮಾಯಣ, ಭಗವದ್ಗೀತ, ಶ್ರೀಮದ್ಭವತಮ್ ಮಹಾಭಾರತ ಓದುವುದು.

13. ಸರಳವಾಗಿರುವುದು/ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿರುವುದು, (ಮಾನಸಿಕ ನಕಲಿನಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರವಾಗಿರುವುದು)

14. ತೀವ್ರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಲ್ಲೇ ಸಂತೋಷ ಹೊಂದುವುದು.

15. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯಲ್ಲೂ ಆತ್ಮಚೇತನವನ್ನು ನೋಡುವ, ಒಂದು ಜೀವವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವದ ಜೊತೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡದ ಸಂತರಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು. (ಪಂಡಿತಾಃ ಸಮ ದರ್ಶಿನಾಹ:)

16. ಜನಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಅನಗತ್ಯ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮಾಡದಿರುವುದು.

17. ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ವ್ಯರ್ಥ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು / ಚರ್ಚಿಸುವುದು.

18. ಮೌನವಾಗಿರುವುದು ಗಂಭೀರವಾಗಿರುವುದು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡದಿರುವುದು.

19. ನಾನು ಆತ್ಮನೇ ಅಥವ ದೇಹವೇ ಎಂಬ ಸಂಶೋಧನಾ ನಿರತವಾಗುವುದು.

20. ಆಹಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಗಳಿಗೂ (ಮನುಜ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿ) ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚುವುದು.

21. ಮಾನವ ರೂಪದ ಎಲ್ಲಾ ಅತ್ಮಗಳೂ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಭಾಗವಾಗಿ ನೋಡುವುದು,

22. ಸರ್ವೋಚ್ಚ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ದೇವತೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಚನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುವುದು.

23. ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಗಾಯನಮಾಡುವುದು.

24. ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

25. ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು.

26. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು.

27. ವಿಧೇಯತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು.

28. ಸೇವಕನಾಗುವುದು.

29. ಸ್ನೇಹಿತನಾಗುವುದು.

30. ತನ್ನ ಇಡೀ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು/ ಶರಣಾಗುವುದು.

ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿಗೆ ಧರ್ಮ ಮೂಲ

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ, ಕಾನೂನನ್ನು / ನಿಯಮವನ್ನು ಧರ್ಮದ ಉಪವಿಭಾಗವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ

ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಮಾಜವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕರ್ತವ್ಯಗಳು, ಹಕ್ಕುಗಳು, ಕಾನೂನುಗಳು, ನೀತಿ, ಸದ್ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು "ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದ" ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ, ಧರ್ಮದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಕಾನೂನು, ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ, ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಜೀವನದ ಅಗತ್ಯ ಕಾನೂನು ಎಂದು ವಿವರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ.

ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಹಲವು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮವು ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗುಣ, ಸದಾಚಾರ, ಸದ್ಗುಣ ಇತ್ಯಾದಿ. ಸೂರ್ಯನ ಧರ್ಮವು ಶಾಖವನ್ನು ನೀಡುವುದು, ಚಂದ್ರನ ಧರ್ಮವು ತಂಪನ್ನು ನೀಡುವುದು; ಮಾನವನ ಧರ್ಮವು ನೀತಿವಂತ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುಣಶೀಲನಾಗಿರಬೇಕು.

ಅಥರ್ವ ವೇದ 7.115.1 ರಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, प्र पतेतः पापि लक्ष्मि नश्येतः प्रामुतः पत । अयस्मयेनाङ्केन द्विषते त्वा सजमसि ॥ ಅಂದರೆ, ಅನ್ಯಾಯದ ವಿಧಾನದಿಂದ ಪಡೆದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳದಿಂದಲೂ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹ ಸಂಪತ್ತು ಬಿಸಿ ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದ ಕಳಂಕ ಆಗುವಂತಹ ಅಳಿಸಲಾಗದ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ದೂರವಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಅಥರ್ವ ವೇದದಲ್ಲಿನ 7.115.3 ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ एकशतं लक्ष्म्यो मर्तस्य साकं तन्वाजनुषोऽधि जाताः । तासां पापिष्ठा निरितः प्र हिण्मः शिवा अस्मभ्यं जातवेदो नि यच्छ ॥ ಅಂದರೆ, ಮನುಷ್ಯನು ನೂರಾರು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ

ಜನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಉತ್ತಮ ಪಾಲನೆ, ಅನುಕರಣೀಯ ಪೋಷಕರು / ಶ್ರೀಮಂತ ನಡವಳಿಕೆಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣ, ತರಬೇತಿಯು. ಅನೈತಿಕ ವರ್ತನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಸಂವೇದನಾಶೀಲವಾಗಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಮೌಲ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಹಾಕುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೈತಿಕ ನಡವಳಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ತರುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಋಗ್ ವೇದ 6.53.2 ರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂದೇಶವಿದೆ. अभि नो नर्यं वसु वीरं प्रयतदक्षिणम । वामं गृहपतिं नय ॥ ಅಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯ ಸರಕುಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯವರೆಗೂ ತಲುಪುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾವುದೇ ಕೂಲಿ ಸಂಪಾದಿಸುವವನು ತನ್ನ ನ್ಯಾಯಯುತ ವೇತನದಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಋಗ್ ವೇದ 10.42.2 ರಲ್ಲಿ ಅಥರ್ವ ವೇದ 20.89.2 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ ದಯೆ ಮತ್ತು ಗೋವಿನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ, दोहेन गामुप शिक्षा सखायं प्र बोधय जरितः जारम् इन्द्रम् । कोशं न पूर्णं वसुना न्यृष्टमा च्यावय मघदेयाय शूरम् ॥ ಅಂದರೆ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಹಾಲು ಕೊಡುವುದು ಪವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯದಂತೆ. ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿರುವ ಹಸುಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಪರತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ವಿಭಜಿಸುವ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಚೂರುಚೂರು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ; ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಐಹಿಕ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಲು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಅಥರ್ವ ವೇದ 6.53.3 ಮತ್ತು ಯಜುರ್ವೇದ 2.24 ಏನೆಂದಿದೆ ನೋಡಿ, सं वर्चसा पयसा सं तनूभिः अगन्महि मनसा सं शिवेन । त्वष्टा सुदत्रो विदधातु रायो ऽनुमार्ष्टु तन्वो यद्विलिष्टम् ॥ त्वष्टा नो अत्र वरीयः कृणोत्वनु नो मार्ष्टु तन्वो यद् विरिष्टम् ॥ ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಸದ್ಗುಣಶೀಲನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಲ್ಯಾಣದತ್ತ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯುತ ಧನಾತ್ಮಕ ಸ್ನೇಹಪರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೌಶಲ್ಯ, ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ಕೊಯ್ಲು ಮಾಡಲು ಸೃಜನಶೀಲವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಹಸುವಿನ ಹಾಲಿನ ಪರಿಹಾರಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮನೋಧರ್ಮದ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ದುರಸ್ತಿಗೆ ಇಡುತ್ತವೆ.

ಕೆಟ್ಟವರನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ದಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಆಥರ್ವ ವೇದದ 3.9.3 ರಲ್ಲಿ ಹ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ, पिशङ्गे सूत्रे खृगलं तदा बध्नन्ति वेधसः । श्रवस्युं शुष्मं काबवं वध्रिं कृण्वन्तु बन्धुरः । ಅಂದರೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತ ಜನರು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಅವರ ಚಲನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬಲವನ್ನು ಬಲವಾದ ಬಂಧಗಳಾಗಿ ಬಂಧಿಸಲಿ, ನಂತರ ಅವರ ಹೆಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸಿ, ತದನಂತರ ಅವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಿ.

ಭ್ರಷ್ಟರನ್ನು ಬಗ್ಗುಬಡಿಯಲು ಅಥರ್ವ ವೇದ ಹೇಳುತ್ತೆ, 5.18.7 ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ, ष्ठां शतापा नि गिरति तां न शक्नोति निःखिदन् ! अन्नं यो ब्रह्मणां मल्वः स्वाद्वद्मीति मन्यते !! ಅಂದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸಲು ಹಬ್ಬ ಮಾಡುವ ಈ ಮೂರ್ಖರು

(ಅಲ್ಪ ದೃಷ್ಟಿಯ ಆಡಳಿತಗಾರರು), ಅವರು ನುಂಗುವುದು ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳಲ್ಲ ಆದರೆ ನೂರಾರು ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವಿಷಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಅವನನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕುತ್ತದೆ.

ಮೋಸಗೊಳಿಸುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರು ಋಗ್ ವೇದ 6.53.4 वि पथो वाजसातये चिनुहि वि मृधो जहि । साधन्तामुग्र नो धियः ॥ ಅಂದರೆ, ಕಳ್ಳರು, ದರೋಡೆಕೋರರು, ಮೋಸಗಾರರು, ಅಕ್ರಮ ಸಂಗ್ರಹಕಾರರನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ಮತ್ತು ಗುರುತಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ನೀವು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು, ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳು ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಮ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಮತ್ತು ಬರಿಸುವ ಪಾನೀಯ ಅಂತಲೂ ಹೇಳುವುದುಂಟು, ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳಾಗಿವೆ ಎನ್ನಲು ವೇದಗಳನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕಿರುತ್ತೆ, ಸೋಮ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನ ಎಂಬ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ ಸಂದೇಶ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಋಗ್ ವೇದ 10.119.1 इति वा इति मे मनो गामश्वं सनुयामिति ! कुवितसोमस्यापामिति ‼ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸವಿದಾಗ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಸುಗಳು ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಋಗ್ ವೇದ 10.119.2 प्र वाताइव दोधत उन्मा पीता अयंसत ! कुवितसोमस्यापामिति ‼ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸವಿದಾಗ, ಒಂದು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಕ್ರಿಯೆಯ ಉತ್ಸಾಹ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಋಗ್ ವೇದ 10.119.4 उप मा मातरिस्थित वाश्रा पुत्रमिव प्रियम् ! कुवितसोमस्यापामिति ‼ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸವಿದಾಗ, ಒಬ್ಬನು, ತನ್ನ ಕರುವನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ತಾಯಿಯ ಹಸುವಿನಂತೆ ಅವನ

ಸುತ್ತಲೂ ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಋಗ್ ವೇದ 10.119.5 अहं तष्टेव वन्धुरं पर्यचामि हृदा मातिम ! कुवितसोमस्यापामिति !! ಸಮರ್ಪಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದು ಅವನ ಕಾರ್ಯದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವೈಭವವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಋಗ್ ವೇದ 10.119.6 नहि मे अक्षिपच्चना अच्छांत्सुः पञ्च कृष्टयः ! कुवितसोमस्यापामिति !! ಸಮುದಾಯದ ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರಗಳು ಅವನ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಗ್ರಹಿಕೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದು.

ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಥರ್ವ ವೇದ 3.30.1 सहृदयं सांमनस्यमविद्वेषं कृणोमि वः । अन्योः अन्यमसि हर्यत वत्सं जातमिवाघ्या॥ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯ ಹೃದಯದಿಂದ ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ರಚಿಸುತ್ತೇನೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕತೆ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯರಾಗಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿ, ತಾಯಿ ಹಸು ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕರುವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲಾಗದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಂತೆ ಇರಿ. ಅಥರ್ವ ವೇದ 3.30.3 ಹೀಗೆಂದಿದೆ, मा भ्राताभ्रातरं द्विक्षन्मा स्वसारमुत स्वसा । सम्यञ्चः सव्रताभूत्वा वाचं वदत भद्रया ॥ ಸಹೋದರನು ಸಹೋದರನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಬಾರದು ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿ ಸಹೋದರಿಯನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಬಾರದು. ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿತರಾಗಿ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಗಳಂತೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲಿ. ಋಗ್ ವೇದ 5.61.5 सनत्साशव्यं पशुमुत् गव्यं शतावयम । श्यावाश्वस्तुताय् या दोर्वीरायोपबर्ब्रीहत ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಮತ್ತು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮನೆಯವರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಗಂಡನ ಭುಜದಿಂದ ಭುಜಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಮಹಿಳೆ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿ

ಮತ್ತು ದನಗಳ ನೂರು ಪಟ್ಟು ಸಂಪತ್ತು, ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಚಲಿಸಬಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರವಾದ ಸ್ವಾಧೀನಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ವಿದವಾ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆ ಇದೆ, ಋಗ್ ವೇದ 10.8.8 ಮತ್ತು ಅಥರ್ವ ವೇದ 18.3.2 ರಲ್ಲಿ उदीर्ष्व नार्यभि जीवलोकं गतासुमीतमुप शेष एहिं । हस्तग्राभस्यं दिधिषोस्तवेदं पत्युर्ज नत्वमभि सं बभूव ॥ ಓ ಮಹಿಳೆ, ಎದ್ದೇಳಿ, ಸಾವಿನ ತೀವ್ರ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ (ಗಂಡನನ್ನು) ಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ಪತಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಲು ಜೀವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಗಂಡನಂತೆಯೇ ನೀವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನ ಇದೆ, ಋಗ್ ವೇದ 4.14.3 आवहन्त्यरुनीर्ज्योतिशागान्मही चित्रा रश्मिभिश्चेकिताना । प्रबोधयन्ती सुविताय देव्युषा ईयते सुयुजा रथेन ॥ ಓ ಅದ್ಭುತ ಮಹಿಳೆ! ನೀವು ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಸಮಾಜವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಲು ನೀವು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಮುಂಜಾನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ. ಋಗ್ ವೇದ 7.78.3 एता उ त्याः प्रत्यद्रीश्र्पुरस्ताज्ज्योतिर्यच्छन्तीरुषसो विभातीः। अजीजनन्त्सुर्य यज्ञमग्निमपाचीनं तमो अगादजुष्टम ॥ ಅದ್ಭುತ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಉದಾತ್ತ ಗುಣಗಳಿಂದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರಬುದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನೋಡಬಹುದು. ಅವರು ಜ್ಞಾನದ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಮತ್ತು ಉದಾತ್ತ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಬೆಂಕಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವೈಭವದಿಂದಾಗಿ, ಅಜ್ಞಾನ, ಪಾಪಗಳು ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯ ಕತ್ತಲೆ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಋಗ್ ವೇದ 1.124.3 एषा दिवो दुहिता प्रत्यदषि ज्योतिर्वसाना समना पुरस्तात । रीतस्य पन्थामन्वेति साधु प्रजानतीव न दिशो मिनाति ॥ ಉದಾತ್ತ

ಸದ್ಗುಣಗಳ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಅದ್ಭುತ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ಅವಳು ಮಾನಸಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ತೇಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಮಗಳು. ಅವಳು ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುಣಗಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ತನ್ನ ಗುರಿಯನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾಳೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಋಗ್ ವೇದ 1.48.8 विश्वमस्या नानाम चक्षसे जगज्ज्योतिष्क्रीनोति सूनरी । अप द्वेषो मघोनी दुहिता दिव उषा उच्छदप स्त्रिधः ॥ ಉದಾತ್ತ ಜನರ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವು ವೈಭವಯುತ ಮಹಿಳೆಯ ಮಹಿಮೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ ಇದರಿಂದ ಅವಳು ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಸಮಾಜದ ನಾಯಕಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಸಂಕೇತ ಮತ್ತು ತೇಜಸ್ಸಿನ ಮಗಳು. ನಾವು ಅವಳನ್ನು ಗೌರವಿಸೋಣ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಸಮಾಜದಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಋಗ್ ವೇದ 1.92.5 प्रत्यर्ची रुशदस्या अदर्शि वि तिष्ठते बाधते कृष्णमभ्वाम स्वरुं न पेशो विदथेष्वञ्जञ्चित्रं दिवो दुहिता भानुमश्रेत ॥ ವೈಭವಯುತ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಇಡೀ ಸಮಾಜ ಗೌರವಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಲಿ. ಅವಳು ಸತ್ಯತೆ, ಉದಾತ್ತ ಸದ್ಗುಣಗಳು, ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆ, ಜ್ಞಾನೋದಯ ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸಾರಾಂಶ. ದ್ವೇಷ, ಹಿಂಸೆ, ದುಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಬಲ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಅವಳು ಹೊಳೆಯುವ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ನಾಶಪಡಿಸಬಹುದು. ಋಗ್ ವೇದ 1.113.12 यावयद द्वेषा रीतेजः सुम्नावरी सूत्रीता ईरयन्ती । सुमङ्गलीर्बिभ्रती देववीतिमिहाद्योषः श्रेष्ठतमा व्युच्छ ॥ ವೈಭವಯುತ ಮಹಿಳೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಸೋಮಾರಿತನವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು, ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ಉದಾತ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು, ಲೋಕೋಪಕಾರಿಯಾಗಲು ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು

ಸಂತೋಷವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲು ಅವಳು ತನ್ನ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಡೀ ಸಮಾಜವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಋಗ್ ವೇದ 1.123.13 ऋतस्य रशिममनुयच्छमाना भद्रंभद्रं क्रतुमस्मासु धेहि । उषो नो अद्य सुहवा व्युछास्मासु रायो मघवत्सु च् स्युः ॥ ಓ ಅದ್ಭುತ ಮಹಿಳೆ, ನೀವು ಸತ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುಣಗಳ ಕಿರಣವನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಉದಾತ್ತ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ನೀವು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವಿರಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಮೂಲಕ ನೀವು ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವಿರಿ, ಇದರಿಂದ ನಾವು ಜಾಗತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಯಜುರ್ ವೇದ 14.21 मुर्धसि राड् ध्रुवासि धरुणा धत्र्यसि धरणी । आयुषे त्वा वर्चसे त्वा क्रीषये त्वा क्षेमाय त्वा ॥ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸದ್ಗುಣಗಳ ಉದಾತ್ತ ಮಹಿಳೆ, ನೀವು ಉನ್ನತರು ಮತ್ತು ದೃಢತೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ, ನಿಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ, ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಂತೆ ಜೀವನದ ಅಡಿಪಾಯ. ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುತ್ತೇನೆ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ, ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಹೊಳಪು, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ, ಮತ್ತು ಮನೆಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಉಪಸ್ಥಿತಿಗಾಗಿ ನೀವು.

ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ, ಋಗ್ ವೇದ 1.139.2 यद्ध त्यन्मित्रावरुणावृतादध्याददाथे अत्रीतं स्वेन मन्युना दक्षस्य स्वेन मन्युना । युवोरित्थाधि सद्मस्वपश्याम हिरण्यम । धीभिश्चन मनसा स्वेभिरक्षभिः सोमस्य स्वेभिरक्षभिः॥ ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸದಾಚಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಜೀವನವನ್ನು ಆನಂದಿಸಬೇಕು. .... ಸತ್ಯವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿವಂತ,

ಸದ್ಗುಣ, ದಯೆ, ಸಹಾಯಕ, ತಪ್ಪಿನಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ನಂಬುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಸತ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ. ಅಥರ್ವ ವೇದ 4.19.6 असदभूम्याः समभवत्त्यामेति महद व्यचः । तद्वै ततो विधूपायत्प्रत्यक्कर्तारम्रीच्छतु ॥ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಸುಳ್ಳು, ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆ ಯಾವುದು, ಅದು ಬೆಳೆದು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಏರಿದರೂ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅದರ ಮೂಲ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮರಳುತ್ತದೆ, ತನ್ನದೇ ಆದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತದೆ. ಯಜುರ್ ವೇದ 40.2 कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतं समाः । एवं त्वयि नान्यथेतो'स्ति न लिप्यते नरे ॥ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಬಯಸಬೇಕಾದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿ, ಪೂರ್ಣ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬದುಕಲು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ– ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ – ಕರ್ಮವು ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಒಳಗೆ ಕಡಿತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಕ್ಷಸ ಆತ್ಮಗಳು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿವೆ. ಯಜುರ್ ವೇದ 40.3 असुर्या नाम ते लोका'अन्धेन तमसावृताः। तांस्ते प्रेत्यापि गच्छन्ति ये के चात्महनो जनाः ॥ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮರಣದ ನಂತರ ಮತ್ತು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ, ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಭೌತಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬದುಕುವ ರಾಕ್ಷಸ ಆತ್ಮಗಳು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿವೆ (ಸದ್ಗುಣವಿಲ್ಲದ) ಪ್ರಪಂಚದ ಸೂರ್ಯನಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ತೂರಲಾಗದ ಕತ್ತಲೆ ಆವರಿಸಿದೆ. ಯಜುರ್ ವೇದ 40.6 यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्नेवानुपश्यति । सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ಯಾರು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನೊಳಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ

ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಆತ್ಮವು ಇದೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಅನುಮಾನ ಅಥವಾ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಬಳಲರು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಬುದ್ದಿವಂತರಿಗೆ ವೇದ ಸಂದೇಶ ನೋಡಿ, ಯಜುರ್ ವೇದ 23.15 स्वयं वाजिन्स्तन्वं कल्पयस्व स्वयं यजस्व स्वयं जुषस्व । महिमा ते'न्येन न सन्नशे ॥ ಜ್ಞಾನದ ಮನುಷ್ಯ, ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವನು; ನೀವೇ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆಯ್ಕೆಯಿಂದ ಜಂಟಿ ಕೆಲಸದ ಯಜ್ಞ (ದಾನ) ಮಾಡಿ. ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಇತರರು ನಾಶ ಮಾಡಬಾರದು. ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತಮ್ಮ ದಾನ, ಸದ್ಗುಣ, ಧ್ಯಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಋಗ್ ವೇದ 5.81.1 युज्जते मन उत युज्जते धियो विप्रा विप्रस्य ब्रीहतो विपशिचतः । वि होत्रा दधे वयुनाविदेक् इन्मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः ॥ ಆನಂದವನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಮನಸ್ಸು, ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಸೇರಿದಂತೆ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆನಂದದಿಂದ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪ್ರಬುದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಎಲ್ಲಾ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲವಾದ ದೇವರಿಂದ ನೇರವಾಗಿದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮದ ಈ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಸೇರ್ಪಡೆ, ಅಂದರೆ ದೇವರು, ನಿಜವಾದ ಉಪಸಾನ ಅಥವಾ ಯೋಗ ಅಥವಾ ಧ್ಯಾನ. ಯಜುರ್ ವೇದ 40.14 विद्यं चाविद्यां च् यस्तद्वेदोभय सह । अविद्यया मृतयुं तीतर्वा विद्ययाऽमृतमश्नुते ॥ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಯಾರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ, ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಿ, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಯಜುರ್ ವೇದ 5.36 अग्ने नय सुपथा राये

अस्मान्विश्वानि देव वायुनानि विद्वान ।ययोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम ॥ ಅಗ್ನಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ನಿಧಿ – ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ಮನೆ, ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನ, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಮಾರ್ಗಗಳ ದೇವರು, ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ, ಸರಳ ಮತ್ತು ನೇರ, ಜೀವನದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಗುರಿಯತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ, ಮೋಕ್ಷ, ಸರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನ, ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೂಲಕ. ವಕ್ರತೆ, ಮೋಸಗೊಳಿಸುವಿಕೆ, ಒಳಸಂಚು ಮತ್ತು ವಂಚನೆ – ದುಷ್ಟ ಮತ್ತು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹೋರಾಡಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಿರಲಿ. ನಾವು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊಗಳಿದ ಸಿಹಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತೇವೆ. ಋಗ್ ವೇದ 1.3.9 विश्वे देवासो अस्रिध एहिमायासो अद्रुहः । मेधं जुषन्त वह्नयः ॥ ಅವರ ಜ್ಞಾನದ ವಿಶ್ವಾಸ, ಜ್ಞಾನ ಆಧಾರಿತ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಆಧಾರಿತ ಸಮುದಾಯವು ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಆಧಾರಿತ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗದೆ (ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ) ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಋಗ್ ವೇದ 1.3.10 पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनिवती । यज्ञं वष्टु धियावसुः ॥ ದೈವಿಕ ಮಾತಿನ ದೇವತೆ, ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ದೈವತ್ವದ ತಾಯಿಯ ಜ್ಞಾನವಾದ ಸರಸ್ವತಿ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗೆ ಆಹಾರದ ಉಡುಗೊರೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲಿ. ಕಲೆ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ನಮ್ಮ ಯಜ್ಞವನ್ನು ತಾಯಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ ಮತ್ತು ದೈವಿಕ ಬೆಳಕನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲಿ. ಋಗ್ ವೇದ 1.3.8 विश्वे देवासो अप्तुरः सुतमा गन्त तूर्णयः । उस्रा इव स्वसराणि ॥ ಪ್ರಪಂಚದ ದಾರ್ಶನಿಕರು, ಉದಾರವಾಗಿ ನೀಡುವವರು, ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬುದ್ಧಿವಂತ ವಿದ್ವಾಂಸರು,

ಗಾಳಿಯಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಮತ್ತು ದಿನಕ್ಕೆ ಮುಂಜಾನೆಯಂತೆ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕರುಗಾಗಿ ತಾಯಿ-ಹಸುವಿನಂತೆ, ನಿಮ್ಮದೇ ಆದ ನಿರ್ಣಯ ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಸಾರಗಳನ್ನು ತರಲಿ.

ಋಗ್ ವೇದ 7.59.12 त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम । उर्वारुकमिव ब बन्धनान्म्रीत्योर्मुक्षीय माम्रीतात ॥ ಮೂರು ಲೋಕಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಕ ದೊರೆ ತ್ರಯಂಬಕಾ ಅವರನ್ನು ನಾವು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅವರ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆನಂದದ ಅಪಾರ ಸುಗಂಧವು ಮೂರು ಬಾರಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಓ ರುದ್ರ, ದುಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನು, ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವವನು, ಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಕಾಂಡದಿಂದ ಬೀಳುವಂತಹ ಮರಣದ ಬಂಧಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಅಮರತ್ವದ (ಮೋಕ್ಷ) ಅನಂತ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸು. ಋಗ್ ವೇದ 10.81.3 विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोबाहुरुत विश्वतस्पात । सं बाहुभ्यां धमति सं पतत्रैर्द्यावाभूमी जनयन देव'एकः॥ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಒಬ್ಬ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಯಂ-ಪ್ರಭು, ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಕಣ್ಣು, ಮತ್ತು ಪದವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಬಾಯಿ, ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ತೋಳುಗಳು, ಮತ್ತು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಗಾಗಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪಾದಗಳು, ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು (ಆಕಾಶ) ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ನಂತರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಣಗಳು, ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯ ತನ್ನ ಪ್ರಬಲ ತೋಳುಗಳಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸ್ಥಿರ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ: ಸ ಪ್ರಾಣಮಸೃಜತ ಪ್ರಾಣಾಚ್ಛ್ರದ್ಧಾಂ ಖಂ ವಾಯುರ್ಜ್ಯೋತಿರಾಪಃ ಪೃಥಿವೀಂದ್ರಿಯಂ ಮನಃ।

ಅನ್ನಮನ್ನಾದ್ವೀರ್ಯಂ ತಪೋ ಮಂತ್ರಾಃ ಕರ್ಮ ಲೋಕಾ ಲೋಕೇಷು ಚ ನಾಮ ಚ ॥ 6– 4॥

ಭಗವಂತ ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ, ಹದಿನೈದು ಬೇಲಿಗಳ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಜೀವವನ್ನು ಇಟ್ಟ. ಈ ಹದಿನೈದು ಬೇಲಿಗಳೆಂದರೆ:

1. ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಬೇಲಿ: ಕಿತ್ತೆಸೆಯಲು ಆಗದ ಬೇಲಿ– ಜೀವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಬಂದ ಶ್ರದ್ಧೆ. ಮತ್ತು ಕಿತ್ತೆಸೆಯಬೇಕಾದ ಬೇಲಿ–ಮನೆತನ , ಕುಟುಂಬ , ಬೆಳೆದ ವಾತಾವರಣದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬಂದ ಶ್ರದ್ಧೆ.

2 –6. ಪಂಚಭೂತಗಳ ಬೇಲಿ : ಮಣ್ಣು–ನೀರು(ಅನ್ನಮಯ ಕೋಶ) ಬೆಂಕಿ–ಗಾಳಿ–ಆಕಾಶ(ಪ್ರಾಣಮಯ ಕೋಶ).

7. ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಬೇಲಿ: ಐದು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಐದು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು.

8. ಅಂತಃಕರಣದ ಬೇಲಿ: ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಯೋಚಿಸುವ ಮನಸ್ಸು

9. ಅನ್ನದ ಬೇಲಿ: ಆಹಾರ

10. ವೀರ್ಯದ ಬೇಲಿ: ಶಕ್ತಿ

11. ತಪಃ : ಹಾಗಾಗಬೇಕು ಹೀಗಾಗಬೇಕು ಅನ್ನುವ ಆಲೋಚನೆ (ತಿರುಕನ ಕನಸಿನಂತೆ).

12. ಮಂತ್ರಾಃ :ತನ್ನ ಕನಸನ್ನು ನನಸು ಮಾಡಲು ಆಡುವ ಮಾತುಗಾರಿಕೆ.

13. ಕರ್ಮಃ : ಕನಸನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ.

14. ಲೋಕಗಳು : ಸ್ತಿರ–ಚರ ಸೊತ್ತುಗಳು (ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದು , ನನ್ನದು ಅನ್ನುವ ಸೊತ್ತುಗಳು)

15. ನಾಮದ ಬೇಲಿ : ಕೀರ್ತಿ.

ಛಂದೊಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ: "ಯದೇವ ವಿದ್ಯಯಾ ಕರೋತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಉಪನಿಷದಾ, ತದೇವ ವೀರ್ಯವತ್ತರಂ ಭವತಿ , ವಿಜ್ಞಾನಂ ಯಜ್ಞಾಂ ತನುತೇ". ಅಂದರೆ "ನೀನು ಏನನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ

ತಿಳಿದು ಮಾಡು. ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ಸಫಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ವ್ಯರ್ಥ". ಮಾಡುವ ಕರ್ಮವನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಮಾಡುವುದರ ಫಲವೇನು, ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ– ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತಿದೆ "ಯಸ್ಮಿನ್ ವಿಜ್ಞಾತೇ ಸರ್ವಮಿದಂ ವಿಜ್ಞಾತಂ ಭವತಿ" ॥ ಶಾಂಡಿಲ್ಯ–2.2; ಮುಂಡಕ 1.1.3॥ ಅಂದರೆ ಯಾವುದನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 1–3 ರಲ್ಲಿ ದೈವೀಸಂಪತ್ತು (ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ) ಹೊತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದವನಲ್ಲಿ ಈ ಗುಣಗಳಿರುತ್ತವೆ: ಎಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅಂಜದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅಂಜಿಸದಿರುವುದು, ತಿಳಿಯಾದ ಮನಸ್ಸು, ಅರಿವಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವುದು, ಕೊಡುಗೈತನ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ, ದೇವತೆಗಳ ಆರಾಧನೆ, ವೇದಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ನಿಷ್ಠೆ, ನೇರತನ, ನೋಯಿಸದಿರುವುದು, ನಿಜ ನುಡಿಯುವುದು, ಸಿಡುಕದಿರುವುದು, ಧಾರಾಳತನ, ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಬಗೆ ನೆಟ್ಟಿರುವುದು, ಚಾಡಿ ಹೇಳದಿರುವುದು, ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಕರ, ಅತಿಯಾಸೆ ಇರದಿರುವುದು, ನಮ್ರತೆ, ನಾಚಿಕೆ, ಗಟ್ಟಿತನ, ಕುಗ್ಗದಿರುವುದು, ತಪ್ಪನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವ ತಾಳ್ಮೆ, ಕೆಚ್ಚು, ಒಳಹೊರಗಣ ಮಡಿ, ಎರಡೆಣಿಸದಿರುವುದು, ಮತ್ತು ಬೀಗದಿರುವುದು. ಹೀಗೆ ನಾವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: "ಭವಂತಿ ಸಂಪದಂ ದೈವೀಮಭಿಜಾತಸ್ಯ ಭಾರತ" ಎಂದು. ಇಲ್ಲಿ 'ಅಭಿ' ಅಂದರೆ 'ಬಯಸಿ' ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಹಿಂದು ವೇದಗಳು, ಹಿಂದು ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗಗಳಾಗಿ ಮನುಜನ ನೀತಿ ನಿಯಮ ಕಾನೂನುಗಳಾಗಿ

ಅನಾದಿಯಿಂದ ಸಮಾಜದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಬೋದಕರಿಂದ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜವನ್ನು ದಾಳಿಕೋರರಿಂದ/ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಉಳುಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬದಲಾವಣೆಯ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಈ ಹಿಂದು ಕಾನೂನು.

ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣ ಆದ ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್, ನ್ಯಾಯಾಲಯ[1] ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗ, ಅವರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರವು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಮೇಯ್ನ್ ಅವರ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು, 8 ನೇ ಆವೃತ್ತಿ, ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ಯಾರಾ 48 ರಲ್ಲಿನ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಮುಖತ: ಭಾರತದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಹಿಂದೂ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ 'ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ" ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ... ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಕೇವಲ ಸ್ಥಳೀಯ ಕಾನೂನಲ್ಲ. ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕುಟುಂಬವು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋದರೆ, ಅದು ತನ್ನ ಕಾನೂನನ್ನು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತದೆ."

ಆಂದ್ರ ಪ್ರದೇಶ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಪೂರ್ಣ ಪೀಠದಲ್ಲಿ[2] ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ಉಗಮವಾದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ,

---

[1] ಭಲ್ವಂತ್ ರಾವ್ ವಿ. ಬಾಜಿ ರಾವ್ – ಮನು/ಪಿ.ಆರ್./0102/1920

[2] ರಾಯಾನಿ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ವಿ. ಸ್ಪೆಷಲ್ ತಹಶೀಲ್ದಾರ್ – ಮನು/ಎ.ಪಿ/0340/1987

ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಎಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾನೂನು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ (ಕಾಮೆಂಟರಿಗಳಲ್ಲಿ) ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ, ಶಾಸಕಾಂಗ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ನಿರ್ಧಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ, ವಿರಾಮಿತ್ರೋದಯ ಮತ್ತು ಜಿಮುತವಾಹನ ಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಜನರು ಗಂಭೀರತೆ ಮತ್ತು ಗೌರವದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವೇದಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಕ್ ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲತತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಗಳಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಶಾಲೆಗಳ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಧುರಾ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ವಿ. ಮೂಟ್ಟೊ ರಾಮಲಿಂಗ 12 ಎಂಐಎ 397 ರಲ್ಲಿನ ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಗುರುತಿಸಿದೆ: "ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಅನಾಧಿ ಮೂಲಗಳು ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಿನ್ನ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ ಆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಈ ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೋಡುವ ಕೃತಿಗಳು ನಂತರದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ನಿರೂಪಕನು ಪ್ರಾಚೀನ ಪಠ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿದನು ಮತ್ತು ಅವನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಭಾರತದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಯಿತು, ಸಂಘರ್ಷದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶಾಲೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು."

ಶಾಮಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ ಕೌಟಿಲ್ಯರ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೊರತಲ್ಲ. ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಈ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಗ್ರಂಥ ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಗ್ರಂಥ ಎಂದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅದು ಕಾನೂನಿನ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ, ಅಂದರೆ,

ರಾಜ್ಯ-ಕರಕುಶಲತೆ, ನ್ಯಾಯದ ಆಡಳಿತ, ಕಾನೂನು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ಮಹಿಳೆಯರ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಮದುವೆ, ವಿಚ್ಛೇದನ, ಹಣಕಾಸಿನ ಕ್ರಮಗಳು, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದರೆ, ಇದನ್ನು ರಾಜ ನಿರ್ಮಿತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ ವೆನ್ನಲಾಗಿದೆ.

ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಕ್ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಅಂಶಗಳ ಕ್ರೋಡೀಕರಣವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಆರಂಭಿಕ ಕಾಯಿದೆಗಳು ಜಾತಿ ವಿಕಲಾಂಗತೆ ತೆಗೆಯುವ ಕಾಯ್ದೆ (1850 ರ ಕಾಯ್ದೆ XXI) ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ವಿಧವೆಯರ ಮರು ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆ (1856 ರ ಕಾಯ್ದೆ V). ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾನೂನು ಕಾಯ್ದೆ (1929 ರ ಕಾಯ್ದೆ II) ಪ್ರಕಾರ, ಮಗನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ, ಮಗಳ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ, ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಅಲ್ಲಾಡಿ ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿದ ಮೇಯ್ನ್ ಅವರ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು 12 ನೇ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: "ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ, ವಿಧವೆಯರು, ತಾಯಂದಿರು ಮತ್ತು ಅಜ್ಜಿಯರಿಗೆ ಪಾಲು ನೀಡುವ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮಗಳು ಸ್ಮೃತಿಚಂದ್ರಿಕಾ ಮತ್ತು ಸರಸ್ವತಿ ವಿಲಾಸರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಮೃತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಅಂತಹ ಪಾಲನ್ನು ಕೇವಲ ಪೋಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ನಿಯೋಜಿತ ಎಂದು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.

ಬೇರೆಡೆ ಮೀತಾಕ್ಷರ ನಿಯಮಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಪುತ್ರರ ನಡುವಿನ ವಿಭಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಮಗನ ಪಾಲಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಅವಳು ಒಂದು ವಿಭಾಗವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. .... ಮುಲ್ಲಾ ಅವರ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಪುಸ್ತಕ 15 ನೇ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: "ಹೆಂಡತಿ ಸ್ವತಃ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಕೋರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಪತಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಪುತ್ರರ ನಡುವೆ ವಿಭಜನೆ ನಡೆದರೆ, ಮಗನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾಲನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ಆ ಪಾಲನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅವಳ ಗಂಡನಿಂದಲೂ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಆನಂದಿಸಲು ಆಕೆಗೆ (ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ) ಅರ್ಹತೆ ಇದೆ.

ಮೇಯ್ನ್ ಅವರ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು 12 ನೇ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪತಿಯ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಹೆಂಡತಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪುಟ 696 ರಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ: "ಪತಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಎಂದಿಗೂ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಕೋರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಮದುವೆಯ ಸಮಯದಿಂದ, ಅವಳು ಮತ್ತು ಅವನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬರಹಗಾರರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಂತೆ ಇದು ಹರಿತಾ ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಇದು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಭೂತ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ; "ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವಿಭಜನೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ".

ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆ, ಯಜ್ನವಾಲ್ಕ್ಯ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ರಚಿಸಿದ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಮೂಲ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡದೆ ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ

ಅನುಸರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಾಂಬೆ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್‌ನ ವಕೀಲರಾದ ಎಸ್.ಎಸ್. ಸೆಟ್ಲೂರ್ ಅವರು 'ಹಿಂದೂ ಲಾ ಬುಕ್ಸ್ ಆಫ್ ಇನ್ಹೆರಿಟೆನ್ಸ್' ಪರಿಚಯದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ ಪ್ರತಿ ಉಪ ಶಾಲೆಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ ಕೃತಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕೋಷ್ಟಕವು ಪ್ರತಿ ಉಪ-ಶಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ ಕೃತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

1. ಬೆನಾರಸ್ ಶಾಲೆ

1. ಮಿತಾಕ್ಷರ, 2. ವಿರಾಮಿತ್ರೋದಯ, 3. ದತ್ತಕ ಮೀಮಾಮ್ಸಾ, 4. ನಿರ್ನಯ ಸಿಂಧು, 5. ಮದನಾ ಪರಿಜಾತ

2. ದ್ರಾವಿಡ ಶಾಲೆ,

1. ಮಿತಾಕ್ಷರ, 2. ಪರಾಸರ ಮಾಧವಿಯಾ, 3. ಸರಸ್ವತಿ ವಿಲಾಸ, 4. ಸ್ಮೃತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾ, 5. ದತ್ತಕ ಚಂದ್ರಿಕಾ, 6. ವತ್ಯನಾಥ ದೀಕ್ಷಿತಿಯಾ

3. ಮಿಥಿಲಾ ಶಾಲೆ

1. ಮಿತಾಕ್ಷರ, 2. ವಿವಾಡಚಿಂಟಮಣಿ, 3. ವಿವಾಡ ರತ್ನಕರ, 4. ದತ್ತಕ ಮೀಮಾಮ್ಸಾ

4. ಬಂಗಾಳ ಶಾಲೆ

1. ದಯಾಭಾಗ, 2. ದಯಾತ್ವಾ, 3. ದಯಾಕ್ರಾಮ ಸಂಗ್ರಾಹ, 4. ದತ್ತಕ ಚಂದ್ರಿಕಾ

5. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಶಾಲೆ

1 ಮಿತಾಕ್ಷರ, 2. ವ್ಯವಹರ ಮಯುಖ, 3. ನಿರ್ನಯ ಸಿಂಧು, 4. ದತ್ತಕ ಮೀಮಾಮ್ಸಾ, 5. ಸಂಸ್ಕಾರ ಕೌಸ್ತುಭ

6. ಗುಜರಾತ್ ಶಾಲೆ

1. ವ್ಯಾಹರ ಮಯುಖ, 2. ಮಿತಾಕ್ಷರ

ಮಿತಾಕ್ಷರ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವು ಲೇಖಕರಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತತ್ವಗಳ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲ. ಇದು ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ಮೃತಿಗಳ ಲೇಖಕರು ನೀಡಿದ ತತ್ವಗಳ ಸಂಗ್ರಹದ ಜೀರ್ಣಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಮುಲ್ಲಾ ಅವರ 'ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು'ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಂತೆ, ಇದು ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಸಂಹಿತೆಯ ಚಾಲನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಸ್ಮೃತಿ ಕಾನೂನಿನ ನಿಜವಾದ ಜೀರ್ಣಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಲೇಖಕರು ಸ್ವತಃ ಸ್ಮೃತಿಗಳ ಪ್ರಾಚೀನ ಲೇಖಕರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. (ಕೋಲ್‌ಬ್ರೂಕ್, ಮುನ್ನುಡಿ ಪುಟ II ನೋಡಿ) ಮನು; ಅತ್ರಿ; ವಿಷ್ಣು; ಹರಿತಾ; ಯಜ್ಞವಾಲ್ಸ್ಯ; ಉಷಾನಾ; ಆಂಗೀರಾ; ಯಮ; ಅಪಸ್ತಂಬ; ಸಂವರ್ತಾ; ಕಾತ್ಯಾಯನ; ವೃಹಸ್ಪತಿ ಪರಾಸರ; ವ್ಯಾಸ; ಸಂಚಾ; ಲಿಚಿತಾ; ದಕ್ಷ, ಗೌತಮ; ಸತತಪ್ಪ; ವಸಿಷ್ಠ, ಇವರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಚಾರಕರು.

ಇದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ನಂತರದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರಿಗೆ ಒಂದು ಸುಳಿವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಮಿತಾಕ್ಷರ ನೀಡಿದ ತತ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾಗ, ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅದೇ ರೀತಿಯ ತತ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದರು, ಆದರೆ ವಿಜ್ಞೇಶ್ವರರ ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ನೀಡಿದ ಮೂಲ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ವಿಜ್ಞೇಶ್ವರ ಸ್ವತಃ ನೀಡಿದ ಮೂಲ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಕೆಲವು ತತ್ವವನ್ನು ವಿಕಸಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದರು, 'ಎಸ್.ಎಸ್. ಸೆಟ್ಲೂರ್ ಅವರು "ಎ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಕಲೆಕ್ಷನ್ ಆಫ್ ಹಿಂದೂ ಲಾ ಬುಕ್ಸ್ ಆನ್ ಇನ್ಹೆರಿಟೆನ್ಸ್" ರಲ್ಲಿನ ಶ್ಲಾಘನೀಯ ಪರಿಚಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಂದ ಹೊರತೆಗೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಳಪು ಹಾಕುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಮತ್ತು

ಜೀರ್ಣಕ್ರಿಯೆಗಳ ವಿಭಿನ್ನ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ನಾವು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೃತಿಯ ಅಧಿಕೃತತೆಯು, ಅವುಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ, ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾಧಿಸಿದ ಯಶಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿಯಮದ ಅಧಿಕೃತತೆಯು ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಠ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ದ್ರಾವಿಡ ಶಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ ಈ ಇಬ್ಬರು ಲೇಖಕರು (ಸರಸ್ವತಿ ವಿಲ್ಲಾಸ ಮತ್ತು ಸ್ಮ್ರಿತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾ) ತಾಯಿಯ ಪಾಲನ್ನು ಸಹ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಮೂಲ ಪಠ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದರು, ಆಕೆಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ, ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಕೋರುವ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಾಲನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಆಕೆಗೆ ಕೆಲವು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದು, ಅವಳಿಗೆ ಕೆಲವರ ಆಸ್ತಿಯ ಭಾಗ ಅನುಮತಿಸಬಹುದು. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಮೂಲ ಪಠ್ಯದಲ್ಲೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಇದು. ಅವರಿಂದ ವಿಕಸನಗೊಂಡಿರುವ ಏಕೈಕ ತತ್ವವೆಂದರೆ, ಆಕೆಗೆ ನೀಡಿದ ಆಸ್ತಿ ಒಂದು ಪಾಲು ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ಒಂದು ನಿಬಂಧನೆ ಮಾತ್ರ. ಈ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರದ ತತ್ವವು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಪಠ್ಯದಿಂದಲೂ ಎದುರಿಸಲಾಗದಂತೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇದು ವಿಜ್ಞೇಶ್ವರ ಕೂಡ ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಂಕಲಿಸುವಾಗ ತನ್ನ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಾರದನ ಪಠ್ಯ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ: ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ತಂದೆ, ಎರಡು ಷೇರುಗಳನ್ನು ತನಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಿ. ....ವಿಜ್ಞೇಶ್ವರನು ಸ್ವಯಂ–ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಜಂಟಿ

ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ವಿಕಸನಗೊಳಿಸಿದನು ಮತ್ತು ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಸ್ವ–ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದನು; ಆದರೆ ಅಜ್ಜ ತಂದೆಯ ಎಸ್ಟೇಟ್ನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದರಿಂದ, ಮಗನಿಗೆ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ (ತಂದೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕರಗಿಸಿದರೆ).

ಅದೇ ರೀತಿ ವಿಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಬೌದ್ಧಾಯನ ವಿವರಿಸಿದ ಜೇಸ್ಟ ಬಾಗ ನಿಯಮವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದನು, "ಹಿರಿಯನು ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಭಾಗಾಂಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ: ಹಿರಿಯ ಮಗನನ್ನು ಸಂಪತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ (ಧನ) ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ, ಅದು ಹಕ್ಕನ್ನು ಅನುಮತಿಸುವ ಬದಲು ತಂದೆಗೆ ವಿವೇಚನೆಯ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಮೂಲ ಪಠ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸಲು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ ಪ್ರಯತ್ನದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸೆಟ್‌ಲೂರ್ ಬಹಳ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದರು.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮಿತ್ರಾಕ್ಷರ ಮೂಲ ಪಠ್ಯವನ್ನು ವಿಷ್ಣನೇಶ್ವರನ ಜನ್ಮಸ್ಥಳವಾದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೂ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಮೂಲ ಪಠ್ಯ, ತಂದೆಗೆ ವಿಭಜನೆಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವೇಚನೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದು ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈಗ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಕೋರುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮಿತಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಈ ತತ್ತ್ವದ ಕೆಲವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳು ಉಳಿದಿವೆ – ಅಂದರೆ, ತಂದೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಂದೆ ತನ್ನ ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಹವರ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಜಂಟಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮಗನಿಗೆ ವಿಭಜನೆಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮಧುರಾ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ವಿ. ಮೂಟ್ಟೂ ರಾಮಲಿಂಗ ಸೇತುಪತಿ 12 ಎಂಐಎ 397 ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅಥವಾ ಬಳಕೆ ಎಂದು ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು ಮತ್ತು ತರುವಾಯ ಶ್ಯಾಮ್ ಸುಂದರ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಬಿಹಾರ ರಾಜ್ಯ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0385/1980 : ಎ.ಐ.ಆರ್ 1981 ಎಸ್.ಸಿ 178. ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದಿಸಿರುವಂತೆ, ಮೇಲಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿನ ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ "ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪುರಾವೆ ಕಾನೂನಿನ ಲಿಖಿತ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿಸುತ್ತದೆ". ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಚೆಟ್ಟಿ ಸಮುದಾಯದವರಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪುರಾವೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಗಂಡನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಪಾಲನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ಪತ್ನಿಭಾಗ ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾದ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅನುಮತಿಸಲಾಗಿದೆ.[1] ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯ ಮಧುರಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಏಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಆವಾಸಸ್ಥಾನ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಚೆಟ್ಟಿ ಉಪಜಾತಿಯ ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ, ಆ ಮೂಲಕ ಪತ್ನಿಯ ಜೀವಿತಾವದಿಯಲ್ಲಿ ಪತಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನಿಂದ ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಮೂಪು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದಿಡುತ್ತಾನೆ, ಆ ಭಾಗವು ಆಕೆ ಮಗನನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಭಾಗವು ಮಗ ಅಥವಾ ಮಗನ ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಮಗ ಅಥವ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಆದ ಮಗನ ಪಾಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ....

---

[1] ಪಳನಿಯಪ್ಪ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್ ವಿ. ಅಲವಾನ್ ಚೆಟ್ಟಿ – ಮನ್/ಪಿ.ಆರ್/0042/1921

ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೂಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ, ಅದು ಸಮುದಾಯದ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತಿನ್ನೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಕೋಲ್ಬ್ರೂಕ್ ಅವರ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ: "ಆಸ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ನಿಯಮಗಳು, ಅವುಗಳ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅನಿಯಂತ್ರಿತವಾಗಿರುವುದು, ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿದೆ. ಪೋಷಕರಿಗೆ ಸಂತತಿಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು: ಆದರೂ ಈ ಮೊದಲ ನಿಯಮವನ್ನು ವಿವಿಧ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದರ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ತಾರ್ಕಿಕತೆಗಿಂತ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ."

ಆದ್ದರಿಂದ, ಸ್ಮೃತಿಚಂದ್ರಿಕಾ ಮತ್ತು ಸರಸ್ವತಿ ವಿಲಾಸ ಅವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಅಸಾಧಾರಣವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇದು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಪಾಲನ್ನು ತಡೆಯುವ ದೇಶದ ಸಂಪ್ರಧಾಯ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯು ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಪಥ್ಯ ಅಥವಾ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಮಾರ್ಪಡಿಸದ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಿಸದ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಮೂಲ ಪಥ್ಯವನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಬಯಸಿದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಕಷ್ಟ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಮೂಲ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾನೂನನ್ನು ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹದ್ದನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಶಾಸಕಾಂಗವು ಯೋಚಿಸದ ಕಾರಣ ಅಂತಹ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗದು."

ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ದಯಾಬಾಗ ಕಾನೂನು ಈಗ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿದೆ. ದಯಾಬಾಗ 1090 ರ ವರ್ಷ. ಮೀತಾಕ್ಷರವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ವಿಂಧ್ಯರು, ಆಂಧ್ರ ದೇಶ, ಪ್ರಸ್ತುತ ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 1125 ರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ನೀಲಕಂಠರ "ವ್ಯವಹಾರಮಾಯುಖ" ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸಂಕಲನ 1635 ರದ್ದಾದರೆ, ಹದಿಮೂರನೇ ಶತಮಾನದ ದೇವಣ್ಣಭಟ್ಟರ ಸ್ಮೃತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾವನ್ನು ಆಂಧ್ರ ದೇಶ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಈ ಸಂಕಲನಗಳು ವೇದಗಳು, ಸ್ಮೃತಿ ಶ್ರುತಿಗಳಂತಹ ಮೂಲಗಳಿಂದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಈ ಸಂಕಲನಗಳ ಲೇಖಕರು ಪ್ರಾಚೀನ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು – ವ್ಯಾಸ, ಮನು, ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ, ಕಾತ್ಯಾಯೆನಾ, ವಿಶ್ವರೂಪ, ನಾರದ, ಅಪರ್ಕರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರು. ನಂತರದ ದಿನಗಳ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ನಂದಾ ಪಂಡಿತಾ, ನೀಲಕಂಠ – ಜಗನ್ನಾಥ ಅವರು ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸದ ಮೊಗಲ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಪ್ರಾಚೀನ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಮನು ಸ್ಥಳದ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಇದು ಮುಖತಃ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ 2694 ವಿವರಣೆಗಳ ಕರ್ತೃತ್ವವಿದೆ, ಈಗ ಅದು ಹನ್ನೆರಡು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ತೊಟ್ಟಿಲಿನಿಂದ ಸಮಾಧಿಯವರೆಗೆ ಹಿಂದೂಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅವರು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಪ್ರಚೋದಿಸದೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ವರ್ಣಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವ ಕಠಿಣ ನೀತಿ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಡವಳಿಕೆ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅನೇಕ, ಅವರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಇಂದು "ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧ" ಎಂದು

ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೀಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಿದರು: "ನಾ ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವತಂತ್ರಮರಹಸಿ" (ಮಹಿಳೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹಳಲ್ಲ). ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಉದಾರವಾದಿ. ಮಹಿಳೆಯರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಗುರುತಿಸಿದರು. ಅವರು ಅವಳಿಗೆ "ಕಾನೂನು" ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅವರು ಸ್ತ್ರೀಧನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅವರಿಗೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ನಾಗರಿಕತೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದ ಅರ್ನಾಲ್ಡ್ ಟಾಯ್ನ್‌ಬೀ, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದರ ಪೈಕಿ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಹಿಳೆಯರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿಂಧೂ ನಾಗರಿಕತೆ. ಅವರು ಗ್ರೀಕ್ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ಹೊಂದಿದ್ದರು ಮತ್ತು ರೋಮನ್ನರ ಅಭಿಮಾನಿಯಲ್ಲ. ಗ್ರೀಕ್ ನಾಗರೀಕತೆಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಮಹಿಳೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಮರ್ಥಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವಳ ಆಸ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಷ್ಟು ಸಮರ್ಥಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಸಂಗಾತಿಯೇ ಅವಳ ಆಸ್ತಿಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವದು ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ವಿವಿಧ ಚಿಂತನೆಯ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತತ್ವಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಿತು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿತು. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ತತ್ವಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದವು........

1956 ರ ಕಾಯ್ದೆ 30 ಕ್ಕೆ ಗಮನ ನೀಡಿದಾಗ, ಯಾವುದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಕಾಯ್ದೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ಕಾಯಿದೆಯು ಫೆಡರಲ್ (ಸಂಯುಕ್ತ) ಶಾಸನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ವಿಧವೆಯೊಬ್ಬಳು 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆ 30 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹಳಾಗಿರುವಾಗ, ಆಂಧ್ರ ರಾಜ್ಯದ ವೀರಮ್ಮಳಿಗೆ ಅವಳ ಪ್ರತಿರೂಪವಾದ ಆಕೆಗೆ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಪಾಲು ಪಡೆಯಬಾರದು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ 14 ನೇ ವಿಧಿ ಸಂವಿಧಾನವು ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ...... ಹಿರಾಬಾಯಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ[1] ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಹೇಳಿದ್ದರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ "1929 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಆನುವಂಶಿಕತೆ (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಕಾಯ್ದೆ, ಮಗನ ಮಗಳು, ಮಗಳ ಮಗಳು, ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಗೆ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ಸೆಕ್ಷನ್ 3 ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳಾ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ 1937 ಕುಟುಂಬದ ಪುರುಷ ಸದಸ್ಯರಂತೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ವಿಧವೆಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ನೀಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಿತು. ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ, 1956 ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ರ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ತ್ರೀ ಹಿಂದೂ, ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ಮೊದಲು ಅಥವಾ ನಂತರ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿ, ಅವಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕರಾಗಿರಬಾರದು." ಸುಧಾರಣೆಗಳು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿದ್ದವು. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಸೇರಿದಂತೆ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಅನ್ವಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಾಯಿದೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ

---

[1] ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0407/1978 – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1978 ಎಸ್.ಸಿ 1239

ಸುಧಾರಿಸಲಾಯಿತು. 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆ 30 ಅಂತಹ ಒಂದು ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿನಿಂದ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬ ಕಾನೂನನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಾರಂಭದ ನಂತರ, ಸಂಸತ್ತು 1955 ಮತ್ತು 1956 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ: ಅವುಗಳೆಂದರೆ: ಹಿಂದೂ ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆ, 1956; ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆ, 1956; ಹಿಂದೂ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಕತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ದತ್ತು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆ ಕಾಯ್ದೆ, 1956. ನಮ್ಮ ಚರ್ಚೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ಕಾಯಿದೆಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ಸಿಖ್ಖರು ಮತ್ತು ಜೈನರನ್ನು ಸೇರಿಸಲು 'ಹಿಂದೂ' ಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಾಯಿದೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೆ ಶಾಸನಬದ್ಧ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಸವಾರಿ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಕಾಯ್ದೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದ ಯಾವುದೇ ಪೂರ್ವ-ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ಮದುವೆ, ದತ್ತು, ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ, ರಕ್ಷಕತ್ವ, ನಿರ್ವಹಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶಾಸನಬದ್ಧ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಅನ್ವಯಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಗಳು ಅಥವಾ ಇತರ ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸದೆ ಕಾಯಿದೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಏಕರೂಪತೆಯಿದೆ. ಸೀಮಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ವಿಧವೆ ಮತ್ತು ಮಗಳನ್ನು ಸತ್ತ ಪುರುಷನ 1 ನೇ ತರಗತಿಯ

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಸೇರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ದತ್ತು ಪಡೆಯಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಮಗನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾಲನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಚ್ಚೇದನ ಪಡೆಯುವುದು ಮುಂತಾದ ವೈವಾಹಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಗಂಡ ಅಥವಾ ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಪ್ರಕರಣಗಳು ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ, 1937 ಅನ್ನು ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯಿಂದ ರದ್ದುಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿನ ಏಕರೂಪತೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದು ಸಹ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ನೀತಿಯ ನಿರ್ದೇಶನ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಏಕರೂಪದ ನಾಗರಿಕ ಸಂಹಿತೆಯತ್ತ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು."[1]

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಪಿ.ಜಯಸ್ವಾಲ್ ತಮ್ಮ ಟ್ಯಾಗೋರ್ ಕಾನೂನು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ, 1930 ರಲ್ಲಿ ಆರನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: "ಮೊದಲಿಗರು (ಮನು) ಇಡೀ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಬೇಕಿದೆ. ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಸಾಹಿತ್ಯ ಎರಡರ ಸರ್ವಾನುಮತದ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಇದರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಭೂಮಿಯ ಕಾನೂನು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ನಂತರದವರು (ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ) ಪ್ರಸ್ತುತ- ಬಹುಪಾಲು ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸುವ ಕಾನೂನು ಆಗಿದೆ. ಅದರ ಪರಿಚಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮಿತಾಕ್ಷರ ಎಂಬುದು ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯಾನ್ ಸಂಹಿತೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮನು ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು

[1] ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿರುವುದು ರಾಯಾನಿ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಪ್ರಕರಣದಿ – ಮನು/ಎ.ಪಿ/0340/1987

ಮೀರಿಸಿದೆ .... ಇದು ಹಿಂದಿನ ಸಂಹಿತೆಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆ, ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಅಂಗೀಕೃತ ಕಾನೂನು ಸಂಹಿತೆಯಾಗಿದೆ, ಹಿಂದೂಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅದರ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವ ಸದ್ಗುಣದಿಂದಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅದರ ಮುಂದುವರಿದ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಪರ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ನಿಯಮಗಳಿಂದಾಗಿದೆ. " ನಂತರ 21 ಪುಟದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಮನು ಸಂಹಿತೆಯು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಹಳೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವಾಗಿತ್ತು. ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಸಂಹಿತೆಯು ಅವಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಕಾನೂನು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ; ಅದು ಆಕೆಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ;"[1]

ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಗಳು, ಶ್ರುತಿಗಳು ಅಥವಾ ವೇದಗಳು, ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಅಥವಾ ಋಷಿಮುನಿಗಳ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಗಳು. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು ನಂತರದ ಬರಹಗಾರರು ಋಷಿಮುನಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ವಿವಿಧ ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರವಾದ ನಿಯಮಗಳ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹಬಾದ್ ಪೂರ್ಣ ಪೀಠದ ತೀರ್ಪಿನ ಭಾಗ.[2]

---

[1] ಅಡುಸ್ಮಿಲ್ಲಿ ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ವಿ. ಯೆರ್ನೇನಿ ಚಲಮಯ್ಯ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1974 ಎ.ಪಿ 130

[2] ಭಗವಾನ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಭಗವಾನ್ ಸಿಂಗ್ – ಮನು/ಯು.ಪಿ/0032/1895

ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರನು ಕಾನೂನು ನೀಡುವವನಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರದ ಕಾನೂನಿನ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಆತ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಿಂದೂಗಳು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ನಿಜವಾದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಮೌಲ್ಯಯುತವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಸ್ವತಃ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥವಲ್ಲ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬಳಕೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು, ಆದರೂ ಅಂತಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಪಠ್ಯದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ "ಬಳಕೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪುರಾವೆ ಕಾನೂನಿನ ಲಿಖಿತ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿಸುತ್ತದೆ." ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಕೆಲವು ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ವಿರುದ್ಧ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ವಿರುದ್ಧ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಉದ್ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ನಿಷೇಧವಲ್ಲದ ಕ್ರಿಯೆ ಪಾಪವಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಇದು ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಅಥವಾ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಹಾಗೆ ಬರೆಯದಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆಯೆ

ಅಥವಾ ನೈತಿಕ ಪಾಪ ಎಂದು ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎಚ್ಚರಿಸಲಾಗಿದೆಯೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ. ಜೈಮಿನಿಯ ಮಿಮಾನ್ಸಾ, ..., ಹಿಂದೂಗಳ ಪ್ರಾಚೀನ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ರಚನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಈ ನಿಯಮಗಳು ಏನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮಸೂತ್ರಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಋಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನವರಲ್ಲಿ ವಸಿಷ್ಠರು ಇದ್ದರು. ಪವಿತ್ರ ಯಮ ಮತ್ತು ಸೌನಾಕಾ ಸೂತ್ರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ನಾರದನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಮನು ವಸಿಷ್ಠನಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಅವನ ನಂತರ ಬಂದಿರಲಿ, ಮನು ಸಂಹಿತೆ, ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಂತೆ, ವಸಿಷ್ಠನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮನುಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನದು ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ. ಶ್ರೀ ಮೇಯ್ನ್ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಅವರ ಕೆಲಸವು "1,400 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಳೆಯದು, ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ." ಹಿಂದೂಗಳ ನಡುವೆ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮನು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ನನ್ನದಲ್ಲ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಿಂದೂಗಳು ಮನುವಿನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ದೈವಿಕ ಪ್ರೇರಿತವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮನು ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಕೋಡ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಋಷಿಮುನಿಗಳಿಗೆ ಸಂವಹನ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಸ್ತುತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದು ಮೂಲತಃ ಇದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಜೋನ್ಸ್ ಮನು ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಈಗಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ 1280 ಬಿ.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ... ಶ್ರೀ ಮೇಯ್ನ್, ಅವರ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಬಳಕೆ, 5 ನೇ ಆವೃತ್ತಿಯ 20 ನೇ ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಮನು ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿಂದೂ ಋಷಿಮುನಿಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು

ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಅಧಿಕಾರ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ; ಆದಾಗ್ಯೂ, ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಸಂದರ್ಭ ಬೇಕಾದಾಗ ಅದನ್ನು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ." ಬೆನಾರಸ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮನು ಸಂಹಿತೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಕೃತಿಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ ಇಬ್ಬರು ಅನುವಾದಕರು ಮತ್ತು ಈ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭಿಕ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕರು ಶ್ರೀ ಕೋಲ್‌ಬ್ರೂಕ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಸೋದರಳಿಯ ಶ್ರೀ ಸದರ್ಲ್ಯಾಂಡ್. ಶ್ರೀ ಕೋಲ್‌ಬ್ರೂಕ್ 1796 ರಲ್ಲಿ ಮಿರ್ಜಾಪುರದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು 1801 ರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಕತ್ತಾದ ಸುಡ್ಡರ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿದ್ದರು. 1796 ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೋಲ್‌ಬ್ರೂಕ್ ಅವರು ಡೈಜೆಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಅನುವಾದವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು, ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೋಲ್‌ಬ್ರೂಕ್‌ನ ಡೈಜೆಸ್ಟ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. 1810 ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೋಲ್‌ಬ್ರೂಕ್ ಅವರು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಅನುವಾದವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಮಿರ್ಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಕೋಲ್‌ಬ್ರೂಕ್ ಹಿಂದೂಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರು, ಅವರು ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಬೆನಾರಸ್‌ಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಸದರ್ಲ್ಯಾಂಡ್ 1815 ರಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳದ ಭಾಗಲ್ಪುರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿದ್ದರು.

ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಕಾನೂನು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ "ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಲಾ" ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಮೊದಲು ಶ್ರೀ ಕೋಲ್‌ಬ್ರೂಕ್ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮಧುರಾ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ವಿ. ಮೂಟ್ಟೋ ರಾಮಲಿಂಗರ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೈವಿ

ಕೌನ್ಸಿಲ್ನ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಸಮಿತಿಯು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಶಾಲೆಗಳ ಉಗಮ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿವರವನ್ನು ನೀಡಿತು: ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ರಿಮೋಟರ್ ಮೂಲಗಳು ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಿನ್ನ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಈ ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳು ನಂತರದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರನು ಪ್ರಾಚೀನ ಪಠ್ಯದ ಮೇಲೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಹೊಳಪುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದನು, ಮತ್ತು ಅವನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಭಾರತದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ನಂತರ, ಸಂಘರ್ಷದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶಾಲೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ಮಿತಾಕ್ಷರ – ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಧಾರಣ ಶೀರ್ಷಿಕೆ – ಇದು ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಸಂಹಿತೆಯ ಚಾಲನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಸ್ಮೃತಿ ಕಾನೂನಿನ ನಿಜವಾದ ಡೈಜೆಸ್ಟ್ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹನ್ನೊಂದನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಜಾನೇಶ್ವರ ಎಂಬ ತಪಸ್ವಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಮೃತಿಯ ಕುರಿತಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜೀರ್ಣವಾಗುವಂತಹ ಮಿತಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ, ಸ್ಮೃತಿ ಕಾನೂನಿನ ಪರಿಮಾಣ ಮತ್ತು ಅದರ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಕೃತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಅರ್ಹತೆಯು ಕಾನೂನಿನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳ ಸಮಗ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಸ್ಮೃತಿ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಯೋಜಿಸುವಿಕೆ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.[1]

ಹಿಂದುಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿರುವುದು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದಾಗಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಆ ಬದಲಾದ ಭಾಗವು ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೊಂದಿದ ಅಸಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ

---

[1] ಗಂಗಾಬೇನ್ ವಿ. ಮಾಣೆಕ್ಲಾಲ್ – ಮನು/ಜಿ.ಜೆ/1009/2018

ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗೆ ಈ ಚಳುವಳಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಶತಮಾನದಷ್ಟು ಹಳೆಯದು ಆಗಿದೆಯಾದರೂ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸ, ಕೆ.ಟಿ.ಭಾಶ್ಯಮ್ ಐಯಾಂಗಾರ್ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: "ನಾವು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಬೇಕು. ಕಾನೂನಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಾವು ಅವರನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸಬೇಕು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಂತರ ಕಾನೂನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಲಿದೆ."[1]

ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಯಾವುದೇ ತಿಳಿದ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಹಿಂದೂ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಇತಿಹಾಸವು "ಧಾರ್ಮಿಕ" ನಿಯಮಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದ "ಸ್ಮೃತಿಗಳ" ನಿಯಮಗಳಿಂದ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಶಾಲೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದವು; ಅವೆಂದರೆ, ಮಿತಾಕ್ಷರ ಮತ್ತು ದಯಾಭಗಾ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸಣ್ಣ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. (1) ಬನಾರಸ್ ಶಾಲೆ, (2) ಮಿಥಿಲಾ ಶಾಲೆ, (3) ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಅಥವಾ ಬಾಂಬೆ ಶಾಲೆ (ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾರತ) ಮತ್ತು (4) ದ್ರಾವಿಡ ಅಥವಾ ಮದ್ರಾಸ್ ಶಾಲೆ (ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ). ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ, ಪರಂಪರೆ, ಮದುವೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಾದಗಳು ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ವಿನಾಯಿತಿಗಳೆಂದರೆ ಸಹಜವಾಗಿ, ಶಾಸಕಾಂಗದಿಂದ

---

[1] ಸ್ವರಾಜ್ ಗಾರ್ಗ್ ವಿರುದ್ದ ಕೆ.ಎಂ.ಗಾರ್ಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1978 ದೆಹಲಿ 296.

ಜಾರಿಯಾದ ಕಾನೂನು. ದಯಾಭಗಾ ಶಾಲೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿದೆ, ಮಿತಾಕ್ಷರಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಭಾರತದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಆಸ್ತಿಯ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಬದುಕುಳಿದವರು (ಸರ್ವೈವರ್ಶಿಪ್) ಮತ್ತು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ. (ಸಕ್ಸೆಷನ್) ಬದುಕುಳಿದಿರುವವರ ನಿಯಮವು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ನಿಯಮವು ಕೊನೆಯ ಮಾಲೀಕರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ದಯಾಭಗಾ ಶಾಲೆಯ ವತಿಯಿಂದ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ವಿಧಾನವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದುವೇ "ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ". ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಆನುವಂಶಿಕತೆಯ ಕಾನೂನು ಏಕರೂಪವಾಗಿಲ್ಲ. ಬಂಗಾಳ ಶಾಲೆ ಪ್ರಕಾರ, ಪುರುಷನಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಏಕೈಕ ಹೆಣ್ಣು (1) ವಿಧವೆ, (2) ಮಗಳು, (3) ತಾಯಿ, (4) ತಂದೆಯ ತಾಯಿ ಮತ್ತು (5) ತಂದೆ ತಂದೆಯ ತಾಯಿ. 1929 ರ ಹಿಂದೂ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ (ಇನ್ಹೆರಿಟೆನ್ಸ್) ಕಾನೂನು (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ, ಪುರುಷನಿಗೆ ವಂಶಾವಳಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಏಕೈಕ ಹೆಣ್ಣು ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಐದು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ. ಹಿಂದೂ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ (ಇನ್ಹೆರಿಟೆನ್ಸ್) ಕಾನೂನು (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಕಾಯ್ದೆ 1929 ರ ಅನ್ವಯ ಮೂರು ಹೆಣ್ಣು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾನ ನೀಡಲಾಯಿತು. (1) ಮಗನ ಮಗಳು, (2) ಮಗಳ ಮಗಳು ಮತ್ತು (3) ಸಹೋದರಿ. ಮದ್ರಾಸ್ ಶಾಲೆಯು ಕೇವಲ ಐದು ಮಹಿಳಾ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರರನ್ನೂ ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಮಗನ ಮಗಳು, ಮಗಳ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಈ

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು 1929 ರ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬಂಗಾಳ ಶಾಲೆ, ಬನಾರಸ್, ಮಿಥಿಲಾ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅವಳು ವಿಧವೆ, ಮಗಳು, ತಾಯಿ, ತಂದೆ ತಾಯಿ ಅಥವಾ ತಂದೆ ತಂದೆಯ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಸ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಅವರು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತವಾದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಮರಣವಾದ ಮೇಲೆ ಆಸ್ತಿ ಆಕೆಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಹಾದುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಕೆಯು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದ ಪುರುಷನ ಮುಂದಿನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. 1929 ರ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಕಾನೂನು (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಮಗನ ಮಗಳು, ಮಗಳ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿ ಸಹ ಈ ಶಾಲೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಕೊನೆ ಪುರುಷ ಮಾಲೀಕರಿಂದ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತ ಆಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದು ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆ 1955 ಮತ್ತು ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ರಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಯಿತು.[1]

ಇತರರ ಆಸ್ತಿ ಕದಿಯದಿರುವುದೇ ಧರ್ಮ

ವಾಮನ ಪುರಾಣ ಅಧ್ಯಾಯ 3:5 ರಲ್ಲಿ ದಶಾಂಗ (ಹತ್ತು) ಧರ್ಮ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಋಷಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ "ಧರ್ಮವೆಂದರೆ, ಅಹಿಂಸೆ, ಸತ್ಯ, ದಾನ, ಇತರರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕದಿಯದಿರುವಿಕೆ, ಕ್ಷಮೆ, ಸ್ವ-ಸಂಯಮ, ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ದಶಾಂಗ್ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ."

[1] ದಾದ ಭಗವಾನ್ ವಿರುದ್ಧ ತುಳಸಿಬಾಯಿ – ೨೦೦೮ (೨) ಬಾಂಬೆ ಸಿ.ಆರ್ ೧೫೯.

ಎಂತಹ ಕಾನೂನು ರಚಿತವಾದರೂ ನಮ್ಮ ಹಿಂದು ಧರ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನ ಪುನರಪಿ ಪುನರಪಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗಹನವಾದ ಧರ್ಮ ಸೂಕ್ತ ಸಂದೇಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಬೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಬಿ. ವೀರಪ್ಪ ರವರು ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬೋದಿಸಿದ್ದಾರೆ "ಪೋಷಕರಿಗಿಂತ ಯಾವುದೇ ದೊಡ್ಡ ದೇವರುಗಳಿಲ್ಲ, ಸಹಾನುಭೂತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಧರ್ಮ ಇಲ್ಲ, ಕೋಪಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶತ್ರುಗಳಿಲ್ಲ, ಖ್ಯಾತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪತ್ತು ಇಲ್ಲ, ಕೆಟ್ಟ ಖ್ಯಾತಿಯು ಮರಣವೇ ಆಗಿದೆ, ಮನುಸ್ಮೃತಿ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡಾ ಯಾರೂ 100 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡಲಾಗದಷ್ಟು ಪೋಷಕರು ಅವರ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ/ ಅವಳನ್ನು ಜನ್ಮ ನೀಡಲು ಮತ್ತು ಅವನ / ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬೆಳೆಸಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಡುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. ನೀವು ಕೆಲವು ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವಿರಿ."

"ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪೋಷಕರು ಸಹ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೌಶಲ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಮನರಂಜನೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಉದ್ಧಾರಕದ ಪ್ರಮುಖ ಸದಸ್ಯ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳೆಂದರೆ, ಇಂದು ಮಗುವಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಆರೋಗ್ಯ, ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ರಚನಾತ್ಮಕ ವಾತಾವರಣದೊಂದಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಹೆತ್ತವರು ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸೌಹಾರ್ದಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಹಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಅವರ

ಅಹಂಕಾರದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೂಣೆಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಧ್ಯಾನದ' ಕಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕು. ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಹೆತ್ತವರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಇಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸೌಹಾರ್ದತೆ ಮಾತ್ರ. ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸೌಹಾರ್ದತೆ ಇದ್ದರೆ, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಿರುಕು ಇರದು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ವಿರುದ್ಧ ಪೋಷಕರು ಅಥವಾ ಪೋಷಕರ ವಿರುದ್ಧ ಮಕ್ಕಳು ಹೋಗಲಾರರು, ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ......... ಹೋಗಲಾರರು. ಹೆತ್ತವರು, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ, ಸೊಸೆಯ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರು ಇಲ್ಲದೆ, ಅವರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗ, ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಇತರ ಐಷಾರಾಮಿತ್ವವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಪೋಷಕರ ಕೊಡುಗೆ ಮಾತ್ರ.[1]

ಇದೇ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 2017 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.[2] "ಹಣ, ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕರಣದ ರಂಗುರಂಗಿನ ಇತಿಹಾಸವು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ

---

[1] ಎನ್.ಡಿ. ವನಾಮಾಲಾ ವಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ –. ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 5337/2018

[2] https://indiankanoon.org/doc/17057664/

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿನ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಮನವಿಗಳ ಕಾರಣ ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಎಂತು ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನಿನ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ, ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವಿನ ಅಹಂ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಸಂತೋಷ ಹಾಳಾಗುವಲ್ಲಿ ಇದು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸುದೀರ್ಘ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಯುದ್ಧವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಸೌಹಾರ್ದವಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ವಿವಾದವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಉತ್ತಮ ಸಮಯವಾಗಿದೆ."

ಅನಾದಿಯಿಂದ ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೇ ಧರ್ಮ

ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ ಉಪನಿಷದ್ ಶ್ಲೋಕ 1.4.14[1] "ಅವರು (ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಹೊಂದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ) ಸಾಕಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಕಾನೂನು (ಧರ್ಮಾ) ಅನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನೂನು ಕ್ಷತ್ರಿಯನಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಆಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾನೂನುಗಿಂತ ಏನೂ ದೊಡ್ಡದು ಇಲ್ಲ. ತದನಂತರ ದುರ್ಬಲ ಮನುಷ್ಯ ಕೂಡ ರಾಜನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಾನೂನಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬಲವಾದವನ ಮೇಲೆ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾನೂನು ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದರೆ, ಅವರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರು

---

[1] http://www.sacred-texts.com/hin/sbe15/sbe15055.htm

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಅವರು ಕಾನೂನು ಘೋಷಿಸಿದರೆ, ಅವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎರಡೂ ಒಂದೇ."

"ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೆ" (ಸತ್ಯ ಒಂದೇ ಗೆಲ್ಲುವುದು) ಪವಿತ್ರ ಹಿಂದೂ ವೇದಗಳ ಮುಕ್ತಾಯದ ಭಾಗವಾದ ಮುಂಡಕ ಉಪನಿಷದ್ನ ಉಲ್ಲೇಖ ಮತ್ತು ಇದು ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಉತ್ತರ ನಕ್ಷತ್ರವಾಗಿ (ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಚಿಹ್ನೆ) ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಲಾಂಛನವಾದ, ಅಶೋಕ್ ಸ್ತಂಭ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಚಕ್ರಗಳ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ. ಇಡೀ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ 'ಸತ್ಯ' ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಸ್ಟಾರ್ (ಪ್ರಾಚಾರ್ಯ) ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವು ಕೇವಲ ನ್ಯಾಯದ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿರಬೇಕು. ನೈಜ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಮಾತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಅವರ ಭೋದಿತ ಅಧಿಕಾರ, ಬಾಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಬದ್ಧ ಕರ್ತವ್ಯ. ನ್ಯಾಯವು ಸತ್ಯದ ಅಡಿಪಾಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯವು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಆದರ್ಶ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ತತ್ವವಾಗಿದೆ, ಸತ್ಯದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯು ಇಡೀ ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ತಾರೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ನ್ಯಾಯ ಪ್ರಧಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸತ್ಯವು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಸತ್ಯವದು ಮುಗ್ಧರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸತ್ಯವದು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಆಧಾರವಾಗಿರಬೇಕು. ಸತ್ಯ ನ್ಯಾಯದ ಆತ್ಮ. ಆದ್ದರಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲು ಸತ್ಯವು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಶಾಸನಬದ್ಧವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಸತ್ಯದ ಸಕ್ರಿಯ ಸ್ವವಿವರಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು

ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ಹುರುಪು ತುಂಬಲು ಇದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತ ಕಾಳಜಿಯಾಗಿರಬಾರದು ಆದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಇತರ ರೆಕ್ಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡಾ ಇದು ಇಳಿಮುಖವಾಗಬೇಕು. 'ಸತ್ಯ' ವಿಚಿತ್ರ ಆದರೆ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಹೊರಬರಲು, ಸಮಯದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಕಾಗದದ ರಾಶಿಗಳ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ದಾವೆಗಳ ಸರಪಳಿಯ ಮೂಲಕ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸ್ವತಃ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವ ದೃಢವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುದೀರ್ಘ ಅವಧಿ ಮುಗಿದುಹೋಗಿರುವ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಕುಸಿಯಬಾರದು.[1]

ಸಮಾಜಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸನಾತನ ದರ್ಮ

ಪದ್ಮ ಶ್ರೀ ಭನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ–01 ರಲ್ಲಿನ ಶ್ಲೋಕ 40 ರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿನ ಸಮಾಜಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. "<u>ಸಮಾಜಧರ್ಮ:</u> ನಾವು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ನೆರವಿಲ್ಲದೆ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಬದುಕುವವರಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕಧರ್ಮ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಧರ್ಮವನ್ನು (ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು) ಸಮಾಜಧರ್ಮಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ (ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಜೋರಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕಧರ್ಮ. ಆದರೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಯಬ್ಧ ಕಾಪಾಡುವುದು ಸಮಾಜಧರ್ಮ). ಸಮಾಜಧರ್ಮ ಸಮಾಜ ಬದಲಾದಂತೆ, ಸಮಾಜಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ

---

[1] ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಮಠ ವಿ. ಉತ್ತರಾದಿ ಮಠ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 2584/2017

ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವಿವಾಹಧರ್ಮ. ಇಂತಹ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಕಾಲಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಆಗ ಗುರುಕುಲ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಎಂಟನೇ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನ ತನಕ ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು(ಇದನ್ನು ಸಮಾವರ್ತನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ). ಹಾಗೆ ಕಲಿತು ಬಂದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಕೆ ಆತನ ಶಿಷ್ಯೆಯಾಗಿ ವಿಧ್ಯಾಭಾಸ ಕಲಿತು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದರಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಗಂಡನನ್ನು ಅರಿಯುವ, ಗಂಡನ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ರಮೇಣ ಗುರುಕುಲ ಪದ್ಧತಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಾಗ, ಈ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಕೂಡಾ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ವಿದೇಶಿ ಆಕ್ರಮಣವಾದಾಗ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸದೇ ಬೇಗ ಮದುವೆ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಆದ ಬದಲಾವಣೆ. ಹೀಗೆ ಸಮಾಜಧರ್ಮ ಸಮಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ, ಸಮಾಜಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸನಾತನಧರ್ಮ: ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಎಂದೂ ಬದಲಾಗದ ಧರ್ಮ. ವೇದ ಹೇಳುವುದು ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನ್ನು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸೊತ್ತನ್ನು ಕದಿಯಬಾರದು, ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು, ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿ ನಡೆಯಬೇಕು, ಇತ್ಯಾದಿ. ಇದು ಶಾಶ್ವತ ಧರ್ಮ. ಎಲ್ಲಾ ದೇಶ–ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಬದಲಾಗದ ಧರ್ಮ. ಸನಾತನ ಧರ್ಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜಾತಿಧರ್ಮವನ್ನು ಸಮಾಜ ಧರ್ಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಅಸಾಧಾರಣ ಗುಣ ಅದರ ಧರ್ಮ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ನೋಡುವುದು ಕಣ್ಣಿನ ಧರ್ಮ, ಕೇಳುವುದು ಕಿವಿಯ ಧರ್ಮ. ಆದರೆ ಯಾವುದು ಧರ್ಮವೋ ಅದೇ ಅಧರ್ಮವಾಗಬಹುದು. ನೋಡಬಾರದ್ದನ್ನು ನೋಡುವುದು ಅಧರ್ಮ! ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೀಮೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಧಾಟಿದಾಗ ಧರ್ಮವೇ ಅಧರ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಾದನವಾಗಬಾರದು

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ–18 ಶ್ಲೋಕ –66 ರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಸುಂದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಇದೆ.

ಸರ್ವಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ವ್ರಜ ।
ಅಹಂ ತ್ವಾ ಸರ್ವಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಮಾ ಶುಚಃ ॥66॥

ಎಲ್ಲಾ ಬಿನುಗು ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಫಲದ ಹಂಬಲಗಳನ್ನೂ ತೊರೆದು ನನಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಶರಣಾಗು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಪಾರುಗಾಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೊರಗದಿರು.

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಭನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. "'ಸರ್ವಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ' ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೇ ಇರುವುದು. ನಾವು ಮಾಡುವ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಧರ್ಮರಾಯ ಮತ್ತು ದ್ರೌಪದಿ ನಡುವಿನ ಸಂಭಾಷಣೆ. ದ್ರೌಪದಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ: "ಧರ್ಮೋ ರಕ್ಷತಿ ರಕ್ಷಿತಃ – ಯಾರು ಧರ್ಮವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಅದು ನಿನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ರಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ? ನಾವೇಕೆ ರಾಜ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕಾಡು ಸೇರಬೇಕಾಯ್ತು? " ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ

ಧರ್ಮರಾಯ ಕೊಡುವ ಉತ್ತರ ರೋಚಕ. ಆತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: "ನಾನು ಧರ್ಮದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅಲ್ಲ; ನಾನು ಧರ್ಮ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಆತ್ಮಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ಯಾವುದೋ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲ್ಲ" ಎಂದು.

ಚಿಂತಕರಲ್ಲಿ ಬದಲಾದ ಧರ್ಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಪದ್ಮ ಶ್ರೀ ಭನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ–02 ರಲ್ಲಿನ ಶ್ಲೋಕ 03 ರಲ್ಲಿ "ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಭಾರತದ ಮುಖೇನ ನಮಗೆ ಧರ್ಮದ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮಹಾಭಾರತಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇದ್ದ ಧರ್ಮದ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಬೇರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸತ್ಯ ಹೇಳುವುದು: ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಕಾರ–ಯಾವ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಿತವಾಗುತ್ತದೋ ಅದು ಸತ್ಯ; ಯಾವ ಸತ್ಯ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೆಡುಕಾಗುತ್ತದೋ ಅದು ಸುಳ್ಳು. ಇನ್ನು ಹಿಂಸೆ: ಒಂದು ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಅಹಿಂಸೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅದು ಅಹಿಂಸೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನರಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿಯೊಂದು ಪ್ರತಿದಿನ ಊರಿಗೆ ದಾಳಿಯಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೇ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಪ್ರಾಣಿ ಹಿಂಸೆ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ಯುದ್ಧದಿಂದ ತಲತಲಾಂತರದವರೆಗೆ ಅಹಿಂಸೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಯಾವುದರಿಂದ ಸಜ್ಜನಿಕೆಯ ರಕ್ಷಣೆ ಆಗುತ್ತದೋ ಅದು ಸತ್ಯ. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಭಾವ ಮುಖ್ಯ. ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತೇವೋ, ಅದರ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯ."

ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ನ್ಯಾಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಸ್ಪದ ಇಲ್ಲ. ಸತ್ಯಶೋಧನೆಯೇ ಪರಮಶ್ರೇಷ್ಠ ಎನ್ನುವ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಧರ್ಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದ ಕಾನೂನು

ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಸ್ಪದ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಅಸ್ಪದ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಬಯಸುತ್ತಾವೆಯಾದರೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಒಪ್ಪಿದ್ದರೆ ಇಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳೇ ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರವರ ಚಿಂತನೆಯ ಸರಿ ತಪ್ಪುಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿಗೆ ಇಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಿ ದಾರಿಗೆ ತರುವ ಸಮಾಜದ ಗುರುಗಳ ಕೊರತೆ, ಇದ್ದರೂ ಅವರನ್ನ ಗೌರವಿಸದ ಸಮಾಜ ದೋರಣೆ, ಇದ್ದರೂ ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಗುರುಕುಲಗಳು ಹೀಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಹೋದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ, ನಾವು ಸರಿಹೋದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ ಎನ್ನುವ ಮನೋಧರ್ಮ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ.

ಸುಃಖ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಿದ್ದೆಯ ನಿರ್ಮಲತೆ ಧರ್ಮ

ಪದ್ಮ ಶ್ರೀ ಭನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ-02 ರಲ್ಲಿನ ಶ್ಲೋಕ 14 ರಲ್ಲಿ "ಸುಖ-ದುಃಖಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸುಖವಾದದ್ದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ದುಃಖವಾಗಬಹುದು. ವಿಷಯಗಳ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಸುಖ-ದುಃಖ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಶೀತೋಷ್ಣದಂತೆ. ಮೊದಲು ಸುಖಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತುವೇ ಮುಂದೆ ದುಃಖವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಹುದು. ಸುಖ-ದುಃಖ ಜೀವದ ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಅದು ಬಂದು ಹೋಗುವಂತಾದ್ದು. ಅದು ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯ ಫಲ. "ನನ್ನ" ಎನ್ನುವುದು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ. ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ "ನನ್ನ" ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂದೂ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ದುಃಖವಿಲ್ಲ. ಎಚ್ಚರ ಮತ್ತು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ. ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ನಿರ್ಮಲ."

ಹೀಗೆ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಬವಾದ ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾನೂನು ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗಿದ್ದು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ

ಕಾನೂನು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ–ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿವೆ. ನಾರದ–ಸ್ಮೃತಿ ಅಥವಾ ನಾರದಿಯಾ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು 'ಆಸ್ತಿ' ಅಥವಾ 'ಸ್ವಾಧೀನ'ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ:[1]

43. ಎಲ್ಲಾ ವಹಿವಾಟುಗಳು ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಆರ್ಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಪರಿಶ್ರಮ ಅಗತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದು, ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಆನಂದಿಸುವುದು: ಇವುಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ, ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮೂರು ರೀತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ.

44. ಮತ್ತೆ, ಸಂಪತ್ತು ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿದೆ: ಬಿಳಿ, ಚುಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು. ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು (ಮೂರು) ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಏಳು ಉಪ–ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ.

45. ಬಿಳಿ ಸಂಪತ್ತು (ಈ ಕೆಳಗಿನ ಏಳು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ): ಪವಿತ್ರ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದು, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶೌರ್ಯದಿಂದ, ಕಠಿಣತೆಯ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ, ಮೊದಲ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ, ಶಿಷ್ಯನ ಮೂಲಕ (ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ) ಮತ್ತು ಆನುವಂಶಿಕತೆಯಿಂದ ಪಡೆದದ್ದು. ಅದನ್ನು

---

[1] ಜಸ್ಟೀಸ್ ಸುಧೀರ್ ಅಗರ್ವಾಲ್ – ಯು.ಪಿ. ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ್ ನಿಧಿ ವಿ. ಆಜಿಜ್ ಮಿಯಾ – ಮನು/ಯು.ಪಿ/0646/2013

ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಶ್ರಮಿಸುವುದರಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಲಾಭವು ಅದೇ ವಿವರಣೆಯಾಗಿದೆ.

46. ಮಚ್ಚೆಯುಳ್ಳ ಸಂಪತ್ತು (ಈ ಕೆಳಗಿನ ಏಳು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ): ಬಡ್ಡಿಗೆ ಹಣ ನೀಡುವುದು, ಬೇಸಾಯ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ಶುಲ್ಕದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ, ಕಲಾತ್ಮಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಂದ, ಸೇವೆಯ ಹಾಜರಾತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಕೆಲವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುವ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವ ಮೂಲಕ.

47. ಕಪ್ಪು ಸಂಪತ್ತು (ಈ ಕೆಳಗಿನ ಏಳು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ): ಲಂಚವಾಗಿ, ಜೂಜಾಟದಿಂದ, ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮೂಲಕ, ನೋವಿನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವವನ ಮೂಲಕ, ಖೋಟಾ (ಫೋರ್ಜರಿ), ದರೋಡೆ ಅಥವಾ ವಂಚನೆಯಿಂದ ಏನನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

48. ಖರೀದಿ, ಮಾರಾಟ, ಉಡುಗೊರೆ, ರಶೀದಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೀತಿಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಗಳು ಅವುಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿದೆ.

49. ಯಾವುದೇ ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಇರಬಹುದು, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವುದೇ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ, ಅದೇ ವಿವರಣೆಯ ಫಲವು ಮುಂದಿನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಪಡೆಯುವ ಫಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

50. ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹನ್ನೆರಡು ವಿಧವೆಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸ್ವಾಧೀನದ ವಿಧಾನಗಳು ಮೂರು ವಿದ. ಉಳಿದವು ಒಂಬತ್ತು ವಿದ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

51. ಆನುವಂಶಿಕತೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಉಡುಗೊರೆಗಳು, ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪಡೆದದ್ದು (ಅವಳ

ವರದಕ್ಷಿಣೆ), ಇವು ಮೂರು ವಿಧದ ಶುದ್ಧ ಸಂಪತ್ತು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ (ಜಾತಿಗಳಿಗೆ) ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ.

52. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಶುದ್ಧ ಸಂಪತ್ತು ಮೂರು ವಿದ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ: ಭಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ, ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಪಡೆದದ್ದು ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯನ ಮೂಲಕ (ಭೋದಿಸುವ) ಪಡೆದದ್ದು.

53. ಕ್ಷತ್ರಿಯನಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಶುದ್ಧ ಸಂಪತ್ತು ಮೂರು ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿದೆ: ತೆರಿಗೆಗಳ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ, ಹೋರಾಟದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಲಾದ ದಂಡದ ಮೂಲಕ ಏನು ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ.

54. ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಶುದ್ಧ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮೂರು ವಿದ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ: ಬೇಸಾಯದಿಂದ, ಹಸುಗಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯದಿಂದ (ಏನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ) .....

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ

ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಸ್ಮೃತಿ 'ಸ್ವಾಧೀನ' ವಿಚಾರದೊಂದಿಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆ:

2. ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಏಳು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅಂದರೆ. ಕಲಿಕೆಯ ಮೂಲಕ, ಖರೀದಿಯ ಮೂಲಕ, ಅಡಮಾನದ ಮೂಲಕ, ಶೌರ್ಯದಿಂದ, ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ (ಅವಳ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ), ಆನುವಂಶಿಕತೆಯಿಂದ (ಪೂರ್ವಜರಿಂದ), ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಲ್ಲದ ಸಂಬಂಧಿಯ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ.

3. ಈ ಏಳು ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ. ತಂದೆಯಿಂದ (ಅಥವಾ ಇತರ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ) ಆನುವಂಶಿಕತೆ, ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು (ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ),

ಖರೀದಿ, ಹೈಪೋಥೆಕೇಶನ್, (ಅಡಮಾನದಿಂದ) ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ, ಶೌರ್ಯ ಅಥವಾ ಕಲಿತ ಜ್ಞಾನ, ಸ್ವಾಧೀನವು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

4. ಸ್ವಾಧೀನವು ಆನುವಂಶಿಕ, ಅಥವಾ ರಾಜಮನೆತನದ ಆದೇಶದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಖರೀದಿ, ಅಡಮಾನದೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಮಾಲೀಕತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ: ಈ ರೀತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನವು ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

5. ಒಂದು ವಿಭಾಗದಿಂದ (ಸಹ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಎಸ್ಟೇಟ್), ಅಥವಾ ಖರೀದಿಯ ಮೂಲಕ, ಅಥವಾ ತಂದೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದ) ಅಥವಾ ರಾಜನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬರ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಆಸ್ತಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾದಾಗ; ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸ್ವಾಧೀನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯಿಂದ ಅದು ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ.

6. ಕೇವಲ (ಎಸ್ಟೇಟ್) ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡವನು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ, ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಎದುರಿಸದೆ ಅದನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡವನು ಅದರ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಮಾಲೀಕನಾಗುತ್ತಾನೆ; ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯಿಂದ ಅದು (ಮಾಲೀಕರಿಗೆ) ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ.

7. ಸ್ವಾಧೀನದ ಸಮಯದಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಅಡ್ಡಿಗೆ ಒಳಗಾಗದವನು ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

8. ಸಹ–ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಥವಾ ಇತರರು ಅದನ್ನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಪರಿಚಿತರಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ನೀಡುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಂತರ ಅವರು (ಅದರ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಮಾಲೀಕರು) ವಸೂಲಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

9. ಅಪರಿಚಿತರು (ತನ್ನ) ಆಸ್ತಿಗೆ ಇಳಿದಾಗ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವಾಗ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಎತ್ತದವನು, ಆ ಎಸ್ಟೇಟ್ಗೆ ಲಿಖಿತ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

10. ಮೂರು ತಲೆಮಾರುಗಳು ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ವಾಧೀನವು ಅಪರಿಚಿತರಿಗೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ, ಅವರು ಸಪಿಂಡರ (ತಾಯಿ ನೆಂಟರು) ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ; ಸಕುಲ್ಯ (ಸಗೋತ್ರ) ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ.

11. ಮನೆ, ಭೂಮಿ, ಸರಕು ಅಥವಾ ಇತರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಲೀಕರಿಗಿಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದಾದರೆ, ಕೇವಲ ಸ್ವಾಧೀನದ ಬಲದಿಂದ (ಮಾಲೀಕರಿಗೆ) ಕಳೆದುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವವನು ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತ, ಸಂಬಂಧಿ, ಅಥವಾ ಸಗೋತ್ರೀಯನಾಗಿದ್ದರೆ.

12. ಅಳಿಯನು, ಕಲಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಥವಾ ರಾಜನು ಅಥವಾ ಅವನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಪತ್ತು ಬಹಳ ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ನಂತರವೂ ಅವರಿಗೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಆಸ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

13. ಶಿಶುವಿನ, ಅಥವಾ ಕಲಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತಂದೆಯಿಂದ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದಿರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ವಾಧೀನದಾರ ಅಥವಾ ಅವನ ಮಗ ಬಲವಂತದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರಬಾರದು.

14. ದನಕರುಗಳು, ಮಹಿಳೆ, ಗುಲಾಮರು ಅಥವಾ ಇತರ (ಆಸ್ತಿ) ಯನ್ನು (ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ). ಬಲವಂತದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರಬಾರದು ಇದು ಕಾನೂನು ನಿಯಮ.

15. ಒಂದು ಮನೆ ಅಥವಾ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ಸಂದೇಹವು ಉದ್ಭವಿಸಿದಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನು ತಡೆರಹಿತವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ಅವನು ದಾಖಲೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ (ಅವನು ಅದನ್ನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾನೆ), ಎಂದು (ಅವನ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆ) ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುವವನೆಂಬ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು.

16. ಹೆಸರು, ಗಡಿ, ಮಾಲೀಕತ್ವ (ಸ್ವಾಧೀನತೆ), ಪ್ರಮಾಣ, ಸಮಯ, ಆಕಾಶದ ಭಾಗ, ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟುಮಾಡಲು ಕಾರಣ ತಿಳಿದಿರುವ ಈ ರೀತಿಯ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು.

17. ಅಂತಹ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಭೂಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭೋಗ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು; ಆದರೆ ಯಾವುದೇ (ಮಾನವ) ಪುರಾವೆಗಳು ಮುಂಬರದ ಕಾರಣದಲ್ಲಿ, ದೈವಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕು.

18. ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ, ಹೊಲ, ಅಥವಾ ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ಒಂದೇ ಅನುದಾನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಾಗ, ಅವರು (ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ) ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. (ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ) ಆ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಯಾವುದೇ ಬಲವಿಲ್ಲ, ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಸ್ವಾಧೀನದೊಂದಿಗೆ ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

19. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಹೊಂದಿರಬಾರದು, ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಬಾರದು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು

(ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು) ನೆನಪಿಸಬಾರದು: ಇದು ಒಬ್ಬರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ.

20. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು; ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಸ್ಥಿರ ಅಥವಾ ಚಲಿಸಬಲ್ಲ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದು ಖಚಿತ.

21. ಸ್ತ್ರೀ ಗುಲಾಮರನ್ನು ಲಿಖಿತ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಎಂದಿಗೂ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ರಾಜನಿಗೆ ಸೇರಿದ, ಅಥವಾ ಕಲಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ, ಅಥವಾ ಮೂರ್ಖನಿಗೆ ಅಥವಾ ಶಿಶುವಿಗೆ ಸೇರಿದ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ (ಸ್ವಾಧೀನವು ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ).

22. ಭೂಮಿ ಮನುಷ್ಯನ ಆಸ್ತಿಯಾಗುವುದು ಕೇವಲ ಸ್ವಾಧೀನದ ಬಲದಿಂದಲ್ಲ; ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಸಹ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದ ನಂತರ, ಅದನ್ನು ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ (ಸ್ವಾಧೀನ ಮತ್ತು ಶೀರ್ಷಿಕೆ), ಆದರೆ ಅದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ.

23. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ತಂದೆ, ಅಜ್ಜ ಮತ್ತು ಮುತ್ತಜ್ಜ ಕೂಡ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದು, ಅಪರಿಚಿತರ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವಿಲ್ಲದೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವನ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಿ.

24. ಇದನ್ನು ಒಂದು ಪೀಳಿಗೆಯವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿರುವಾಗ ಸ್ವಾಧೀನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು; ಎರಡು ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿರುವ ಆ ಅವಧಿಯನ್ನು ಎರಡು ತಲೆಮಾರ್ನವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗಿದ್ದರೆ (ಸ್ವಾಧೀನ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ); ಸ್ವಾಧೀನವು ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಲೆಮಾರಿನವರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದರೆ (ಸ್ವಾಧೀನ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ) ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಅವದಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನತೆ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರೆ (ಸ್ವಾಧೀನ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ) ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ

ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದರೆ, ಇದನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ವಾಧೀನ ಎಂದು (ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ).

25. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅನುಭವವನ್ನು ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಒಂದು ದಾಖಲೆ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಾಯಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ಅವನ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾಧೀನವು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

26. ಮೂರು ತಲೆಮಾರುಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಆಸ್ತಿ ಸ್ವಾಧೀನ ನಾಲ್ಕನೇ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಇಳಿದಾಗ, ಅದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ವಿಚಾರಿಸಬಾರದು.

27. ಮೂರು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ (ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ) ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ (ಇತರರಿಂದ), ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ; ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನವು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿದೆ.

28. ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ಕುರಿತಾದ ಸೂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಮೂರು ತಲೆಮಾರುಗಳು ಸತತವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ (ಸ್ವಾಧೀನ) ಮಾನ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಂದು ಕಾರಣದ ನಿರ್ಧಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

29. ಯಾರ ಸ್ವಾಧೀನವು ಮೂರು ಜೀವಗಳನ್ನು ಹಾದುಹೋಯಿತು ಮತ್ತು ಲಿಖಿತ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ದೃಢೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಅದರಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಅಂತಹ ಸ್ವಾಧೀನವು ವೇದದ ಉಡುಗೊರೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

30. ಹಿಂದಿನ ಸ್ವಾಧೀನವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರದ ಹೊರತು (ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅದೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ) ಹೊರತು, ಮೂರು ಜೀವಗಳನ್ನು ಹಾದುಹೋಗುವ ಮತ್ತು ಅವನ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದವನು ಅದರಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

31. ಆ ಸ್ವಾಧೀನವು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅದು ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ; ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ದೃಡೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದ ಹತೋಟಿ ಸಹ (ಮಾನ್ಯವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ).

32. ಅನುಮಾನಕ್ಕಿಂತ ಸಾಕ್ಷಿ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ; ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬರಹವು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ; ಮೂರು ಜೀವಗಳನ್ನು ಹಾದುಹೋಗುವ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾದ ಸ್ವಾಧೀನವು ಎರಡರ ಮೇಲೂ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ.

33. ಒಂದು ಘಟನೆ (ವಾದದ ವಿಷಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು) ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ, ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಮುಂಬರದಿದ್ದಾಗ, ಅವನು ಪರೋಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು, ಅಥವಾ ಅವನು ಪ್ರಮಾಣವಚನಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು, ಅಥವಾ ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ನಾರದ-ಸ್ಮೃತಿ ಅಥವಾ ನಾರದಿಯಾ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು 'ಆಸ್ತಿ' ಅಥವಾ 'ಸ್ವಾಧೀನ'ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ:

43. ಎಲ್ಲಾ ವಹಿವಾಟುಗಳು ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ಪರಿಶ್ರಮ ಅಗತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು, ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಆನಂದಿಸಲು: ಇವುಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ, ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮೂರು ರೀತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ.

44. ಮತ್ತೆ, ಸಂಪತ್ತು ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿದೆ: ಬಿಳಿ, ಚುಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು. ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು (ಮೂರು) ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಏಳು ಉಪ-ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ.

45. ಬಿಳಿ ಸಂಪತ್ತು (ಈ ಕೆಳಗಿನ ಏಳು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ): ಪವಿತ್ರ ಜ್ಞಾನ, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶೌರ್ಯ, ಕಠಿಣತೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ, ಮೊದಲ

ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ, ಶಿಷ್ಯನ ಮೂಲಕ (ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ) ಮತ್ತು ಆನುವಂಶಿಕತೆಯಿಂದ ಪಡೆದದ್ದು. ಅದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವತಃ ಶ್ರಮಿಸುವುದರಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಲಾಭವು ಅದೇ ವಿವರಣೆಯಾಗಿದೆ.

46. ಮಚ್ಚೆಯುಳ್ಳ ಸಂಪತ್ತು (ಈ ಕೆಳಗಿನ ಏಳು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ): ಬಡ್ಡಿ, ಬೇಸಾಯ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ಸುಲ್ಕಾದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ, ಕಲಾತ್ಮಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಂದ, ಸೇವೆಯ ಹಾಜರಾತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಕೆಲವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುವ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಒಂದು.

47. ಕಪ್ಪು ಸಂಪತ್ತು (ಈ ಕೆಳಗಿನ ಏಳು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ): ಲಂಚವಾಗಿ, ಜೂಜಾಟದಿಂದ, ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮೂಲಕ, ನೋವಿನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವವನ ಮೂಲಕ, ಖೋಟಾ, ದರೋಡೆ ಅಥವಾ ವಂಚನೆಯಿಂದ ಏನನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

48. ಖರೀದಿ, ಮಾರಾಟ, ಉಡುಗೊರೆ, ರಶೀದಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೀತಿಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಗಳು ಅವುಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿದೆ.

49. ಯಾವುದೇ ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಇರಬಹುದು, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವುದೇ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ, ಅದೇ ವಿವರಣೆಯ ಫಲವು ಮುಂದಿನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಪಡೆಯುವ ಫಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

50. ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹನ್ನೆರಡು ವಿಧವೆಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸ್ವಾಧೀನದ ವಿಧಾನಗಳು ಮೂರು ಪಟ್ಟು. ಉಳಿದವು ಒಂಬತ್ತು ಪಟ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

51. ಆನುವಂಶಿಕತೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಉಡುಗೊರೆಗಳು, ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪಡೆದದ್ದು (ಅವಳ

ವರದಕ್ಷಿಣೆ), ಇವು ಮೂರು ವಿಧದ ಶುದ್ಧ ಸಂಪತ್ತು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ (ಜಾತಿಗಳಿಗೆ) ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ.

52. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಶುದ್ಧ ಸಂಪತ್ತು ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ: ಭಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ, ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯನ ಮೂಲಕ (ಸೂಚನೆ) ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ.

53. ಕ್ಷತ್ರಿಯನಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಶುದ್ಧ ಸಂಪತ್ತು ಮೂರು ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿದೆ: ತೆರಿಗೆಗಳ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ, ಹೋರಾಟದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಲಾದ ದಂಡದ ಮೂಲಕ ಏನು ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ.

54. ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಶುದ್ಧ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ: (ಏನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ) ಬೇಸಾಯದಿಂದ, ಹಸುಗಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯದಿಂದ .....

ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು

ವಿವಾಹದ ಹಿಂದೂ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೆಂದರೆ ಅದು 'ಸಂಸ್ಕಾರ', ಇದು ಧರ್ಮವು ಸೂಚಿಸುವ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಸಮಾರಂಭ. 'ಸಂಸ್ಕಾರ' ದೊಂದಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದ ಸ್ಯಾಕ್ರಮೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದದ "ಸಂಸ್ಕಾರ" ಆಮದನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಹೊರತರುವುದಿಲ್ಲ. "ಸ್ಯಾಕ್ರಮೆಂಟ್ ಎಂಬ ಪದವು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ದಾರಿತಪ್ಪಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದವು ಕೇವಲ ಧರ್ಮದಿಂದ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಸಮಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಾಧ್ಯತೆ ಅಥವಾ ವಿಸರ್ಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬಹುದೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಅದು 'ಸಂಸ್ಕಾರ' ಪದದ ಸೂಚನೆಯೊಳಗೆ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕರಾರುವಾಕ್ಕು ಪಠ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಶ್ವತ

ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಅಥವಾ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡದ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ವಿವಾಹವು ಅಗತ್ಯವಾದ 'ಸಂಸ್ಕಾರ' ಆಗಿದೆ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹಿಂದೂಗಳ ಜೀವನವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರ್ಯ, ಗೃಹಸ್ಥ, ವನಪ್ರಸ್ಥ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗದೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅದರ ಹೊರಗೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ... ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ಶುದ್ರರಿಗೆ, ಮದುವೆಯನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಕೇವಲ ಈ 'ಸಂಸ್ಕಾರ', ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. 'ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು' ಹದಿನಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ 'ಗರ್ಭದಾನ' ದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯ ವಿಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮದುವೆ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಶುದ್ರಾ ಜಾತಿಯ ಮಹಿಳೆಗೂ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಕೇವಲ ಒಪ್ಪಂದವಲ್ಲ. ಇದು ವಿವಾಹದ ವಿಧಿಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯ ನಡುವೆ ಅವಿನಾಭಾವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ಮೃತಿ ಬರಹಗಾರರು ಎಂಟು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ 'ರೂಪಗಳು' ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವು ಬ್ರಹ್ಮ, ದೈವ, ಅರ್ಷ, ಪ್ರಜಾಪತ್ಯ, ಅಸುರ, ಗಂಧರ್ವ, ರಾಕ್ಷಸ ಮತ್ತು ಪೈಸಾಚ. .... ಮೊದಲ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ, ವಿವಾಹದ ಮೂಲತತ್ವವೆಂದರೆ ಮದುವೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪಾಲಕರಿಂದ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ (ಕನ್ಯಾದಾನ) ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಡುಗಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ವರ್ಗಾವಣೆಯು ಪೋಷಕರು ಮದುಮಗನಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. 'ಅರ್ಷಾ' ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ, ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ, ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪರಿಗಣನೆಯಿದೆ ಆದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟು ಅತ್ಯಲ್ಪವಾದುದು ಅದನ್ನು

ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಹುಡುಗಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಪರಿಗಣನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸದಿರುವಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. 'ಅಸುರ' ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಖರೀದಿಯ ಮೂಲಕ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ 'ಗಂಧರ್ವ' ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಕನ್ಯೆಯ ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದೆ. 'ರಕ್ಷಾಸ' ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಬಲದಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗಿದ್ದರೆ, 'ಪೈಸಾಚಾ' ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ರಹಸ್ಯದಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಂಟು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿತ ಮತ್ತು ಅನುಮೋದಿಸದ ರೂಪಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶುದ್ರರು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ಮನು 'ಅಸುರ' ಮತ್ತು 'ಪೈಸಾಚಾ' ವಿವಾಹವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ.[1]

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ವಿವಾಹವು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿದ್ದು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂಚಿನ ದಾಖಲೆಗಳು ಆನುವಂಶಿಕ ನಿಯಮಗಳು ವಿವಾಹದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ ಮತ್ತು ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ನೀಡಿದಂತೆ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮದುವೆ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕಾರ: ವಿವಾಹವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘಟನೆಯ ಆಧಾರ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಕಾನೂನು ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಮದುವೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಪರಿಶುದ್ದತೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು,

---

[1] ದೈವನ್ನೈ ವಿ. ಚಿದಂಬರಂ – ಮನು/ಟಿ.ಎನ್/0310/1954

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಪುರುಷರ ಪುನರುತ್ಪಾದನೆಗಾಗಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಜೀವನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹಿಂದೂಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಋಗ್ ವೇದ ಯುಗದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ, ವಿವಾಹವು ಸುಸ್ಥಾಪಿತ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆರ್ಯನ್ ವಿವಾಹದ ಆದರ್ಶವು ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು. ವಿವಾಹದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಲಾಗಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಋಗ್ ವೇದ 10: 85 ರ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ; "ನೀನು, ವೀರರ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿಯಾಗು, ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿತನಾಗಿರಿ, ನಿನ್ನ ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯಾಗಿರಿ. ಎಲ್ಲಾ ದೇವರುಗಳು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಒಂದಾಗಿಸಲಿ". ಹಳೆಯ ಬರಹಗಾರರು ಹೇಳಿದಂತೆ, "ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಅರ್ಧ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾಳೆ"[1]

ವಿವಾಹವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘಟನೆಯ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಕಾನೂನು ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಮದುವೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು, ಪುರುಷರ ಪುನರುತ್ಪಾದನೆಗಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ಆನಂದಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಜೀವನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಋಗ್ ವೇದ ಯುಗದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ, ವಿವಾಹವು ಸುಸ್ಥಾಪಿತ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆರ್ಯನ್ ವಿವಾಹದ ಆದರ್ಶವು ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು. ಬಹುಪತ್ನಿತ್ವವು ಸ್ವಲ್ಪ

---

[1] ಅಭಿಲಾಶ ವಿ. ದೇವೇಂದ್ರ ಕುಮಾರ್ – ಮನು/ಡಿ.ಇ/3878/2015

ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಏಕಪತ್ನಿತ್ವವು ನಿಯಮ ಮತ್ತು ಅನುಮೋದಿತ ನಿಯಮವಾಗಿತ್ತು. ವೈದಿಕ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ವಿವಾಹದ ಬಂದವು ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು; ಕುಟುಂಬದ ಆದರ್ಶವು ಹೆಚ್ಚು ಎತ್ತರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸ್ಥಾನ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಯಸಿಯಾಗಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಅವಳು ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯ ಮಗನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಳು, ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಅವಿವಾಹಿತ ಸಹೋದರಿಯರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿದಳು. ಅವಳು ತನ್ನ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅರ್ಪಣೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದಳು. ಹಳೆಯ ಬರಹಗಾರರು ಹೇಳಿದಂತೆ, "ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಅರ್ಧ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾಳೆ". ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನು, ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು ಪುರುಷರನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿದರು. ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ತಂದೆ, ಸಹೋದರರು, ಗಂಡಂದಿರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಬಯಸುವ ಸಹೋದರರಿಂದ ಗೌರವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕು. ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ದೇವರುಗಳು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಗೌರವಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ಪವಿತ್ರ ವಿಧಿ ಫಲ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. "ಗಂಡನು ದೇವರಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ, ಅವಳು ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿರುವಾಗ ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಬೇಕು". "ಪರಸ್ಪರ ನಿಷ್ಠೆಯು ಸಾವಿನವರೆಗೂ ಮುಂದುವರಿಯಲಿ. ಇದನ್ನು ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಕಾನೂನಿನ ಸಾರಾಂಶವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು." ಪತಿ-ಪತ್ನಿ ನಡುವಿನ ವಿವಾದವನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ರಾಜನ

ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ದಾವೆ ಹೂಡಲು ಅನುಮತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾಮೀನು ಅಥವಾ ಸಾಲದ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಲಿ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಜನೆಯಾಗಲಿ ಅವರ ನಡುವೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಇಬ್ಬರು ಆತ್ಮಗಳ ನಡುವಿನ ವಿವಾಹವು ಒಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ಸಂಬಂದವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಒಂದು ಜೀವಿತಾವಧಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ಏಳು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು. ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವು ಮಾನವರಾಗಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರು ಪಾಲುದಾರರ ಲಿಂಗವು ಎಲ್ಲಾ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳು ದೃಡೀಕರಿಸಿದಂತೆ, ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅಥವಾ ಹಕ್ಕಿಗಳಂತಹ ಕಡಿಮೆ ಜೀವನವನ್ನು ಅವರು ಕ್ರಮಿಸಿದಾಗಲೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಉನ್ನತ ಜೀವನ ರೂಪಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಾಗಲೂ, ಇಬ್ಬರು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆತ್ಮಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಬಹುದು. ಮಾನವರಂತೆ. ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರ, ದಂಪತಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. .... ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತಗಳ ಮಹಾಕಾವ್ಯವು ವಿವರಿಸಿದಂತೆ, ದಂಪತಿಗಳು ಜೀವನದ ಏರಿಳಿತದ ಮೂಲಕ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟೇ ಸವಾಲಿನ ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಸಕರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ವಿವಾಹವು ಮಾನವರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ

ದೇವರುಗಳು ರೂಪಿಸಿದ ಪವಿತ್ರ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಉದ್ದೇಶ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಮುಂದುವರಿಕೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಒಕ್ಕೂಟವನ್ನು ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು. ಇದರ ದ್ವಿತೀಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವುದು, ಆದರೆ ಅದರ ಅಂತಿಮ ಗುರಿ ಒಳಗಿನವರೊಂದಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಒಕ್ಕೂಟವಾಗಿದೆ, ಇದು ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಡ್ಡಾಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅವರ ಉತ್ತಮ ಕರ್ಮದ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸಿದಾಗ ಸಾಧ್ಯ. ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ಅಥವಾ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ, ಆದರೂ ಅವರು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರ, ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮನೆ ಹೊಂದಿರುವವರು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವವರಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ, ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. .. ವಿಚ್ಛೇದನದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನ್ಯವಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಮದುವೆಗಳು ಜೀವಿತಾವಧಿಯವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಪುರುಷರು ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ದುರ್ಬಲ ಅಥವಾ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಅಥವಾ ವಿಚಿತ್ರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಸೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಸಾಧಾರಣ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪುನರ್ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಇದೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಹುಪತ್ನಿತ್ವವು ಕೆಲವೇ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು.[1]

ಶಾಸನಗಳ ಜಾರಿ ಮುಂಚೆ ಇದ್ದ ಹಿಂದು ಕಾನೂನು

1. ಹಿಂದೂ ತನ್ನ ತಂದೆ, ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿಯು ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

2. ಅವನ ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸು ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

3. ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಪೂರ್ವಜರೊಂದಿಗೆ ಸಹವರ್ತಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. (ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಸ್).

4. ಜಂಟಿ ಮತ್ತು ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬವು ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವಿಭಜಿತ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಸ್ಟೇಟ್, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ.

5. ಹಿಂದೂ ಸಹವರ್ತಿ (ಕೋಪಾರ್ಸನಾರಿ) ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಿಂತ ಕಿರಿದಾದ ದೇಹವಾಗಿದೆ. ಜಂಟಿ ಅಥವಾ ಸಹವರ್ತಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. (ಆದ್ದರಿಂದ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಕೋಪರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಹವರ್ತಿ ಆಸ್ತಿ ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆ).

6. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರ ಪುತ್ರರು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಮುಮ್ಮೊಕ್ಕಳು. ಪುತ್ರರು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು

---

[1] ಅಜಯ್ ವಿ. ಶೋಭನ – ಮನು/ಯು.ಪಿ/1647/2011

ಮುಮ್ಮೊಕ್ಕಳು ಜಂಟಿ ಮಾಲೀಕರು / ಸಹವರ್ತಿಗಳು. ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿ / ಸಹವರ್ತಿ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅರ್ಹರಾಗುತ್ತಾರೆ.

7. ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಹಿಂದೂ ತನ್ನ ತಂದೆ, ತಂದೆಯ ತಂದೆ, ತಂದೆಯ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿ. ಇತರ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ಅವನು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿ ಅವನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

8. ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಕೋಪರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ತನ್ನ ತಂದೆಯಿಂದ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಅವನ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಜನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪುತ್ರರು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಹವರ್ತಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೋಪರ್ಸೆನರಿ ನಂತರ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

9. ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ಮೊಮ್ಮಗ ಮತ್ತು ಮುಮ್ಮಗನನ್ನು ಸಹ ಒಳಗೊಂಡಿರಬಹುದು, ಅವರು ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಿವರಣೆ: 'ಎ' ತನ್ನ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರೆ, ಅವನ ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರರಾದ 'ಬಿ' & 'ಸಿ', ಅಂತಹ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಹವರ್ತಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. 'ಬಿ' ಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ 'ಡಿ' ಮತ್ತು 'ಸಿ' ಮಗ 'ಇ' ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ತಂದೆ, ಪುತ್ರರು ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

10. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪುರುಷ ಪೂರ್ವಜರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಪುರುಷ ರೇಖೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ರೇಖೀಯ ವಂಶಸ್ಥರನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಡಿಗ್ರಿಗಳ ಒಳಗೆ ಎಣಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ (ಪ್ರೊಪೊಸಿಟಸ್– ಮೂಲಪುರುಷ) ಸೇರಿದೆ.

11. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪುರುಷ ಪೂರ್ವಜರಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಸಹವರ್ತಿ (ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ) ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

12. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೂರ್ವಜರ ಮರಣದ ನಂತರ ಇದು ಸಹೋದರರು, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಸೋದರಳಿಯರು ಮತ್ತು ಸೋದರಸಂಬಂಧಿಗಳಂತಹ ಪೂರಕವಾದವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬಹುದು.

13. ಸಹವರ್ತಿ (ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ) ಕಾನೂನಿನ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ; ಅದನ್ನು ಪಾರ್ಟಿಗಳು ರಚಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

14. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾವುದೇ ಹೆಣ್ಣು ಸಹವರ್ತಿ (ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ) ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

15. ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದಾಗ, ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ತಂದೆಯಿಂದ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿಯು ಮಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪುತ್ರರು ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಜನಿಸಿದಾಗ, ಆ ಮಗನು ತನ್ನ ಜನ್ಮದ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಸಹ ಸಹವರ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

16. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ತಂದೆಯಿಂದ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಜ. ಅವನು ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕನಲ್ಲ, ಕುಟುಂಬದ ಪರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಪರವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಡಲು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇದೆ. ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವವು ಸ್ವತಃ ಮತ್ತು ಅವನ ಪುತ್ರರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರು ಅಥವಾ ಸಹವರ್ತಿಗಳು. (ಆದ್ದರಿಂದ ಪಡಗಳಾದ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರು ಮತ್ತು ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳು ಸಮಾನಾರ್ಥಕ).

17. ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿಯ ಮೂಲತತ್ವವೆಂದರೆ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಏಕತೆ.

18. ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವವು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳ ಇಡೀ ದೇಹದಲ್ಲಿದೆ.

19. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಯಾವುದೇ ಸಹವರ್ತಿ ಅಥವಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಇಂತಿಷ್ಟೇ ಪಾಲು ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಆಸಕ್ತಿಯು ಏರಿಳಿತದ ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಸಾವುಗಳಿಂದ ಇದು ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತದೆ; ಇದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಜನನಗಳಿಂದ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು "ಅವಿಭಜಿತ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸಕ್ತಿ" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

20. ವಿಭಜನೆಯ ನಂತರ ಮಾತ್ರ ಅವನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲುಗೆ ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ.

21. ಆಸ್ತಿಯ ಕೊನೆಯ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಂದ 3 ಡಿಗ್ರಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಕೋರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

22. ವಿಭಜನೆಯ ತನಕ ಅವನಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ವಾಧೀನ ಮತ್ತು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಭವವಿದೆ. ಹಿಂಡು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಎಂಬ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ "ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ಆಸಕ್ತಿಯ ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನದ ಏಕತೆ ಇದೆ"

23. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿ / ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಆಸಕ್ತಿಯು ಅವಿಭಜಿತ ಮತ್ತು ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸದಸ್ಯರ ಜನನ ಅಥವಾ ಮರಣದ ಮೇಲೆ ಏರಿಳಿತವಾಗಿದ್ದರೆ. ಕುಟುಂಬವು ಜಂಟಿಯಾಗಿರುವವರೆಗೂ ಯಾವುದೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸದಸ್ಯರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿದಾಗ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರ ಪಾಲು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

24. ಒಬ್ಬ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಮರಣದ ನಂತರ, ಇತರರು ಈ ಮೊದಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಪಾಲನ್ನು ಬದುಕುಳಿಯುವ (ಸರ್ವೈವರ್ಶಿಪ್) ಮೂಲಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

25. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕೋಪರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸಹವರ್ತಿಗಳು ಸಾಮೂಹಿಕ ಮಾಲೀಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಅರೆ–ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

26. ಒಂದು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿಯ ಘಟನೆಗಳೆಂದರೆ, ಮೂರನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನವರೆಗಿನ ರೇಖೀಯ ಪುರುಷ ವಂಶಸ್ಥರು, ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಅವರ ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿನ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

27. ಅವರ ವಾರಸ್ಸುದಾರರು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಕೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

28. ವಿಭಜನೆಯ ತನಕ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ ಅಥವಾ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್ ಉಳಿದ ಆಸ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ.

29. ಸಹ–ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸಹವರ್ತಿಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ದೂರವಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

30. ಮೃತ ಸದಸ್ಯರ ಆಸಕ್ತಿಯು ಅವನ ಮರಣದ ನಂತರ ಉಳಿದಿರುವ ಸಹವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ.

31. ಉಳಿದಿರುವ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳು ಅವನ ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ – ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಾನ ಪಾಲುಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

32. ಅವಿಭಜಿತ ಮಿತಾಕ್ಷರಾ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಆಸಕ್ತಿಯು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ.

33. ಕೋಪರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿದೆ; ಅಪ್ರತಿಬಂಧ ದಯಾ ಅಥವಾ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ಪರಂಪರೆ, ಮತ್ತು ಸಪ್ರತಿಬಂಧ ದಯಾ ಅಥವಾ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದ ಪರಂಪರೆ.

34. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಾಗ, ಅದು ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕಿನ ಸಂಪಾದನೆಯು ಮಾಲೀಕರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ತನ್ನ ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿಯು ಅವನ ಸ್ವಂತ ಪುರುಷ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಿರ್ಬಂಧಿಸದ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿದೆ, ಅಂದರೆ ಅವನ ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ ಅಥವಾ ಮುಮ್ಮಗ. ಅವನ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಪೂರ್ವಜರೊಂದಿಗೆ ಸಹವರ್ತಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ.

35. ಇತರರಿಂದ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿ ಉದಾ. ತಾಯಿಯ ಅಜ್ಜ ತಡೆಯಿರುವ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸು ಬಿಡದೆಯೇ ಕೊನೆಯ ಮಾಲೀಕರ ಸಾವಿನ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಲೀಕರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಹಕ್ಕಿನ ಸಂಚಯವು ಅಡಚಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯ ಮಾಲೀಕರ ಮರಣದ ನಂತರ ಪೋಷಕರು, ಸಹೋದರರು, ಸೋದರಳಿಯರು, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುವ ಆಸ್ತಿ ಪರಂಪರೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧಗಳು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಲೀಕರ ಮರಣದ ತನಕ

ಅವರಿಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಚಾನಕ್ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಅಥವಾ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಅದು ಮಾಲೀಕರ ನಂತರ ಉಳಿದುಕೊಂಡವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

36. ತಡೆರಹಿತ ಪರಂಪರೆ ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯಿಂದ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ; ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದ ಪರಂಪರೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿಕಸನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

37. ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯ ನೆರವಿನೊಂದಿಗೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿ ಕೂಡ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು.

38. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಎಂಬ ಪದವು ಸಹವರ್ತಿ (ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ) ಆಸ್ತಿಯ ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. – (ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯ ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆ.)

39. ಕೋಪರ್ಸೆನರ್ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಕೋಪರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಆಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

40. ಗಂಡು ಹಿಂದೂ ತನ್ನ ತಂದೆ, ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿಯು ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ ಮತ್ತು ಮುಮ್ಮಗ ಅವರು ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಜನ್ಮದಿಂದಾಗಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. (ಆದ್ದರಿಂದ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ.)

41. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು

ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಂತೆ ಅದನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅವನು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ತರುವಾಯ ಅವನಿಗೆ ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸು ಹುಟ್ಟಿದರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮದಿಂದಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

42. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮಗನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಸ್ವ–ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯಂತೆ ಅವನಿಗೆ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಮಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಮಗನು ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬದುಕುಳಿಯುವ ಮೂಲಕ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. (ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆ ಮರಣದ ನಂತರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಉಯಿಲು ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.)

43. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮೂವರು ಪಿತೃ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ (ತಂದೆ, ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ತಂದೆಯ ತಂದೆ) ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಮಗ, ಮಗನ ಮಗ ಮತ್ತು ಮಗನ ಮಗನ ಪುತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನ ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿ ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತಾಗಿದೆ.

44. ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

45. ಈ ಹಕ್ಕು ಅವನ ತಂದೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ... "ಮಿತಾಕ್ಷರ

ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಚರ ಅಥವಾ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಬಹುದಾದ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ." ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯ ವರ್ಗಾವಣೆಯು ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗನ ಆಸಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ.

46. ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಪುತ್ರರ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ.

47. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಒಬ್ಬ ತಂದೆ ತನ್ನ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು (ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆ) ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬಹುದು.

48. ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಪುತ್ರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರ ತಂದೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಮೊಮ್ಮಗ ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಇದೇ ರೀತಿ ಅವರ ಜನನದ ನಂತರ ಸಮಾನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

49. ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಮರಣದ ನಂತರ, ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿಯು ಅವನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಹಾದುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಇತರ ಸಹವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ.

50. ಪ್ರತಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವು ಆಹಾರ, ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಎಸ್ಟೇಟ್ನಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಎಂಬ ಊಹೆಯಿದೆ.

51. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಊಹೆಯಿದೆ.

52. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಪುತ್ರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೂಟದ ಊಹೆಯು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ.

53. ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ನಂತರ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಊಹೆಯಿಲ್ಲ.

54. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಯಾವುದೇ ಊಹೆಯಿಲ್ಲ; ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಪಾರ್ಟಿಯು ಅದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. (ಇದನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.)

55. ಯಾವುದೇ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಇಲ್ಲದ ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬ ಇರಬಹುದು.

56. ಕುಟುಂಬವು ಕೆಲವು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೆಂದು ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿ ವರಮಾನದಿಂದ ಇತರ ಆಸ್ತಿ ಖರೀದಿಸಿದ್ದೆಂದು ವಾದಿ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು (ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು). ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದು ಏಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ನಿಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಖರೀದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

57. ಕುಟುಂಬವು ಕೆಲವು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ಅದು ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ (ವರಮಾನದ ಗಂಟು) ಅನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

58. ಅಂತಹ ಸ್ವಾಧೀನವು ಅದು ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿ ಎಂಬ ಊಹೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಕೌಟುಂಬಿಕ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ (ವರಮಾನದ ಗಂಟು) ಸಾಬೀತಾದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವತ್ತುಗಳು

ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿ (ಅಥವಾ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿ) ಎಂಬ ಊಹೆಯು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ.

59. ಯಾವುದೇ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ (ವರಮಾನದ ಗಂಟು) ಅನ್ನು ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯಿಂದ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

60. ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳು ಆಸಕ್ತಿಯ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನದ ಏಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕೋಪರ್ಸೆನರ್ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೊಂದಲು ಯಾವುದೇ ಸಹವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲ. (ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಇತರ ಪೂರ್ವಜರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದೇ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ದೂರವಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.)

61. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಲು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್ ಯಾವುದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಯವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಜಾನೆ ಅಥವಾ ಚೀಲಕ್ಕೆ ತರಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಭಜನೆ ನಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಪಾಲು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

62. ಪ್ರತಿ ಕೋಪರ್ಸೆನರ್ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಆನಂದಿಸಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

63. ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಅನ್ನು ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಅಥವಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಗಿಟ್ಟರೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ದಾವೆ ಮೂಲಕ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು

ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಲು ಅವನು ಬದ್ಧನಲ್ಲ. (ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಅಥವಾ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ವಿಭಜನೆಯ ನಂತರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅವರು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡುವ ದಿನಾಂಕದಂದು ಸಹವರ್ತಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ಮೌಲ್ಯೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.)

64. ವಿಭಾಗವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯು ಪರಸ್ಪರ ಕೈಜೋಡಿಸುತ್ತದೆ. "ಇದು ವಿಭಜನೆಯ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ, ಅದು ಬದುಕುಳಿಯುವ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ"

65. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಬಂದಂತಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಂಶಸ್ಥರು ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯರು ಮತ್ತು ಅವಿವಾಹಿತ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮಗಳು, ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರ, ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ, ಗಂಡನ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವು ಜನನ, ಮದುವೆ ಅಥವಾ ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸಪಿಂಡಾಶಿಪ್ನ (ಒಂದೇ ಮೂಲಪುರುಷರಿಂದ ಬಂದಂತಾ) ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಒಗ್ಗೂಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಗುಂಪನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದೇಹವಾಗಿದೆ.[1]

---

[1] ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿತ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಕವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ರೋಷನ್ ದಲ್ವೀ – ಬಾಂಬೆ ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಶಾಲಿನಿ ವಿ. ಮಿಲಿಂದ್ – ಮನು/ಎಂ.ಹೆಚ್/2017/2012

1956 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇದ್ದ ಹಿಂದು ಕಾನೂನು

1956 ರ ಕಾಯಿದೆಯ ಮೊದಲು,[1] ಹಿಂದೂಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಿಕ್ ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿ ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದೇಶವು ವಿಶಾಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಈ ಹಿಂದೆ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಸ್ಪರ ಬೆರೆಯುವಿಕೆಗಳು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಇದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ, ಬಂಗಾಳದ ದಯಾಭಾಗಾ ಮತ್ತು ಪಕ್ಕದ ಪ್ರದೇಶಗಳಂತಹ ವಿಭಿನ್ನ ಶಾಲೆಗಳು ಇದ್ದವು; ಬಾಂಬೆ, ಕೊಂಕಣ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತ್‌ನ ಮಯುಖಾ ಮತ್ತು ಕೇರಳದ ಮಾರುಮಕ್ಕಟ್ಟಾಯಂ ಅಥವಾ ನಂಬುದ್ರಿ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೊಂದಿಗೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನುಕ್ರಮ ಕಾನೂನುಗಳ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆ, ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿದೆ, ಅವುಗಳ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಮೂಲದಿಂದಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂಕೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿತು. ..... ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ ಎರಡು ಆನುವಂಶಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೆಂದರೆ: ಮಿತಾಕ್ಷರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ದಯಾಭಾಗಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ದಯಾಭಾಗಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ, ಭಾರತದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಿತಾಕ್ಷರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿತ್ವದ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ದಯಾಭಾಗಾ ಶಾಲೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಮಿತಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರಗಳಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶದಿಂದ ಎರಡು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ, ಒಂದೇ

---

[1] ಗಂಗಾಬೇನ್ ವಿ. ಮಾಣೆಕ್ಲಾಲ್ – ಮನು/ಜಿ.ಜೆ/1521/2018

ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಬಂದಂತಾ (ಕನ್ಸಾಂಗುಯಿನಿಟಿ) ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿತ್ವ. .... ಮಿತಾಕ್ಷರ ಆಸ್ತಿ ಹಂಚಿಕೆಯ ಎರಡು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆ (ಸರ್ವೈವರ್ಶಿಪ್) ಮತ್ತು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ (ಸಕ್ಸೇಷನ್). ಬದುಕುಳಿಯುವ ನಿಯಮವು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ, ಕೊನೆಯ ಮಾಲೀಕರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಆಸ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ನಿಯಮ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ದಯಾಭಾಗಾ ಅಧಿಕಾರ ಹಂಚಿಕೆಯ ಒಂದು ವಿಧಾನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ (ಸಕ್ಸೇಷನ್). ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ಬದುಕುಳಿಯುವ ನಿಯಮವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಮಿತಾಕ್ಷರ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ದಯಾಭಾಗಾ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಪಾಲನ್ನು ಅರೆ-ಹಲವಾರು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅದು ಅವನ ಮರಣವನ್ನು ತನ್ನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಆತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಉಳಿದಿರುವ ಸಹ-ಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ. ...... ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ, ಜನನದ ನಂತರ, ಮಗನು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ ಮತ್ತು ಮುಮ್ಮಗ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಹ-ಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳ ವರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಹ-ಪಾರ್ಸೆನರಿಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿಲ್ಲ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ, ಸಹ-ಪಾರ್ಸೆನರಿಯೊಳಗೆ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಮೂಲಕ

ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರರ್ಥ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಪುರುಷನ ಪ್ರತಿ ಜನನ ಅಥವಾ ಸಾವಿನೊಂದಿಗೆ, ಉಳಿದಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪುರುಷರ ಪಾಲು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸಹ-ಪಾರ್ಸೆನರಿ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆಸ್ತಿಯ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗ ಜನಿಸಿದರೆ, ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಪುರುಷನ ಪಾಲು ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. .... ಮಿತಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಲಾದ ಆನುವಂಶಿಕ ನಿಯಮವನ್ನು ಬಾಂಬೆ, ಮದ್ರಾಸ್, ಬೆನಾರಸ್ ಮತ್ತು ಮಿಥಿಲಾ ಶಾಲೆಗಳು ಅನುಸರಿಸುತ್ತವೆ, ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಯ ಉಪವಿಭಾಗಗಳಾಗಿವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಈ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಹಲವಾರು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆನುವಂಶಿಕ ನಿಯಮಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ, ಬಾಂಬೆ, ಗುಜರಾತ್ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕೊಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಿತಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಆನುವಂಶಿಕತೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಂಬೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಕ್ರಮವು ಭಾರತದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಕಾರಣ, ಆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನೀಲಕಂಠ ಭಟ್ಟರ ವ್ಯವಾಹರ ಮಯುಖಾಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಮಿತಾಕ್ಷರಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಾಂಬೆ ಶಾಲೆಯು ಭಾರತದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗದ ಕೆಲವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶದಿಂದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಬಾಂಬೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ, ಮಯುಖಾ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಕ್ರಮಗಳ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಬಾಂಬೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ,

ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯ ಲಾಭದೊಂದಿಗೆ ಜಂಟಿ ಬಾಡಿಗೆದಾರರಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿ ಬಾಡಿಗೆದಾರರಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮಗಳು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗೆ ಬಾಂಬೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಹಿಂದೂ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತರೆ, ಪ್ರತಿ ಮಗಳು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮರಣದ ನಂತರ ಅವಳ ಪಾಲು ತನ್ನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಧನದಂತೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ..... ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ ದಯಾಭಾಗಾ ಶಾಲೆಯು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಮೂಲಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಪುತ್ರರು ಅಥವಾ ಪುತ್ರಿಯರು ಸಹ-ಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹಕ್ಕುಗಳಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅವನ ಮರಣದ ನಂತರ, ಅವರು ಬಾಡಿಗೆದಾರರಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದಯಾಭಾಗಾ ಶಾಲೆಯ ಗಮನಾರ್ಹ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನ ಷೇರುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ...... ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾರುಮಕ್ಕಟ್ಟಾಯಂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬವು ಜಂಟಿಯಾಗಿತ್ತು, ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಸ್ತ್ರೀ ರೇಖೆಯ ಮೂಲಕ ವಂಶಾವಳಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಕುಟುಂಬವು ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿತ್ತು. ...

ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಕರೆತರುವ ಆರಂಭಿಕ ಶಾಸನವೆಂದರೆ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಆನುವಂಶಿಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ, 1929. (ಹಿಂದು ಲಾ ಆಫ್ ಇನಹೆರಿಟೆನ್ಸ್ ಅಮೆಂಡ್ಮೆಂಟ್ ಆಕ್ಟ್) ಈ ಕಾಯಿದೆಯು ಮೂರು ಸ್ತ್ರೀ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಮಗನ ಮಗಳು, ಮಗಳ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಗೆ ಆನುವಂಶಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಿತು, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬದುಕುಳಿಯುವ ನಿಯಮದ ಮೇಲೆ ಸೀಮಿತ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ . ಮಹಿಳೆಯರ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಗ್ಗುರುತು ಶಾಸನವೆಂದರೆ ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳಾ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ 1937. ಈ ಕಾಯಿದೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿತು ಮತ್ತು ಸಹ-ಪಾರ್ಸೆನರಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವಿಭಜನೆ, ಆಸ್ತಿಯ ಪರಕೀಯತೆ, ಆನುವಂಶಿಕತೆ ಮತ್ತು ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರದಲ್ಲೂ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿತು. 1937 ರ ಕಾಯಿದೆಯು ವಿಧವೆ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಮತ್ತು ಮಗನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ, ವಿಧವೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ-ಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೋಲುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ-ಪಾರ್ಸೆನರ್ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ವಿಭಜನೆಗೆ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕಿನೊಂದಿಗೆ ಸತ್ತವರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿಧವೆಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇತ್ತು. ಮಗಳಿಗೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಹಕ್ಕುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. .... ಭಾರತೀಯ ಸಂವಿಧಾನದ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಮತ್ತು ತಾರತಮ್ಯದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯವು ಅವಳ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿತು. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ 14, 15 (2) ಮತ್ತು (3) ಮತ್ತು 16 ನೇ ವಿಧಿಗಳು

ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ತಡೆಯುವುದಲ್ಲದೆ, ಸೂಕ್ತ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪರವಾಗಿ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತ ಕೈ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಈ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಸಂವಿಧಾನವು ಖಾತರಿಪಡಿಸಿದ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ IV ನೇ ಭಾಗವು ರಾಜ್ಯ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮೂಲಭೂತವಲ್ಲದ ನಿರ್ದೇಶನ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂತರ–ಅಲಿಯಾ ಕೂಡ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯ ನಡುವಿನ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ರಾಜ್ಯವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

1956 ರ ನಂತರ ಬದಲಾದ ಹಿಂದು ಕಾನೂನು

1. ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ, 1956 ರ ಪ್ರಾರಂಭದ ನಂತರ ಗಂಡು ಹಿಂದೂ ಸತ್ತಾಗ, ಅವನ ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಗ, ಆಸ್ತಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿಯು ಬದುಕುಳಿಯುವ ಮೂಲಕ ಸಹವರ್ತಿ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಉಳಿದಿದೆ.

2. ಒಂದು ವಿನಾಯ್ತಿ ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ರ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ, ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಏನಿದ್ದರೂ, ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಹಿಂದೂಗಳ ಆಸಕ್ತಿಯು ವಿಲ್ ಅಥವಾ ಇತರ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥದಿಂದ ಅವನಿಂದ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

3. ಎರಡನೆಯ ವಿನಾಯಿತಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ನಿಬಂಧನೆಯಲ್ಲಿದೆ, ಅಂತಹ ಪುರುಷ ಹಿಂದೂ ಸತ್ತರೆ, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ 1ನೇ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಬಂಧಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಆ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಪುರುಷ

ಸಂಬಂಧಿ ಅಂತಹ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಬಂಧಿ ಮೂಲಕ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ನಂತರ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರ ಆಸಕ್ತಿಯು ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಅಥವಾ ವಿಲ್ ಇಲ್ಲದೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯಿಂದ (ಸರ್ವೈವರ್ಷಿಪ್) ಅಲ್ಲ.

4. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ನಿಬಂಧನೆಯಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಹಿಂದೂ ಪುರುಷ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಪಾಲನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು, ಅವನ ಮರಣದ ಮೊದಲು ಕಾನೂನಿನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಒಂದು ವಿಭಜನೆಯು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸಹವರ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಹಿಂದೂ ವಿಧವೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

5. ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 8 ರ ಅನ್ವಯ, ಪುರುಷ ಹಿಂದೂ ಸ್ವಯಂ–ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೊರೆದ ಸಾವಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಥವಾ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ನಿಬಂಧನೆಯ ಅನ್ವಯದಿಂದ, ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬದುಕುಳಿಯುವವರಿಗಲ್ಲ.

6. ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 4, 8 ಮತ್ತು 19 ರ ಸಂಯೋಗದ ಓದುವಿಕೆಯ ಮೇಲೆ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 8 ರ ಪ್ರಕಾರ ಉಯಿಲಿಲ್ಲದ ತತ್ವಗಳ ಮೇಲೆ ವಿತರಿಸಿದ ನಂತರ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯು ವಿವಿಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಾಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಡಿಗೆದಾರರಂತೆ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಬಾಡಿಗೆದಾರರಂತೆ ಅಲ್ಲ.[1]

7. ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ರವರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಪಾಲನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರ ಪಾಲನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ

---

[1] 1 ರಿಂದ 6 ರವರೆಗೆ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0256/2016 – ಉಲ್ಲೇಖಿತ

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಪಾಲು ಆತನ ಆಸ್ತಿಯ ಪಾಲು ಮಾತ್ರ, ಅವನ ಮರಣದ ಮೊದಲು ಆ ಆಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದರೆ ಸತ್ತ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಆಸ್ತಿ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಬೇಕು, ಇದನ್ನು ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

8. ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆ 1956 ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಳಿಸಿಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಷನ್ 4 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿದೆಯ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಪಠ್ಯ ಅಥವಾ ನಿಯಮ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು. ಸೆಕ್ಷನ್ 4 (2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ಮೊದಲು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು ಕಾಯಿದೆಯ ಯಾವುದೇ ನಿಬಂಧನೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಅದು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ.

9. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳಾ ಸ್ಥಾನದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಅದು ಹಿಂದೂ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರುವಾಗ,ಅದು ಆಕೆಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ, ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಆಕೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶಾಸಕಾಂಗವು ಹೇರಳವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ.

10. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ 'ಸೀಮಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್' ಅಥವಾ 'ವಿಧವೆಯ ಎಸ್ಟೇಟ್' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ನಂದಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದ, ಆಸ್ತಿಯ ಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕರು ಆಗಿ ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಈ ಕಲಂ 14 ರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇತ್ಯರ್ಥದ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ವರ್ಗ

ಮಾಡುವುದು ಆದರೆ, ಕೊನೆಯ ಪುರುಷ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

11. ಹಿಂದೂಗಳ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ, 1956 ಅನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು ಮತ್ತು 1956 ರ ಜೂನ್ 17 ರಂದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಇದು ಬೌದ್ಧರು, ಜೈನರು ಮತ್ತು ಸಿಖ್ಖರು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಏಕರೂಪದ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರವಾದ ಆನುವಂಶಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಮತ್ತು ದಯಾಭಾಗ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮುರುಮಕ್ಕಟ್ಟಾಯಂ, ಅಲಿಯಸಂತನ, ನಂಬುದ್ರಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಇತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಲಾಯಿತು, ಆದರೂ ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಸಹ–ಪಾರ್ಸೆನರಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

12. 1956 ರ ಕಾಯಿದೆಯು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯ ಹಂಚಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದು, ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ನಂತರ ಗಂಡು ಹಿಂದೂ ಮರಣಹೊಂದಿದಾಗ, ಅವನ ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿಯು ಸಹ ಉಳಿದಿರುವ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಮೂಲಕ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಕಾರವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಗೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ, ಈ ಕಲಂ ನಿಬಂಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ I ನೇ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಉಳಿದಿರುವ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಬಂಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಪುರುಷ

ಹಿಂದೂ ಸತ್ತರೆ ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಬಂಧಿ ಮೂಲಕ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವ ಆ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಪುರುಷ ಸಂಬಂಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ, ಸತ್ತವರ ಆಸಕ್ತಿ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯು ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಅಥವಾ ಇಂಟೆಸ್ಟೇಟ್ ಮುಖೇನ ಕಾಯಿದೆಯಡಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯಿಂದಲ್ಲ.

13. ತನ್ನ ಮೃತ ಗಂಡನ ವಿಲ್ ಬಲದಿಂದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ವಿಧವೆ ವಿಲ್ ನಿಂದ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. "ವಿಲ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ನೀಡಲಾದ ಲೈಫ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.[1] ಆದರೆ ಆಕೆಗೆ ನೀಡಲಾದ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕು ಆಕೆಗೆ ಇದ್ದ ಹಿಂದಿನ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಆಕೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.[2]

14. 1956 ರ ಕಾಯಿದೆಯ ಮೂಲಕ ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಉಯಿಲಿಲ್ಲದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸುವಾಗ, ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಅನುಭವಿಸುವ ಅಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಅಂಗವೈಕಲ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಹ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿರೋಧದ ನಡುವೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ 17.06.1956 ರಂದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಇದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮಗಳಿಗೆ ಮಗನ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಿತು. ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕತ್ವವು ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ಮೊದಲು ಅಥವಾ ನಂತರ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ತ್ರೀ ಹಿಂದೂ ಹೊಂದಿರುವ ಯಾವುದೇ

---

[1] ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0480/1971

[2] ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0380/1977 – ತುಳಸಮ್ಮ ಪ್ರಕರಣ

ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಮಗಳನ್ನು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಮೊದಲಿನಂತೆ ನಿಂತಿದೆ.

15. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ, 1956 ರ ಮುಖ್ಯ ಯೋಜನೆ ಹೀಗಿದೆ ಎಂದು ಆಂದ್ರ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯಿಸಿದೆ;[1]

> (1). ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನೀಡಲಾದ ಸೀಮಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾಯಿತು. ಹಳೆಯ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಕೇವಲ ಸ್ತ್ರೀಧನ (ಮದುವೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಎರಡೂ ಕಡೆಯವರು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ವತ್ತುಗಳು) ವಿಧವೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆಕೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಸೀಮಿತ ಅಧಿಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ, ಇತರ ಆನುವಂಶಿಕ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಜೀವಿತಾವದಿ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಆಗಿ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಹಳಾಗಿದ್ದಳು. 1937 ರ ಕಾಯಿದೆಯಡಿ, ಸೀಮಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕರಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಹೊಂದಲು ಮಹಿಳೆಯ ಅಂಗವೈಕಲ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿತು, ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕರಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಯಾವುದೇ ಎಸ್ಟೇಟ್ನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಿತು. ಸಂಪೂರ್ಣ

---

[1] ಚಂದ್ರಕಲಾ ವಿ. ಅನುರಾಧ – ಮನು/ಎ.ಪಿ/2833/2014

ಮಾಲೀಕರಾಗಿ. ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕಳಾಗಿ ಮಹಿಳೆ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದು ಸೀಮಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದದ್ದಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ನಿಬಂಧನೆಯು ಹಿಂದಿನ ಅವಧಿಯಿಂದ ಜಾರಿಯಾಗಿದೆ.

(2). ವಿಧವೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬದ್ರಪಡಿಸಿ ಇತರ ಸ್ತ್ರೀ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು.

(3). ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಏಕಕಾಲಿಕ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ತತ್ವವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಯಿತು.

(4). ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪರ್ಸೆನರಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಬದುಕುಳಿಯುವ ತತ್ವವು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ 1 ನೇ ದರ್ಜೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀ ಅಥವಾ ಆಕೆಯ ಮೂಲಕ ಪುರುಷ ಹಕ್ಕುದಾರರು ಇದ್ದರೆ, ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ತತ್ವವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಹೊರಗಿದಲಾಗಿಲ್ಲ. ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸದಸ್ಯನೊಬ್ಬನ ಮರಣದ ನಂತರ, ಆಸ್ತಿಯು ಅವನ ತಾಯಿ, ವಿಧವೆ ಮತ್ತು ಮಗಳ ಮೇಲೆ, ಅವನ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಉಯಿಲಿನ ಮುಖೇನ ಅಥವಾ ಉಯಿಲಿಲ್ಲದ ಅನುಕ್ರಮದಿಂದ, ಪ್ರಕರಣವು ಇರಬಹುದು, ಮತ್ತು ಕಲಂ 6 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಈ ನಿಯಮವು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಪುರುಷ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 8 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ನಿಬಂಧನೆಯು ಅನ್ವಯಿಸಿದಾಗ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಈ ನಿಬಂಧನೆಯು ಒಂದು

ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಆ ಪಾಲನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

(5). ಪುನರ್ವಿವಾಹ, ಮತಾಂತರ ಮತ್ತು ಹಾದರತೆ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಗವೈಕಲ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(6). ಹುಟ್ಟಲಿರುವ ಮಗು, ಮಗ ಅಥವಾ ಮಗಳು ಸಹ ವಿಲ್ ಬರೆಯದವನ ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ತರುವಾಯ ಜನಿಸಿದರೆ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ.

16. 1956 ರ ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ಮತ್ತು (2) ರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಈ ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿರುವ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಲಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಮಗ್ರ ಪರಿಗಣನೆಯ ನಂತರ ನಾವು ತಲುಪಿದ ಕಾನೂನು ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು:[1]

(1). ಹಿಂದೂ ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಹಕ್ಕು ಖಾಲಿ ಔಪಚಾರಿಕತೆ ಅಥವಾ ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಔದಾರ್ಯದ ವಿಷಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಹಕ್ಕು ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇದು ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯ ನಡುವಿನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹರಿಯುವ ಆಸ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಆದೇಶಿಸಲಾದ ಶುದ್ಧ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯದಿಂದ ಮನುವಿನವರೆಗಿನ ಹಿಂದಿನ ಹಿಂದೂ

---

[1] ತುಳಸಮ್ಮ ವಿ. ಶೇಷ ರೆಡ್ಡಿ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0380/1977

ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಸಹ ಬಲವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕಾಗಿರದೆ ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಅದು ಆಸ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧದ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಗಂಡನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬವು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅದರಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುವ (ಪೋಷಣಾಂಶದ) ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಹೊಣೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆ, ಹೇಳಿದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ದರದಲ್ಲಿ, ಹೊಣೆಯಿಲ್ಲದೆಯೂ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಹಕ್ಕು ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಘೋಷಿಸುವ ಅಥವಾ ಗುರುತಿಸುವ ಯಾವುದೇ ವರ್ಗಾವಣೆಯು ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ದೃಡಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

(2) ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ಮತ್ತು ಅದರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು 1956 ರ ಕಾಯಿದೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ತುದಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪರವಾಗಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಲು, ಈ ದೀರ್ಘ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಶಾಸನದಿಂದ ಸಾಧಿಸಲಾಗಿದೆ.

(3) ಸೆಕ್ಷನ್ 14 ರ ಉಪಕಲಂ (2) ಒಂದು ನಿಬಂಧನೆಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಕಲಂ 14 (1) ನ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡದೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಮುಖ್ಯ ನಿಬಂಧನೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು

ಅಥವಾ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ನಿಂದ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯ ನಿಬಂಧನೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದಂತೆ ಈ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬಾರದು.

(4). ಸೆಕ್ಷನ್ 14 ರ ಉಪವಿಭಾಗ (2) ದಾಖಲಾತಿಗಳು, ತೀರ್ಪುಗಳು, ಅವಾರ್ಡ್ಗಳು, ಉಡುಗೊರೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಪರವಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಉಪಕರಣವು ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸಿ ಅಥವಾ ಗುರುತಿಸಿ, ಕೇವಲ ಅನುಸರಿಸಲು, ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆ ಅಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಅನುಮತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ, ಒಂದು ಸಾಧನವು ಕೇವಲ ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಗುರುತಿಸುವುದಾದರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪೋಷಣಾಂಶ ಅಥವಾ ವಿಭಜನೆ ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅರ್ಹವಾದ ಪಾಲು, ಉಪ-ಕಲಂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣಿನ ಸೀಮಿತ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ರ ಬಲದಿಂದ ಅಂತಹ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಇರುವ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ

ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ನೀಡಲಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಉಪಕರಣವನ್ನು ಉಪ-ವಿಭಾಗ (2) ರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರತೆಗೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ವರ್ಗಾವಣೆದಾರರ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಬಂಧಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

(5) ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ರ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ 'ಸ್ತ್ರೀ ಹಿಂದೂ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿ', 'ಅಥವಾ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ', 'ಅಥವಾ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಬಾಕಿ' ಮುಂತಾದ ಕರಾರುವಾಕ್ಕು ಪದಗಳ ಬಳಕೆ ಉಪ-ಕಲಂ (2) ಅನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಉಪ-ಕಲಂ (2) ನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೊರಗಿಡಲಾಗಿರುವ ಈ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(6) ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ರಲ್ಲಿ ಶಾಸಕಾಂಗವು ಬಳಸಿದ 'ಹೊಂದಿರುವ' ಪದಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಮತ್ತು ಮಾಲೀಕರು ನಿಜವಾದ ಅಥವಾ ಭೌತಿಕ ಸ್ವಾಮ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ವಿಧವೆಯೊಬ್ಬರು 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮೊದಲು ಅಥವಾ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅಂತಿಮ ಡಿಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ನೀಡದಿದ್ದಲ್ಲಿಯೂ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅವಳ ಬಳಿ ಇದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ರ ಬಲದಿಂದ ಅವಳು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಹೇಗಾದರೂ, ವಿಧವೆಯ ಸ್ವಾಧೀನದ ಕ್ಲೇಮು, ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕತ್ವವು ಕೆಲವು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂದು ಸಮನಾಗಿ ನೆಲೆಸಲಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಶ್ರೇಣಿ

ಅಥವಾ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಶ್ರೇಣಿಯ ಅತಿಕ್ರಮಣದಾರನನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಲಂ ಆಲೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

(7) ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (2) ರಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾದ 'ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್' ಪದಗಳು ಸೀಮಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಿಂತ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಸೀಮಿತ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ವರ್ಗಾವಣೆ ಪಡೆದವರ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಮಿತಿಯನ್ನು ಸಹ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

17. ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರೀತಮ್ ಅವರು ದಾವಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿ 24.06.1986 ರ ದಿವಂಗತ ಪತಿಯಿಂದ "ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿ" ಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಡೆದರು ಮತ್ತು ಅಂತಹ "ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿ" ದಾವಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಹಣ್ಣಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು "ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿ" ಆಗಿ ಉಳಿದಿದೆ, ಅಂದರೆ, ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸಾಯುವವರೆಗೂ "ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ" ಅನುಭವಿಸುವರು. ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಐ ಕೆಳಕಂಡ ವಾಸ್ತವಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.[1]

(1) ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ವಿಲ್ ಬರೆದವರಾದ, ಶ್ರೀ. ದಿವಾನ್ ಅವರು ದಾವಾ ಮನೆಯ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯ ಮಾಲೀಕರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅವರು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲು ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವರ ಸ್ವಯಂ ಗಳಿಸಿದ ಆಸ್ತಿ.

---

[1] ರಣವೀರ್ ದಿವಾನ್ ವಿ ರಶ್ಮಿ ಖನ್ನ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/1584/2017

(2) ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಪರೀಕ್ಷಕನು ತನ್ನ ಮಗ ಮತ್ತು ಮಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವದಲ್ಲಿ ದಾವಾ ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ "ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿ" ಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟನು, ಅಂದರೆ, ಮಗ ಮತ್ತು ಮಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ದಾವಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು. ಅಂತಹ ಇತ್ಯರ್ಥ, ಪರೀಕ್ಷಕನು ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ರೊಂದಿಗೆ ಓದಿದ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (2) ರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬಹುದು.

(3) ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಅಂತಹ "ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿ" ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ "ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್" ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿತ್ತು, ಅದು ಆಕೆಯ ಮರಣದವರೆಗೂ "ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್" ಆಗಿ ಉಳಿದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ "ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ" ಗೆ ಹಣ್ಣಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾಯಿದೆಯ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಪ್ರಕರಣವು ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ, ಅದು ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ನಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿಸಲಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (2) ಅನ್ನು ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ.

(4) ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, ಪರೀಕ್ಷಕನ ಮರಣದ ನಂತರ ವಿಲ್ನ ಪರಿಣಾಮವು ಒಮ್ಮೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು, ಮಗ ಮತ್ತು ಮಗಳು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೊರಗಿಡುವಂತೆ ದಾವಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು, ಆದರೆ ಹೆಂಡತಿ ದಾವಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಅರ್ಹರಾದರು. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಮಗ / ಮಗಳು

ಜೀವಂತವಾಗಿರುವವರೆಗೂ ದಾವಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಹಳಾದಳು. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಅವಳು ಈ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ವಂಚಿತಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಮಗ / ಮಗಳ ವಿರುದ್ದ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಅವಳು ಅರ್ಹಳಾಗುತ್ತಾಳೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮೀರಿ ಅಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

(5) ಐದನೆಯದಾಗಿ, ಪರೀಕ್ಷಕನು ತನ್ನ ಇತರ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು, ಅದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ, ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಹೆಂಡತಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ, ಅವಳು ಅದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ತನ್ನ ಗಂಡನಿಂದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭವಿಲ್ಲ.

(6) ಆರನೆಯದಾಗಿ, ಇದು "ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿ" ಎಂದರೆ ಜೀವನದ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಕಾನೂನಿನ ಒಂದು ಸ್ಥಿರವಾದ ತತ್ವವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ಇತರರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಇದು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅವನ / ಅವಳ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ "ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು" ಆನಂದಿಸಬಹುದು, ಅದು ಅವನ / ಅವಳ ಸಾವಿನ ಮೇಲೆ ನಂದಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ದಾವಾ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ "ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿ" 12.09.2016 ರಂದು ಅವರ ಸಾವಿನ ನಂತರ ನಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

(7) ಏಳನೆಯದು, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕರಣದ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಧು ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಗುರುದ್ವಾರಾ ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/8475/2006, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಸಾಧು ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಪ್ರಕರಣದ ಸಂಗತಿಗಳೆಂದರೆ, ಪತಿ 1968 ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವ–ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯ ಪರವಾಗಿ ವಿಲ್ ಅನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದರೂ, ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಯಿತು. / ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಅಡಮಾನ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಮರಣದ ನಂತರ ಹೇಳಲಾದ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಪರೀಕ್ಷಕನ ಸೋದರಳಿಯನಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪರೀಕ್ಷಕನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾರಾಟ / ಅಡಮಾನದ ಹಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸಿರುವ ಈ ನಿರ್ಬಂಧಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಹೆಂಡತಿ ವಿಲ್ ಮತ್ತು ಅಂತಹ "ಜೀವನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ" ಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ "ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿ" ಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಡೆದಿದ್ದಾಳೆ, ಅದು "ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್" ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (2) ರ ಅರ್ಥ, ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣಾಗಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ "ಜೀವನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ" ಅಂದರೆ "ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್" ಆಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ರೊಂದಿಗೆ ಓದಿದ ಸೆಕ್ಷನ್ 14

(2) ರ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಇಂತಹ ನಿಲುವು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕರಣದ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಾಧು ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಪ್ರಕರಣದ (ಸುಪ್ರಾ) ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ಪ್ರಕರಣವು ಸಾಧು ಸಿಂಗ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾದ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ".

18. ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಯಾವುದೇ ಹಿಂದೂ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯ ಪಾಲನ್ನು ವಿಲ್ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಅವನಿಂದ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಯಾವುದೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥದಿಂದ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ರ ವಿವರಣೆಯು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಹಿಂದೂನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವನಿಂದ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಆಸ್ತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತದೆ. ಇದರರ್ಥ, ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಹಿಂದೂನ ಆಸಕ್ತಿಯು ಅವನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕು, ಎಂದು ಕಾನೂನು ತಯಾರಕರು ಎಲ್ಲಾ ಆಶಯ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ರೊಂದಿಗೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 19 ಅನ್ನು ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಓದಿದಾಗ, ಎರಡು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಉಯಿಲಿಲ್ಲದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾದಾಗ, ಅವರು ತಲಾ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಡಿಗೆದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಬಾಡಿಗೆದಾರರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಕುಟುಂಬ ಇತ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಭಜಿಸುವ, ಹಂಚಿಕೆಮಾಡುವ ಅಥವಾ

ವ್ಯವಹರಿಸುವವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಡಿಗೆದಾರರಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. .... ಕರ್ತಾ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ. ಅವರು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಮೈನರ್ ಸದಸ್ಯರ ಪಾಲಕರಲ್ಲ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕನ ಅವಿಭಜಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕ ಹಿಂದೂನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ರಕ್ಷಕನು ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಅವನ ರಕ್ಷಕನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಕಾಯಿದೆಯ 6 ನೇ ವಿಭಾಗವು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪಾಲಕರು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಸಿನವರ ಪಾಲನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ. ಕಾರಣ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಕರ್ತ ಆಸ್ತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ಕುಟುಂಬ ಇತ್ಯರ್ಥ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ತತ್ವವು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ವಿಸರ್ಜನೆ ನಡೆದಾಗ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಪಾಲನ್ನು ಕರ್ತ ಪರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಾಗ, ಕರ್ತ ಪರವಾಗಿ ಕೈಬಿಡಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಆ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕನ ರಕ್ಷಕರಾಗಿ ಕರ್ತ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆಸಕ್ತಿಯ ಸಂಘರ್ಷ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂಭವನೀಯತೆಯಲ್ಲಿ, ತಾಯಿ ಮಾತ್ರ ನೈಸರ್ಗಿಕ ರಕ್ಷಕನಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವಳಿಂದ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಾದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತ ದಾಖಲೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ, ಇದು ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 8 ರ ಪ್ರಕಾರ ಅನೂರ್ಜಿತ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ವಾದಿ ಮೇಜರ್ ಆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.[1]

---

[1] ಅರುಮುಗಮ್ ವಿ. ಅಮ್ಮಾಣಿಯಮ್ಮಾಳ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0015/2020

19. .... ಹಿಂದೂ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ 1956 ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ವಿಲ್ ಅಥವಾ ಉಡುಗೊರೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಯ ಮೂಲಕ ಕೇವಲ "ಜೀವನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ" ಯನ್ನು ನೀಡಿದರೆ, ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲಿನ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗದು. ಈ ಹಕ್ಕುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ಫಟಿಕೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆ 1956 ರ ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ರ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವ / ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಅವಳು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದರೂ, 1956 ರ ಕಾಯಿದೆಯ 14 (2) ಮತ್ತು 30 ನೇ ಕಲಂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶೂನ್ಯ ಆಗುತ್ತವೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (2) ಅದರ ಉಪಕಲಂ (1) ರಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊರತುಪಡಿಸುವಿಕೆ ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೂ ಹೆಣ್ಣು ವಿಲ್ ಅಥವಾ ಉಡುಗೊರೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಆಕೆಗೆ ಕೇವಲ "ಜೀವನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ" ಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ, 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನಂತರವೂ ಅದು ಹಾಗೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಹಿಂದೂ ಹೆಣ್ಣು ಸಂಪೂರ್ಣ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ."[1]

20. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಹೆಣ್ಣು ಹಿಂದೂ ತನ್ನ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಯಿಲು ಬರೆಯದೆ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದ ಪ್ರಕರಣ ಇದು. ಈ ಮಹಿಳೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವಳ ಹೆತ್ತವರೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದರು ಮತ್ತು ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅವಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದ್ದರು. ಇದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, 1956 ರ ಹಿಂದೂ

---

[1] ಶಿವದೇವ್ ಕೌರ್ ವಿ. ಗ್ರೇವಾಲ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0260/2013

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 15 (1) ರ ಪ್ರಕಾರ ಅಂತಹ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ತಂದೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಅವಳ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.[1]

20. ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ಸೆಕ್ಷನ್ 15 (2) ರ ಮೂಲ ಗುರಿಯೆಂದರೆ, ವಾರಸ್ಸು ಇಲ್ಲದ ಸ್ತ್ರೀ ಹಿಂದೂ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಉಯಿಲು ಬರೆಯದ ಆನುವಂಶಿಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಆನುವಂಶಿಕ ಆಸ್ತಿ ಅಪರಿಚಿತರ ಕೈಗೆ ಬರದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಸಂಸತ್ತಿನ ಸದನಗಳ ಜಂಟಿ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳಿಂದಲೂ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.[2]

21. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಹೆಣ್ಣು ಹಿಂದೂ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಪತಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಕೋರಿ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದನು. ಆಸ್ತಿ ಮರಣಿಸಿದವರ ತಾಯಿಯಿಂದ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ, ಅದು ಮಗ ಅಥವಾ ಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಮಗ ಮತ್ತು ಮಗಳ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಅದು ಆಕೆಯ ತಂದೆಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ದಾವೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತು. ಸೆಕ್ಷನ್ 15 (2) (ಎ) ರ ಓದುವಿಕೆ ಹೆಣ್ಣು ಹಿಂದೂ ತನ್ನ ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯಿಂದ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿಗೆ, ತನ್ನ ಮಗ, ಮಗಳು ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಭಾವಿಸತ್ತ ಮಗ ಅಥವಾ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಸೆಕ್ಷನ್ 15 ರ ಉಪಕಲಂ (1) ಮತ್ತು ಕಲಂ 16 ರ

---

[1] ಓಂಪ್ರಕಾಶ್ ವಿ. ರಾಧಚರಣ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0728/2009

[2] ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವಿ. ಪದ್ಮಾವತಮ್ಮ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0285/2010

ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರವು ತೆರೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು 1 ನೇ ತರಗತಿ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಸ್ತ್ರೀ ಹಿಂದೂ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಗಂಡನು ಹೊರಗುಳಿದಿದ್ದಾನೆ.[1] ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 15(2) (ಬಿ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಂದ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಗಂಡನ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆಕೆಯ ಮಗ, ಮಗಳು ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಸತ್ತ ಮಗ ಅಥವಾ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಗಂಡನ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ಕಲಂ 15(1) ರ ರೀತ್ಯ ಮೊದಲಿಗೆ ಆಕೆಯ ಮಗ, ಮಗಳು ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಸತ್ತ ಮಗ ಅಥವಾ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಲಿಗೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಗಂಡನಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ.

22. ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳಾ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ, 1937 ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ, ಆ ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 3 (2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪತಿ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದ ನಂತರ ಆತನಿಗೆ ಇದ್ದ ಅದೇ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಆ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಜನೆಗೆ ಅವಳು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಜನೆಗೆ ಅವಳು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಅವಳ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆನಂತರ ಅವಳು ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಅರ್ಹಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ವಿಭಜಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಎದುರಿಸಲು ಅವಳು ಅರ್ಹಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ವಿಭಜನೆಗೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದನ್ನು

[1] ರಾಧಿಕಾ ವಿ. ಅಘನು – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0832/1994

ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವಳ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ವಹಣಾ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅವಳ ಮರಣದ ನಂತರ ಈ ಆಸ್ತಿ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವುದು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಮೂಲಕ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಾಸ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆ ಕಾಯ್ದೆ 1946 ರ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 2 ಮತ್ತು 3 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪತಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬದುಕಬಹುದು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಣಾ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ನಂತರ ಅವಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಿವಾಸ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಅರ್ಹಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ತನ್ನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು. 1956 ರ ಜೂನ್ 17 ರಂದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೂ ವಿಧವೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾಗ ಸೀಮಿತ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳು, ಅದು ಅವಳ ಬಳಿಯಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯಾಯಿತು ಆದರೆ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕಿನೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅನುದಾನ, ಅವಾರ್ಡ್, ಅಥವಾ ತೀರ್ಪು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಪಡೆದಿರುವುದು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ.[1]

ಆಸ್ತಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956

[1] ಲೇಡಿ ರಮಾಬಾಯಿ ವಿ. ಪ್ರಣಯ – ಮನು/ಎಂ.ಹೆಚ್/1392/2005 (ಡಿ.ಬಿ)

1956 ರ ಕಾಯ್ದೆ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವದ ಕಾನೂನು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಹಿಂದೆ ವಿದವಾ ಮಹಿಳೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಸೀಮಿತ ಪೋಷಣಾಂಶದ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಶನ್ ಮುಖಾಂತರ ಬಾಗಾಂಶ ಪಡೆಯುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮೇಲೇರಿಸಿತು. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುವಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ತಾರತಮ್ಯ ಹಾಗೇ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಕಾನೂನು ರಚಿತವಾಗಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ವಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತ ಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ತಂದೆಯ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಧವಾ ಪತ್ನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತೆ. ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತಿನ ಅವರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್ ಮುಖೇನ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಧವಾ ಪತ್ನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತೆ.

ತಾಯಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮದುವೆ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ವೇಳೆ ಆಕೆಯ ಮೊದಲ ಪತಿಯ ಮಗ ದಿವಂಗತನಾದರೆ ಆತನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ. ಕಸ್ತೂರಿ ದೇವಿ ವಿರುದ್ಧ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 0531/ 1976. – ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕೇಸನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಕಲಂ 2 ಹಿಂದು ವಿದವಾ ಮರುಮದುವೆ ಕಾಯ್ದೆ 1856 ಯಲ್ಲಿ ವಿದವೆ ಮರುಮದುವೆಯಾದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೊದಲಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಇದ್ದ ಕಾನೂನು 1983 ರಲ್ಲಿ ರಿಪೀಲ್

ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಕಲಂ 8 ರ ರೀತ್ಯ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದ್ದರಿಂದ ಅದು ನಿರರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ.[1]

1956 ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಾದಂತ ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ, ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ (ಸಹ–ಸಮಾನಾಧಿಕಾರಿ) ಹಕ್ಕುಗಳ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಗಂಡು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ 17–06–1956 ರ ನಂತರ ಸತ್ತಲ್ಲಿ ಆತನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಹಕ್ಕು ಉಳಿದ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯವರಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ, ಆತನಿಗೆ ಕಾಯ್ದೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ನಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿರುವ 1 ನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಪೈಕಿ ಮಹಿಳಾ ಸಂಬಂದಿ ಅಥವ ಅಂತ ಮಹಿಳೆ ಮುಖಾಂತರ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಗಂಡು ಸಂಬಂದಿ ಇದ್ದರೆ, ಸತ್ತಂತ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ರವರ ಆಸ್ತಿಯು ಲಿಖಿತ ಉಯಿಲ್ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದಂತೆ ಅಥವ ಅಲಿಖಿತ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವದಂತೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸತ್ತಂತಹ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಬಾಗವನ್ನು ನಿರ್ದರಿಸಲು ಆತನು ಸತ್ತ ದಿನಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆತನಿಗೆ ಬಾಗಾಂಶ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಆಸ್ತಿ ಸೇರುತ್ತೆ, ಆತ ಭಾಗಾಂಶವನ್ನು ಕೇಳಬಹುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಬಾಗಾಂಶ ನಿರ್ದಾರವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕಲಂ 6 ವಿವರಣೆ 1 ರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾವಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಮರಣಿಸಿದವರು ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿರುವವರು ಅಥವಾ ಅವರ ಯಾವುದೇ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಉಯಿಲಿಲ್ಲದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವದಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾದ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿ ಅಂತಹ 1ನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರು ಯಾರು 1956 ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಎಂದರೆ, ಮಗ, ಮಗಳು, ವಿಧವೆ, ತಾಯಿ, ಸತ್ತ ಮಗನ ಮಗ, ಸತ್ತ ಮಗನ ಮಗಳು, ಸತ್ತ ಮಗಳ ಮಗ, ಸತ್ತ ಮಗಳ ಮಗಳು, ಸತ್ತ

---

[1] ಅತ್ಮ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಗುರ್ಮೆಜ್ ಕೌರ್ – 2017 (9) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 325

ಮಗನ ವಿಧವೆ, ಸತ್ತ ಮಗನ ಸತ್ತ ಮಗ ಇವನ ಮಗ, ಸತ್ತ ಮಗನ ಸತ್ತ ಮಗ ಇವನ ಮಗಳು, ಸತ್ತ ಮಗನ ಸತ್ತ ಮಗ ಇವನ ವಿಧವೆ. (2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಂತೆ ಈ 1ನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. – ಸತ್ತ ಮಗಳ ಸತ್ತ ಮಗಳು ಇವಳ ಮಗ, ಸತ್ತ ಮಗಳ ಸತ್ತ ಮಗಳು ಇವಳ ಮಗಳು, ಸತ್ತ ಮಗಳ ಸತ್ತ ಮಗ ಇವನ ಮಗಳು, ಸತ್ತ ಮಗನ ಸತ್ತ ಮಗಳು ಇವಳ ಮಗಳು,)

1956 ರ ನಂತರ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ, ಬಾಕಿಯಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಎಂಬ ಪದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯೇ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್ ಆದರೆ ನಂತರ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಏರ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವವ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದಂತಹ ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ[1] ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ (ಜಗನ್ನಾಥ್ ಸಿಂಗ್) ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿದ್ದವನು 1973 ರಲ್ಲಿ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತಾನೆ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ 4 ಜನ ಮಕ್ಕಳಿರುತ್ತಾರೆ, ವಿದವಾ ಹೆಂಡತಿ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಆ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ ಮಗನ ಮಗ 1999 ರಲ್ಲಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನನಗೆ ಇದು ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತು ಮತ್ತು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತು, ನಾನು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ 1/8 ಬಾಗಾಂಶ ಕೊಡಿ ಎಂದು ದಾವೆ ಹೂಡುತ್ತಾನೆ. ಸದರಿ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವವು ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿ 1973 ರಲ್ಲಿ ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್ ಮುಖಾಂತರ ಭಾಗವಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ (ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ) ಕೊನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. 1973 ರ ನಂತರ ಇತರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ (ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು) ಮತ್ತು ವಿಧವಾ ಪತ್ನಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯಾವದ ಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಹೊರತು ಜಂಟಿ

---

[1] ಉತ್ತಮ್ ವಿ. ಸೌಭಾಗ್ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2016 ಎಸ್.ಸಿ 1169

ಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ದಾವ ಸಲ್ಲಿಸಿದವನು 1977 ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ, ಆ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ ಅದು ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತು ಅಲ್ಲ, ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತು ಅಲ್ಲ, ಆತನ ಅಂತಹ ವಿಭಾಗ ದಾವೆಯು ನಿಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಇತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ[1] ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತು ಆರ್ಜಿಸಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಎಂದು ಅದರ ವಿಲೇ ಮಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಅದು ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಹಿಂದಿನ ಯೋಗೇಂದ್ರ ವಿ. ಲೀಲಮ್ಮ – 2009 (15) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 184 ಕೇಸನ್ನು ಆಧಾರಿತವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. – ಇದೇ ತೀರ್ಪನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುತ್ತಾರೆ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2018 ಎಸ್.ಸಿ 3152. ಈ ದ್ವಂದ್ವವನ್ನು ಮನಗಂಡು ಮೂರು ಸದಸ್ಯರ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಸದರಿ ಅಂಶವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ವಾರ್ಗಾಯಿಸಿ ತೀರ್ಪು ಬರೆದಿದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[2]

ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕರು ಹೊಂದಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಏಕೈಕ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವುದು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಆದಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಬುದ್ದಪ್ಪನ ಮರಣದ ನಂತರ ವಿಧವೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದ ಕುಟುಂಬವು ಬುದ್ದನ್ನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು, ಆದರೆ ಆಸ್ತಿ ಇನ್ನೂ

---

[1] ರೋಹಿತ್ ಚೌಹಾನ್ ವಿ. ಸುರೀಂದರ್ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2013 ಎಸ್.ಸಿ 3525

[2] ಬಲ್ವಾರ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಸರ್ವಣ್ ಸಿಂಗ್ – 2015 (2) ಆರ್.ಸಿ.ಆರ್ 1012 (ಸಿವಿಲ್)

ಆ ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ ಆದಾಯವು ಹಿಂದೂ ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬದ ಆದಾಯದಂತೆ ತೆರಿಗೆಗೆ ಒಳಗಾಯಿತು.[1]

ಈ ವಿಚಾರವಾದ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು 1956 ರಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದೆ ಏನು ಹೇಳಿತ್ತು 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಲಂ 6, ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ "ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಾರಂಭದ ನಂತರ ಪುರುಷ ಹಿಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದವನು ಸತ್ತರೆ....." ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆತನಿಗೆ 1ನೇ ದರ್ಜೆಯ ವಾರಸ್ಸು ಪೈಕಿ ಮಹಿಳಾ ವಾರಸ್ಸು ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಅಥವ ಆ ಮಹಿಳೆಯ ಮುಖೇನ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸು ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಅದು ಬಾಕಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನಿಗೆ ಅಂತಹ ವಾರಸ್ಸು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನದು ಏನಿದ್ದರೂ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಇರುತ್ತದೆ ಹೊರತು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ತನ್ನ ಬಾಗಾಂಶಕ್ಕೆ ವಿಲ್ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ವಿಲ್ ನಂತೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಲ್ ಬರೆಯದೆ ಹೋದರೆ ಕಲಂ 8 ರ ರೀತ್ಯ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. 1956 ಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಗೆ ಮತ್ತು ಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಅವರ ಹಿಸ್ಸೆ ಆಸ್ತಿ ಅವರ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಆತನ ಜನ್ಮ ಸಿದ್ದ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಬಾಗಾಂಶ ಆತನ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿ

---

[1] ಗೌಳಿ ಬುದ್ದಣ್ಣ ವಿ. ಸಿ.ಐ.ಟಿ – 1966 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 224

ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುವ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಬಾಗಾಂಶ ಅಥವ ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುವ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಬಾಗಾಂಶ ಪಡೆಯುವವರು ಅದನ್ನು ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತಿನಂತೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ಯಾರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಯಾರಿಗೆ ಅಲ್ಲ

ಮುಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ, 'ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ತತ್ವಗಳು' (15 ನೇ ಆವೃತ್ತಿ, 1982), ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್ 6 ಮತ್ತು 7 ರಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ನಂತರ, ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ:[1]

6. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ –

(i) ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಧರ್ಮದಿಂದ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ, ಅಂದರೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರಗೊಳ್ಳುವುದು;

(ii) ಇಬ್ಬರೂ ಪೋಷಕರು ಹಿಂದೂಗಳಾಗಿರುವ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ;

(iii) ತಂದೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಹಿಂದೂ ಆಗಿರುವ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಿಂದೂಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಸಲಾಗಿರುವಾಗ.

(iv) ಜೈನರು, ಭಾರತದ ಬೌದ್ಧರು, ಸಿಖ್ಖರು ಮತ್ತು ನಂಬುದ್ರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅಂತಹ ಕಾನೂನು ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಮತ್ತು ಶೂದ್ರರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಲಿಂಗಾಯತರಿಗೆ;

(v) ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಹಿಂದೂಗೆ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ ನಂತರ, ಮುಕ್ತಾಯ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ

---

[1] ಜುಜ್ಜಾವಾರಪ್ಪು ವಿ. ನಾಡಕುಡುರು – ಮನು/ಎ.ಪಿ/0394/2007

ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ ಅವನ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಹಿಂದೂ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಔಪಚಾರಿಕ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣದ ಆಚರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ:

(vi) ನಾಯಕ್ ಜಾತಿಯ ಹಿಂದೂ ನೃತ್ಯದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮೊಹಮ್ಮದನಿಶ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿ ಪುತ್ರರನ್ನು ಹಿಂದೂ ಅಜ್ಜಿಯರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಹಿಂದೂಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ;

(vii) ಬ್ರಹ್ಮೋಸರಿಗೆ; ಆರ್ಯ ಸಮಾಜವಾದಿಗಳಿಗೆ; ಮತ್ತು ಚೋಟಾ ನಾಗ್ಪುರದ ಸಂತಲ್ಸ್‌ಗೆ; ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿಲ್ಲದ ಹೊರತು ಮನ್‌ಭೂಮ್‌ನ ಸಂತಾಲ್‌ಗಳಿಗೆ; ಮತ್ತು

(viii) 1872 ರ ವಿಶೇಷ ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ.

7. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು – ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ –

(1) ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಂತೆ ಬೆಳೆದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ತಾಯಿಯಿಂದ ಹಿಂದೂ ತಂದೆಯ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಮಹೋಮದನ್ ತಾಯಿಯಿಂದ ಹಿಂದೂ ತಂದೆಯ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ;

(2) ಹಿಂದೂಗಳು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರ ಗೊಂಡವರಿಗೆ;

(3) ಹಿಂದೂಗಳಿಂದ ಮಹೊಮೆಡನ್ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಮತಾಂತರ ಗೊಂಡವರಿಗೆ;

(4) ಹಿಂದೂ, ಸಿಖ್ ಅಥವಾ ಜೈನ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿ, 1872 ರ ವಿಶೇಷ ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆ ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವಾದ ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಅಂತಹ ವಿವಾಹದ ವಿಷಯದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಾಯ-2 (ಚರಿತ್ರೆ)

ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪ್ರಾರಂಬವಾದದ್ದು ಹೇಗೆ

ಕುರ್ಮ ಪುರಾಣ - 23 ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಯುಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಪ್ರಾರಂಬವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. " ಸತ್ಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ, ನೀರು ಯಾವಾಗಲೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿತ್ತು. ಇದು ತ್ರೇತಾ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಳೆಯಾದಾಗ ನೀರು ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ಮುಂಚೆ ಮಳೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಮರಗಳು ಬೆಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಜನರು ಈ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮರಗಳಿಂದ ಬರುವ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಜೀವಂತವಾಗಿರಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕ್ರಮೇಣ, ಕೋಪ ಮತ್ತು ಅಸೂಯೆ ಕಾಣುತ್ತ ಬಂದಿತು ಮತ್ತು ಮಾನವಕುಲ ದುಷ್ಟ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಕಾರಣ ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತ ಮರಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಜನರು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯದಿರಲೆಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಮರಗಳು ಉಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಮರಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ

ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪುರುಷರು ಭಾವೋದ್ರೇಕದೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯ ಯುಗವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಅನಾರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾಯಿಲೆಯು ತ್ರೇತಾ ಯುಗಾದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸುಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತ್ರೇತಾ ಯುಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಜನರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ಮರಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು. ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡಲು, ಮಾನವಕುಲವು ಕೃಷಿಯ ಮತ್ತು ಪಶುಸಂಗೋಪನೆಗೆ ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಬೇಸಿಗೆ, ಮಳೆಗಾಲ ಮತ್ತು ಚಳಿಗಾಲದಂತಹ ಋತುಗಳು ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಸ್ವತ್ತಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಸಹ ಪರಿಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಪರ್ವತಗಳು, ನದಿಗಳು, ಭೂಮಿ, ಮರಗಳು ಮತ್ತು ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲು, ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ತ್ರೇತಾ ಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು.

ದ್ವಾಪರ ಯುಗದಲ್ಲಿ, ದ್ವೇಷ, ಕೋಪ ಮತ್ತು ಅಸೂಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಯಿತು. ಹೋರಾಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನಂತರ ವೇದವ್ಯಾಸರು, ವೇದಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನ, ಅವುಗಳನ್ನು ಭಾಗಿಸಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ನಡುವೆ ಹರಡಿದರು. ಬರ, ಮರಣ ಮತ್ತು ರೋಗಗಳು ದ್ವಾಪರಾ ಯುಗದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಬಂದವು.

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ, ವಂಚನೆಯು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ತೀವ್ರ ಬರ ಮತ್ತು ಕ್ಷಾಮಗಳಿವೆ, ಕ್ರಾಂತಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಜನರು ಸುಳ್ಳುಗಾರರು ಮತ್ತು ಪಾಪಿಗಳು. ಅವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬ್ರಾಹ್ಮನ್ ರನ್ನು (ಹೆಚ್ಚು ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರನ್ನು) ಗೌರವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ...." ಹೀಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳು ಹೇಗೆ ಉದಯ ಆಯಿತು ಹೇಗೆ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ವೇದಗಳ ಮುಖೇನ ಕಾನೂನು ಬೋದಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕಾನುನು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು

ವಸಿಷ್ಟರು ಬೋಧಿಸಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾದ ಅಗ್ನಿ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಯ 8:2 ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ "ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸತ್ತಾಗ ಆತನ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಋಣಭಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದರೆ ಮಗನು ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಪತಿ ಅಥವಾ ಆಕೆಯ ಮಗನಿಂದ ಆಗಿರುವ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅಥವಾ ಮಗನಿಂದ ಆಗಿರುವ ಸಾಲಗಳಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿನಾಯಿತಿಗಳು ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ."

ಕರಾರಿನ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸಾಲವು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಅರಸನು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ, ರಾಜನು ಆ ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡಿಸಲು ಅರವತ್ತ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿವಾದದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಸುಳ್ಳು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ರಾಜನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳುಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತರುವವನಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಎರಡು ಬಾರಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲಾಗುವುದು. ಒಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಂತರ ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸುಳ್ಳು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತಂದವನ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಎಂಟು ಪಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು (ಹೆಚ್ಚು ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರನ್ನು) ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲಾಗುವುದು.

ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ, ಋಣಭಾರ ಒಪ್ಪಂದದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು. ಸಾಲಗಾರನು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾವತಿಸಿದರೆ, ಅಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಪಾವತಿಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಲಿಖಿತ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾದ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಸಹ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಹತ್ತಿ, ಬೆಂಕಿ, ನೀರು ಅಥವಾ ವಿಷವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದ ನಂತರ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ನೀಡಬೇಕು. ....

ತಂದೆ ವಿಲ್ (ಮರಣ ಶಾಸನ) ಮಾಡಿದರೆ, ಆಸ್ತಿಯ ವಿಲ್ ಅನುಬಂದಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ಹಂಚಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಮಾನ ಪಾಲನ್ನು ನೀಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ತಂದೆ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಬಿಡಬಹುದು. ಅಜ್ಜನಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಗಂಡು ಮತ್ತು ತಂದೆ ಸಮಾನ ಷೇರುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಜ್ಜನಿಂದ ಬಿಡದಿರುವ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಗೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅರ್ಹವಾಗಿಲ್ಲ, ಆದು ತಂದೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆಂದಾದರೆ. ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿದ ನಂತರ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಅಜ್ಜನಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಮಗಳು ಆಸ್ತಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮದುವೆಯಾದ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಸಹೋದರಿಯರು ಮದುವೆಯಾಗಲು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯದನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ."

ಕಾತ್ಯಾಯನನ ಸ್ತ್ರೀಧನ ಬಗ್ಗೆ

ಕಾತ್ಯಾಯನನನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಆತ ಬರೆದಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಧನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು 'ಹಿಂದೂ ಲಾ ಆಫ್ ಮ್ಯಾರೇಜ್ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಧನ ' ದಲ್ಲಿ

ಸರ್ ಗುರೂದಾಸ್ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಕಿಸುತ್ತಾರೆ: "ಗಂಡ ಅಥವಾ ಮಗ, ತಂದೆ, ಅಥವಾ ಸಹೋದರ ಇಬ್ಬರೂ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ತಿಂದರೆ ಅವರು ಮರು ಪಾವತಿಸಲು ಬಲವಂತ ಬಡಿಸಬೇಕು ಆ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಪಾವತಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ರಾಜನಿಗೆ ದಂಡ ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ... ರೋಗದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಥವ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಅಥವಾ ಸಾಲಗಾರರಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಒತ್ತಡಕ್ಕೊಳಗಾಗುವ ಮೂಲಕ ಅವಳು, ಪತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಹ ಅವನು ಅದನ್ನು ಸ್ವಂತ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮರುಪಾವತಿಸಬೇಕು"

ಮಹಿಳಾ ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು

ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ (ದಯಾಭಾಗ, ಮಿತಾಕ್ಷರ,. ಇತರೆ) ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಸತ್ಯ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯವೇ ದೇವರು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಹಿಂದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆಗೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಸತಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯು ತನ್ನ ಪಾವಿತ್ರತೆಯ ಫಲದಿಂದ ತನ್ನ ಸತ್ತ ಗಂಡನನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆದಳು ಎಂಬ ವೇದೋಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿಯಲು, ಕಾನೂನು ಪಿತಾಮಹನಾದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ವೇದಗಳು, ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಮತ್ತು ಜನಪ್ರಿಯ ಬಳಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿಯು ತನ್ನ ಪತಿಯ ದೇಹದ ಅರ್ದ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಯ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಕೃತ್ಯಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಆತ ಸತ್ತರೂ ಆತನ ಅರ್ದ ದೇಹ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ಅರ್ದ ದೇಹ ಉಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಬೇರೆ ಯಾರುತಾನೆ ಆತನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಾರು.

ಸತ್ತಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ವಿಧವಾ ಪತ್ನಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅನಾಧಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಕಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವು ನಾಗರೀಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ವ್ಯಭಿಚಾರವು ಒಂದು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ, (ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅದರ ರದ್ದತಿಯಾಗಿದೆ) ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಸಕಾಂಗವು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ದೃಡ ನಿರ್ದಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. 1937 ರ ಹಿಂದು ಮಹಿಳಾ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಜಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸುವಂತ ವೈಫಲ್ಯತೆಗಳಾದ ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ವ್ಯಭಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದು, ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ಗಂಡನ್ನನ್ನ ಕೊಲ್ಲುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನಾದಿಕಾಲದ ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನನ್ವಯ ಹಿಂದು ಗಂಡನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಆಸ್ತಿ ಇರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ಆತನು ಆಕೆಯನ್ನು ಪೋಷಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಆಸ್ತಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಅಸ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪೋಷಣಾಂಶದ ಹಕ್ಕು ಆತನ ಹೆಂಡತಿಗೆ/ವಿದವೆಗೆ ಇತ್ತು. ಅದು ಆಕೆ ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಮರು ಮದುವೆ ಆಗುವವರೆಗೆ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿ ಪೋಷಣಾಂಶದ ಹಕ್ಕು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿತ್ತು.

ಹಿಂದು ವಿದವಾ ಮಹಿಳೆ ಮರುಮದುವೆ ಆಗದೆ ಇರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಲು ದ ಹಿಂದು ವಿಡೋ ರೀ ಮ್ಯಾರೇಜ್ ಆಕ್ಟ್ 1856 (ಹಿಂದು ವಿಧವಾ ಮರು ಮಧುವೆ ಕಾಯ್ದೆ) ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸದರಿ ಮದುವೆ ಅನೂರ್ಜಿತವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಆಕೆಯ ಸತ್ತ ಗಂಡನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಆಕೆ ಆ ಮದುವೆ ಆದ ತಾರೀಕಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ತಳು ಎಂದು ನಿರ್ದರಿಸಿ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಹಿಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ವಿಧವಾ

ಮದುವೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದರೆ ಮೇಲಿನ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ವಿದವೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯಭುದಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಆದ ಒಂದು ವಿಶೇಷವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಸದರಿ ಕಾಯ್ದೆಯಿಂದ ಹಿಂದು ವಿದವಾ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಮರು ಮದುವೆಯಿಂದ ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಈ 1856 ರ ಕಾಯ್ದೆ 1983 ರ ವರೆಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ಅದನ್ನು ನಂತರ 1983 ರ ಕಾಯ್ದೆ ನಂ 24 ರಲ್ಲಿ ರದ್ದು ಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು.

ಹಿಂದು ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ವಿಚಾರದ ಕಾನೂನು ಹರಿದು ಬಂದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನ ಒಮ್ಮೆ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾನೂನಿನ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಜಾತಿ ವೈಫಲ್ಯತೆ ತೆಗೆದುಹಾಕುವಿಕೆ ಕಾಯ್ದೆ 1850 ನಂತರ ದ ಹಿಂದು ವಿಡೋ ರೀ ಮ್ಯಾರೇಜ್ ಆಕ್ಟ್ 1856 ನಂತರ ಹಿಂದು ಊಯಿಲು ಕಾಯ್ದೆ 1870 ನಂತರ ಹಿಂದು ಟ್ರಾನ್ಸಫ಼ರ್ ಅಂಡ್ ಬಿಕ್ವೆಷ್ಟ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ 1914 ನಂತರ ಹಿಂದು ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್ ಆಫ಼್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಆಕ್ಟ್ 1916 ನಂತರ ಇಂಡಿಯನ್ ಸಕ್ಸೆಷನ್ ಆಕ್ಟ್ 1925 ನಂತರ ಹಿಂದು ಇನಹೆರಿಟೆನ್ಸ್ (ರಿಮೂವಲ್ ಆಫ಼್ ಡಿಸೆಬಲಿಟೀಸ್) ಆಕ್ಟ್ 1928 ನಂತರ ದ ಹಿಂದು ಲಾ ಆಫ಼್ ಇನಹೆರಿಟೆನ್ಸ್ 1929 ನಂತರಹಿಂದು ಗೈನ್ಸ್ ಆಫ಼್ ಲರ್ನಿಂಗ್ ಆಕ್ಟ್ 1930 ನಂತರ ಮೈಸೂರು ಹಿಂದು ಮಹಿಳಾ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ 1933, ನಂತರ ಹಿಂದು ವುಮೆನ್ಸ್ ರೈಟ್ ಟು ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಆಕ್ಟ್ 1937 ನಂತರ ಹಿಂದು ಮ್ಯಾರೀಡ್ ವುಮನ್ಸ್ ರಟ್ಸ್ ಟು ಸಪರೇಟ್ ರೆಸಿಡೆನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಮೈಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ 1946 ನಂತರ ಹಿಂದು ಸಕ್ಸೆಷನ್ ಆಕ್ಟ್ 1956 ಇದು 17–06–1956 ರಿಂದ ಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ನಂತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ದ ಹಿಂದು ಸಕ್ಸೆಷನ್ (ಅಮೆಂಡ್ಮೆಂಟ್) ಆಕ್ಟ್ 1994 ಇದು 30–07–1994 ರಿಂದ ಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ನಂತರ ದ ಹಿಂದು ಸಕ್ಸೆಷನ್ (ಅಮೆಂಡ್ಮೆಂಟ್) ಆಕ್ಟ್ 2005 ಇದು 09–09–2005 ರಿಂದ ಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದು.

ಕಲಂ 28 ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ರಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಆರ್ಜನೆ ಅನರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅನರ್ಹತೆಗಳು ಆಸ್ತಿ ಆರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆ ವಿಚಾರವು ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆಯು ಆಸ್ತಿ ಆರ್ಜನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನಿಬಂದ್ ಸಿದ್ಧಾಂತ

ಅಲಹಾಬಾದ್ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪು[1] ಇದರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಕಿತ ತೀರ್ಪಿನ ಸಾಲು ಹೀಗಿದೆ " ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಮಾತ್ರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಆ ಪದದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕಿನ ಅಥವಾ ಆಸಕ್ತಿಯು ಒಳಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಿರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವಿದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಆಸ್ತಿಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ಅನೇಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಿಬಂದ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದಂತೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ತೀರ್ಮಾನಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ, ವರ್ಷಾಶನ ಅಥವಾ ನಿಗದಿತ ಪಿಂಚಣಿ ಯ ರಾಜ ಅನುದಾನವನ್ನು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪರಿಶೀಲನೆಯೊಳಗೆ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.... ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಅಥವಾ ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೆಲವು ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ

---

[1] ಫತೆ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ರಘುಬೀರ್ ಸಹಾಯ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1938 ಅಲಹಾಬಾದ್ 577

ವಿಧಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದಾಗ, ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಪರಿಗಣಿಸಿರುವ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಬರುತ್ತದೆ. ತಕ್ಷಣವೇ ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸದಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಸಂಬದ್ದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆನುವಂಶಿಕ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಪುರೋಹಿತನಾಗಿ ಆನುವಂಶಿಕ ಕಚೇರಿ ಅಥವಾ ಅಧಿಕೃತ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು. .... "ಎಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮಂಜೂರಾತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ನಿಬಂದ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು."

ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಜೇಷ್ಟ ಭಾಗ ಎಂಬ ಪುರಾತನ ಸಿದ್ದಾಂತ

ಜೇಷ್ಟ ಭಾಗದ ವಿಚಾರವು ಹಾಲಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಹಿಂದಿನ ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್[1] ದ್ವಿ ಸದಸ್ಯ ಪೀಠ ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದೆ. "ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಇಂತಹ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪಾಲು ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠಭಾಗ ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಇದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜ್ಯೇಷ್ಠಬಾಗಂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ್ದು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲಾಗದ್ದು ಎಂಬ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯ ಅಥವಾ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯರು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಹಂಚಿಕೆಗಾಗಿ ಕೇಳಿದರೆ, ಆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಯೇಷ್ಠಭಾಗ ಹಕ್ಕು ಕಾನೂನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೂ, ಕೆಲವು ಸಾರಿ

---

[1] ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ವಿ. ಲಿಂಗಪ್ಪ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1963 ಮೈಸೂರು 5

ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಂಚುವುದು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಇರುತ್ತದೆ."....... ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಹೀಗೆಂದಿದೆ, "ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ತೀರ್ಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡ ನುರಿತ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವದಿಂದ, ಖಾಸಗಿ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲಕ ಜ್ಯೇಷ್ಠಭಾಗದ ಹಂಚಿಕೆಯು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತತೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಕಾನೂನಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ."...

"ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಪಾಲುದಾರರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ವಿಭಾಗದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಷೇರುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ನೆಲೆಸಿದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಹಲವಾರು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳಿಗೆ ಹಂಚಲಾಗುವ ಷೇರುಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಘೋಷಿಸಿದರೂ, ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಕುಟುಂಬದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಕೇವಲ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಒಂದು ವಿಭಾಗವು ಕೇವಲ ವಿಭಾಗ ಅಥವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕಾನೂನು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಡುವವದರ ಜಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು."

"ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನು ನೇರವಾಗಿ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಒಬ್ಬ ಏಜೆಂಟ್ ಅಥವಾ ಟ್ರಸ್ಟೀ ಎಂದು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಥವಾ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಯು ಅವಿಭಜಿತವಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವಾಗ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಆದಾಯವನ್ನು ಒಂದು ಪಾಲುದಾರನಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರು ಒತ್ತಾಯಿಸಬಾರದು. ಸನ್ನಿವೇಶದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಮತ್ತು ತುರ್ತುಸ್ಥಿತಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಿಗೆ ಅದು ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಉದ್ಯೋಗ, ವೃತ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಇತರ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಇರದಿರಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ, ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಶಾಖೆ ಸಣ್ಣ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಶಾಖೆಗಿಂತ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆದಾಯದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಆನಂದಿಸಬಹುದು. ಕುಟುಂಬದ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೆಲವು ಇತರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರಬಹುದು."

"ಕುಟುಂಬದ ವಿಭಿನ್ನ ಸದಸ್ಯರು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಅಗತ್ಯದಿಂದ ನಿಲ್ಲುವಂತಹ ಪೋಷಣೆ ಅಥವಾ ನೆರವು, ಕುಟುಂಬದ ವಿಭಿನ್ನ ಸದಸ್ಯರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದರ ಶಾಖೆಗಳು ಅಥವಾ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿನ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಗಳ ನ್ಯಾಯವಾದ ಮತ್ತು ಸಮಾನವಾದ ವಿಭಜನೆಗೆ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಂತಹುದೇ ಪರಿಗಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ನೀತಿಗಳು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ವಿಭಾಗದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ

ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಆಧರಿಸಿರಬೇಕು. ನಿಜವಾದ ನಗದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಆಸ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಐಟಂನ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಕೇವಲ ಅಂದಾಜಿನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದು."

"ಒಂದು ವಿಭಾಗದ ನ್ಯಾಯ ಅಥವಾ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅಂತಿಮ ಆಧಾರವೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ವಿರುದ್ಧ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಅನ್ಯಾಯದ ವ್ಯವಹರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅತಿಯಾಗಿ ತಲುಪುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ವಿಭಾಗವು ಗೌರವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ."

"ಭಾಗವನ್ನು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಬಹುದಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಕುಟುಂಬದ ಮೈನರ್ ಸದಸ್ಯರ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಆ ಹಕ್ಕಿನ ವ್ಯಾಯಾಮಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅಡಚಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮಾನವಾಗಿ ದೃಢಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ಆಸಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವೆಂದು ಕಾನೂನು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ವಿಭಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿದಾಗ, ತಂದೆ ಪ್ರತಿ ಶಾಖೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಕುಟುಂಬದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಕನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಭಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತೊಡಗಿಸುವುದು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನಿನ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ವಿಭಾಗವು ಸಂಪೂರ್ಣ ನ್ಯಾಯವಾದ ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರ ನಡುವಿನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಜೊತೆ ಬರುವುದು ಮತ್ತು ಆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಭಾಗವು ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ,

ಅವರ ಮೈನಾರಿಟಿ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಅವರು ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನೇರವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಭಾಗವು ಅಸಮರ್ಪಕ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಂಬಂದಿಸಿದವರ ಪುರಾವೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮರು-ತೆರೆಯಲು ಕಾನೂನು ಅನುಮತಿಸಿರುತ್ತೆ."

"ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು, ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸುಧಾರಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನಿನ ಸ್ಥಾನವಿದೆ ಎಂದು ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಒಪ್ಪಂದಗಳ ಕಾನೂನಿನ (ಲಾ ಆಫ್ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್) ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಕಾನೂನು ಕರ್ತವ್ಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಪರಿಗಣಿನೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸಮನಾಗಿ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಒಪ್ಪಂದಗಳ ಕಾನೂನುಗಳ ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ನಮ್ಮಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿರುವ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗದು. ಇದು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಕೇವಲ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದ್ದು ಮತ್ತು ಇತರ ಪರಿಗಣನೆಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗಿದೆ, ಇದು ವಿಭಾಗದ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ನೈಜತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ನಾವು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅದೇಂದರೆ, ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಪಾಲು ಎಂದು ಬಹುಶಃ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರತಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಉಡುಗೊರೆ ಅಥವಾ ಇತ್ಯರ್ಥದೊಂದಿಗೆ ಸಮವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ವಿಭಜನೆಯು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳು ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾದದ್ದು ಎಂದು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ವಂಚನೆ, ಅನ್ಯಾಯದ ವ್ಯವಹರಿಸುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಅತಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ

ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಮುಕ್ತ ಮತ್ತು ಒಪ್ಪುವ ಒಪ್ಪಂದ ಅಥವಾ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯು ವಿಭಜನೆಯು ಕೇವಲ ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ಮತ್ತು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಸಮಾನವಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನಾವು ಕೇವಲ ನ್ಯಾಯಯುತವಾದ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ತತ್ವವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು." (ಜಸ್ಟೀಸ್ ಎ.ನಾರಾಯಣ ಪೈ ಮತ್ತು ಜಸ್ಟೀಸ್ ಎಂ.ಐ. ಹುಸೈನ್).

ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಭಾದ್ಯತೆ

ಇದನ್ನು ಆಂಗ್ಲದಲ್ಲಿ ಪಿಯಸ್ ಆಬ್ಲಿಗೇಷನ್ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮಗನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾದ್ಯನಿರುತ್ತಾನೆ. "ಸ್ಮೃತಿ ಬರಹಗಾರರ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದು ಪಾಪ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅವನು ಋಣಿಯಾಗಿ ಸತ್ತರೆ ಸಾಲಗಾರನ ಮೋಕ್ಷವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ದುರ್ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವೃಹಸ್ಪತಿ ಪ್ರಕಾರ, ಸಾಲವನ್ನು ಮರುಪಾವತಿಸದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಸಾಲಗಾರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ 'ಗುಲಾಮ ಅಥವಾ ಸೇವಕ ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲು ಪಶುವಾಗಿ ಜನಿಸುತ್ತಾನೆ'. ಇತರ ಬರಹಗಾರರ ಪ್ರಕಾರ, ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅವನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ": ಹೀಗಾಗಿ, ತಂದೆ ತನ್ನ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರಿಸದೆ ಸತ್ತರೆ, ಅವನ ತಂದೆಯನ್ನು ಪಾಪಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ, ಹಿಂದೂ ಮಗನು ತನ್ನ ತೀರುವಳಿಯಾಗದ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಭಾದ್ಯತೆ

ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ.[1] ಆದರೆ ಅವ್ಯವಹಾರಿಕವಾದ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಮಗ ಭಾದ್ಯನಿರುವುದಿಲ್ಲ.[2] ಒಂದು ಪಠ್ಯ, ಉಸಾನಾಸ್‌ನ ಪಠ್ಯ (ವ್ಯಾಸರದ್ದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ), ಅವ್ಯವಾಹರಿಕ (ಮೂಲದಲ್ಲಿ ನಾ ವ್ಯವಾಹರಿಕಂ) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುವ ಏಕೈಕ ಪಠ್ಯ. ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿದ ನಂತರ, ಇತರ ಸ್ಮೃತಿ ಬರಹಗಾರರು ಬಳಸುವ ಅದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ, ಉಸಾನಾಸ್ ಅವರು ಪೂರಕವಾದ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲದ ಅವ್ಯವಹಾರಿಕ. ಉಸಾನಸ್ ಅವರ ಪಠ್ಯವು ವಿಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ, 2ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ತಂದೆಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಮಗನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. "ತಂದೆ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಅಥವಾ ತೊಂದರೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಅವನ ಸಾಲವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದರೆ ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಮಗ ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಗ ಪಾವತಿಸಬೇಕು." ...... "ಮಗನು ಹೆಂಡ, ಕಾಮ, ಜೂಜಾಟಕ್ಕಾಗಿ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ತಂದೆಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸಬಾರದು ಅಥವಾ ದಂಡ ಅಥವಾ ಸುಂಕದ ಪಾವತಿಸದ ಭಾಗವನ್ನು ಅಥವಾ ನಿಷ್ಫಲ ವಾಗ್ದಾನದಿಂದಾಗಿ ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರು ನೀಡಿದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ, ವಿಜ್ಞಾನೇಶ್ವರರ ಉಸಾನಸ್ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾನೆ: "ದಂಡ, ದಂಡದ ಬಾಕಿ, ಅದೇ ರೀತಿ ಲಂಚ, ಅಥವಾ ಟೋಲ್ (ತೆರಿಗೆ) ಅಥವಾ ಬಾಕಿ, ಮಗನಿಂದ ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅವ್ಯವಾಹರಿಕ (ನಾ ವ್ಯವಹರಿಕಂ) ಎಂಬ ಸಾಲವನ್ನು ಅವನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬಾರದು." .... "ಒಬ್ಬ ಮಗನು ತನ್ನ

---

[1] ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್– ಹೇಮರಾಜ್ ವಿ. ಕೇಮ್ಚಂದ್ – ಮನು/ಪಿ.ಆರ್/0053/1943

[2] ಗಿರಿದಾರೀಲಾಲ್ ವಿ. ಕಾಂಟೂ – 1874 ಎಲ್.ಆರ್ 1 ಐ.ಎ 321, 331

ತಂದೆಯಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ತಂದೆಯನ್ನು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದಾಗಿದ್ದರೆ... ಅನಧಿಕೃತ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು, ಇದು ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 405 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ದ್ರೋಹದ ಅಪರಾಧದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿದೆ, ಇದು ಪುತ್ರರ ಮೇಲೆ ಬಂಧಿತವಾಗಿಲ್ಲ"...." ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಲ್ಲಿನ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಬಳ ಅಥವಾ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ತಂದೆಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಅವ್ಯವಾಹರಿಕ ಸಾಲವಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನು "ಉತ್ತಮ ನೈತಿಕತೆಗೆ ಅಸಹ್ಯ" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ".[1] ಈ ಪದವನ್ನು (ಅವ್ಯವಹಾರಿಕಾ) ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಲ್ಲದ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲ ಎಂದು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.[2] ತಂದೆ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ತನ್ನ ತಪ್ಪಾಗಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಆಸ್ತಿ ಮಾರಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಗನ ಭಾಗಾಂಶವು ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬಾದ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಬಾಂಬೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್.[3]

"ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕುಟುಂಬದ ಏಕೈಕ ಸಹ–ಪಾರ್ಸೆನರ್ ಹೊಸ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಲ್ಲಿ, ವ್ಯವಹಾರವು ಅದರ ಮೂಲದಿಂದ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತರುವಾಯ ಜನಿಸಿದ ಕುಟುಂಬದ ಸಣ್ಣ ಸದಸ್ಯರು ಹೊಸ ವ್ಯವಹಾರದ ಅಪಾಯ ಮತ್ತು

---

[1] ತೋಶನ್ವಾಲ್ ವಿ. ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾದೀಶ ಆಗ್ರ – 1934 ಎಲ್.ಆರ್ 61 ಐ.ಎ. 350

[2] ಜಕಾತಿ ವಿ. ಬೋರ್ಕರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1959 ಎಸ್.ಸಿ 282

[3] ದೊಂಡೊಪಂತ್ ವಿ. ಅಶೋಕ್ – ಮನು/ಎಂ.ಹೆಚ್/0299/1977

ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸಲಾಗುವುದು. ಅಪಾಯ ಮತ್ತು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕುಟುಂಬವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬರುವವರು ಸಾಲಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಸ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಇತರ ಆಸ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಆ ಕುಟುಂಬದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು".[1]

"ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ (1956 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ) ಮೊಮ್ಮಗ, ಮಗ ಅಥವಾ ಮೊಮ್ಮಗನಂತೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದನು ಮತ್ತು ವಂಶಸ್ಥರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಅವರ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದವು, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಆ ಪೂರ್ವಜರ ಮಾನ್ಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಬಾಧ್ಯತೆಯು ಹಕ್ಕುಗಳೊಂದಿಗೆ ಲೀನವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಮಗ ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಗ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯದ ಹೊರತು ಅವರು ಯಾವುದೇ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು ಲೀನವಾಗಿರುವಂತದ್ದು ...... ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ವಂಶಸ್ಥರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಅವರ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹವರ್ತಿಯಾಗಿದೆ".[2]

ತಂದೆ ಹಾಕಿರುವ ಜಾಮೀನುದಾರಿಕೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಬಾದ್ಯರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಬಾಂಬೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ.[3] "ಬೃಹಸ್ಪತಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಭಿನ್ನ ವರ್ಗದ ಜಾಮೀನುದಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ: (1) ಹಾಜರಾತಿಗೆ ಜಾಮೀನುಗಳು, (2) ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೆ ಜಾಮೀನುಗಳು, (3) ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು

---

[1] ಭೂಪತಿರಾಜು ವಿ. ನದಿಮ್ಪಲ್ಲಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1963 ಎ.ಪಿ. 403

[2] ಮಸಿತ್ ಉಲ್ಲಾ ವಿ. ದಾಮೋದರ್ – ಮನು/ಪಿ.ಆರ್/0034/1926

[3] ತುಕಾರಾಮ್ ವಿ. ಗಂಗಾರಾಮ್ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 1899 23 ಬಾಂಬೆ 454

ಜಾಮೀನುಗಳು, (4) ಮತ್ತು ಸರಕುಗಳ ವಿತರಣೆಗೆ ಜಾಮೀನುಗಳು. ಮೊದಲ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಜಾಮೀನುಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ತಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಪುತ್ರರನ್ನು ಬಂಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಕೊನೆಯ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಜಾಮೀನುದಾರರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಬಾಧ್ಯತೆಯು ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಪುತ್ರರೂ ಸಹ ಅವರ ಮರಣದ ನಂತರ. ಈ ಕುರಿತು ರತ್ನಕರ್ ಅವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೊನೆಯ ಎರಡು ವರ್ಗದ ಜಾಮೀನು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪುತ್ರರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಪಠ್ಯವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾರದ್ ಮತ್ತು ಯಜ್ಞ-ವಾಲ್ಕ್ಯರ ಪಠ್ಯಗಳು ಮೂರು ವರ್ಗದ ಜಾಮೀನು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗುರುತಿಸುತ್ತವೆ – ಹಾಜರಾತಿಗಾಗಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಪಾವತಿಗಾಗಿ. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಾರದ್ ಮಗನ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಪಠ್ಯವು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಂತೆಯೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳ ಜಾಮೀನುದಾರರು ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅವರ ಪುತ್ರರಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೊನೆಯ ರೀತಿಯ ಜಾಮೀನು ನೀಡುವ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಸಾಲವನ್ನು ಜಾಮೀನುದಾರನಾಗಿ ಪಾವತಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕಾತ್ಯಾಯನ ಹೇಳುವಂತೆ, ಅಂತಹ ಖಾತೆಯಿಲ್ಲದ ಮೊಮ್ಮಗ ಯಾವುದೇ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮಗನು ಬಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಜಾಮೀನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಸನ ಪಠ್ಯವು ಮಗ ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಗನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳ ನಡುವೆ ಅಂತದ್ದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮನು ಅವರ ಪಠ್ಯಗಳು ಗೋಚರಿಸುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಉತ್ತಮ ನಡವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಪಾವತಿಗಾಗಿನ ಜಾಮೀನುಗಳ ನಡುವೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತವೆ. ಮಗನು

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಕಾರ ಜಾಮೀನುಗಾಗಿ ಹಣ ಪಾವತಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಬಾರದು, ಅಥವಾ ಸಂಗೀತಗಾರರು ಮತ್ತು ನಟಿಯರಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ, ಅಥವಾ ಆಟದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಅಥವಾ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತ ಮದ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅಥವಾ ಸುಂಕ ಅಥವಾ ದಂಡಕ್ಕಾಗಿ. ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾದ 'ಜಾಮೀನುಗಾಗಿ ಹಣ' ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಕ ಕುಲ್ಲುಕಾ ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಜರಾತಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ನಡವಳಿಕೆಯ ಜಾಮೀನುದಾರರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಪಾವತಿಗಾಗಿ ಜಾಮೀನು ನೀಡುವಂತೆ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಸಾಲವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ".

"ಭದ್ರತಾ ಬಾಂಡ್ ಅನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದ ತಂದೆಯಿಂದ ಸಾಲಭಾರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಪುತ್ರರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಸುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ವಹಿವಾಟನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ".[1] ....ಆದರೆ ಅಲಾಹಬಾದ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಪೂರ್ಣ ಪೀಠ ಹೀಗೆಂದಿದೆ, "ಮೂರನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಲವನ್ನು ಜಾಮೀನು ಬಾಂಡ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಾವತಿಸಲು ತಂದೆಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಅಥವಾ ಅನೈತಿಕ ಸಾಲವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪುತ್ರರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅವರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ".[2]

---

[1] ಕೇಸರ್ ಚಂದ್ ವಿ. ಉತ್ತಮ್ ಚಂದ್ – ಮನು/ಪಿ.ಆರ್/0004/1945

[2] ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ್ ವಿ. ಸೋಹನ್ಲಾಲ್ – ಮನು/ಪಿ.ಹೆಚ್/0011/1970

ತಂದೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಅಡಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಪಡೆದ ತೀರ್ಪಿನ ಜಾರಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಅಥವಾ ಆ ಆದೇಶವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಪುತ್ರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಅಡಮಾನವು ಸ್ವತಃ ಮತ್ತು ಅವನ ಪುತ್ರರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಅಡಮಾನವು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅಗತ್ಯತೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಸದಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು, ಅಡಮಾನ ಸಾಲವನ್ನು ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಅಥವಾ ಅನೈತಿಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ತೋರಿಸದ ಹೊರತು: ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಬಾಧ್ಯತೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಗನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ; ಬ್ರಿಜ್ ನರೈನ್ ಅವರ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಎಐಆರ್ 1924 ಪಿಸಿ 50 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾದ ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಯಾವುದೇ ಅನೈತಿಕ ಅಥವಾ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲದೆ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಪಡೆದ ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಸುವುದು ಮಗನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ. ಸಾಲವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮೂಲಕ, ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ತಂದೆ ತನ್ನ ವಿರುದ್ಧದ ಅಮುಲ್ಜಾರಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಸಾಲಗಾರರಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಮಗನು ತಂದೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಸುರಕ್ಷಿತ ಅಥವಾ ಅಸುರಕ್ಷಿತ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ; ಬ್ರಿಜ್ ನರೈನ್ ಅವರ ಪ್ರಕರಣದ ಎರಡನೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಎಐಆರ್ 1924 ಪಿಸಿ 50 ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ತಂದೆ ಪಾವತಿಸಲು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿರುವ ಅಡಮಾನ ಸಾಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ; ಅಡಮಾನವು ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಸಾಲವನ್ನು

ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲಗಾರನು ಅಡಮಾನ ತೀರ್ಪನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ತಂದೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮರುಪಾವತಿಸಲು ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ತೀರ್ಪು ಪಡೆಯದೆ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬಹುದು ಅವನ ವಿರುದ್ಧ. ಮಾರಾಟ ನಡೆದ ನಂತರ, ಮಗನು, ಸಾಲವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅನೈತಿಕತೆ ಅಥವಾ ಅಕ್ರಮದಿಂದ ಕಳಂಕಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸದ ಹೊರತು; ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಬ್ರಿಜ್ ನರೈನ್ ಅವರ ಪ್ರಕರಣದ ಎಐಆರ್ 1924 ಪಿಸಿ 50 ರಲ್ಲಿನ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವು ತಂದೆ ಮತ್ತು ಪುತ್ರರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಗೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲವನ್ನು ಪಾವತಿಸುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ತನ್ನ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ಅಡಮಾನ ಇಡಲು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ವಿರುದ್ಧದ ತೀರ್ಪು ತನ್ನದೇ ಆದ ಬಲದಿಂದ ಪುತ್ರರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಅಡಮಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಲಗಾರನ ಸುರಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅಥವಾ ಅಂತಿಮ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯ ಅಂಗೀಕಾರದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಅಡಮಾನವು ಮೊದಲಿನಂತೆ, ಪುತ್ರರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪುತ್ರರು ಅಡಮಾನದಿಂದ ಅಥವಾ ಆದೇಶದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಘೋಷಣೆ ಕೇಳಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ".[1]

ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ, ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು, ಕರ್ತನಿಂದ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಥವಾ ಮಗನ ತಂದೆಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು

[1] ಪಕೀರ್ ಚಂದ್ ವಿ. ಹರ್ನಾಮ್ ಕೌರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1967 ಎಸ್.ಸಿ 727

ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (4) ಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು. 2005 ರಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಕಾಯ್ದೆ, 2005 ರ ಪ್ರಾರಂಭದ ನಂತರ, ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ತಂದೆ, ಅಜ್ಜ ಅಥವಾ ಮುತ್ತಜ್ಜನಿಂದ ಕೇವಲ ಯಾವುದೇ ಸಾಲವನ್ನು ಮರುಪಡೆಯಲು ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ ಅಥವಾ ಮುಮೊಮ್ಮಗನ ವಿರುದ್ಧ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಸಾಲವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ ಅಥವಾ ಮುಮೊಮ್ಮಗನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಆಧಾರ: ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಕಾಯ್ದೆ, 2005 ರ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಯಾವುದೇ ಸಾಲವನ್ನು ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಈ ಉಪ–ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ– ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ ಅಥವಾ ಮೊಮ್ಮಗನ ವಿರುದ್ಧ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಯಾವುದೇ ಸಾಲಗಾರನ ಹಕ್ಕು; ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಥವಾ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಯಾವುದೇ ಪರಕೀಯತೆ, ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಪರಕೀಯತೆಯು ಧಾರ್ಮಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ನಿಯಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಕಾಯ್ದೆ, 2005 ಅನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬಹುದಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ–3

(ಕಸ್ಟಮ್ಸ್ /ಯೂಸೇಜಸ್/ ಪರ್ಸನಲ್ ಲಾ)

ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಪದ್ದತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬಳಕೆಗಳು

ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಪದ್ದತಿ, ರೂಡಿ, ಬಳಕೆಗಳು, ಪೂರ್ವಾಚಾರ, ಆಚರಣೆಗಳು, ಅಭ್ಯಾಸಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಆಚಾರಗಳು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತಿದ್ದರು, ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂದಿಸಿ ಅನೇಕ ಪರ್ಯಾಯ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ತರಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಕಾನೂನು ನೋಡುವ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಎಂದು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ವಿಧಿ 13(3) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪದ್ದತಿಗಳು ಮತ್ತು ರೂಡಿಗಳು ಯಾವುದು ಕಾನೂನು ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾನೂನು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿಧಿ 13(1) ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಸಂವಿಧಾನ ಜಾರಿಯಾಗುವ ಮುನ್ನ ಇದ್ದಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳು – { ಶಾಸನ, (ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್) ಆದೇಶ,(ಆರ್ಡರ್) ಉಪವಿಧಿ, (ಬೈಲಾ) ನಿಯಮ,(ರೂಲ್) ನಿಯಂತ್ರಣಗಳು,(ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್), ಅಧಿಸೂಚನೆ (ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್), ಪದ್ದತಿ (ಕಸ್ಟಮ್), ಅಥವ ಬಳಕೆಗಳು (ಯುಸೇಜಸ್) } ಸಂವಿಧಾನ 3ನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿನ ನಿಬಂದನೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ದವಾಗಿರುವವು ಅಂತಹ ವಿರುದ್ದತೆಗೆ

ಸೀಮಿತವಾಗಿ ರದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತಹ ಈ ಹಿಂದಿನ ಕಾನೂನುಗಳು, ಯಾವುದೇ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಅಥವ ಬಳಕೆಗಳು ಕಾನೂನು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಾಗಿ ಇದ್ದವುಗಳು ಕಲಂ 4 ಕೆಳಗೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಾನೂನು ರೂಪಿತವಾಗಿರುವುದರ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತವೆ, ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದದ್ದು ಯಾವುದು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ನಿಬಂದನೆಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆಯೋ ಅಂತಹ ವೈರುದ್ಯತೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿ ರದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಯಾವುದೇ ಅನಾದಿ ಕಾನೂನು ಪದ್ಧತಿ ಅನ್ವಯಿಸಲು ನೋಡುವ ಮೊದಲು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನಿಬಂದನೆಗಳು ರೂಪಿತವಾಗಿದೆಯೇ ನೋಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲಭೂತಹಕ್ಕುಗಳ ಭಾಗ–3 ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗುತ್ತವೆಯೇ ನೋಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.

1. ಪದ್ಧತಿಗಳು ಇದ್ದವು ಎಂಬ ಮೌಕಿಕ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು, ದಾಖಲೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಅಂತಹ ಮೌಕಿಕ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ರುಜುವಾತು ಗೊಳಿಸಲು ಮುಂದಾದಾಗ, ಅಂತಹ ದಾಖಲೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹೊರತರಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಎಂಬ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.[1]

2. ಪದ್ಧತಿಗಳು ಈ ಭೂಮಿಯ ಕಾನೂನಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಅದು ಕಲಂ 57(1) ರಲ್ಲಿ ರುಜುವಾತಾಗಿ ಕೋರ್ಟ್ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[2]

---

[1] ಸರಸ್ವತಿ ಅಮ್ಮಾಳ್ ವಿ. ಜಗದಂಬಾಳ್ ಎ.ಐ.ಅರ್ 1953 ಎಸ್.ಸಿ 201.

[2] ಉಜಗರ್ ಸಿಂಗ್ ವಿರುದ್ಧ ಜಿಯೊ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1959 ಎಸ್.ಸಿ 1041.

3. ಯಾವ ಪದ್ದತಿಯು ಪದೇ ಪದೇ ಈ ದೇಶದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ರುಜುವಾತಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.[1]

4. 1956 ರ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 3(ಡಿ) ಕೆಳಗೆ ಪದ್ದತಿ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಇದೆ, ಇದು ಸೂಚಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲದಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಬುಡಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ, ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಅಥವ ಕುಟುಂಬದ ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಲಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಅದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ, ಸಕಾರಣವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಬಾರದು ಅಥವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ದವಾಗಿರಬಾರದು; ಆದರೆ ಅಂತಹ ನಿಯಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನಿಯಮ ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದು ಅದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಿಸಿರಬಾರದು. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಂ 3(ಎ) ಹಿಂದು ದತ್ತು ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಿರುತ್ತದೆ.

5. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ[2] ಪದ್ದತಿ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ (1) ಜೂಜಾಡುವುದು ಈ ಸಾಮಾಜದ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಆಚರಣೆಯಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅದು ಮಾನವನ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ ಪದ್ದತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು. (2) ಪದ್ದತಿಗಳು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ (ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ "ಪದ್ದತಿ ಮತ್ತು ಬಳಕೆ" ಯನ್ನು ಅನಾಧಿಕಾಲದಿಂದ ಬಳಸಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಬಳಸಿರಬೇಕು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಇದೆ.) (3) ಅದು ಅನೈತಿಕವಾಗಿರಬಾರದು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ದವಾಗಿರಬಾರದು, ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು

---

[1] ಮುನ್ನಾಲಾಲ್ ವಿರುದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರ್ –ಎ.ಐ.ಆರ್ 1962 ಎಸ್.ಸಿ 1493

[2] ಛೀಮಾಶ್ಯ ವಿರುದ್ದ ಜನಾಬಿ 2006(13) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 627,

ಉಲ್ಲಂಘಿಸಬಾರದು, ಆದರೆ ಅದು ಸ್ಮೃತಿ ಅಥವ ಖಾಸಗಿ ಕಾನೂನಿನ ವಿರುದ್ಧವಿರಬಹುದು (4) ಹಿಂದಿನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರಬಾರದು ಎಂದಿದೆ ಅಂದರೆ ಅದು ಅನೈತಿಕವಾಗಿರಬಾರದು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರಬಾರದು. (5) ಪದ್ಧತಿಗಳು ಸಕಾರಣವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿರಬಾರದು (6) ಪದ್ಧತಿಗಳು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಸದ್ವಿವೇಕದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಅದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಮತ್ತು ಸಕಾರಣವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿದೆ. (7) ಇದು ಅಡಚಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅನಾದಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದಿರಬೇಕು (8) ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು (8) ಪದ್ಧತಿ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆ ಇರಬೇಕು, ವಿವಾದಾಂಶಗಳಿರಬೇಕು, ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಸಾಕ್ಷಿ ಇರಬೇಕು.

6. ವ್ಯವಸಾಯ-ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾದಾಗ, ಅದರ ಮೂಲಕ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕೃಷಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಸಂಘಗಳಿಂದ ದೂರ ಸರಿದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಪದ್ಧತಿಗಳ ಅನ್ವಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅದು ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ. ನಗರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ, ಸೇವೆ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು, ಅವರ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಜೀವನೋಪಾಯದ ಮೂಲವಾಗಿ, ಮತ್ತು ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಇತರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದು ತೋರಬಹುದಿರುತ್ತದೆ.[1]

---

[1] ಗೋಕಲ್ ಚಂದ್ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರವೀಣ್ ಕುಮಾರ್ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1952 ಎಸ್.ಸಿ 231.

7. ಪದ್ಧತಿಗಳ ರುಜುವಾತುಗಳು ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಾಂಕದ ಸೀಮಿತ ಸಂಖ್ಯೆಯ ನಿದರ್ಶನಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ,...... ಸಾಬೀತಾಗಲು ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದು, ದೀರ್ಘಾವಧಿಯವರೆಗೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಮತಿಯ ಮೂಲಕ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರದೇಶದ ಸ್ಥಾಪಿತ ಆಡಳಿತ ನಿಯಮದಂತೆ ಸಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಅಂತಹ ಏಕರೂಪ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. .... ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿವಾದವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅದರ ಪ್ರಯೋಗ (ಅಭ್ಯಾಸ) ಮೂಲಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳಿಂದ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬಹುದು.......[1]

8. ದತ್ತವಾದ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮಾರ್ಗ ಬಹುಶಃ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗಗಳು ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಪದ್ಧತಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವಂತಹ ತತ್ವಗಳಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನ್ನ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ಪದ್ಧತಿಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪದ್ಧತಿ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿದೆ, ಇದು ಕಾನೂನಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಪುರುಷರ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಕಾಳಜಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ: ಆಕಾರಕೊಡುವುದು ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಮತ್ತು ವಿಚಿತ್ರವಾದದ್ದು, ಇದು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವ ಆಮದು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ: ಸ್ವಭಾವವು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿದೆ; ಅವುಗಳು ನೈತಿಕ ಭಾವನೆಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಸರಳ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದೆ. ಅಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯ (ಪದ್ಧತಿ)

---

[1] ಸಲೇಖ್ ಚಂದ್ ವಿರುದ್ಧ ಸತ್ಯಗುಪ್ತ 2008 (13) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 119.

ಎರಡೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆದರೆ ಹಿಂದಿನದು (ಅಭ್ಯಾಸ) ಸಂಪೂರ್ಣ, ನಂತರದ್ದು ಸಂಬಂಧಿತವಾದುದ್ದು; ಒಂದು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಉಲ್ಲೇಖಿಸದೆ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ಆದರೆ ಒಂದು ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಿತಿ ಅಥವಾ ಲಿಖಿತ ಮೂಲಕ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ: ಜೂಜಾಟದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಮಾಜದ ಕೆಟ್ಟ ಭಾಗದಿಂದ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಇದು ಮನುಷ್ಯನ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಆಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಶಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.[1]

9. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕುಟುಂಬ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ಗ, ಸಮುದಾಯ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲೀನ ಬಳಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಬಲವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ನಿಯಮವು ಪದ್ದತಿಯಾಗಿದೆ. ಪದ್ದತಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಆದರೆ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಳಿಸದ ಹೊರತು, ಶಾಸನಬದ್ಧ ಕಾನೂನನ್ನು ಅದು ಮೀರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂಪ್ರದಾಯವು (ಪದ್ದತಿ) ಪ್ರಾಚೀನ, ಏಕರೂಪ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ, ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದು ಕಾನೂನುಬಾಹಿರವಾದರೆ, ಅನೈತಿಕವಾದರೆ, ಅಸಮಂಜಸವಾದರೆ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಪದ್ದತಿ ಮಾನ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪದ್ದತಿ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿರುವವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಿಸುವುದಾದರೆ, ಅವರು ಅದನ್ನು (ಪದ್ದತಿಯನ್ನು) ಸಮರ್ಥಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಮೂಲಕ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಮೂಲವಸ್ತು ಪದ್ದತಿಗಳು (ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು) ಸರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ

---

[1] ಭೀಮಾಶಿ ವಿ. ಜಾನಾಬಿ – 2006 (13) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 627

ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಅಗಾಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪುರಾವೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕುಖ್ಯಾತವಾದಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.[1]

10. ಹಿಂದು ದತ್ತಕ ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾಂಶ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಕಲಂ 10 ರಂತೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ 15 ವರ್ಷ ದಾಟಿದ್ದರೆ ಆತನನ್ನು ದತ್ತು ಪಡೆಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಪಡೆಯಲು ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಿದರೆ ಇಂತಹ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲೇ ವಿನಾಯಿತಿ ಇದೆ.– (ಎ.ಐ.ಆರ್ 2002 ಕರ್ನಾಟಕ 73). ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನೋಡಿ ಹಿಂದು ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚ್ಛೇದನ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನ ಕಾನೂನಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇರಲಾಗಿದೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ "ವಿಚ್ಛೇದನ ಮತ್ತು ವಿವಾಹ ವಿಸರ್ಜನೆ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿದೇಶಿಯಾಗಿದ್ದು, ಶಾಸನ ಕಾಲಿಡುವ ಮೊದಲು ಸಂಪ್ರಾದಾಯಿಕ ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ವಿಚ್ಛೇದನವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಂದ ಒಲವು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಉತ್ತೇಜಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಗಂಭೀರ ಮತ್ತು ಗಂಭೀರ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅನುಮತಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು".[2]

11. 1988 ರಲ್ಲಿ ಯು.ಎಸ್.ಎ.ನ ಹಿಮಾಲಯನ್ ಇಂಟರ್ನ್ಯಾಷನಲ್ ಆಫ್ ಯೋಗ ಸೈನ್ಸ್, ಮತ್ತು ಫಿಲಾಸಫಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ 'ಎ ಕಾಲ್ ಟು ಹ್ಯುಮಾನಿಟಿ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮ ರವರು "ಮತ" ಮತ್ತು "ಧರ್ಮಗಳ" ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಶ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾನ್ ಸಂತನು ಏನು

---

[1] ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ ವಿರುದ್ಧ ಭಗವಂತಭುವ – 2013(4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 97.

[2] ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಿರುದ್ಧ ಪದ್ಮ ರಾವ್ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1974 ಎಸ್.ಸಿ 165

ಹೇಳಿದನೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿದೆ. "ಮತವು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಂತೆ, ಭಯ ಮತ್ತು ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆಚರಣೆಗಳು, ಪದ್ದತಿಗಳು (ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು) ಮತ್ತು ದೈವತ್ವಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಧರ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾನೂನುಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ, ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮಾನವನನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವೈಭವದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮವು ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಕ್ಷಮೆ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಹಂಚಿಕೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ."[1]

12. ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಪೂರ್ವದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ದತಿಗಳು (ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು) ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳು ಇದ್ದರೂ ಯಾವುದೇ ಪದ್ದತಿ ಅಥವಾ ಬಳಕೆಯು ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಘನತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆದೇಶವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಾಗ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಸತ್ತು ಮಾಡಿದ ಕಾನೂನು. ಹಾನಿಕಾರಕವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಭ್ಯತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಯಾವುದೇ ಬಳಕೆಯನ್ನು ದೇಶದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[2]

13. "ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು, ಆದರೆ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೈಕೋರ್ಟ್

---

[1] ನಾರಾಯಣ ದೀಕ್ಷಿತುಲು ವಿ. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ ರಾಜ್ಯ – 1996 (9) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 548

[2] ಆದಿಥ್ಯಾನ್ ವಿ. ಟ್ರಾವನ್ಕೋರ್ ದೇವಸ್ವೋಮ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0862/2002

ಗುರುತಿಸಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಅದು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಪರಿಣಾಮದ ನಿರ್ಧಾರವು ಸವಾಲಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಅದು ಭಾದ್ಯವಾಗಿ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ಪದ್ದತಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪುರಾವೆಗಳು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 57 ರಲ್ಲಿ ಅನಗತ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಕಮ್ಮಾ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ 15 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದತ್ತು ಪಡೆಯುವ ಮಾನ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತ್ತು. ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಚಲಿತವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಅಪೆಕ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಗಮನಿಸಿದೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದವರು ಈ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, 1964 ರಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾದ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನ ವಿಭಾಗೀಯ ಪೀಠದ ತೀರ್ಪಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯವೆಂದು ಗುರುತಿಸಿ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜಾರಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಂತಹ ಪದ್ಧತಿ ಕಾನೂನು ಜೊತೆ ಮಿಶ್ರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಗಮನಿಸಿದೆ, ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 17 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಪುರಾವೆಗಳು ಅನಗತ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ".[1]

15. "ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗುವನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿನೊಂದಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಪದ್ದತಿ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕುಟುಂಬ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ಗ, ಸಮುದಾಯ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುದೀರ್ಘ ಬಳಕೆಯಿಂದಾಗಿ, ಕಾನೂನಿನ

---

[1] ಅಲ್ಲೂರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಮ್ ವಿ. ಅನ್ನೆ ಸಾಯ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2011 ಎಸ್.ಸಿ 545

ಬಲವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಕಸ್ಟಮ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಆದರೂ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಳಿಸದ ಹೊರತು ಅದು ಶಾಸನಬದ್ಧ ಕಾನೂನನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಾಚೀನ, ಏಕರೂಪ, ಕೆಲವು, ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ. ಯಾವುದೇ ಪದ್ಧತಿಯು ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ, ಅನೈತಿಕ, ಅವಿವೇಕದ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರೆ ಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪದ್ದತಿ ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರಬೇಕು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದೇಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು".[1]

16. "ಒಂದು ಪಕ್ಷವು ತಾನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಆರೋಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ವಿದಿತ್ತವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು, ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳು, ಪದ್ದತಿ ಕೇವಲ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ವಿಷಯವಾಗಿರಬಾರದು ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ವಾಸ್ತವದ ವಿಷಯವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದರಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಸಮುದಾಯವು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಿಕಸಿಸಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಸಮುದಾಯವು ಒಂದೇ– ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ".[2]

---

[1] ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ ವಿ. ಭಗವಂತ್ಬುವ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0072/2013

[2] ಸರಸ್ವತಿ ಅಮ್ಮಾಳ್ ವಿ. ಜಗದಾಂಬಳ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0087/1953

17. "ಪದ್ದತಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ: – ಪದ್ದತಿ ಎನ್ನುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿನೊಂದಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಪದ್ದತಿ ಸ್ವರೂಪ – ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ, ಸ್ಥಳೀಯ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ವಿವರಣೆ 1:– ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯು ಯಾವುದೇ ಗಣನೀಯ ವರ್ಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ವಿವರಣೆ 2:– ಒಂದು ಪ್ರದೇಶ, ಬುಡಕಟ್ಟು, ಪಂಥ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ. ಪದ್ದತಿ ಕರಾರುವಕ್ಕಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

(1) ಪದ್ದತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಳಿಸದ ಹೊರತು ಅದು ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

(2) ಅಂತಹ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಾಚೀನ, ಏಕರೂಪ, ಕೆಲವು, ಶಾಂತಿಯುತ, ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರಬೇಕು.

ಅಮಾನ್ಯ ಪದ್ದತಿ – ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ, ಅನೈತಿಕ, ಅವಿವೇಕದ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರೆ ಯಾವುದೇ ಪದ್ದತಿ ಮಾನ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಪದ್ದತಿ ಪ್ಲೀಡಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪುರಾವೆ (1) ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವವನು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು.

(2) ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದೇಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು."

18. "ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕಾನೂನು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿರುವ ಮಹಿಳಾ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರು ತನ್ನ ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಪಾಲನ್ನು ಬಯಸಿದರೆ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾನೂನು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕತೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಊಹೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸ್ತ್ರೀ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರು ಹೊರಗಿಡಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಬಾರದು. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಆನುವಂಶಿಕತೆಯಿಂದ ಅಂತಹ ಹೊರಗಿಡುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಹೊರೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ನ್ಯಾಯ, ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ".[1]

19. "ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಹೊರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಪಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಭಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸುವವರು ಅಂತಹ ಮನವೊಲಿಸುವಂತಹ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಮನವಿಯಲ್ಲಿನ ಅಂಶ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದು ಅವರ ಭಾದ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ".[2]

20. ಸ್ವತ್ತು ವಿಭಾಗ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದು ಪದ್ದತಿಗಳಿಂದ ಉದಯಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ: (1) ವಿಭಜನೆಯ ಹಕ್ಕು; (2) ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಕುಟುಂಬದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಿಂದ ದೂರವಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು; (3) ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಹಕ್ಕು; ಮತ್ತು (4) ಉತ್ತರಜೀವಿತಾಧಿಕಾರ ಹಕ್ಕು. ಈ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಪೂರ್ವಜರಾಗಿದ್ದರೂ, ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ.

---

[1] ಬಾಬುಲಾಲ್ ವಿ. ರೆಸ್ಮಾಬಾಯಿ ಮನು/ಎಂ.ಹೆಚ್/0004/2019 : ಎ.ಐ.ಆರ್ 2019 ಬಾಂಬೆ 94,

[2] ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಬಕರ್ ವ್. ನೈಮುನ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0125/1955

ಎರಡನೆಯದು, ಮೂರನೆಯದು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಮೀರಿಸಲಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಎಸ್ಟೇಟ್, ಪೂರ್ವಜರದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ, ಸ್ವಯಂ–ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಉತ್ತರಜೀವಿತಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹಕ್ಕು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿದೆ, ... ಈ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಸ್ಟೇಟ್ ತನ್ನ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದರ ಅಧಿಕಾರ ಹಂಚಿಕೆಯು ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮದಿಂದ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್ ಪಡೆಯುವ ಇತರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು ಉತ್ತರಜೀವಿತಾಧಿಕಾರದ ಮೂಲಕ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿದೆ. ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹಿಂದೂ ವಿಧವೆಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಎಸ್ಟೇಟ್ಗೆ ಮರಣಿಸಿದ ನಂತರ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವ ರಿವರ್ಶನರ್ ಇದ್ದಂತೆ ಅಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಹೊರಗಿಟ್ಟ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರವೂ (ಸ್ಪೆಸ್ ಸಕ್ಸೇಷನ್) ಅಲ್ಲ.[1] – ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಪ್ರಕರಣ.

21. ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆಯ ಮುನ್ನುಡಿ ಹೇಳುವಂತೆ, ಇದು ಹಿಂದೂಗಳ ನಡುವೆ ಕರುಳಿನ/ವೂಯಿಲಿಲ್ಲದ (intestate) ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸುವ ಕಾಯಿದೆ ಮತ್ತು ಮೂಲತಃ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಹಿಂದೂಗಳು ಹೊಂದಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಗಳ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಲು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ,

---

[1] ಶಿಬು ಪ್ರಸಾದ್ ವಿ. ರಾಣಿ ಪ್ರಯಾಗ್ – ಮನು/ಪಿ.ಆರ್/0028/1932

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 ರ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪಠ್ಯ, ನಿಯಮ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ, ಕಸ್ಟಮ್ ಅಥವಾ ಬಳಕೆಯು, ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಿಬಂಧನೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 4 ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದು ಕಾಯಿದೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ಅನ್ವಯಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರೈಮೊಜೆನ್ಚರ್ ನಿಯಮಕ್ಕೆ (ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮ) ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ರಾಜ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತಗಾರನು ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ಕಾರ್ತಾ ಅಥವಾ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಆಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕ ಮತ್ತು ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಗ (ರು) ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾದ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವರು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಥವಾ ಪರಭಾರೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಾಜನ ಮರಣದ ನಂತರ, ಆಡಳಿತದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ, ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾದ ಎಸ್ಟೇಟ್, ಮಿತಾಕ್ಷರ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರಿಮೊಜೆನ್ಚರ್ ನಿಯಮದಿಂದ (ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮ) ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಕಿರಿಯ ಸಹೋದರರು ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಲಿ, ಇತರರಿಗೆ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ನೈತಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಇದೆ, ಅದು ನಂತರ, ಪದ್ಧತಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಬಾಧ್ಯತೆಯಾಯಿತು.[1]

---

[1] ತ್ರಿಜುಗಿ ನಾರಾಯಿಣ್ ವಿ. ಸಾಂಕೂ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/1742/2019

22. ಕೆಲವು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಹಿಂದೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. "ಪುರಾವೆಯ ಹೊರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಯಾವ ಪಾರ್ಟಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆ ಪಾರ್ಟಿಯು ಆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು ವಿಫಲವಾದರೆ, ಆ ಪದ್ಧತಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಇತರ ಪಾರ್ಟಿಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಪಾದಕಾನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.[1]

23. ಹಿಂದಿನ ತೀರ್ಪುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಮೊದಲು, ಆ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಪ್ರಕರಣಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಲಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆಗಿರಬೇಕು.[2] ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಮತ್ತೆ ಮಾತ್ತೆ ಪದ್ದತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಕಲಂ 57 ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಅಂತೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ತನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಂಶವನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.[3]

24. ಬಾಂಬೆ ಶಾಲೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಪಾಲನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆಯು ಮೌನವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ಶಾಲೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ

---

[1] ಹರಿಹರ್ ಪ್ರಸಾದ್ ವಿ. ಬಲ್ಮೀಕಿ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0008/1974

[2] ಕಳಿಯಮ್ಮ ವಿ. ಜನಾರ್ದನನ್ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 0424/1973

[3] ಉಜಗರ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಜಿಯೋ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0187/1959

ನಿಬಂಧನೆಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಅಥವಾ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದು ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಯಿದೆಯು ಹಿಂದಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ತರಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಧುರಾ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ವಿ. ಮೂಟ್ಟೂ ರಾಮಲಿಂಗ ಸೇತುಪತಿ 12 ಎಂಐಎ 397 ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ತೀರ್ಪಿನಂತೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಪದ್ದತಿ ಅಥವಾ ಬಳಕೆ ಎಂದು ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ ಮತ್ತು ತರುವಾಯ ಶ್ಯಾಮ್ ಸುಂದರ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಬಿಹಾರ ರಾಜ್ಯ ಮನು / ಎಸ್.ಸಿ / 0385/1980: ಎ.ಐ.ಆರ್ 1981 ಎಸ್.ಸಿ 178. ಮೇಲಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನ ತೀರ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ "ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪುರಾವೆ ಕಾನೂನಿನ ಲಿಖಿತ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿಸುತ್ತದೆ". ಎಂದಿದೆ. ...... ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ಚೆಟ್ಟಿ ಸಮುದಾಯದವರಲ್ಲಿ ಪದ್ದತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಪುರಾವೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಗಂಡನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಪಾಲನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೂ, ಪತ್ನಿಭಾಗ ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾದ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅನುಮತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ,[1] ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯ ಮಧುರಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಏಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಆವಾಸಸ್ಥಾನ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಚೆಟ್ಟಿ ಉಪಜಾತಿಯ ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ, ಆ ಮೂಲಕ ಪತ್ನಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪತಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯುವನು ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ 'ಮೂಪು' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಒಂದು ಭಾಗ, ಆ ಭಾಗವು ಆಕೆಗೆ ಮಗ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ,

---

[1] ಪಳನಿಯಪ್ಪ ವಿ. ಅಳವಾನ್ – ಮನು/ಪಿ.ಆರ್/0042/1921

ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೋಷನಲ್ ರೀತ್ಯ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಬಾಗವು ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಆದ ಮಗ ಅಥವಾ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಗ ಅಥವಾ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿಯ (ಮೃತ) ಏಕೈಕ ಪುತ್ರ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿಯ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ವಿರುದ್ದ ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಹಾಕಿದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ವಾದಿಗೆ ಮೂಪು ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಆಸ್ತಿಯ ಮೂರನೇ ಪಾಲು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಅನ್ವಯಿಸಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೂಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಪದ್ದತಿ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ, ಅದು ಸಮುದಾಯದ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಏನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸ್ಮೃತಿಚಂದ್ರಿಕಾ ಮತ್ತು ಸರಸ್ವತಿ ವಿಲಾಸ ಅವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ವೋಚ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇದು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಪಾಲನ್ನು ತಡೆಯುವ ದೇಶದ ಪದ್ದತಿ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯು ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಪಠ್ಯ ಅಥವಾ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಮಾರ್ಪಡಿಸದ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಿಸದ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಮೂಲ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಬಯಸಿದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಕಷ್ಟ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಮೂಲ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಶಾಸಕಾಂಗವು ಯೋಚಿಸದ ಕಾರಣ ಅಂತಹ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

---

[1] ರಾಯಾನಿ ವಿ. ವಿಶೇಷ ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ – ಮನು/ಎ.ಪಿ/0340/1987 (ಎಫ್.ಬಿ)

25. ಎಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿನೊಂದಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಪ್ರಾಚೀನವಾದದ್ದು, ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗದ್ದು, ನಿರಂತರವಾದದ್ದು, ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದದ್ದು, ಶಾಸಕಾಂಗದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೈತಿಕತೆ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿರೋದಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. ...... ಅವರು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಪಾರ್ಟಿಯು ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸಾಮ್ಯತೆಯಿಂದ (ಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ) ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಆಧಾರವುಳ್ಳ ತರ್ಕತೆಯಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯರಿ ವಿಧಾನಗಳಿಂದಲ್ಲ (ಪ್ರಿಯರಿ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ ನಂಬಿಕೆಗಳು ವಾಸ್ತವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದು). ಪದ್ದತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ವಿಷಯವಾಗಿರಬಾರದು ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ವಾಸ್ತವದ ವಿಷಯವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಂದು ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದರಿಂದ ಕಳೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾರ್ಕಿಕತೆಯ ಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸುಸ್ಥಾಪಿತ ಕಾನೂನು. ..... ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಾಂಕದ ಸೀಮಿತ ಸಂಖ್ಯೆಯ ನಿದರ್ಶನಗಳ ಮೇಲೆ ಪದ್ದತಿ ಪುರಾವೆ ನಿಂತಿದ್ದರೆ, ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವವರಿಗೆ ಬಂಧಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದ ಕಸ್ಟಮ್ ಅನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ಆದರೆ ಇತರ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವಿನ ಯಾವುದೇ ಭವಿಷ್ಯದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪೂರ್ಣ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ಮುಂಬರಬೇಕಾದರೆ ಈ ನಿರ್ಧಾರವು ತೃಪ್ತಿದಾಯಕ ಪೂರ್ವನಿದರ್ಶನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪದ್ದತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ

ತೀರ್ಪು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಸೇರಿಸಲಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಪದೇ ಪದೇ ತರಲಾಗುತ್ತದೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲೂ ಪುರಾವೆಯ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.[1]

26. ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಪೂರ್ವದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಯಾವುದೇ ಪದ್ದತಿ ಅಥವಾ ಬಳಕೆಯು ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಘನತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆದೇಶವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಾಗ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಸತ್ತು ಮಾಡಿದ ಕಾನೂನು. ಹಾನಿಕಾರಕವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಭ್ಯತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಯಾವುದೇ ಬಳಕೆಯನ್ನು ದೇಶದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[2]

27. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಗುರುತಿಸಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಇದು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಪರಿಣಾಮದ ನಿರ್ಧಾರವು ಸವಾಲಿಲ್ಲದೆ ಬಂಧನವಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವಾಗ, ಪದ್ದತಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ

---

[1] ಸಲೇಖ್ ಚಂದ್ ವಿ. ಸತ್ಯ ಗುಪ್ತ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ./7400/2008

[2] ಆಧಿತ್ಯನಾಥನ್ ವಿ. ಟ್ರಾವಂಕೋರ್ ದೇವಸ್ವೋಂ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0862/2002

ಮತ್ತು ಅದರ ಪುರಾವೆಗಳು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 57 ರಲ್ಲಿ ಅನಗತ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಕಮ್ಮಾ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ 15 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದತ್ತು ಪಡೆಯುವ ಮಾನ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತ್ತು.[1]

28. ಪದ್ದತಿ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ಗ, ಸಮುದಾಯ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಬಳಕೆಯಿಂದಾಗಿ, ಕಾನೂನಿನ ಬಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಪದ್ದತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಆದರೆ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಳಿಸದ ಹೊರತು ಅದು ಶಾಸನಬದ್ಧ ಕಾನೂನನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಾಚೀನ, ಏಕರೂಪ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ, ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ, ಅನೈತಿಕ, ಅವಿವೇಕದ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದರೆ ಯಾವುದೇ ಪದ್ಧತಿ ಮಾನ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಪದ್ದತಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವವನು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದೇಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು.[2]

29. "ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು" ಅಡಿಯಲ್ಲಿ "ಪದ್ದತಿ" ಮತ್ತು "ಬಳಕೆ" ಎಂಬ ಪದಗಳು, ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರದೇಶ, ಬುಡಕಟ್ಟು, ಸಮುದಾಯ, ಗುಂಪು ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳ ನಡುವೆ ಕಾನೂನಿನ ಬಲದಿಂದ ಪಡೆದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬಳಕೆಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪಠ್ಯಗಳು,

---

[1] ಅಲ್ಲೂರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಮ್ ವಿ. ಅನ್ನೀ ಸಾಯ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0957/2010

[2] ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ ವಿ. ಭಾಗವಂತ್ ಬುವಾ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0072/2013

ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಗಮನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರದೇಶ, ಬುಡಕಟ್ಟು, ಸಮುದಾಯ, ಗುಂಪು ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನ ಬಲವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.[1]

30. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕಾನೂನು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರು ತನ್ನ ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಪಾಲನ್ನು ಬಯಸಿದರೆ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕತೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರು ತಾನು ಹೊರಗಿರದಿರುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮನವಿ ಮಾಡಿ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನಲಾಗದು. ಪದ್ದತಿಯಂತೆ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಆನುವಂಶಿಕತೆಯಿಂದ ಅಂತಹ ಹೊರಗಿಡುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಮತ್ತು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೊರೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ನ್ಯಾಯ, ಇಕ್ವಿಟಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.[2]

31. ಇಲಾಟಮ್ ಅಳಿಯ ಪದ್ಧತಿಯು ಜೀವಿಪಡೆದಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್,[3] ಮೇಯ್ನ್ ಅವರ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಒಂದು ಭಾಗ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾ, ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ರೆಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ಕಮ್ಮಾ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಲಾಟಮ್ ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮೇನ್

---

[1] ಅನಿರುದ್ ವಿ. ಬಾಬಾ ರಾವ್ – ಮನು/ಎಂ.ಹೆಚ್/0588/1983

[2] ಬಾಬುಲಾಲ್ ವಿ. ರೇಸ್ಮಾಬಾಯ್ – ಮನು/ಎಂ.ಹೆಚ್./0004/2019

[3] ನಾರಾಯಣಪ್ಪ ವಿ. ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ್ ಸರ್ಕಾರ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0028/1992

ಮತ್ತು ಎನ್.ಆರ್. ರಾಘವಾಚಾರ್ಯರ್ ಅವರಿಂದ ವಿವಿಧ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ನಿರ್ಧಾರಗಳಿಂದ ಹೊರತಂದಂತೆ, ಇಲಾಟಮ್ ಅಳಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ನಿಯಮಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ:

(i) ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಲಾಟಮ್ ಆಗಿ ರೂಪಿಸಲು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಒಪ್ಪಂದ ಅಗತ್ಯ,

(ii) ದತ್ತು ಪಡೆದವರ ಮರಣದ ನಂತರ, ಅಂತಹ ಅಳಿಯ, ಮಗನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ತರುವಾಯ ಹುಟ್ಟಿದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪುತ್ರರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅಥವಾ ಮಗನನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದತ್ತು ಪಡೆದಂತೆ,

(iii) ಆ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾದ ಒಪ್ಪಂದ ಅಥವಾ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲಾಟಮ್ ಅಳಿಯ ತನ್ನ ಮಾವನೊಂದಿಗೆ ವಿಭಜನೆ ಪಡೆಯಲು ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ,

(iv) ಇಲಾಟಮ್ ಅಳಿಯನನ್ನು ದತ್ತುಪುತ್ರನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ,

(v) ಒಬ್ಬ ಅಳಿಯನು ತನ್ನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಆನುವಂಶಿಕತೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ದತ್ತು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅವನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅವನ ಸ್ವಂತ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ತನ್ನ ದತ್ತು ತಂದೆಯವರ ಹೊರಗಿಡುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ,

(vi) ದತ್ತು ಪಡೆದವರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅವನು ಅಥವಾ ಅವನ ವಂಶಸ್ಥರು ಸಹವರ್ತಿಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ (ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಸ್ ಆಗುವಿದಿಲ್ಲ), ಆದರೆ ದತ್ತು ಪಡೆದವರ ಮರಣದ ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಅದೇ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ನಂತರದ ಯಾವುದೇ ಜನಿಸಿದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮಗ ಅಥವಾ ದತ್ತುಪುತ್ರನ ವಿರುದ್ಧ ಅದೇ ಪಾಲು ಸಿಗುತ್ತದೆ,

(vii) ಇಲಾಟಮ್ ಅಳಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮಗ ಅಥವಾ ದತ್ತುಪುತ್ರನಿಗೆ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಹೋಲುವಂತಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು

(viii) ಇಲಾಟಮ್ ಅಳಿಯ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಮಾವನ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪದ್ದತಿ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಂದದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವನ ಮಾವನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪಾಲು ನೀಡುತ್ತದೆ.

32. ಕೌಟುಂಬಿಕ ಪದ್ಧತಿಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ, ಅದೇ ತತ್ವವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೂ, ಕುಟುಂಬದ ಪದ್ದತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದ್ಧತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಇರಬಹುದು, ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇರಬಹುದು. ಕುಟುಂಬ ಪದ್ಧತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ, ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಅವರು ನಂಬಿದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದಿವೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ನಡವಳಿಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಪಾತ್ರದ ಸಂಬಂಧಿತ ಪುರಾವೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕುಟುಂಬ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ.[1]

33. ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು, ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಕಾನೂನು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪದ್ದತಿಯ ಹಕ್ಕು ಅಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯ ಊಹೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದಾಗ,

---

[1] ಪುಷ್ಪಾವತಿ ವಿ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0141/1953

ಯಾವುದೇ ಪದ್ಧತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಯಾರು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಸ್ಥಳೀಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟು ಪದ್ಧತಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸಲು ಹಲವು ರೀತಿಯ ಪದ್ಧತಿಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಪುರಾವೆಯ ಹೊರೆ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಪಾದಿತ ಪದ್ಧತಿಯು ನಿಜವಾದ ಪದ್ದತಿ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕು, ಇದು ಕಾನೂನಿನ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೆಂದು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಭ್ಯಾಸವಲ್ಲ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿ, ಏಕರೂಪ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಬೇಕು.[1]

34. ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಲಿಖಿತ ಪಠ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದಾಗ, ಅಂತಹ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವವನು ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದೇಹ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು.[2]

35. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ (ಪದ್ದತಿ) ಕಾನೂನುಗಳು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಕಾನೂನು ಮೂಲಗಳಾಗಿ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದಿವೆ. ಅವುಗಳ ಮೂಲವು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಸಮಾಜವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ನಡವಳಿಕೆಯ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನುಗಳ

---

[1] ರತನ್ ಲಾಲ್ ವಿ. ಸುಂದರಬಾಯ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2017 ಎಸ್.ಸಿ 5797

[2] ಹೇಮ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಹಕೀಮ್ ಸಿಂಗ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0105/1954

ಮೂಲಗಳನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನುಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಲೇಖಕರು ವ್ಯಾಪಕ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಹಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ನೀಡಿವೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಆಡಳಿತದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಶಾಸನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಶಾಸನೀಕರಣ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಔಪಚಾರಿಕ ಕಾನೂನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಭಾಗವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಅವುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಪಾವಿತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿವೆ ಹೊರತು ಶಾಸಕಾಂಗದ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ. ..... ಬದಲಾಗಲು ಅಸಮರ್ಥತೆ ಮತ್ತು ಬದಲಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲತೆ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನುಗಳ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತತೆಗೆ ಸವಾಲನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಳಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ಅಥವಾ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸತ್ಯ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಂದಿನ ಕಾನೂನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಇಂತಹ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನುಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಮಾರಕವಾಗಿದೆ. ....[1]

36. ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು, ಅಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಯಾವುದೇ ಗಣನೀಯ ವರ್ಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಅಥವಾ

---

[1] ರಾವ್ ಶಿವನಾಥ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಯು.ಪಿ.ರಾಜ್ಯ – ಮನು/ಯು.ಪಿ/2712/2018 (ಡಿ.ಬಿ)

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರದೇಶ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರದೇಶ, ಬುಡಕಟ್ಟು, ಪಂಥ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.[1]

37. ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯತೆಯಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಶಗಳು ಅವಶ್ಯಕ–

ಎ. ನಿರಂತರತೆ.

ಬಿ. ನಿಶ್ಚಿತತೆ.

ಸಿ. ದೀರ್ಘ ಬಳಕೆ.

ಡಿ. ಮತ್ತು ತಾರ್ಕಿಕತೆ.

ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು, ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಕಾನೂನು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪದ್ದತಿಯ ಹಕ್ಕು ಅಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯ ಊಹೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದಾಗ, ಯಾವುದೇ ಪದ್ಧತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮನವಿಯನ್ನು ಯಾರು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಸ್ಥಳೀಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟು ಪದ್ಧತಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸಲು ಹಲವು ರೀತಿಯ ಪದ್ಧತಿಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಪುರಾವೆಯ ಹೊರೆ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಪಾದಿತ ಪದ್ಧತಿಯು ನಿಜವಾದ ಪದ್ದತಿಯ

[1] ಮೋಹರ್ ರಾಮ್ ವಿ. ಭೀಮ್ ಸಿಂಗ್ – ಮನು/ಪಿ.ಹೆಚ್/2787/2017

ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕು, ಇದು ಕಾನೂನಿನ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೆಂದು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಭ್ಯಾಸವಲ್ಲ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಬಹು ಎಣಿಕೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಏಕರೂಪ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಬೇಕು.

ಪದ್ದತಿ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ವಿಕಸನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ನೀಡುವ ಕರಾರುವಕ್ಕು ಮಂಜೂರಾತಿಯ ಅಂಶದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಸಿಂಧುತ್ವವನ್ನು ಅಳೆಯುವುದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಬಹುಪಾಲು ಪದ್ಧತಿಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯೆಂದರೆ ಅವು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ವ್ಯಾಜ್ಯೇತರವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂಘರ್ಷದಿಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಮಾಜದ ಅನುಕೂಲದಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಂದ. ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ನಿರ್ಧಾರವು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದರ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಇವು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಸೂಚನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದೇ ನ್ಯಾಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಅಥವಾ ಸಮನ್ವಯದ ನ್ಯಾಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಲು ಸಂಬಂಧಿತ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಲು ಕೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಥವಾ ವರ್ಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಒಳಪಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಹೋಲುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬಂಧಿಸುವಂತೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವಾಗ. ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮನವಿ

ಅಥವಾ ಪುರಾವೆಗಳಿಲ್ಲ, ಅದು ಮೇಲಿನ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದೆ ಎಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಲಾಗದು.[1]

ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು (ಪರ್ಸನಲ್ ಲಾ)

1. ಮೇನ್ಸ್ ರವರ ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಬಳಕೆಗಳು ಪುಟ 49 ಮತ್ತು 50 ರಲ್ಲಿ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಾರಂಬವು ಪದ್ದತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಬಳಕೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತವೆ. ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆ, ನಡವಳಿಕೆಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾರ್ಗದ ಕಡ್ಡಾಯ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಲ್ಲಿ ನಡವಳಿಕೆಯ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ತನೆಯ ಅನುಸರಣೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ತನೆಯ ಏಕರೂಪತೆಯು, ಅದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ ಅಥವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಅಥವ ಎರಡೂ ಕಾರಣದಿಂದ, ಒಂದು ಏಕರೂಪವಾದ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಬಳಕೆಯು ಸಮುದಾಯದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿದೆ, ಆಗ ಅದು ಪದ್ದತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅದುವೆ ಅವರ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಆಗುತ್ತದೆ"

2. ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಇದ್ದಾಗ, ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಕಾಜಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರು

[1] ರತ್ನಕಲ ವಿ. ಸುಂದರಬಾಯ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/1502/2017

ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿನ ಕಾನೂನನ್ನು ಅಳವಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರೀತಿಯ ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆ ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ವಾರನ್ ಹೇಸ್ಟಿಂಗ್ಸ್ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ 1772 ಮತ್ತು 1781 ರಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಣಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದರು, ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾದರು. ಈ ನಿಯಂತ್ರಣಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಇಬ್ಬರು ಸುಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವದಲ್ಲಿ, ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಬಳಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರದ್ದೇ ಆದ ಖಾಸಗಿ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಮಾಡಿದರು. ಅಪರಾಧಿಕಾ ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕ್ರಮೇಣ 1832 ರಲ್ಲಿ ಅಂಗ್ಲ ಸಾಮುದಾಯಿಕ (ಕಾಮನ್) ಕಾನೂನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿದರು ನಂತರ 1860 ರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ... ಭಾರತದ ವಿಭಜನೆ ನಂತರ ಯಾರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉಳಿದರೋ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು, ಭಾರತದ ನಾಯಕರು ಎರಡು ರಾಷ್ಟ್ರ ಅಥವ ಮೂರು ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದವರು ಭಾರತದ ಗಣರಾಜ್ಯವೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರಾಷ್ಟ್ರ – ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರ– ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯವು ಮತದ (ರಿಲಿಜಿಯನ್) ಆದಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ...... ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕಾನೂನು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಉಳಿಸಿದ ಆ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಮತದಿಂದ ಜಾರಿಯಾದುದ್ದಲ್ಲವಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ..... ಅದನ್ನು ಏಕರೂಪದ ನಾಗರಿಕ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಬದಲಿಸಬಹುದು / ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸಬಹುದು.[1]

[1] ಸರಳ ಮುದ್ಗಲ್ ವಿ. ಯೂನಿಯನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1995 ಎಸ್.ಸಿ 1531

3. ಸಂವಿಧಾನ ಪೀಠದಲ್ಲಿ[1] ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಜಸ್ಟೀಸ್ ವೈ.ವಿ. ಚಂದ್ರಚೂಡ್ ರವರು " ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ 44 ನೇ ವಿಧಿ ಸತ್ತ ಪತ್ರವಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಾದವೂ ಸಹ ಇದೆ. ಇದು "ರಾಜ್ಯವು ಭಾರತದ ಭೂಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಏಕರೂಪ ನಾಗರಿಕ ಸಂಹಿತೆ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಭದ್ರತೆ ನೀಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ" – ಹೀಗೆ ಏಕರೂಪ ನಾಗರೀಕ ಸಂಹಿತೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗದಿಂದಲೇ ಇರುವ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇಂದು ಕೋಮುಭಾವನೆ ದೃಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ.

4. ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಬಂದಿವೆ ಹೋಗಿವೆ – ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಏಕರೂಪ ಖಾಸಗಿ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ವಿಫಲವಾಗಿವೆ. ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ತುಂಬಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೆಚಾಗಿ ಅವು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲೆಂದರೆ 1955 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆ, 1956 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ, 1956 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಅವಯಸ್ಕತೆ ಮತ್ತು ಪಾಲನ–ಅಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ, 1956 ರಲ್ಲಿ ದತ್ತಕ ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ, ಇವು ವಿಭಿನ್ನ ಶಾಲೆಗಳ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಏಕೀಕೃತ ಸಂಹಿತೆ ಆಧರಿಸಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿಗೆ ಬದಲಿಗೆ ಜಾರಿಯಾಯಿತು. ಶೇಖಡ 80% ನಾಗರಿಕರನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ತರಲಾಗಿರುವಾಗ. ಭಾರತದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ "ಏಕರೂಪ ನಾಗರಿಕ ಸಂಹಿತೆಯ" ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಮರ್ಥನೆಯಿಲ್ಲ." – ಇದು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.[2]

---

[1] ಮೊಹಮದ್ ಅಹಮದ್ ವಿ. ಶಾಹ್ ಬಾನು ಬೇಗಮ್ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1985 ಎಸ್.ಸಿ 945

[2] ಸರಳ ಮುದ್ಗಲ್ ವಿ. ಯೂನಿಯನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1995 ಎಸ್.ಸಿ 1531

5. ಏಕರೂಪ ನಾಗರೀಕ ಸಂಹಿತೆ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಆದ ಅನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿರುವ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ "ಹಿಂದು ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಿಕ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನಂತರ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಒಂದಾಗದೆ ಹೋದರೆ ವಿಚ್ಚೇದನಾ ಆದೇಶ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನು ಭಾರತೀಯ ವಿಚ್ಚೇದನಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಮರಳಿ ಒಂದಾಗದಂತೆ ವಿವಾಹವು ಮುರಿದು ಬೀಳುವುದು ಭಾರತೀಯ ವಿಚ್ಚೇದನಾ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರಣವಾಗದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಇಂತಹ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಒಂದಾಗದಂತೆ ವಿವಾಹವು ಮುರಿದು ಬೀಳುವುದು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಿ ವಿಚ್ಚೇದನ ಪಡೆಯುವುದು ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದಿತ್ತು.[1]

6. ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ಕೀಳು ದರ್ಜೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸಮಾನತೆಗೆ ದ್ವೇಶವುಂಟುಮಾಡುವಂತದ್ದು. ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಸಂವಿಧಾನದಿಂದ ಪಡೆದಿರುವುದಲ್ಲ, ಮತಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಪಡೆದಿರುವಂತದ್ದು. ಹಾಗೆ ಪಡೆದಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳು ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿರಬೇಕು, ಅದು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ ವಿಧಿ 13 ರಲ್ಲಿ ರದ್ದಾಗುತ್ತವೆ.[2]

7. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾಯ್ದೆ 1915 ರಲ್ಲಿ "ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು" ಮತ್ತು "ಕಾನುನು ಬಲವುಳ್ಳ ಪದ್ದತಿಗಳ" ಎರಡನ್ನೂ ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ, ಕಲಂ 112 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿರುವಂತೆ – "ಕಲ್ಕತ್ತ, ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಬಾಂಬೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ನ್ಯಾಯವ್ಯಾಪ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಜರಿಂದಾರ್ಜಿಸುವಿಕೆ (ಇನ್ಹೆರಿಟೆನ್ಸ್) ಮತ್ತು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವವನ್ನು ಭೂಮಿ, ಬಾಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಸರಕುಗಳು ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಂದದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ

---

[1] ಜೋರ್ಡಾನ್ ಡಿ ವಿ. ಎಸ್.ಎಸ್. ಚೋಪ್ರಾ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1985 ಎಸ್.ಸಿ 935.

[2] ಮಸಿಲಾಮಣಿ ವಿ. ಐಡಲ್ ಆಫ್ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿನಾಥಸ್ವಾಮಿ – 1996 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 525.

ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಕಾರ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಕಾರರ ನಡುವೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ, ಯಾವಾಗ ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳು ಅದೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ, ಆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಕಾರರು ವಿಭಿನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತೆ." – ಹೀಗೆ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಬಲವುಳ್ಳ ಪದ್ದತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿತ್ತು

8. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ವಿಧಿ 13(3)(ಎ) ರಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಹೊರಗಿಡಲಾಗಿದೆ, ಕೇವಲ ಪದ್ದತಿ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಸಂವಿಧಾನ ಜಾರಿಯಾಗುವ ಮುನ್ನ ಇದ್ದಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳು – { ಶಾಸನ, (ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್) ಆದೇಶ, (ಆರ್ಡರ್) ಉಪವಿಧಿ, (ಬೈಲಾ) ನಿಯಮ, (ರೂಲ್) ನಿಯಂತ್ರಣಗಳು, (ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್), ಅಧಿಸೂಚನೆ (ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್), ಪದ್ದತಿ (ಕಸ್ಟಮ್), ಅಥವ ಬಳಕೆಗಳು (ಯುಸೇಜಸ್) } ಇವುಗಳು ಭಾರತದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದು ಕಾನೂನು ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಕಾನೂನು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಭೆಗೆ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಇತ್ತು, ವಿಧಿ 13(3)(ಬಿ) ರಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವುದು ಎಂದರೆ ಭಾರತದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಸಕಾಂಗ ಅಥವ ಸಮರ್ಥ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಸಂವಿಧಾನ ಪ್ರಾರಂಬಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಲಾಗು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂತದ್ದು, ಅದು ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ. ಅದು ಈ ಹಿಂದೆ ರದ್ದಾಗದೆ ಇರುವುದು ಎಂದು

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದೆ – ಇಲ್ಲಿ ಫ಼ೋರ್ಸ್ ಆಫ಼್ ಲಾ (ಕಾನೂನು ಬಲವುಳ್ಳದ್ದು) ಮತ್ತು ಲಾಸ್ ಇನ್ ಫ಼ೋರ್ಸ್ (ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು) ಎಂಬುದನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಪದ್ದತಿ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಗಳು ಕಾನೂನು ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಶಾಸಕಾಂಗ ಅಥವ ಸಮರ್ಥ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದಿಂದ ಜಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾದಕ್ಕೆ ಈ ಅರ್ಥ ಇಳಿಯುವುದುಂಟು.

9. ಸಂವಿಧಾನ ವಿಧಿ 246(2) ರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಶಾಸಕಾಂಗ ಕನ್ಕರೆಂಟ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಎಂಟ್ರಿ 5 ರಂತೆ (ಏಕಕಾಲಿಕ ಪಟ್ಟಿ ನಮೂದು 5 ರಂತೆ) "ಮದುವೆ ಮತ್ತು ವಿಚ್ಛೇದನ, ಶಿಶುಗಳು ಮತ್ತು ಅವಯಸ್ಕರರು, ದತ್ತುಕೆ; ಉಯಿಲ್ಗಳು, ಉಯಿಲ್ ರಹಿತ ಮರಣ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ, ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಕ್ಷಗಳು ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಮುಂಚೆ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ." (ಕಾನೂನು ರಚನೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ). – ಅಲ್ಲಿಗೆ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಶಾಸಕಾಂಗ ಕಾನೂನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವ ವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಕಾನೂನು ಬಲವುಳದ್ದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?. ಅಂತಹ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಕಾನೂನು ಅಲ್ಲವೆ?

10. ಬಾಂಬೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ತಿ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಚಾಗ್ಲ ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ "ಪದ್ದತಿಗಳು/ ಬಳಕೆಗಳು ಮತ್ತು ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಧಿ 13(1) ರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ರದ್ದಾಗುತ್ತವೆ. ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ವಿಧಿ 13(1) ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಪದ್ದತಿಗಳು ಅಥವ ಬಳಕೆಗಳು ಸಂವಿಧಾನದ

ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ವಿರೋದವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವು ರದ್ದಾಗುತ್ತದೆ.[1] ಇದೇ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಜಸ್ಟೀಸ್ ಗಜೇಂದ್ರಗಡ್ಕರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ "ಪದ್ದತಿ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಗಳು ಕಾನೂನು ಬಲವುಳ್ಳದ್ದು, ಎಂಬುದನ್ನು "ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು" ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಸ್ಪೃಷ್ಯತೆ ಎಂಬ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು ಎಂದು ವಿಧಿ 13(1) ರಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದೇ ವಿಧಿ 15 ಮತ್ತು 17 ರಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಬಂದಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅದು ತಂತಾನೆ 13(1) ರಲ್ಲಿ ರದ್ದಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದುವರಿದು ಹಿಂದು ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಪದ್ದತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬಳಕೆಗಳು ಕಾನೂನು ಬಲವುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದು ಒಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಭಾರತದ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿಧಿ 13(1) ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು ಎಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇವಲ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು (ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು) ವಿಧಿ 13(1) ರಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. (ಜಸ್ಟೀಸ್ ಗಜೇಂದ್ರಗಡ್ಕರ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇತ್ತೀಚಿನ ತ್ರಿಪಲ್ ತಲಾಖ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ[2] – ಸರಿಯಾದ ಕಾನೂನು ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ).

11. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಸಂವಿಧಾನಿಕ ಪೀಠ[3] – ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಪದ್ದತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬಳಕೆಗಳು ಯಾವುದು ಕಾನೂನು ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ ಅವು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು ಆಗುತ್ತದೆ.

---

[1] ನರಸು ಅಪ್ಪ ಮಲ್ಲಿ ಕೇಸ್ (ಎ.ಐಆರ್ 1952 ಬಾಂಬೆ 84)

[2] ಶಾಯರಬಾನು ವಿರುದ್ದ ಯೂನಿಯನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ 2017 (9) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 1

[3] ಸಂತ ರಾಮ್ ವಿರುದ್ದ ಲಬ್ ಸಿಂಗ್ – 1964 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 756

12. ಅಯ್ಯಪ್ಪಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ [1] ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿರುವ ಹೆಚ್.ಎಂ. ಸೀರವೈ ರವರ ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನಿಕ ಕಾನೂನು ಪುಸ್ತಕದ ಸಂಪುಟ–1 ಪುಟ 677 ರಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಅನುಮೋದಿಸಿದ್ದಾರೆ "ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು "ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು .... ಪದ್ದತಿಗಳು, ಬಳಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಸನಬದ್ದ ಕಾನೂನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಜೊತೆ ಕಲೆತುಹೋಗಿದೆ, ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದದ್ದು ಅವುಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ."

13. ಪದ್ದತಿಗಳು, ಬಳಕೆಗಳು ಮತ್ತು ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಾಗರಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಾಗರಿಕ ಸ್ಥಾನದೊಂದಿಗೆ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ ಆ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ, ಕೇವಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆ ಎಂಬ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿನಾಯಿತಿಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ದಂತಾಗುವುದು.[2]

14. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯು ಪ್ರತಿ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋಗುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಯತ್ನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ನಂಬಿಕೆಯ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದೆಂದು ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ

---

[1] 2018 ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 561

[2] ಇಂಡಿಯನ್ ಯಂಗ್ ಲಾಯರ್ಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ – 2018 ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 561

ಹೊರಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಿಸಬಹುದೇ? .... ಈ ಕೆಲವಾರು ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪುಗಳಿಂದ ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವುದೇನೆಂದರೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು (ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನ) ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ, ಇದು ಮುಂದುವರಿದ ದೃಷ್ಠಿಯ ಅಥವಾ ಮೂಲಭೂತವಾದಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಯು ವಿವೇಕಯುತ ಅಥವಾ ಪ್ರಗತಿಪರ ಅಥವಾ ಹಿಂಜರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೆ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು, ನಂಬಿಕೆಯ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. – ಇದು ಟ್ರಿಪಲ್ ತಲಾಖ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ[1]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಹಿಂದೂಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದು ವಿವಾದದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆ, 1955. ಹಿಂದೂ ದತ್ತು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆ ಕಾಯ್ದೆ, 1956. ಹಿಂದೂ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಕ ಕಾಯ್ದೆ, 1956 ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ, 1956 ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಸಾಮಾಜಿಕ–ಕಾನೂನು ಯೋಜನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಕಾಯಿದೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ. ಹಿಂದೂಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ವಿಭಿನ್ನ ಶಾಲೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸಂಸತ್ತು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿತು ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. ಹಿಂದೂ ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆ ಮದುವೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು

---

[1] ಶಾಯರಬಾನು ವಿರುದ್ಧ ಯೂನಿಯನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ – 2017 (9) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 1

ಹಿಂದೂ ದತ್ತು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. .... ಪಾರ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ದ್ವಿ ವಿವಾಹವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ, ಸಮಾನತೆಯ ತಾರ್ಕಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ, ಅದು ಸೆಕ್ಷನ್ 18 ರಲ್ಲಿನ 'ಹಿಂದೂ ಹೆಂಡತಿ' ಎಂಬ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ವಿವಾಹವನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿದ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಎರಡನೆಯ ಮದುವೆ / ದ್ವಿತೀಯ ವಿವಾಹವು ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುವುದರಿಂದ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವೆ "ಗಂಡ" ಮತ್ತು "ಹೆಂಡತಿ" ಎಂಬ ಕಾನೂನು ಶಾಸನವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ವಿವಾಹವು ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಪುರುಷನು ಅವಳಿಗೆ ಗಂಡನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.[1]

"ಪದ್ಧತಿ ಕರಾರುವಾಕ್ಕು ಕಾನೂನನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪದ್ಧತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಳಿಸದ ಹೊರತು ಅದು ಶಾಸನಿತ ಕಾನೂನನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಾಚೀನ, ಏಕರೂಪ, ಶಾಂತಿಯುತ ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡಾಯ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಪದ್ಧತಿ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ, ಅನೈತಿಕ ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದರೆ ಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವವನು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು

---

[1] ಎ.ಎಂ.ಸುಬ್ಬಾರೆಡ್ಡಿ ವಿ. ಪದ್ಮಮ್ಮ – ಮನು/ಎ.ಪಿ/0720/1998

ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು."[1]

ಮೇಯ್ನ್ ತನ್ನ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ: ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಭಾರತದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಹಿಂದೂ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಕೇವಲ ಸ್ಥಳೀಯ ಕಾನೂನು ಅಲ್ಲ. ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕುಟುಂಬವು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋದರೆ, ಅದು ತನ್ನದೇ ಆದ ಕಾನೂನನ್ನು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತದೆ, ಕಾನೂನಿನ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಯಾವುದೇ ಪದ್ಧತಿ ಸೇರಿದಂತೆ.

ದುಗ್ಗಮ್ಮ ಮತ್ತು ಇತರರು ವಿ. ಗಣೇಶಯ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರರು, ಎ.ಐ.ಆರ್ 1968 ಮೈಸೂರು 97, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯ. ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯು ಇರುವ ಭೂಮಿಯ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಾದವು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆ, ಇದು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು 'ನಿವಾಸದ' ಕಾನೂನು.

---

[1] ನರಸಿಂಹ ಪ್ರಸಾದ್ ವಿ. ಸರಸ್ವತಿ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/0717/2010

'ನಿವಾಸ' ಎಂಬ ಪದವು ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ, 1925 ರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. 1925 ರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 5, ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಭಾರತದ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅವನಲ್ಲಿದ್ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿವಾಸ. ಆದರೆ ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಲಿಸಬಲ್ಲವನಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರವು ದೇಶದ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅವನ ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಹೇಳಿದ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಡೊಮಿಸೈಲ್ ('ನಿವಾಸ') ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ, 1925, ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಆನುವಂಶಿಕತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಭಾರತದ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ, ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಡೊಮಿಸೈಲ್ ('ನಿವಾಸ') ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೇಗಾದರೂ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ನಿವಾಸವನ್ನು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುವ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಿದರೆ, ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಅಥವಾ ವಲಸೆಯ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆಯಿಲ್ಲ, ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಕಾನೂನಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ . ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ತನ್ನ

ನಿವಾಸವನ್ನು ಬದಲಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಮೂಲ ನಿವಾಸದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಕಾನೂನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆಯೇ ಮತ್ತು ಅವನು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಬಯಸಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಅವರು ವಲಸೆ ಬಂದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಕಾನೂನು ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ನಂತರದ ಶಾಸನವಾದ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ, ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ 'ನಿವಾಸ' ಎಂಬ ಪದದ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ.[1]

ಶಾಸನವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಂದಿಸಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮದಂತೆ, ಸಂಸತ್ತಿನ ಕಾಯಿದೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮುಂದುವರಿಕೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅಸಹ್ಯಕರವಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾಶಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೂ ಈ ಕಾಯಿದೆಯು ಕರಾರುವಾಕ್ಕು ಪದಗಳಿಂದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಂದಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. .... ಕಾರ್ಯಯುಕ್ತ ಕಾಯ್ದೆ ಎಂದರೆ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಶಾಸಕಾಂಗದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ; ಇದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಸ್ಥಿರ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಅಸಹ್ಯಕರ, ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಅಥವಾ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಅವಹೇಳನಕಾರಿಯಾಗಿರಬಾರದು.[2]

ಪದ್ದತಿ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ಗ, ಸಮುದಾಯ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಬಳಕೆಯಿಂದಾಗಿ, ಕಾನೂನಿನ ಬಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವ

---

[1] ತಿಲ್ಲಾಮ್ಮಾಳ್ ವಿ. ತಾಂಡವಮೂರ್ತಿ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/1963/2007

[2] ಅನುಪಮ್ ಅಗರ್ವಾಲ್ ವಿ. ಮಿಕ್ಕಿ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/2966/2016

ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಪದ್ದತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಆದರೆ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಳಿಸದ ಹೊರತು ಅದು ಶಾಸನಬದ್ಧ ಕಾನೂನನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಏಕರೂಪವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರವೇ, ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ತತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸದ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ, ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಚಿಂತನಾ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ – ಒಂದು ದಯಾಭಾಗ ಶಾಲೆ ಬಂಗಾಳ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆ ಭಾರತದ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ.[2] ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಬಾಂಬೆ ಶಾಲೆಯ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಂದು ವಿಭಾಗ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಗನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತಾಯಿಯ ಹಕ್ಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 4 ಮತ್ತು 6 ರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬಾಂಬೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮವನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 4 ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ತಾಯಿಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿದೆ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಗನ ಪಾಲಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾಲು ಕೊಡುತ್ತದೆ. .... ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಬಾಂಬೆ–ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶ, ಹೈದರಾಬಾದ್–ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶವು ಮದ್ರಾಸ್ ಶಾಲಾ

---

[1] ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬಾಯಿ ವಿ. ಬಗವಂತ್ ಬುವಾ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0072/2013

[2] ಇರಪ್ಪ ವಿ. ಗುರುಸಿದ್ದಪ್ಪ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/0729/2000

ಚಿಂತನೆಯ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಗನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತಾಯಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ (1988) 2 ಕೆ.ಎಲ್.ಜೆ 155 ಪ್ಯಾರಾ 29, ಬಾಂಬೆ–ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಬಾಂಬೆ ಶಾಲೆ ಚಿಂತನೆ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ.[1] ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ ಬಾಂಬೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಇಂತದ್ದೇ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಸಮಭಾಗ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದೆ.[2] ಕಾನೂನು ಜನರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ವರ್ತನೆಯ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಮಾಜದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪಾತ್ರ. ಆದರೆ ಸಮಾಜದ ಕಾನೂನು ಜೀವಂತ ಜೀವಿ. ಇದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾಸ್ತವಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಾನೂನಿನ ಬದಲಾವಣೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾನೂನಿನ ಬದಲಾವಣೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವತೆಯ ಬದಲಾವಣೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವವು ಬದಲಾದಾಗ, ಕಾನೂನು ಕೂಡ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯು ಜೀವನದ ನಿಯಮದಂತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವಿಕೆಯು ಕಾನೂನಿನ ಜೀವನವಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜದ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ

---

[1] ಸಿದ್ರಾಮಪ್ಪ ವಿ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬಾಯಿ – 1965 (1) ಎಂ.ಎಲ್.ಜೆ 625

[2] ಗುರುಪಾದ್ ವಿ. ಹಿರಾಬಾಯಿ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0407/1978

ಇತಿಹಾಸವೇ ಕಾನೂನಿನ ಇತಿಹಾಸ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಮತ್ತು ಶಾಸನಬದ್ಧ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾನೂನಿನ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಉದ್ದೇಶದ ನಡುವಿನ ಸರಿಯಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಬೇಕಿದೆ ...... ಶಾಸನವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವಾಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಶಾಸನವನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಕಿಡಿಗೇಡಿತನವನ್ನು ಸಹ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು.[1]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಯ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಮಲಬಾರ್‌ನ ಮಾರುಮಕಟಾಯಂ ಕಾನೂನು, ನ್ಯಾಯಾಂಗವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬಳಕೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಇದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಗಣನೀಯ ವರ್ಗದ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿತು. ಮಾರುಮಕಟಾಯಂ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಇತರ ಶಾಲೆಗಳ ನಡುವಿನ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಮಾರುಮಕಟಾಯಂ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮಾತೃಪ್ರಧಾನದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಇತರವು ತಂದೆ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಬಂದವರ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ತರುವಾಡ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಮಾರುಮಕಟಾಯಂ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಮೂಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೂರ್ವಜಳಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಸುಂದರ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಮಲಬಾರ್‌ನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ

---

[1] ಬಾದ್ರಾ ವಿ. ಊರ್ಮಿಳಾ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/1084/2013

ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ಪ್ರಿವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಅಧಿಕೃತ ಕೃತಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದೆ. .... ಇತ್ತೀಚಿನ ಪ್ರಕರಣವಾದ ಪದ್ಮಾವತಿ ವಿ. ಅಮ್ಮೋಣ್ಣಿ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 0424/ 1995 ಇಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ: ಮಾರುಮಕಟಾಯಂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರವು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೂ ಮಾರುಮಕಟಾಯಂ ಎಂಬ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಸಹೋದರಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಆನುವಂಶಿಕತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವನ ಪುತ್ರರು ಮತ್ತು ಮಗಳಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರ ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು – ತಾಯಿ ಮೂಲದ ಮೂಲಕ ಮಗಳು, ಮಗಳ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮೂಲಕ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಆನುವಂಶಿಕತೆಯ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾರುಮಕಟಾಯಂ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ತಾರ್ವಾಡ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಗುಂಪನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಬಂದವರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ತಾರ್ವಾಡ್ ತಾಯಿ, ಅವಳ ಮಕ್ಕಳು, ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು, ಅಂತಹ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ವಂಶಸ್ಥರು, ಎಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಅಂದರೂ, ಹಿರಿಯ ಪುರುಷ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವ ಕರ್ಣವನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಿರಿಯ ಪುರುಷ ಸದಸ್ಯರು ಸಹ ಮಾಲೀಕರು ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಾರ್ವಾಡ್ ಹೀಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ಕುಟುಂಬವಾಗಿದೆ.[1]

ಕಲಂ 125 ಸಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ

---

[1] ಪರಯಾಂಕಂದಿಯಾಳ್ ವಿ. ದೇವಿ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0487/1996

ಪರಿಗಣನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸಹ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಲಂ ಹೆಂಡತಿಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಉಪಕಲಂ (1) (ಎ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಪಡೆಯಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವವನು ಅಗತ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು, ಅಂದರೆ ಅವಳು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಎಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಉಲ್ಲೇಖದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. ಅರ್ಜಿದಾರರು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಉಲ್ಲೇಖದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ / ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಕಲಂ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಅಗತ್ಯ ಷರತ್ತುಗಳ ಪುರಾವೆ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ನಂತರ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಲ್ಲೇಖದಿಂದ ಅದನ್ನು ಸೋಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲಂ ಅನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆಯೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸೂಕ್ತ ಕಾನೂನಿನ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಗೋವಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕ ರೂಪ ಸಿವಿಲ್ ಸಂಹಿತೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ, "ರಾಜ್ಯ ನೀತಿಯ ನಿರ್ದೇಶನ ತತ್ವಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ಭಾಗ IV ರಲ್ಲಿನ 44 ನೇ ಪರಿಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನದ ಸ್ಥಾಪಕರು ಆಶಿಸಿ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಭಾರತದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಾದ್ಯಂತ ಏಕರೂಪದ ನಾಗರಿಕ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ರಾಜ್ಯವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ

---

[1] ಯಮುನಾ ಬಾಯಿ ವಿ. ಅನಂತರಾವ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0579/1988

ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. 1956 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ, ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಒತ್ತಾಯಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಏಕರೂಪದ ನಾಗರಿಕ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿಲ್ಲ. .... ವಿಧಿ 1766 ರ ಪ್ರಕಾರ, ವಿವಾಹಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದಂಪತಿಗಳ ಕೆಲವು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬಾರದು, ಹೇಳಿದ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಾಗಕ್ಕೆ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದರೆ ಹೊರತು. .... ಈ ವಿಧಿಯ ಆಧಾರವೆಂದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಸಂಗಾತಿ ದಂಪತಿಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯ ಸಮಾನ ಮಾಲೀಕರು – ಮದುವೆಗೆ ಮೊದಲು ಅಥವಾ ನಂತರ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇತರ ಸಂಗಾತಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆಸ್ತಿಯ ಕೆಲವು ಭಾಗವನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಶೂನ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಸಿವಿಲ್ ಕೋಡ್ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇದು ಸಹ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಈ ವಿಧಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಿಧಿಯು ಗೋವಾದ ಪ್ರದೇಶದೊಳಗಿನ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಮತ್ತು ದೇಶದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಭಾರತದ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲವೇ? .... ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗೋವಾದಂತೆ ಸಿವಿಲ್ ಕೋಡ್‌ನಿಂದ ಏಕರೂಪದ ಸಿವಿಲ್ ಕೋಡ್ ಇದೆ. ವಿಧಿ 24 ಅನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಗೋವಾದ ಒಳಗೆ ಅಥವಾ ಗೋವಾದ ಹೊರಗಿನ ಎಲ್ಲ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಗೋವಾದ ನಾಗರಿಕ ಸಂಹಿತೆಯಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ನಾವು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳು, ಕನಿಷ್ಠ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ,

ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಬಹುದು,. ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಕಾನೂನಿನ ಅಂತರ್ಗತ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಅಸಾಧ್ಯ. 50% ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಗಾತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗೋವಾ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗೆ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೋಲಿಸಬಹುದು. ಹಿಂದೂ ಗೋವಾನ್ ನಿವಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಮತ್ತಷ್ಟು ತೊಡಕುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಗೋವಾದಲ್ಲಿನ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ, ಕಲಿತ ಏಕ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ವಾದಗಳನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ಸಿವಿಲ್ ಕೋಡ್ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಹೊರಗಿನ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಗೋವಾದ ಪ್ರದೇಶ, ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಗೋವಾ ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿನ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ, ಸಿವಿಲ್ ಕೋಡ್ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗೋವಾದ ಹೊರಗೆ, ಮುಸ್ಲಿಂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು (ಶರಿಯತ್) ಅರ್ಜಿ ಕಾಯ್ದೆ, 1937 ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನೇಕ ವಿವಾದಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. .... ಆನುವಂಶಿಕ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ, ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ, ಮುಸ್ಲಿಂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು (ಶರಿಯತ್) ಅರ್ಜಿ ಕಾಯ್ದೆ, 1937 ಮತ್ತು ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ನಾಗರಿಕ ಸಂಹಿತೆಯ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷವಿದೆ ಆದರೆ ಈ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಗೋವಾವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ, ಭಾರತದ ಸಂಸತ್ತು, ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ನಾಗರಿಕ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಗೋವಾನ್ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸಂಹಿತೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾನೂನಿನಿಂದ

ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅನ್ವಯಿಸಲಾದ ಕಾನೂನುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಲದಿಂದ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಗೋವಾ, ದಮನ್ ಮತ್ತು ಡಿಯು (ಆಡಳಿತ) ಕಾಯ್ದೆ, 1962 ಗೋವಾದ ನಿವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ವಿಶೇಷ ಕಾನೂನು. ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಸಿವಿಲ್ ಕೋಡ್ ಅನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಈ ವಿಶೇಷ ಕಾನೂನು ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ, ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ, 1956, ಮುಸ್ಲಿಂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು (ಶರಿಯತ್) ಅರ್ಜಿ ಕಾಯ್ದೆ, 1937 ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ಅನುಕ್ರಮವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. .... ಮೇಲ್ಕಂಡ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಸಿವಿಲ್ ಕೋಡ್ ಗೋವಾದ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ವಿಶೇಷ ಕಾಯಿದೆ, ಗೋವಾ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅನ್ವಯವಾಗಲಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನಮ್ಮದು. ಗೋವಾದ ಒಳಗೆ ಅಥವಾ ಗೋವಾದ ಹೊರಗೆ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 5 ಅಥವಾ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಕಾನೂನುಗಳು ಅಂತಹ ಗೋವಾನ್ ನಿವಾಸಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. .... ವಿಲ್ ನಿಜವೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಪ್ರೊಬೇಟ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ವಿಲ್ ನಿಜವಾದದ್ದಾಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಆನುವಂಶಿಕತೆಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೂ ವಿಲ್ ಮಾನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಲು, ಹಿಂದೂ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲ್ ಮತ್ತು ವಿಲ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಅಂತಹ

ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಅನುದಾನವು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೂ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಹವರ್ತಿ ಸದಸ್ಯರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಗೋವಾದಲ್ಲೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತತೆಯು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ವಾರಸುದಾರರ ಹಕ್ಕು. ಸಂಗಾತಿಗಳು ಇಬ್ಬರೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅವರು ಆಸ್ತಿಯ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಅನುದಾನವು ಪತಿ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆಸ್ತಿಯ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. .... ಇದು ಗೋವಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯವಾಗುವ 1867 ರ ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಸಿವಿಲ್ ಕೋಡ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಇದು ಗೋವಾದ ಹೊರಗಡೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಗೋವಾ ನಿವಾಸಿಗಳ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಆನುವಂಶಿಕತೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ.[1]

---

[1] ಜೋಸ್ ಪೌಲೊ ವಿ. ಮರಿಯಾ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/1257/2019

ಅಧ್ಯಾಯ–4 (ವಾಸ್ತವ ಕಾನೂನು)

ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಏನು

ಬೇನಾಮಿ ವಹಿವಾಟುಗಳ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಕಾಯ್ದೆ 1988 ರಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ ಕಲಂ 2(ಸಿ) "ಆಸ್ತಿ" ಎಂದರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸ್ವತ್ತು, ಚಲಿಸಬಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸ್ಥಿರವಾದ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಥವಾ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅಥವಾ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚರ ಆಸ್ತಿ, ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ಥಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಆಸ್ತಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಲ್ಲದ ಆಸ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿ, ಹೀಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಲವಾರು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದು, ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ವಕೀಲ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಆಸ್ತಿಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಲೆ ಹಾಕಿರುತ್ತೇವೆ.

ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಸ್ತಿ ರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[1]

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1983 ಎಸ್.ಸಿ 803 ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯ ವಿ. ಚಂದ್ರಭಾನ್

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದ ಶಕ್ತಿ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಆಸ್ತಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಅವಶ್ಯಕ ಅಂಶಗಳಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅವಧಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿದ್ದರೂ, ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಬಹುದು, ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ ಅದು ಆಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.[1]

ಎಸ್ಟೇಟ್ ಡ್ಯೂಟಿ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಜೀವ ವಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಸತ್ತನಂತರ ಬರುವಂತಹ ಹಣವನ್ನು ಆತನ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ ಜೀವಂತವಿದ್ದಾಗ ಇರುವ ಆಸ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಆಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವ ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿ ಆಸ್ತಿಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾದ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಾವು ಅಂತ ಹಣದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಮೊದಲ ಭಾರಿಗೆ ಫಲಾನುಬವಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆತ ನಾಮನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಿದ್ದ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಆಸ್ಥಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.[2] ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮಾ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನಾಮನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಅಂತ ಫಲಾನುಬವಿ ಅಂತಹ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದ್ದು ಆ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಸತ್ತಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಾರಸ್ಸುದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ನಾಮ ನಿರ್ದೇಶಿತ ಫಲಾನುಬವಿಯಿಂದ ಬಾಗಾಂಶವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ವಾರಸ್ಸುದಾರರು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.[3]

---

[1] ಮೋನಿದೇವಿ ವಿ. ಹದಿಬಂದು ಪಾತ್ರ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1955 ಒರಿಸ್ಸಾ 73

[2] ಮುತ್ತಯ್ಯ ವಿರುದ್ಧ ಕಲೆಕ್ಟರ್– ಎ.ಐ.ಆರ್ 1986 ಎಸ್.ಸಿ 1863

[3] ಸರಾಬತಿ ದೇವ್ ವಿ. ಉಷಾಲ್ ದೇವಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1984 ಎಸ್.ಸಿ 346

ಕುಟುಂಬದ ಪಿಂಚಣಿ ಹಣ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು ಆಸ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೃತನ ತಾಯಿಗೆ ಆತನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಪಿಂಛಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಬಾಗವಿರುತ್ತದೆ. (ಎ.ಐ.ಆರ್ 1968 ಎಸ್.ಸಿ 1053) ಈ ಕೇಸನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಬಿ.ಎಸ್. ಪಾಟೀಲರು[1] – ಸದರಿ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದಂತಾ ಆ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ ನಗದು ಅನುದಾನವನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸುವ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗಿತ್ತು, ಅಂದು ಇದ್ದ ಸಂವಿಧಾನ ವಿಧಿ 31(2) ರಲ್ಲಿ ಅನುದಾನವನ್ನು ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ತೀರ್ಪು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ ಹಾಲಿ ಅಂತಹ ಸಂವಿಧಾನ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ – ಪಿಂಚಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಾಂಶ ಕೋರುವ ಹಕ್ಕು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಿಯಮದಂತೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಈಗ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಅಥವಾ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[2] ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಹೆಚ್.ಜಿ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ರವರು 1988 ರಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ[3] ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಎಂಬುದು ಮಾನವಹಕ್ಕು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿರುವ ಕಾಲ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. "ಆಸ್ತಿ" ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಯತಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿಘಂಟು ಮುಖೇನವಾಗಲಿ ಕಾನೂನು ಕೋಶದ ಮುಖೇನವಾಗಲೀ ಅರ್ಥೈಸಿ ಕೂಡಿಹಾಕಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ತನ್ನ ಮುಖಭಾವದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಜಾನ್ ಲಾಕನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುತ್ತ

---

[1] ಸರೋಜಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಎಲ್.ಐ.ಸಿ – 2013 (3) ಕೆ.ಸಿ.ಸಿ.ಆರ್ 1923

[2] ಹರ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯ ವಿ. ಮುಖೇಶ್ ಕುಮಾರ್ – 2011 (10) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 404

[3] ಗದಿಗೆಪ್ಪ ವಿರುದ್ಧ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1990 ಕರ್ನಾಟಕ 2

ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವ, ಸ್ವಂತಂತ್ರ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಎಸ್ಟೇಟ್ಗಳನ್ನು ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತೆ, ಹಾಬ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಜ ಆಸ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ ಆತ ತನ್ನ ಜೀವ ಮತ್ತು ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರಿಕ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂತಲೂ, ನಂತರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಮಾರ್ಗ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆಂತಲು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ತೀರ್ಪು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಜೆನರಲ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಆಕ್ಟ್ (ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಪವಾಕ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ) 1897 ಕಲಂ 3 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. " "ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿ" ಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ, ಭೂಮಿಯಿಂದ ಉದ್ಭವವಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು, ಮತ್ತು ಭೂಮಿಗೆ ಜೋಡಿಸಲಾದ ವಸ್ತುಗಳು, ಅಥವಾ ಭೂಮಿಗೆ ಜೋಡಿಸಲಾದ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವುಗಳು ಸೇರಿರುತ್ತವೆ." ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು ಕೂಡ ಸಂವಿಧಾನ ವಿಧಿ 367 ರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಪವಾಕ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ 1897 ಅನುಸರಿಸಲು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಆಸ್ತಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಶಾಲವಾದ ತಳಹದಿ[1] ಅಥವಾ ಅದರ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿ ಮತ್ತು ಇತರರು ಅದರ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇರಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತಹದ್ದು ಹಿಂದೂ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆಸ್ತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ[2] ದ್ವಿಸದಸ್ಯ ಪೀಠದ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಗಹನವಾದ ಚರ್ಚೆ ಆಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ನ್ಯಾಯಪೀಠಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆ 1955 ಕಲಂ 16(3) ರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರರ್ಥಕ

---

[1] ಅಸ್ಸಾಂ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರರು. ವಿ. ಸುರ್‍ರಿತಾ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ – 2014 (11) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 192

[2] ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ ವಿ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್ – 2011 (11) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 1

ಮದುವೆಗೆ (ಎರಡನೇ ಮದುವೆಗೆ) ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಕೊಡಬೇಕೆ, ಅದು ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಇದೆಯೇ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಇದೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಆಗಿ. ಕಲಂ 16(3) ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಥಕ ಅಥವ ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಬಹುದಾದ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮಗುವಿನ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕು ಆತನ ಪೋಷಕರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಹೊರತು ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ, ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಜಿನಿಯ ಕಿಯೋತಿನ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ [1] ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ 16(3) ರಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದರಾದರೂ ಈ ವಾದವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಿತ್ತು. ಈ ಕೇಸಿನ ತೀರ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪದ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಒಮ್ಮೆ ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಲಂ 16 (1) ಮತ್ತು (2) ರಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಬದ್ದಗೊಳಿಸಿರುವಾಗ ಅವರು ಆಸ್ತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 16 (3) ರಲ್ಲಿರುವ ನಿಷೇಧವು ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ 16(3) ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ, ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪೀಟಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಕೋರುತ್ತ ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಕಿತ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ[2] ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಎನ್. ಕುಮಾರ್ ರವರು ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿ ವಿಲ್

---

[1] 2003(1) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 730

[2] ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2008 ಕರ್ನಾಟಕ 3453 – ಕೆಂಚೇಗೌಡ ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ

ಬರೆಯದೆ ಮೃತರಾದಾಗ ಅಂತಹ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಾಗಾಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಲ್ ಬರೆಯದೆ ಮೃತರಾದಾಗ ಅಂತಹ ಬಾಗಾಂಶದಲ್ಲಿ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. – ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತಿನ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿರುವುದು ಗಮನಿಸುವುದು.

ಹಾಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ 1882, ಕಲಂ 3 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಮರ, ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಗಳು ಅಥವಾ ಹುಲ್ಲು ಒಳಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಈ ಪದವನ್ನು ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. "ಕಟ್ಟಡಗಳು" ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದರೆ, ಕಟ್ಟಡದ ಭಾಗವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಡವು ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಭೂಮಿಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು, ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಕಾಯ್ದೆ.

ಕಲಂ 2(6) ನೊಂದಾವಣಿ ಕಾಯ್ದೆ 1908 ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ, "ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ, ಕಟ್ಟಡ, ಆನುವಂಶಿಕ ಅನುಮತಿಗಳು, ದಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕುಗಳು, ದೀಪಗಳು, ದೋಣಿಗಳು, ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗಳು ಅಥವಾ ಭೂಮಿಗೆ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನ, ಮತ್ತು ಭೂಮಿಗೆ ಜೋಡಿಸಲಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿರುವ ಯಾವುದನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅದು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನಿಂತಿರುವ ಮರ, ಬೆಳೆಯುವ ಬೆಳೆಗಳು ಅಥವಾ ಹುಲ್ಲು ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ".

ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಕೆ.ಎಲ್. ಮಂಜುನಾಥ್ ಮತ್ತು ಜಸ್ಟೀಸ್ ಬಿ.ವಿ. ನಾಗರತ್ನ ಇವರ ದ್ವಿ ಸದಸ್ಯ

ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ (1) ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿ (ಸಹ–ಸಮಾನಾಧಿಕಾರಿ ಆಸ್ತಿ) ಮತ್ತು (2) ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ. ಸಹ ಸಮಾನಾಧಿಕಾರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ (1) ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತು, (2) ಸಹ–ಸಮಾನಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಪುರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿರುವ ಸ್ವತ್ತುಗಳು (3) ಪುರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತಿನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ, ಸಹ–ಸಮಾನಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಜಂಟಿ ಆರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಬಾರದು ಎಂಬ ಅವರ ಉದ್ದೇಶದ ಸಾಕ್ಷಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ (4) ಸಹ–ಸಮಾನಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಾಗ. ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅರ್ಥ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಪುರುಷನ ತಂದೆಯಿಂದ, ತಂದೆಯ ತಂದೆಯಿಂದ, ತಂದೆಯ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯಿಂದ ಅನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದು. ಅಂತಹ ಅನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಗ, ಮಗನ ಮಗ, ಮಗನ ಮಗನ ಮಗ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಆ ಅಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.[1]

ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[2] ಹಿಂದು ಆಸ್ತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದೆ, "ಆಸ್ತಿಯು ಏಕೈಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ, ಇದು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಮಗುವು ಜನಿಸಿದರೆ, ಆಸ್ತಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಮಿತಾಕ್ಷಾರದಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ (ಸಹ–ಸಮಾನಾಧಿಕಾರಿ ಆಸ್ತಿ) ಆಗಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ."

---

[1] ಮಾದವ ರಾಜನಾಯಕ್ ವಿ. ಶ್ರೀಧರ ನಾಯಕ್ – 2009 (2) ಕೆ.ಸಿ.ಸಿ.ಆರ್ 1206

[2] ಶೀಲಾ ದೇವಿ ವಿ. ಲಾಲ್ ಚಂದ್ – 2006(8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 581

ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿ:– ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ ಡಿನ್ಶಾ ಮುಲ್ಲಾ ಅವರ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಮೇನ್ಸ್ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, 'ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವತ್ತಿನ' ವರದಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ವಿವಿಧ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ ದಿನ್ಶಾ ಮುಲ್ಲಾ ಅವರ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು, 13 ನೇ ಅವೃತ್ತಿ ಪ್ಯಾರಾ 230 ರಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ: – "ಯಾವುದೇ ಕೆಳಗಿನ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಸ್ತಿಯು ಸ್ವಾಧೀನದಾರರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ; ಇದನ್ನು 'ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ' ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾ 222 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ – (1) ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದ ಅನುವಂಶಿಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿ (ಅಬ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಟೆಡ್ ಹೆರಿಟೇಜ್) – ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದ ಅನುವಂಶಿಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿ (ಸಪ್ರತಿಬಂದ ದಯಾ) ಪಡೆದಿದೆ, ಅಂದರೆ, ತಂದೆ, ತಂದೆಯ ತಂದೆ, ಅಥವಾ ತಂದೆ ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಒಬ್ಬ ಅನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಂದೂ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿ. (2) ಧಾನ– ತನ್ನ ಪುರುಷ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡುವ ಪೂರ್ವಿಕರ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಸಣ್ಣ ಭಾಗವು ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. (3) ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನ – ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆಸ್ತಿಯು ಕುಟುಂಬದ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿತವಾದ ಅನುದಾನದಿಂದ ಕಾಣಿಸದ ಹೊರತು, ಇದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. (4) ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು – ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಮರುಪಡೆಯಲಾಗಿದ್ದರೆ. (5) ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವತ್ತಿನ ಆದಾಯ – ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯ ಆದಾಯ, ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಆದಾಯದೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಖರೀದಿಗಳು.

(6) ವಿಭಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಹಂಚಿಕೆ – ಗಂಡು ಮಗನನ್ನು ಹೊಂದಿರದ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನಿಂದ ವಿಭಜನೆಯ ಮೇಲಿನ ಪಾಲು ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿ. (7) ಏಕೈಕ ಉಳಿದಿರುವ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಆಸ್ತಿ – ಏಕೈಕ ಬದುಕುಳಿದ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಹೊಂದಿರುವ ಆಸ್ತಿ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಧವೆ ದತ್ತು ಪಡೆಯುವ ಅಧಿಕಾರ ಇರುವವರು ಇಲ್ಲದಾಗ. (8) ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆದಾಯ – ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗಳಿಕೆಗಳು. (9) ಕಲಿಕೆಯ ಲಾಭಗಳು – ಕಲಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಧೀನಗಳು ಈಗ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಹಿಂದು ಕಲಿಕೆಯ ಲಾಭ ಕಾಯಿದೆ, 1930 (ಹಿಂದು ಪ್ರೊಫೆಷನ್ ಆಫ್ ಗೈನ್ಸ್ ಫ್ರಮ್ ಲರ್ನಿಂಗ್) ರಿಂದ ಘೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.[1]

ಹಿಂದು ಕಲಿಕೆಯ ಲಾಭ ಕಾಯಿದೆ, 1930 ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ

ಕಲಂ 2(ಬಿ) ಮತ್ತು (ಸಿ) "ಕಲಿಕೆಯ ಲಾಭ" ಎಂದರೆ ಆಸ್ತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಧೀನಗಳು ಕಲಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದವು, ಅಂದರೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಆರಂಭದ ನಂತರ ಅಥವಾ ಅದರ ನಂತರದ ಸ್ವಾಧೀನಗಳು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಸ್ವಾಧೀನಗಳು ಇಂತಹ ಕಲಿಕೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಥವಾ ಅಸಾಧಾರಣ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ: ಮತ್ತು "ಕಲಿಕೆಗಳು" ಎಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ, ಅದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ತಾಂತ್ರಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ವಿಶೇಷ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ, ಇರಬಹುದು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ತರಬೇತಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವುದೇ ವ್ಯಾಪಾರ, ಉದ್ಯಮ, ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ವೃತ್ತಿ ಖಸುಬಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಕಲಂ 3 ರಂತೆ ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪದ್ದತಿ, ನಿಯಮ ಅಥವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಅನ್ವಯ ಕಲಿಕೆಯ ಲಾಭಗಳು ಆರ್ಜಿಸಿದ

---

[1] ಪೆಚ್ಚಿಯಾಮಲ್ ವಿ. ವೀರಪ್ಪ ಥೇವರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1972 ಮದ್ರಾಸ್ 296

ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವತ್ತು ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆತನ ಕಲಿಕೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯಾಗಲೀ ಅಥವ ಬಾಗಾಂಶವಾಗಲೀ ಆತನ ಕುಟುಂಬದ ಜೀವಂತ ಅಥವ ಸತ್ತ ಸದಸ್ಯನಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದಾದರೂ ಅಥವ ಕುಟುಂಬದ ಒಟ್ಟು ದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಅಥವ ಯಾವುದೇ ಕುಟೂಂಬದ ಸದಸ್ಯನ ದ್ರವ್ಯದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪಡೆದದ್ದಾದರೂ ಅಂತಹ ಕಲಿಕೆಯ ಲಾಭಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆತನು ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವ ಆತನ ಕುಟುಂಬವನ್ನಾಗಲೀ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯಾಗಲೀ ಅಥವ ಬಾಗವಾಗಿಯಾಗಲೀ ಕುಟುಂಬದ ಒಟ್ಟು ದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಅಥವ ಯಾವುದೇ ಕುಟೂಂಬದ ಸದಸ್ಯನ ದ್ರವ್ಯದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪೋಷಿಸಿದ್ದರೆ ಅಥವ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಕಲಿಕೆಯ ಲಾಭಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಕಾನೂನು ಬದ್ದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಂದರೇನು

ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತ/ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಸ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಇತರೆ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ವ್ಯವಹಾರದ ಅಪಾಯಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇರಲು, ಅದನ್ನು ಆಸ್ತಿಯ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಅಡಮಾನ ಅಥವಾ ಮಾರಾಟವು ಆಸ್ತಿಯ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವ ಕೇಂದ್ರ ಅಥವಾ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವವು ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತು, ದ್ರವ ಹಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತು ಯಾವುದೇ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಬಲವಾದ

ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಸಾದರ ಪಡಿಸದ ಹೊರತು ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧತೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ವಿವೇಕದ ವಹಿವಾಟಿನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಶಿಥಿಲವಾದ ಮನೆಯ ಮಾರಾಟವನ್ನು ನವೀಕರಿಸದ ಹೊರತು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಬಳಕೆಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ನವೀಕರಣವು ಅನಗತ್ಯವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅನಗತ್ಯ ಹಣದ ಹಣಹೂಡಿಕೆಯು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ "ಆಸ್ತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನ" ದ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವಾದ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಿದೆ, ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ತತ್ತ್ವದ ಮೇಲೆ ಅದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಂತದ ವಿವೇಕದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತತ್ವದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ವಿವೇಕತೆಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅಥವಾ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ನಂಬಿಕೆ ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು.[1]

ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು (1) ನಿಜವಾದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ, ಇದರರ್ಥ ಅಸ್ಥಿಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡವು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. (2) ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಖರೀದಿದಾರನು ನಿಜವಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ರುಜುವಾತು ಅಥವಾ ಅವರು ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮತ್ತು ವಿಪರೀತ ವಿಚಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪುರಾವೆಗಳ ಮೂಲಕ ಆತನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಡಬಹುದು. (3) ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ನಿರೂಪಣೆಗಳು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ವಾಚನಗಳನ್ನು ಪುರಾವೆಗಳಲ್ಲಿ

---

[1] ನಿರ್ಮಲ ಸಿಂಗ್ ವಿರುದ್ಧ ಸತ್ನಮ್ ಸಿಂಗ್ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1960 ರಾಜಸ್ತಾನ 313

ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ, ವ್ಯವಹಾರವು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಮೌಲ್ಯವು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಇತರ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ವಾಚನಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ವಾಚನಗಳಿಗೆ ಲಗತ್ತಿಸುವ ತೂಕ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. (4) ಕೋರ್ಟ್ಗೆ ತರಬಹುದಾದ ಪುರಾವೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಾರಾಟವನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಖರೀದಿದಾರರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೊರೆಯದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು, ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿಯಲ್ಲಿನ ಬರಹಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವರ (ಖರೀದಿದಾರನ) ನೆರವಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ.[1]

ಆದಾಗ್ಯೂ, 1956 ಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಸ್ಥಾನಮಾನದಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕರು (ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಓನರ್ಸ್) ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಎರಡು ಅನಿಶ್ಚಯತೆಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬಹುದು, ಅಂದರೆ (1) ಧಾರ್ಮಿಕ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ, ನೇರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಮರಣಿಸಿದ ಮಾಲೀಕನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದವರು ಆತನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂತಿರಬೇಕು ಮತ್ತು (2) ಅಗತ್ಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಅಂದರೆ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲು. ಈ ಎರಡು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕರು ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪ್ರತಿಫಲವೆಂದರೆ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲು, ಮಾರಾಟ

---

[1] ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಣಿ ವಿರುದ್ಧ ಶಾಂತ ಬಾಲ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1971 ಎಸ್.ಸಿ 1028

ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗಾದರೂ, ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರು ಅಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆಗಳಿಂದ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಬಹುದು.[1]

ಈ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲ ತೀರುವಳಿಯು ಕಾನೂನು ಬದ್ದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೇಸು ಹಾಕುವುದೇ ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಗಿರುವಾಗ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.[2]

ಯಾವುದೇ ಸ್ತ್ರೀ ಹಿಂದೂ, 1956 ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸ ಬಹುದೆಂದು ವಿವಾದದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಮಾತ್ರ, ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ವರ್ಗಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ, ಖರೀದಿದಾರನು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅಂದರೆ ವಿಧವೆಯ ಜೀವನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾದ ಏಕೈಕ ಉಳಿಕೆಯ ಹಕ್ಕು ಮಾತ್ರ. ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ವಿಧವೆಯ ಮರಣದ ನಂತರ ಖರೀದಿದಾರ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿ ಆಕೆಯ ಗಂಡನ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ಮರಳುತ್ತದೆ.[3]

ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದು ವಿಧವೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿ ಪರಭಾರೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ಪರಭಾರೆ ಕ್ರಮವು ಅಮಾನ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ

---

[1] ಬಂಡಾರು ರಮಣ ವಿರುದ್ದ ಗೆದೆಲ ಅಪ್ಪಾಲನಾಯ್ಡು – 2006 (6) ಎ.ಎಲ್.ಡಿ 413.

[2] ಗಂಗಾಧರನ್ ವಿರುದ್ದ ಜನಾರ್ದನ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1996 ಎಸ್.ಸಿ 2127

[3] ನರೇಶ್ ಕುಮಾರಿ ವಿರುದ್ದ ಶಾಕ್ಷಿ ಲಾಲ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1999 ಎಸ್.ಸಿ 928

ಮತ್ತು ಅದರ ಅವಿಭಾದ್ಯತೆಯು ಸೆಕ್ಷನ್ 14 ರ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಅಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ, ಅದು ಅಂತಹ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಯಿದೆ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಅದನ್ನು ಬಹುಶಃ ಸವಾಲು ಮಾಡುವ ಇಬ್ಬರು ವಿಧವೆಯರು ವಿಧವೆ ಮತ್ತು ಸಂಭಾವ್ಯ ವಾರಸ್ಸುದಾರರು ಎಂದು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ; ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಸವಾಲು ಮಾಡಬಹುದೆ?............ ವಿಧವೆ ಈಗ ಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕರಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಡುವ ಆಸ್ತಿಯೆಂದರೆ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಆಕೆಯು ಹೊಂದಿದ್ದ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು; ಹಿಂದೆಂದೂ ಅವಳು ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಿದ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿ, ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಂದ ಪರಭಾರೆ ಆಗಿರುವ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕರಾಗಿ ಅವಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕರೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. <– ಇದು ಅಲಹಾಬಾದ್ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪು. [1] ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಭಾರೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ತೀರ್ಪು ಹೊರಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳಾ ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪರಭಾರೆ ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆ 1956 ರ ಕಾನೂನು ಬರುವ ಮೊದಲು, ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದೇ ಪರಭಾರೆ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಘೋಷಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಕೇಸನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅದನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವವರಿಗೆ (ರಿವರ್ಷನರ್ಸ್)

---

[1] ಬಿ.ಹನುಮಾನ್ ಪ್ರಸಾದ್ ವಿ. ಇಂದ್ರಾವತಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1958 ಅಲಹಾಬಾದ್ 304

ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಈ ನಿರ್ಧಾರದ ಪರಿಣಾಮ. ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆ, 1956 ರ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಂದಿನಿಂದ ಈ ದಾವೆ ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲಹಾಬಾದ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು ದೋಷದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.[1]

ಪ್ರಶ್ನಿತ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಕಾನೂನು ಬದ್ದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಒತ್ತಡ ಇತ್ತು, ಆ ತಕ್ಷಣದ ಅಪಾಯವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆ ಅಥವ ಅಂತಹ ನಂಬಿಕೆಯ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆಗುವ ಲಾಭ, ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.[2] ತಂದೆ ತನ್ನ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಅಡಮಾನ ಮಾಡಿ ಸಾಲ ಪಡೆದಿದ್ದನು ಅದು ಕಾನೂನುಬದ್ದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಸಾಲ ತೀರುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಡಿಕ್ರಿ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಅಮುಲ್ಜಾರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಗ ತಕರಾರು ತೆಗೆದು ಅಂತಹ ಸಾಲ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅಥವ ಅನೈತಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಅಥವ ಕಾನೂನು ಭಾಹಿರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಆತ ಸಫಲನಾಗಬಹುದು.[3]

"ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಮತ್ತು ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಅನುಸಾರ, ಖರೀದಿದಾರನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ, ಅವರು ಮುಂದುವರೆದ ತಾನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ ಮೊತ್ತದ ಪ್ರತಿ ಕಣವೂ

---

[1] ರಾಧಾ ರಾಣಿ ಭಾರ್ಗವ ವಿ. ಹನುಮಾನ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಭಾ.. –ಎ.ಐ.ಆರ್ 1966 ಎಸ್.ಸಿ 216

[2] ಬೀರಮ್ ಪ್ರಕಾಶ್ ವಿರುದ್ದ ನರೇಂದ್ರ ದಾಸ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1966 ಎಸ್.ಸಿ 1011

[3] ಫಕೀರ್ ಚಂದ್ ವಿರುದ್ದ ಹರ್ನಾಮ್ ಕೌರ್ – 1967 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 68

ಕುಟುಂಬ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ".[1]

ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಕಾನೂನು ಅವರ ವ್ಯವಹಾರದ ಮಾನ್ಯತೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಪೂರ್ವಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕೃತ್ಯಗಳು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಇನ್ನಿತರ ಸದಸ್ಯರು ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು, ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಬಹುದಾದ ಹಕ್ಕು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ. ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಅಥವಾ ಅಂತಹ-ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದು. ಅಂತಹ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ತಾನೇ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಂಜಸವಾದುದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ತಾನು ಮಾಡಿದನೆಂದು ಖರೀದಿದಾರರು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವರ್ಗಾವಣೆಯು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ, ಅದು ನಿರರ್ಥಕ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮದ್ರಾಸ್, ಬಾಂಬೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರೀಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನ ಬಾಗದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅಂತಹ ಇತರೆ ಬಾಗದ ವರ್ಗಾವಣೆಗಳು ನಿರರ್ಥಕವಾಗುತ್ತವೆ. ಖರೀದಿದಾರನು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನ ಪಾಲನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಖರೀದಿದಾರರು ಅದಕ್ಕಿಂತ

---

[1] ರಾಧಕೃಷ್ಣದಾಸ್ ವಿರುದ್ಧ ಕಲುರಾಮ್ - 1963 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 648

ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣ ವರ್ಗಾವಣೆಯು ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿದೆ.[1]

ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೇ ಎಂಬ ವಿವಾದಾಂಶ ಇದ್ದರೆ, ವಹಿವಾಟಿನ ಎಲ್ಲ ಮೂಲ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿತ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವವರು ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಮುಖ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ನಿರೂಪಣೆಯ ದಾಖಲೆ, ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಲಘುವಾಗಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.[2]

ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ, ಅವಿಭಕ್ತ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಂದೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನನ್ನು ಕರ್ತ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಗಳ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ/ಅಡಮಾನ ಸಾಲ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಪಾವತಿಸಬೇಕಾದ ಸರಕಾರಿ ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ಸಾಲಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸುವುದು, ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಪುರುಷ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಮತ್ತು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಯ ವೆಚ್ಚಗಳು, ಕುಟುಂಬ ವೆಚ್ಚಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಗತ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾಗು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಮರು ಪಾವತಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ತೀರ್ಪುಗಳ ಮೂಲಕ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ....

---

[1] ಮೇನ್ಸ್ ಹಿಂದು ಲಾ 11ನೇ ಆವೃತ್ತಿ 396.

[2] ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಈಶ್ವರ್... ವಿರುದ್ಧ. ಪ್ರತಾಪ್ಮಲ್ ಬಗರಿಯಾ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1951 ಎಸ್.ಸಿ 214

ಖರೀದಿದಾರನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಿದರೆ, ಕರ್ತನ ಹಿಂದಿನ ತಪ್ಪು ನಿರ್ವಹಣೆಯಿಂದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಖರೀದಿದಾರನು ತಪ್ಪು ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಕಾರಣವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವರು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ವಿಫಲವಾದರೂ ಸಹ, ಅಂತಹ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಒಂದು ನಂಬಿಕೆಯ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದರೆ, ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವತಃ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದಾದರೆ, ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲಾಗುವುದು.[1]

ಹಿಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅರ್ಜಿಸಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಅಲ್ಲದ ಮಹಿಳೆಗೆ ಬಾಗಾಂಶ ಇರುವಾಗ ಆತ ಕರ್ತನಾಗಿ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಿದ್ದಾಂತಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ[2] (1) ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮಹಿಳಾ ಸಂಬಂದಿಯ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಅಳತೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅಥವಾ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಆ ಕೂಡಲೆ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, (ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್) ಪಾಲು ಸ್ವತಃ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ಅರ್ಜಿಸಿದವುಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು ಅಥವಾ ಅವಳು

---

[1] ನಚ್ಚಿತ್ತರ್ ಕೌರ್ ವಿರುದ್ದ ಕೇಹರ್ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2006 ಪಂಜಾಬ್ ಹರ್ಯಾಣ 233

[2] ಮೆಲಗಿರಿಯಪ್ಪ ವಿರುದ್ದ ಲಲಿತಮ್ಮ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1961 ಕರ್ನಾಟಕ 152

ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಆಕೆ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಮ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ವಿಭಾಗದ ಮೂಲಕ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಆಕೆಯ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ಅಂತಹ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಪಡೆದ ಸ್ವತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಧನ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಅವಿಭಜಿತ ಆಕೆಯ ಬಾಗ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಬಾಗವಾಗುತ್ತದೆ. (2) ಎಲ್ಲಿವರೆಗೆ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಾಗವಾಗಿ ಬಾಗಾಂಶ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಗಳು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ಆ ಒಬ್ಬ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಸ್ವಾಧೀನ ಮತ್ತು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಮಿತಾಕ್ಷರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಿಗಿರುವಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಆತ ಮಹಿಳಾ ಸದಸ್ಯಳ ಬಾಗಾಂಶಕ್ಕೆ ದಕ್ಕೆ ತರುವಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ; (3) ಅಂತಹ ಮಹಿಳಾ ಸಂಬಂದಿಯು ಸದರಿ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು, ಅದು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಅಥವ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಲಾಭಕ್ಕೆ (ಅನುಕೂಲ, ಹಿತ,) ಅಲ್ಲವೆಂದು ಅಥವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮೀರಿದ್ದೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು.

ಹಿಂದಿನ ಸಾಲವನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದೆ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ, ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇರುವಾಗ್ಗೆಯೂ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಬಾದಿಸುತ್ತದೆ.[1]

---

[1] ಫಕೀರಪ್ಪ ವಿರುದ್ದ ವೆಂಕಟೇಶ್ – 1976 (2) ಕರ್,ಎಲ್.ಜೆ 186

ಮಾರಾಟ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದಂತೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಈ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಮಾರಾಟವು ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿತ್ತು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸವಾಲು ಇರುವುದರಿಂದ, ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಮಾರಾಟಗಾರರಿಂದ ದುರ್ಬಳಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೊರತರಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತಹ ಖರ್ಚುಗಳ ಜ್ಞಾನ ಯಾವಾಗಲೂ ವಾದಿಗಳ ಜ್ಞಾನದೊಳಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಖರೀದಿದಾರರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಪುರಾವೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ತರಲಾಗದಿದ್ದಾಗ, ಮಾರಾಟ ಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ಬರಹಗಳು ಖರೀದಿದಾರನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಾದಿಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಒಂದು ಊಹೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗುತ್ತದೆ.[1]

"ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತಂದೆ ಅಥವಾ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಿಂದ ಮಾರಾಟವಾಗಿರುವುದು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲು, ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ತಂದೆ ಅಥವಾ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನು ವಿವೇಕದ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವರು ಅದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಹಿಂದು ತಂದೆ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ವಿವೇಕದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಆದರೆ

---

[1] ಫಕೀರಪ್ಪ ವಿರುದ್ಧ ಮಲ್ಲಪ್ಪ – 2004 (3) ಕರ್.ಎಲ್.ಜೆ 154

ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಸಮರ್ಪಕ ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ಬಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದ ವಹಿವಾಟು ಮತ್ತು ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದರೂ, ತಂದೆ ಅಥವಾ ಪೋಷಕರು ಆಸ್ತಿಗಳ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಅಥವಾ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನು ಆಸ್ತಿಯ ಏಕಮಾತ್ರ ಮಾಲೀಕನಲ್ಲ. ವಿಭಜನೆ ನಡೆಯುವವರೆಗೆ ಸಹ ಅವರ ಪಾಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳಲ್ಲಿ ಒಡೆತನವು ನಿಂತು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಘಟಕವಾಗಿ ಒಯ್ಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ, ಆದುದರಿಂದ, ಕೇವಲ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕ್ರಮವು ವಿವೇಕಯುತವಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳು ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯ. ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ., ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳು ತಂದೆಯ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಿಂದ ಬಂಧಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ,"[1]

ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ಪರಬಾರೆ, ಬಗ್ಗೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ [2] ದೇವುಲಪಲ್ಲಿ ಕಾಮೇಶ್ವರ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ವಿ. ಪೊಲಾವರಪು ವೀರಾಚಾರ್ಲು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಈ ಹಲವು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1. ತಂದೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಇದು ಮಾರಾಟಮಾಡಲು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗುತ್ತದೆ.

2. ತನ್ನ ಗಂಡನ ಆಸ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ವಿಧವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಅವಳು ಇತರೆ ವಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸುವಂತೆ ಆಕೆಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಪತಿಯ ಆತ್ಮದ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕ

---

[1] ದುದ್ ನಾಥ್ ವಿ ನಾರೈನ್ ರಾಮ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1966 ಅಲಹಾಬಾದ್

[2] https://indiankanoon.org/doc/31762/ – (1911) ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 34 ಮದ್ರಾಸ್ 422

ಸಮಾರಂಭಗಳು ಅಥವಾ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

3. ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯರು "ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದ ಕುಟುಂಬ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ" ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಪರಬಾರೆ ಮಾನ್ಯವಾಗುವುದು.

4. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಆದರೆ ಒಂದು ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಮಂಜಸವಾದುದ್ದು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

5. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತಹ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಗೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅದನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಯಾವ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಅಥವಾ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಸೂಚಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

6. ಇದು ಕುಟುಂಬದ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ಆಧಾರ, ಕುಟುಂಬದ ಅಸ್ತಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಹಾರದ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ವೇಳೆ, ಮದುವೆ ಮತ್ತು ಮುಂತಾದ ಅಗತ್ಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಸಮಾರಂಭಗಳು, ಸಮರ್ಪಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರಾದ್ಧ ಸಮಾರಂಭ, ಮತ್ತು ಮೇಲಿನ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ಮರುಪಾವತಿಸಲು.

7. "1884–35 ರಲ್ಲಿ ಟಾಗೋರ್ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ" ಭಟ್ಟಾಚ್ಯಾತ್ಯ ಪುಟ 488 ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅನಿವಾರ್ಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮಾರಂಭಗಳು, ಮದುವೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಜನಿವಾರ ದೀಕ್ಷಾಬಂದನ,

ಮೃತಸಂಸ್ಕಾರ, ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ, ಸಮಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಣೆಗಳು, ಕುಟುಂಬದ ಪದ್ಧತಿ ಆಚರಣೆಗಳು, ಕುಟುಂಬದ ಜೀವನೋಪಾಯಗಳು, ಯುವ ಸದಸ್ಯರ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪೂರ್ವಿಕ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸುವುದು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಋತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು, ಇವುಗಳು ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚದ ಸಾವಿರ ಇತರ ಕಾರಣಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಹಿಂದೂ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ"

8. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಲು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಪುನರಾರಂಭಿಸಲು ಎಮ್ಮೆಗಳ ಒಂದು ಹಿಂಡನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಒಂದು ಮೊತ್ತದ ಹಣವನ್ನು ಎರವಲು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು, ಇದು ತಂದೆಯನ್ನು ಪೋಷಣಾಂಶವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ರೀತಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಸಾಲದ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಒತ್ತಡದ ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ.

9. ಕುಟುಂಬ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಒಂದು ಸಮಂಜಸವಾದ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಭಾವ ಆಗಿದ್ದು, ಕುಟುಂಬದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವವರು ಸ್ವತಃ ಕುಟುಂಬದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ವಹಿವಾಟುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕು, ಆದರೂ ಅವರು ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾರಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಷ್ಟವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ತಡೆಯಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಮಂಜಸವಾದ ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸಹ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನ ತೀರ್ಪಿನ ವ್ಯಾಯಾಮಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿಸಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆಗಳ ಅಗತ್ಯದಿಂದ ಆತನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಆದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮೈನರ್ ಮಗನಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದಿರಬಾರದು.

10. ಸರ್ವಾನಾ ಟೆವನ್ ವಿ. ಮುಟ್ಟಾಯಿ ಅಮಲ್ಲ್ (1871) ಎಂ.ಹೆಚ್.ಸಿ.ಆರ್. 371. ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಿಂದ ಒಂದು ಅಡಮಾನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಾಗಿತ್ತು, ಇದು ಒಂದು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಮದುವೆಯ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಉಂಟಾದ ಸಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರಬಾರೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಸಮಂಜಸವಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲಾಗಿತ್ತು.

11. ಗ್ಯಾರಿಬುಲ್ಲಾ ವಿ. ಖಲಾಕ್ ಸಿಂಗ್ (1893) ಐ.ಎಲ್.ಆರ್. 25 ಎ.ಎಲ್.ಎಲ್. 407 ರಲ್ಲಿ, ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಜೂನಿಯರ್ ಸದಸ್ಯರ ಮದುವೆಗೆ ಒಂದು ಸಾಲ ಒಪ್ಪಂದದ ಬಗ್ಗೆ ನುಡಿಯುತ್ತದೆ, ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಬಂಧಿಸುವಂತೆ ಪರಬಾರೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಿತು.

12. ಪುತ್ರರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಅಥವಾ ವಿಧವೆಯಾದ ತಾಯಿಯಿಂದ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭಾಗವನ್ನು ಧಾನವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಕರಾರುವಕ್ಕಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥಿಸಬಾರದು, ರಾಮಾಸಮಿ ಅಯ್ಯರ್ ವಿ. ವೆಂಗಿದ್ಡಿಮಿ ಅಯ್ಯರ್ (1899) ಐಎಲ್ಆರ್ 22 ಮ್ಯಾಡ್. 113 ಮತ್ತು ಕುಡುತಮ್ಮ ವಿ. ನರಸಿಂಹಚಾರುಲು (1907) 17 ಎಂ.ಎಲ್.ಜೆ. 528.

13. ಶ್ರೀ ಮೇನ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ "ಹಿಂದೂ ವಿವಾಹವು ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ತವ್ಯದ ನೆರವೇರಿಕೆಯಾಗಿದೆ", ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪುಟ 108, ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ ತನ್ನ ಟಾಗೋರ್ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ, ಮೊದಲ ಆವೃತ್ತಿ, ಪುಟ 30 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: " ದ್ವಿ ಜನ್ಮ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಪುನರುತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಹತ್ತು ಸಂಸ್ಕರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಬಹ್ಲರ್

ಹೇಳುತ್ತಾರೆ (ಪುಟ 873, ಟಿಪ್ಪಣಿ (ಎಫ್) "ವಿವಾಹವು ಬಲವಾಗಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಿದೆ." ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಯೂಖಾ, ಸಂಸ್ಕಾರ ಭಾಸ್ಕರ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರ ರತ್ನಮಾಲ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕೃತ ಲೇಖನಗಳಾಗಿದ್ದು, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಾಷೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಯು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು ಎಂದು ತೋರಿಸಿದೆ.

ಛತ್ತೀಸ್ಗರ್ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ರಾಮೇಂದ್ರ ರಾವ್ ವಿ. ದಿನೇಶ್ ಚಂದ್ ವರ್ಮ – 2010 ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ[1] ಹಿಂದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನ ಅಧಿಕಾರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು ಕಾನೂನಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ:

1. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ಮೌಲ್ಯಕ್ಕೆ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಬಾರೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕರ ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಾದಿಸಲು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಪರಬಾರೆಯಾಗಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. (ಪ್ಯಾರಾ (ಕಂಡಿಕೆ) 243 ಮುಲ್ಲಾ ಹಿಂದು ಲಾ 19 ನೇ ಆವೃತ್ತಿ)

2. ಅಂತಹ ವಹಿವಾಟನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಿಂದ ಕಾನೂನು ಅಗತ್ಯತೆಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಅದನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ಪರವಾಗೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬದ್ದ ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಶು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯ ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನ, ತನ್ನದೇ ಅಲ್ಲದ ಹೊಣೆ ವಿಧಿಸಲು ಸೀಮಿತ ಮತ್ತು ಅರ್ಹವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು

[1] https://indiankanoon.org/doc/7361358/

ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಗತ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಖರೀದಿದಾರನು ಮಾರಾಟ ಅಥವಾ ಅಡಮಾನದ ಅಗತ್ಯತೆಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಬಾಧ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಖರೀದಿದಾರನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಅಥವಾ ಸರಿಯಾದ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಸುದೀರ್ಘ ವಿಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.

3. ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಅವರ ವಿರುದ್ಧದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವಂತೆ ಅವನಾಗೆ ಅಥವಾ ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಪ್ರಕರಣದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನೆಂದು ಮತ್ತು ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

4. ಮೈನರ್ ಪುತ್ರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. (ಪ್ಯಾರಾ (ಕಂಡಿಕೆ) 254 ಮುಲ್ಲಾ ಹಿಂದು ಲಾ 19 ನೇ ಆವೃತ್ತಿ)

5. ಬಾಂಬೆ, ಮದ್ರಾಸ್, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಲಾದ ಮಿತಾಕ್ಷರಾ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ತನ್ನ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ

ಪರಬಾರೆ ಮಾಡಬಹುದು ಅಥವ ಜಂಟಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಭಾಗವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಅವಿಭಜಿತ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಬಾರೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಹೇಗಾದರೂ, ಅವರು ಪರಬಾರೆ ಮಾಡಲು ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಆಸಕ್ತಿ, ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಸ್ತಿ, ವಿಭಜನೆಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ತನ್ನದೇ ಆದಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅವರು ಪರಬಾರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂತಹ ಪರಭಾರೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹದ್ದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪರಭಾರೆಯ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. (ಪ್ಯಾರಾ (ಕಂಡಿಕೆ) 259 ಮುಲ್ಲಾ ಹಿಂದು ಲಾ 19 ನೇ ಆವೃತ್ತಿ)

6. ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಖರೀದಿದಾರನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ, ಮಾರಾಟಗಾರನನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ದಾವೆ ಹೂಡಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮರು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾರಾಟಮಾಡದ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳು ಅರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವನಿಗೆ ಮಾರಾಟವಾಗಿರುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಂತಹ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ವಿಭಾಗದ ಆದೇಶವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅವನು ತನ್ನ ಮಾರಾಟಗಾರನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ದಾವೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡದ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕಾಗಿ ತಂದಾಗ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಖರೀದಿದಾರರು ವಾದಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವಂತೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಆದೇಶವನ್ನು ರವಾನಿಸಿ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಾರಾಟಗಾರರ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಆದೇಶವು ಖರೀದಿದಾರರಿಗೆ ಘೋಷಣೆಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು

ವಿಭಜನೆಯಿಂದ ದೃಢೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅವರು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಖರೀದಿದಾರನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತಷ್ಟು ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಅಮುಲ್ಜಾರಿ ಮಾಡುವುದು, ಖರೀದಿದಾರನು ವಾದಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನಕೊಡಲು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವಾಗ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ತಡೆಹಿಡಿದು, ಆ ಅವಧಿಯ ಅಂತ್ಯದ ಮೊದಲು, ಖರೀದಿದಾರನು ವಾದಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿ, ನಂತರ ಆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಲೇವಾರಿ ತನಕ ಈ ವಾಸ್ತವ್ಯವು ಮುಂದುವರೆಸಬೇಕು, ಆದರೆ ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಆ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ತರಲಾಗದಿದ್ದರೆ, ನಂತರ ಅಮುಲ್ಜಾರಿ ತಡೆ ಹಿಡಿದಿರುವುದು ರದ್ದುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

7. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ಮೌಲ್ಯಕ್ಕೆ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕರು ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಭಾದಿಸಲು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. (ಪ್ಯಾರಾ (ಕಂಡಿಕೆ) 243 ಮುಲ್ಲಾ ಹಿಂದು ಲಾ 19 ನೇ ಆವೃತ್ತಿ)

ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆ, ರಿವರ್ಶನರ್ಸ್ (ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವವರ) ಹಕ್ಕು

ಹಿಂದೂ ವಿಧವೆ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ತರಾಧಿಕರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯುವುದು ಅವಳ ಪತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಸತ್ತ ಮಗನ ವಿಧವೆಯಾಗಿ 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮೊದಲು ಹಿಂದು ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕುಗಳ ಆಸ್ತಿ ಕಾಯಿದೆ, 1937 ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮಹಿಳಾ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಎಂದು ಸೀಮಿತ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಳು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಆಕೆ ಆನಂದಿಸಲು ಅಥವಾ ನಾಶಪಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿ

ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವ ಅಥವ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳು[1] ಆದರೆ ಅಂತಹ ವಿನಾಶ ಅಥವಾ ಪರಭಾರೆ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಥವಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಗಂಡನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಪರಭಾರೆಯಿಂದ ಹರಿಯುವ ಅವಶ್ಯಕ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಪರಭಾರೆಯಾಗುವುದು ಆಸ್ತಿ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಗಾಯಿತರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪರಭಾರೆಪಡೆದವರಲ್ಲಿ, ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವವರು (ರಿವರ್ಷನರ್ಸ್) ಅದರ ಸಿಂಧುತ್ವವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸದಂತೆ ತಡೆಹಿಡಿಯಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ, ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರುವವ ಅಥವ ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. –> 'ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕ' ಎಂಬ ಪದವಿನ್ಯಾಸ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಇದು ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥೈಸಬೇಕು. ಪದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕಿನ ಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಹಕ್ಕುಗಳು. ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂದಿಸಿದಂತೆ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವವು ಹಲವಾರು ಘಟಕಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಅದುವೆಂದರೆ, ವಾಸ್ತವಿಕ ಅಥವಾ ರಚನಾತ್ಮಕ ಸ್ವಾಧೀನದ ಹಕ್ಕನ್ನು, ಆನಂದಿಸಲು ಇರುವ ಶಕ್ತಿ, ಅಂದರೆ, ಅದನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಹ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಬಳಕೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು, ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲು, ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲು ಇನ್ನಿತರೆ. ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಬಂಧ ಅಥವಾ ಈ

---

[1] ಕಲಾವತಿಬಾಯ್ ವಿ. ಸೌರ್ಯಾಬಾಯ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1991 ಎಸ್.ಸಿ 1581

ಹಕ್ಕುಗಳ ಆಚರಣೆ ಮಿತಿಯನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವುದು ಸೀಮಿತ ಅಥವ ಅಗತ್ಯ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದ ಮಾಲೀಕತ್ವವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಆಸ್ತಿಯ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಅದರ ಪರಭಾರೆ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಬಂಧ. ಅಂತಹ ನಿರ್ಬಂಧ ಅಥವಾ ಪರಿಮಿತಿ ಕಾನೂನಿನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಅಥವಾ ದಾಖಲೆಯಿಂದ ಅಥವ ಉಪಕರಣದಿಂದ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಹಿಂದೂಗಳ ಕಾನೂನಿನ ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಕಾನೂನು ವಿಷಯವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಹಿಂದು ವಿಧವೆ, ವಿವಿಧ ಶಾಲೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಬನಾರಸ್, ಬಂಗಾಳ ಅಥವಾ ಮಿಥಿಲಾ ಮತ್ತು ಬಾಂಬೆ ಪುರುಷರು ಅಥವಾ ಮಹಿಳಾ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕರಾಗಿ ಮತ್ತು ಸೀಮಿತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. –> 1956 ರ ಮೊದಲು, ಹಿಂದೂ ವಿಧವೆ ಮಾಡಿದ ಯಾವುದೇ ಪರಭಾರೆ ಅಥವಾ ವಿಧವೆಯ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ನಿಷೇಧದಿಂದ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಅಥವ ಅನುಮತಿ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿರುವ ಪರಭಾರೆ ಹೊಂದಿದವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿರುವ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ಸಂಭಾವ್ಯ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಸಬಹುದಾದ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಯಾವುದೇ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವವರ (ರಿವರ್ಶನರ್ಸ್) ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮುಸುಕಾಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದ್ದರೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪರಭಾರೆ ಹೊಂದಿದವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನವು ವಿಶ್ವದ ವಿರುದ್ಧ ಉತ್ತಮವಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಅವಳ ಹಕ್ಕು ವಿಧವೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವಳ ಆಸಕ್ತಿಯು ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವವವರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು, ಗರಿಷ್ಠ, ಅವಳ ದಾನಿಯ ಅಥವಾ ವರ್ಗಾಯಿತನ ಜೀವಿತಾವಧಿ ವರೆಗೆ. ಇದು ಆಸಕ್ತಿಯ ಅವಧಿಯಂತೆ, ಸಡಿಲವಾಗಿ, ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು ಅಮಾನ್ಯ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾಗಿರುವುದು

ದಾನ ಪಡೆದವನ ಅಥವ ವರ್ಗಾವಣೆ ಪಡೆದವನ ಸಾವಿನ ಮೇಲೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ, ದಾನಿ ಅಥವ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದವನ ಸಾವಿನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತ. ಅಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆ ತನ್ನ ವಿಧವೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆಕೆಯು ಕಲಂ 14 ರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಅದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತದ್ದಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ನಿರರ್ಥಕ ಅಲ್ಲ, ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು, ಸರ್ಕಾರ ಸೇರಿದಂತೆ ವಾರಸ್ಸು ಇಲ್ಲದಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು; ಆದರೆ ವಿಧವೆಗೆ ಅದು ಭಾದಿಸುತ್ತದೆ. –> ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ವಿಧವೆ ಮಹಿಳಾ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವವರಿಗೆ (ರಿವರ್ಶನರ್ಸ್) ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 14 ರಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಪಡೆದ ಮಹಿಳೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕಳು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಪನ್ನಿತ್ತಿದೆ. ಅದು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಸಾದ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಇತರೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವವರಿಗೆ (ರಿವರ್ಶನರ್ಸ್) ಹಿಂದು ವಿದವೆ ಸತ್ತ ನಂತರ ಪೂರ್ತಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಾಪಸ್ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು ಪ್ರಾರಂಬವಾಗಿ ಅದು ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ನಿರರ್ಥಕ ಗೊಳಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಘೋಷಣಾ ಕೇಸನ್ನು ಹಾಕುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ."

ಬೇನಾಮಿ ಆಸ್ತಿಗಳು

ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಿರುವ ಆಸ್ತಿಗಳು, ಅದು ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಬೇರೆಯವರದ್ದು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು 19–05–1988 ರಿಂದ ಸಾದ್ಯವಿಲ್ಲ, ಕಲಂ 3 ಮತ್ತು 4 ಬೇನಾಮಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಪ್ರತಿಬಂದಕ ಕಾಯ್ದೆ 1988 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಮತ್ತು ಇದು 01–11–2016 ರಿಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿರುವಂತೆ, 01–11–2016ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ನಂಬಿಕಸ್ಥ ಹಣಕಾಸು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು

ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಹೆಂಡತಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಮದುವೆಯಾಗದ ಮಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಬೇರೆಯವರ ಒಳತಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಹೊಂದುವುದು, ಅನುಮತಿ ಇತ್ತು ಆದರೆ 01–11–2016 ರಿಂದ ಅಂತಹ ಅಥವ ಇನ್ನಿತರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇನಾಮಿ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಪರಾಧ ಅಂತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಕಲಂ 2 (9) ರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ನಾಲ್ಕು ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಗಳು ಬೇನಾಮಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ. (1) ಆಸಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಾರ್ತಾ, ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯ, ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಂದಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯ ಪರಿಗಣನೆಯನ್ನು ಹಿಂದೂ ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಪಾವತಿಸಲಾಗಿದೆ; (2) ಆಸಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆರ್ಥಿಕ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮತ್ತು ಇವರು ಸೇರಿ, ಒಬ್ಬ ಟ್ರಸ್ಟಿ, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ, ಪಾಲುದಾರ, ಕಂಪೆನಿಯ ನಿರ್ದೇಶಕ, ಒಂದು ಡಿಪಾಸಿಟರಿ ಅಥವಾ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿರುವ ಒಬ್ಬ ಡಿಪಾಸಿಟರಿಯ ಏಜೆಂಟ್ ಆಗಿ ಡಿಪಾಸಿಟರಿ ಆಕ್ಟ್, 1996 (1996 ರ 22) ಕೆಳಗೆ ಮತ್ತು ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಸೂಚಿಸಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು; (3) ಆಸಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ಮಗುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೂಲ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಪಾವತಿಸಲಾಗಿದೆ; (4) ತನ್ನ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿ ಅಥವಾ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾದ

ಪೂರ್ವಜರು ಅಥವಾ ಸಂತತಿಯವ (ಲೀನಿಯಲ್ ಅಸೆಂಡೆಂಟ್ ಆರ್ ಡಿಸೆಂಡೆಂಟ್) ಆಸಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ–ಮಾಲೀಕರಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರು ಅವರ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿ ಅಥವಾ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾದ ಪೂರ್ವಜರು ಅಥವಾ ಸಂತತಿಯವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯ ಪರಿಗಣನೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತಿಳಿದಿರುವ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಪಾವತಿಸಲಾಗಿದೆ;

ಹಾಗಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದು ಎಂದು ತೋರದ ಹೊರತು, ಅದನ್ನು ಬೇರೆಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಿರುವುದನ್ನು ಬೇನಾಮಿಯಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಿದೆ ಎಂದು ವಿಭಾಗ ಕೋರಿ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಸಫಲರಾಗಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಕಲಂ 2(24) ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಎಂದು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದ್ದು. ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬವು ಸದಸ್ಯನಲ್ಲದವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೇನಾಮಿ ಆಸ್ತಿ ಖರೀದಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿಗೆ ಸಹೊದರ ಅಥವ ಸಹೋದರಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೇನಾಮಿ ಆಸ್ತಿ ಅರ್ಜಿಸಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ದಾವೆ ಹೂಡಲು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಅದನ್ನು ಬೇನಾಮಿ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿಡಲಾಗಿದೆ. ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನೊಂದಾಯಿತ ಕ್ರಯಕರಾರಿನ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಬೇನಾಮಿ ವ್ಯವಹಾರ ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಲಂ 2(9) (ಡಿ) ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ನೊಂದಾವಣಿಯಾಗದ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಶುಲ್ಕ ಕಟ್ಟದ ಕಲಂ 53ಎ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯ ವ್ಯವಹಾರವು ಬೇನಾಮಿ ವ್ಯವಹಾರ ಅಂತ 01–11–2016 ರಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ

ನೋಡಿ, 05–09–1988 ರಿಂದ ಬೇನಾಮಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನಿರ್ಬಂದಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅಪರಾಧ ಅಂತ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಬೇನಾಮಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ನಂಬಿಕಸ್ಥ ಹಣಕಾಸು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಹೆಂಡತಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಮದುವೆಯಾಗದ ಮಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಬೇರೆಯವರ ಒಳತಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಹೊಂದುವುದು, ಅನುಮತಿ ಇತ್ತು. ಆದರೆ 01–11–2016 ರಿಂದ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಅನುಮತಿ ಇದ್ದವರ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತರಲಾಯಿತು. ಆದರೆ 05–09–1988 ರಿಂದ ಬೇನಾಮಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನಿರ್ಬಂದಿಸಿ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರುವುದು ಅಳಿಸಿಹಾಕಿಲ್ಲ. 01–11–2016 ರ ಮೇಲೆ ಬೇನಾಮಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಪರಾಧವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಇದೇ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಹಾಲಿ ಇರುವ ಕೇಸುಗಳಿಗೆ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ 19–05–1988 ರ ನಂತರ ಕೇಸು ಹಾಕಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹಾಕಿರುವ ಕೇಸುಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತವೆ ಎಂದಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈಗ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾದ ಅಂಶಗಳು 01–11–2016 ರ ನಂತರ ಹಾಕಿರುವ ಕೇಸುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[1] ತೀರ್ಪಿನ ಸಿದ್ದಾಂತದಂತೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬಹುದು.

2016 ರಲ್ಲಿ ಬೇನಾಮಿ ಕಾಯ್ದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು[2] ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಿದೆ ಅದನ್ನು ಬೇನಾಮಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಕಲಂ 2(9) ಅರ್ಥೈಸಲು

---

[1] ರಾಜಗೋಪಾಲ ರೆಡ್ಡಿ ವಿ. ಪದ್ಮಿನಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರನ್ – 1995 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 630

[2] ಓಂಪ್ರಕಾಶ್ ಶರ್ಮ ವಿ. ರಾಜೇಂದ್ರಪ್ರಸಾದ್ – 2015 (15) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 556

ಮಾತ್ರ ಅವಲೋಕಿಸೋಣ. "ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪತಿ ಆಸ್ತಿಯ ಖರೀದಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿರುವ ಬೇನಾಮಿ ಖರೀದಿಯ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆ ಮತ್ತು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವ ತನಕ ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕುಗಳ ಆಸ್ತಿ ಕಾಯಿದೆ, 1937 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೃತ ಪತಿನ ಎಸ್ಟೇಟ್ಗೆ ಹಿಂದು ವಿಧವೆಗೆ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪತಿಯಿಂದ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗಂಡನ ಮರಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತ ಜೀವನವು ಒದಗಿಸಲು ಭಾರತೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕೃತವಾದ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ, ಇದು ಬೇನಾಮಿ ಟ್ರಾನ್ಸಾಕ್ಷನ್ಸ್ (ನಿಷೇಧ) ಕಾಯಿದೆ, 1988 ರ ಸೆಕ್ಷನ್ 3 ರಲ್ಲಿ ವಿವರಣಾ ಷರತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯತೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. (2016 ರಲ್ಲಿ ಈ ಷರತ್ತು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ) ಇದು ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡನಿಂದ ಆಸ್ತಿಯ / ಮಾರಾಟದ ವಹಿವಾಟಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇತರ ಸಂಗತಿಗಳ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬೇನಾಮಿ ಖರೀದಿಸಿದ್ದರೇ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಲ್ಲಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ." ಇದೇ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ಇನ್ನೊಂದು ಹಳೇ ಕೇಸನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ[1] ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರವು ಬೇನಾಮಿಯೇ ಅಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಅರಿಯಲು ಕೆಲವು ಸಂಧರ್ಬಗಳನ್ನು ಕೋರ್ಟ್ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ – ಸಂಧರ್ಬಗಳು –

---

[1] ಜಯದಯಲ್ ಪೋದ್ದರ್ ವಿ. ಬೀಬಿ ಹಜ್ರಾ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1974 ಎಸ್.ಸಿ 171

"(1). ಯಾವ ಮೂಲದಿಂದ ಸದರಿ ಹಣ ಬಂತು, (2) ಖರೀದಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸದರಿ ಆಸ್ತಿಯ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನ, (3). ಬೇನಾಮಿ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಆ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಉದ್ದೇಶ, (4). ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧ, ಇದು ಯಾವುದೇ, ಹಕ್ಕುದಾರ ಮತ್ತು ಆಪಾದಿತ ಬೇನಾಮಿದಾರನ ನಡುವೆ; (5). ಮಾರಾಟದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಮಲೀಕತ್ವದ ಪತ್ರಗಳ ಸ್ವಾಧೀನ (6). ಮಾರಾಟದ ನಂತರ ಸಂಬಂದಿಸಿದ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡವಳಿಕೆ ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ವಿಚಾರವಾಗಿ."

ಅಧ್ಯಾಯ–5 (ವಿವಿದ ಪಾತ್ರಗಳು)

ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ವಿವಿದ ಬಾಂದವ್ಯಗಳು

1. ಅನೈತಿಕ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು – ಸಂವಿಧಾನದ ಮೌಲ್ಯಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶದ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಘನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪೋಷಕರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಮಂಜೂರು ಮಾಡದಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಹುಟ್ಟನ್ನು ಪೋಷಕರ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು ಎಂದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂತಹ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವನ್ನು ಮುಗ್ಧರು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಇತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕಲಂ 16 (3) ಹಿಂದು ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆ ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ತಳಹದಿ ಆಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಮಿತಿ ಇನ್ನೂ ಅದರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪೋಷಕರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯ ಪೂರ್ವ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ."[1]

2. ಜೀವನಾಂಶ ನೀಡುವ ಮುನ್ನ – ಹಿಂದು ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಂ 16(3) ರಲ್ಲಿ, ಕಲಂ 25 ರಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ

---

[1] ರೇವಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ ವಿ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್ – 2011 (11) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 1

ಜೀವನಾಂಶ ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾಂಶ ಕೊಡುವ ವೇಳೆ ಈರ್ವರ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಆಧಾಯವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಲು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅಂತಹ ಜೀವನಾಂಶ ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾಂಶದ ಹೊಣೆ ಹೇರಲು. ಕಲಂ 27 ರಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವ ಮದುವೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಸೇರಿದ ಉಡುಗೊರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೋರ್ಟ್ ತನ್ನ ಡಿಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸೂಚನೆ ಇದೆ.

3. ಮೈನರ್ ಆಸ್ತಿಗಳು – ಹಿಂದು ಮೈನಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡಿಯನ್ಶಿಪ್ ಕಾಯ್ದೆ 1956, (ಹಿಂದು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕತೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಕತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ರ ಕಲಂ 4 ರಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಆಸ್ತಿ ವಿಚಾರಗಳ ಉಲ್ಲೇಕಗಳಿವೆ. ಗಾರ್ಡಿಯನ್ (ಸಂರಕ್ಷಕ, ಪೋಷಕ) ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಬ್ಬರು ಮೈನರ್ನ ಅಥವಾ ಅವನ ಆಸ್ತಿಯ ಆರೈಕೆ ಅಥವಾ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ಎರಡರಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಇವರು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ (1). ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ (2). ಮೈನರ್ ತಂದೆ ಅಥವ ತಾಯಿಯ ವಿಲ್ನಿಂದ ನೇಮಿಸಲಾದ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ (3). ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ನೇಮಿಸಲಾದ ಅಥವ ಘೋಷಿಸಲಾದ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ (4). ಕೋರ್ಟ್ ಆಫ್ ವಾರ್ಡ್ಸ್ ಕಾನೂನುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಂತಹ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿರುವಾತ (ವಾರ್ಡ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಯಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಗು).

4. ಗಾರ್ಡಿಯನ್ – ಹಿಂದು ಮೈನಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡಿಯನ್ಶಿಪ್ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಇಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಎಂಬ ಪದದ ವಿವರಣೆ ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿ ಇಂತಿದೆ " ಮೈನರ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ (ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ) ಹಿಂದೂ ಮೈನರ್ನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಇವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ:– (ಎ). ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ

ಅಥವಾ ಅವಿವಾಹಿತ ಹೆಣ್ಣು –ತಂದೆ, ಮತ್ತು ಅವನ ನಂತರ, ತಾಯಿ: ಐದು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸದ ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿನ ಪಾಲನೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಒದಗಿಸಿದ; (ಬಿ). ಅನೈತಿಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅನೈತಿಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವಿವಾಹಿತ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, – ತಾಯಿ, ಮತ್ತು ಅವಳ ನಂತರ, ತಂದೆ; (ಸಿ) ವಿವಾಹಿತ ಹೆಣ್ಣು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ – ಗಂಡ: ಈ ವಿಭಾಗದ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮೈನರ್ನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಆಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಅರ್ಹತೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರಣಗಳು – (1) ಅವನು ಹಿಂದುವಾಗಿರುವುದು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿದಾಗ, (2) ಈ ಲೋಕವನ್ನು ತೊರೆದು ವಾನಪ್ರಸ್ತಾಶ್ರಮ ಸೇರಿದಾಗ ಅಥವ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದಾಗ. ಈ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮಲ ತಾಯಿ ಮಲತಂದೆ ಸೇರಲಾರರು.

5. ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮೈನರ್ – ಹಿಂದು ಮೈನಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡಿಯನ್ಶಿಪ್ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಕಲಂ 12 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ "ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೈನರ್ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯು ಕುಟುಂಬದ ವಯಸ್ಕ ಸದಸ್ಯರ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಬಾರದು: ಈ ಕಲಂನಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಅಂತಹ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಲು ಹೈಕೋರ್ಟ್ನ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರದು."

6. ಮೈನರ್ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ:– (1) ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಹಿಸ್ಸೆಯುಳ್ಳ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ

ಆಸ್ತಿಗಳಿದ್ದರೆ, ಮೈನರ್ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ರವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯನು ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಕರ್ತನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಮೈನರ್ ಹಿಸ್ಸೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವರು. (2). ಹಿಂದು ಮೈನರ್ನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಕಲಂ 8 ಹಿಂದು ಮೈನಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡಿಯನ್ಶಿಪ್ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಒಳಪಟ್ಟು ಅಗತ್ಯ ಅಥವಾ ಸಮಂಜಸವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಮೈನರ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಒಳತಿಗೆ, ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅಥವಾ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ; ಅದಿಕಾರ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ಮೈನರನ್ನು ಬಂಧಿಸಲಾಗದು. (3). ಹಿಂದು ಮೈನರ್ನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಈ ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. (ಎ) ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ಭಾಗಃ ಅಡಮಾನ ಅಥವಾ ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಲು, ಅಥವಾ ಮಾರಾಟದ ಮೂಲಕ ವರ್ಗಾವಣೆ, ಉಡುಗೊರೆ, ವಿನಿಮಯ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಥಾ ಅಥವಾ (ಬಿ). ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಮೀರಿದ ಅವಧಿಯ ಲೀಸನ್ನು ಅಥವಾ ಮೈನರ್ ಮೇಜರ್ ಆಗುವ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಧಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದನ್ನು ಮಾಡಲು. (4). ಈ ಮೇಲಿನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ (ಮಾರಾಟ/ವರ್ಗಾವಣೆ) ಮಾಡಿದರೆ ಅಂತಹ ಇತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ನಿರರ್ಥಕ ಗೊಳಿಸಲು ಮೈನರ್ ಆಗಲೀ ಆತನ ಕೆಳಗೆ ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡುವವರಾಗಲೀ ಮುಂದಾಗಬಹುದು. (5). ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಮತ್ತು ವಾರ್ಡ್ಸ್ ಕಾಯ್ದೆ 1890 ರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅನುಮತಿ ಕೋರಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಮೈನರ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ

ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆತನಿಗೆ ರುಜುವಾತಿನ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಗೆ ಕೋರ್ಟ್ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಬಹುದು.

7. ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಗಾರ್ಡಿಯನ್:–

(1). ಮೈನರ್ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಮಕ್ಕಳ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ನಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಹಿಂದು ತಂದೆ, ಮೈನರ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮೈನರ್ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ. ವಿಲ್ನಿಂದ, ಅವರುಗಳಿಗೆ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಬಹುದು (ಕಲಂ 12 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿಯ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ)

(2). ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ತೀರಿಕೊಂಡರೆ, ತಾಯಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಆಕೆ ವಿಲ್ ಬರೆಯದೆ ಸತ್ತರೆ ನಂತರ ಆಕೆಯ ಪತಿ ಬರೆದ ವಿಲ್ ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

(3). ಹಿಂದು ವಿದವೆ ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಅನ್ನು ತನ್ನ ನೈತಿಕ ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೈನರ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮೈನರ್ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ 12 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿಯ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ)

(4) ಎಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಆಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅಧಿಕಾರ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಆಗ ಹಿಂದು ತಾಯಿ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಅನ್ನು ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ತನ್ನ ನೈತಿಕ ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೈನರ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮೈನರ್ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಲು ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ 12 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿಯ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ)

(5). ಹಿಂದು ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮೈನರ್ ನೈತಿಕ ಮಕ್ಕಳ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಆಗಿ ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಮೈನರ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮೈನರ್ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಬಹುದು.

(6). ಅಂತಹ ನೇಮಕವಾದ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಮತ್ತು ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿನ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಬಂದದಂತೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ನಿನ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸದರಿ ವಿಲ್ ಬರೆದ ಮೈನರ್ನ ತಾಯಿ ಅಥವ ತಂದೆ ಮರಣದ ನಂತರ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತಾರೆ.

(7). ಅಂತಹ ನೇಮಕವಾದ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಹಕ್ಕು ಮೈನರ್ ಹೆಣ್ಣು ಮದುವೆ ನಂತರ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

(8). ಒಬ್ಬ ಮನರ್ ಇನ್ನಾರೇ ಮೈನರ್ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಆಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. (ಕಲಂ 10)

(9). ಡಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟೋ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ (ಕಾರ್ಯತಃ ಗಾರ್ಡಿಯನ್) ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಾರಂಬವಾದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದು ಮೈನರ್ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯವಹರಿಸುವುದಾಗಲೀ, ಇತ್ಯರ್ಥ (ಮಾರಾಟ) ಮಾಡುವುದಾಗಲೀ ಮಾಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆತ ಅಥವ ಆಕೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮೈನರ್ ಆಸ್ತಿಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಅಥವ ಅತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದು ದತ್ತು ಪಡೆದಾಗ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಕಾನೂನು

ಹಿಂದು ದತ್ತಕ ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ರಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಕಿಸಲಾಗಿದೆ

(1). ದತ್ತು ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ದತ್ತು ಮಗುವಿನೊಳಗೆ ನಿಲ್ಲುವ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯು ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಯಾವುದೇ, ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಜನ್ಮದ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ 12)

(2). ದತ್ತುವಾಗಿ ಹೋದ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಎಸ್ಟೇಟ್ ದತ್ತುವಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವಾಗ ಅದು ಅವನಿಂದ ದೂರವಾಗದು. (ಕಲಂ 12)

(3). ದತ್ತು ಪಡೆಯುವ ತಂದೆ ಅಥವ ತಾಯಿ ದತ್ತು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಅಥವ ಆಕೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜೀವಂತ ಇರುವಾಗಲೇ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನಾಗಲೀ (ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫ಼ರ್ ಇಂಟರ್ ವೈವಸ್) ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಮಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಇದು ದತ್ತಕ ಕರಾರಿನ ಅನ್ಯ ನಿಬ್ಬಂದಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ 13).

(4). ಅವಲಂಬಿತನು ಪೋಷಣಾಂಶವನ್ನು ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಕೆಳೆಗ ಕ್ಲೇಮ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ಸತ್ತವನ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮೇಲೆ ಅಥವ ಅಂತಹ ಬಾಗದ ಮೇಲೆ ಹೊಣೆಯಾಗದು, ಆದರೆ ಸತ್ತವನು ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಅಂತಹ ಹೊಣೆ ಬರೆದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಕೋರ್ಟ್ ಡಿಕ್ರಿ ಮುಖಾಂತರ ಹೊಣೆಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವಲಂಬಿತನು ಮತ್ತು ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅಥವ ಅದರ ಬಾಗದ ಅಥವ ಅನ್ಯಥಾ ಮಾಲೀಕನ ನಡುವೆ ಕರಾರಿನಿಂದ ಹೊಣೆಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹೊಣೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ 27).

(5). ಒಬ್ಬ ಅವಲಂಬಿತನಿಗೆ ಒಂದು ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮುಖಾಂತರ ಪೋಷಣಾಂಶ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅಥವ ಅದರ ಬಾಗ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾದರೆ, ವರ್ಗಾವಣೆ ಪಡೆದವನಿಗೆ ಸದರಿ ಪೋಷಣಾಂಶದ ಹಕ್ಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಅಥವ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು

ಉಚಿತವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಪೋಷಣಾಂಶದ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಪಡೆದವನ ಮೇಲೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಬಹುದು. ವರ್ಗಾವಣೆಯು ಪರಿಗಣನೆಗಾಗಿ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪಡೆದ ವರ್ಗಾವಣೆ ಪಡೆದವನ ಮೇಲೆ ಜಾರಿಮಾಡಲಾಗಲ್ಲ. (ಕಲಂ 28)

ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ "ಕರ್ತ"

ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಕಾನೂನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಕರ್ತ ಎಂದರೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಎನ್ನುವ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ ಅಥವ ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯನು ತನ್ನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಇತರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರ ಅನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಹುದು, ಇಂತಹ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರು ಸದರಿ ಅಂಶವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯೊಂದಿಗೆ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಬಾವಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಪರಿಬಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ ಹೊರತು ಆಸ್ತಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂಬ ಪರಿಬಾವನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವನು ಸಾಕ್ಷಿಯೊಂದಿಗೆ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.[1]

ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಒರಿಸ್ಸಾ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಕರ್ತನಾಗಲು ಆತನಿಗೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಎಂಬ ಅವಶ್ಯ ಅರ್ಹತೆಯು

---

[1] ಹರಿಹರ ಸೇಥಿ ವಿರುದ್ಧ ಲಡುಕಿಶೋರ್ ಎ.ಐ.ಆರ್ 2002 ಒರಿಸ್ಸಾ 110

ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಾತ್ರ (ಕರ್ತ) ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಾಗಬಲ್ಲನು, ಮಹಿಳೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಅಲ್ಲದ್ದರಿಂದ[1] ಕರ್ತನಾಗಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. .... ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬವು ಒಂದು ಪಾಲಿದಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕರ್ತನ ಮುಖಾಂತರ ಅದು ಇತರೆ ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತನ ಜೊತೆ ಪಾಲುದಾರತ್ವವನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು.[2] ಹಿಂದು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯ ಕರ್ತನು ಎರಡು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಾನ ನೀಡಲು ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಒಂದು ಅಂತಹ ದಾನ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿನ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲದ ಸ್ವತ್ತಾಗಿರಬೇಕು ಇನ್ನೊಂದು ಅದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ದೆಯ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿರಬೇಕು.[3] – ಇದೇ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ತೀರ್ಪು[4] ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ – "ಪೂರ್ವಜರ ಚರ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲದ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಹೆಂಡತಿಗೆ, ಮಗಳಿಗೆ, ಮಗನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದಾನ ನೀಡಬಹುದು. ಅಂತಹ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಹಾಗೆ ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದು ತಂದೆಯು ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲದ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ದೆಯ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ದಾನ ನೀಡಬಹುದು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ದೆಯ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಔದಾರ್ಯದಿಂದ (ಚಾರಿಟೆಬಲ್) ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕತೆಗಾಗಿ (ರಿಲಿಜಿಯಸ್) ನೀಡುವುದು ಸೇರಿರುತ್ತದೆ." ಇದರಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲದ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು

---

[1] 2005 ತಿದ್ದುಪಡಿ ನಂತರ ಮಗಳು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಬಹುದು, ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ವಿದವೆ ತಾಯಿ ಅಥವ ಸೊಸೆ ಆಗಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

[2] ಕ.ಆ.ಇನ್ಕಮ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿರುದ್ಧ ಸೇತ್ ಗೋವಿಂದ್ರಾಮ್ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1966 ಎಸ್.ಸಿ 24

[3] ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ವಿರುದ್ದ ನಿಂಗಮ್ಮ 2000 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 409

[4] 1967 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 353

ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮಾತಿನಂತೆ ದಾನ ನೀಡುವುದನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ದೆಯ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[1]

ತಂದೆಯಾದವನು ತನ್ನ ಕರ್ತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸ ಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ರವರು ತಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಬಿಕ ಹಿಸ್ಸೆಯನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಪುನರ್ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸ ಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳ ಕರ್ತ (ತಂದೆ) ರವರ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ವಿಭಾಗವನ್ನು ವಿಲ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ವಿಭಾಗವಾಗಬೇಕು ಎಂಬಂತೆ ಪತ್ರ ರಚಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[2]

ಹಿಂದು ಕರ್ತನ ವಿರುದ್ದ ದಾವೆ ಹೂಡಿರುವ ಪಕ್ಷಕಾರನು ಕರ್ತನು ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡದಂತೆ ಶಾಶ್ವತ ನಿರ್ಬಂದಕಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೋರಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತು ಕಾನೂನು ಭಾಹಿರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಮಧ್ಯಂತರ ನಿರ್ಬಂದಕಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆಯ ಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.[3]

ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮೈನರ್ ಕುಟುಂಬದ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅಥವಾ ಕರ್ತ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೈನರ್ನ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಬಹುದು, ಪರಬಾರೆಗೆ ಹಿಂದು ಮೈನಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡಿಯನ್ಶಿಪ್ 1956 ಕಾಯ್ದೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟ್ ಅನುಮತಿ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ ಕುಟುಂಬದ ವಯಸ್ಕ ಸದಸ್ಯರ ನಿರ್ವಹಣೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರು ಇರುವಾಗ

---

[1] 1957 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 452.

[2] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1980 ಎಸ್.ಸಿ 1173

[3] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1988 ಎಸ್.ಸಿ 576

ಆ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 12 ರಂತೆ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೈನರ್ನ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪೋಷಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬಾರದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನ ಬಾಗಾಂಶವು ಲಾಭ ಮತ್ತು ನಷ್ಟದ ರೀತ್ಯ ನಿರ್ದರಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ನಿರ್ದರಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. [1] ಇದೇ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ಹೇಳಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸಾಲ ಪಡೆಯುವವನು ಕರ್ತನೆ ಅಲ್ಲವೆ ಇನ್ನು ಆ ಅಧಿಕಾರ ಉಳ್ಳವನೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂದುದನ್ನು ನೀಡುವವರು ಖಾತ್ರಿ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಲಮಿತಿ ಮೀರಿದ ಸಾಲವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ/ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇ ಎಂದು ಖಾತ್ರಿ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ನೋಟೀಸಿನಿಂದ ಅಥವ ಕೇಸು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೊನೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಕರ್ತನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದವನು ಕೊನೆಯಾದ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಬಾದಿಸುವಂತೆ ಸಾಲವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಇತರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಮಿತಿ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದು ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತನು ಸದರಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾನೂನು ಬದ್ದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ, ಕುಟುಂಬದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ ಅಭಿವೃದ್ದಿಗೆ ತನ್ನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನಾ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಮಾಡಬಹುದು, ಅಂತಹ ಮಾರಾಟ ಎಲ್ಲಾ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಜರ್ ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಬಾದಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1976 ಎಸ್.ಸಿ 835

ಇಂತಹ ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಮಾರಾಟ ಅಥವ ಅಡಮಾನಮಾಡಿ ಬಂದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲವನ್ನು (ಅನೈತಿಕತೆಯ ನಂಟಿಲ್ಲದ ಸಾಲ) ತೀರಿಸಬಹುದು. ಇಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನಾ ಹಕ್ಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮದ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗೆ ಇಲ್ಲ, ಆತ ಅಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ಆದ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು.[1] ತಂದೆಯ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದು ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಗನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ಅಂತಹ ಸಾಲ ತೀರುವಳಿಗೂ ಸದರಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ 2005 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿದ್ದು ಕಲಂ 6(4) ರಂತೆ 09–09–2005 ರಿಂದ ತಂದೆಯು ಯಾವುದೇ ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಆ ಸಾಲ ವಸೂಲಾತಿಗೆ ಅವನ ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ ಮುಮ್ಮಗನ ಮೇಲೆ ಕೇಸು ಹಾಕಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಯಾವ ಕೋರ್ಟ್ ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಕಾನೂನು ರಚಿತವಾಗಿದೆ. 09–09–2005 ರ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಾಲಗಳನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿ ಮಾರಾಟ ವಗ್ಯೆರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ನಿರ್ಬಂದವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಲದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬದ್ದತೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕಡೆಗಾಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲ ತೀರುವಳಿ ತೋರಿಸಿ ಕರ್ತನು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಲು ಇರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗನ ನಡುವೆ ಇಬ್ಬರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ವಿಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸದರಿ ವಿಭಾಗವಾದ ಮೇಲೆ ಮಗ ತನಗೆ ಬಂದ ಬಾಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ವಿಭಾಗವಾದ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗ ವಿಭಾಗದ ನಂತರವೂ ಒಂದು

---

[1] ಸುಶಿಲ್ ಕುಮಾರ್ ವಿರುದ್ದ ರಾಮ್ ಪ್ರಕಾಶ್ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1988 ಎಸ್.ಸಿ 576.

ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆ ತನ್ನ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಹಿಸ್ಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಏಕಮಾತ್ರ ವಾರಸ್ಸು ಮಗ ಆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತನಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಿರುವುದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ತಾಯಿ ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ತ ಆಗಬಹುದೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದಂತಹ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಹಿರೆ ಮಗನನ್ನು ಕರ್ತ ಅನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಮಗ ಸ್ವತ್ತಿನ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಬದ್ದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಗನಿಗೆ ಐಡ್ಸ್ ಇರುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ, ಕುಟುಂಬದ ಸಾಲ ಇರುತ್ತದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಮಾರಾಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಕರ್ತ ಸ್ಥಾನ ನಿರ್ವಿವಾದ ಮತ್ತು ಸಾಲ ಅನೈತಿಕತೆಗೆ ಅನ್ನುವ ವಾದವಿರುವುದಿಲ್ಲ.[2]

ತಂದೆ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ತಾಯಿಯು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಮೈನರ್ ಆಸಕ್ತಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು. [3] ಹಿಂದು ಮೈನಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡಿಯನ್ಶಿಪ್ ಕಲಂ 12 ರಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟ್ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ನೇಮಕಾತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ತಾಯಿಯು ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕಳಾಗಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಆಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಹಿಂದು ಮೈನಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡಿಯನ್ಶಿಪ್ ಕಲಂ 11 ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕುಟುಂಬದ ಅಗತ್ಯತೆಗಾಗಿ ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಸೇರಿದ

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1986 ಎಸ್.ಸಿ 1753

[2] ಛೀಮಾಶಂಕರ್ ವಿರುದ್ದ ಸುರೇಶ್ –ಮನು/ಕೆ.ಎ/0947/2015

[3] ಗಂಗೋಜಿರಾವ್ ವಿರುದ್ದ ಚನ್ನಪ್ಪ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/0159/1983

ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಿಂದುವಾಗಿ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಶಾಸನಸಭೆಯು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿ 'ಜಾಯಿಂಟ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ' (ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಕಲಂ 6 ಮತ್ತು 12 ರಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಿಂದ (ಸಹ–ಸಮಾನಾದಿಕಾರಿತ್ವ) ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿ ಮೈನರ್ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಆತನ ಅಥವ ಆಕೆಯ ಅವಿಭಜಿತ ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅವಳೂ ಸದಸ್ಯಳು ಅನ್ನುವ ಅರ್ಥ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಕಲಂ 12 ರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ವಯಸ್ಕ ಸದಸ್ಯರ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ತಾಯಿ, ಮಗ ಮತ್ತು ಅವಿವಾಹಿತ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಈ ಸ್ತ್ರೀ ಸದಸ್ಯರ ಷೇರುಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ವ್ಯಾಪಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳ ಪರವಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕರ್ತಳಾಗಬಹುದು ಅದುವೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಕರ್ತಳಾಗಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತಳಾದ ತಾಯಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತಳ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೂ ವಿಧವೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವಳ ಗಂಡನ ಮರಣದ ನಂತರ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತ ಆಗಿ ವರ್ತಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಕರ್ತ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾನೇಜರ್ (ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ) ಅನ್ನು ಒಂದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. "ಮ್ಯಾನೇಜರ್" ಎಂಬ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಕರ್ತ ದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ, ಪುರುಷ ವಯಸ್ಕರ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಮರಣಹೊಂದಿದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಉಳಿದಿರದ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ

ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಮೈನರ್ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಇದ್ದಾಗ. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪುರುಷ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ತಾಯಿ ಚಿಕ್ಕವರ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ರಕ್ಷಕಳಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವರ (ಮೈನರ್ಸ್) ಕಾನೂನು ಪಾಲಕಳಾಗಿ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. .. 2005 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ ನಂತರವೂ ವಿಷಾದನೀಯವಾಗಿ ಸ್ಥಾನ ಬದಲಾಗದೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.[1]

ಹಿಂದು ಮೈನಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡಿಯನ್ಶಿಪ್ 1956 ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 8 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸುವ ಮೊದಲು, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೈನರ್ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಇರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಕಾಯ್ದೆಯ 6 ಮತ್ತು 12 ನೇ ಕಲಂ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದಂತೆ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೈನರ್ ವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿಯ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಹಿಂದಿನ ಅನುಮತಿ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ."[2]

ಮೈನರ್ ಆಸ್ತಿ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮೈನರ್ನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಆಗಿ ಹುಡುಗ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಾಗದ ಹುಡುಗಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮೊದಲಿಗೆ ತಂದೆ ತಂದೆಯ ನಂತರ ತಾಯಿ. ಐದು ವರ್ಷದ ಒಳಗಿನ ಮಗುವಿನ ಸುಬರ್ದು ತಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಅನೈತಿಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹುಡುಗ ಅಥವ ಹುಡುಗಿಯ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಮೊದಲಿಗೆ ತಾಯಿ ಆಕೆಯ ನಂತರ ತಂದೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಮೈನರ್ ಹುಡುಗಿಯ ಗಾರ್ಡಿಯನ್

---

[1] ಶ್ರೇಯಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿರುದ್ಧ ಅಶೋಕ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2016 ಎಸ್.ಸಿ 139

[2] ನಾರಾಯಣ್ ಬಾಲ್ ವಿರುದ್ಧ ಶ್ರೀಧರ್ – 1996(1) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 999.

ಗಂಡನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಿಂದು ಆಗಿರುವವ ಮತಾಂತರವಾದರೆ, ವಾನಪ್ರಸ್ತಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರೆ, ಸನ್ಯಾಸಿ ಅಥವ ಯತಿ ಆದರೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮೈನರ್ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಆಗಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಲತಂದೆ ಮಲತಾಯಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[1] ಕಾರ್ಯತಹ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಆಗಿರುವವರು ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಾರಂಬದ ನಂತರ ಮೈನರ್ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲಾಗಲೀ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದಾಗಲೀ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[2] ಮೈನರ್ ಸಹೋದರಿ ಕಾರ್ಯತಹ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆ ಹೊರತು ಆಕೆ ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಅಲ್ಲ. ಕಲಂ 11 ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯತಹ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಮೈನರ್ನ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲಾಗಲೀ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದಾಗಲೀ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯ್ತಿ ಇಲ್ಲ.[3]

ಮುಲ್ಲಾ ರವರ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಹಿಂದು ಲಾ 12 ನೇ ಆವೃತ್ತಿ 354 ನೇ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನ ಅಧಿಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ "ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸದಸ್ಯನಿಗೆ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಭಾಗವನ್ನು ಅದರ ಆದಾಯದಿಂದ ಪೋಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಿಗೆ ಇದು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆತನ ಉಳಿತಾಯದ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಹೂಡಿಕೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಉಳಿತಾಯವು ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ."[4]

ಕರ್ತನು ಎಲ್ಲಿ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ಬಾದ್ಯನಿರುತ್ತಾನೆ, "ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಿಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ

---

[1] ಹಿಂದು ಮೈನಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡಿಯನ್ಶಿಪ್ 1956 ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 6

[2] ಹಿಂದು ಮೈನಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡಿಯನ್ಶಿಪ್ 1956 ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 11

[3] ಗಾನಯ್ಯ ವಿರುದ್ದ ರಾಧಬಾಯಿ 1997(11) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 332.

[4] ವೆಂಕಟಸುಬ್ರಮಣಿ ಅಯ್ಯರ್ ವಿ. ಈಶ್ವರ ಐಯರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1966 ಮದ್ರಾಸ್ 266

ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ನಿಧಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಲ್ಲವಾದರೆ, ಅವರು ಹೊಂದಿರುವ ಮತ್ತು ಆ ಆಸ್ತಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ವಾಹಕನು (ಕರ್ತ) ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಿಧಿಯಿಂದ ಖರೀದಿಸಿದಕ್ಕೆ ಸದರಿ ಹಣವು ಹರಿಯಿತು ಎಂದು ಅವರು ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಪುರಾವೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದು. ಪುರಾವೆಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳ ಮೇಲೆ ಇರಬಾರದು"[1]

ದತ್ತು ಮಗ, ಸಾಕು ಮಗ, ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳು

ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ "ಮಗ" ಎಂದರೆ ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮಗ. ಇದು ನೇರ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧ, ಇದು "ಮಗ (ಪುತ್ರ)" ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದದ ಸಾರ, ಧರ್ಮಸಂತಾನತೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, "ಮಗ" ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮಗನಲ್ಲದೆ, ಮಗನ ಮಗನಾಗಬಹುದು, ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಮೊಮ್ಮಗ, ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವಲ್ಲಿ, ಇದು ದತ್ತುಪುತ್ರನನ್ನು ಸಹ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಜನರಲ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಆಕ್ಟ್ನ ವಿಭಾಗ 3 (57) "ಮಗನನ್ನು" ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ "ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಗ, ದತ್ತುಪುತ್ರನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು."

---

[1] ಮಲ್ಲೇಸಪ್ಪ ವಿ. ದೇಸಾಯ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1961 ಎಸ್.ಸಿ 1268

ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ವಿಲ್ ಕಾನೂನು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ 3 ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೆಕ್ಷನ್ ನಲ್ಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದರೆ ದತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಕು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾಕು ಮಗ ಒಬ್ಬ ಮಗನಾಗಿದ್ದು ಆತ ನಿಜವಾದ ಮಗನಲ್ಲ ಅಥವ ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೇರ ವಂಶಸ್ಥ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನನ್ನು ಮಗನಂತೆ ಸಾಕಿದ್ದರೆ ಆತ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ.[1] ಇಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನಿಗೂ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ದತ್ತು ಪುತ್ರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ಆಕ್ಸಫರ್ಡ್ ನಿಘಂಟುವಿನಿನ "ಫ್ಲಾಸ್ಟರ್ ಸನ್" (ಸಾಕು ಮಗ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಜನ್ಮದಿಂದ ಮಗನಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಗನಾಗಿ ಬೆಳೆದವನು". ಅದೇ ಶಬ್ದಕೋಶದಲ್ಲಿ "ಫಾಸ್ಟರ್" ಎಂಬ ಪದವು ಆಹಾರದೊಂದಿಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ; ಪೋಷಿಸಲು, ಆಹಾರ, ಬೆಂಬಲ; ಪೋಷಕರ ಆರೈಕೆಯನ್ನು ತರಲು; ಆರೈಕೆಮಾಡಲು, ಬೆಳೆಯಲು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತದೆ." ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಕೋರ್ಟ್ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ""ಫಾಸ್ಟರ್ ಚೈಲ್ಡ್" (ಸಾಕುಮಗ) ಆತನನ್ನು ಕರೆತರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿಜವಾದ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಮಗುವಲ್ಲ. ಅವನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಆದರೆ ತನ್ನ ಮಗನಂತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಆರೈಕೆಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ, ಪೋಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ."

[1] ಕೆ.ವಿ.ಮುತ್ತು ವಿ. ಅಂಗಮುತ್ತು ಅಮ್ಮಾಳ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1997 ಎಸ್.ಸಿ 628

ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಹೇಳಿದಂತೆ[1] "ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಮಗನನ್ನು ಬದಲಿಸುವುದು ದತ್ತುಮಾಡುವ ಮೂಲತತ್ವವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದರ ನಂತರದ ಆಸ್ತಿಯ ವಿತರಣೆಗೆ ಇದು ಕೇವಲ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ; ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಗಣನೆಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಿಂದ ನಿರ್ಣಯದ ಸಿಂಧುತ್ವವು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು, ಆಸ್ತಿಯ ವಿತರಣೆಯು ದ್ವಿತೀಯಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿದೆ.

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಬದಲಿಸುವಲ್ಲಿ ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರದ ಫಲಿತಾಂಶದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ವಂಚಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ತುಲನಾತ್ಮಕ ಅಪರಿಚಿತರಿಗೆ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ದೂರಸ್ಥ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು.[2]

ಒಂದು ದಾವೆಯಲ್ಲಿನ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕು ಮಗ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಕ್ರಯಪತ್ರದಲ್ಲೂ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ದತ್ತು ಮಗ ಎನ್ನಲಾಗದು, ಸಾಕುಮಗ ಸಾಕು ತಂದೆಯ/ತಾಯಿಯ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗದಾದ್ದರಿಂದ, ದಾವೆ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ.[3]

ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರವಾದ ಪುತ್ರನು ತನ್ನ ದತ್ತು ತಂದೆಯ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾನೆ.[4] ಕಲಂ 12 ಹಿಂದು ದತ್ತಕ ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ರಲ್ಲಿ ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರದ ಪರಿಣಾಮ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೂ ಮಗನಾಗುತ್ತಾನೆ (ಅಥವ ಮಗಳು) ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯಾವುದೇ

---

[1] ವಿ.ಟಿ.ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಎಂ. ವಿ. ಕುಲಾಂಡೀವೆಲು ಎಂ. – ಎಐಆರ್ 1963 ಎಸ್ಸಿ 185

[2] ಕಿಶೋರಿ ಲಾಲ್ ವಿ. ಚಾಲ್ತಿಬಾಯಿ –ಎ.ಐ.ಆರ್ 1959 ಎಸ್.ಸಿ 504

[3] ನಾರಾಯಣಪ್ಪ ವಿ. ರಾಮಕ್ಕ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/0266/2016

[4] ಎಸ್.ಟಿ.ಐ ವಿ. ಘಮಂಡಿ ರಾಮ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1969 ಎಸ್.ಸಿ 1333

ಆಸ್ತಿ ಆತ ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ಯತಾ ಇರುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೆ. ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ದತ್ತು ಪುತ್ರ ತಪ್ಪಿಸಲಾಗದು. ವಿಧವೆ ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ತಂದೆಯ ಸತ್ತ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ದತ್ತು ಮಗನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಆರು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದೆ.[1]

"1. ಒಂದು ವಿಧವೆ ದತ್ತು ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಈ ಹಿಂದಿನ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಲಾಗದು ಮತ್ತು ದತ್ತುಪಡೆದ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದವನಾಗಿ ಮತ್ತು ಬದುಕಿದ್ದ ತಂದೆ ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಉಸಿರು ಉರುಳಿಸಿದಾಗ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದ ನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ದತ್ತಕ ಮಗನು ಬಾಗಾಂಶ ಕೇಳಬಹುದು.

2. ಅದೇನೆ ಇದ್ದರೂ, ವಿಭಜನೆಯ ಅಂಶವನ್ನು ನಂತರ ದತ್ತಕ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಅಳಿಸಿಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ,

3. ದತ್ತು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥ (ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್ = ವಿಲ್) ಅಥವಾ ಜೀವಿತಾವದಿಯ ವರ್ಗಾವಣೆ/ ದಾನ ಇತ್ಯಾದ್ (ಇಂಟರ್ ವೈವಸ್) ಅದು ದತ್ತು ಪುತ್ರರಿಂದ ಸವಾಲು ಮಾಡಲಾಗದು.

4. ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದ ಪರಭಾರೆ, ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬದ ಅಗತ್ಯತೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥ ಆದರೆ ಕಾನೂನಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬರ್ಥ.

---

[1] ಶ್ರೀಪಾದ್ ಜಿ.ಎಸ್ ವಿ. ದತ್ತಾರಾಮ್ ಕೆ.ಎಸ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1974 ಎಸ್.ಸಿ 878

5. ಪರಭಾರೆಯ ಒಂದು ವಿಧವೆಯಲ್ಲಿನ ಶಕ್ತಿಯು ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ, ಪರಭಾರೆಯು ತರುವಾಯ ದತ್ತು ಪಡೆದ ಮಗನನ್ನು ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ...

6. ಒಮ್ಮೆ ವಿಭಜನೆಯಾದ ನಂತರ, ಒಂದು ಮಿತಾಕ್ಶರ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಜನ್ಮದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಮತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದು, ಅವರು ವಿಲ್ ನಿಂದ, ಉಡುಗೊರೆ ಅಥವಾ ಮಾರಾಟದಿಂದ, ನಂತರ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ದತ್ತುಪುತ್ರನನ್ನು ಬಂಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಹಜವಾಗಿ, ಅಂತಹ ಪಾಲುದಾರನ ನಿರರ್ಥಕ ಅಥವಾ ಅನೂರ್ಜಿತ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಸ್ಥಾನವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಆದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ."

ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ವಿವರಣೆಯಂತೆ [1] "ಒಂದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಜನ್ಮ ಅಥವಾ ದತ್ತು ಮೂಲಕ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಉಳಿದ ಸದಸ್ಯರ ಪಾಲನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಇದು ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪದಚ್ಯುತಗೊಳಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೆ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ವಹಿಸಿಕೊಡುವಿಕೆ ಅಥವ ಪದಚ್ಯುತಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನ ಮರಣದ ಮೇಲೆ ಬದುಕುಳಿದಿರುವಿಕೆಯಿಂದ ಉಳಿದಿರುವ

[1] ವಸಂತ್ ವಿ. ದತ್ತು – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1987 ಎಸ್.ಸಿ 398

ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ನಿಯೋಜಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು. ಆಸ್ತಿ, ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ, ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ 12 ರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಹಿಸಿಕೊಡುವಿಕೆ ಅಥವ ಪದಚ್ಯುತಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲ. ಕಲಂ 12 ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಮರಣದ ಮೇಲೆ ಬದುಕುಳಿದವರು ಆರ್ಜಿಸಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಸೇರಿವೆ ಎಂಬುದಾದರೆ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನ ವಿಧವೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ದತ್ತು ಪಡೆಯುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಂತಾಗುವುದು. ಇಂತಹ ಫಲಿತಾಂಶವು ಸಂಸತ್ತಿನ ಅವಲೋಕನದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸತ್ತ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಒಂದು ವಿಧವೆ ದತ್ತು ಮಗುವನ್ನು ಪಡೆದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಲಂ 12 ಪ್ರಾವಿಶೋ (ಸಿ) ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಲು ಹಕ್ಕು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ದತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ; ದತ್ತು ಪಡೆದ ಮಗುವಿಗೆ ಪಾಲನ್ನು ನೀಡಿದರೆ, ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ "ಪದಚ್ಯುತಗೊಳಿಸುತ್ತೆ" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲ."[1]

ದತ್ತು ಕೊಡುವವರು ಕಲಂ 9 ರ ಪ್ರಕಾರ ತಂದೆ ಅಥವ ತಾಯಿ ಅಥವ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ (ರಕ್ಷಕ) ಆಗಿರಬೇಕು. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಲತಾಯಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದೆ.[2] ದತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ನಿರ್ಲಜ್ಜ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಚು ರೂಪಿಸುವವರಿಂದ ಕಬಳಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಬೇಕು

---

[1] ಗೋಪಾಲಯ್ಯ ವಿ. ಉಷಾ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2002 ಕರ್ನಾಟಕ 73 ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಕಿತ

[2] ಧನ್ರಾಜ್ ವಿ. ಸೂರಜ್ ಬಾಯ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1975 ಎಸ್.ಸಿ 1103

ಮತ್ತು ಜಾಗರೂಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಅನುಮಾನದ ಮೇಘವನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು ಹೇಗೆ ವಿಲ್ ನ ಪ್ರವರ್ತಕನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಸಮಂಜಸವಾದ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಮೀರಿ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ದತ್ತು ಪಡೆದಿರುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕು. ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದತ್ತು ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯಲೆತ್ನಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಒಂದು ನೋಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆ ಅಥವಾ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳಿಂದ ಬೆಂಬಲಿತವಾಗಿಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ, ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ದತ್ತು ಇತ್ತು ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯ ತೃಪ್ತಿಗೆ ವಿವರಿಸಬೇಕು."[1]

ಸಿಂದುವಾಗಿ ದತ್ತು ನೀಡುವದರಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಮತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ, ಜಾತಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭವು ಎಲ್ಲಾ ದತ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ. ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಭಾವ ಅಥವಾ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯರೂಪದ ಪತ್ರ ಇದ್ದರೂ ಸಹ, ಇಂತಹ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಮೂಲತೆಯಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತರಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಕೊಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಅದರ ಬಾಲಕನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿ ಪಡೆಯುವಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದತ್ತು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು "ದತ್ತಕ ಹೋಮ" ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಜನಿಸಿದವರಲ್ಲಿ (ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಬಾರಿ ಜನನ ತಾಯಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾಗುತ್ತದೆ, ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ಜನನ ವಿಧ್ಯಾಬ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳುವಾಗ ಉಪನಯನದಿಂದ ಆಗುತ್ತೆ-

---

[1] ರಹಸ ಪಂಡಿಯಾನಿ ವಿ. ಗೋಖುಲಾನಂದ ಪಂಡ – 1987 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 338

ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವವರನ್ನು ಎರಡು ಬಾರಿ ಜನಿಸಿದವರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.) ದತ್ತು ಪಡೆದ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದರೆ, ದತ್ತು ತಂದೆ ಅದೇ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಸಮಾರಂಭದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.[1]

ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಗಂಡು ಸಂತಾನದ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಗನ ದತ್ತು ಸಹ ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಮಗುವು ಜಾತಿತೊರೆದರೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ತೊರೆದ ನಂತರ, ಅವರ ತಂದೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಜಾತಿ ವಿಕಲಾಂಗತೆಗಳ ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಕಾಯಿದೆ 1850 ರ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಮಿತಾಕ್ಷರ ನಿಯಮದಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮಗ ಜನ್ಮಜಾತವಾದ ಹುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಈಡಿಯಟ್ (ಮಂದಬುದ್ಧಿ, ಅವಿವೇಕಿ) ಆಗಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ದತ್ತು ಪಡೆಯಬಹುದು.[2] ದತ್ತಕ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ದತ್ತು ಪಡೆದವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದತ್ತು ಪಡೆದ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಕವಿದೆಯೇ ಅಥವ ಕೇವಲ ವಾರಸ್ಸುದಾರನ ನೇಮಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. [3] ಕಲಂ 16 ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ 1872 ರಲ್ಲಿ ನೊಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದಾಗ ಅದು ಕಾನೂನು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೋರ್ಟ್ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ವಿರುದ್ದವಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಪಾದಕನು ಅವರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ರುಜುವಾತು

---

[1] ಮಧುಸೂದನ್ ದಾಸ್ ವಿ. ನಾರಾಯಣ್ ಬಾಯ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1983 ಎಸ್.ಸಿ 114

[2] ಛೀಮಶ್ಯ ವಿ. ಜನಾಬಿ – 2006(13) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 627

[3] ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ವಿ. ಶಿವಕುಮಾರ್ 2007 (10) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 761

ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.[1] ದತ್ತು ಪಡೆದವರು ಮತ್ತು ದತ್ತು ಕೊಟ್ಟವರು ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು ದತ್ತಕ ಕರಾರಿನಲ್ಲಿ ದತ್ತುವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ಮಗನು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮಗನಾಗಿ ಇರತಕ್ಕಂತದ್ದು ಎಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಇದಕ್ಕೆ ದ್ವಯಮುಶ್ಯಾಯನ ದತ್ತಕ ಎಂದು ಹೆಸರು.[2]

ತುಂಬಾ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿರುವ ವಿಧ್ಯಮಾನಗಳ ರುಜುವಾತು ಬಗ್ಗೆ ಆತಂಕ ಬೇಡ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಅಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ವಿಧಾನ ಹೇಳಿದೆ.[3] "ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಚೀನ ವಿಧ್ಯಮಾನಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಖಚಿತ ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳ ಕೊರತೆಯಿರುವುದು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಸಮಯದ ಹಾದುಹೋಗುವಿಕೆಯು ಕ್ರಮೇಣ ಇಂತಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಭವನೀಯತೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪುರಾವೆಗಳು ಒತ್ತಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ನ್ಯಾಯ ನಿರೂಪಣೆ ಅಸಾದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರವು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ ಆದ ದಿನಾಂಕ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪಾರ್ಟಿ ಪುರಾವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ದಿನಾಂಕದ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಸಮಯವನ್ನು ನಾವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಒಂದು ದತ್ತಕದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾಗಿ ಅದೇ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಮುಖ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ದತ್ತು ಪಡೆದ ತಂದೆ ತನ್ನ ಮಗನಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಹಿಡಿದ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು; ಆ

---

[1] ಡ್ಯು ವಿ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣ್ – 1998 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 701

[2] ರಾಜಗೋಪಾಲ್ ವಿ. ಕೃಷ್ಣಗೋಪಾಲ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2003 ಎಸ್.ಸಿ 4319

[3] ದೇಬಿ ಪ್ರಸಾದ್ ವಿ. ತ್ರಿವೇಣಿ ದೇವಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1970 ಎಸ್.ಸಿ 1286

ದತ್ತಕ ಮಗನು ತಮ್ಮ ತಂದೆ ಎಂದು ನಡೆದುಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಬಂದಿಕರು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವರನ್ನು ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಪೂರ್ವನಿರ್ಧರಿತ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಸಾಬೀತಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವ ಮುಂಚೆ, ಒಂದು ವಿವೇಕಯುತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಕರಣದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯ ಮೇಲೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಸಂಭವನೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅದರ ಮುಂದಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ನಂತರ, ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅಥವಾ ಪರಿಗಣಿಸುವುದನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಒಟ್ಟಾರೆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ, ನಾವು ದತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುವುದು ನಿಜವೆಂದು ನಾವು ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಅದು ಸಿಂಧುವಾದ ಸರಿಯಾದ ದತ್ತು ಎಂದು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು." ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ "ಪ್ರಾಚೀನ ದತ್ತಕದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ಅವಧಿಯ ನಂತರ ಮತ್ತು ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರವು ಒಂದು ಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯವೆಂಬ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರೆದ ಜೀವನ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಯ ವಿವಿಧ ವಹಿವಾಟುಗಳ ನಂತರ, ಅದರ ಸಿಂಧುತ್ವ ಸವಾಲು ಮಾಡುವವರ ಮೇಲೆ ಭಾರಿ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರಬೇಕು.[1]

ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ದತ್ತಕದ ವಿವಾದವಿರುವ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಇರುವ ಪ್ರಕರಣ ಬರುತ್ತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟ್

---

[1] ಓಳೇಟಿ ವೆಂಕಟ ವಿ. ಕೇಸಪರಗದ ಭಾಸರರಾವ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1969 ಎಸ್.ಸಿ 1359

ವಾಸ್ತವಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿರುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.[1] "ಯಾವುದೇ ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರದ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ಅಥವಾ ಸಮಾರಂಭದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷವಾದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ನೀಡುವಿಕೆಯು ಸಮಾರಂಭದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಹ ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ. ಸೀತಾರತ್ನಮ್ ಸಹ ದತ್ತು ನಡೆದ ಸ್ಥಳ ಅಥವಾ ವರ್ಷವನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ವಯಸ್ಸು ಅಥವಾ ದತ್ತು ನಡೆಯುವ ವರ್ಷವನ್ನು ಅವಳ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅವಳು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆ ಯಾವುದೇ ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ, ಮುಹೂರ್ತವು ಅಥವಾ ಮಂಗಳಕರ ಸಮಯವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವುದು ಚಿಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಾ ಅತ್ಯಂತ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಯಾಗಿದ್ದು, ಯಾವುದೇ ಮುಹೂರ್ತ ನಿಗದಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದತ್ತು ರುಜುವಾತನ್ನು ಸಾಬೀತುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವಿವರಗಳು ದಾವೆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ವಾದಿ ಸಾಕ್ಷಿ 6 ಅವರಿಗೆ ದತ್ತು ಆದ ದಿನಾಂಕ ಅಥವಾ ವರ್ಷ ನೆನಪಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ದತ್ತು ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಾಕ್ಷಿ 2 ಹೇಳುವಂತೆ, ಸುಮಾರು 100 ಜನರು ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಸಾಕ್ಷಿ 3 ಹೇಳುವಂತೆ 400–500 ಮಂದಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ಸೀತಾರತ್ನಮ್

---

[1] ಪೆಂಟಕೋಟ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ವಿ. ಪೆಂ... ಸೀತಾರತ್ನಮ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2005 ಎಸ್.ಸಿ 4362

ತಾನೇ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು 1977–78 ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾಂಶದ ವಿವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು, ಮತ್ತು 4–5 ಜನ ಹಿರಿಯರ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪದ ನಂತರ ಆಕೆಯ ಪತಿ ಅವಳು ಕೇಳಿದಂತೆ ತನ್ನ ಪೋಷಣಾಂಶ ಪಾವತಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಆದರೂ ಅಂದು ಆಕೆ ತನ್ನ ದತ್ತು ಮಗನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಪೋಷಣಾಂಶ ಕೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ, ದತ್ತುಪುತ್ರ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅವಳು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣ ಭಗವಾನ್ ಅವರ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ, 1978 ರಲ್ಲಿ ಅವರು 10 ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರ ತಂದೆಯು ಅವನನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಅಧ್ಯಯನದ ಅಗತ್ಯ ನಿಧಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದತ್ತು ಮಗ ಸಿತಾರತ್ನಮ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಈ ದತ್ತು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ದತ್ತು ಪುತ್ರರ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಪೋಷಣಾಂಶ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ಅಥವಾ ದಾವೆ ಹೂಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಪಾದಿತ ದತ್ತು ಕಾರ್ಯದ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಿಗಳೂ ಒಂದು ಗಿಳಿಯಂತೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಒಂದು ಹಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪೆಂಟಕೋಟ ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಿತಾರತ್ನಮ್ಗೆ ಒಂದು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಜೊತೆ ಮಗುವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು, ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. .. ದತ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬಾಗವಹಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾದ ಕೆಲವು ಜೀವಂತವಿರುವ ಇಬ್ಬರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ... ಈ ಹಿಂದೆ 1982 ರ ಒಂದು ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಭಗವಾನ್ ರವರನ್ನು ಪರಮೇಶು ಎನ್ನುವವರ ಪುತ್ರರೆಂದು ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ .. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೃಷ್ಣಭಗವಾನ್ ರವರನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಲಾಗಿ ಆತ ನಿರಾಕರಿಸಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ

ಎಂದಿದ್ದಾನೆ... ಭೂಪರಿಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಪರಮೇಶು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ತೋರಲಾಗಿದೆ... ವಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ದಾಖಲೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿ, ಕೃಷ್ಣಭಗವಾನ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಭರ್ತಿ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿ ತಂದೆ ಅಥವ ರಕ್ಷಕ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ದತ್ತಕದ ರುಜುವಾತಾಗಿ ಪಡೆಯಲು ಆಗಿರುವ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಇದು ದತ್ತಕದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ. .. ಹಲವು ಬೇರೆ ಅಂತಹದ್ದೇ ಇತರರ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ (ರಕ್ಷಕ) ಆಗಿ ಸಹಿ ಮಾಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಕಿಸುತ್ತ ಕೋರ್ಟ್ ಸದರಿ ದತ್ತಕವು ಸತ್ಯವಲ್ಲ, ದಾವ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದತ್ತು ಪುತ್ರನಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದೆ."

ದತ್ತು ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವಾಗ ಕಲಂ 10 ಮತ್ತು 11 ಹಿಂದು ದತ್ತಕ ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾಂಶ ಕಾಯ್ದೆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪಾಲನೆ ಆಗಿದೆಯೇ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.[1] 1956 ರ ಹಿಂದು ದತ್ತಕ ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾಂಶ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 10 ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ: – "10. ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು – ಈ ಕೆಳಗಿನ ಷರತ್ತುಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳದ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ: – (1) ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಹಿಂದೂ; (2) ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಈಗಾಗಲೇ ದತ್ತು ಪಡೆಯಲಾಗಿಲ್ಲ; (3) ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಪದ್ಧತಿ ಅಥವಾ ಬಳಕೆ ವಿವಾಹಿತರಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದಿದ್ದರೆ ಪಡೆಯಬಹುದು; (4) ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ

---

[1] ಹರ್ನೆಕ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಪ್ರಿತಮ್ ಸಿಂಗ್ – 2013 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 458

ವಯಸ್ಸನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಪದ್ಧತಿ ಅಥವಾ ಬಳಕೆ ಇದ್ದರೆ, ಪಡೆಯಬಹುದು." ದತ್ತು ಸಿಂಧುವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇತರ ಷರತ್ತನ್ನು ಕಲಂ 11 ರಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಇದೆ: – "11. ದತ್ತು ಸಿಂಧುವಾಗಲು ಇತರ ಷರತ್ತು – ಪ್ರತಿ ದತ್ತು ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆಳಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು: – (1) ದತ್ತುವನ್ನು ಮಗನಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ, ದತ್ತು ಪಡೆದ ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿಗೆ ಹಿಂದು ಮಗನನ್ನು, ಮಗನ ಮಗನನ್ನು, ಮಗನ ಮಗನ ಮಗನನ್ನು, ದತ್ತಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತದಿಂದ ಹೊಂದಿಲ್ಲವಾಗಬೇಕು (ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಅಥವಾ ದತ್ತಕದ ಮೂಲಕ); (2) ದತ್ತುವನ್ನು ಮಗಳಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ, ದತ್ತು ಪಡೆದವರಲ್ಲಿ ದತ್ತು ಪಡೆದ ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಾಯಿಗೆ ಹಿಂದೂ ಮಗಳು ಅಥವಾ ಮಗನ ಮಗಳು ಇರಬಾರದು (ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಅಥವಾ ದತ್ತು ಪಡೆಯುವುದರ ಮೂಲಕ) ದತ್ತು ನೀಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಿರಬಾರದು; (3) ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪುರುಷನಿಂದಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದರೆ, ದತ್ತು ಪಡೆಯುವ ತಂದೆ ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತ ಕನಿಷ್ಠ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿರಬೇಕು; (4) ದತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ಪಡೆದಿರುವುದಾದರೆ ಮತ್ತು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದರೆ, ದತ್ತು ಪಡೆದ ತಾಯಿಯು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತ ಕನಿಷ್ಠ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿರಬೇಕು; (5) ಒಂದೇ ಮಗುವನ್ನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; (6) ದತ್ತು ಪಡೆಯುವ ಮಗುವನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮಗುವಿನ

ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಪಡೆಯುವುದು ದತ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಸಂಬಂದಿಸಿದ ಹೆತ್ತವರು ಅಥವ ರಕ್ಷಕರು ಅಥವ ಅವರಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದವರು ಮಾಡಬೇಕು, ಅನಾಥವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಥವ ಮಗುವಿನ ಹೆತ್ತವರು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಮಗು ಎಲ್ಲಿಂದ ಯಾವ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ತರಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ದತ್ತಕಕ್ಕಾಗಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಕಾರ್ಯ ಜರುಗಬೇಕು: ದತ್ತ ಹೋಮ ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಿಂದುತ್ವಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಲ್ಲ ಎಂದು ಒದಗಿಸಿದೆ."

1956 ರ ಹಿಂದು ದತ್ತಕ ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾಂಶ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 16 ರಲ್ಲಿ "ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಯು ದತ್ತು ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಲು ಯಾವುದೇ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ದತ್ತು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಹಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ, ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪರಿಬಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅಧಿನಿಯಮದ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವವರೆಗೆ ಸದರಿ ಪರಿಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ." ಈ ಕಲಂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ [1] ಮೂರು ಕಂಡೀಷನ್ ತೆರೆದಿಡುತ್ತದೆ. (1) ನೋಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ದತ್ತಕಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. (2) ಮಗುವನ್ನು ದತ್ತು ಕೊಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕು. (3). ಮಗುವನ್ನು ದತ್ತು

---

[1] ಗಂಗವ್ವ ವಿ. ನಿಂಗವ್ವ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ ೨೦೦೮ ಕರ್ನಾಟಕ 1667

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕು.

ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ – ಕರ್ತ – ಸಮಾನತೆ – ಮೈನರ್

"ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನು ನೇರವಾಗಿ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಒಬ್ಬ ಏಜೆಂಟ್ ಅಥವಾ ಟ್ರಸ್ಟೀಯಂತೆ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಥವಾ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಯು ಅವಿಭಜಿತವಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವಾಗ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಾಲುದಾರನು ಅವನಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರು ಒತ್ತಾಯಿಸಬಾರದು. ಸನ್ನಿವೇಶದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಮತ್ತು ತುರ್ತುಸ್ಥಿತಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಉದ್ಯೋಗ, ವೃತ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಇತರ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳದೆ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಇರಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ, ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಶಾಖೆ ಸಣ್ಣ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಶಾಖೆಗಿಂತ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆದಾಯದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಆನಂದಿಸಬಹುದು. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಇತರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ."[1]

"ಕುಟುಂಬದ ವಿಭಿನ್ನ ಸದಸ್ಯರ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಅಗತ್ಯದಿಂದ ನಿಲ್ಲುವಂತಹ ಪೋಷಣೆ ಅಥವಾ ನೆರವು, ಕುಟುಂಬದ ವಿಭಿನ್ನ ಸದಸ್ಯರ

---

[1] ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ವಿ. ಲಿಂಗಪ್ಪ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1963 ಮೈಸೂರು 5 – ಜಸ್ಟೀಸ್ ಎ.ನಾರಾಯಣ ಪೈ

ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದರ ಶಾಖೆಗಳು ಅಥವಾ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿನ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯ ವಿಭಜನೆಗೆ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಂತಹುದೇ ಪರಿಗಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ವಿಭಾಗದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಆಧರಿಸಿರಬೇಕು. ನಿಜವಾದ ನಗದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಆಸ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಐಟಂನ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಕೇವಲ ಅಂದಾಜಿನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರಬಹುದು."

"ಒಂದು ವಿಭಾಗದ ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಅಥವಾ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ (ಜಸ್ಟೀಸ್ ಅಂಡ್ ಫ್ಲೇರ್ನೆಸ್) ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅಂತಿಮ ಆಧಾರವೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ವಂಚನೆ ಇಲ್ಲದಿರುವವರೆಗೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ವಿರುದ್ಧ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಅನ್ಯಾಯದ ವ್ಯವಹರಿಸುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದಾಗ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ವಿರುದ್ಧ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಅತಿಯಾಗಿ ತಲುಪುವಿಕೆ ಇಲ್ಲವಾದರೆ, ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆದ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಗೌರವವಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದು."

"ಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದ ಘೋಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಹಕ್ಕುಕೋರಿಕೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ, ಕುಟುಂಬದ ಮೈನರ್ ಸದಸ್ಯರ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಆ ಹಕ್ಕಿನ ಚಲಾವಣೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮಾನವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ಆಸಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವೆಂದು ಕಾನೂನು

ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ವಿಭಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿದಾಗ, ಪ್ರತಿ ಶಾಖೆಯ ತಂದೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಕುಟುಂಬದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಭಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಾನೂನಿನ ಅಗತ್ಯವಿರುವಂತೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಪ್ರತಿ ವಿಭಾಗವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರ ನಡುವಿನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಜೊತೆ ಆಗುವುದು ಮತ್ತು ಆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಭಾಗವು ಸ್ವಯಂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ, ಅವರು ಮೈನರ್ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಯಾರು ಭಾಗವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನೇರವಾಗಿ ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಭಾಗವು ಅನ್ಯಾಯದಿಂದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪುರಾವೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮರು–ತೆರೆಯಲು, ಅವರ ಕಾಳಜಿಗಾಗಿ ಕಾನೂನು ಅನುಮತಿಸುತ್ತೆ."

"ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ, ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಸುಧಾರಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯದ ಮೇರೆಗೆ ಕಾನೂನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ನಿಜ. ಒಪ್ಪಂದಗಳ ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಕಾನೂನು ಕರ್ತವ್ಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಕನ್ಸಿಡರೇಷನ್ (ಪರಿಹಾರ/ ಓರುವಿಕೆ/ ಪರಿಗಣನೆ) ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ಸಮನಾಗಿ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಒಪ್ಪಂದಗಳ ಕಾನೂನುಗಳ ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ನಮ್ಮಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿರುವ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಇದು ಕೇವಲ ಹಕ್ಕುಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ಇಕ್ವಿಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಪರಿಗಣನೆಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ...

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ವಿಭಜನೆಯು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳು ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಮತ್ತು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದದ್ದು ಎಂದು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ವಂಚನೆ, ಅನ್ಯಾಯದ ವ್ಯವಹರಿಸುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಅತಿಯಾದ ಅಕ್ರಮಣದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮತ್ತು ಒಪ್ಪುವುಕೆಯ ಒಪ್ಪಂದ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯು ವಿಭಜನೆಯು ಕೇವಲ ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ಮತ್ತು ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಎಂದು ಪುರಾವೆ ಆಗಬೇಕು, ಅಸಮಾನ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಾಯ ವೆಂದಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನಾವು ನ್ಯಾಯಯುತವಾದ ವಿಭಜನೆಯು ಹಿಂಪಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ತತ್ವವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು."

ಸಹ ಮಾಲೀಕ ಅಥವ ಸಹ ಪಾಲುದಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ

ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರ ಅಂತರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತತ್ವಗಳು ಹೀಗಿವೆ: (1). ಸಹ–ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಇಡೀ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶದಲ್ಲೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. (2). ಒಬ್ಬ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರಿಂದ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಒಬ್ಬರು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ. (3). ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗವನ್ನು ಅಥವಾ ಇಡೀ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನವು ಉಚ್ಚಾಟನೆಯಾದಂತೆ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬರ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. (4). ಸಹ–ಮಾಲೀಕರನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು

ಉಚ್ಚಾಟಿಸಿದಾಗ ಮೇಲಿನ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಪವಾದವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ, ಉಚ್ಚಾಟನೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನದ ಪರಿಭಾವನೆಯನ್ನು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಮಾಡಲು, ಸಹ-ಮಾಲೀಕರ ಸ್ವಾಧೀನವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಇತರರ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರಬೇಕು. ತನ್ನದೇ ಆದ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಇತರರ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕು. (5). ಉಚ್ಚಾಟನೆ ಅಥವಾ ಪರಿತ್ಯಾಗದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರದ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಮಯ ಕಳೆದಂತೆ ನಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (6). ಪ್ರತಿ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಇತರ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡನಂತೆ ಬಳಸುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. (7). ಸಹ-ಮಾಲೀಕರು ಇತರ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರು ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ವಿಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡುವ ಮೂಲಕ ಇತರರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಲು ಯಾರಿಗೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ."[1]

ಸಹ-ಮಾಲೀಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಬಾಡಿಗೆದಾರರನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರು ಪಾರ್ಟಿಗಳಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ದಾವ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಬಾಡಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲ. ದಾವ. ಹೊರಹಾಕುವಿಕೆಯ ವಿಚಾರಣೆಯ ವಿಷಯವು ಹಲವಾರು ಮಾಲೀಕರ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರು ಇತರ ಭಾಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಅಂಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಕೇವಲ ಭಾಗ ಮಾಲೀಕರು

---

[1] ಜೈ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಗುರ್ಮೇಜ್ ಸಿಂಗ್ – 2009 (15) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 747

ಅಥವಾ ಭಾಗಶಃ ಮಾಲೀಕರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆಸ್ತಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಭಜಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಅಂತಹ ಇತರ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರು ಆಕ್ಷೇಪಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವನು ಇತರ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರೊಂದಿಗೆ ಸೇರದೆ ಬಾಡಿಗೆದಾರನನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು.[1]

ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಭೂಮಿಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಲಾದ ಆಸ್ತಿಯ ಘಟನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಜಮೀನಿನೊಂದಿಗೆ ಒಯ್ಯುವ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಋಣಭಾರವಾಗಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರಿಂದ ಅಥವಾ ಅವರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಪದ್ಧತಿ ಅಥವಾ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಕಾನೂನಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ವ–ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕಿನ ಹಿಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುವೆಂದರೆ ಅಪರಿಚಿತರನ್ನು ಕುಟುಂಬ ಹಿಡುವಳಿ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವುದು. ಪೂರ್ವ–ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ (ಪ್ರೀ–ಎಂಪ್ಶನ್) ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರನು ತಾನು ಖರೀದಿಸಿದ ಆಸ್ತಿಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಪರಿಚಿತನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರನು ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದಾಗ, ಇತರ ಸಹ–ಷೇರುದಾರನಿಗೆ ಹಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ತಕರಾರು ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಅಪರಿಚಿತರು ಪೂರ್ವ–ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾನೂನು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಡುವಳಿ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪುರಾತನ, ಉಳಿಗಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ಹಳಸಾದ ರೀತಿಯದ್ದು ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಇದು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳವರೆಗೆ ಪದ್ಧತಿ ಅಥವಾ ಶಾಸನಬದ್ಧ

---

[1] ಧನ್ನಾಲಾಲ್ ವಿ. ಕಲಾವತಿಬಾಯ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2002 ಎಸ್.ಸಿ 2572

ಕಾನೂನಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನಾಗಿತ್ತು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ವಿವೇಚನೆಯಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾರಾಟವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಆದೇಶವನ್ನು ನೀಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಆಯ್ಕೆಗಳಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರಿಂದ ಹಿಡುವಳಿ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾರಾಟವಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಸತತವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿವೆ.[1]

ಸಹ–ಪಾಲುದಾರನ ಪೂರ್ವ–ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಈ ಮೆಲ್ಕಂಡ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಹಲವು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ (1). ಪೂರ್ವ–ಖರೀದಿ ಮಾಡುವವನು ಮಾರಾಟದ ದಿನಾಂಕದಂದು, ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೀರ್ಪನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. (2). ಮಾರಾಟದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಸದರಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಖರೀದಿ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವನು, ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಮೊದಲ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೀರ್ಪನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವನು ಆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮಾರಾಟಗಾರನು ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು, ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ತೀರ್ಪಿನ ಮೊದಲು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವನ ಹಕ್ಕಿನ ಸಮಾನತೆ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮತೆ ಸುಧಾರಿಸಿದರೆ, ಪೂರ್ವ–ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮೊಕದ್ದಮೆ

---

[1] ಶ್ಯಾಮ ಸುಂದರ್ ವಿ. ರಾಮ್ ಕುಮಾರ್ – 2001 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 24

ವಿಫಲವಾಗಬೇಕು. (3). ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಹೂಡುವ ದಿನಾಂಕ ಮತ್ತು ತೀರ್ಪು ಅಂಗೀಕಾರದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಮಾರಾಟವನ್ನು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪೂರ್ವ-ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವದ ಮಾಡುವವನು, ಮೊದಲ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ನಂತರ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನ ಹಕ್ಕಿನ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗಾಗಿ ದಾವ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. (4). ಮಾರಾಟದ ದಿನಾಂಕದಂದು, ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಮತ್ತು ಮೊದಲ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೀರ್ಪನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ದಿನಾಂಕದಂದು ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದ ನಂತರ, ಮೊದಲ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ತೀರ್ಪು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ, ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮುಂದೆ ಜಾರಿಯಾಗಬಹುದಾದ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಬದಲಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಂತಹ ಕಾನೂನು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಬದಲಿಸಬಹುದು.

ಸಹ-ಪಾಲುದಾರರ ಭೂಮಿಯ ಬಾಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಉಚ್ಚಾಟನೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಸಹ-ಪಾಲುದಾರರಿಗೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ, ಆಗ ಕಾನೂನು ಸ್ಥಾನವು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸಂಖ್ಯೆ. 1 ಮತ್ತು 2 ವಾದಿಯ ಸಹ-ಪಾಲುದಾರರು, ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ರಚನಾತ್ಮಕ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ, ವಾದಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.[1]

---

[1] ಕರ್ಬಾಲೈಬೇಗಮ್ ವಿ. ಮೊಹಮದ್ ಸೈಯದ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1981 ಎಸ್.ಸಿ 77

ಒಬ್ಬ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರಿಂದ ಹಲವಾರು ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವುದು ಇತರ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಎಂದು ಬಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉಚ್ಚಾಟನೆ ಮಾಡದ ಹೊರತು ಅವನು ಇತರ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟ ಘೋಷಣೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬ ಸಹ–ಷೇರುದಾರರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿನ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಯಿಂದ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಉಚ್ಚಾಟಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಎಲ್ಲಿ ಭಾಗಗಳು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಭಾಗಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕೂ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಗಾಗಿ ಒಂದು ದಾವೆ ಕನಿಷ್ಠ ಒಪ್ಪಂದದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕನ ಪಾಲಿಗಾಗಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇತರ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರ ಪಾಲಿಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಹೈಕೋರ್ಟ್ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ "ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆ ಆದೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಆಸ್ತಿ ವಿಭಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ" ಆದರೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಇದನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿ "ಯಾವಾಗ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಬಾಗಾಂಶ ಮಾರಾಟವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರುವವನು ಅದರ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಕೇಳಲು ಮತ್ತು ಭಾಗಾಂಶ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಎಂದಿದೆ.[2]

"ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಪಾಲು ಮತ್ತು ವಿಭಜಿಸಬೇಕಾದ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ

---

[1] ದರ್ಶನ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಗುಜ್ಜರ್ ಸಿಂಗ್ – 2002 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 62

[2] ಕರ್ತಾರ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಹರ್ಜಿಂದರ್ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1990 ಎಸ್.ಸಿ 854

ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಿತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳಿಂದ (ಮೀಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಬೌಂಡ್ಸ್) ವಿಭಾಗಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುವಾಗ, ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಾಪಾಡುವುದು. ದಾವಾ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಾದಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಪಾಲುಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಘೋಷಿಸಿದ ಕಾರಣ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಾವಾ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವನು ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಏನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭರಿಸಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರಿಗೆ ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಆಸ್ತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಮತ್ತು ಋಣಭಾರವನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದಿರುವ ಪಾಲನ್ನು ಸಮನಾಗಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸಹ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ."[1]

"ಪ್ರತಿ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರಿಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಆಸ್ತಿಯು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಸರಿಸುಮಾರು ಒಂದೇ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒಂದೇ ಅವಶ್ಯಕತೆ. ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಚರ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿ ಪಾರ್ಟಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಚರ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವಾಗ, ಪ್ರತಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಿತಿ ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳಿಂದ ವಿಭಾಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಬಹುದು. ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಣಾಮದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನ ಮೌಲ್ಯದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಹಂಚಿಕೆಯು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಪಾಲಿಗೆ ಬರಬಹುದು ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಭಜನೆಯ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸ್ಥಿರ

---

[1] ವಾಸುದೇವಮೂರ್ತಿ ವಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2003 ಕರ್ನಾಟಕ 4558

ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯದಿರಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಕಠಿಣ ಮತ್ತು ವೇಗದ ನಿಯಮವನ್ನು ಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕರಣದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕಾದ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಮೌಲ್ಯದ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಕಡಿಮೆ ಮೌಲ್ಯದ ಆಸ್ತಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೌಲ್ಯದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವವನಿಂದ ಪಾವತಿಸಲು ಒದಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮೌಲ್ಯದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಅಗತ್ಯ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಷೇರುಗಳ ಸಮಾನೀಕರಣ ಇರಬೇಕು."[1]

"ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಸಹ-ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಆಕ್ಯುಪೆನ್ಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಅನುದಾನವನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಆಕ್ಯುಪೆನ್ಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಅನುದಾನವು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರಾಗಿರುವ ವಾದಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹಾನಿಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನಾಶಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ."[2]

ಭೂಸುದಾರಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದು ಕಾನೂನು

(1). ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಎಂದರೆ ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಎಂದು ಕಲಂ 2(17) ರಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 2(12) ರಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆತನ ಹೆಂಡತಿ/ಹೆಂಡತಿಯರು, ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು

---

[1] ಸುಬ್ಬರಾಯ ಶೆಟ್ಟಿ ವಿ. ನಾಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2002 ಎಸ್.ಸಿ 2066

[2] ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2007 ಕರ್ನಾಟಕ 3454

ಮದುವೆಯಾಗದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ. ಭೂಸುದಾರಣೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೂರು ವಿದದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಆರ್ಜಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪತ್ನಿ, ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳು, ಮದುವೆಯಾಗದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ಕಲಂ 2(12) ರಲ್ಲಿ ಡೈವೋರ್ಸ್ ಪಡೆದ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಅಥವ ಸತ್ತಿರುವ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಅಥವ ಹೆಂಡತಿ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳು, ಮದುವೆಯಾಗದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ತೋರಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಜರ್ ಮಕ್ಕಳು, ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. – "ಎರಡು ಕುಟುಂಬದ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಒಂದೆ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ .. ಕಲಂ 2(24) ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಇತ್ತು ಅದನ್ನು 01–03–1974 ರಿಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗಿದೆ." [1] – ಇವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಭೂಸುದಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳು ಗೇಣಿದಾರರಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮೈನರ್ ಮಗ ಮೇಜಾರಿಟಿಗೆ ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದಾಗ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಾಗ ಅಥವ ಡೈವರ್ಸ್ ಆದಾಗ ಹಕ್ಕು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ನೋಡಿದರೆ ಶಾಸಕಾಂಗ ತನ್ನ ವಿವೇಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಲಂಬಿತರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜಮೀನಿಗೆ ಹಕ್ಕುದಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಇತರೆಯವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುದಾರರಲ್ಲ. ನಂತರ ಅದು ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನ ರೀತ್ಯ ಅಂದರೆ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 8

---

[1] ಕೆ.ಟಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ ವಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 0882/ 2019

ಅಥವ 15 ರಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.[1] ಕಲಂ 24 ಭೂಸುದಾರಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗೇಣಿದಾರನು ಸತ್ತಾಗ ಗೇಣಿಯು ಆತನ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ಆತ ಸತ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ.

(2). ಭೂಸುದಾರಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಪರವಾಗಿ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆ ಹಕ್ಕು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಂ 2(11) ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿದ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಅದರಲ್ಲಿ ವೈಯುಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದವರು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಬೇಸಾಯವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯ ಬೇಸಾಯವನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ಪರವಾಗಿ ಅಂತಹ ಫಲ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಗೇಣಿದಾರಿಕೆಯ ಕ್ಲೇಮು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದೆ ಅಥವ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದರಿಸುವುದು ಭೂನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿ, ಇದನ್ನು ನಿರ್ದರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ವತ್ತು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತೇ ಅಥವ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನೊಬ್ಬನು ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದರಿಸುವುದು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಭೂನ್ಯಾಯಮಂಡಲಿ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆ ಹಕ್ಕು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವಾಗ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಅರ್ಜಿದಾರನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆ ಸೇರಿದೆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಂತಹ ತೀರ್ಪನ್ನು ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದೇ ಹೊರತು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭೂನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿಯ ತೀರ್ಪಿನ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ವಿಭಾಗ

---

[1] ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ

ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿ ಮುಂದೆ ಸ್ವತ್ತು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ್ದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಿದ್ದರೆ ಆಗ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.[1]

(3). ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಗ್ರಾಮ ಕಚೇರಿ ರದ್ದತಿ ಕಾಯ್ದೆ 1961 ರಲ್ಲಿ ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ, ರೀಗ್ರಾಂಟ್ (ಮರು ಮಂಜೂರು) ಕುಟುಂಬದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಇಡೀ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಿಂದ ಅಥವ ತಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಇತರೆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿದ್ದರೆ, ಅದು ಎಸ್ಟೋಪಲ್ (ಸ್ವಾರ್ಜಿತ ಅಡ್ಡಿ) ಸಿದ್ಧಾಂತದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಬದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.[2]

(4). ಮದುವೆಯಾದ ಮಗಳು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬಾಗ ಕೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ – ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್.[3] ಕೇಸಿನ ವಿವರ – "ವಾದಿಗಳು 04/01/1974 ರಂದು ನಿಧನರಾದ ಗುರುಶಾಂತಯ್ಯ ಅವರ ಪುತ್ರಿಯರು. ಗುರುಶಾಂತಯ್ಯ ಅವರು ಗೇಣಿದಾರರಾಗಿ "ಎ" ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ವಿವಾದವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಮರಣದ ನಂತರ, 1961 ರ ಕರ್ನಾಟಕ ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾಯ್ದೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಗುರುಶಾಂತಯ್ಯ ಅವರ ಹಿರಿಯ ಮಗನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಅವನ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಹಿಡುವಳಿ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದನು. ಭೂ

---

[1] ಶ್ರೀ ಪರುಶುರಾಮ್ ವಿ. ಶಾಂತಬಾಯಿ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2004 ಕರ್ನಾಟಕ 3355

[2] ಶ್ರೀಧರ್ ವಿ. ಮುನಿರೆಡ್ಡಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2003 ಎಸ್.ಸಿ 578

[3] ನಿಂಬವ್ವ ವಿ. ಚೆನ್ನವೀರಯ್ಯ – 2015 (1) ಕೆ.ಸಿ.ಸಿ.ಆರ್ 205

ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿಯು ಅವನಿಗೆ ಆಕ್ಯುಪೆನ್ಸೀ (ನೆಲೆಸಿರುವಿಕೆ) ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ವಿವಾದದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ..... ಮದುವೆಯಾದ ವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಗಾತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾದ ವಿವಾದವೆಂದರೆ ವಿವಾಹಿತ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮರಣದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಹಿಡುವಳಿ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪಾಲು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ..... ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಗಾತಿ, ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಪುತ್ರರು ಮತ್ತು ಅವಿವಾಹಿತ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, "ವಿವಾಹಿತ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು" ಕರ್ನಾಟಕ ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ...... ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಂದಿಗೆ ಕಾಯ್ದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 24 ರ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಮೇಲೆ, ವಿವಾಹಿತ ಮಗಳು ಗೇಣಿದಾರಿಕೆ ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿವಾಹಿತ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಹಿಡುವಳಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಕಮಲಾ ವಿ. ಲಿಂಗಮ್ಮ ಹೆಂಗ್ಸು – 2002 (2) ಕೆ.ಎಲ್.ಜೆ 456 ರಲ್ಲಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮರಣದ ನಂತರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಮೂಲಕ ಆನುವಂಶಿಕತೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. .... ಕರ್ನಾಟಕ ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾಯ್ದೆಯು ಕೃಷಿಕರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕಾಯಿದೆ, ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಇದನ್ನು ವಿಚಲನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ... ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಭೂ

ಸುಧಾರಣಾ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ "ಕುಟುಂಬ" ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಿತ ಮಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿಟ್ಟಾಗ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 24 ರ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಕಲ್ಪನೆಯ (ನೋಷನಲ್) ವಿಭಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಫಿರ್ಯಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸತ್ತ ತಂದೆಯ ಪಾಲಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರೊಂದಿಗೆ ಪಾಲು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆ... ಈ ಚರ್ಚೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ತಂದೆಯ ಹಿಡುವಳಿದಾರಿಕೆ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಗಳು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ... ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಾಗ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು ಗಮನಿಸುವುದು"

(5). ಗೇಣಿದಾರನಾದ ತಂದೆ ಸಾಯುವಾಗ ಮಗಳು ಮದುವೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿದರೆ, ಆಕೆ ಸದರಿ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆಯನ್ನು ವಾರಸ್ಸುದಾರಳಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆ 1974 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸತ್ತಿದ್ದರು, ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳಿಗೆ ಬಾಗ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. .... 01–03– 1974 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಗೇಣಿದಾರನು ಸತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕಲಂ 24 (1) ಅಂದು ಇದ್ದಂತೆ ಗೇಣಿದಾರನು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದರೆ ಕುಟುಂಬದ ಉಳ್ಕೆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ, ಆತ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆತನ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 24(2) ಅಂದು ಇದ್ದಂತೆ ಖಾಯಂ ಗೇಣಿದಾರನ ಸಾವಿನ ನಂತರ ಆತನ ಹಿಡುವಳಿ ಅನುವಂಶೀಯಕವಾಗಿ ಅಥವ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಅವರ ಖಾಸಗಿ ಕಾನೂನು

ರೀತ್ಯ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 01–03–1974 ರ ನಂತರ ಗೇಣಿದಾರ ಸತ್ತರೆ ಅಂತಹ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆ ಆತನ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.[1]

(6). ಒಮ್ಮೆ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆ ಸ್ವಾಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೂಮಂಜೂರಾತಿ ಆದರೆ ಗೇಣಿ ಹಿಡುವಳಿ ಹಕ್ಕು ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಿಡುವಳಿ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಇತರೆ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಬಾಗಾಂಶದ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಯಾವಾಗಲೂ ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ.[2]

(7). ಇಲ್ಲೊಂದು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ವಾದಿಗಳು (ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು) ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆಯ ಅರ್ದ ಹಿಸ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಾಂಶ ಕೋರುತ್ತಾರೆ, ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಆಕ್ಯುಪೆನ್ಸಿ ಹಕ್ಕು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ವಿಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬಾಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದೆ.[3]

(8). ಇನ್ನೊಂದು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ, ಭೂಸುದಾರಣಾ ತಿದ್ದುಪಡಿ ರೀತ್ಯ 01–03–1974 ರಿಂದ ಆತನ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆ ಜಮೀನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಿಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನಿಗೆ ಗೇಣಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಕುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆಕ್ಯುಪೆನ್ಸಿ ಹಕ್ಕು ಮಂಜೂರಾಗುತ್ತದೆ. ಫಾರಂ 10 ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಆತ ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸ್ವತ್ತಿನಂತೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಗೇಣಿದಾರನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರರು ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರಿಯರು ಬಿಟ್ಟು ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಲಂ 8 ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮಭಾಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.[4]

---

[1] ಕಮಲ ವಿ. ಲಿಂಗಮ್ಮ ಹೆಂಗಸು – 2002 (2) ಕರ್ ಎಲ್.ಜೆ 456

[2] ನಾರಾಯಣ ವಿ. ಸದಾಶಿವ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2000 ಕರ್ 487

[3] ಶಾತವ್ವ ವಿ. ಪಾರತೆವ್ವಾ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 0631/ 2016

[4] ಸಂಜೀವಭಂಡಾರಿ ವಿ. ಶಿವರಾಮ್ ಭಂಡಾರಿ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 2565/ 2015

(9). ಇನಾಮ್ ಜಮೀನಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇನಾಮ್ದಾರರಿಗೆ ಜಮೀನು ರೀಗ್ರಾಂಟ್ ಮಾಡುವ ಮುಂಚೆ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ರೀಗ್ರಾಂಟ್ ಆದಮೇಲೆ ವಿಭಾಗದ ಹಕ್ಕು ನಿರ್ದಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[1] ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಮಾಲೀಕರಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣರೆಡ್ಡಿ ರವರ ಎಲ್ಲಾ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ರೀಗ್ರಾಂಟ್ ನಂತರ ಸೇರುತ್ತದೋ ಅಥವ ಆತನ ಒಬ್ಬನೇ ಗಂಡು ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ರೀಗ್ರಾಂಟ್ ನಂತರ ಸೇರುತ್ತದೋ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತ ಅದು ರಾಮಕೃಷ್ಣರೆಡ್ಡಿ ರವರ ಎಲ್ಲಾ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರೀಗ್ರಾಂಟ್ ಆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರನ್ನು ವಿಭಾಗ ಕೋರುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಗಿಟ್ಟಹಾಗಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ.

(10). ಭೂಸುದಾರಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿನ ಕುಟುಂಬ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಭೂಮಂಜೂರು ಆದಾಗ ಮಹಿಳೆ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯಳೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವಲೋಕಿಸಿದೆ. ದಾವೆ ಹಾಕುವಾಗ ಆಕೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಳು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯತ್ವದಿಂದ ಹೊರಗಿದ್ದಳು. ಕುಟುಂಬದ ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಂತಹ ಸ್ವತ್ತು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮದುವೆಯಾದ ಮಗಳ ಹಕ್ಕು ಗೇಣಿದಾರಿಕೆ ಜಮೀನಿಗೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದೆ.[2]

(11). ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೆ ಆಸ್ತಿಗಳು ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಮೂರು ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. (1) ಹಿಂದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತ ಅಥವ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನು ಹಿಡುವಳಿಯನ್ನು ತನಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಗಾಗಿ ಕುಟುಂಬದ ನಿಧಿಯಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಆರ್ಜನೆ

---

[1] ಪದ್ಮಮ್ಮ ವಿ. ರಾಮಕೃಷ್ಣರೆಡ್ಡಿ – ೨೦೧೫ (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ ೪೧೭

[2] ವೆಂಕಟರಾಯಪ್ಪ ವಿ. ರಾಮಕ್ಕ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ ೧೬೮೯/ ೨೦೧೭

ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. (2) ಹಿಂದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ನಿದಿಯಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಆರ್ಜನೆ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. (3) ಹಿಂದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ನಿದಿಯಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿ ಅದನ್ನು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದಾಗಿಸಿದ್ದರೆ.[1]

(12). "ನೀಡಲಾದ ಆಕ್ಯುಪೆನ್ಸೀ ಹಕ್ಕು ಇತರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಖಾತರಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಅವರು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ."[2]

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಮತ್ತು ಹಿಂದು ಕಾನೂನು

ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗ ಅಥವ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ (ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಟ್ರೈಬ್) ಮತ್ತು ಹಿಂದು ಕಾನೂನು:- ಕಲಂ 2(2) ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ (ಹಿಂದು ಸಕ್ಸಸೆನ್ ಆಕ್ಟ್) ಮತ್ತು ಹಿಂದು ಮ್ಯಾರೇಜ್ ಆಕ್ಟ್, (ಹಿಂದು ಮದುವೆ ಕಾಯ್ದೆ) ಹಿಂದು ಅಡಾಪ್ಶನ್ ಅಂಡ್ ಮೈನ್ಟೆನೆನ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ (ಹಿಂದು ದತ್ತು ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ) ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ (ಕ್ಲಾಸ್ 25 ಆಫ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 366 ಬಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿರುವಂತೆ ಅನ್ಯತಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಗೆಜೆಟ್ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಘೊಷಿಸುವವರೆಗೆ) ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಟ್ರೈಬ್ ಅನ್ನು ಹಿಂದುಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಲ್ಲ. ಬಾರತದ ಸಂವಿದಾನದ ಆರ್ಟಿಕಲ್ (ವಿಧಿ) 25 ರ ಎಕ್ಸಪ್ಲನೇಷನ್(ವಿವರಣೆ) 11 ರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಟ್ರೈಬ್ ಅನ್ನು ಹಿಂದುಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಲ್ಲ. ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ದಿವಾನ್ ರವರು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕವಾದ ಲಾ ಆಫ್ ಇಂಟೆಸ್ಟೇಟ್ ಅಂಡ್ ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ

---

[1] ರಾಜರಾಮ್ ವಿ. ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1993 ಅಲಹಾಬಾದ್ 72

[2] ಬಾಲವ್ವ ವಿ. ಹಸನಾಬಿ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2000 ಕರ್ನಾಟಕ 4809

ಸಕ್ಷಷೆನ್ (1991 ಪ್ರಕಟಣೆ) ಪುಟ 21 ರಲ್ಲಿ ಕಲಂ 2(2) ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಶೆಡ್ಯುಲ್ ಟ್ರೈಬ್ ಜನಾಂಗವು ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಮುನ್ನ ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ಇನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಕಾನೂನು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ದವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಶೂನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 2(2) ರಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಘೋಷಿತ ಪರಿಷಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಸೂಚನೆ ಮುಖಾಂತರ ಹಿಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಬಹುದಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ರಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಉಯಿಲಿಲ್ಲದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಸೀಮಿತ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿತ್ತು.

1. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಹಿಂದು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು, ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಂತವರಿಗೆ ಕಲಂ 2(1)(ಸಿ) ಕೆಳಗೆ ಹಿಂದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗುಜರಾತ್ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ರಾಮ್ ನಾಥ್ ಮುಂಡ ವಿರುದ್ಧ ಖೈನ್ತು ಮುಂಡಾ 2004(3) ಜೆ.ಸಿ.ಆರ್ 561 (ಜಾರ್ಖಂಡ್)[1]

2. ಹಿಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಪೂಜಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಪೂಜಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಪೂಜೆಯೆಂದರೆ ದುರ್ಗಾ ಪೂಜೆ, ಮಾನಸ ಪೂಜೆ, ಕಾಳಿ ಪೂಜೆ ಇತ್ಯಾದಿ, ಪಿಂಡ ತರ್ಪಣ ಮಾಡುವುದು, ಶೋಕಾಚರಣೆ ಮಾಡುವುದು, ಶ್ರಾದ್ಧ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ಮಾಡುವ ಬುಡಕಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು

---

[1] https://indiankanoon.org/doc/1182124/

ಹಿಂದುವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ – ಬುದ್ದು ಮಝಿ ವಿರುದ್ದ ದುಖಾನ್ ಮಝಿ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1956 ಪಾಟ್ನ 123.[1]

3. ಬಿಹಾರದ ಸಂತಳ್ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಹಿಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಆದುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದೆ ಲಬೀಶ್ವರ್ ಮಾಂಜಿ ವಿರುದ್ದ ಪ್ರಾಣ್ ಮಾಂಜಿ 2001 (2) ಸುಪ್ರೀಮ್ 568. ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿನ ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಕಾರರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು, ಸಾಕ್ಷಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸತ್ತಾಗ ಪಿಂಡಪ್ರಧಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ, ಗಂಡ ಸತ್ತಾಗ ವಿಧವಾ ಪತ್ನಿ ಹಣೆಗೆ ಕುಂಕುಮ ದರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ವಡವೆಗಳನ್ನು ದರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಹತ್ತು ದಿನದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ದ ಕ್ರಿಯೆ ಇರುತ್ತೆ, ಮದುವೆ ನಂತರ ಮಹಿಳೆ ಹಣೆಗೆ ಕುಂಕುಮ ದರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಸಂತಳ್ ಪದ್ದತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಪದ್ದತಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

4. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956...... ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಾದ ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿ, ನ್ಯಾಯೋಚಿತತೆ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತತೆ, ಉತ್ತಮ ಅತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಒಪ್ಪಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಮಹಿಳೆಯು ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿ, ಸಹೋದರ, ಗಂಡನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉಯಿಲಿಲ್ಲದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸಿನ ಜೊತೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳೆಂದು ಘೋಷಿಸಿರುತ್ತದೆ. – ಆದರೆ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ಪದ್ದತಿಗಳನ್ನು ಸಂವಿಧಾನ ಬಾಹಿರ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲು ಹಿಂಜರಿದು ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕರಣದ ಪೂರ್ಣ

---

[1] https://indiankanoon.org/doc/654207/

ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳನ್ನ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಎಂದಿರುತ್ತದೆ, – ಈ ರೀತಿಯ ವಿನಾಯ್ತಿಗಳನ್ನು ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸುವಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತೆ. – ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸಂವಿಧಾನ ಭಾಹಿರ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

5. ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ದ್ವಿಸದಸ್ಯ ಪೀಠದ ಮುಂದಿನ ಕೇಸಲ್ಲಿ[2] (ಜಸ್ಟೀಸ್ ಟಿ.ಎಸ್. ಠಾಕೂರ್ ಮತ್ತ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಕೆ. ಶ್ರೀಧರ್ ರಾವ್) – ಇಲ್ಲಿ ಕಲಂ 2(2) ರ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಿಳೆಗೂ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನೂ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿದವರು ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲ, ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರ ಪೈಕಿ ಈ ವಿವಾದ ಎದ್ದಿತು, ಅವರ ಸಹೋದರಿಯರು ಅವಶ್ಯ ಪಕ್ಷಕಾರರು ಎಂಬ ವಿವಾದವೆದ್ದಿತು. ಈ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ ಉಬಯರು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಂತೆ ಕಲಂ 2(2) ರ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತೀರ್ಪು ಬಂತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು. ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಸದರಿ ಕಾನೂನು ಸಂವಿಧಾನ ಬಾಹಿರ ಅಂತ ವಾದ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಮೊದಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಈ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ಥಾಪವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಾನೂನು ವಿಚಾರಗಳ ನಿರ್ದರಣೆಗೆ ಏಕಪೀಠವು ದ್ವಿ ಸದಸ್ಯ ಪೀಠಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿತ್ತು. ವಿಧಿ 14 ರಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನತೆಯ ಸಂವಿಧಾನ ಬಾಹಿರತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನೊಂದವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ

---

[1] ಮಧು ಕಿಶ್ವರ್ ವಿರುದ್ಧ ಬಿಹಾರ್ ರಾಜ್ಯ –ಎ.ಐ.ಆರ್ 1996 ಎಸ್.ಸಿ 1864.

[2] ಗೋವಿಂದ ನಾಯ್ಕ ವಿ. ರಾಮಾ ನಾಯಕ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2000 ಕರ್ನಾಟಕ 3305

ಪ್ರಶ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ಎಂಬ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಿ ಮಧುಕಿಶ್ವರ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಂವಿಧಾನ ಬದ್ದತೆ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು ನೀಡಲು ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿ ಹಿಂದಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ, ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಸಾಕ್ಷಿಯೂ ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಹಿಳೆಗೆ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. – ಆದರೆ ಮಧುಕಿಶ್ವರ್ ಕೇಸನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ವೆಬ್ ತಾಣವನ್ನು ನೋಡಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿತ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲೂ[1] ಮೇಲೆ ಮಧುಕಿಶ್ವರ್ ಕೇಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಕೆ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ರವರ ತೀರ್ಪು ಮಾತ್ರ ಇದೆ, ಮನುಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಪುಂಚಿ ಎಂ.ಎಂ. ರವರ ಏಕಮಾತ್ರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯದ ತೀರ್ಪು ಇದೆ, ಅವರು "ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಾದ ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿ, ನ್ಯಾಯೋಚಿತತೆ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತತೆ, ಉತ್ತಮ ಅತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಒಪ್ಪಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಮಹಿಳೆಯು ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿ, ಸಹೋದರ, ಗಂಡನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉಯಿಲಿಲ್ಲದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸಿನ ಜೊತೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳೆಂಬ" ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ನೀಡಲು ಅಂತಹ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲು ಯಾವುದಾದರೂ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ (ಫ್ಯಾಕ್ಟ್) ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು ಅಥವ ಭಾದಿತರು ಪ್ರಶ್ನಿಸದೆ ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ "ಪದ್ದತಿಗಳು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಸದ್ವಿವೇಕದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಅದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಮತ್ತು ಸಕಾರಣವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿದೆ" ಎಂಬ ಸಿದ್ದಾಂತ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗೆ ಪ್ರಕರಣದ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿರಬಹುದು.

---

[1] https://www.sci.gov.in/jonew/judis/15685.pdf

6. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರು ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿ ಮತಾಂತರ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೂ ಅವರು ಬುಡಕಟ್ಟು ಲಕ್ಷಣಗಳು ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗ ಅಸ್ತಿತ್ವತೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಪಡೆ

1930 ರ ಹಿಂದೂ ಗಳಿಕೆ ಕಲಿಕೆ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು, ಒಂದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ವೃತ್ತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ತರಬೇತಿಯ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ಆದಾಯವು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಅಂತಹ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ನಿಧಿಯಿಂದ ನೀಡಿದರೆ. ಆದರೆ "ಕಲಿಕೆ" ಎಂಬ ಈ ಪದವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕೆಲವು ರೀತಿಯ ವಿಶೇಷ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಲು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲಿಕೆ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಎಐಆರ್ 1921 ಪಿಸಿ 35 ಗೋಕಲ್ಚಂದ್ ವಿ. ಹುಕುಮಚಂದ್ ಪ್ರಿವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ನ ಕೇಸಿನ ನಿರ್ಧಾರದಲ್ಲಿ "ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆದಾಯದಿಂದ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಪಾವತಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ನಾಗರಿಕ ಸೇವೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಗಳಿಸಿದ ಸಂಬಳವು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ.

---

[1] ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯ ವಿರುದ್ಧ ಚಂದ್ರಮೋಹನ್ – 2004 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 429

ಗೋಕಲ್ಚಂದ್ ಅವರ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ನ ತೀರ್ಮಾನದ ನಂತರ, 1930 ರ ಹಿಂದೂ ಗೇನ್ಸ್ ಆಫ್ ಲರ್ನಿಂಗ್ ಆಕ್ಟ್ ಅನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು, ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಕಲಿಕೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಲಾಭಗಳು, ಕಲಿಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಲಿ, ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಸ್ವಯಂ–ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಮೂವರು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರಾದ ಅಂದರೆ ಸೆಂಗೋಡಾ ಗೌಂಡರ್, ರಾಮಸಾಮಿ ಮತ್ತು ಸುಬ್ರಮಣಿಯನ್ ರವರು ಬೋರ್‌ವೆಲ್ ಸಾಲ, ಬೆಳೆ ಸಾಲ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಮೋಟಾರ್ ಪಂಪ್ ಸೆಟ್ ಸಾಲ, ಆಭರಣ ಸಾಲ, ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ, ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಕುಟುಂಬ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಜೊತೆ ಮಿಶ್ರಣವು ಮಾಡಲು ಸಹ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂವರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು, ಅದರಿಂದಲೇ, ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ವತ್ತುಗಳಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಹುದು ಎಂದು ಮಿಶ್ರಣದ ಅಂಶದ ಕಾನೂನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು; ಆದರೆ ಅಂತಹ ಪರಿತ್ಯಾಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. ತ್ಯಜಿಸುವುದನ್ನು ಸಹ ಕುಟುಂಬದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಆದಾಯವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು

ಅನುಮತಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತು ಎಂದು ಊಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಹಲವಾರು ತೀರ್ಪುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಂಡಿದೆ, ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಏಕೈಕ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿಯು ಅವನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಗನು ಅವನಿಗೆ ಜನಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಸ್ತಿಯು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ವಿಷಯ ಆದರೆ ಅದು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಇವೆರಡರ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಯಾವುದೇ ಮಾರಾಟ ಅಥವಾ ಪರಭಾರೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏಕೈಕ ಬದುಕುಳಿದ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕರ್ತ ಮಾಡಿದ ಯಾವುದೇ ಪರಭಾರೆಯು ಮಾನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.[2]

ಸಂಯೋಜನೆಯ (ಬ್ಲೆಂಡಿಂಗ್) ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ಊಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವು ಶಾಸನ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಂದದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿರುವುದು ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕರಣದ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಿದ ಕಾನೂನು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ಶಾಸನವು ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂಲತಃ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದ್ದ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ

---

[1] ಸುಬ್ರಮನಿಯಾನ್ ವಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0650/2019

[2] ಯೋಗೇಂದ್ರ ವಿ. ಲೀಲಮ್ಮ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/1433/2009

ಸ್ವಯಂ–ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಸ್ತಿಯು ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡುವ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಆಗಲು, ಅದನ್ನು "ತ್ಯಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ" ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಆತನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಸ್ತಿ ಹಿಂಡಿಗೆ ಎಸೆಯಲಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳು ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ, ಆದರೆ ಕುಟುಂಬದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅದನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿತವಾಗಿ ಬಳಸಲು ಅವನು ಅನುಮತಿಸಿದನೆಂಬ ಅಂಶದಿಂದ ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯ ಆದಾಯವನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಬಳಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡುವ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಆಧಾರವೆಂದರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮತ್ತು ಕೋಪರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಸಹ–ಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ. ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶವು ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಸ್ತಿ ಹಿಂಡಿಗೆ ಎಸೆಯುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿ ಘೋಷಿಸದ ಹೊರತು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[1]

'ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ', (ಡಾಕ್ಟ್ರೀನ್ ಆಫ್ ಬ್ಲೆಂಡಿಂಗ್) ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಅಥವಾ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಮೂಲತಃ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ–ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಅದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ

---

[11] ಮುದ್ದು ರಾಮಾ ವಿ. ಮುದ್ದು ಕಾಮೇಶ್ವರ – ಮನು/ಎ.ಪಿ/0820/1999

ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಇರುವ ಏಕೈಕ ಅಪವಾದವೆಂದರೆ ಹಿಂದೂ ಹೆಣ್ಣು ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕಳಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಆಸ್ತಿ, ಅದು 'ಮಿಶ್ರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತದ' ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಹವರ್ತಿ ಆಸ್ತಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ..... ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕರ್ತ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು, ಅವರು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಂತೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು. ಅವನು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಯಾವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಸಹವರ್ತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವನ ವೈಯಕ್ತಿಕವಲ್ಲ. ..... ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಮೂಲದಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅವನ ಸ್ವಯಂ-ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅವನು ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ. ಅದರ ಮಾಲೀಕರು ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಎಸೆದು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿ ಜಂಟಿಯಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಿಂದೂನ ಮರಣದ ನಂತರ ಅವನ ಸಹವರ್ತಿ, ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರನ ಪುತ್ರರಿಂದ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದರೆ, ಅದು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದ ಅಂತಹ ಹಿಂದೂಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸ್ವಯಂ-ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಹಿಂದೂ ಸಾವಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮರಣಿಸಿದವನು ಅವನ

ಮರಣದ ನಂತರ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸುವ ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ ಎಸೆದಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಹವರ್ತಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲಾಧಾರದ ಸ್ವ–ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಸ್ತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಹವರ್ತಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವನ ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ–ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಹುಟ್ಟಿದ ಘಟನೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಕುಟುಂಬದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಬಳಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ, ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯ ಆದಾಯವನ್ನು, ಆಸ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವವನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಬದ್ಧರಾಗಿರದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು, ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಡಲಾಗಿದೆ, ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಖಾತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ವಿಫಲವಾದ ಕಾರಣ, ತ್ಯಜಿಸುವುದನ್ನು ಊಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಔದಾರ್ಯ ಅಥವಾ ದಯೆಯ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಅಂಗೀಕಾರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[2]

ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತ ಅಥವಾ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾದ ಹೊಸ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಹಾರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ವಯಸ್ಕ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳ ಅಧಿಕೃತ ಅಥವಾ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ

---

[1] ಬಾಲಕ್ ರಾಮ್ ವಿ. ಸಿವ್ ರಾಮ್ – ಮನು/ಜೆ.ಕೆ/0008/1988

[2] ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯ ವಿ. ಬಾಲಸುಬ್ರಮಣಿಯಮ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2003 ಎಸ್.ಸಿ 3800

ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ನಿಧಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿದಾಗ, ಅದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಮನವಿಯನ್ನು ಪ್ರಕರಣವೊಂದರ ವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಲಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿವಾದಾಂಶವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ವಾಸ್ತವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮನವಿಯನ್ನು ಎತ್ತದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ವಿವಾದಾಂಶವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದ ಹೊರತು, ಮಿಶ್ರಣ (ಬ್ಲೆಂಡಿಂಗ್) ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಮನವಿಯಿಲ್ಲದೆ ವಿವಾದಾಂಶವನ್ನು ಎತ್ತುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ, ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಮನವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಮನವಿಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು, ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಂತಹ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಅನುಮತಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಂತಹದ್ದಲ್ಲ. ತತ್ಕ್ಷಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ಮನವಿ ಇಲ್ಲ ಅಥವಾ ವಿವಾದಾಂಶವನ್ನು ಎತ್ತಲಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ವಾದದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಲಾಯಿತು. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಈ ಮನವಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಎತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣೆಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಪರಿಗಣಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ವಾದಿ–ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರ ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿವಾದವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲು ಅವಕಾಶ

ನೀಡುವುದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿಸುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಲು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಂಡಿದೆ. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಆಸ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ-ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅದರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ, ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮಾಲೀಕರು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಸ್ತಿಗೆ ಎಸೆದರೆ; ಆದರೆ ಅಂತಹ ಪರಿತ್ಯಾಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಕೇವಲ ಕುಟುಂಬದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಬಳಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ, ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯ ಆದಾಯವನ್ನು ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಮಾಲೀಕರು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಬದ್ಧರಾಗಿರದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಖಾತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ವಿಫಲವಾದ ಕಾರಣ, ತ್ಯಜಿಸುವುದನ್ನು ಊಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಔದಾರ್ಯ ಅಥವಾ ದಯೆಯ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಪ್ರವೇಶವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[2]

ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಹಿಂದೂ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿ ಅವನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ಕೇವಲ ಅವನ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ

---

[1] ಗೋಪಾಲ್ ಪುರುಶೋತ್ತಮ್ ಪ್ರಕರಣ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್. 1989 ಕರ್ನಾಟಕ 169

[2] ಲಕ್ಕೀರೆಡ್ಡಿ ಚಿನ್ನ ವಿ. ಲಕ್ಕೀರೆಡ್ಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1963 ಎಸ್.ಸಿ 1601

ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಬೆರೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ವಿಶೇಷ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಮನ್ನಾ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಆಗಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅವನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಅವನ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಅವನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅವನ ಉದ್ದೇಶವು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗದಿದ್ದಾಗ, ನಾವು ಅವನ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ನಾವು ಹುಡುಕಬೇಕಾದ ಉದ್ದೇಶ, ಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಯು ಉದ್ದೇಶದ ಪುರಾವೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ.[1]

ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ-ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು.[2]

1. ಒಂದು ಸಹವರ್ತಿ (ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ) ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಇರಬೇಕು;
2. ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಹಿಂದೂ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು;
3. ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವು ಬಳಸಲು ಅವನು ಅನುಮತಿಸುತ್ತಾನೆ;
4. ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಅಂತಹ ಕ್ರಿಯೆಯು ತನ್ನದೇ ಆದ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕು;

---

[1] ನಾರಾಯಣರಾಜು ವಿ. ಚಾಮರಾಜು – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1968 ಎಸ್.ಸಿ 1276

[2] ರಮಾ ವಿ. ಬಿದ್ಯಾದರ್ – ಮನು/ಓ.ಆರ್/0745/2015

5. ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕ್ಲೇಮುಗಳ ಹಕ್ಕನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ, ಶರಣಾಗುವ ಮತ್ತು / ಅಥವಾ ತ್ಯಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅವನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಸ್ತಿಯ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುವ ಸಿದ್ಧಾಂತವು, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕರು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಆಗಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ, ಅವರು ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೋಪರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಲು ಬಯಸಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ತನ್ನ ಸ್ವಯಂ–ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುವ ಮೊದಲು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೂಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಅಥವಾ ಅವನ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಬೆರೆಸುವ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆ ಏಕಪಕ್ಷೀಯ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬವು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಅಥವಾ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅವನು ಆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯೆಂದು

ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಘೋಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆಸ್ತಿಯು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುವ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಹಿಂದೂ ಶಾಲೆಯ ಕಾನೂನಿನ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ. ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎಸೆಯುವುದು, ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ VII ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಯಾವುದೇ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದಾನಿ ಅಥವಾ ದಾನ ಪಡೆದವನು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ,[2] ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಫೆಬ್ರವರಿ, 1965 ರಲ್ಲಿ ನಡೆದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಗತ್ಯ ಮಾರಾಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಮಾರಾಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಮಿಶ್ರಣ ಅಥವಾ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದರೂ ಸಹ, ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ವತ್ತುಗಳಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಬಲವಾದ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸದ ಹೊರತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ವತ್ತುಗಳಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಒ.ಎಸ್. 69/1993 ರ ವಾದಿ ಸ್ಥಾನವು ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಮಿಶ್ರಣದ

---

[1] ರಾಮ್ ಜನಂ ವಿ. ಯು.ಪಿ. ರಾಜ್ಯ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0415/1994

[2] ನಕ್ಕ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ವಿ. ನಕ್ಕ ಯಾದಗಿರಿ – ಮನು/ಎ.ಪಿ/0501/2016

ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. .... ವಾದಿಯು ಯಾವಾಗ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಯಾವಾಗ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಮಿತಿಯ ಅವಧಿ ಯಾವಾಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆಯ 64 ನೇ ವಿಧಿಯ ಅಡಿ ವಿವರಗಳು ಬಹಳ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯ ವಿವರಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ವಾದಿಯಾ ವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ, ಅನೇಕ ವಹಿವಾಟುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಏಕೈಕ ಮನವಿಯೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ವಾದಿಗಳ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಕ್ರಿಯೆಯ ಕಾರಣವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಕ್ಕು ಮಿತಿಯಲ್ಲಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ವಾದಿಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದಿನಾಂಕದೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಿಯೆಯ ಕಾರಣವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ಯಾರಾ ಮೇಲಿನ ಕಾರಣವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ, ಕ್ರಿಯೆಯ ಕಾರಣವನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ವಿವರಗಳು ತುಂಬಾ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ರಹಸ್ಯವಾಗಿವೆ ಎಂದು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದೇವೆ. .... ಮನವಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ನೋಡಿದಂತೆ, ರಘುನಂದನ್ ಮತ್ತು ಜಗನ್ ಮೋಹನ್ ಅವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕು ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ದಾಖಲೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇದೆ, ಇದು ಅನುಮತಿಸಲಾಗದ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಮಾರಾಟ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿರುವಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿನ ನಮೂದುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಿಗಳು ಸವಾಲು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವಂತೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ವರ್ಗಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವಿನ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ

ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಾದ ವಿವರಗಳು ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಇದರಿಂದ ಬಾಧಿತನಾದ ಪಾರ್ಟಿಯು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿನ ಆ ವಿವರಗಳ ನಿಖರತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯಲು ಅನುಮತಿಸಿದಾಗ, ಮಾರಾಟ ಪತ್ರಗಳ ವಿವರಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. .... ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿನ ವಿವಾದಗಳ ಕಾರಣ, ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ವತ್ತುಗಳಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಟಿಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೋಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರಗಳ ಕಾರ್ಯಗತದ ನಂತರ, ಯಾವುದೇ ಜಂಟಿ ಅಥವಾ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನೋಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆಗಳು ಅಂದರೆ, ಮಾರಾಟ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ, ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ವತ್ತುಗಳಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಆ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಜಂಟಿತ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. .... 1965 ರಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವಂತೆ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ "ಈ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೈನರ್ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಘುನಂದನ್ ಮತ್ತು ಜಗನ್ ಮೋಹನ್ ಅವರ ಪಾಲಕರು ಯಾದಗಿರಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು ಮತ್ತು ರಘುನಂದನ್ ಮತ್ತು ಜಗನ್ ಮೋಹನ್ ಅವರು ಯಾದಗಿರಿ ಅವರಿಗೆ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡುವವರೆಗೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು, ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಿಂಜರಿಕೆ ಇಲ್ಲ.

ಈಗಾಗಲೇ ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಂತೆ, ಯಾವುದೇ ದುರುದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪಾಲಕರ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಆರೋಪಗಳಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಮೇಜರ್ ಆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದಾವಾ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ...... ವಿಚಾರಣೆಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಥವಾ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳ ತೂಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಕರಣದ ಸಂಭವನೀಯತೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ವಿಕೃತ ಅಥವಾ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಅಥವಾ ಮೇಲ್ನೋಟ ಅಥವಾ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಅಥವಾ ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲದ ಹೊರತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೆ ಅದು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆಯ ಆಸ್ತಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಬೆರಸಲು ಸಾದ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು 2005 ರ ಹಿಂದೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪು ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಹಿಳೆ 2005 ರ ನಂತರ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಬೆರಸುವಿಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವಟ್ಟನ್ನು ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲಾಗದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ,[1]

(i) ಹಿಂದೂ ಸಹವರ್ತಿ (ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ) ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಿರಿದಾದ ದೇಹವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಜಂಟಿ ಅಥವಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ;

(ii) ಹಿಂದೂ ಸ್ತ್ರೀ, ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಅಲ್ಲ;

---

[1] ಪುಷ್ಪದೇವಿ ವಿ. ಕಮೀಷನರ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0378/1977

(iii) ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದಾಗುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಹ ಪುರುಷರಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ;

(iv) ಅಂತಹ ಕುಟುಂಬದ ಮಹಿಳಾ ಸದಸ್ಯರು ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು, ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದರೂ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ;

(v) ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವ ಹಿಂದೂ ಹೆಣ್ಣು, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಪಾತ್ರದೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ, ವಿಶೇಷ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬೆರೆಸಿದ್ದರೆ, ಅವಳು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಗೆ, ತನ್ನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಹೊಸ ಹಕ್ಕುದಾರರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್, ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಕೋರಲು ಆಕೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಆಕೆಗೆ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಆರ್ಜನೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಹತೆ ಇದೆ; ಪತಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಪುತ್ರರ ನಡುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಭಜನೆಯ ಮೇಲೆ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಕೋರುವ ಹಕ್ಕು ಅನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ;

(vi) ಹೀಗಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು, ಅದು ಅವಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಸೀಮಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಆಗಿರಲಿ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ 'ಮಿಶ್ರಣ' ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಕ ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ;

(vii) ಹಿಂದೂ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಸದಸ್ಯನಾಗಿರುವ ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬದ ಪರವಾಗಿ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ; ಮತ್ತು,

(viii) ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೆ ಅಥವಾ ಆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸೀಮಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದು ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪತಿ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಮತ್ತು ಕರ್ತ ಆಗಿದ್ದರು. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ನಿಧಿಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಖರೀದಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಗನ ಪ್ರಕರಣವಾಗಿದೆ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಮಹಿಳಾ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ ಇದ್ದಾಗ, ಕೆಳಗಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಕಾನೂನಿನ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಈ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹ ಊಹೆಯು ಕುಟುಂಬದ ಪುರುಷ ಸದಸ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಮಹಿಳಾ ಸದಸ್ಯಲ್ಲಿ ಇರಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಿದ ಆಸ್ತಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ.[1]

ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದ ಹಿಡಿಗಂಟು (ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್) ಮತ್ತು ಮಿಶ್ರಣ (ಬ್ಲೆಂಡಿಂಗ್) ಬಗ್ಗೆ ಅಲಹಾಬಾದ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ;[2]

1. ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

2. ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಟ್ಟಡ ಮತ್ತು ಆದಾಯವನ್ನು ನೀಡದ, ಆಸ್ತಿ ಆರ್ಜನೆಯು ಗಣನೀಯ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಅದು ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ ಆಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

---

[1] ಸಂತನು ವಿ. ಬೈರಾಗಿ – ಮನು/ಓ.ಆರ್./0083/1995

[2] ರಾಮಮೂರ್ತಿದೇವಿ ವಿ. ರಿಯೋತಿಶರಣ್ – ಮನು/ಯು.ಪಿ./0412/1984

3. ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಂಗೀಕಾರವು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಾದರೆ ಅದರ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬಾರದು.

4. ವಿಭಜನೆಯ ಪುರಾವೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಜಂಟಿ ಎಂದು ಊಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು.

5. ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜಂಟಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಭಜನೆಯ ಪುರಾವೆಗಳ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಊಹೆಯಾಗಿದೆ.

6. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಪುತ್ರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಊಹೆಯು ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಊಹೆಯ ಬಲವು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಮನೆ ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರು ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

7. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದು.

8. ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸಲು ಉದ್ದೇಶದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾದ ಸೂಚನೆಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಉದ್ದೇಶವು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು.

9. ಕುಟುಂಬವು ಜಂಟಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅದು ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲ.

10. ಒಂದು ಕುಟುಂಬವು ಜಂಟಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬ ಊಹೆಯಿಲ್ಲ.

11. ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯು ದಾವಾ ಆಸ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಸ್ತಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಹೊರೆ ಇರುತ್ತದೆ.

12. "ಒಂದು ಕುಟುಂಬವು ಯಾವುದೇ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ" ಮತ್ತು "ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನ ಬಳಿ ಇರುವ ಆಸ್ತಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಕುಟುಂಬವು ಕನಿಷ್ಠ ಕೆಲವು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ ಹೊರತು, ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರ ಬಳಿಯಿರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಮೊದಲು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ."

13. ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ನ (ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಹಿಡಿಗಂಟು) ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಅದರ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರು ಹೊಂದಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಜಂಟಿ ಎಂಬ ಊಹೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಅದರ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರು ಹೊಂದಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಜಂಟಿ ಎಂಬ ಊಹೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. "ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ ಗಣನೀಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಇಳುವರಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ದರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾದ

ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಊಹೆಯು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ".

14. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪುರಾವೆ ಕುಟುಂಬದ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರ ಬಳಿ ಇರುವ ಆಸ್ತಿ ಜಂಟಿ ಎಂಬ ಊಹೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

15. ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯು ಜಂಟಿ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿ ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಕುಟುಂಬವು ಕೆಲವು ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಸಾಪೇಕ್ಷ ಮೌಲ್ಯದಿಂದ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ ಅನ್ನು ಆರ್ಜಿಸಿರಬಹುದು / ಪ್ರಶ್ನಿತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅದರಿಂದ ಖರೀದಿಸಿರಬಹುದು ಎಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೋ, ಅಲ್ಲಿ ಹೊರೆ ಪಾರ್ಟಿಯಿಂದ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ, ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಾಧೀನ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಪಾರ್ಟಿಯೂ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿ, ದೃಢವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

16. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಲೀಕರು ಕುಟುಂಬದ ಜಂಟಿ ದಾಸ್ತಾನಿಗೆ ಎಸೆದರೆ ಅದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಾಗಬಹುದು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು.

17. ಮೂಲತಃ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯು ಮಾಲೀಕರಿಂದ ಕುಟುಂಬದ ಜಂಟಿ ದಾಸ್ತಾನಿಗೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಮೊದಲು,

ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಮಾಲೀಕರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಷೇರುಗಳಲ್ಲಿ ಎಸೆದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು, "ಉದ್ದೇಶವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಸ್ಪಷ್ಟ ಅವನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು (i) ಕೇವಲ ಕುಟುಂಬದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ (ii) ಕೇವಲ ದಯೆ ಅಥವಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕೃತ್ಯಗಳ ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಊಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ".

18. ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡುವ ಮನವಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ನಡವಳಿಕೆಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕರು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಕೇವಲ ಈ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಅನುಮತಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡುವ ಉದ್ದೇಶವು ಮಿಶ್ರಣದ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

19. ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ದಯೆ ಅಥವಾ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ಊಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಬೆರೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಮನ್ನಾ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶ ಇರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ-6 (ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ)

ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಮತ್ತು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ

ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಎಂದರೇನು ? ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ (ಸಹ-ಸಮಾನಾಧಿಕಾರತೆ) ಎಂಬುದು ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಒಂದು ಬಾಗ, ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸದಸ್ಯರೇ ಹೆಂಡತಿ, ಸೊಸೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸದಸ್ಯರೇ ಆದರೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ (ಸಹ-ಸಮಾನಾಧಿಕಾರಿ) ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದು ಒಂದು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಸೊಸೆಯರಿಗೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪೋಷಣಾರ್ಥ ಹಕ್ಕು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಎಂಬುದು ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ರಚಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಹೊರತು ಅದು ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಂದದಿಂದ ರಚಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ (ಎ.ಐ.ಆರ್ 1962 ಎಸ್.ಸಿ 287). ಸದರಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಸೊಸೆಯಂದಿರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಯಾವುದೇ ದಾಖಲಾತಿ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಕಾನೂನು ರಚನೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿವಿದ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ

ಮೂಲವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕುಟುಂಬದ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ವಾಸ ಅಥವ ಒಂದು ಸೂರಿನಡಿ ಅಥವ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆಯಡಿ ಅಥವ ಒಂದು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸರ್ಕಾರದಡಿ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಸೀಮಿತ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ಎಂದರೆ ತಂದೆತಾಯಿ

ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಒಂದೇ ರಕ್ತದವರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸಿಸುವವರು ಸೇರಿರಬಹುದು. ವಿಶಾಲವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದು ರಕ್ತ ಸಂಬಂದವೇ ಇಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ಯಾವ ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನಾದರಿಸಿ, ಹೊಂದಿರಬಹುದು.[1]

2005 ರ ನಂತರ ಬದಲಾದ ರೀತಿ ನೋಡಿ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 6 ಪ್ರಾರಂಬದಲ್ಲೇ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ "ಕಾಯ್ದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ 2005 ಪ್ರಾರಂಬವಾದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಮತ್ತು ಅಂದಿನಿಂದ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುವ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳು, ಜನ್ಮತಹ ಆಕೆಯ ಸ್ವಂತ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಗನ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆ, ಆಕೆ ಮಗನಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಭಾದ್ಯತೆಗಳು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದೇ ಹಕ್ಕು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ; ಹಿಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳು ಸೇರಿರುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಬಾವಿಸುವುದು; .... ಇಲ್ಲಿ ಮಗಳಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ನೀಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮತ್ತು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರೆ ಸಾಲದು ಅಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳು, ಮಗನಂತೆ ಆಸ್ತಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ 2005 ರ ನಂತರವೂ ಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಅದು ವಿಭಾಗವಾಗುವವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. 2005 ರ ನಂತರ ಒಬ್ಬ

---

[1] ಕೆ.ವಿ.ಮುತ್ತು ವಿ. ಅಂಗಮುತ್ತು ಅಮ್ಮಾಳ್ – 1997 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 53

ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಸತ್ತರೆ ಅವನ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಹಿಸ್ಸೆ ವಿಲ್ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲೀ, ವಿಲ್ ಇಲ್ಲದೆ ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿ ಆಗಲೀ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬಾಕಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳಿಗೆ ಲೀನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬವೂ ಜೀವಂತವಿರುತ್ತೆ, ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಿಡುವಳಿಗಳ ಆಸ್ತಿಯ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬವೂ ಇರುತ್ತೆ. ಜಂಟಿ ಹಿಡುವಳಿಗಳ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯೂ ಜೀವಂತ ಇರುತ್ತೆ. ಅದು ವಿಭಾಗವಾಗುವವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಬಾಗಾಂಶಗಳು ನಿರ್ಧಾರವಾದ ಮೇಲೆ, ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನು ಪಡೆಯುವವರೆಗೆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅಥವ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿರುತ್ತೆ.

ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ [1] 09–09–2005 ರಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮತ್ತು ಬದುಕಿರುವ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದೆ.

2005 ರಲ್ಲಿ ತಂದ ಬದಲಾವಣೆ ಏನು? ಕಲಂ 6 ಅನ್ನು ಬದಲಿಸಲಾಯಿತು, ಬದಲಾದುದ್ದು ಜಾರಿಯಾದ ದಿನಾಂಕ 09–09–2005, ಅದರಂತೆ ಬದಲಾದ ತಾರೀಖಿನಂದಿನಿಂದ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಯಾವುದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿಂದ ಆಡಳಿತಾವಾಗಿದೆಯೋ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಲಂ 6(1) ರ ಪ್ರಕಾರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಆಕೆಯ ಸ್ವಂತ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಗನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆ; ಆಕೆ ಮಗ ಆಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರುತಿತ್ತೋ ಅದೇ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತೆ; ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗನಂತೆ ಅದೇ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಮಿತಾಕ್ಷರ

---

[1] ಮಂಗಮ್ಮಾಳ್ ವಿ. ಟಿ.ಬಿ. ರಾಜು – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2016 ಎಸ್.ಸಿ 769

ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲೇಖವು ಒಂದು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ನ ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ:

ಈ ಉಪವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ (ಕಲಂ 6(1) ರಲ್ಲಿ) ಹೇಳಲಾಗಿರುವುದು 20-12-2004 ನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್ (ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ) ಅಥವ ಅಲಿನೇಷನ್ (ಹಸ್ತಾಂತರ) ಇವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವುದೇ ವಿಭಜನೆ ಅಥವ ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್ (ರುಜುವಾತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ) ಮುಖಾಂತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಲಂ 6(1) ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆಗೆ ಒದಗಿ ಬರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿ/ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ/ ಹೊರೆಯಾಗಿ (ಇನ್ಸಿಡೆನ್ಸಾಗಿ) ಆಕೆಯು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಕೆಯು ಸದರಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್ (ರುಜುವಾತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ) ಮೂಲಕ ಡಿಸ್ಪೋಸ್ (ವಿಲೇವಾರಿ) ಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು ಅಥವ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯ ಕಾನೂನು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಇತಿಮಿತಿಗಳು

ಕೆಲವು ತೀರ್ಪುಗಳಿಂದ/ ಕಾಯ್ದೆಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿರುವ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ, ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಅದರ ಆಸ್ತಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಸಿದ್ದಾಂತಗಳು, ಅದರ ಕಾನೂನು ಇತಿಮಿತಿಗಳು, ಅದರ ಕಾನೂನು ವ್ಯಾಪ್ತಿ

(1) ಹಿಂದು ಕುಟುಂಬ ಜಂಟಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಪೂರ್ವಕಲ್ಪನೆ ಇರುತ್ತದೆ. – ಮುಲ್ಲಾ ರವರ ಹಿಂದು ಲಾ ಪುಸ್ತಕ 21 ನೇ ಆವೃತ್ತಿಯ ಪುಟ 352, ಪ್ಯಾರಾ 231(1) ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ "ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ,

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಜಂಟಿಯಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬವೂ ಆಹಾರ, ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಎಸ್ಟೇಟ್ನಲ್ಲಿ ಜಂಟಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಭಜನೆಯ ರುಜುವಾತುಗಳ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಇದು ಕಾನೂನಿನ ಊಹೆಯಾಗಿದೆ."

(2) ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಇರುವ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಹೊಂದಿರುವ ಆಸ್ತಿಗಳು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಗಳು ಎಂಬ ಪೂರ್ವಕಲ್ಪನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. <– ಎ.ಐ.ಆರ್ 1969 ಎಸ್.ಸಿ 1076 –> ಯಾರು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಗಳು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. –> ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 7260/2007. ಮುಲ್ಲಾ ರವರ ಹಿಂದು ಲಾ ಪುಸ್ತಕ 21 ನೇ ಆವೃತ್ತಿಯ ಪುಟ 352, ಪ್ಯಾರಾ 231(2) ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ "ಒಂದು ಕುಟುಂಬವು ಜಂಟಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬ ಊಹೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಾದಾಗ, ಆಸ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಐಟಂ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಅಡಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದಾಗ, ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಂತಹ ಪಾರ್ಟಿಯು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವಂತೆ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಹೊರೆ ಇರುತ್ತದೆ.

(3) ಯಾರು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಂತವರು ಸದರಿ ಆರ್ಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ (ಇಡಿಗಂಟು) ಇತ್ತು ಅದರಿಂದ ಬಂದಂತಾ ವರಮಾನದಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕು.

(4) ಇಡಿಗಂಟು ಏನಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

(5) ಅಂತಹ ಇಡಿಗಂಟು ಇದೆ ಎಂಬ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಸ್ತಿಗಳು ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯನು ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. –> ಮನು/ಕೆ.ಎ/ 7395/2007

(6) ಅಂತಹ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಗಳ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಾನ, ಅಥವ ನಿಯಂತ್ರಣ ಅಥವ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಹೊಂದಿ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಗಳು ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. (7) ಸದರಿ ಹೊಸ ಆಸ್ತಿ ಆರ್ಜಿಸಲು ಬೇಕಾಗುವ ಇಡಿಗಂಟು ಸೇರಿಸಲು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಗಳು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರವು ವಾಸ್ತವಾಂಶದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(8) ಅಂತಹ ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ನೇರ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರದಿಂದ ಅಥವ ಸಾಂಧರ್ಬಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರದಿಂದ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ಸಾಕ್ಷಿಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. (ಹಾಗೆ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಿದ ನಂತರ ಯಾರು ಅದನ್ನು ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಅಂತ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅದು ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವೇ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ –> ಎ.ಐ.ಆರ್ 2003 ಎಸ್.ಸಿ 3800)

(9) 1956 ರಿಂದ 2005 ರವರೆಗೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿನ ಬಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತಾಗ ಆತನಿಗೆ 1ನೇ ದರ್ಜೆ ಮಹಿಳಾ ವಾರಸ್ಸು ಅಥವ ಅವಳ ಮುಖೇನ ಹಕ್ಕು ಸಾದಿಸುವ ಪುರುಷ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಸತ್ತ ದಿನಾಂಕಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ವಿಭಾಗ (ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್) ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂದಿಗೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಭಾಗಾಂಶದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪನ ಬಾಗಾಂಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇತರೆ ಮಹಿಳಾ 1ನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

(10) 09–09–2005 ರ ನಂತರ ಅಂತಹ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಸತ್ತಾಗ ಹೊಸ ಕಲಂ 6(3) ರಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸುವ (ಡೀಮ್ಡ್) ವಿಭಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಮಗ ಇತರೆ 1ನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಭಾಗದೊಂದಿಗೆ ಅಪ್ಪನ ಬಾಗದಲ್ಲೂ ಆಸ್ತಿ ಬಾಗ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

(11) ಒಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವ ವಿಭಾಗ ಅಥವ ನೋಟೀಸಿನ ಮುಖಾಂತರ ವಿಭಜಿಸಲು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ವಿಭಾಗದ ಘಟಣೆಗಳು ನಡೆದರೆ ಅಂತಹ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರೆ ಭಾಗಸ್ತರು ಸದರಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ನಂಬಿಕೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎನ್ನಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಬಾಗವನ್ನು ಕೇಳುವವರು ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿನ ಫಸಲಿನ/ಆಧಾಯದ ಲೆಕ್ಕ ಕೇಳಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಾಗ ಪಡೆಯಬಹುದೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಹಕ್ಕುಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ "ಯಾವುದೇ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಪಾತ್ರವು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಯಾಗದವರೆಗೂ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯು ಅದರ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ."[1]

(12) ಹಿಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ಸತ್ತಾಗ ಆತನ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಾಗಿ ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಹೊರತು ಮಗ ಬದುಕಿದ್ದಂಗೆ ಆತನ ಮೊಮ್ಮಗ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

---

[1] ಭಗವಂತ್ ವಿ. ದಿಗಂಬರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1986 ಎಸ್.ಸಿ 79

(13) ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಆತ/ಆಕೆಯ ತಂದೆಯ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಾಗಾಂಶ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ತಾತನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

(14) ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆಗೆ ಆಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಆಕೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಯೇ? ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಲಂ 6(1) ರಲ್ಲಿ "ಆಕೆಯ ಸ್ವಂತ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ" ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದರೂ ಮಗನಂತೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಹಕ್ಕು ಬಾದ್ಯತೆ ಇರುತ್ತೆ ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ 1ನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಬಾಗಾಂಶದಲ್ಲಿ ಬಾಗಾಂಶ ಹೊಂದಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಇದರ ವಿರುದ್ದವಾಗ ಒಂದು ಅಂಶ ಇದೆ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 14, 15, 16 ನೋಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 14 ರಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಮಹಿಳೆ ವಿಭಾಗದಿಂದ ಪಡೆದದ್ದು, ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತವಾಗಿ ಪಡೆದದ್ದು, ಇನ್ನಿತರೆ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿರುವುದು ಆಕೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 15 ಮತ್ತು 16 ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಬರೆಯದೆ ಸತ್ತ ಮಹಿಳೆಯ ಆಸ್ತಿ ವಿತರಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 30 ರಲ್ಲಿ ಆಕೆ ತನ್ನ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಆಗಲಿ ಅಥವ ಇತರೆ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸುವ ಇತ್ಯರ್ಥದಿಂದಾಗಲೀ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಸದರಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ದವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ನಿಯಮವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿ ಕಲಂ 6(2) ರಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಸದರಿ ಮಹಿಳಾ

ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಕ್ಕಳು ಆಕೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ 2005 ರ ನಂತರ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಕೆಗೆ ವಿಲ್ ಬರೆದು ವಿಲೇ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ನೀಡಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವ ನೀಡಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಬಾಗಾಂಶವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಲೇ ಅದು ಆಕೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಆಕೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು, ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಂತೆ ಆಕೆ ತನ್ನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಎಸೆದು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವದಲ್ಲಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು, ಅದುದರಿಂದ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಆಕೆಯ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ ಕಲಂ 6(2) ರಲ್ಲಿ ಆಕೆ ತನಗೆ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತವಾಗಿ ಬರಬಹುದಾದ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ (ಇನ್ಸಿಡೆಂಟ್ಸ್) ಪೂರಕವಾಗಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಬೇರೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನು ಇದ್ದರೂ ಅಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಇತ್ಯರ್ಥದ ಮೂಲಕ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(15) ಹಿಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಸತ್ತ ತಂದೆಯಿಂದ ಏಕ ವಾರಸ್ಸುದಾರನಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಆರ್ಜಿಸಿದಾಗ ಆತನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಮಗಳು ತನ್ನ ಸತ್ತ ತಂದೆಯಿಂದ ಏಕವಾರಸ್ಸುದಾರಳಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆರ್ಜಿಸಿದಾಗ ಅದು ಆಕೆಯ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿ ಬಿಡಲಿ ಕಲಂ 14 ರ ರೀತ್ಯ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ

(16) ಹಿಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ/ ವಿಭಜಿತ ತಂದೆಯ ಭಾಗ/ ತಾಯಿಯ ಆಸ್ತಿ/ ಇತರೆ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಗಳು ತನ್ನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವಾಗಿಯೇ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

(17) ಈಗ ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆಗೆ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತು ಎನ್ನುವ ಗ್ರಹಿಕೆ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಮಾತ್ರಾರ್ಜಿತದಲ್ಲೂ 09–09–2005 ರ ನಂತರ ಮಹಿಳೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಆಕೆಯ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತವಾಗಿ ಸಮಾನ ಬಾಗಾಂಶ ಉಳ್ಳವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

(18) ಪೂರ್ವಿಕರ ಸ್ವತ್ತು (ಎನ್ಸಿಸ್ಟ್ರಲ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟೀಸ್) ಎಲ್ಲಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳು ಅವಿಭಜಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಮಾಲೀಕರಿರುತ್ತಾರೆ. 09–09–2005 ರಲ್ಲಿ ಜೀವಂತ ಇರುವ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಮಗಳು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆ. – ಅನೇಕ ತೀರ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿದಂತೆ ಮುಲ್ಲಾ ರವರ ಹಿಂದು ಲಾ ಪುಸ್ತಕ 15ನೇ ಆವೃತ್ತಿಯ ಪುಟ 288, ಪ್ಯಾರಾ 223 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ "223. ಪೂರ್ವಿಕರ ಸ್ವತ್ತು – (1) ತಂದೆ ತಂದೆಯ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಆನುವಂಶಿಕ ಆಸ್ತಿ – ತಂದೆ ತಂದೆ, ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಅಥವಾ ತಂದೆ ತಂದೆಯ ತಂದೆ, ನಿಂದ ಪುರುಷ[1] ಹಿಂದೂ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿ ಪೂರ್ವಿಕರ ಆಸ್ತಿ (ಏನ್ಸಿಸ್ಟ್ರಲ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ) ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನು ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಮರಿ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಅದನ್ನು ಪಡೆದವರು, ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಜನ್ಮದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುತ್ತವೆ ...." – 223. ಪೂರ್ವಿಕರ

---

[1] ೨೦೦೫ ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ನಂತರ ಇದರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯನ್ನೂ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ

ಸ್ವತ್ತು – (4) ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಾಗಾಂಶವು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು –– ಪೂರ್ವಿಕರ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಪಡೆಯುವ ಪಾಲು ತನ್ನ ಪುರುಷ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪೂರ್ವಜ ಆಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಜನನದ ಮೂಲಕ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ವಿಭಜನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ತರುವಾಯ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅಂತಹ ಪಾಲು, ಅವನ ಪುರುಷ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪೂರ್ವಿಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇತರ ಸಂಬಂಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಅದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್ ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸು ಉಳಿಸದೆ ಮರಣಿಸಿದರೆ, ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದಿಂದ ಅವನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ.

(19) 09–09–2005 ರ ನಂತರ ಒಬ್ಬ ಹಿಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರ/ ಸಹೋದರಿ ಮತ್ತು ತಂದೆ ಜೊತೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿ ಸಮಭಾಗವನ್ನು ಅಂತಹ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ. ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬಾಗದಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಳವನಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದರೊಳಗೆ ಒಂದು ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಕ್ಕು ಬಾದ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ.

(20) ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತು, ಅದರಿಂದ ಪುನರ್ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಒಟ್ಟುಕುಟೂಂಬಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಸೇರಿರುತ್ತವೆ.

(21) ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ವಿಭಜನೆ ಆದರೆ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಂತಕ್ಕೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. 20–12–2004 ರಿಂದ ಮುಂಚೆ ಅಂತಹ ನೊಂದಾಯಿತ ವಿಭಜನೆ ಆದ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಮುಕ್ತಾಯವಾದ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಎಂದು ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

(22) 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಎಂಬ ಪದ ಇರಲಿಲ್ಲ ಹಿಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಅಂತ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಆಡಳಿತವಾಗುವ ಹಿಂದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೆ.

(23) ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರು ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವು ಆತ ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು ಎಂಬ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಇತರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಸ್ವತಃ ಮತ್ತು ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಪರವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಇರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಬ್ಬರ ಸ್ವಾಧೀನವು ಎಲ್ಲರ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿದೆ. (ಎ.ಐ.ಆರ್ 1995 ಎಸ್.ಸಿ 895)

(24) ಕೇವಲ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮುಟೇಷನ್ ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಕಂದಾಯ ಕಟ್ಟಲು ಮಾತ್ರವಿರುತ್ತದೆ ಹೊರತು ಅದುವೇ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಸ್ವಾಧೀನತೆಗೆ ತಳಹದಿ ಆಗಲಾರದು. ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತಾದರೂ ಅದು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು (ಎ.ಐ.ಆರ್ 1995 ಎಸ್.ಸಿ 895)

(25) ಎಲ್ಲಿವರೆಗೆ ವಿಭಾಗವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿವರೆಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಸ್ವಾಧೀನ ಕೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ (2001(10) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 434)

(26) ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಎಂಬುದು ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿರುವುದೇ ಹೊರತು ಅದು ಕರಾರಿನಿಂದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ (ಎ.ಐ.ಆರ್ 1962 ಎಸ್.ಸಿ 287)

(27) ಎನ್.ಆರ್. ರಾಘವಾಚಾರಿಯಾರ್ ರವರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದು ಲಾ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವಿದವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಒಂದು ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತು ಎರಡನೆಯದು ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ರವರುಗಳು ಆರ್ಜಿಸಿರುವ ಸ್ವತ್ತುಗಳು, ಮೂರನೆಯದು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳು ಯಾವುದೇ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಿರುವ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತು ಎಂದು ಬಾವಿಸಬಾರದು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಭಾಗದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ವತ್ತು ಬಿಟ್ಟು, ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ. (28). 2005 ರ ನಂತರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಪ್ರಾರಂಬಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪುರುಷ ಪೂರ್ವಜನ ಜೊತೆಗೆ ಮಹಿಳಾ ಪೂರ್ವಜಳಿಂದಲೂ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುತ್ತದೆ. <– ಶಾಲಿನಿ ಸುಮಂತ್ ಬಾಂಬೆ ಕೇಸ್ ಎ.ಐ.ಆರ್ 2013 (1) ಬಿ.ಓ.ಎಂ.ಬಿ.ಆರ್ 713. –>

(29) ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತಿಬಂದ ದಯಾ ಮತ್ತು ಸಪ್ರತಿಬಂದ ದಯಾ ಎಂಬ ಎರಡು ವಿದ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತವಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಪಡೆಯುವುದು ಅಪ್ರತಿಬಂದ ದಯಾ (ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲದ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದಾಯ). ಅದೇ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯ ತಾತನಿಂದ ಪಡೆದದ್ದು 2005 ಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಸಪ್ರತಿಬಂದ ದಯಾ (ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದಾಯ) ಹಿಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಸಿದ್ದಾಂತದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೆ ಅದು 2005 ರ ನಂತರವೂ ಕಲಂ 14 ರಲ್ಲಿ ಸಪ್ರತಿಬಂದ ದಯಾ ಆಗುತ್ತದೆ.

(30). ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಇಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಅವಿವಾಹಿತ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮದುವೆಯ ಮೇಲೆ, ಮಗಳು, ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವಳ

ಗಂಡನ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವು ಜನ್ಮ, ಮದುವೆ ಅಥವಾ ದತ್ತುಗಳ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾಗುವ ಸಪಿಂಡ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ಒಂದುಗೂಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಗುಂಪನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. (ಎ.ಐ.ಆರ್ 1976 ಎಸ್.ಸಿ 109)

(31). ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಕರ್ತನ ಅಧಿಕಾರ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದ್ದು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದು ಕೆಲವು ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಇರಬೇಕು.[1]

(32). ಅವನ ತಂದೆಯ ಸಂಬಂಧದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ತಂದೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ಅವನ ಸ್ಥಾನವು ಅದರ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನದ್ದಾಗಿದ್ದು, ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕರ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಾಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಲು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನೂನಿನ ಅಗತ್ಯತೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಗಳ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಮಾರಾಟವಾಗಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.[2]

(33). ಹಿಂದು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕತೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾಂಶ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿ ಮೈನರ್ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಲು ಕೋರ್ಟ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ, ಆದರೆ ಇದು ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಮೈನರ್ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸದು ಅದು ಮೈನರ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹಿಂದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಆಸ್ತಿಯ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ

---

[1] ವಿಜಯ್ ಎ ಮಿತ್ತಲ್ ವಿ. ಕುಲ್ವಂತ್ ರೈ – 2019 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 520

[2] ಸುನಿಲ್ ಕುಮಾರ್ ವಿ. ರಾಮ್ ಪ್ರಕಾಶ್ – 1988(2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 77.

ಎಂದಿದೆ. – ಹಿಂದು ಮೈನರ್ಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದ ಅವಿಭಜಿತ ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯನ ಸುಬರ್ದಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಮೈನರ್ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ (ಪೋಷಕನನ್ನು) ನೇಮಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಲಂ 12 ಹೇಳುತ್ತದೆ. – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1996 ಎಸ್.ಸಿ 2371

(34). 1956 ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಾದ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಸದರಿ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಾರಂಬವಾದ ಮೇಲೆ ಸತ್ತ ಹಿಂದು ಪುರುಷನ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಲೇವಾರಿ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. 17–06–1956 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಕಾನೂನು ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ 1933 ರ ಕಾನೂನು ನೋಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿನ ವಿಲೇವಾರಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[1]

(35). ಹಿಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಬಾಗವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಸದರಿ ಹಿಸ್ಸೆಯನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುವ ಮುಂಚೆ ಇತರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ – ತಮ್ಮ ವೆಂಕಟ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ವಿರುದ್ದ ತಮ್ಮ ರತ್ನಮ್ಮ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1987 ಎಸ್.ಸಿ 1775. – ಬಲ್ಜಿಂದರ್ ಸಿಂಗ್ ವಿರುದ್ದ ರತನ್ ಸಿಂಗ್ 2008 (11) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 904.

(36) ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಾಧೀನ ಕೆಲವು ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಇವೆ, ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಹೆಸರುಗಳು ನಮೂದಾಗಿದೆ, ಇವಿಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಬಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು[2]

(37) ವಿಭಜನೆಯು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ, ಅದು ವಿಭಜನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು

---

[1] ಈರಮ್ಮ ವಿರುದ್ದ ವಿರೂಪಣ್ಣ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1966 ಎಸ್.ಸಿ 1879.

[2] ಫ಼ಕೀರಪ್ಪ ಬೈಲಪ್ಪ ಕಂಬಾರ್ ವಿರುದ್ದ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/0425/1985

ಹೇಳಬಹುದು – ವಿಭಜನೆಯು ವಾಸ್ತವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಅವರುಗಳ ನಡುವೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅವರು ಒಂದಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾರಾ ಎಂಬುದು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.[1]

(38). ಮೊದಲಿಗೆ ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ವಾದಿಯು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವನು ಅದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವನು ಅದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇತರೆಯವರು ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪೂರ್ವಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಇರುವಾಗ ಅದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪೂರ್ವಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[2]

(39). ಯಾವುದೇ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯ ತನ್ನ ಏಕ ನಿರ್ದಾರದಿಂದ ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸತ್ತಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1986 ಎಸ್.ಸಿ 79.

(40). ಬಾಯಿಬುಜಾನೆ ವಿಭಾಗ (ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ವಿಭಾಗ) ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ನೊಂದಾವಣೆ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಂಜೇಗೌಡ ವಿರುದ್ದ ರಾಮೇಗೌಡ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿರುವ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಅದರ ಜಾರಿಯಾಗಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ಸಿಂದುವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.[3]

---

[1] ಅಡೆವೆಪ್ಪ ವಿ. ರಾಮಪ್ಪ ಮೂಡಕಪ್ಪ ಚೌಗಲ ಮನು/ ಕೆ.ಎ / 2296/ 2017.

[2] ರಾಧಮ್ಮ ವಿ. ಮುದ್ದುಕೃಷ್ಣ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2019 ಎಸ್.ಸಿ 643

[3] ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 1519/ 2017

(41) ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತಾ ಆಧಾಯದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಇಡಿಗಂಟು ಕುಟುಂಬ ಎಲ್ಲಾ ನಿತ್ಯ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಉಳಿಯುವ ಮೊತ್ತವಾಗಿ ನಿರ್ದರಿಸಬೇಕು.[1]

(42). ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ವಿಧಾನ ಮೌಕಿಕವಾಗಿಯೂ ನಡೆಯಬಹುದು, ಅದು ನೊಂದಾವಣಿಯಾಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಮೌಕಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಗೆ ತಂದು ಅದನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಬಯಸಿದರೆ ಅದು ನೊಂದಾವಣಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಾಗ ಅದು ಮುಟೇಷನ್ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಲೀ ಕೋರ್ಟಿನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ ಅದರ ನೊಂದಾವಣಿ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ.[2]

(43). ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಿಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಬಂಧಿಸುವ ಕರಾರು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.[3]

(44). ನೋಂದಾಯಿಸಿದ ದಾಖಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮೌಖಿಕ ವಿಭಾಗ ಅಥವಾ ವಿಭಾಗವು ವಿಂಗಡನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯಿಂದ (ಮೀಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಬೌಂಡ್ಸ್) ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸದಿದ್ದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದುಗಳು ಸಾಬೀತಾಗದಿದ್ದರೆ, ಮಾತ್ರ, ಮಗಳು ಆಸ್ತಿಯು ಈಗಲೂ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಕಾಯಿದೆ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲೂ ಸಹ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.[4]

---

[1] ರೇವಮ್ಮ ವಿ. ಬಾಷಾ ಸಾಬ್ – 2008 (4) kar. L.J 42

[2] 1976 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 119

[3] 1972 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 1

[4] ಪುಟ್ಟಲಿಂಗಾಗೌಡ ವಿ. ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಒಕ್ಕೂಟ. ಮನು/ ಕೆ.ಎ / 0420/2015.

(45). ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವಿಭಜನೆಯಾದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುವ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಪಾಲನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು – ಆದ್ದರಿಂದ ದಾಖಲೆ ಪುರಾವೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಮೌಖಿಕ ಪುರಾವೆಗಳಿಂದ ಇಂತಹ ಮೌಖಿಕ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು.[1]

(46). ಕಾನೂನು ಆಯೋಗದ 208ನೇ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಮೌಕಿಕ ವಿಭಾಗವು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಮುನ್ನ ಜಾರಿಯಾಗಿರುವಂತದ್ದು "ವಿಭಾಗ" ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಆಗಿದೆ. – ಮನು/ ಕೆ.ಎ / 0420/2015.

(47). ಮೌಕಿಕ ವಿಭಾಗ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಆಗಿ ಅದು ಜಾರಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸಿಂಧುವೆಂದು ಕೋರ್ಟ್ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ.[2]

(48). ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬ ಕರಾರಿನಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದು – ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿಯು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದು ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿದ್ದು, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲಕ ರಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಕಾನೂನಿಂದ ಜೀವ ಪಡೆದದ್ದಾಗಿದೆ.[3]

---

[1] ಶೇಷಪ್ಪ ವಿ. ಕೆ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿ – ಮನು / ಕೆಎ / 3308/ 2014.

[2] ನಂಜೇಗೌಡ ವಿರುದ್ಧ ರಾಮೇಗೌಡ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/1519/2017

[3] ಹಾರ್ಡಿಯೋ ರೈ ವಿ. ಸಕುಂತಲಾ ದೇವಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2008 ಎಸ್.ಸಿ 2489.

(49). ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಅಥವ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸುವವನು ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕಾಗಿ ವಿಭಾಗದ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು.[1]

(50). ಒಬ್ಬ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ತನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿದರೆ, ಅದು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿದರೂ ಇತರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳಿಗೆ ಸೇರುವಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. [2]

(51). ಹಿಂದು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯ ಕರ್ತನು ಎರಡು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಾನ ನೀಡಲು ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಒಂದು ಅಂತಹ ದಾನ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿನ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲದ ಸ್ವತ್ತಾಗಿರಬೇಕು ಇನ್ನೊಂದು ಅದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ದೆಯ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. [3] – ಇದೇ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ತೀರ್ಪು (1967 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 353) ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ – "ಪೂರ್ವಜರ ಚರ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲದ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಹೆಂಡತಿಗೆ, ಮಗಳಿಗೆ, ಮಗನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದಾನ ನೀಡಬಹುದು. ಅಂತಹ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಹಾಗೆ ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದು ತಂದೆಯು ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲದ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ದೆಯ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ದಾನ ನೀಡಬಹುದು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ದೆಯ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಔದಾರ್ಯದಿಂದ (ಚಾರಿಟೆಬಲ್) ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕತೆಗಾಗಿ (ರಿಲಿಜಿಯಸ್) ನೀಡುವುದು ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲದ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1966 ಎಸ್.ಸಿ 470 – 2009 (2) ಸ್ಕೇಲ್ 461.

[2] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1987 ಎಸ್.ಸಿ 1775.

[3] ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ವಿ. ನಿಂಗಮ್ಮ 2000 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 409.

ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮಾತಿನಂತೆ ದಾನ ನೀಡುವುದನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ದೆಯ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[1]

(52). 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ 20–12–2004 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆಗಿರುವ ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಆಗುವ ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್ (ಸಾಂಕೇತಿಕ ವಿಭಜನೆ) ಇದಕ್ಕೆ ದಕ್ಕೆಯಿಲ್ಲ. ದಿನಾಂಕ 20–12–2004 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇದ್ದ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಇತ್ಯರ್ಥ (ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್) ಅಥವ ವರ್ಗಾವಣೆ (ಅಲಿನೇಷನ್), ವಿಭಾಗವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಆಗಿರುವುದು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೊಂದಾಯಿತ ವಿಭಾಗ ಆಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್ಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ,. – ಪ್ರಕಾಶ್ ವಿರುದ್ದ ಫೂಲ್ವತಿ.[2]

(53). ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಇಡಿಗಂಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್[3] ಕೆಲವು ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿತವಾಗಿ ಹೊರಹಾಕಿದೆ. (1). ಆರ್ಜನೆಯನ್ನು ಸಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸಲು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಇಡಿಗಂಟು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. (2). ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಸ್ತಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾಧಿಸಿರುವ ಸದಸ್ಯನ ಮೇಲೆ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಇಡಿಗಂಟು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ, ಪ್ರಶ್ನಿತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆರ್ಜಿಸಿರುವುದು ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಹೊರೆ ಇರುತ್ತದೆ. (3). ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಹೊರೆ ಸಾಬೀತಾದರೆ, ಹೊರೆಯು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಎದುರು ಸದಸ್ಯನಿಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಅವರ

---

[1] 1957 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 452.

[2] 2015 (4) ಕೆ.ಸಿ.ಸ್.ಆರ್ 3265

[3] ಕೆ.ವಿ.ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ವಿ. ಕೆ.ವಿ.ರಾಘವನ್ – 2010 (1) ಎಂ.ಎಲ್.ಜೆ 1019

ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. (4). ಇಡಿಗಂಟು ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ವಿಫಲವಾದರೆ, ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯು ಸ್ವಯಂ ಆರ್ಜನೆ ಎಂಬುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. (5). ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು, ಅದರ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಹೊಂದಿದ್ದ ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯು ಮೇಲಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತಾಗದ ಹೊರತು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಊಹಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು (6). ಆರ್ಜಿಸಿರುವ ಆಸ್ತಿಯು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಮಹಿಳಾ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರೆ, ಅವಳು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು ಎಂದು ಅವಳು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ."

ಹಾಲಿ ಇದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಇನ್ಸಿಡೆನ್ಸ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದಾಗ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಬದುಕುಳಿದವರಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗುವುದು 2005 ರಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪ್ತಿ/ ಪರಿಣಾಮ/ ಹೊರೆ ಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಈ ಹಕ್ಕು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಅಂತಹ ವ್ಯಾಪ್ತಿ/ ಪರಿಣಾಮ/ ಹೊರೆಯಲ್ಲಿನ ನ್ಯೂನ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಸದರಿ ಮಹಿಳಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ರವರಿಗೆ ಇರುತ್ತೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್ ಇದರಲ್ಲಿ 100 ರೂ ಆಸ್ತಿ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೊಂದಾಯಿತ ಕ್ರಯದ ಮೂಲಕ, ನೊಂದಾಯಿತ ದಾನದ ಮೂಲಕ, ನೊಂದಾಯಿತ ಹಕ್ಕು ನಿವೃತ್ತಿ ಮೂಲಕ, ನೊಂದಾಯಿತ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪತ್ರದ ಮೂಲಕ, ನೊಂದಾಯಿತ ಜಿ.ಪಿ.ಎ ಮೂಲಕ, ನೊಂದಾಯಿತ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಮೂಲಕ,

ವರ್ಗಾಯಿಸಿರುವುದನ್ನು (ಅಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ/ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇತ್ತೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ದಾರವಾಗಿ) ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರಕಾರ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ಎಂಬ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಇತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಮೌಕಿಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬಹುದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯ ಇನ್ನೊಂದು ಆದೇಶ ಹೊರ ಬರಬೇಕಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ/ ವಿಭಾಗದಂತೆ ಮುಟೇಷನ್ ಮುಖಾಂತರ ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಅದರ 12 ವರ್ಷದ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಿರುತ್ತೇವೆ, ಇಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು "ಎನಿ ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್" (ಯಾವುದೇ ಇತ್ಯರ್ಥ) ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ., ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕಲಂ 6(1) ರಲ್ಲಿ "ಎನಿ ಪಾರ್ಟಿಷನ್" (ಯಾವುದೇ ವಿಭಾಗ) ಎಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆಯಾದರೂ. ಅದೇ ಕಲಂ 6(5) ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿನ ಪಾರ್ಟಿಷನ್ (ವಿಭಾಗ) ಎಂದರೆ ನೊಂದಾಯಿತ ವಿಭಾಗ ಅಥವ ಕೋರ್ಟ್ ಡಿಕ್ರಿ ಮುಖಾಂತರ ಕಾರ್ಯಗತವಾದ ವಿಭಾಗ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದೆ. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ 6(1) ಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಾದರೂ ಯಾವುದೇ ವಿಭಾಗ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿರುವ ಪದವು ನಿರ್ಜೀವವಾಗುತ್ತದೆ/ ಸೀಮಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಲಿನೇಷನ್ ಅಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕ್ರಯ, ವರ್ಗಾವಣೆ, ಮಾಲೀಕತ್ವ ವರ್ಗಾವಣೆ, ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಂಚುವ ಅಥವಾ ವಿಲೇವಾರಿಮಾಡುವ, ಎಂಬ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ/ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇತ್ತೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ದಾರವಾಗಿ ನಂತರವಷ್ಟೇ 20–12–

2004 ರ ಒಳಗೆ ನಡೆದಂತಾ ಅಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆಗಳು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾವು ಅರ್ಥೈಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಹುಚ್ಚ ಎಂದಾದರೆ ಹೇಗೆ

ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್, ಡಿಸ್ಪೋಸ್ ಮತ್ತು ಅಲಿನೇಷನ್

(ಎಂದರೆ ಯಾವ ಅರ್ಥ ಸೂಚಿಸುತ್ತೆ)

1. ಕಲಂ 2(24) ದಾನ ತೆರಿಗೆ (ಗಿಫ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್) ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್, (ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವ ಇತ್ಯರ್ಥ) ಕನ್ವೇಯನ್ಸ್, ಅಸೈನ್ಮೆಂಟ್, ಸೆಟಲ್ಮೆಂಟ್, ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದು, ಪಾವತಿ ಅಥವ ಇತರೆ ಸ್ವತ್ತು ಅಲಿನೇಷನ್....... ಇನ್ನು ಇತ್ಯಾದಿ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿಲ್ಲ.

2. ಈ ಶಬ್ದಗಳು ನಿಘಂಟುವಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಾರದು ಕೇವಲ ಆದು ಆ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಬೇಕು. ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವುದು "ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್" (ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವ ಇತ್ಯರ್ಥ) ಎನ್ನುವ ಪದದ ಅರ್ಥ ತನ್ನದೇ ಆದದನ್ನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಅಥವಾ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು,[1]

3. "ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್" (ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವ ಇತ್ಯರ್ಥ) ಎನ್ನುವ ಪದ ಕಾನೂನಿನದ್ದಲ್ಲ, ಅದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಯಾವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1971 ಎಸ್.ಸಿ 2410.

ಅರ್ಥೈಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಪದವನ್ನು ಇತರೆ ಸಮಾನಾಂತರ ಪದಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಇಬ್ಬರು ಅಥವ ಅದಕ್ಕಿನ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಮಾಡಿರುವ ಕ್ರಿಯೆ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿರುತ್ತೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[1]

4. ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆಯೂ ಅಲ್ಲ, ಸ್ವತ್ತು ದಾನವೂ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಂತಹ ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಇದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ.[2]

5. "ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್" (ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವ ಇತ್ಯರ್ಥ) ಎನ್ನುವ ಪದವಿನ್ಯಾಸ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯ ಆಸಕ್ತಿಯ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಅಂಶವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಅಂತಹ ಅಂಶವು ಅವಿಭಜಿತ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ.[3]

6. ಭಾರತೀಯ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 2(24) ರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಸೆಟಲ್ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ ಉಯಿಲಲ್ಲದ (ನಾನ್ ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ) ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್ (ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವ ಇತ್ಯರ್ಥ) ಲಿಖಿತದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಚರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಇದೆ.

7. ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಲಾ ಡಿಕ್ಷನರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾಳಜಿ ಅಥವಾ ಹತೋಟಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ "ಇತ್ಯರ್ಥ" (ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್) ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ; ಅಥವಾ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1970 ಎಸ್.ಸಿ 1722

[2] 1967 (65) ಐ.ಟಿ.ಆರ್ 19 (ಮೈಸೂರು) – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1970 ಮದ್ರಾಸ್ 441. – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1968 ಕೇರಳ 190

[3] ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 1974 ಕರ್ನಾಟಕ 293

ಅಥವಾ ಸ್ವತ್ತು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು". – ಇದೇ ಡಿಕ್ಷನರಿ ಪ್ರಕಾರ "ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್" ಎಂದರೆ "ಮಾಲೀಕನ ಸಾವಿನ ನಂತರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವುದು. ಉಡುಗೊರೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ, ನೀಡುವವರು ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಅಥವಾ ಆ ಘಟನೆಯವರೆಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗದೇ ಇರುವ ವಿಲ್ ಅಥವಾ ಪತ್ರ. ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುವುದು" ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್ ಎಂದರೆ ಇತ್ಯರ್ಥ, ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಡುವುದು, ಅಳವಡಿಸುವುದು, ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವುದು ಎಂಬ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಎಂದರೆ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲಕ, ಸಾಕ್ಷಿ ಅಥವ ರುಜುವಾತು ಮೂಲಕ, ಉಯಿಲು ಅಥವ ಮರಣ ಶಾಸನ ಮೂಲಕ, ಸತ್ತವನ ಸೆಲವು, ನಂಬಿಕೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಎಂಬ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

8. ಕಲಂ 27, 28, 29, 30 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ (ಟ್ರಾನ್ಸಫರ್ ಆಫ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಆಕ್ಟ್) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ, ಈ ಹಿಂದಿನ ಇತ್ಯರ್ಥ, ಆಚೆಯ/ದೂರದ ಇತ್ಯರ್ಥ ಎಂಬುದಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

9. ಟ್ರಸ್ಟ್ ಡೀಡ್ (ನ್ಯಾಸ ದಾಖಲೆ) ಬಗ್ಗೆ ಮದ್ಯಪ್ರದೇಶ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್ (ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವ ಇತ್ಯರ್ಥ) ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವಾಗ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಡೀಡ್ ಡಿಸ್ಪೋಸ್ (ವಿಲೇವಾರಿ) ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಗಳ ಪಾಲನೆ ಹಕ್ಕು ಮಾತ್ರ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ.[1]

10. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ "ಡಿಸ್ಪೋಸ್" (ವಿಲೇವಾರಿ) "ಡಿಸ್ಪೋಸ್ಡ್" (ವಿಲೇ ಮಾಡಿದ್ದು) "ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್" (ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವ ಇತ್ಯರ್ಥ) ಎಂದು ಮೂರು ಪದ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ. ಕಲಂ 3(1)

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1991 ಎಂ.ಪಿ. 247

(ಜಿ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ "ಇಂಟೆಸ್ಟೇಟ್" (ಉಯಿಲನ್ನು ಬರೆದಿಡದೆ) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವಾಗ್ಗೆ "ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್" ಪದ ಬಳಕೆ ಆಗಿದೆ. "ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್" ಎಂದು ಬಳಸಿರುತ್ತಾರೆ. "ರುಜುವಾತು ಮುಖಾಂತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ" – ಅಂದರೆ ರುಜುವಾತು ಮುಖಾಂತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವಕ್ಕೆ ಇಂಟೆಸ್ಟೇಟ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

11. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 30 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆಯಾಗಲೀ ಪುರುಷನಾಗಲೀ ವಿಲ್ ಅಥವ ಇನ್ನಿತರೆ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ (ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್) ಮುಖೇನೆ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಅಥವ ಇನ್ನಿತರೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ಅವರಿಂದ ಅಥವಾ ಅವಳ ಮೂಲಕ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮುಖೇನ ವಿಲೇ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲ್ ಅಥವ ಇನ್ನಿತರೆ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. – ಈ ಮೇಲಿನ ಕಲಂ 3(1) (ಜಿ) ಮತ್ತು 30 ರಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸದರಿ ಪದ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪದ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಲಿನೇಷನ್ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. – ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವಂತೆ ಹಿಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಬೇಡಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದೊಡನೆ, ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗವಾಗುತ್ತದೆ, ವಿಂಗಡನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯಿಂದ (ಮೀಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಬೌಂಡ್ಸ್) ವಿಭಜನೆ ಆಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ ಅಂತಹ ಕುಟುಂಬ ಅಂದಿನಿಂದ ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು

ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದವನು ತನ್ನ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಲಂ 30 ರ ಕೆಳಗೆ ರುಜುವಾತು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.[1]

12. ಕಲಂ 123 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಕಾರ ದಾನದ ಮೂಲಕ ಸ್ವತ್ತಿನ ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್ (ವ್ಯವಸ್ಥೆ) ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಎಸ್.ಸಿ ಮತ್ತು ಎಸ್.ಟಿ (ಪಿಟಿಸಿಎಲ್) ಕಾಯ್ದೆ 1978 ರಲ್ಲಿ "ಪಾರ್ಟಿಷನ್ (ವಿಭಾಗ) ಮತ್ತು ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೊಸಿಷನ್ (ರುಜುವಾತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ) "ವರ್ಗಾವಣೆ" ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

13. ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 10 ರಲ್ಲಿ ಅಲಿನೇಷನ್ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಂಚುವ ಅಥವಾ ವಿಲೇವಾರಿಮಾಡುವ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಲಿನೇಷನ್ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದು, ದೂರಮಾಡುವಿಕೆ, ಹೊರಗಾಕುವಿಕೆ, ಪ್ರಕೀಯಗೊಳಿಸುವುದು, ವರ್ಗಾವಣೆ, ಹಸ್ತಾಂತರ, ಅಗಲಿಕೆ, ಅನಾದರ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಾರಾಟಮಾಡುವುದು.

14. ಕರ್ನಾಟಕ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಕಾಯ್ದೆ 1964 ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಂ 2(1) ರಲ್ಲಿ "ಅಲಿನೇಟೆಡ್" ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. "ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಅಥವಾ ಭಾಗಶಃ, ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಬಾಡಿಗೆ ಅಥವಾ ಆದಾಯ ಪಾವತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ;" – ಆಡು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಿನೇಷನ್ / ಅಲಿನೇಟೆಡ್ ಭೂಮಿ ಅಂದರೆ ಭೂಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗಿರುವುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ತಪ್ಪು, ಮೂಲವಾಗಿ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಸರ್ಕಾರದ್ದು, ಪಹಣಿಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಾ

---

[1] ಪವಿತ್ರಾ ದೇವಿ ವಿ. ದರ್ಬಾರಿ ಸಿಂಗ್ 1993 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 392.

– ಸರ್ಕಾರಿ ಅಂತ ಬರುತ್ತೆ, ಸರ್ಕಾರ ಸದರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಜನರಿಗೆ ನೀಡಿ ಬಾಡಿಗೆ ಪಡೆಯುವುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಲಾಭಪಡೆಯುವುದು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದೇ ಅಲಿನೇಟ್ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ.

15. ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ – ಮಸುಲಿಪಟಮ್ ವಿರುದ್ಧ ಕಾವಲಿ ವೆಂಕಟ ನಾರ್ರೈಣಪ್ಪ 1860 (8) ಎಂ.ಐ.ಎ 500 – "ಎಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯಾದರೂ, ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಎಲಿಯನೇಟ್ (ದೂರಮಾಡು) ಮಾಡುವ ತನ್ನ (ವಿಧವೆಯ) ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವ ನಿರ್ಬಂಧವು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಮಾಲೀಕನಂತೆ ವಿಧವೆಯು ಎಲಿಯನೇಟ್ (ದೂರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ) ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವೇಚನೆ ಇರುತ್ತದೆ." – ಇಲ್ಲಿ ಎಲಿಯನೇಟ್ ಗಳಲ್ಲಿ ವಿದಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

16. "ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಖರವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು, ಒಂದು ಅಡಮಾನ, ಮಾರಾಟ ಅಥವಾ ಇತರ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ನಿಯಮಗಳು ಅಥವಾ ಕಾನೂನು ಸೂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗದು ಆದರೆ ಪಕ್ಷಕಾರನ ಸಮಂಜಸವಾದ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಡಬೇಕು. ದುರುದ್ದೇಶ ಅಥವಾ ಅತಿರಂಜಿತತೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದು ಎಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅನ್ಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಥವಾ ಹಸ್ತಾಂತರ ಪರಿಮಾಣವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಣ್ಣಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ."[1]

[1] ಬೋಡಾ ವೀರರಾಜು ವಿ. ವೆಚ್ಚ ವೆಂಕಟರತ್ನಮ್ 1939 (1) ಎಂ.ಎಲ್.ಜೆ 23.

17. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 30 ರಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಮುಖಾಂತರ ಹಿಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಗಮನಾರ್ಹ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಶಾಸಕಾಂಗವು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆಗೆ (ಅಲಿನೇಷನ್) ವಿರುದ್ಧವಾದ ನಿಯಮದಂತೆ ದಾನ ನೀಡಬಾರದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ., ಆದರೆ ಇದು ಮಿತಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಹಿಂದೂ ವಿಲ್ನ ಮೂಲಕ ಇತ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಸಿರುತ್ತೆ.[1]

18. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಇನ್ಸಿಡೆನ್ಸ್ (ವ್ಯಾಪ್ತಿ/ ಪರಿಣಾಮ/ ಹೊರೆ) ಆಗಿ ಆಕೆ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಏನು ? – ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು – ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ವಿಶ್ಲೇಶಿಸಿದ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕೇಸಲ್ಲಿ[2] "(1) ಒಂದು ಹಿಂದೂ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳಿಂದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಮಾಲೀಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಭಾಗಶಃ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. (2) ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಗಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಹಾಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಹುಟ್ಟುವವರಿಗೆ ಇಡಲಾಗುತ್ತದೆ. (3) ಮೂರನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನವರೆಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಲಿನ ಪುರುಷ (ಈಗ ಮಹಿಳೆ) ವಂಶಸ್ಥರು, ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪೂರ್ವಿಕ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. (4) ಅಂತಹ ವಂಶಸ್ಥರು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು (5) ವಿಭಜನೆಯ ತನಕ ಉಳಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರೂ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಇಡೀ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ

---

[1] ರಾಧಮ್ಮ ವಿ. ಮುದ್ದು ಕೃಷ್ಣ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2019 ಎಸ್.ಸಿ 643

[2] ಎಸ್.ಬಿ.ಐ ವಿರುದ್ಧ ಘಮಾಂದಿರಾಮ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1969 ಎಸ್.ಸಿ 1130

ಉಳಿದಿರುವ ಜತೆಗೂಡಿ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ; (6) ಅಂತಹ ಸಹ–ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಗಳ ಸ್ವಾಧೀನ ಮತ್ತು ಅನುಬವವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. (7) ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಸ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ಅಲಿನೇಷನ್ (ಹಸ್ತಾಂತರ) ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. (8) ಸತ್ತವರ ಸದಸ್ಯರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬದುಕುಳಿದವರಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗುತ್ತೆ (ಆದರೆ ಈಗ 2005 ರ ನಂತರ ಬದುಕುಳಿದವರಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ 1ನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗುತ್ತೆ.).

ಹಿಂದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು

ಜಸ್ಟೀಸ್ ವಿ. ರಾಮಸುಬ್ರಮಣಿಯನ್ ಮತ್ತು ಜಸ್ಟೀಸ್ ಅನೀಸ್ ತೆಲಂಗಾಣ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದಂತಾ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ,[1] 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿರುವ ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್ ಅನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ಅನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಕಾಯ್ದೆ ಸಂಖ್ಯೆ 39/2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ, ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಮಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ

---

[1] ಸೀತಮ್ಮ ವಿ. ತಿಮ್ಮಾರೆಡ್ಡಿ – ಮನು/ಎ.ಪಿ/0233/2017 (ಡಿ.ಬಿ)

ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮಗನಂತೆಯೇ ಮತ್ತು ಮಗನಂತೆ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅದೇ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಉಪ–ಕಲಂ (1) ರ ನಿಬಂಧನೆಯು 20.12.2004 ಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನಡೆದ ಯಾವುದೇ ವಿಭಜನೆ ಅಥವಾ ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ (ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ/ಉಯಿಲು) ಇತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ವರೂಪದ ಇತ್ಯರ್ಥ ಅಥವಾ ಪರಭಾರೆ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅಮಾನ್ಯಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. .... ಕಲಂ 6 ರ ಉಪಕಲಂ (1) ರ ನಿಬಂಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಎರಡು ಪದವಿನ್ಯಾಸ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿವೆ. ಅವು (1) ಇತ್ಯರ್ಥ(ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್) ಮತ್ತು (2) ಪರಕೀಯತೆ (ಅಲಿನೇಷನ್) . ಈ ಎರಡು ಪದವಿನ್ಯಾಸಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಭಾಗ (ಪಾರ್ಟೀಷನ್) ಅಥವಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥವನ್ನು (ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್) ಸಹ ಸೇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಉಪಾಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ..... ಪರಕೀಯತೆ (ಅಲಿನೇಷನ್) ಎಂಬ ಪದವಿನ್ಯಾಸದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲವಾದರೂ, "ಇತ್ಯರ್ಥ" (ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್) ಎಂಬ ಪದವಿನ್ಯಾಸದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. "ವಿಲೇವಾರಿ" (ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್) ಎಂಬ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅರ್ಥದೊಳಗೆ "ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್" ಅನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ತೊಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬರು "ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್" ಎಂಬ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ದಾಖಲೆಯ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲಿದೆ,

ಆದರೆ ಪರಕೀಯತೆಯು ಹಾಲಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರ ನಿಬಂಧನೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಗೊಂದಲ ಅಥವಾ ತೊಂದರೆ ಎಂದರೆ, ಇದು ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನಾಂಕ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ ದಿನಾಂಕ ಪರೀಕ್ಷಕನ ಮರಣದ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಇತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆಯೆ ಅಥವಾ ಇದು ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಕಾರಣ ನಿರ್ಣಾಯಕ ದಿನಾಂಕದಂತೆ ಪರೀಕ್ಷಕ ಜೀವಂತವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು. ...... ಎ.ಪಿ. ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯು ಸೆಕ್ಷನ್ 29–ಎ, ಇದು 2005 ರ ಕೇಂದ್ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಪರಿಚಯಿಸಲಾದ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 29 ಎ ಯ ಷರತ್ತು (iv) ಎ.ಪಿ. ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ, 1986 ರ ಪ್ರಾರಂಭದ ಮೊದಲು ಮದುವೆ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿ ವಿಭಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಎ.ಪಿ. ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿಡುವ ಷರತ್ತಿನಡಿಯಲ್ಲಿ "ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಇತ್ಯರ್ಥ" ವನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. .... ಪುಟ 1298 ರಲ್ಲಿ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ವೆಬ್‌ಸ್ಟರ್ ಇನ್ ಕಾಂಪ್ರಹೆನ್ಸಿವ್ ಡಿಕ್ಷನರಿ, 'ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ' ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ: (i) ಇದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ, ಸ್ವಾಧೀನ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಿದೆ, ಅಥವಾ ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ; (ii) ನೇಮಕ ಅಥವಾ ಒದಗಿಸಿದ, ಅಥವಾ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ವಿಲ್ಲಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ; (iii) ವಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಅಥವಾ ವಿಲ್ ಆಡಳಿತ ಅಥವಾ ವಿಲ್ ಇತ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಒಪ್ಪಂದ. ...... ಪಿ. ರಾಮನಾಥ ಅಯ್ಯರ್ ಬರೆದ ಲಾ ಲೆಕ್ಸಿಕಾನ್‌ನಲ್ಲಿ, ಪುಟ. 1271 ರಲ್ಲಿ 1987 ರ ಮರುಮುದ್ರಣ "ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಲಾಗುತ್ತದೆ, "ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಇನ್ಸ್ಟ್ರುಮೆಂಟ್", ಅದು ಅಂತಹ ಘಟನೆಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸಲು ಅಥವಾ ರಚಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೆ, ಮರಣಾನಂತರ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು

ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ತಯಾರಕರ ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿಲ್ ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ." ..... ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಲಾ ಡಿಕ್ಷನರಿ (6 ನೇ ಆವೃತ್ತಿ. ಪುಟ 1475 ರಲ್ಲಿ) "ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್ (ಇತ್ಯರ್ಥ)" ವನ್ನು ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ – "ಮಾಲೀಕರ ಮರಣದ ನಂತರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವುದು. ಉಡುಗೊರೆ, ವಿಲ್ ಅಥವಾ ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದು ಅನುದಾನ ನೀಡುವವರು ಸಾಯದ ಹೊರತು ಅಥವಾ ಆ ಘಟನೆಯವರೆಗೆ ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ." ..... ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 123 ಉಡುಗೊರೆಯಿಂದ ಇತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ದಾನಿಗಳ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ನೋಂದಾಯಿತವಾದ ಕೂಡಲೇ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ... ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 30[1] ಕೇವಲ ಕಾನೂನಿನ ಘೋಷಣೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ಕಾಯಿದೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಂತೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಈಗ ಅದು ಕಾಯಿದೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಂದ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಹಿಂದೂ ವಿಲ್ ಅಥವಾ ಇತರ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ವಿಲೇವಾರಿ (ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್) ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಅದು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಅವನ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಕೋಪರ್ಸೆನರಿಯಲ್ಲಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ, 1925 ರ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಸಮರ್ಥವಾಗಿದೆ, ಅದರ ವಿವರಣೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಇತ್ಯರ್ಥವು ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್‌ನ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಸಹ–ಕರುಳಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮದ ಬದಲು ಸಾವಿನ ನಂತರ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ

---

[1] ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ 1956

ಮಾಡುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಒಂದು ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಇತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಲ್ ಅಥವಾ ಕೋಡಿಸಿಲ್ (ವಿಲ್ಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಿದ ಬದಲಾವಣೆ ಬಯಸಿದ ದಾಖಲೆ) ಮೂಲಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ, ಇದರರ್ಥ ವಿಲ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಸಾಧನವು ವಿಸ್ತರಿಸುವ, ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಅದರ ಇತ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ಮಟ್ಟಷ್ಟು ಸೇರಿಸುವುದು ವಿಲ್ ಭಾಗವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವಿಲ್ 1925 ರ ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 2 (ಎಚ್) ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದಂತೆ, ಅವನ ನಿಧನದ ನಂತರ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಬಯಸಿದ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪರೀಕ್ಷಕನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಘೋಷಿಸುವುದು. ಇದು ಬದುಕಿರುವವರ ನಡುವೆ ಪರಭಾರೆಯನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಾಲಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತೇ, ಎಂಬ ಒಂದು ನಿಲುವು ಇದ್ದರೂ, ಅದು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಗತ ಮತ್ತು ನೋಂದಣಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನದ ಹಸ್ತಾಂತರದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಆಗುತ್ತದೆ....... ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಡಿ ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಇತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗುವುದು. ಈ ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 55 ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ 3 ಹಿಂದೂಗಳ ನಡುವೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ವಿಲ್ ಅಥವಾ ಕೋಡಿಸಿಲ್ (ವಿಲ್ಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಿದ ಬದಲಾವಣೆ ಬಯಸಿದ ದಾಖಲೆ) ಮೂಲಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದಿಂದ (ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಸಕ್ಸೇಷನ್) ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ಕಠಿಣವಲ್ಲದ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಹವರ್ತಿ (ಕೋಪಾರ್ಸನಾರಿ) ಆಸ್ತಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ

ಕಾನೂನಿನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿತ ಕತೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿತು ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಗಂಡು ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ. ವಿಲ್ ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಯಾವುದೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥ ನಿಲುವು – ಇದು ನಿಧನದ ನಂತರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸುವುದು ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ (ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಸಕ್ಸೇಷನ್) ಪಾತ್ರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ...... ಉಡುಗೊರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ವಿಲ್ ಅಲ್ಲ. ..... ಅದರ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ, ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಇತ್ಯರ್ಥವು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷಕನು ಸಾಯುವವರೆಗೂ, ಅದು ಅಂತಿಮ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿಲ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತತೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇದು ವಿವಿಧ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಇದು ಪರೀಕ್ಷಕನ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಆಶಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪರೀಕ್ಷಕನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗೊಳಿಸುವ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ಅವನು ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ಬದಲಾವಣೆ ತರಬಹುದು. ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯಗತ ನಂತರ ಪರೀಕ್ಷಕನು ಮಗುವನ್ನು ಪಡೆದ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಅವಿಭಜಿತ ಪಾಲು ವಿಲ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ವಿಲ್ನ ಕಾರ್ಯಗತದ ನಂತರ ಮಗನ ಜನನದೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಸ್ವಂತ ಪಾಲು ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬಹುದು. ವಿಚಿತ್ರ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಪರೀಕ್ಷಕನಿಗೆ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರ ಜನನದೊಂದಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಂದು ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಇತ್ಯರ್ಥವು ಈ ಪದದ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವಾಗಲು

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ, ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಹೊರತಾಗಿ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಮಥೈ ಸ್ಯಾಮ್ಯುಯೆಲ್ ವಿ. ಈಪನ್:[1] ನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ, ಒಂದು ವಿಲ್ ಕೇವಲ ಪರೀಕ್ಷಕನ ಉದ್ದೇಶದ ಕಾನೂನು ಘೋಷಣೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಗತ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಅದರ ಸಂಚಲನದಿಂದ ಮತ್ತು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ... ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, 'ಇತ್ಯರ್ಥ' ಎಂಬ ಪದವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾನೂನು ನಿಘಂಟುಗಳು ಈ ಪದವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ ರೀತಿ ಕಾನೂನಿನ ಬದಲು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಗೋಲಿ ಈಶ್ವರಯ ವಿ. ಉಡುಗೊರೆ ತೆರಿಗೆ ಆಯುಕ್ತರು[2] ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ 'ಇತ್ಯರ್ಥ' ಎಂಬ ಪದವು ಕಾನೂನಿನ ಪದವಲ್ಲ, ನಿಖರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅದನ್ನು ಬಳಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. .... ಹಿಂದೂ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲ್ ಅಥವಾ ಇತರ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥದಿಂದ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ರ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ರಲ್ಲಿ, "ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್" ಎಂಬ ಪದವಿನ್ಯಾಸ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ಅನ್ನು ಹೇಳುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ, – ಎ) ಒಂದು ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಇತ್ಯರ್ಥವು ವಿಲ್ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗಿರಬಹುದು; ಮತ್ತು ಬಿ) ವಿಲ್ ಅಥವಾ

[1] ಮನು / ಎಸ್.ಸಿ/ 0996/ 2012

[2] ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 0258/ 1970

ಇತರ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲು ಬಯಸುವುದನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ರ ಪ್ರಕಾರ "ವಿಲೇವಾರಿ" (ದಿಸ್ಪೋಸಲ್) ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ...... ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿ, ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಿಘಂಟು ಈ ಪದವನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಾಮಪದವಾಗಿ ಬಳಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ "ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಹಣವನ್ನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ವಿತರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು" ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತದೆ. ಮೆರಿಯಮ್ ವೆಬ್‌ಸ್ಟರ್ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ 'ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್' ಪದದ ಮೂಲ ಮತ್ತು ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ 14 ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಪದ 'ಡಿಸ್ಪೋಸಿಟಿಯೊ' ಮತ್ತು 'ಡಿಸ್ಪೋನೆರೆ' ಪದದಿಂದ ವಿಕಸನಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಲ್ ಅನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಇತ್ಯರ್ಥ ಅಥವಾ ವಿಲೇವಾರಿ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯ ವಿತರಣೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ, ವಿಲೇವಾರಿ ಎಂಬ ಪದವು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸಾಧನಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ.

ಆದರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರ ಪ್ರೊವಿಸೊ (ಶರತ್ತು) ಕೇವಲ 'ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್' ಎಂಬ ಪದವಿನ್ಯಾಸ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು 'ಇತ್ಯರ್ಥ' (ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್) ಪದದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ 'ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್' ಅನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಅದನ್ನು "ನಡೆದದ್ದು" ಎಂಬ ಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು 3 ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ–

"(i) "ಇತ್ಯರ್ಥ ಅಥವಾ ಪರಭಾರೆ" (ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್ ಅಥವಾ ಅಲಿನೇಷನ್) ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಮೊದಲ ಭಾಗ

(ii) ಎರಡನೆಯ ಭಾಗವು "ಯಾವುದೇ ವಿಭಾಗ (ಪಾರ್ಟೀಷನ್) ಅಥವಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥವನ್ನು (ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್) ಒಳಗೊಂಡಂತೆ" ಪದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಮತ್ತು

(iii) "20–12–2004ರ ಮೊದಲು ನಡೆದ" ಪದಗಳಿಂದ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಮೂರನೇ ಭಾಗ."

ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಂದು ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಲ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು (i) ವಿಲ್ ಸತ್ವಯುತವಾಗಿ ಇತ್ತು ಮತ್ತು (ii) ವಿಲ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ದಿನಾಂಕಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನಡೆದಿತ್ತು. ವಿಲ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥವು ಪರೀಕ್ಷಕನು ಸತ್ತಾಗ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಡೆಯದು. ಇದು ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಇತ್ಯರ್ಥದ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯಗತ ದಿನಾಂಕ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷಕನ ಮರಣದ ದಿನಾಂಕದ ನಡುವಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು, ಪರೀಕ್ಷಕನ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಭಾಗಶಃ ಉಯಿಲು ಅಮಾನ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರ ನಿಬಂಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ 'ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್' ಎಂಬ ಪದವಿನ್ಯಾಸ 20–12–2004 ರ ಮೊದಲು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ವಿಲ್ ಅನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. "ಇದು ನಡೆದಿತ್ತು" ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು "ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ" ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಸುಳಿವು ಲಭ್ಯವಿದೆ, ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಅದೇ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು. ಇದು ಉಪ–ಕಲಂ (5) ರಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ವಿವರಣೆಯು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಉಪ–ಕಲಂ (5) ಮತ್ತು ಅದರ ನಂತರದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಓದಿ:

"(5) ಈ ಕಲಂನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ, 2004 ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 20 ನೇ ದಿನದ ಮೊದಲು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿರುವ ಒಂದು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ವಿವರಣೆ: ಈ ಕಲಂ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ "ವಿಭಜನೆ" ಎಂದರೆ ನೋಂದಣಿ ಕಾಯ್ದೆ 1908 ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿಸಲಾದ ವಿಭಜನೆಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿದ ಯಾವುದೇ ವಿಭಾಗ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಭಜನೆ."

ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಉಪಕಲಂ (1) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಿಬಂಧನೆಯು ಉಪ–ಕಲಂ (1) ರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿಡಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ನಿಗದಿತ ದಿನದ ಮೊದಲು ನಡೆದ ಯಾವುದೇ ವಿಭಾಗ ಅಥವಾ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥ ಸೇರಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಅಲಿನೇಷನ್ ಅಥವಾ ಇತ್ಯರ್ಥ, ಉಪ–ಕಲಂ (5) ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಗಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಇದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ನೋಂದಾಯಿತ ಪತ್ರದ ಮರುಹಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಉಪಕಲಂ (1) ರ ನಿಬಂಧನೆಯು ಅದರ ಉಪ–ಕಲಂ (1) ಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಉಪ–ಕಲಂ (5) ರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಿಸ್ಕ್ರಿಪ್ಷನ್ (ನಿಯಮ) ಮತ್ತು ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿವರಣೆಯು ಕಲಂ 6 ರ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಉಪಕಲಂ (5) ಮತ್ತು ಅದರ ನಂತರದ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಿಸ್ಕ್ರಿಪ್ಷನ್, ರಚಿಸಿದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸೋಲಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ನಿಗದಿತ ದಿನದ ಮೊದಲು ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ಮೌಖಿಕ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಪಾರ್ಟಿಗಳು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯಿಂದ ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಕಾನೂನು ತಯಾರಕರು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಮೌಖಿಕ ವಿಭಜನೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ

ವಿಭಾಗವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಜ್ಞಾಪಕ ಪತ್ರವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಪುರಾವೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ವಿವರಣೆಯು, ಒಂದು ವಿಭಾಗವನ್ನು ನೋಂದಾಯಿತ ಪತ್ರದಿಂದ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರದ ಹೊರತು, ಉಪಕಲಂ (5) ಪ್ರಯೋಜನ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಪರಸ್ಪರ ವರ್ಗಾವಣೆಗಳು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ಗಮನಸೆಳೆಯುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಗಲೂ, ನೋಂದಾಯಿತ ಪತ್ರ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸದ ಹೊರತು ಉಪಕಲಂ (5) ನ ಪ್ರಯೋಜನವು ಲಭ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ ಬಂದ ನಂತರ, ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಯಾರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬಾರದು ಎಂಬುದು ಕಾನೂನು ತಯಾರಕರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿನಾಂಕದ ದಾಖಲೆಗಳ ರಚನೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಅಂತಹ ದಾಖಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬನೆ ಸಹ ಅನುಮತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಖಚಿತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಲ್ ಅನ್ನು ಕೇವಲ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಲು "ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಿಸ್ಪೋಸಿಷನ್" ಎಂಬ ಪದವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಮೂಲಕ ನೀಡಲಾಗುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವಿಲ್ ಅನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೋಲಿಸಬಹುದು, ಯಾಕೆಂದರೆ ವಿಲ್ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, 20-12-2004 ರಂದು ಪರೀಕ್ಷಕನು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಲ್, ಹೇಳಿದ ದಿನಾಂಕಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅವನಿಂದ

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಅದನ್ನು "ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಇತ್ಯರ್ಥ" ಈ ಪ್ರಕರಣವು ನಿಬಂಧನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರ ಅನ್ವಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯಲಾಗುವುದು. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಂದು ಪ್ರಕರಣವು ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು, 20–12–2004 ರ ಮೊದಲು ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ (i) ವಿಲ್ ಅನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಮತ್ತು (ii) ಪರೀಕ್ಷಕನ ಸಾವು. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು 20–12–2004 ರ ಮೊದಲು ವಿಲ್ನ ಕಾರ್ಯಗತ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಪರೀಕ್ಷಕನ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದರೆ ವಿಲ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಿಲುವು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಪ್ರೀಂ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ,[1] "ಮನುಷ್ಯನ ವಿಲ್ ಎನ್ನುವುದು ಅವನ ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ವರ್ಗಾವಣೆಯಲ್ಲ.

"ಇತ್ಯರ್ಥವು ಈಗಾಗಲೇ ನಡೆದಿದೆ" ಎಂಬ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಂದು ಯಾವುದೇ ವಿವಾದಗಳಿಲ್ಲ, ಒಂದು ವಿಭಾಗವು ಅಂತಿಮ ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಬೇಕಿತ್ತು ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ಸಹ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ನಿಬಂಧನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (5) ರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಎಕೆಂದರೆ ಅದು ಅದು ಅಂತಿಮ ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗದ ಕಾರಣ, ಹಾಗೆಯೇ ವಿಲ್ ಅನ್ನು ಕೇವಲ ಕಾರ್ಯಗತ ವಾಗಿದ್ದರೂ, ನಿಗದಿತ ದಿನದ ಮೊದಲು ಪರೀಕ್ಷಕನ ಮರಣವಿಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಕರಣವು ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ಅಥವಾ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (5) ರ ನಿಬಂಧನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

---

[1] ರತ್ತಿನಮ್ ವಿ. ಮಾರಿಯಪ್ಪನ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/7732/2007

ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ಸಂವಿಧಾನ ಪೀಠದಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಹತ್ತರ ತೀರ್ಪು ಇದೆ, ಎಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯ ಆರಂಬದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ನಂತರ, ಅದೇ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇತರ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಆರಂಬದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಹಾಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಅಂತಹ ಸಂಘರ್ಷದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪ್ರಾರಂಬಿಕ ಇತ್ಯರ್ಥವು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಂತರದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನೀಡಿರುವ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವ ವಿಫಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಂದು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು.[1]

ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರುವಳಿ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು .... ಇದು ಜಂಟಿ– ಹಿಂದೂ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ, ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ತಂದೆಯು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಂಬಂಧದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿರುವ ಸ್ಥಾನವು ಅದರ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಲು ಅವನು ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ವಯಸ್ಕರ ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಇಬ್ಬರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಲಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಅನ್ಯೀಕರಣವನ್ನು ಕಾನೂನು

---

[1] ರಾಮಕಿಶೋರಿಲಾಲ್ ವಿ. ಕಮಲ್ ನಾರಾಯಣ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0022/1962

ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಇ–ಹಿಂದಿನ ಸಾಲವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ .... ತಂದೆ–ಕರ್ತ ಅವರು ಪರಭಾರೆ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಅನೈತಿಕತೆಗೆ ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಸಾಲವನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಅಡಮಾನ ಇಡಲು ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.[1]

1899 ರ ಭಾರತೀಯ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 2 (24) ರಲ್ಲಿನ "ಸೇಟೆಲ್ಮೆಂಟ್" (ಇತ್ಯರ್ಥ/ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆ) ಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಯಾವುದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಥವಾ ದತ್ತಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಚರ ಅಥವಾ ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಸ್ತಿಯ ಬರವಣಿಗೆರಹಿತ ಯಾವುದೇ ಇತ್ಯರ್ಥವು ಸೇಟೆಲ್ಮೆಂಟ್" (ಇತ್ಯರ್ಥ/ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆ) ಆಗಿದೆ. ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ನಿಲುವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ನಂಬಿಕೆಯ ಘೋಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸುವ, ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಇತ್ಯರ್ಥದ ನಿಯಮಗಳು ಸಹ ಸೇಟೆಲ್ಮೆಂಟ್" (ಇತ್ಯರ್ಥ/ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆ) ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಥವಾ ದತ್ತಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬರವಣಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವ ಸಾಧನಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಂತಹ ನಿಲುವಿನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಘೋಷಣೆಗಳು ಸೇಟೆಲ್ಮೆಂಟ್" (ಇತ್ಯರ್ಥ/ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆ) ಆಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ..... ಕೇವಲ ಒಂದು ದಾಖಲೆಯು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಡೀಡ್‌ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು ಸ್ಟಾಂಪ್ ಡ್ಯೂಟಿಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ, ಅದು ಸೇಟೆಲ್ಮೆಂಟ್" (ಇತ್ಯರ್ಥ/ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆ) ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೂ ಉತ್ತರಿಸಿದರೆ ಕೂಡ ಇತ್ಯರ್ಥ ಪತ್ರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲದು. ಎಲ್ಲಾ

---

[1] ಸುಶೀಲ್ ಕುಮಾರ್ ವಿ. ರಾಮ್ ಪ್ರಕಾಶ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1988 ಎಸ್.ಸಿ 576

ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಗಳು ಸೇಟಲ್ಮೆಂಟ್" (ಇತ್ಯರ್ಥ/ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆ) ಗಳಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸೇಟಲ್ಮೆಂಟ್" (ಇತ್ಯರ್ಥ/ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆ) ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಉತ್ತಮ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ನಂಬಿಕೆಯ (ಟ್ರಸ್ಟ್) ಪತ್ರವು ಸೇಟಲ್ಮೆಂಟ್" (ಇತ್ಯರ್ಥ/ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆ) ಪತ್ರವೂ ಆಗಿರಬಹುದು.[1]

ಖಾಸಗಿ ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತು / ಅಥವಾ ಶೆಬೈತಶಿಪ್ (ದೇವರ ಸೇವೆ) ಅನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಬರವಣಿಗೆಯ ಪತ್ರದ ಇತ್ಯರ್ಥದ ವಿಷಯವಾಗಬಹುದೇ? – ವಿಲ್ ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ (ಬರವಣಿಗೆಯ ಪತ್ರ) ಅನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ – ಇದರ ಅರ್ಥ ಅವನ ಮರಣದ ನಂತರ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಅವನ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪರೀಕ್ಷಕನ ಕಾನೂನು ಘೋಷಣೆ – ವಿಲ್ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರ ಹಂಚಿಕೆ – ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (ಡಿ) ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೈಕೋರ್ಟ್ ವಿಲ್ ಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಡೂ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಆದೇಶವನ್ನು ರವಾನಿಸಲು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಆದೇಶಿಸಬೇಕಿದೆ. .... ಒಬ್ಬ ಪರೀಕ್ಷಕನು ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ಇತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಬಾರದು ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯದ ನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರಬಾರದು ಎಂಬ ಷರತ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯನ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುವವರೆಗೂ ಅವರ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದು ವರ್ಗಾವಣೆಯಲ್ಲ ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. .... ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಬರವಣಿಗೆಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.[2]

---

[1] ಮಾತೂರ್ ವಿ. ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೆವಿನ್ಯೂ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0235/2009

[2] ರತ್ತಿನಮ್ ವಿ. ಮಾರಿಯಪ್ಪನ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/7732/2007

ವಿಧವೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ನೀಡಲಾದ ವಿಶೇಷ ಕುಟುಂಬ ಪಿಂಚಣಿ ಎಂದಿಗೂ ಸತ್ತವರ ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಭಾಗವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲಾಗದು.[1] ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮರಣದ ನಂತರ ಆತನ ವಿಧವೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಕುಟುಂಬ ಪಿಂಚಣಿ ಪಾವತಿಸಲಾಗುವುದು. ಇದು ಅವನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಾವತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮರಣ ಹೊಂದಿದವನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಾವತಿಸಲಾಗದಿರುವಿಕೆಯು ಅವನ ಇತ್ಯರ್ಥದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ, ಅದು ಅವನ ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಭಾಗವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸಾವಿನ ಘಟನೆಯೇ ವಿಶೇಷ ಕುಟುಂಬ ಪಿಂಚಣಿ ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅರ್ಹತಾ ಘಟನೆಯು ಸತ್ತವರ ಸಾವಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಸತ್ತವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದರೂ ಮರಣಿಸಿದವರಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೆಲವು ವಿತ್ತೀಯ ಲಾಭವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಸತ್ತವರ ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಅವರು ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಇತ್ಯರ್ಥದಿಂದ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲಾಗದು.

ಛತ್ತೀಸ್ಗಢ್ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ,[2] ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ತೀರ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾದ ಕಾನೂನಿನ ತತ್ವಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಇತ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನಿನ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರಗಳು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತವೆ:–

---

[1] ಜೋದ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಯು.ಓ.ಐ. – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0426/1980

[2] ಸಮುಂಡಾ ಬಾಯ್ ವಿ. ಜನರಲ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ – ಮನು/ ಸಿ.ಜಿ./ 0222/ 2019

1. ಉದ್ಯೋಗಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಾವತಿಸಲಾಗದ ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಇತ್ಯರ್ಥದ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ.

2. ಅರ್ಹತಾ ಘಟನೆ / ಪ್ರಯೋಜನವು ಮರಣಹೊಂದಿದವನು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಸಾವಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಭವಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಕೆಲವು ವಿತ್ತೀಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಸತ್ತವರ ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಭಾಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮೂಲಕ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಘಟನೆಯ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ಒಂದು ಅಂಶವಿದೆ.

3. ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು / ಅಥವಾ ಸೇವಾ ನಿಯಮಗಳು ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರೆ, ಆ ನಿಯೋಜಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಈ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

4. ಉದ್ಯೋಗಿಯು ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಇತ್ಯರ್ಥದಿಂದ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲು ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿಯಂತ್ರಣವಿಲ್ಲ.

5. ಮೃತ ನೌಕರನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಾಮನಿರ್ದೇಶನಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಜನೆ / ನಿಯಮಗಳು ಒದಗಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಇತ್ಯರ್ಥದಿಂದ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಾಯ–7 (ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕು)

ಮೈಸೂರು ಮಹಿಳಾ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ 1933

1933 ರ ಮೈಸೂರು ಹಿಂದು ವುಮನ್ ರೈಟ್ಸ್ ಟು ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಆಕ್ಟ್ –ಇದು ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಕಾನೂನು. ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದ ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಯ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿತ್ತು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಿದ್ದಂತೆ ಮಗನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ (ಪೀಯಸ್ ಆಬ್ಲಿಗೇಷನ್) ತಂದೆ ಬದುಕಿದ್ದಂತೆ ಮಗ ಅವರ ಸಾಲ ತೀರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ತವ್ಯ ತಂದೆ ಸತ್ತ ನಂತರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಪನ್ನಾಲಾಲ್ ವಿರುದ್ದ ನಾರೈಣಿ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1952 ಎಸ್.ಸಿ 170 ಕೇಸಿನ ತೀರ್ಪನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮೈಸೂರು ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಹುಚ್ಚ ತಿಮ್ಮೇಗೌಡ ವಿರುದ್ದ ದ್ಯಾವಮ್ಮ ಎಐ.ಆರ್ 1954 ಮೈಸೂರು 93 ಇದರಲ್ಲಿ ಮಗನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ (ಪೀಯಸ್ ಆಬ್ಲಿಗೇಷನ್) ತಂದೆ ಬದುಕಿರಲಿ ಸತ್ತಿರಲಿ ಮಗ ಅವರ ಸಾಲ ತೀರಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತು / ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಂತ ಸ್ವತ್ತಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಂಧರ್ಬ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಇತರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಸ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅಥವ ಒಬ್ಬನೇ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿ ಉಳಿದಾಗ. ಇಲ್ಲಿ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಸದಸ್ಯರಾದ ತಾಯಿ ವಿಧವಾ ಸಹೋದರಿಯರು, ವಿಧವಾ ಪುತ್ರಿಯರು, ಅವಿವಾಹಿತ ಸಹೋದರಿಯರು/ ಪುತ್ರಿಯರು ಆ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ

ಅಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಆ ಒಬ್ಬನ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲೆಂದೇ ಹಿಂದು ಮಹಿಳಾ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ 1933 ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ವಿಭಾಗ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಿಷ್ಠು ಬಾಗಾಂಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದೇಶನ ವಿತ್ತು.

ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ (01–01–1934) ಮುಂಚೆ ಕೆಲವು ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪೋಷಣಾಂಶದ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತಾದರೂ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಿಷ್ಟು ಹಕ್ಕು ಎಂದು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಜಾರಿಯಾದದ್ದು ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ. ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಯಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳು ಯಾವುದು 1956 ರ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅವು ಈಗಲೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ಹಿಂದು ವಿಧವಾ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಧವಾ ಸೊಸೆಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತೆ. ಹಿಂದು ಅವಿವಾಹಿತ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವಿವಾಹಿತ ಸಹೋದರಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತೆ. ಈ ಹಕ್ಕು ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಲಾಗಿರುತ್ತೆ. 1956 ರ ನಂತರ ಈ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗುತ್ತದೆ. ಈ 1933 ರ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಕಾರ ಕಡೆಯದಾಗಿ ಒಬ್ಬನೇ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಗೆ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯು ಬದುಕುಳಿದವನಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ, ಆತನ ಮರಣಾನಂತರ ಅತನ ತಾಯಿಗೆ, ವಿಧವಾ ಹೆಂಡತಿಗೆ, ಸಹೋದರರ ವಿದವಾ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೆ, ಅವಿವಾಹಿತ ಮಗಳಿಗೆ, ಅವಿವಾಹಿತ ಸಹೋದರಿಗೆ, ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆ ಆಗಬೇಕಿರುತ್ತೆ ಎಂಬುದು ಅಂದಿನ ಕಾನೂನು. ಈಗಲೂ 1956 ಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ/ಮುಂದೆ ವಿಭಾಕ್ಕಾಗಿ ಹಕ್ಕುಗಳು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ 1933 ರ ಕಾನೂನು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾಯ್ದೆಯು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಯ ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂದಿತ್ತು. ಒಂದನೇ ಭಾಗವು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದರೆ ಎರಡನೇ ಭಾಗವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿ, ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ದತ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ, ಮೂರನೇ ಭಾಗವು ಮಹಿಳೆಯ ಪೂರ್ಣತೆಯ ಆಸ್ತಿ (ಎಸ್ಟೇಟ್) ಬಗ್ಗೆ, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಾಗ ಮಹಿಳೆಯ ಸೀಮಿತಿ ಆಸ್ತಿ (ಎಸ್ಟೇಟ್) ಬಗ್ಗೆ, ಐದನೆಯದ್ದು ಪೋಷಣಾಂಶದ ಬಗ್ಗೆ, ಹೀಗೆ ಹಿಂದುಗಳ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿತ್ತು.

ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ 1956 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮಹಿಳೆಗೆ ಇದ್ದ ಪೋಷಣಾಂಶದ ಹಕ್ಕುಗಳು[1]

1. ಒಬ್ಬ ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯ/ಪೋಷಣಾಂಶದ ಹಕ್ಕು ಪತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅತನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗಂಡನು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ನಂತರ ವಿಧವೆ ಪೋಷಣೆಗೆ ಅವರ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನೀತಿಸಮ್ಮತ ಹೊಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವಿಧವೆಯನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಕಾನೂನು ಬಾಧ್ಯತೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ;

2. ಪೋಷಣೆಯ ವಿಧವೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕಲ್ಲ ಆದರೆ ಇದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕಿದೆ, ಅಂದರೆ, ಇದು ಜಸ್ ಮತ್ತು ರೆಮ್ ಆಗುತ್ತದೆ (ಜಸ್ ಎಂದರೆ ಹಕ್ಕು, ಅಧಿಕಾರ – ರೆಮ್ ಅಂದರೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕನನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ನಿರ್ದಾರಿಸುವ ಹಕ್ಕು) ಜಸ್ ಇನ್ ರೆಮ್ ಅಲ್ಲ (ಜೆಸ್ ಇನ್ ರೆಮ್ ಅಂದರೆ ಹಕ್ಕನ್ನು

[1] ವಡ್ಡೆಬೋಯಿನ ತುಳಸಮ್ಮ ವಿ. ವಡ್ಡೆಬೋಯಿನ ಶೇಷ ರೆಡ್ಡಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1977 ಎಸ್.ಸಿ 1944

ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಜಾರಿ ಮಾಡುವುದು) ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವಿಧವೆಯು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಣೆ ವಿಧಿಸಲು ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ತೀರ್ಪು ಪಡೆಯುವ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬಹುದು;

3. ಪೋಷಣಾಂಶದ ಹಕ್ಕು ಆ ಕ್ಷಣದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿ ಮಾರಲಾಗಿದ್ದರೆ ಸಹ ಮತ್ತು ಖರೀದಿದಾರನು ಪೋಷಣೆಯ ವಿಧವೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದರೆ, ಖರೀದಿದಾರನು ಅವಳ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಭಾದಿತವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ;

4. 1937 ರ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಅಥವಾ 1946 ರ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಪೋಷಣಾಂಶದ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ;

5. ಆಕೆಯ ಸಹ–ಮಾಲೀಕತ್ವವು ಅಧೀನ ಸ್ವಭಾವದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ, ಪತಿ ಮತ್ತು ಪತ್ನಿಯ ನಡುವಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಪೋಷಣಾ ಹಕ್ಕನ್ನು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ–ಮಾಲೀಕನಾಗುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು

6. ಆಕೆಯ ಪತಿಯ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ವಿಧವೆ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುವಲ್ಲಿ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಪೋಷಣೆಯ ಬದಲಾಗಿ ಅವಳ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ.

1937 ರ ಹಿಂದು ವುಮನ್ ರೈಟ್ಸ್ ಟು ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಆಕ್ಟ್, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿ ಮಾಡಿದ ಕಾನೂನಾಗಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ದಯಾಬಾಗ

ಶಾಲೆಯ ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಗೆ ಸೀಮಿತ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕನ್ನು, ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಕೋರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು, ಇತರೆ ಶಾಲೆಯ ವಿಧವೆಯರಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕನ್ನು, ಹಿಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಲ್ ಬರೆಯದೆ ಸತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಅಂಶಗಳು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಯ್ದೆ

ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಕಲಂ 14 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕಲಂ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ನೋಡಿ.

ಕಲಂ 14.(1) – "ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಆರಂಭದ ಮುಂಚೆ ಅಥವಾ ನಂತರ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಹಿಂದೂಗಳು ಹೊಂದಿರುವ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅವಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕರಾಗಿತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕರಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು.

ವಿವರಣೆ– ಈ ಉಪ–ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ, "ಆಸ್ತಿ" ಪದವು ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳೆ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮೂಲಕ ಚಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ವಾರಸ್ಸುದಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಪಡೆದಿರಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಪೋಷಣೆಯ ಬದಲಿಗೆ ಅಥವ ಪೋಷಣೆಯ ಬಾಕಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ, ಆತ ಬಂದುವಾಗಿರಲಿ ಅಥವ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ತನ್ನ ಮದುವೆಯ ಬಳಿಕ ಅಥವಾ ಮೊದಲು, ಅಥವಾ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕೌಶಲ್ಯ ಅಥವಾ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಅಥವಾ ಖರೀದಿಯ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಪ್ರಿಸ್ಕ್ರಿಪ್ಷನ್ (ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಭೋಗಾಧಿಕಾರದಿಂದ) ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ, ಮತ್ತು ಆಕೆಯು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಮುಂಚೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀಧನ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯು." – ಆಕೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಆಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಲಂ 14(2) – "ಉಪ–ವಿಭಾಗ (1) ರಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಅಥವ ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಅಥವ ಯಾವುದೇ ಇತರ ದಾಖಲೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವ ಒಂದು ಡಿಕ್ರಿ ಮೂಲಕ ಅಥವ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್ ಆದೇಶದ ಮೂಲಕ ಅಥವ ಅವಾರ್ಡ್ ಮೂಲಕ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ಉಡುಗೊರೆ, ವಿಲ್ ಅಥವ ಇತರೆ ದಾಖಲೆ ಅಥವ ಡಿಕ್ರಿ, ಆದೇಶ, ಅವಾರ್ಡ್ ಗಳ ನಿಬಂದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರೆ, ಈ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ," – ಇಂತಹ ಆಸ್ತಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ.

ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆದಾಗ ಅದು ಆಕೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ವಿಶೇಷ ರಕ್ಷಣೆ ಆಗಿದೆ. ಅದೇ ಪುರುಷನಿಗೆ ತನ್ನ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಬಂದಾಗ ಅದು ಅವ್ನೊಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಾಗ ಆತನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ, ಆತನಿಗೆ ಮಗ ಅಥವ ಮಗಳು ಇದ್ದರೆ ಆ ಆಸ್ತಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತು/ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆ ತನಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು (ಬಾಗಾಂಶದ ಹಕ್ಕಾಗಲೀ ಪೋಷಣಾಂಶದ ಹಕ್ಕಾಗಲೀ) ಇದ್ದೆಡೆ ಪಡೆಯುವ ಆಸ್ತಿಯು ಆಕೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಪಡೆದ ಸ್ವತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ 14 ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956).

ಕಲಂ 14 ರ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಅಥವ ಜಾರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವುದು ಅದು ಆಕೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಎಂಬ

ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ [1] ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಎಂದರೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅಥವಾ ಒಮ್ಮೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದರ್ಥ. ಇದು ಹಿಂದೂ ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದ ವಾಸ್ತವಿಕ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ಹತೋಟಿ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾಧೀನ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹತೋಟಿ ಹೊಂದಿರಬಹುದಾದದ್ದು. ಇದು ನಿಜವಾದ ಅಥವಾ ರಚನಾತ್ಮಕ ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸೆಕ್ಷನ್ 14 ರ ಉಪ ಸೆಕ್ಷನ್ 1 ಅದರ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾಂಶದ ಬದಲಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ದಿನಾಂಕದ ವೇಳೆಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅವಳು ಆಸ್ತಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತಾರೆ."

ಆಕೆ ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕಳಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು, ಕಾಯ್ದೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆಕೆ ಸೀಮಿತ ಮಾಲೀಕಳಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ.[2]

ಕಲಂ 14 ರಲ್ಲಿನ ಸಾರವನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[3] ತನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದ ಪ್ರಕರಣದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತ ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದೆ. "ಪ್ರಥಮವಾಗಿ, ವಿಲ್ ಬರೆದವ – ಶ್ರೀ. ದಿವಾನ್ ತನ್ನ

---

[1] ವಿ ತುಳಸಮ್ಮ ಪ್ರಕರಣ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1977 ಎಸ್.ಸಿ 1944

[2] ಕಲಾವತಿ ಬಾಯಿ ಪ್ರಕರಣ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1991 ಎಸ್.ಸಿ 1581

[3] ರಣ್ವೀರ್ ದೀವಾನ್ ವಿ. ರಶ್ಮಿ ಖನ್ನಾ – 2018 (12) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 1

ದಾವೆ ಮನೆಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದು, ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅವರು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದರು, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತು. ಎರಡನೆಯದು, ವಿಲ್ ಬರೆದವನು ತನ್ನ ಮಗ ಮತ್ತು ಮಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವದಲ್ಲಿ ದಾವ ಮನೆ ನೀಡಿದರು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಗೆ "ಜೀವವಿರುವವರೆಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು" ನೀಡಿದರು, ಅಂದರೆ, ಮಗ ಮತ್ತು ಮಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ದಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅಂತಹ ಇತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 30 ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (2) ರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬಹುದು. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಅಂತಹ "ಜೀವಿತಾವಧಿಯ ಆಸಕ್ತಿ" "ಸೀಮಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್" ನ ಸ್ವಭಾವದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸಾವಿನ ತನಕ "ಸೀಮಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್" ಆಗಿ ಉಳಿಯಿತು ಮತ್ತು ಕಾಯ್ದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ "ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸಕ್ತಿ" ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕಾಯ್ದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕರಣ ಬಂದರೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ನಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿ ಇದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (2) ಅನ್ನು ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ಕ್ಕೆ ಷರತ್ತಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಮರಣದ ನಂತರ ವಿಲ್ನ ಪರಿಣಾಮವು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಬರುತ್ತೆ, ಮಗ ಮತ್ತು ಮಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ದಾವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದರು, ಆದರೆ ಪತ್ನಿಯು ದಾವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹಕ್ಕಿನಂತೆ ಪಡೆದರು. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹೆಂಡತಿಯು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ತನಕ ತನ್ನ ಮಗ / ಮಗಳು ದಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಹತೆ

ಪಡೆದರು. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಅವಳು ಈ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ವಂಚಿತರಾದರೆ, ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮಗ / ಮಗಳ ಮೂಲಕ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಅವಳು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಳು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮೀರಿ ಅಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ, ಇಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವಿಷಯವಿಲ್ಲ. ಐದನೆಯದಾಗಿ, ವಿಲ್ ಬರೆದವರು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ, ಅದು ಆಕೆಯನ್ನು ತಾನೇ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ, ಪೋಷಣೆಯ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯಲು, ಯಾವುದೇ ವೇಳೆ, ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಕ್ಕು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅವರು ಅದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ, ಅವಳ ಪತಿಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಪೋಷಣೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಆಕೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಬೇಡಿಕೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆರನೇಯದು, "ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿಯು" ಜೀವನದ ಅಂತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕೊನೆಯಾಗಿಸುವ ಆಸಕ್ತಿಯೆಂದು ಕಾನೂನಿನ ತತ್ವವಾಗಿದೆ. ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಸ್ವಭಾವದ್ದಾದರಿಂದ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಲು ಇದು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅವನ / ಅವಳ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವನ "ಅವಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ" ಜೀವಂತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಆನಂದಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದೇ ರೀತಿ. 12.09.2016 ರಂದು ಆಕೆಯ ಮರಣಹೊಂದಿ ದಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳ "ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿಯು" ಮರೆಯಾಯಿತು."

ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 57, ಷೆಡ್ಯೂಲ್–3 ರಂತೆ ಹಿಂದುಗಳ ವಿಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಕಲಂ 88 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ "ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಎರಡು ಕೊಡುಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬದ್ದ ವೈರುದ್ಯತೆ ಇದ್ದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕೊಡುಗೆಯ ಉಪವಾಕ್ಯವು ಊರ್ಜಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದು." ಆದರೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ನಿಯಮವನ್ನು

ಉಲ್ಲೇಕಿಸದ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[1] ಕಲಂ 14 ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವಾಗ ಈ ಮಾರ್ಗ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ, 1) ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಲ್ ಪ್ರಕಾರ, ಒಬ್ಬ ವಿಲ್ ಬರೆದವನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ನಂತರದ ಬಾಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯ ಕೊಡುಗೆಯು ಅಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು 2) ಒಬ್ಬ ವಿಲ್ ಬರೆದವನು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿಧವೆಗೆ ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಅಥವಾ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮರಣದ ನಂತರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಬರೆಯಲು ವಿಲ್ ಬರೆದವರಿಗೆ ಅದು ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ." ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ[2] ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇದೆ. ಒಮ್ಮೆ ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉಲ್ಲೇಕ ಮೊದಲು ಉಲ್ಲೇಕ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮರಣಾ ನಂತರ ಅವರ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಉಲ್ಲೇಕ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಉಳಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಅದು ಬೇರೆಯದ್ದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂತದ್ದೇ ಪ್ರಕರಣ 2016 ರಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದೆ.[3]

ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಒಬ್ಬ ವಿದವೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಮಾತ್ರ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು, ಆಕೆ ಅದರ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವುದು ನಿಷೇದವಿತ್ತು, ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಾದಾಗ ಸದರಿ

---

[1] ಮೌಲೇಶ್ವರ್ ಮಣಿ ವಿ. ಜಗದೀಶ್ ಪ್ರಸಾದ್ – 2002 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 468

[2] ಸದಾರಾಮ್ ಸೂರ್ಯ ವಿ. ಕೆ ಸೂರ್ಯ ಕಾಂತಮ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2011 ಎಸ್.ಸಿ 294

[3] ಮಾದುರಿ ಘೋಷ್ ವಿ. ದೇಬೊಬ್ರೊತೊ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2016 ಎಸ್.ಸಿ 5242

ಸ್ವತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಆ ವಿದವೆ ಇದ್ದರು. ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[1] ಆಕೆ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದ ಆಸ್ತಿಯು ತನ್ನ ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಪೋಷಣಾಂಶದ ಹಕ್ಕಿನ ಗುರುತಿನಿಂದ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಯ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು ಎಂಬ ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದೆ.

ಯಾರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಾದರೂ ವಿಲ್ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಹೆಸರಿಗೆ ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಆಸ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಪಡೆಯುವುದು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ವಿಲ್ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ವಿದವಾಗಿದೆ.[2]

ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ವಿದವೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವವಿರುವವರೆಗೆ ಅನುಭವಿಸಲು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[3] ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. (1) ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ, ಪತಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ದೃಢಪಟ್ಟರೆ, ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಪೋಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೂ ವಿಧವೆಯ ಪೋಷಣೆಯ ಹಕ್ಕು ಅದು ಕೇವಲ ರಿಯಾಯಿತಿ, ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅಥವಾ ಉಚಿತ ಪರಿಪಾಲನೆ ವಿಷಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾದ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಮೌಲ್ಯಯುತ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಹಕ್ಕು ಆಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಘೋಷಣೆಯಿಂದ, ವಿಧವೆಯ ಪೋಷಣಾ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅವಳ ಪತಿಯ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೊಣೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿಧವೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಹೊಣೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪೋಷಣೆಗೆ ತೀರ್ಪು ಪಡೆಯುವುದರ

---

[1] ರಾಮ್ ಕಾಳಿ ವಿ. ಚೌದರಿ ಅಜಿತ್ – 1997 (9) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 613

[2] ಕಮೀಷನರ್ ವಿ. ಮೋಹನ್ – 2004 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 505

[3] ಜುಪುಡಿ ಪಾರ್ಥ ಸಾರಥಿ ವಿ. ಪೆಂಟಪತಿ ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ 2004 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 505

ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬಹುದು. (2) ಹಿಂದೂ ವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ, ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ನಿವಾಸ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯಿದೆ, 1946 ಅಂತಹ ಹಕ್ಕಿನ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡಲು ಜಾರಿಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಆದರಿಂದ, ಪೋಷಣೆಯ ಹಕ್ಕು ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. (3) ತಕ್ಷಣದ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, 1920 ರಲ್ಲಿ ವಿಲ್ಲನ್ನು ಸಹಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬಾ ರಾವ್ ಅವರ ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿ ಮರಣಿಸಿರುವರೆಂದು, ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಮಗಳು ಇರುವರೆಂದು. ತರುವಾಯ, ಎರಡನೆಯ ಪತ್ನಿ ಸಹ ನಿಧನರಾದರೆಂದು. ಹಾಗಾಗಿ, ವೀರರಾಘವಮ್ಮರನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದರು. ವಿಲ್ ಬರೆದವರು ಅವನ ಒಡೆತನದ ಆಸ್ತಿಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅವರ ಮೂರನೆಯ ಹೆಂಡತಿ ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಗೋಡೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಹೆಂಚುಗಳ ಮನೆ ಅನುಬವಿಸುವರು. ಆ ಅನುಭವಕ್ಕಾಗಿ, ವಿಲ್ನಲ್ಲಿಯೂ ವಿಧವೆ ವೀರರಾಘವಮ್ಮನು ಬೇರೆಯ ಮನೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಬಾವಿ ಮೂಲಕ ನೀರು ತರುವ ಅರ್ಹತೆ ನೀಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. (4) ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವಿಲ್ನ ಬರೆದವರು ತನ್ನ ಮೂರನೆಯ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವಮಾನ ತನಕ ದಾವ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಯ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಕೆಯ ಪೋಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಲು ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಸಲು ಅವನು ತನ್ನ ಮೂರನೇ ಹೆಂಡತಿ ವೀರರಾಘವಮ್ಮನಿಗೆ ದಾವ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುವುದಾಗಿ ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಉದ್ದೇಶವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ವಿಲ್ ಅನ್ನು

ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣವಲ್ಲ, ಅವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅವರ ವಿಧವೆ ವೀರರಾಘವಮ್ಮನಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದಾಗಿ ವಿಲ್ ಬರೆದವರು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. (5) ಮೇಲ್ಮನವಿ ಅರ್ಜಿದಾರರ ಹಿರಿಯ ವಕೀಲರ ಕೊನೆಯ ವಾದ ವೀರರಾಘವಮ್ಮನ ಪೋಷಣೆ ಬದಲಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಮನವಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಮನವಿ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಭಾಗ 14 ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲಿತ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸಲ್ಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗಟ್ಟಿತನ ಕೋರ್ಟ್ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗಿ, ಎ–2 (ವಿಲ್) ಎಕ್ಸಿಬಿಟ್ ಎನ್ನುವುದು ವಿರಾರಾಘವಮ್ಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನದ ತನಕ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಲು ಪ್ರಶ್ನಿತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಹಿ ಮಾಡಲಾದ ಎ–2 ಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯು ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ವೀರರಾಘವಮ್ಮರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪೋಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಯಿತು. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪರಿಗಣಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ನಿರಂತರ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಪರವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ರವಾನೆ ಮಾಡುವ ಅಂಶವು ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾಗಿದ್ದರೂ, ಮನವಿ ಮತ್ತು ಪುರಾವೆಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವಿಲ್ ಮತ್ತು ವೀರರಾಘವಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ವಿವಾದಿಸಲಿಲ್ಲ, ಪೋಷಣೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. (6) ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವಂತೆ, ವಿಲ್ ಮತ್ತು ವೀರರಘವಮ್ಮರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಆಕೆಯು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಸ್ಥಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಆಕ್ಟ್ ನ ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ರ ಪ್ರಕಾರ, ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು ಎಂದು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲು

ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಎ–2 ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪದವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿಲ್ಲವಾದರೂ, ವೀರರಾಘವಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಪೋಷಣಾ ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿಯ ಬದಲಿಗೆ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತ ಆಸಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಪರವಾಗಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಪೋಷಣೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಇದು ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 14 (1) ರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕು ಆಗಿದೆ. ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ತೀರ್ಮಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತೀರ್ಮಾನಗಳ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಆತಂಕದ ಪರಿಗಣನೆಯು ನೀಡಿದ ನಂತರ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹೈಕೋರ್ಟ್ನ ತೀರ್ಪು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾನೂನಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು.

ವಿಲ್ ಅಥವಾ ಉಡುಗೊರೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಇತರ ದಸ್ತಾವೇಜುಗಳ ಮೂಲಕ "ಹಿಂದೂ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ" ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು "ಮಾತ್ರ ನೀಡಿದ್ದರೆ, 1956 ರ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ 14 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿರುವ ಈ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಕಾರ ಧರಿಸದು. 1956 ರ ಕಲಂ 14 (1) ರ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಸ್ಫಟಿಕವಾಗಿ ಸಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಕಲಂ 14 (2) ನ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಮತ್ತು 1956 ರ ಕಲಂ 30 ನೇ ಪ್ರಕರಣವು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದಂತೆ ಆಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 14 (2) ಉಪವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ 14 (1) ರಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕುತ್ತದೆ, ಇದು ಒಂದು ವಿಲ್ ಅಥವಾ ಉಡುಗೊರೆಯಿಂದ

ಹಿಂದೂ ಸ್ತ್ರೀಯು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರೆ, ಅದು ಅವರಿಗೆ "ಜೀವನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು" ಮಾತ್ರ ನೀಡಿದ್ದರೆ, 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಕಲಂ 14 ಅನ್ನು ತುಳಸಮ್ಮ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ [2] ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. (1) "ಹಿಂದೂ ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಹಕ್ಕು ಖಾಲಿ ಔಪಚಾರಿಕತೆ ಅಥವಾ ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಔದಾರ್ಯದ ವಿಷಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಹಕ್ಕು ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇದು ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯ ನಡುವಿನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹರಿಯುವ ಮತ್ತು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆಸ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಆದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಹಿಂದೂ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯದಿಂದ ಮನು ವರೆಗೂ ಬಲವಾಗಿ ಒತ್ತಿಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ತೂಕವು ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕಾಗಿರದೆ ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಇದು ಆಸ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧದ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಗಂಡನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಆಸ್ತಿ ಇದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಹೊಣೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆ, ಹೇಳಿದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ದರದಲ್ಲಿ, ಹೊಣೆಯಿಲ್ಲದೆಯೂ ಸಹ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಹಕ್ಕು ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಘೋಷಿಸುವ ಅಥವಾ ಗುರುತಿಸುವ ಯಾವುದೇ ವರ್ಗಾವಣೆಯು ಯಾವುದೇ ಹೊಸ

---

[1] ಶಿವ್ದೇವ್ ಕೌರ್ ವಿ. ಗ್ರೇವಲ್ – 2013 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 636

[2] ತುಳಸಮ್ಮ ವಿ. ಶೇಷ ರೆಡ್ಡಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1977 ಎಸ್.ಸಿ 1944

ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ದೃಡಪಡಿಸುತ್ತದೆ."

(2). "ಕಲಂ 14 (1) ಮತ್ತು ಅದರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸಂಭವನೀಯ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲು ಹೆಂಗಸರ ಪರವಾಗಿ ಉದಾರವಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕ–ಆರ್ಥಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಅಗತ್ಯದ ಶಾಸನ ಸಾದಿಸಿದೆ."

(3). "ಕಲಂ 14(2) ಒಂದು ಷರತ್ತು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಕಲಂ 14(1) ರ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಮಧ್ಯ ಬರದೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಮುಖ್ಯ ನಿಬಂಧನೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅಥವಾ ಕಲಂ 14(1) ರ ಮೂಲಕ ನೀಡುವ ರಕ್ಷಣೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ನಿಬಂಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಸಮಂಜಸವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜಿಸಬಾರದು."

(4). "ಡಿಕ್ರಿ, ಅವಾರ್ಡಗಳು, ಉಡುಗೊರೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 14(2) ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತವಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಲು, ಸಮರ್ಥಿಸಲು, ಘೋಷಿಸಲು ಅಥವಾ ಗುರುತಿಸಲು ಕೇಳುವ ಸಾಧನವು ಯಾವುದೇ ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಪರವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಅನುಮತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಒಂದು ದಾಖಲೆ ಕೇವಲ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಗುರುತಿಸಿದರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪೋಷಣೆ ಅಥವಾ ವಿಭಾಗದ

ಹಕ್ಕನ್ನು ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಅರ್ಹವಾಗುವಂತೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಉಪ-ವಿಭಾಗವು (ಕಲಂ 14(2)) ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸೀಮಿತ ಆಸಕ್ತಿಯು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ವಿಭಾಗ 14 (1) ರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಮತ್ತು ದಾಖಲೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಭಾಗ ಅಥವಾ ಪೋಷಣೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಅಥವಾ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದಾಗ, ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಉಪ-ವಿಭಾಗದ 14 (2) ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿತರ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಕಲಂ 14 (1) ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ."

(5). "ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, "ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಹಿಂದೂನಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಸ್ತಿ", ಅಥವ "ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಬದಲಿಗೆ", ಅಥವ "ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಬಾಕಿ ಅಥವಾ" ಇತರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ 14(2) ಈ ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅವು 14(2) ರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತದೆ."

(6). "ವಿಭಾಗ 14 (1) ರಲ್ಲಿ ಶಾಸಕಾಂಗದ ಮೂಲಕ "ಹೊಂದಿರುವ" ಪದಗಳು ವಿಶಾಲವಾದ ಸಂಭವನೀಯ ವೈಶಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾಲೀಕರು ನಿಜವಾದ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, 1956 ಕಾಯ್ದೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅಥವಾ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವೆಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ಡಿಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು, ಆದರೆ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ನೀಡಲಾಗದಿದ್ದರೆ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮೂಲಕ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೆಂಬ ಪರಿಭಾವನೆ ಇದ್ದು ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ರ

ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವಳು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ವಿಧವೆ ಹೊಂದಿರುವುದು ಸರಿಯಾದ ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕೆಲವು ಕುರುಹುಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ದರ್ಜೆ ಶ್ರೇಣಿಯ ಅತಿಕ್ರಮಣಕಾರರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೆಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ 14 ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ."

(7). "ಕಲಂ 14 (2) ನಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾದ "ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್" ಪದಗಳು ಸೆಕ್ಷನ್ 14 (1) ರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವ "ಸೀಮಿತ ಆಸಕ್ತಿ" ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತ ಆಸಕ್ತಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ವರ್ಗಾಯಿತರಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಮಿತಿಯನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ."

ಆಸ್ತಿ ಯಾರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅದು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಕಾನೂನು ಪರಿಭಾವಿಸುತ್ತದೆ

ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದರ ಮಾಲೀಕನೆಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಊಹೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕಾರಣದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಈ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಬೆನಾಮಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಕಾಣಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಜವಾದ ಮಾಲೀಕನಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಬೇನಾಮಿ ಮಾತ್ರ. ದಾಖಲಾದ ಮಾಲೀಕರು ಒಂದು ಬೇನಾಮಿ ಹೊಂದಿದವರು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಭಾರಿ ರುಜುವಾತು ಹೊರೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಕೇಸೊಂದರ ವಿವರ ಹೀಗಿದೆ, "ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಉದ್ದೇಶವು ಬಿನಾಮಿ ವಹಿವಾಟಿನ ಸಾರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬೆನಾಮಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ

ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೂಲಕ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮೂಲ ವಾದಿ ರಾಮಾಯೀ ಅಮ್ಮಾಲ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು ನೀಡಿದ ಕಾರಣವು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲ. ಹಣದ ಮೂಲವು ವಾದಿಯಿಂದ ಎಂದು ಪತ್ತೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧಿತ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ವಾದಿ ವಿಫಲಗೊಂಡಾಗ ಆತನ ಪ್ರಕರಣವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿ ಖರೀದಿಸಲು ತಾನು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದನೆಂದು ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಬೇನಾಮಿ ಖರೀದಿಸಿದ ಕಾರಣಗಳು ಏನು ಎಂದು ಮೂಲ ವಾದಿಯು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ವಿಫಲವಾದ ಕಾರಣ, ಹೈಕೋರ್ಟ್ ರಾಮಾಯೀ ಅಮ್ಮಲ್ ಆಕೆಯ ಪತಿ ಮಲಯ ಗೌಂಡರ್ ಪರವಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಬೇನಾಮಿ ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.[1]

ಕಲಂ 14 ರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ "ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವ" ಎಂಬ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್[2] ಹಲವು ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ಕಾನೂನು ಅಂಶವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿರುತ್ತದೆ. " ಆದ್ದರಿಂದ, ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ತೀರ್ಪುಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಸಮರ್ಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ವರದಿ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ್ದರೆ, ಅದು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ

[1] ವಲ್ಲಿಯಮ್ಮಾಳ್ ವಿ. ಸುಬ್ರಮಣಿಯಮ್ – 2004 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 233

[2] ದೌಲತ್ರಾವ್ ರಾಮಚಂದ್ರ ವಿ. ಆನಂದರಾವ್ – 2018 (1) ಕೆ.ಸಿ.ಸಿ.ಆರ್ 893

ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಗುರುತಿಸಿ, ಹೊಂದಿರುವವರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಳಲಾದ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಲ್ಲಿ 'ಹೊಂದಿರುವವರು' (ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವವರು) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತು ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಮೊದಲು ನೀಡಲಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯಿದೆಯು ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ದಿನಾಂಕದಂದು ಸ್ವಾಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ, ನಂತರ ಆಸ್ತಿಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಹಿಳೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಅರಳುತ್ತದೆ."

ಕಲಂ 8 ರ ಕೆಳಗೆ ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದು ಸ್ವಂತ ಆಗುತ್ತೆ

ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 8 ರ ಕೆಳಗೆ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ದರಿಸುವಾಗ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸಿದ್ದಾಂತ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಲಂ 6 ರ ಕೆಳಗೆ ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್ ಆದಾಗ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಬಾಗಾಂಶ ಕಲಂ 8 ರ ಕೆಳಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಗಳು ತಮ್ಮ ಬಾಗಾಂಶವನ್ನು ಕಲಂ 6 ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಕಲಂ 6 ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದದ್ದು ಆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಾಗಿ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಇದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಆದರೆ 2005 ರ ನಂತರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಸತ್ತಾಗ ಅವನ ಹಿಸ್ಸೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಪರಿಭಾವನೆಯ ರೀತ್ಯ ಬಾಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ತಂತಹ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮತ್ತು ಅವನ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ಆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಸತ್ತ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ ಆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹಿಸ್ಸೆಯು ಅಂದೇ ನಿರ್ದಾರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ನಂತರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಬಿಡುವುದು

ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಆ ವಿಭಾಗವಾದ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ ಭಾಗಾಂಶವನ್ನು ಪಡೆದ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗೆ ಮಗ ಅಥವ ಮಗಳು ಜೀವಂತ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವೆ ಆ ಸ್ವತ್ತು ಆತನ ಸ್ವಂತ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಉದಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಎಂಬ ಹಿಂದು ಅನಾಧಿಕಾಲದ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೂಲವನ್ನು ಬದಲಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ, (ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತು ಎಂದರೆ ಪೂರ್ವಜರ ಅಥವ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತು ಎಂದು ಸಮಾನಾಂತರವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ) ಅಂದರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಉದಯಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಅಂದರೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಅಥವ ತಾತನಿಂದ ಅಥವ ಮುತ್ತಾತನಿಂದ ಪಡೆದ ಆಸ್ತಿ ಆತನ ಮಗನ, ಮೊಮ್ಮಗನ, ಮುಮ್ಮೊಗನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಅಥವ ಪುರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಂತಾ ಕಾನೂನು ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಇಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಕಾನೂನು ಬದಲಾವಣೆ ಗಮನಿಸಿ.

1. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಎಂದು ಪಟ್ಟ ಕೊಡಲು 2005 ರ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿರಬೇಕು ಆತ ಜೀವಂತ ಇರಬೇಕು, ಆಕೆ ಜೀವಂತ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮ ವಿಧಿಸಲಾಯಿತು.

2. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ನಿಬ್ಬಂದನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಆಸ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಿಯಮ ವಿಧಿಸಲಾಯಿತು.

3. ಹಿಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು.

4. ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಎನ್ನುವುದು 2005 ರ ನಂತರ ತಂದೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ತಾಯಿ, ಅಜ್ಜಿ, ಮುತ್ತಜ್ಜಿ ಯಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಅದು ತಾಯಿ

ಅಥವ ಅಜ್ಜಿ ಅಥವ ಮುತ್ತಜ್ಜಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದ ಸ್ವತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುತ್ತದೆ.

5. ಹಿಂದೆ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. 2005 ರ ನಂತರ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ತಂದೆ ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಆತನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿ ಜನ್ಮತಹ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಹೆಣ್ಣು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗೆ ಆಕೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಆಕೆಯ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಗ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ.

6. 2005 ರ ನಂತರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಸಾವು ಆದಾಗ ಇಡೀ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತು ವಿಭಾಗವಾಗಿಬಿಡಬೇಕು ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ 'ಶಲ್' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇಡೀ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಗಳು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಬಿಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು.

7. ಆದರೆ ಮಗನಾಗಲೀ ಮಗಳಾಗಲೀ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯ ತಮ್ಮ ಭಾಗವನ್ನು ಆರ್ಜಿಸಿದ ನಂತರ ಆ ಭಾಗದ ಆಸ್ತಿಗಳು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಅಥವ ಮಗನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತನ್ನಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ.

8. ಒಮ್ಮೆ ಭಾಗವಾಗಿ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಾಗಾಂಶ ಪಡೆಯುವ ವಾರಸ್ಸು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಆತನ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿ ಆತ ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತಾಗ ಮಾತ್ರ ಕಲಂ 8 ಅನ್ವಯವಾಗುವುದರಿಂದ ಆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ ವಾರಸ್ಸುದಾರರು

ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿಯಂತೆ ಆರ್ಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

9. ಕಲಂ 6 (3) ರ ಕೆಳಗೆ 2005 ರ ನಂತರ ಹಿಂದು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಸತ್ತರೆ ಆತನ ಬಾಗದ ಆಸ್ತಿ ವಿಲ್ ಮುಖೇನವಾಗಲೀ ವಿಲ್ ಇಲ್ಲದೆ 6(3) ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗಳು ಮಗನಂತೆ ಬಾಗಾಂಶ ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ, ಸತ್ತ ಮಗನ ಅಥವ ಮಗಳ ಬಾಗವು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸತ್ತ ಮಗನ/ಮಗಳ ಯಾರಾದರೂ ಮಕ್ಕಳು ಸಾವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ತಂತಹ ಮಗಳ/ಮೊಮ್ಮಗಳ ಗಂಡನನ್ನು ವಾರಸ್ಸುದಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಸತ್ತಂತಹ ಮಗನ/ಮೊಮ್ಮಗನ ವಿಧವೆಯನ್ನು ವಾರಸ್ಸುದಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಕಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತಾರೆಯಾದರೂ ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಹಿಸ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ವಾರಸ್ಸುದಾರರು ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿ ಹಿಸ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕಲಂ 6(3) ರಲ್ಲಿ ಟೆಸ್ಟಮೆಂಟರಿ ಅಥವ ಇಂಟೆಸ್ಟೇಟ್ (ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಅಥವ ವಿಲ್ ರಹಿತ) ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ನಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಇಂಟೆಸ್ಟೇಟ್ (ವಿಲ್ ರಾಹಿತ್ಯ) ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿ ಇರುವ ತಾಯಿ/ವಿಧವೆ/ಮಗ/ಮಗಳು ಒಂದನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇವರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇತರೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

10. ಕಲಂ 6(3) ರ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಸತ್ತ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಸ್ತಿ ಹಂಚಿಕೆಯು ಆತನು ಸಾಯುವ ಮುಂಚೆ, ಆತನಿಗೆ ವಿಭಾಗ

ಕೋರಲು ಅರ್ಹತೆ (ಹಕ್ಕು) ಇರಲಿ ಅಥವ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಆಸ್ತಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. (ಇದು ಹಿಂದೆಯೂ ಇತ್ತು).

ಕೇಸೊಂದರ ವೃತ್ತಾಂತ ಹೀಗಿದೆ "ತಂದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಗನ ನಡುವೆ ವಿಭಜನೆಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಂತರ, ಅವರು ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರು. ತಂದೆ ಮರಣಹೊಂದಿದಾಗ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಹುಟ್ಟಿತು, ತಂದೆ ಮೃತಪಟ್ಟವರ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು?, ಅವನ ಮಗನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವರಮಾನವಾಗಿ ಅದೇ ರೀತಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬಹುದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ, ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಲಿಸಿದ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[1] ಕಲಂ 8 ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತು ಮಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಅದು ಇತರೆ ಹೆಣ್ಣು ವಾರಸ್ಸುದಾರರ ನಡುವೆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಆತನ (ಮಗನ) ವಾರಸ್ಸು ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕರ್ತನಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಿರುವುದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಆತನ ಸ್ವಂತ ಆಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ."

ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಪುರುಷ ಹಿಂದು ವಿಲ್ ಬರೆಯದೆ ಸತ್ತರೆ ಆತನ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಲ್ಲಿ ಮಗ ಮತ್ತು ಮಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲಿ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂದರೆ ತಂದೆ ಬದುಕಿರುವವರೆಗೆ ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತು ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಅಥವ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮಗ/ಮಗಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ

---

[1] ಸಂಪತ್ತು ತೆರಿಗೆ ಆಯುಕ್ತರು ವಿ. ಚಂದರ್ ಸೇನ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1986 ಎಸ್.ಸಿ 1753

ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುವವರೆಗೆ ಅದು ಆತನ ಸ್ವಂತ ಸ್ವತ್ತಾಗಿ ಅನುಬವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ತಂದೆಯ ಸಾವಿನ ನಂತರ ತಂದೆಯ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಆರ್ಜಿಸುವುದು ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ.

ಭೀಮಾ ಎನ್ನುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ಮಗ ಮೂರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವರು ಸಮವಾಗಿ ಬಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸದರಿ ಆಸ್ತಿ ಕಲಂ 8 ಮತ್ತು ಕಲಂ 19 ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ಆರ್ಜಿಸಿರುವುದಾಗಿದ್ದು ಅದು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತೀರ್ಪು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ನೀಡಿದೆ.[1]

ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಹಿಂದು ಪುರುಷ ತನ್ನ ಮೊದಲನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರ ಪೈಕಿ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವ ಅಂತಹ ಮೊದಲನೇ ದರ್ಜೆ ಮಹಿಳಾ ವಾರಸ್ಸು ಮುಖೇನ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಪುರುಷನ ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಹಿಸ್ಸೆ ವಿಲ್ ಮುಖೇನವಾಗಲೀ ಅಥವ ವಿಲ್ ರಾಹಿತ್ಯವಾಗಲೀ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕಾನೂನು ಅಂಶವನ್ನು ಮತ್ತು ಕಲಂ 4, 8 ಮತ್ತು 19 ರಲ್ಲಿನ ಅಂಶವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತ ಅಂತಹ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತು ಆಗದು ಅದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವತ್ತಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[2] ಪುರಾತನ ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಗ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ, ತಂದೆಯ ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಾಗಾಂಶ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿ ಕಲಂ 8 ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ರ ನಂತರ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ತಂದೆಯ

---

[1] ಭನ್ವಾರ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಪುರಣ್ – 2008 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 87

[2] ಉತ್ತಮ್ ವಿ ಸೌಭಾಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2016 ಎಸ್.ಸಿ 1169

ಸಾವಿನ ನಂತರ ಅವರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅರ್ಜಿಸುವುದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಮಗನ ಮಗನು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತು ಅಥವ ಜಂಟಿ ಆರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತು ಅಥವ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತು ಅಥವ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಇಡಿಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಸೇರಿರುತ್ತವೆ.[2]

ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಜಾರಿಯಾದ ಮೇಲೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವತ್ತು ಅಥವ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತು ಅತನ ನಂತರ ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ಹಂಚಿಕೆಯಾದ ಸ್ವತ್ತು ವಾರಸ್ಸುದಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೆಕ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ.[3]

ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿ ಇರುವಾಗ ಆಸ್ತಿ ವಿಲೆ ಹೇಗೆ

ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿ ಇರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿ ಕಲಂ 8 ಮತ್ತು 10 ರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಗಹನವಾಗಿ ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ. "ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಎರಡನೇ ಮದುವೆ ಹಿಂದು ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 5(1) ರಲ್ಲಿ ಅನೂರ್ಜಿತವಾದ ಮದುವೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 16 ರಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಅನೂರ್ಜಿತ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಅಂತ ಘೋಷಿಸಿದೆ. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 8 ಮತ್ತು 10 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಪುರುಷ ವಿಲ್ ಬರೆಯದೆ ಸತ್ತಿರುವಾಗ ಮೊದಲಿಗೆ ಆತನ ವಿಧವೆಗೆ, ತಾಯಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ (ಅದು ಪೆನ್ಶನ್ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ನಡೆದಿರುವ ಕೇಸು) ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ವಿಧವೆ ಎನ್ನಲಾಗದು ಆಕೆಯ ಮದುವೆ ಕಲಂ 5(1) ರಲ್ಲಿ

---

[1] ಮಲ್ಲಿಕಾ ವಿ. ಚಂದ್ರಪ್ಪ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2007 ಕರ್ನಾಟಕ 3216

[2] ಪಟೇಲ್ ಚಂದ್ರಪ್ಪ ವಿ. ಹನುಮಂತಪ್ಪ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 1989 ಕರ್ನಾಟಕ 2384

[3] ಶಕುಂತಲ ವಿ. ಬಸವರಾಜ್ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2016 ಕರ್ನಾಟಕ 3604

ಅನೂರ್ಜಿತ ಮದುವೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಎಂದು ಕೋರ್ಟ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಸಮಬಾಗವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್."[1] – ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 10 ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿಧವೆಯರಿದ್ದರೆ ಆ ವಿಧವೆಯರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದು ಬಾಗವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ತಾಯಿ ತಲಾ ಒಂದು ಬಾಗ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ಸತ್ತಂತಹ ಮಗನ ವಿದವೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ವಿಧವೆಯರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬಾಗ ಪಡೆಯುವ ವಿಚಾರ ಇದೆ.

ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿ 1ನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸಾಗಿ ತಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರು, ಆದರೆ ತಾಯಿ ಎರಡನೇ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಸಂಧರ್ಬವಿದ್ದ ಕೇಸ್ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೂ ತಾಯಿ ತಾಯಿನೇ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ, ಆಕೆ ಕಲಂ 8 ರಂತೆ ಸತ್ತ ಮಗನ ಆಸ್ತಿಗೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರಳಾಗುತ್ತಾಳೆ.[2]

ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಿಯ ಪೆನ್ಷನ್ ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಪೆನ್ಷನ್ ಸ್ಕೀಮ್ ನಂತೆ ಯಾರು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದೆ. ಇದು ಪಂಜಾಬಿನ ಕೇಸಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಪೆನ್ಷನ್ ಸ್ಕೀಮ್ ನಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗದ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಹೆತ್ತವರು ಎಂದು ಇರುತ್ತದೆ. ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಲಂ 8 ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ

---

[1] ರಾಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಿ ವಿ. ಬಿಹಾರ ರಾಜ್ಯ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2000 ಎಸ್.ಸಿ 735

[2] ಆತ್ಮ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಗುರ್ಮೆಜ್ ಕೌರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2017 ಎಸ್.ಸಿ 4604

ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದ್ದರಿಂದ ತಾಯಿಗೆ ಅರ್ದ ಪೆನ್ಷನ್ ಸೇರಬೇಕು ಎಂಬ ತೀರ್ಪನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ, ಸದರಿ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಇತರೆ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕಲಂ 8 ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದಾದರೂ ಪೆನ್ಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸ್ಕೀಮ್ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದಿದೆ.[1]

ಮಹಿಳಾ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾನೂನು

ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಹಲವು ರಾಜ್ಯಗಳು ಮೊದಲಿಗೆ ತಂದವು ಅದರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವೂ 1990 ರಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ರೂಪಿಸಿ 31-07-1994 ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ 30-07-1994 ರ ಮುಂಚೆ ಮದುವೆ ಆಗಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಗ ಇಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಒಂದು ನಿರ್ಬಂದವನ್ನು ಹೇರಿತ್ತು. ಸದರಿ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯ ಆಗುವಂತಾ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮಗಳಿಗೆ ಮಗನಂತೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನು ರೂಪಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಭಾಗ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಮಗಳಿಗೆ ಆಕೆ ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಕೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಕೆಯ ಬಾಗಾಂಶವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ರೂಪಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಕಸ್ಮಿಕ ಮಗ ಅಥವ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಗತಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂತಲೂ ರೂಪಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸದರಿ ಬಾಗವಾಗಿ ಪಡೆದಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಹೊಂದುತ್ತಾಳೆ ಆದರೂ ಆಕೆ ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಅಥವ ಇನ್ನಾವುದೇ ಬರಹದ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಆಕೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಹೊಂದುತ್ತಾಳೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾರಲು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಸಹಿ ಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.

---

[1] ನೀತು ವಿ. ಶೀಲಾ ರಾಣಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2016 ಎಸ್.ಸಿ 4552

ಆಕೆಯ ಬಾಗಕ್ಕೆ ವಿಲ್ ಬರೆಯುವ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ 30–07–1994 ರ ನಂತರ ಗತಿಸಿದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸೇರ ಬೇಕಾದ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ಬೇರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಗಳಿಗೆ ಜೀವಂತ ವಾರಸುದಾರತ್ವದಂತೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಆಕೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ಆ ಮಕ್ಕಳು ತಾಯಿ ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಇಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಾಗಾಂಶ ಕೇಳುವ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಾನೂನು ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಬಾಗಾಂಶವನ್ನು ಪಡೆದ ವಾರಸ್ಸುದಾರರು ಇತರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತು ಮಾರಾಟಮಾಡುವುದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಇತರೆ ವರಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೌಲ್ಯ ನಿರ್ದರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅದರಲ್ಲಿ ಇತರೆ ವಾರಸುದಾರರ ಪ್ರಿಫ಼ರೆನ್ಶಿಯಲ್ ರೈಟ್ಸ್ ಕೋರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೂ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದೆಂದು ಕಾನೂನು ರಚನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ 1990 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಅನ್ನು ತಿದ್ದು ಪಡಿ ಮಾಡಿ ಕಲಂ 6 ರ ನಂತರ 6ಎ, 6ಬಿ, 6ಸಿ ಕಲಂ ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಈ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಕಾನೂನು ರಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. (ಇಂತಹ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ದವಾಗಿ 2005 ರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಂಶವು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಊರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ).

ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮಿಳುನಾಡು 1989 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು 2009 ರಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ 1989 ರ ನಂತರ ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗನಂತೆ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.[1] ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೂ 30–07–1994

---

[1] ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿ ಅನಂತರಾಮನ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2009 ಎಸ್.ಸಿ 1406

ರ ನಂತರ ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳನ್ನು ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುದಾರಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಹಕ್ಕು ಜಾರಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ

ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು 2005 ರ ನಂತರ :- ಹಿಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ 2005 ರ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ 2005 ರ ನಂತರ ಕಾನೂನು ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿದ ಗಂಬೀರ ಚಿಂತನಾ ಬರಹಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಕಾನೂನು ಪಂಡಿತರಾದ ಘನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ 2005 ರ ನಂತರ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಬದಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣ.

ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956, ದಿನಾಂಕ 17-06-1956 ರಿಂದ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ದಿನಾಂಕ 09-09-2005 ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಹಿಂದು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ರಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಎಂದರೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇತರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಇರುವವನು ಎಂದರ್ಥ. ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ನಡುವಿನ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ 1956 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತಂದೆ, ಮಗ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊಮ್ಮಗ ಸದರಿ 1956 ರ ನಂತರ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಉಳ್ಳವನಲ್ಲ. 09-09-2005 ರ ನಂತರ ಯಾವ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ತಂದೆಗೆ ಇರುವ ಮಗಳು ಮಗನ ಸಮಾನವಾಗಿ

ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿರುತ್ತಾಳೆ ಆಕೆಯು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಇರುವ ಭಾಧ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನ ಬಾಧ್ಯಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದು ಕಾನೂನು ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ. ಇಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ಮಗಳು 09–09–2005 ರಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯು ಜೀವಂತವಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಭಾದ್ಯತೆಗಳು 20–12–2004 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆಗಿರುವ ಲಿಖಿತ ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆಗಳು (ನೂರು ರೂ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ನೊಂದಾವಣಿ ಕಡ್ಡಾಯ – ನೊಂದಾವಣಿ ಕಾಯ್ದೆ ಸಿದ್ದಾಂತ) ಮತ್ತು ಲಿಖಿತ ನೊಂದಾಯಿತ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿ ಮುಖಾಂತರ ಆಗಿರುವ ವಿಭಾಗದ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಕಾನೂನು.

ಆದರೆ ಆರ್. ಕಾಂತ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ[1] 20–12–2004 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿನ ಕ್ರಯಗಳನ್ನು ಮಗ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದಾದರೆ ಮಗಳು ಏಕೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಾರದು ಅಂತಹ ನಿರ್ಬಂದ ಸಂವಿಧಾನದ ಪರಿಚೇದ 14 ರಲ್ಲಿ ಅನೂರ್ಜಿತವಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಉಚ್ಚನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಆನಂದ್ ಬೈರರೆಡ್ಡಿ ರವರು ಅದು ಸಂವಿಧಾನ ಬಾಹಿರ ಎಂದು ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸದರಿ ಕಾನೂನು ರೆಟ್ರಾಸ್ಪೆಕ್ಟೀವ್ (ಹಿಂದಿನ ತಾರೀಖಿನಿಂದ) ಅಥವ ಪ್ರಾಸ್ಪೆಕ್ಟೀವ್ (ಜಾರಿಯಾದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ) ಅನ್ವಯಿಸುವುದೇ ಅನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಎನ್. ಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ವೇಣುಗೋಪಾಲಗೌಡ ರವರ

---

[1] ಐ.ಎಲ್.ಆರ್. 2009 ಕರ್ನಾಟಕ 3699

ದ್ವಿಸದಸ್ಯ ಪೀಠವು ಪುಷ್ಪಲತಾ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ[1] ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಆಗಲೀ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ನಂತರವಾಗಲೀ 17–06–1956 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸದರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ನೀಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯದೆ ಇರುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಆಕೆ 17–06–1956 ಕ್ಕೆ ನಂತರ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆ ಅನ್ನುವಂತೆ ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪುಗಳು ಕಾನೂನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕೆ ಅಥವ ಯಾವ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಕವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಅನೇಕ ನ್ಯಾಯ ಪಂಡಿತರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದು ಸದರಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ 09–09–2005 ರಿಂದಲೆ ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಹಲವು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಹೊರಬಂದಿವೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅನುವಾದವು ಶೀಲಾದೇವಿ ಪ್ರಕರಣ[2] ಮತ್ತು ಶೇಖರ್ ಪ್ರಕರಣ[3] ದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಸದರಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಕ್ಸೆಷೆನ್ ಯಾವಾಗ ಪ್ರಾರಂಬವಾಯಿತು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಗಹನವಾದದ್ದು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದೆ. 09–09–2005 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸಕ್ಸೆಷೆನ್ ಓಪನ್ ಆಗಿದ್ದರೆ 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಂತಹ ಕೇಸುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಆ ಹಿಂದಿನ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಆಸ್ತಿ

---

[1] ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2010 ಕರ್ನಾಟಕ 1484

[2] 2006 –8–ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 581

[3] 2009–6–ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 99

ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸದರಿ ಅರ್ತೈಸುವಿಕೆ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಈ ಹಿಂದೆ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದೂ ಪರಾಮರ್ಶಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.

2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ, 09–09–2005 ರ ನಂತರ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಯಾವ ಹಿಂದು ಸತ್ತರೂ ಕೂಡ ಆತನ ಬಾಗಾಂಶವು ಆತನ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ಅಥವ ಆತ ವಿಲ್ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಆತ ಸೂಚಿಸುವವರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಹೊರತು ಆತನ ಬಾಗವು ಇತರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ರವರಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸದರಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತು ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂಬಂತೆ ಅದು ಅಂದು ಬಾಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಗಳು ಮಗನ ಸಮಾನವಾಗಿ ಬಾಗ ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಆಕಸ್ಮಿಕ ಮಗಳು ಅಥವ ಮಗ ಸತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆತನ ಅಥವ ಆಕೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಸದರಿ ಬಾಗಾಂಶವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ, 09–09–2005 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಪ್ಪ, ತಾತ, ಮುತ್ತಾತ ಯಾವುದೇ ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ, ಮರಿಮೊಮ್ಮಗನ ಮೇಲೆ ದಾವ ಹೂಡಲು ಸಾಲಕೊಟ್ಟವನು ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ 09–09–2005 ರ ನಂತರ ನೀಡುವ ಸಾಲಗಳಿಗೆ ಸದರಿ ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ, ಮರಿಮೊಮ್ಮಗನ ಮೇಲೆ ದಾವ ಹೂಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. 09–09–2005 ರ ನಂತರ ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರ ಮೇಲೂ ಅಂತಹ ದಾವೆ ಹೂಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. 09–09–2005 ರ ನಂತರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳೂ ಕೂಡ ಮಗನ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಬಾಧ್ಯಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಸದರಿ ರಾಜ್ಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ – 30–07–1994 ಕ್ಕೆ ಅಥವ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಮದುವೆ ಆದವರಿಗೆ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಅದು ಹಾಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಹಲವು ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ರಾಜ್ಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಂಚೆ ಹಿಂದು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಇವುಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದೊಳಗಿನ ಒಂದು ಘಟಕ. ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸದಸ್ಯರೇ. ಆದರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗಲ್ಲ. ಹಿಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಅಂದರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿ ಕೆಲವರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ನಡುವೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ. 09–09–2005 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುವ ಹಕ್ಕು ಅಪ್ಪ, ಮಗ ಇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. 17–06–1956 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುವ ಹಕ್ಕು ಅಜ್ಜ, ಅಪ್ಪ, ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇತ್ತು. ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೆ ಮಗು ತನ್ನ ಇತರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. 1956 ರ ನಂತರ ಮೊಮ್ಮಗನ ಸದರಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುವ ಹಕ್ಕನು ಮೊಟಕು ಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಮೊಮ್ಮಗ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಾಗಾಂಶದಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದನು. 2005 ರ ನಂತರ ಸದರಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಲು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಮಗಳು ತನ್ನ ಸಮಾನ ಇತರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ.

ರಾಜ್ಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮಗಳಿಗೆ ಮಗನಂತೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ನೀಡಲು ಕಾನೂನು ರಚನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯ ಆಗುವ ಹಿಂದು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳಿಗೆ ಮಗನ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಾಗಾಂಶ ನೀಡಲು ಕಾನೂನು ರಚನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಸತ್ತ ನಂತರ ಅದು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್ ಎಂದು ಆಗುತ್ತದೆ, ಅ ದಿನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ರವರ ಬಾಗಾಂಶ ನಿರ್ದಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಮಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಜೀವಂತ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದೇ ಗಹನವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಜೀವಂತವಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ 09–09–2005 ಕ್ಕೆ ಜೀವಂತ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಆತನ ಮಗಳು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆಯೇ ಎಂಬುದು ನೋಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. 09–09–2005 ರ ನಂತರ ಹಿಂದು ಸತ್ತಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತು ಹಂಚಿಕೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಕಲಂ 6(3) ರಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಕಲಂ 6(1) ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳು ಮಗನ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಜೀವಂತ ಇದೆ ಎಂದರ್ಥ, ಅಂದರೆ ತಂದೆ ಜೀವಂತ ಇದಾರೆ ಎಂಥರ್ಥ. 09–09–2005 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಗಹನವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ನೀಡಲು 2005 ರ ತಿದ್ದು ಪಡಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸದರಿ

ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಜೀವಂತ ಇರುವುದು ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಆ ನಂತರ ಆತ ಸತ್ತಲ್ಲಿ ಕಲಂ 6(3) ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಆಸ್ತಿ ಹಂಚಿಗೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

09–09–2005 ರ ಹಿಂದೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಅದರಂತೆ ಸದರಿ ಮಹಿಳೆ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮಗಳೆ ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯ ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಸತ್ತಾಗ ಆಕೆ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯಳಾಗಿ ಇದ್ದಳೆ ಅನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯ, ಆಕೆ ಮಗನ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯಲು ಇತರೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ನಿಯಮಗಳಂತೆ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳೆ ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. 30–07–1994 ರ ನಂತರ ಆಕೆ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯಳಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಕೆಯ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಸೊಸೆಯಂದಿರೂ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಕಾಶ್ ಮತ್ತು ಇತರರು ವಿರುದ್ದ ಘೂಲವತಿ ಮತ್ತು ಇತರರು[1] ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗೊಂದಲಗಳಿಗೆ ತೆರೆ ಎಳೆಯಲಾಯಿತು. 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳಾ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು 09–09–2005 ರಲ್ಲಿ ಬದುಕಿರುವ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ನ ಬದುಕಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಎಂದಾದರೂ ಹುಟ್ಟಿರಲಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. 20–04–2004 ರ ಮುಂಚೆ ಕ್ರಯ/ ವರ್ಗಾವಣೆ, ನೊಂದಾಯಿತ ವಿಭಾಗ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ಈ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಬಾದಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ, ಎಂಬ ವ್ಯಾಕ್ಯಾನವನ್ನು ನೀಡಿ ಅನ್ಯ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ತೆರೆ ಎಳೆಯಲಾಯಿತು.

ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವತ್ತಿನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಇತರೆ ಹಕ್ಕುದಾರರ ಹಕ್ಕಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಪೋಷಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್. 2015 ಎಸ್.ಸಿ.ಡಬ್ಲು 6160

ಪೋಷಣೆ ಏನಿದ್ದರೆ ಬಹಿರಂಗ ಘೋಷಿತ ಹಕ್ಕು ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನದಿಂದ ಇತರರನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವಿಕೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು.[1]

ಒಂದು ಬಾರಿ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ, ಹಕ್ಕುಗಳು ಬಾಗವಾಗಿದೆ, ಮಾಲೀಕತ್ವ ಬಾಗವಾಗಿದೆ, ಸ್ಥಾನಮಾನ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ರುಜುವಾತಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಕುಟುಂಬ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಎಂಬ ಪೂರ್ವಕಲ್ಪನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.[2]

ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೇಸನ್ನು ಹಾಕಿ ಪ್ರಶ್ನಿತ ಆಸ್ತಿಯು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ವತಿಯಿಂದ ಖರೀದಿಸಿದ್ದು ಎಂದು ತನ್ನ ವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಆ ವಾದಿಯು ಸದರಿ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು, ಆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಆಸ್ತಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂತ ಇಡಿಗಂಟು ಹೊಂದತಕ್ಕ ಮೂಲ ಇತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಿ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.

ನೊಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲು ಬರೀ ಮೌಕಿಕ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು, ಆ ದಾಖಲೆ ಆಗುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿ ಹೇಗೆ ಸದರಿ ನೊಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿನ ವಿವರಗಳು ಸುಳ್ಳಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕು.

1956 ರ ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ಅನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ, ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. – ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ 1956

---

[1] 2015–1–ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 417

[2] ಎ.ಐ.ಆರ್ 2014 ಎಸ್.ಸಿ. 1830

ರ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಉಪಕಲಂ (5) ಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ 2004 ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 20 ರ ಮೊದಲು ವಿಭಾಗವ್ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದರೆ, ವಿಭಾಗ 6 ಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗಳು ಪಾಲು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. .... ಉಪ–ಕಲಂ (5) ಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆಯು ಕಲಂ 6 ರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ವಿಭಾಗದ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. – ಮೌಖಿಕ ವಿಭಜನೆ, ಪಾಲು–ಪಟ್ಟಿ, ನೋಂದಾಯಿಸದ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾದ "ವಿಭಾಗ" ಪದದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಡಿಸೆಂಬರ್ 20, 2004 ಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನೋಂದಾಯಿತ ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ವಿಭಾಗವಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ, ಮಗಳನ್ನು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನ ಪಾಲು ಪಡೆಯದಂತೆ ತಡೆಯುತ್ತದೆ".[1]

2020 ರ ಸುಪ್ರೀಂ ತೀರ್ಪು

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ ಮಹಿಳಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕು ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

ವಿನೀತಾ ಶರ್ಮಾ ವರ್ಸಸ್ ರಾಕೇಶ್ ಶರ್ಮಾ ಮತ್ತು ಇತರರು: ಮನು / ಎಸ್.ಸಿ / 0582/2020 –

ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ತಂದೆ 9.9.2005 ರಂದು ಜೀವಂತವಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ

1. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿಯಲ್ಲಿ, ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ಪರಂಪರೆ (ಆನ್ ಅಬ್ಸಟ್ರಕ್ಟೆಡ್ ಹೆರಿಟೇಜ್) ಇದೆ, ಅಂದರೆ, ಅಪ್ರತಿಬಂಧ ದಯಾ ಮತ್ತು

[1] ಲೋಕಮಣಿ ವಿ. ಮಹದೇವಮ್ಮ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2015 ಕರ್ನಾಟಕ 5095 (ಡಿ.ಬಿ)

ಅಡಚಣೆಯಾದ ಪರಂಪರೆ ಅಂದರೆ ಸಪ್ರತಿಬಂಧ ದಯಾ. ಜನ್ಮದಿಂದ ಬಲವನ್ನು ರಚಿಸಿದಾಗ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ಪರಂಪರೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ತಂದೆ, ಅಜ್ಜ ಅಥವಾ ಮುತ್ತಜ್ಜನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸು ಬಿಡದೆ ಸತ್ತರೆ, ಹಕ್ಕನ್ನು ಜನ್ಮದಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅದನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದ ಪರಂಪರೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಡಚಣೆಯಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಹಕ್ಕಿನ ಸಂಪಾದನೆಯು ಮಾಲೀಕರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಮರಣದ ನಂತರವೇ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ. (ಪ್ಯಾರಾ 43) ...... ತಡೆರಹಿತ ಪರಂಪರೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅಡಚಣೆಯಾದ ಪರಂಪರೆ ಮಾಲೀಕರ ಮರಣದ ನಂತರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಜನ್ಮದಿಂದ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಬಲವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ಪರಂಪರೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಾಲೀಕರ ಸಾವಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅಡಚಣೆಯಾದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್ ತಂದೆ 9.9.2005 ರಂದು ಜೀವಂತವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, (ಪ್ಯಾರಾ 44)

ತಿದ್ದುಪಡಿ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಮುಂಚೆ ಮಹಿಳೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ದಿನಾಂಕ 9.9.2005 ರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಈ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆ ಅರ್ಹಳು, ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ವಹಿವಾಟುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

2. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಜನ್ಮದಿಂದ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕೋಪರ್ಸೆನರಿ ತತ್ವವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಅದೇ ರೀತಿ,

ಮಗಳನ್ನು ಮಗನಂತೆ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೋಪರ್ಸೆನರ್ ಆಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾದ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಏನೆಂದರೆ, ಅವಳು ಮಗನಂತೆಯೇ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆ. ದತ್ತು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕವೂ, ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) (ಎ) ಮತ್ತು 6 (1) (ಬಿ) ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ಪರಂಪರೆಯ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸದ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ದೃಢವಾದ ಆಕಾರವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಹಕ್ಕು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ. ಹೀಗಾಗಿ, ಮಗಳ ತಂದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಡಚಣೆಯಾದ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಆಕೆಗೆ ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ, ಮಗಳು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯಲು, ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ದಿನಾಂಕದಂದು ಜೀವಂತ, ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಅಥವಾ ತಂದೆ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಗಳು ಕಾಯಿದೆಯ ಮೊದಲು ಅಥವಾ ನಂತರ ಜನ್ಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಮಗನಂತೆ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮೊದಲು ಜನಿಸಿದ ಮಗಳು ಈ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರಬಹುದು, ಅಂದರೆ, 9.9.2005. ಹಿಂದಿನ ವಹಿವಾಟುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (5) ರೊಂದಿಗೆ ಓದಿದ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. (ಪ್ಯಾರಾ 63.)

ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ 9.9.2005 ರಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಬೇಕು

3. ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ, ಮಗಳನ್ನು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವಳು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಸಹ ಪಡೆಯಬಹುದು, ಇದು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ರವರ ಅಗತ್ಯ ಹಕ್ಕು. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. 9.9.2005 ರಂದು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಹಕ್ಕು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಆನುವಂಶಿಕತೆಯ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲ, ಅವರ ಮಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವುದು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಅಪ್ರಸ್ತುತ. ಹಕ್ಕು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ತಂದೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಸಹವರ್ತಿಗಳ ಸಾವನ್ನು ಆಧರಿಸಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಜೀವಂತ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ 9.9.2005 ರ ನಂತರ ಸತ್ತರೆ, ಆನುವಂಶಿಕತೆಯು ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯಿಂದಲ್ಲ, ಬದಲಿ ವಿಭಾಗ 6 (3) ರಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದಂತೆ ಉಯಿಲು ಇಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಉಯಿಲು ಮುಖೇನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದಿಂದ. (ಪ್ಯಾರಾ 64.)

ಶಾಸನಬದ್ಧ ವಿಭಾಗದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಸಹಭಾಗಿತ್ವಕ್ಕೆ (ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಗೆ) ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ

4. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಯಾವುದೇ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿರ ಪಾಲು ಇಲ್ಲ. ಇದು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಸಾವಿನ ಮೂಲಕ ಏರಿಳಿತವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಶಾಸನಬದ್ಧ ನಿಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿಯ ಆಡಳಿತದ ಹೇಳಿಕೆಯ ತತ್ವ ಇದು. ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್ ಒಂದನೇ ದರ್ಜೆ ಸ್ತ್ರೀ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಸ್ತ್ರೀ 1ನೇ ದರ್ಜೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯ ಮೂಲಕ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವ ಪುರುಷನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಶಾಸನಬದ್ಧವಾಗಿ

ಕೋಪರ್ಸೆನರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಸತ್ತ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಪಾಲನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾತ್ರ, ನಿಜವಾದ ವಿಭಜನೆ ಯಾವಾಗ ಅವನಿಗೆ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದು ಮಾತ್ರ. ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಆ ಸೀಮಿತ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಮಗಳನ್ನು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಆಗಿ ಹೊರಗಿಟ್ಟಿದೆ, ಸಂವಿಧಾನದ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಈಗ ದೂರ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. (ಪ್ಯಾರಾ 66.)

5. ಮಗಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್ ಆಗುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಈ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಕಾನೂನಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ, ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯನ್ನು ತರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿಯ ಕಾನೂನು ನಿಜವಾದ ವಿಭಜನೆ ನಡೆಯುವವರೆಗೂ ಉಳಿದಿರುವ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳ ಪಾಲನ್ನು ಅನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿಯಲ್ಲಿನ ಪಾಲಿನ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿನ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯು ಅದರ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಮಗಳನ್ನು ಮಗನಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಿದಾಗ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಹಕ್ಕು ಸಾದಿಸಲು, ಅಂದರೆ, 9.9.2005 ನೀಡಿರುವಾಗ, ಅದನ್ನು ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಭೂತಕಾಲವನ್ನು ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು. ಪ್ರಗತಿಯು

ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಗಾತ್ರದ ಗಾತ್ರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಗಳಿಗೆ ಅಸಮಾನವಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮಗನ ಜನನದ ಮೂಲಕವೂ ಅದರ ಗಾತ್ರವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು. ಸೆಕ್ಷನ್ 8 ಅನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಹೆಣ್ಣು, ಹೆಂಡತಿ ಅಥವಾ ಮಗಳು, ಮೂಲ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ನಿಬಂಧನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಪಾಲನ್ನು ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದರಿಂದ ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗದು. ಅವರು ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸಮಾನ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಶಾಸನಬದ್ಧವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ವಿಭಜನೆಯು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (ಪ್ಯಾರಾ 73)

ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೆಕ್ಷನ್ಗ 6 (1) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ದೃಡೀಕರಿಸಿರುವುದು ಮಹಿಳೆಯ ಜನನದ ಮೂಲಕ ಸರ್ವೈವರ್ಶಿಪ್ (ಉಳಿಯುವಿಕೆ) ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲ. – ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ನ ಆಸ್ತಿಯ ಆರ್ಜಿಸುವಿಕೆ ವಿಧಾನವಾದ ಸರ್ವೈವರ್ಶಿಪ್, 9.9.2005 ರಿಂದ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ರದ್ದುಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

6. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. 1956 ಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಮರಣದ ಮೇಲಿನ ಹಂಚಿಕೆ ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ. 1956 ರ ನಂತರ, ಮಹಿಳೆಯರು ಅಗತ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯಬಹುದು, ಇದನ್ನು ಹೆಸರಿಸದ ವಿಭಾಗ 6 ರ ನಿಬಂಧನೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಕಾನೂನು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಸಕ್ತಿಯ ಹಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಯಾರನ್ನೂ

ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಜನನದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಥವಾ ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರದ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅನುಮತಿಸುವ ಪದವಿಗಳಲ್ಲಿರುವ; ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಹೊರತು ಅನ್ಯತಾ ಅಲ್ಲ. .... ಯಾರಿಂದ ಮಗಳು ಆರ್ಜಿಸಬೇಕೋ ಆಟ ಸತ್ತಾಗ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ, ಮುಂದುವರಿದ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಆಸ್ತಿ ಆರ್ಜನೆ ಹಕ್ಕು ತಂದೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಗಳ ಮರಣದಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಜನ್ಮ ಸಂಗತಿಯಿಂದ. ಒಂದನೇ ದರ್ಜೆಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯ ಹೆಣ್ಣು ಉಳಿದಿರುವಾಗ ಅಥವಾ ಅವಳ ಸಾವಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಸಂಬಂಧಿ ಉಳಿದಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರ, ಸತ್ತ ಕೋಪರ್ಸೆನರ್‌ನ ಪಾಲನ್ನು ನಿಜವಾದ ವಿಭಜನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ವಿಭಾಗದಿಂದ ವಿತರಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾದ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಉಳಿದಿರುವ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಪಾಲು ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬಹುದು. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ನಿಬಂಧನೆಯು ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ರಚನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಯಾರು ಸಹವರ್ತಿ ಆಗಬಹುದು. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ನಿಬಂಧನೆಯು ಮೂಲತಃ ನಿಂತಂತೆ, ಬದುಕುಳಿಯುವ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಒಂದು ಅಪವಾದವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಬದಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯಿಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಜನ್ಮದಿಂದ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಸಾವು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು ಆಸ್ತಿ ಸಾವಿನ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪರ್ಸೆನರಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆಯುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಜೀವಂತ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಮರಣದ ನಂತರ ಮಾತ್ರ ಮಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕನ್ನು

ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರಲ್ಲಿರುವ ಘೋಷಣೆಯ ಮೂಲಕ, ಅವಳನ್ನು ಕೋಪರ್ಸೆನರ್ ಆಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ನಿಖರವಾದ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಅದರ ತಾರ್ಕಿಕ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಶಾಸಕಾಂಗದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಆಸ್ತಿಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರವಾಗಿ ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯನ್ನು 9.9.2005 ರಿಂದ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (3) ರ ಪ್ರಕಾರ ರದ್ದುಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. (ಪ್ಯಾರಾ 68 & 69).

9.9.2005 ರಂದು ಮಗಳು ಬದುಕಿರಬೇಕು – ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಮಗಳು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವಳು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆ

7. ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಕಲಂ 6 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಗಳು ಜೀವಂತ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳ ಜೀವಂತ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ 9.9.2005 ರಂತೆ ಅಂತಹ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಎಂದು ಜನಿಸಿದರು ಎಂಬುದು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಸೇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪ್ರಕಾಶ್ ವಿ. ಫುಲಾವತಿ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಗಮನವನ್ನು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಪೂರ್ವವರ್ತಿ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಜೀವಂತವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ರಚಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಆಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ; ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿಯ ಡಿಗ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆದಿರುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ, ಆದರೇ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರಕಾಶ್ ವಿ. ಫುಲಾವತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ "ಜೀವಂತ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್" ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು 9.9.2005 ರಂದು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿ, 'ಜೀವಂತ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಮಗಳು' ಎಂಬ ಪದೋಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಮಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮದಿಂದ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) (ಎ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿನ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು 9.9.2005 ರಂದು ಮಾಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) (ಬಿ) ನಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿರುವಂತೆ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮದಿಂದ, ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಒದಗಿಸಿದ ಅದೇ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಕಲಂ 6 (1) (ಸಿ) ನಲ್ಲಿ. ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲೇಖವು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಮಗಳಿಗೆ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (1) ರ ನಿಬಂಧನೆಗಳು 9.9.2005 ರಂದು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಮನರಂಜಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಂತರದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಣಾಮದೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಏಕರೂಪವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. (ಪ್ಯಾರಾ 75.) .... ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಮಗಳು ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದರೆ, ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಜಾರಿ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಆಕೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಆಗುತ್ತಾಳೆ, ಅವಳು ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ದಿನಾಂಕ ದಿಂದ ಮುಂಚೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಿಲ್ಲ. (ಪ್ಯಾರಾ 106).

ದಾವೆಯನ್ನು ದಾಖಲೆ ಮಾಡುವ ಮುಖೇನ ಉಂಟಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಭಾಗಿಸುವಿಕೆ, ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಮಾನದ ದಿನಾಂಕದವರೆಗೆ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ,

8. ಜನನ ಅಥವಾ ಮರಣದ ಮೂಲಕ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಏರ್ಪಡುವ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯೂ ಒಮ್ಮೆ, ನಿಜವಾದ ವಿಭಜನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಷೇರುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬದಲಾದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಷೇರುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಬೇರ್ಪಡಿಕೆ ಶಾಸನಬದ್ಧ ನಿಬಂಧನೆ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಘಟನೆಯ ಮೂಲಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಭಜನೆಯ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ನಿಜವಾದ ವಿಭಜನೆಗಿಂತ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ, ಇದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಅಡ್ಡಿ ತರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯೂ ಕಾನೂನಿನ ಇತ್ಯರ್ಥದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ. ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಲಾದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡುವ ಮೂಲಕ ಕೇವಲ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ತರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪಿನ ದಿನಾಂಕದವರೆಗೆ, ಕಾನೂನಿನ ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಘಟನೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (ಪ್ಯಾರಾ 99.)

ಮೌಖಿಕ ಭಾಗ – ಬೆಂಬಲದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಗಳ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಂಶ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ, ಮತ್ತು ಸಮರ್ಥ ದಾಖಲೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳು ಲಭ್ಯವಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಮೌಖಿಕ ವಿಭಾಗ ಮನವಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ.

9. ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಯ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾದ ಬೋಗಸ್ ಅಥವಾ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ವಹಿವಾಟನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಪುರಸ್ಕರಿಸುವುದು, ಮಗಳ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೋಪರ್ಸೆನರ್ ಆಗಿ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಬದಲಿಯಾಗಿ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಂದ ಹರಿಯುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಈ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ವಿಭಾಗ 6 (5) ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಶಾಸನಬದ್ಧ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ವಿಭಜನೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೈಬಣ್ಣವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮೊದಲಿನ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮೌಖಿಕ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಬದಲಾವಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಶಾಸಕಾಂಗದ ಉದ್ದೇಶವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮೌಖಿಕ ವಿಭಜನೆಯ ಅಂತಹ ಮನವಿಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ವಿಭಾಗ 6 (5) ರ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮೊದಲು ಮೌಖಿಕ ವಿಭಜನೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದಕರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಹೇರಲು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಾಗಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅನುಭವಿಸುವಿಕೆ, ಆದಾಯವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಆದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದು ಮತ್ತು ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾದ ಇತರ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ಬೆಂಬಲಿಸಲು, ಎಲ್ಲಾ ಸುರಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು. ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಉದ್ದೇಶವು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರಬಹುದಾದ ನಿಜವಾದ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಮೌಖಿಕ ಬರೀ ವಿಭಾಗ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿಸಲು ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತಾ, ಸುಳ್ಳು ಅಥವಾ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮಗಳ ಹಕ್ಕುಸ್ವಾಮ್ಯದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ತುಂಬಾ ಸುಲಭ. ಅಂತಹ ಪ್ರತಿವಾದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಗಳ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಟುವಾದ, ನಿಷ್ಪಾಪ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ದಾಖಲೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ಲಭ್ಯವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ, ಅಂತಹ ಮನವಿಯನ್ನು ಮನರಂಜಿಸಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಮೌಖಿಕ ವಿಭಜನೆ ಅಥವಾ ವಿಭಜನೆಯ ಜ್ಞಾಪಕ ಪತ್ರ, ನೋಂದಾಯಿಸದ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಬಹುದು, ಯಾವುದೇ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇವೆ. ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಕರಣಗಳಿಗಾಗಿ ನಾವು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಲಿಂಗ ನ್ಯಾಯದ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಭವನೀಯತೆಗಳ ಪೂರ್ವಭಾವಿತ್ವವನ್ನು ಆಧರಿಸಬಾರದು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಪುರಾವೆಗಳ ಭಾರವಾದ ಹೊರೆಯ ಕಠಿಣತೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (5) ರ ವಿವರಣೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಯಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ವಸ್ತುವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಸೋಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆಯ ಕಾರ್ಯಗತ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ

ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪಕ್ಷಗಳು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ವಿವಾದವನ್ನು ಸೌಹಾರ್ದಯುತವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಾಗ ಇದನ್ನು ಕೊನೆಯ ಉಪಾಯವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸುತ್ತಾರೆ. 1956 ಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ, ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (5) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಊಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆ ನಡೆದಿತ್ತು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ. (ಪ್ಯಾರಾ 127).

ಕೋರ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಷನ್ ಮತ್ತು ನೋಂದಾಯಿತ ಭಾಗವು ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರಲು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು.

10. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (5) ಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾದ ಉಚ್ಚಾರಣೆ 'ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾದ ವಿಭಜನೆ' ಎಂದರೆ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಿಜವಾದ ವಿಭಜನೆಗೆ ಅಂತಿಮ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಎಂದರ್ಥ, ಆಗ ಮಾತ್ರ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಪರಿಣಾಮಗಳ ವಿಭಜನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ಪಾಲನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ವಿಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಅಂತಿಮ ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ, ಶಾಸನಬದ್ಧ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಕಾಯ್ದೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಡೆಸಲಾಗಿದೆಯೆ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ವಿಭಾಗವನ್ನು ನೋಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆ ಬೆಂಬಲಿಸಿದರೂ ಸಹ, ಅದು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ

ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಮತ್ತು ಅದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಮೋಸ ಅಥವಾ ಅಮಾನ್ಯವಲ್ಲ ಅಥವಾ ನಡೆಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನೋಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ, ವಿಭಜನೆಯು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ನೋಂದಣಿ ಕಾಯ್ದೆ, 1908 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿಸಲಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ವಿಭಾಗವು ವಿಭಜನೆಯ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ಘಟನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ಕೇವಲ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ, ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (5) ನ ವಿಶೇಷ ನಿಬಂಧನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಭಜನೆಯ ಪುರಾವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಶಾಸಕಾಂಗ ನಿರ್ಗಮನವಿದೆ, ಅದು ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತು; ಆದ್ದರಿಂದ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ನಿರಂತರ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಯ ಇತರ ವಿಧಾನವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಗುರುತಿಸಬಹುದು, ಅದು ಕೇವಲ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ನಮೂದುಗಳಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆಗ ಅದು ಸೆಕ್ಷನ್ 6 (5) ಮತ್ತು ಅದರ ವಿವರಣೆ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. (ಪ್ಯಾರಾ 128).

ಅಧ್ಯಾಯ–8

(ಪಾರ್ಟಿಷನ್/ವಿಭಾಗ)

ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಅಥವ ವಿಭಜನೆ ಅಂದರೆ ಹೇಗೆ

ವಿಭಾಗ/ವಿಭಜನೆ ಪಾರ್ಟಿಷನ್ ಕಾಯ್ದೆ 1893 ರಲ್ಲಾಗಲೀ, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ 1908 ರಲ್ಲಾಗಲೀ, ಸ್ಟಾಂಪ್ ಕಾಯ್ದೆ ಯಲ್ಲಾಗಲೀ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಜಂಟಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆಯು ಒಂದು ಪತ್ರ, ಬರಹ ಅಥವಾ ಅಂತಹ ವಿಭಾಗಿಸುವಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಘೋಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ತರುವುದಕ್ಕೆ ವಿಭಾಗ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಸದರಿ ಕುಟುಂಬದ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ಉದ್ದೇಶದ ಈ ನಿಸ್ಸಂದೇಹ ಸೂಚನೆಯು ಅಂತಹ ಘೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು. ಈ ಉದ್ದೇಶವು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರಗಳ ಒಂದು ವಿಮರ್ಶೆಯು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನೋಟಿಸ್ ಅಥವಾ ಕೇಸನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇರಬಹುದು.

"ವಿಭಜನೆ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಆಮದು ಪದವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಸ್ಥಾನಮಾನ ವಿಭಜನೆಯಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಇಚ್ಚೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದದ್ದು ಕುಟುಂಬದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲು ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಪಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ಒಂದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ವಿಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಅಂತಹ ಒಂದು ವಿಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉದ್ದೇಶವು ಜಂಟಿ

ಕುಟುಂಬದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾವುದೇ ದರದಲ್ಲಿ, ಸದಸ್ಯನನ್ನು ಅಥವಾ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತನ್ಮೂಲಕ ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯ ಹಕ್ಕಿನೊಂದಿಗೆ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಸದಸ್ಯರು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಕೊನೆಯಾದ ಕಾಲದಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಂತೆ (ಕಾಮನ್ ಟೆನೆಂಟ್ಸ್) ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ವಿಭಾಗವು ಅಂತಹ ಸದಸ್ಯರ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬದುಕುಳಿದವರನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಿ ತನ್ನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ವಿಭಜಿಸುವ ಮೂಲಕ ವಿಂಗಡನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯಿಂದ (ಮೀಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಬೌಂಡ್ಸ್) ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅಂತಹ ವಿಭಜನೆಯು ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ ವಿಭಾಗ ಎರಡೂ ಆವರಿಸುತ್ತದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾದ ಸೂಚನೆಯಿಂದ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಡ್ಡಿ, ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ವಿಷಯದ ವಾಸ್ತವಿಕ ಭಾಗವನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ವಿಂಗಡನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯಿಂದ (ಮೀಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಬೌಂಡ್ಸ್) ಆಸ್ತಿಯ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿ ವಿಭಾಗವು ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುವುದರಿಂದ, ವಿಶಾಲ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ." [1] ಇದೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ತಂದೆ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಕವಿದೆ, "ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಹಿಂದೂ ತಂದೆಗೆ ತನ್ನ ಪುತ್ರರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಭಜಿಸುವ ಹಕ್ಕಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಕೆಲವು ವಿವಾದಗಳಿವೆ. ಮಿತಾಕ್ಷರ, 'ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಬಳಕೆ'

---

[1] ಕಲ್ಯಾಣಿ ವಿ. ನಾರಾಯಣನ್ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1980 ಎಸ್.ಸಿ 1173

ಯಲ್ಲಿ ಮೇನ್ ರವರ, 11 ನೇ ಆವೃತ್ತಿ. ಪುಟ 547, ರಲ್ಲಿ "ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮತ್ತು ಅವನ ಪುತ್ರರ ನಡುವೆ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ವಿಭಜಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪುತ್ರರ ನಡುವೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅವನ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಶಕ್ತಿಯು ಮಿತಿ ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ವಿಭಾಗವನ್ನು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ವಿಭಜನೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಮುಲ್ಲಾ ಅವರ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ, 14 ನೇ ಆವೃತ್ತಿ, ಪು. 410 (ಪ್ಯಾರಾ 323), ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ತಂದೆಗೆ ತನ್ನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಭಜಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನ ಷೇರುಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಇದರ ಕಾನೂನು ಪರಿಣಾಮ ಎಂದರೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು. ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ಪುತ್ರರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹಿಂದೂ ತಂದೆ ತನ್ನ ಪುತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿಭಜಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ.

'ವಿಭಜನೆ' ಎನ್ನುವುದು ಸಹ–ಮಾಲೀಕರು / ಸಹವರ್ತಿಗಳ (ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳ) ನಡುವೆ ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮರು–ವಿತರಣೆ ಅಥವಾ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ

ಜಮೀನುಗಳು ಅಥವಾ ಇತರ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ, ವಿವಿಧ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿ ಅಥವಾ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಆಯಾ ಹಂಚಿಕೆದಾರರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ವಿಭಾಗದ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ ಜಂಟಿ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಯಾ ಷೇರುಗಳು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ...... ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಜನೆಯು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಅಥವಾ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರಬಹುದು. ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಹೊಂದಿರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವಿಭಜನೆಯ ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. 'ಪಾಲು ವಿಭಜನೆ' ಎನ್ನುವುದು 'ವಿಭಜನೆ'ಯ ಒಂದು ಜಾತಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರು ಬೇರ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಅದು ಒಂದು ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಷೇರುಗಳು/ ಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು ಒಂದು ವಿಭಾಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಹ-ಮಾಲೀಕರು/ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಬೇರ್ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಇತರರು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಉಳಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಮಿತಿ ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಭಜಿಸದೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಸಹೋದರರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ಮಿತಿ ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳಿಂದ ವಿಭಾಗಿಸಿದರೆ, ಅದು ಒಂದು ವಿಭಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಬಯಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಮೂವರು ಸಹೋದರರು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನ ಪಾಲನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ...... ಒಂದು ವಿಭಜನೆ ಅಥವಾ ಪಾಲನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವಾದಿಯ ಪಾಲನ್ನು ಘೋಷಿಸಲು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನ ಪಾಲನ್ನು ಮಿತಿ ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳಿಂದ

ಭಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಮೂರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ: (i) ವಿಭಾಗವನ್ನು ಬಯಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ದಾವಾ ಆಸ್ತಿ / ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಅಥವಾ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ; (ii) ವಿಭಾಗದ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಅವನು ಅರ್ಹನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ; ಮತ್ತು (iii) ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಆಸ್ತಿ / ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಿತಿ ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳಿಂದ ವಿಭಾಗಿಸಬೇಕು? .... ಹಂಚಿಕೆ ಅಥವಾ ಪಾಲನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಾದಿಗೆ ದಾವಾ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಇದೆಯೇ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ವಿಭಜನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳ ನಿರ್ಧಾರವು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಯೋಗ ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಹಂತದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಸಿ.ಪಿ.ಸಿ ಆದೇಶ 20 ನಿಯಮ 18 (1) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಡಿಕ್ರಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೋಡ್‌ನ ಆದೇಶ 20 ನಿಯಮ 18 (2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭೌತಿಕ ತಪಾಸಣೆ, ಅಳತೆಗಳು, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ವಿಭಾಗದ ವಿವಿಧ ಕ್ರಮಪಲ್ಲಟನೆಗಳು/ ಸಂಯೋಜನೆಗಳು/ ಪರ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಹಾಯಕವಾದ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾದ ಮಿತಿ ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳಿಂದ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ವಿಭಾಗವನ್ನು ನಿಯಮ 18 (1) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ರವರಿಗೆ ಕಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ವಿಚಾರ ನಿಯಮ 18 (2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪಿನವಾಗಿದೆ.[1]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ, ತಂದೆ ಮತ್ತು ಪುತ್ರರ ನಡುವೆ ವಿಭಜನಾ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ನಂತರ, ಹೇಳಿದ ವಿಭಜನಾ ಪತ್ರವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲು ತಂದೆಯಿಂದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು

---

[1] ಶುಬ್ ಕರಣ್ ವಿ. ಸೀತಾ ಶರಣ್ – 2009 (9) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 689

ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ದಾವಾ ಬಾಕಿ ಇರುವಾಗ ತಂದೆ ದಾವಾ ಆಸ್ತಿಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಿದರು, ಪುತ್ರರು ಅದನ್ನು ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಿಗೆ ಮಾರಿದರು. ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಪರವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಮೇಲ್ಮನವಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಯಿತು, ಇದರಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಪುತ್ರರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಡಿವಿಷನ್ ಬೆಂಚ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತಂದೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕರಾಗಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಆದೇಶವನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಪುತ್ರರು ಫ್ರೆಂಚ್ ನಾಗರಿಕ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಈ ಫ್ರೆಂಚ್ ಸಂಹಿತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪುತ್ರರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ವಿಭಜನಾ ಪತ್ರವು ಮಾನ್ಯ ಸಾಧನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ...... ಪ್ರಸ್ತುತ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಫ್ರೆಂಚ್ ಕೋಡ್ ಅನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಯ ಜಂಟಿ ಮಾಲೀಕರಾಗಿರುವ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವೆ ವಿಭಜನಾ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಂದೆ ತನ್ನ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದರೇ, ಅದನ್ನು ವಿಲ್ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ದಾನ ಪತ್ರ / ದೇಣಿಗೆ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ, ಅಂತಹ ವಿಭಜನಾ ಪತ್ರವನ್ನು ಉಡುಗೊರೆ ಪತ್ರ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬ ಇತ್ಯರ್ಥ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ...... ಯಾವುದೇ ವಿಭಾಗವು ಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಕಾನೂನಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕನಾಗಿ ತಾನು ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತಂದೆಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇತ್ತು. ತಂದೆ ಅಂತಹ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಕೋರಿ ಅದನ್ನು ಪಡೆದರು. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಹತೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಭಜನೆಯು ತಂದೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಜನೆಯು ತಂದೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕಿನ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ ಪಡೆಯುವ ಅಧಿಕಾರ ಅವನಿಗೆ ಇತ್ತು. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಮೇಲಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮೇಲಿನ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಪರಭಾರೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ತಂದೆಯು ಕುಟುಂಬದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಂದ ಆಸ್ತಿಯ ವರ್ಗಾವಣೆ ಅಥವಾ ಪರಕೀಯತೆಯು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.[1]

ಮುಲ್ಲಾ ರವರ ಹಿಂದು ಲಾ ಪುಸ್ತಕ 21 ನೇ ಆವೃತ್ತಿಯ ಪುಟ 511, ಪ್ಯಾರಾ 321 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ "321. ವಿಭಜನೆ ಎಂದರೇನು? – ಅವಿಭಜಿತ ಮಿತಾಕ್ಷಾರ ಕುಟುಂಬದ ನಿಜವಾದ ಕಲ್ಪನೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಆ ಕುಟುಂಬದ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರೂ, ಅಥವಾ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸದಸ್ಯನು ಅವಿಭಜಿತವಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವಾಗ, ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪಾಲನ್ನು ಒಂದು ಮೂರನೇ ಅಥವಾ ಒಂದು ನಾಲ್ಕನೇ ಬಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆಂದು, ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಭಾಗವು ಆ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಆಸ್ತಿಯ ಸಂಖ್ಯಾ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ; ಅಂದರೆ, ಜಂಟಿ

[1] ಥೈರಿ ಸಂತನಾಮಾಳ್ ವಿ ವಿಶ್ವನಾಥನ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0016/2018

ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಪಾಲನ್ನು ವಿವರಿಸುವಲ್ಲಿ ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ; ವಿಂಗಡನೆ ಮತ್ತು ಮಿತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿ ವಿಭಾಗ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಒಮ್ಮೆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ ನಂತರ, ಪಾರ್ಟಿಗಳು ವಿಂಗಡನೆ ಮತ್ತು ಮಿತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ ಅಥವ ಅವರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬದುಕಲು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಆನಂದಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅವರು ಒಂದು ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ, ಅದು ಅನುಭವದ ರೀತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಆಸ್ತಿಯ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಗೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮ ಇಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಯು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣವೇ ಸ್ಥಗಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಷೇರುಗಳು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ, ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಡುತ್ತಾರೆ."[1]

ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ನಂತರ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡ ನಂತರ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನು ಹುಚ್ಚನು ಎಂಬ ಮನವಿಯು ಪರಿಣಾಮವಾಗದು. ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹುಚ್ಚ ಎಂದು ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಉನ್ಮತ್ತತೆಯ ಮನವಿ ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.[2]

ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಮತ್ತು ಪರ್ ಸ್ಟ್ರೈಪ್ಸ್

(1). ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 19 ರಲ್ಲಿ, ವಿಲ್ ರಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಸಾವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಾರಸ್ಸುದಾರರು "ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ" ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. "ಪರ್ ಸ್ಟ್ರೈಪ್ಸ್" ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ.

---

[1] ಮಾನ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ರಾಮ್ ಕಲಾ – 2010 (14) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 350

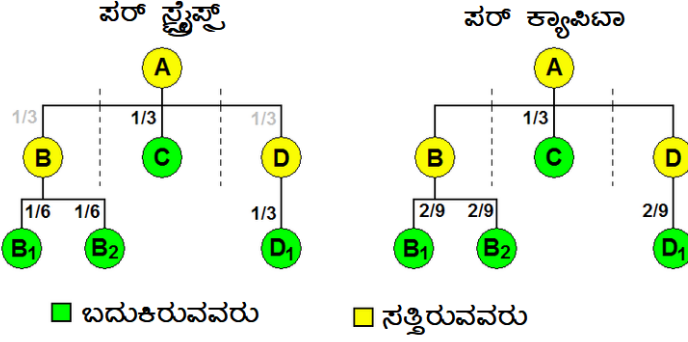
[2] ಕರುಮಂಡ ವಿ. ಮುತ್ತುಸ್ವಾಮಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1996 ಎಸ್.ಸಿ 1002

ಇದು ಅನ್ಯತಾ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಕಲಂ ನಲ್ಲಿ "ಟೆನೆಂಟ್ಸ್ ಇನ್ ಕಾಮನ್ (ಸಾಮಾನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರರಾಗಿ) ಆಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜಂಟಿ ಗೇಣಿದಾರರಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಇಲ್ಲಿ "ಎ" ಎಂಬ ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ "ಸಿ" ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಜನ ಸತ್ತ ಮಗನ (ಬಿ) ಮಕ್ಕಳು, ಒಬ್ಬರು ಸತ್ತ ಮಗಳ (ಡಿ) ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ "ಎ" ವಿಲ್ ಬರೆಯದೆ ಆಸ್ತಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ "ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ" ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎ ರವರ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದ 1/3 ನೇ ಆಸ್ತಿಯಂತೆ ಬದುಕಿರುವ ಮಗ "ಸಿ" ಗೆ 1/3 ನೇ ಬಾಗ ಮತ್ತು ಸತ್ತ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಬಾಕಿ 3/4 ಉಳಿಕೆ ತಲಾ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ತ ಮಕ್ಕಳ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದನೇ ದರ್ಜೆಯ ಸಮಾನ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು "ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ" ನಿಯಮದಂತೆ ಹೀಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜಂಟಿ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆ ಎಂದರೆ[1] (1) ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಐಕ್ಯತೆ, (2) ಸಾಧೀನದ ಐಕ್ಯತೆ (3) ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಐಕ್ಯತೆ (4) ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪ್ರಾರಂಬಿಕ ಐಕ್ಯತೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅದುವೇ ಸಾಮಾನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿನ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆಯು ಈ ಮೇಲುನವುಗಳಲ್ಲಿ (1) ಸಾಧೀನದ ಐಕ್ಯತೆ ಮತ್ತು (2) ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪ್ರಾರಂಬಿಕ ಐಕ್ಯತೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಬಾಕಿ ಎರಡು ಗುಣಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲಂ 19 ರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರರಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. [2] ಇಂತಹ ಆರ್ಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಐಕ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಐಕ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಗೇಣಿದಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ ವ್ಯವಸಾಯ

[1] ಅಮಲ್ ಕೃಷ್ಣ ಆದಿತ್ಯ ವಿ. ಗಣೇಶ್ ಚಂದ್ರ ದಾಸ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1998 ಕಲ್ಕತ್ತಾ 221

[2] ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ

ಜಮೀನು ವಿಲ್ ಇಲ್ಲದೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆ ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸತ್ತ ತಾರೀಖಿನಂದು ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾರು ವಿಭಾಗ ಕೋರಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ

1. 20–12–2004 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನೊಂದಾಯಿತ ವಿಭಾಗವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ವಿಭಾಗವಾಗಿರುವ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗಳು ವಿಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದಾಗಲೀ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

2. ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಇದ್ದಾಗ ವಿಧವೆಯು ಆಕೆಯ ಒಬ್ಬನೇ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಮಗನ ಬಳಿಯಿಂದ ಆಕೆಯ ಬಾಗಾಂಶವನ್ನು ಕೋರಿ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಹೆಂಡತಿ ಅಥವ ತಾಯಿ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಕೋರಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರ

---

[1] ಹನುಮಕ್ಕ ವಿ. ಕೆ.ವಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 2594/ 2019

ಬಯಸುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಬಾಗ ಕೋರಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವ ಹಕ್ಕು ಉಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಇತರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಡೆಯುವ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.[1]

3. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಂತೆ, ಯಾವಾಗ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಕೋರಬಹುದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ವಿಭಾಗ ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದೆ.[2] (1). ವಂಚನೆ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ತಪ್ಪು ನಿರೂಪಣೆ ಅಥವಾ ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸದ ಹೊರತು, ಹಿಂದೂ ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸಂವೇದನೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಗಿರುವ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸತ್ಯಗಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಪುರಾವೆ ಅಗತ್ಯಪಡಿಸುತ್ತೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಆಕ್ಟ್ ಇಂಟರ್ವೈವಸ್ (ಜೀವನದ ನಡುವಿನ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು) ಲಘುವಾಗಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (2) ಮೈನರ್ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಹಿಂದೂ ಅನುವಂಶಿಕ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವಿನ ವಿಭಜನೆಯು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದಾಗ ಅದು ಮೈನರ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಇದು ಉತ್ತಮ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಕಿರಿಯರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಹ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. (3). ಎಲ್ಲಿ, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮೈನರ್ಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಹಿಂದೂ ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವಿನ ವಿಭಜನೆಯು ಸರಿಯಲ್ಲದ್ದು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಸಾಬೀತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ

---

[1] ನರಪ್ಪ ಗೌಡ ವಿ. ತುಳಸವ್ವ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2009 ಕರ್ನಾಟಕ 180

[2] ರತ್ತಿನಮ್ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್ ವಿ. ಕುಪ್ಪುಸಾಮಿ ಚೆ.. – 1976 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 214

ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಿದೆ, ವಿಭಜನೆಯು ನಡೆದ ಸಮಯ ಎಷ್ಟೇ ಹಿಂದಿನದಾದರೂ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಪುನಃ ತೆರೆಯಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ರಕ್ಷಿಸಲು ಕೋರ್ಟಿನ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆಯು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಪಾರ್ಟಿಯು ಅದು ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಆಧಾರವಾಗಿ ಸಾಭೀತುಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. (4). ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಚಲಿಸಬಲ್ಲ ಆಸ್ತಿಗಳ ವಿಭಜನೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಎರಡು ವಹಿವಾಟುಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಬಹುದಾಗಿವೆ ಅಥವಾ ವಿವಿಧ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ಈ ವಹಿವಾಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸರಿಯಲ್ಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾದ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಕೋರ್ಟ್ಗೆ ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯದ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಪುನಃ ತೆರೆಯಬಹುದು ....?

4. ಕಲಂ 20 ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಅನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದೆ. [1] (1) ಅವಿಭಜಿತ ಹಿಂದೂ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದಲು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇದೆ. (2). ಜೀವಂತವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಪಾಲಿಗೆ ಮಗುವಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇದೆ, ಮತ್ತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. (3). ಗರ್ಭಾಶಯದಲ್ಲಿನ ಮಗುವಿನ ಪರವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಿಭಜನಾ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (4). ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತಂದೆಯು ಅವರ ಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡಾಗ, ತಂದೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪಾಲನ್ನು ಅವನಿಗಾಗೇ ಉಳಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ವಿಭಜನೆ

---

[1] ಸುಬ್ಬುಕೃಷ್ಣ ವಿ. ಪಾರ್ವತಿ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2007 ಕರ್ 3939.

ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿಭಜನೆಯ ನಂತರ ಜನಿಸಿದ ಮಗ ಕೂಡ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು. (5). ಒಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಂದೆಗೆ ಬಗಾಂಶ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನು ಅಥವಾ ವಿಭಜನೆಯ ನಂತರ ಜನಿಸಿದ ಮಗುವು ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮರುತೆರೆಯಲು ಮತ್ತು ಷೇರುಗಳ ಪುನರ್ವಿತರಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಭಜನೆಯ ನಂತರ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವು ತಂದೆಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ–ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಗೆ ವಿಭಾಗವಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

5. 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಜಾರಿಯ ಮುಂಚೆ ಮಹಿಳಾ ವಾರಸ್ಸುದಾರರು ವಾಸದ ಮನೆಯ ಬಾಗವನ್ನು ಕೇಳುವಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ನಂತರ ವಾಸದ ಮನೆಯನ್ನು ಬಾಗ ಮಾಡಲು ಕೇಳಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 23 ರದ್ದತಿ ಕಾರಣ.

6. ವಿಭಾಗ ದಾವೆಯು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಇರಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಾರ್ಟಿಗಳನ್ನಾಗಿಸಿರಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿರಬೇಕು, ಅರೆಬರೆ ವಿಭಾಗವು ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸದೆ ಹಾಕಿರುವ ದಾವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಬಾಗಸ್ಥರನ್ನು ಸೇರಿಸದ ದಾವೆಯು ನಿಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.[1] ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಕೆಲವನ್ನು ಹಾಗೆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು.[2] ಇನ್ನೊಂದು

---

[1] ಕೆಂಚೇಗೌಡ ವಿ. ಸಿದ್ದೇಗೌಡ – 1994 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 294

[2] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1961 ಎಸ್.ಸಿ 1077 – ಕಾಶಿನಾಥ್ ಸಹ್ ಯಮೋಸ ಕಬಡಿ –14 ನೇ ಪ್ಯಾರ

ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಮಗನಲ್ಲಿ ಬಾಗಷಃ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಿಂದುವಾಗುತ್ತದೆ.[1]

7. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ, ಪರಿಭಾವನೆಯು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯು ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ಯಾವುದೇ ಊಹೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಲ್ಲಾದ ಹಿಂದು ಕಾನೂನು ತತ್ವಗಳು 17 ನೆಯ ಆವೃತ್ತಿ ಸಂಪುಟ 1, ಪುಟ 344 ರಿಂದ 346 ರವರೆಗೆ, ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಮತ್ತು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯ ಪರಿಭಾವನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.[2] "ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೆಂದು ಯಾವುದೇ ಊಹೆಯಿಲ್ಲ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಇಡಿಗಂಟು (ನ್ಯುಕ್ಲಿಯಸ್) ಮೂಲಕ ಖರೀದಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಅಂತಹ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಆದಾಯವನ್ನು ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವು ಇಡಿಗಂಟು ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಏಕೈಕ ಮಾನದಂಡವಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಇಡಿಗಂಟಿನಿಂದ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಹಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ಅದರ ನಂತರದ ಸ್ವಾಧೀನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಡಿಗಂಟಿನ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿತ ಮೌಲ್ಯ ವಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ." ಇದೇ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಮನು ಪುಸ್ತಕದ ಉಲ್ಲೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಬುಕ್ಕಿನ ಕಲಂ 140 ರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಲಾಗಿದೆ " ವಿಧವೆ ಸ್ವಾಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಆಸ್ತಿಯ ಪರಿಬಾವನೆ ಏನೆಂದರೆ – "ಯಾವುದೇ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ನೀಡದ ಸ್ವಾಧೀನದ

---

[1] ಅಪೂರ್ವ ಶಾಂತಿಲಾಲ್ ಶಾಹ್ ಪ್ರಕರಣ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1983 ಎಸ್.ಸಿ 409

[2] ಪ್ರಭಾಕರ್ ವಿ. ಧನಂತಿಬಾಯಿ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/ 1479/ 2017

ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವೆ ಕಂಡುಬಂದರೆ, ಆಕೆಯ ಗಂಡನು ಗಣನೀಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಮೃತಪಟ್ಟ ಎಂಬ ಕೇವಲ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಿಂದ ಆಕೆಯ ಸ್ವಾಧೀನದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲತಃ ಅವಳ ಗಂಡನದ್ದು ಎಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ಊಹೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗಂಡನ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಸ್ವಾಧೀನ ಹೊಂದಿರುವ ವಿಧವೆಯ ಆಸ್ತಿಯ ಖರೀದಿಯು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಉಳಿತಾಯದಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಹಣದಿಂದ ಎಂಬ ಯಾವುದೇ ಊಹೆಯಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಅಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು, ಅದರಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು ಎಂಬ ಊಹೆಯಿಲ್ಲ." – ಇಂತಹ ಹಲವು ಮನದಂಡಗಳು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವವನ ಗೆಲವು ಸೋಲಿನ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದರಿಸುತ್ತದೆ.

8. ವಿಭಾಗ ದಾವೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡದೆ ಹಾಕಿರುವ ದಾವೆ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರು ಅವಶ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಎರಡು ಪರೀಕ್ಷಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ.[1] (1) 'ಅಂತಹ ಪಾರ್ಟಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಕೆಲವು ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ವಿಚಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಷಯ ಮತ್ತು (2) ಇಂತಹ ಪಾರ್ಟಿಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ತೀರ್ಪು ಹೊರಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

9. ತಂದೆಯಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದು, ತಂದೆಯ ತಂದೆಯಿಂದ ಅರ್ಜಿಸಿದ್ದು, ತಂದೆಯ ತಂದೆಯವರ ತಂದೆಯಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುತ್ತದೆ ಅದರಲ್ಲಿ

[1] ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರ್ ವಿ. ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1953 ಎಸ್.ಸಿ 521

ತನ್ನ ಮಗ ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[1] ಇಂತಹ ಪ್ರರಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

10. ಗರ್ಬದಲ್ಲಿರುವ ಮಗು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ತೆರೆದ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಸ್ತಿ ಆರ್ಜನೆಗೆ ಬದುಕಿದ್ದಾನೆಂದು ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ.[2]

11. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 25 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಥವ ಇನ್ನಿತರೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಲು ಯಾರು ಆತನನ್ನು (ಆಕೆಯನ್ನು) ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅಥವ ಕೊಲೆಗೆ ನೆರವಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯ ವಾರಸುದಾರಿಕೆ ಆರ್ಜನೆಯ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.[3]

12. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 26 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, 1956 ರ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಾರಂಬದ ನಂತರ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಿಂದು ಮತದಿಂದ ಅನ್ಯ ಮತಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರ ಹೊಂದುತ್ತಾನೋ, ಅಂತಹ ಮತಾಂತರವಾದ ನಂತರ ಆತನಿಗೆ/ ಆಕೆಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಅವರ ವಂಶಸ್ಥರು ಹಿಂದು ಸಂಬಂದಿಗಳ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ವಾರಸುದಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಲು ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ತೆರೆಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ವಂಶಸ್ಥರು ಹಿಂದುಗಳಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ವಾರಸುದಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

13. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 27 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆಸ್ತಿಯ

---

[1] ಮದನ್ ಲಾಲ್ ಪ್ರಕರಣ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1992 ಎಸ್.ಸಿ 1254

[2] ಅಮ್ಮಿರೆಡ್ಡಿ ಸೂರಮ್ಮ ವಿ. ಅಮ್ಮಿರೆಡ್ಡಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1952 ಮದ್ರಾಸ್ 166

[3] ಬಲ್ವಾರ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಸರ್ವಾನ್ ಸಿಂಗ್ – 2015 (2) ಆರ್.ಸಿ.ಆರ್ 1012 (ಸಿವಿಲ್)

ವಾರಸುದಾರಿಕೆ ಆರ್ಜನೆಗೆ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಲ್ ರಾಹಿತ್ಯ ಸತ್ತಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 28 ರಂತೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದಾಗಲೀ ಅಥವ ಊನತೆ ಅಥವ ವಿಕಾರತೆಯಿಂದಾಗಲೀ ಅಥವ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಶಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಎಂತಹ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ವಾರಸ್ಸುದಾರಿಕೆ ಆರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮಾನಸಿಕ ಅಸ್ವಸ್ಥ / ಅನೈತಿಕತೆಲ್ಲಿರುವ ವಿಧವೆಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಾರಸ್ಸುದಾರಿಕೆ ಆರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಈ ನಿಯಮ ಬದಲಿಸಿದೆ.[1]

ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಕೋರಿದ ನಂತರದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕಾನೂನು ದೃಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ

ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪು ಪ್ರಕಾರ,[2] ಅಂತಹ ನೋಟೀಸು ನೀಡಿ ಅಥವ ಕೇಸು ಹಾಕಿದ ನಂತರ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಧಾಯ ಕರ್ತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. "ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ (ನೋಟೀಸು ನೀಡಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ತಿಳಿಸಿದ ನಂತರ) ಕುಟುಂಬದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ನಂತರ ಅವರಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿರುವ ಆಸ್ತಿಯು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದು ಎಂದು ಯಾವುದೇ ಊಹೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರು ಹೊಂದುವ ಬಾಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಲಾಭಗಳನ್ನು

---

[1] ಬಾಪುರಾಮ್ ವೇದವ್ಯಾಸ ವಿ. ಬ.. ನಾರಯಣ್.. – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1962 ಕರ್ನಾಟಕ 18 – ಅಪ್ಪಾ ಸಾಹೇಬ್ ವಿ. ಗುರುಬಸವ್ವ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1960 ಕರ್ನಾಟಕ 79

[2] ಎಂ.ಎನ್. ಆರ್ಯಮೂರ್ತಿ ವಿ. ಎಂ.ಎಲ್. ಸುಬ್ಬರಾಯ ಎ.ಐ.ಆರ್. 1972 ಎಸ್.ಸಿ 1279

ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆ ಸದಸ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಣವು ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಪರವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ನಂಬಿಕಸ್ಥತೆಯಿಂದ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸದಸ್ಯನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಂತಹ ಹಣದಿಂದ ಕೆಲವು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ್ದರೂ, ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ಆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ."

ಸಿವಿಲ್ ದಾವೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಲೇಮುಗಳನ್ನು (ಹಕ್ಕು ಕೋರಿಕೆ) ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕೋರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಬಾಗದ ಹಕ್ಕು ಕೋರದೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ವಾದಿಯು ಅಥವ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರಲಿ, ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಆದೇಶ 2 ನಿಯಮ 2 ರ ಅನ್ವಯ ಮತ್ತೆ ದಾವೆ ಹೂಡಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಕ್ಲೇಮು ಕೋರಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬದ್ರತೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಆಗುವವರೆಗೆ ನಡೆಯುವ ಸತತ ಹಕ್ಕು ಕೋರಿಕೆಗಳು ಒಂದೇ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣ ಎಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಜ್ಯಕಾರಣವೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಹಾರವಿದ್ದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲವನ್ನಾಗಲೀ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಪರಿಹಾರ ಕೋರಬಹುದು, ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಆತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಲು ಕೈಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಆ ನಂತರ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ದಾವೆ ಹೂಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನು ಅನುವಾದಿಸಿರುವ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ವಿಭಾಗದ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯಕಾರಣದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದೆ ಆದೇಶ 2 ನಿಯಮ 2 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯಾಜ್ಯಕಾರಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದೇಶ 2 ನಿಯಮ 3 ರಲ್ಲಿ ಹಲವು ವ್ಯಾಜ್ಯಕಾರಣಗಳನ್ನು ಒಂದು

ಮಾಡಲು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಅವನೀತಿಯ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಮಾರಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು 1963 ರಲ್ಲಿ ದಾವೆ ಹೂಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾರಾಟವು ಎರಡು ಕ್ರಯಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನವರಿ 1959 ಮತ್ತು ಫೆಬ್ರವರಿ 1959 ರಲ್ಲಿ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. 1963 ರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಜನವರಿ ಕ್ರಯಪತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ದಾವೆ ಹೂಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೋರ್ಟ್ ವಜಾಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅಪೀಲು ಬಾಕಿ ಇರುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ದಾವೆಯನ್ನು 1971 ರಲ್ಲಿ ಫೆಬ್ರವರಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಹೂಡುತ್ತಾರೆ. ಎರಡನೇ ದಾವೆ ಆದೇಶ 2 ನಿಯಮ 2 ರಲ್ಲಿ ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಪೀಲ್ ಕೋರ್ಟ್ ಕೂಡ ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲ ಕೇಸಿನ ಅಪೀಲನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ ಸದರಿ ಕೇಸು ಅಂತಿಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದೇಶ 2 ನಿಯಮ 2 ರಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಸದರಿ ಕ್ರಯವು ಮೊದಲನೇ ಕೇಸು ಹಾಕುವ ಮುನ್ನವೇ ಕ್ರಯಪತ್ರ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಆದೇಶ 2 ನಿಯಮ 2 ರಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಕೇಸು ಪುರಸ್ಕೃತವಲ್ಲ ಎಂದು ಆದೇಶಿಸಿದೆ.[1]

ದಾವೆ ಹಾಕುವ ಮುಂಚಿನ ಕ್ರಯಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಹಕ್ಕಾಗಲೀ ಅದನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ ಎಂಬ ಹಕ್ಕಾಗಲೀ ಕೋರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮೇಲಿನ ಕೇಸಿನಿಂದ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೇಸು ಹಾಕಿದ ನಂತರ ನಡೆಯುವ ಕ್ರಯ ಪತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಹರಿಸಿದ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್,[2] "ಕಲಂ 52 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ

---

[1] ಪ್ರಮೋದ್ ಕುಮಾರ್ ವಿ. ಜಲಕ್ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2019 ಎಸ್.ಸಿ 2465

[2] ಟಿ.ರವಿ ವಿ. ಚಿನ್ನ ನರಸಿಂಹ – 2017 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 342

ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಾವ ನಡೆಯುವಾಗ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಆದರೆ ಅದು ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ (ನಾಟ್ ವಾಯ್ಡ್) ಆದರೆ ಅಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಾಜ್ಯ ತೀರ್ಪಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆತನಿಗೆ ಮಾರಾಟಮಾಡಿದವನ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಭಾದ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೋರ್ಟ್ ನಿರ್ದರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭಾದ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ. ದಾವ ಬಾಕಿ ಇದೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬಾರದು ಎಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ವಾಜ್ಯ ತೀರ್ಪಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. .. ಅಂತಹ ಕ್ರಯಪತ್ರ ರದ್ದತಿಗಾಗಿ ದಾವೆ ಹೂಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ... ಇದು ವಿಭಾಗ ದಾವೆಯಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ಡಿಕ್ರಿ ಮೋಸದಿಂದಾಗಲೀ ಅಥವ ಒಳಸಂಚಿನಿಂದಾಗಲೀ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕ್ರಯಪತ್ರವು ಕೋರ್ಟ್ ಅಧಿಕಾರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕಲಂ 52 ರಲ್ಲಿ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗಿ, ಅಂತಿಮ ಡಿಕ್ರಿ ಆಗಿ ಅಂತಹ ಅಂತಿಮ ಡಿಕ್ರಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪೂರೈಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಆದೇಶ ಪಡೆಯುವವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಅಮುಲ್ಜಾರಿ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ, (ಇದನ್ನು "ಲಿಸ್ ಪೆಂಡೆನ್ಸ್" (ವ್ಯಾಜ್ಯ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ) ಎಂದು ಆಂಗ್ಲದಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪದ.), " ಕೋರ್ಟ್ ಮಧ್ಯಂತರವಾಗಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ತಡೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[1] ಹೀಗೆಂದಿದೆ, "ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಲು ಕೋರ್ಟ್ ಅಸಮ್ಮತಿಸಿದೆ, ಆದೇಶ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ ಪಾರ್ಟಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಕ್ರಯವು ಕೋರ್ಟಿನ ಅನ್ಯ ಆದೇಶಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡುವವರೆಗೆ ಸಿಂದುವಾಗೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ."

---

[1] ತಾಮ್ಸನ್ ಪ್ರೆಸ್ ವಿ. ನಾನಕ್ ಬಿಲ್ಡರ್ಸ್ – 2013 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 397

ಕ್ರಯಪತ್ರಗಳನ್ನು ರದ್ದತಿಗಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕಾದ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಂ 31 ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಕಾಯ್ದೆ 1963 (ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕ್ ರಿಲೀಫ್ ಆಕ್ಟ್) ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿದೆ. ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿರುದ್ದವಾಗಿ ದಾಖಲೆಯೊಂದು ತೀವ್ರತರವಾದ ಹಾನಿ ಮಾಡುವಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಂತಹ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತ ಅಥವ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗಬಹುದಾದದ್ದು ಎಂದು ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು, ಕೋರ್ಟ್ ತನ್ನ ವಿವೇಚನಾನುಸಾರ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಅದನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಬಹುದು. ಅಂತಹ ದಾಖಲೆ ನೊಂದಾವಣಿ ಕಾಯ್ದೆ 1908 ರಲ್ಲಿ ನೊಂದಾವಣಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಡಿಕ್ರಿ ಕಾಪಿಯನ್ನು ಸಂಬಂದಿಸಿದ ನೊಂದಾವಣಿ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕು, ಅಧಿಕಾರಿಯು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಂತಹ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ರದ್ದಾದ ಬಗ್ಗೆ ನಮೂದಿಸಬೇಕು. "ಹೀಗೆ ಕಲಂ 31 ವಿವೇಚನಾಯುಕ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅನೂರ್ಜಿತ ಮತ್ತು ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗಬಹುದಾದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ದಾಖಲೆಯು ಸಿಂದುವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ರದ್ದತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ದಾಖಲೆಯು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದಾಗಿನಿಂದ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ಥಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅದರ ರದ್ದತಿಗೆ ಡಿಕ್ರಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ."[1]

ವಿಭಾಗ ವರ್ಗಾವಣೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಲ್ಲ

ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[2] ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ವಿಭಾಗವು ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತೆ ಅಷ್ಟೆ, "ಜಂಟಿ

---

[1] ಪ್ರೇಮ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಬೀರ್ಬಲ್ – 2006 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 353

[2] ವಿ.ಎನ್. ಸರಿನ್ ವಿರುದ್ದ ಅಜಿತ್ ಕುಮಾರ್ ಎ.ಐ.ಆರ್. 1966 ಎಸ್.ಸಿ 432

ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಮೂಲಭೂತ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಆಸ್ತಿಯ ಮುಂಚಿನ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ವಿಭಜನೆಯು ನಡೆಯುವ ತನಕ ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಿಭಜನೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳು ಮಾಲೀಕತ್ವವು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ಇದ್ದು, ಜಂಟಿ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ವಿಭಜನೆಯಿಂದ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾದ ಹಲವಾರು ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳಂತೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ವಿಭಜನೆಯ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದ್ದು, ಅವಿಭಜಿತ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಜನೆಯು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, (ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ)."

ವಿಭಾಗವು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ – ಇತ್ತೀಚಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ – ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು, ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಹಿರಿಯ ನಾಗರೀಕರ ಪೋಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ 2007 ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ 29–12–2007 ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತಂದುರುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ 01–04–2008 ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುತ್ತದೆ.[1] ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 23 ರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಾದ ನಂತರ ಯಾರಾದರೂ ಹಿರಿಯ ನಾಗರೀಕರು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ದಾನದ ಮೂಲಕವಾಗಲೀ ಅಥವ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಷರತ್ತು ವಿಧಿಸಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ್ದರೆ, ವರ್ಗಾವಣೆ ಪಡೆದವನು ಅಂತಹ ಬಾಧ್ಯತೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ, ಅಂತಹ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮೋಸದಿಂದ ಅಥವ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಅಥವ ಬೆದರಿಕೆಯಿಂದ

[1] ಮನು/ಕೆ.ಎ/5337/2018 – ಎನ್.ಡಿ.ವನಮಾಲ ವಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ

ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದ್ದು, ಸಕ್ಷಮ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಅಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆ ರದ್ದು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರವನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸಬಹುದೆ? ಅಂತಹ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರ "ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ" ಎಂಬ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬರುವುದೇ? ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್[1] ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[2] ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ವಿಭಾಗ ಎಂಬುದು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿನ "ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ" ಎಂಬ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಯಾವಾಗ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ವಿನಾಯ್ತಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಜನೆಯು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಯಿದೆಯ ಮೂಲಕ ನಡೆದರೆ, ಅದನ್ನು ಮೇಲೆ ನೋಡಿದಂತೆ, ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 5 ರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ "ವರ್ಗಾವಣೆ" ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದರೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಮೂಲಕ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ತರಲಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು "ವರ್ಗಾವಣೆ" ಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 2 (ಡಿ) ಗೆ ಸಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇದು ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಡಿಕ್ರಿ ಅಥವಾ ಆದೇಶದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೊರಗಿಡುತ್ತದೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ. ಸೆಕ್ಷನ್ 5, ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ, ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 2 (ಡಿ) ನಿಂದ ಮೇಲ್ ಸವಾರಿ ಆಗಿದೆ.[3]

---

[1] ನಂಜುಂಡಪ್ಪ ವಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/1462/2019

[2] ಶುಬ್ ಕರಣ್ ಬಬ್ನಾ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2009 ಎಸ್.ಸಿ 2863

[3] ಚೌದರಿ ವಿ. ಗೌಂಡಪ್ಪ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1997 ಎಸ್.ಸಿ 998

ವಿಭಜನೆಯು 'ವರ್ಗಾವಣೆ' ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾರಣ, ಯಾವುದೇ ಮಾರಾಟ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಒಳಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹಿಂದಿನ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಇದೆ. ವಿಭಜನೆಯು ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ರಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಯು ಆಸ್ತಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಅದು ತನ್ನದೇ ಆದದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಲು ಮಾತ್ರ ಶಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಅವನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಯಾರೂ ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹಿಂದಿನ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಯಾವುದೇ ಮಾರಾಟ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಒಳಗೊಂಡಿಲ್ಲ, ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಪ್ರದಾನ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ...... ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ "ವಿಭಾಗಾ", ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ "ಭಾಗಾ" ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ "ವಿಭಜನೆ" (ಪಾರ್ಟೀಷನ್) ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಗಳಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿತರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯ ಜಂಟಿ ಅನುಭವವನ್ನು ಹಲವಾರು ಅನುಭವಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವಿನ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಇರಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಎರಡೂ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಭಜನೆಯು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ, ಹಿಂದಿನ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಭಜನೆಯ ಮೊದಲು, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಆನಂದಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆಯ ನಂತರ, ಅವರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಲವಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ

ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷವು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವಿಭಜನೆಯು ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ರಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಭಜನೆಯ ಪಾರ್ಟಿಯ ಆಸ್ತಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಲು ಮಾತ್ರ ಶಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 5 ಆಸ್ತಿಯ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಮಾಲೀಕತ್ವವಿಲ್ಲದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಕೊಡುವುದು. ಒಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಅವನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಯಾರೂ ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ..... ಆದ್ದರಿಂದ, ವಿಭಜನೆಯು ವರ್ಗಾವಣೆಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ದೇಹವು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಗೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವಿಭಜನಾ ಪತ್ರವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಪ್ರತಿ ಪಾರ್ಟಿಯೂ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆಯ ಪತ್ರದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಲ್ಲ.[1]

ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾದ ದಾಖಲೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಎತ್ತಿದ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಅವರು ಸಹ–ಮಾಲೀಕರಾಗಿರಲು ಬಯಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ

---

[1] ಅರಳಪ್ಪ ವಿ. ಜಗನ್ನಾಥ್ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/8437/2006

ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಅದು ವಿಭಜನೆಯ ಉಪಕರಣದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಳಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.[1]

ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಜನೆಯು ಆಸ್ತಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪಾರ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರಬಹುದು. ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಹೆಣ್ಣು, ವಯಸ್ಕರರು ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರಿಗೆ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಾಲು ಇಲ್ಲ. ಗಂಡ ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ಸ್ವಯಂ-ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿದ ನಂತರ ಗಂಡ ಅಥವಾ ತಂದೆಯ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಪಾಲು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಂದು ವಿಭಜನೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಕುಟುಂಬವು ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿಯಾಗಿರುವವರೆಗೆ, ಹೆಂಡತಿ ಅಥವಾ ಮಗಳ ಪರವಾಗಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೂಲಕ ವಿಭಾಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.[2]

ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನತೆ

ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[3] – ವಿಭಾಗ, ಸ್ವಾಧೀನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ವಿವರ ನೀಡುತ್ತದೆ, "ಮಿತಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಆ ಕುಟುಂಬದ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯನೂ, ಅವಿಭಜಿತವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಿಷ್ಟು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಊಹಿಸಲಾಗದು. ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಭಜನೆಯು ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಷೇರುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ವಿಂಗಡಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯ (ಮೀಟ್ಸ್

---

[1] ವೆಂಕಟಪ್ಪ ನಾಯ್ಡು ವಿ. ಮುಸಲ್ ನಾಯ್ಡು – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1934 ಮದ್ರಾಸ್ 204

[2] ಹಿರಾಜಿ ತೋಳಾಜಿ ಬಾಗವಾನ್ ವಿ ಶಕುಂತಳ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1990 ಎಸ್.ಸಿ 619

[3] ಗಿರಿಜಾ ನಂದಿನಿ ವಿರುದ್ಧ ಬಿಜೇಂದ್ರ ನಾರಾಯನ್ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1967 ಎಸ್.ಸಿ 1124,

ಅಂಡ್ ಬೌಂಡ್ಸ್) ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯ ನಿಜವಾದ ವಿಭಾಗವು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಭಾಗಾಂಶಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ ನಂತರ, ಪಕ್ಷಗಳ ನಡುವಿನ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ವಿಭಜನೆಯು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ನಂತರ ಆ ಪಕ್ಷಗಳು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಂಗಡಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯ ಮೂಲಕ ವಿಭಜಿಸಲು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಒಟ್ಟಾಗಿ ವಾಸಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಆನಂದಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸ್ವಾಧೀನತೆಯ ವಿಧಾನವು ಮಾತ್ರ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಆಸ್ತಿಯ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿ ಇಲ್ಲ. ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಒಂದು ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮುಖೇನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು, ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರಿಗೆ ವಿಂಗಡಿಸಲು, ಅಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಬೇಡಿಕೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ನಡವಳಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ವಿವಾದವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಭಜಿಸಲು ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಧರ್ಬಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನು ತನ್ನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ಬೇರ್ಪಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಊಹೆಯಿಲ್ಲ: ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವಿನ ಬೇರ್ಪಡಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯು, ಎಲ್ಲಾ ಅನುಸರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ವಿಭಿನ್ನ ಶಾಖೆಗಳ ನಡುವೆ ಬೇರ್ಪಡಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಶಾಖೆಗಳ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವಿನ ಬೇರ್ಪಡಿಕೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಲ್ಲದ ಉದ್ದೇಶದ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವಿಕೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವಿಭಜನೆಯು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಿಭಜನೆಯ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು, ಛೇದಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಬಾಗಾಂಶಗಳ ಕೇವಲ ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆಯು ವಿಭಜನೆಯಿಂದಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ".

ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಸಹ–ಭೂಮಿದಾರನಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್, ಸಹ–ಭೂಮಿದಾರನು ಬೇರೆ ಸಹ–ಭೂಮಿದಾರರ ಮೇಲೆ ವಿಭಾಗ ದಾವೆಯನ್ನು ಹಾಕಲು ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನೇ ನಿಗದಿ ಮಾಡದೇ ಇರುವಾಗ ಬೇರೆ ಸಹ–ಭೂಮಿದಾರರು ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು 12 ವರ್ಷ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಸ್ವಾಧೀನದಿಂದ ಪಡೆಯುವುದು ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ವಿಭಾಗ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಸ್ವಾಧೀನದ ತಕರಾರು ಊರ್ಜಿತವಲ್ಲ.[1]

ದೀರ್ಘ ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಅದು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಹ–ಪಾಲುದಾರನು ಭೂಮಿಯ ಬಾಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹೊರಹಾಕಿದಂತೆ ಅಲ್ಲ ಧೀರ್ಘಕಾಲದ ಭೋಗದಾರಿಕೆಯ (ಪ್ರಿಸ್ಕ್ರಿಪ್ಷನ್) ಮೂಲಕ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರೂ, ಇತರ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರ ರಚನಾತ್ಮಕ ಟ್ರಸ್ಟಿ ಆಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅಥವಾ ಅವನ ಪೂರ್ವಜರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟೀಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.[2]

ಸಹ–ಮಾಲೀಕರೊಬ್ಬರ ಏಕಪಕ್ಷೀಯ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅಥವಾ ಬಾಡಿಗೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿಭಜಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಎಲ್ಲಾ ಸಹ–

---

[1] ವಿಧ್ಯಾದೇವಿ ವಿ. ಪ್ರೇಮ್ ಪ್ರಕಾಶ್ – 1995 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 496

[2] ಮೊಹಮದ್ ಆಲಿ ವಿ. ಜಗದೀಶ್ ಕಲಿತ – 2004 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 271

ಮಾಲೀಕರು ಅಥವಾ ಸಹ–ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟವರು ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳಿಂದ ವಿಭಜಿಸಿ ಮತ್ತು ಆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ, ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಷೇರುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ವಿಭಾಗಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಭಾಗದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ಭಾಗವನ್ನು, ಅದರ ಗೇಣಿದಾರನನ್ನು, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಾಲೀಕ / ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟವನಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಬಹುದು. ಸೆಕ್ಷನ್ 109 ರಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜಂಟಿ ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟವರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜಂಟಿ ಮಾಲೀಕರು ಅಥವಾ ಸಹ–ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟವರು ತಮ್ಮ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ವಿಭಜಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಗೇಣಿದಾರನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟವರಿಂದ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅವರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ವಿಭಜಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬುದು ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟವರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕಾಗಿದ್ದು, ಗೇಣಿದಾರರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟವರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಲವಾರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಹ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟವರ ಇಡೀ ದೇಹದ ಪರವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಎಂದು ಅರಿತಿರುವವರು, ಅವರು ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಮಾಲೀಕರಿಂದ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಜನೆಗೆ. ಹೇಗಾದರೂ, ವಿಭಜನೆಯು ಉತ್ತಮ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಾಡಿಗೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಾನೂನುಗಳ ಕಠಿಣತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಒಂದು ಮೋಸದ

ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಇದು ಬಾಡಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇದು ಸಂಬಂಧಿತ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬಾಡಿಗೆದಾರರನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವಿಕೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.[1]

ಸಹ-ಷೇರುದಾರರು ಜಮೀನಿನ ಬಾಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದಿರುವುದು ಉಚ್ಚಾಟನೆಗೆ ಸಮನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇತರ ಸಹ-ಪಾಲುದಾರರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದ ಸ್ವಾಧೀನದ ಮೂಲಕ ಮಾಲೀಕತ್ವ ನೀಡಲಾಗದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ವಾದಿಯ ಸಹ-ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದು, ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ರಚನಾತ್ಮಕ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವಾದಿಗಳ ಹಕ್ಕನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.[2]

ವಿಭಾಗದ ಅಂತ್ಯ ಯಾವಾಗ

ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಉಲ್ಲೇಕಿತ ಅಂಶದಂತೆ "ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ವಿಭಜನೆಯು ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳು, ಅಂದರೆ, ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೂಲಕ, ವಿಭಾಗದ ನೋಂದಾಯಿತ ಸಲಕರಣೆ, ಪಕ್ಷಗಳು ಮೌಖಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ಮೂಲಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದಾಗ, ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಬಾಗಾಂಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು

---

[1] ಚೌದರಿ ವಿ. ಗೌಂಡಪ್ಪ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1997 ಎಸ್.ಸಿ 998

[2] ಕರಾಬ್ಲೈ ವಿ. ಸಯೀದ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1981 ಎಸ್.ಸಿ 77

ನಂತರದಲ್ಲಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ವಿಂಗಡನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯಿಂದ ನಿಗದಿಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಜಾರಿಯಾಗುವ ತನಕ ಮತ್ತು ಬಾಗಾಂಶದ ಹಂಚಿಕೆಯಾದವರು ಆಯಾ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ, ವಿಭಾಗವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ."[1]

ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[2] – ವಿಭಾಗದ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದೆ "'ವಿಭಜನೆ' ಎಂದರೆ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರು / ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ನಡುವೆ ಪೂರ್ವ–ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮರು ವಿತರಣೆ ಅಥವಾ ಸರಿಹೊಂದಿಸುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ, ಇದು ಭೂಮಿ ಅಥವಾ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಇತರೆ ಆಸ್ತಿಗಳ ವಿಭಜನೆಯಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ಥಳಗಳು ಅಥವಾ ಭಾಗಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಗಸ್ತರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ ಜಂಟಿ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಯಾ ಬಾಗಾಂಶಗಳು ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಸ್ತಿಯ ಭಾಗವು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಅಥವಾ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದಿರದ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷಕಾರನಾಗಿರಬಾರದು. 'ಹಂಚಿಕೆಯ ಬಾಗಾಂಶ' ಎಂಬುದು 'ವಿಭಜನೆಯ' ಜಾತಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರು ಬೇರ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಇದು ಒಂದು ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಪಾಲುಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆಯು ಹಲವಾರು ಸಹ–ಮಾಲೀಕರು / ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಒಂದು ವಿಭಾಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಇತರರು ಜಂಟಿಯಾಗಿ

---

[1] ಪ್ರೇಮಾ ವಿರುದ್ಧ ನಂಜೇಗೌಡ 2011 (6) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ. 462

[2] ಶುಬ್ ಕರಣ್ ಬಬ್ಬಾ ವಿ. ಸೀತಾ ಸರನ್ ಬುಬ್ಬಾ ಎ.ಐ.ಆರ್ 2009 ಎಸ್.ಸಿ 2863

ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಉಳಿದಿರುವ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಮಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯಿಂದ ವಿಂಗಡಿಸದೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಾಲ್ಕು ಆಸ್ತಿಗಳು ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ವಿಂಗಡನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯಿಂದ ವಿಭಜನೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನು ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಬಯಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಮೂವರು ಸಹೋದರರು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನ ಪಾಲನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ. ಹಂಚಿಕೆ ಅಥವಾ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ದಾವ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವಾದಿಯ ಪಾಲು ಘೋಷಣೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ವಿಂಗಡನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸುತ್ತದೆ."

"ಹಂಚಿಕೆ ಅಥವಾ ಹಂಚಿಕೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ದಾವ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾದಿಯ ಪಾಲು ಘೋಷಣೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ವಿಂಗಡನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಮೂರು ವಿವಾದಾಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ:

(1) ಬಾಗ ಪಡೆಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದಾವ ಆಸ್ತಿ / ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಅಥವಾ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ;

(2) ಅವರು ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹತೋಟಿಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆಯಾದಲ್ಲಿ; ಮತ್ತು

(3) ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಆಸ್ತಿ / ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕು?"

ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆ ಅಥವಾ ಪಾಲನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಾದಿಯು ದಾವ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಮತ್ತು ಅವರು ವಿಭಾಗ

ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಾಧೀನತೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳ ಬಗೆಗಿನ ತೀರ್ಮಾನವು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕಾರ್ಯದ ಕಸರತ್ತು ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆರ್ಡರ್ (ಆದೇಶ) 20 ರೂಲ್ (ನಿಯಮ) 18 (1) ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ 1908 (ಸಿ.ಪಿ.ಸಿ – ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡ್)) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ಡಿಕ್ರೀ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಮೊದಲ ಹಂತದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಆದೇಶ 20 ನಿಯಮ 18 (2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ "ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಭೌತಿಕ ತಪಾಸಣೆ, ಅಳತೆಗಳು, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಕ್ರಮಪಲ್ಲಟನೆಗಳು / ಸಂಯೋಜನೆಗಳು / ವಿಭಜನೆಯ ಪರ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಹಾಯಕವಾದ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವಿಂಗಡನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯಿಂದ ಪರಿಣಾಮದ ವಿಭಾಗವನ್ನು ನಿಯಮ 18 (1) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಲಂ 54 ರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 54 ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ 1908 ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 1998 ರವರೆಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಜಮೀನಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ಮಾತ್ರ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಬರೆಯಲು ಕಲೆಕ್ಟರ್ (ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ) ಅಥವ ಅವರಿಂದ ನಿಯೋಜಿತ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಅಧೀನ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಂತಹ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲು 1998 ರಲ್ಲಿ ಈ ಕಲಂ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಅಂತಹ ವ್ಯವಸಾಯ ಜಮೀನನ್ನು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯ ಕಾನೂನಿನ ರೀತ್ಯ ವಿಭಾಗ ಮಾಡುವಂತೆ, ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದರೆ ತಹಶೀಲ್ದಾರ್ಗಿಂತ ಕಮ್ಮಿಯಲ್ಲದ ಕಂದಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅಥವ

ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಇತರೆಯವರನ್ನು ನಿಯೋಜಿತರನ್ನಾಗಿ (ಕೋರ್ಟ್ ಕಮೀಷನರ್) ನೇಮಿಸ ಬಹುದಾಗಿದ್ದು ಅಂತಹವರಿಂದ ವರದಿ ಪಡೆದೆ ಕೋರ್ಟ್ ವಿಭಾಗ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಇರುತ್ತದೆ. ಸದರಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ 01–02–2001 ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ.

ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಾದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೋರ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆ ಹೊರತು ಕೋರ್ಟ್ ಕಮೀಷನರ್ ಆಗಲಿ ಕಂದಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಲಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವು ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ ಆ ಕುಟುಂಬದ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರು ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಅಂತಹ ಪುನರ್ಮಿಲನವು ಬಹಳ ಅಪರೂಪದ ಘಟನೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದಾಗಲು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಒಪ್ಪಂದವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಪುನರ್ಮಿಲನ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಒಂದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾದ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಡವಳಿಕೆಯು ಅಂತಹ ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗದ ಪಾತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು, ಪುನರ್ಮಿಲನದ ಒಪ್ಪಂದವು ಅದರಿಂದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಪುನರ್ಮಿಲನ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಂಟಿ ಅನುಭವದೊಂದಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವ ಪುನರ್ಮಿಲನ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪಷ್ಟ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಪುನರ್ಮಿಲನದ ಮನವಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು

---

[1] ಸಂಗಾ ರೆಡ್ಡಿ ವಿರುದ್ಧ ಬಸಮ್ಮ – 2004 (5) ಕೆ.ಎ.ಆರ್ ಎಲ್.ಜೆ 297

ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಪಾರ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ರುಜುವಾತು ಹೊರೆಯು ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಲಾಯಿತು.[1]

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಭಾಗವಿರಬೇಕು. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಅಂತಹ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳಿಂದ ಭಾಗಿಸಬೇಕು. ವಿಭಜನೆಯು ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಆಗಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿಗಳಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲಾ. ವಿಭಜನೆಗೆ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸ್ಫಟಿಕೀಕರಿಸದ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಎರಡನೆಯ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದು, ಹಿಂದಿನ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸದಿರಲು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆಸ್ತಿಗಳು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಇದ್ದರೆ, ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಈ ಪ್ರಕರಣದಂತೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಅದು ಅಡ್ಡ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಿಲ್ಲ. .... ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ ಆಸ್ತಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಅದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದಿದೆ ಮತ್ತು

---

[1] ಭಗವಾನ್ ವಿ. ರಿಯೋತೀದೇವಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1962 ಎಸ್.ಸಿ 287

ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ... .. ಹೇಳಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವು ಏನಾದರೂ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳಿಲ್ಲ.[1]

ನೇಮಕಾತಿಯ ನಂತರ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ರವರು ವರ್ಗಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಕೇವಲ ವಾದಿ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇತರ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ವಾದಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯನಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಬೇರ್ಪಡಿಕೆ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮೊದಲಿನ ವಿಭಜನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬವು ಸಾಕಷ್ಟು ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ ಪಡೆದಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ನಿಧಿಯಿಂದ ಖರೀದಿಸಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಕೆಳಗಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿವೆ.[2]

ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ನಡುವಿನ ಒಪ್ಪಂದವು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ ಪಟ್ಟಿದೆ, ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದ, ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ

---

[1] ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಬಸವರಾಜು ಗುಡ್ಡಪ್ಪ ಪ್ರಕರಣ – 31–07–2012 ತೀರ್ಪು (ಡಿ.ಬಿ)

[2] ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಶಿವಪುತ್ರ ಪ್ರಕರಣ – 05–07–2012 ತೀರ್ಪು

ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುವ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾದ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ನಂತರ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ ನಂತರ, ತಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಹೊಂದಲು ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅಪ್ರಸ್ತುತಗೊಳಿಸಲಾಗದು. ಆದರೆ ಜಂಟಿ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು, ಸದಸ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಉದ್ದೇಶದ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಕೇವಲ ನೆಪ ಅಥವಾ ಮೋಸವಾಗಿದ್ದರೆ, ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಒಂದು ವಿಭಾಗ ನಡೆಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬದ ಒಂದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸದಸ್ಯರು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಆ ಉದ್ದೇಶವು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ವಿಷಯದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಪಾರ್ಟಿಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಾಸಿಸಲು ಅಥವಾ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಅಥವಾ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು ಎಂಬ ಅಂಶವು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದ ಬಲವಾದ ಬೆಂಬಲಿತ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ನಿರ್ಣಾಯಕವಲ್ಲ. ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆಯು ಸಂಭವಿಸಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು

---

[1] ಮುದಿಗೌಡ ವಿ. ರಾಮ ಚಂದ್ರ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1969 ಎಸ್.ಸಿ 1076

ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಅಂಶವೆಂದರೆ ತುಲಾನಾತ್ಮಕವಾದ ಪಾಲನ್ನು ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಪಾರ್ಟಿಯು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ. ಒಂದು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಆಂತರಿಕ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗಬಾರದು, ಆ ಮೂಲಕ ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವು ರೀತಿಯ ಸಡಿಲವಾದ ವಿಭಾಗಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು, ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶ, ಷೇರುಗಳ ವಿಂಗಡಣೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಭೌತಿಕ ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಆ ಪಾಲನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಈ ಅಂಶಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯೇ ವಿಭಜನೆಯು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.[1]

ವಿಭಜನೆಯ ನಿಜವಾದ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ಸಹ-ಪಾರ್ಸೆನರ್ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತನ್ನ ಅವಿಭಜಿತ ಹಕ್ಕಿನ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. "ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಆಧಾರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ ಹೇಳಿದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೂ ವಿಭಜನೆ ನಡೆಯುವವರೆಗೆ ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ, ವಿಭಜನೆ ಎಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಆ ಜಂಟಿ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು

[1] ನಾಗರಾಜ ಶೆಟ್ಟಿ ವಿ. ಕೃಷ್ಣ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/0312/1995

ವಿಭಾಗದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾಲೀಕತ್ವಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ.[1]

ವಿಭಾಗ ಕಾಯ್ದೆ 1893

ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಾಗುವ ಮುನ್ನ ವಿಂಗಡನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಧಿಯಿಂದ ಭಾಗ ಆಗುವವರೆಗೆ ವಿಭಾಗ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು, ಆದರೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ನಂತರ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಲಾಗದಿದ್ದಾಗ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಫಲ ಹಂಚುವ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರಾರಂಬವಾಯಿತು. ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ವಿಭಾಗ ದಾವೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಾಗವು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಆದಾಗ, ಅಂತಹ ದಾವೆಯಲ್ಲಿನ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ 50% ಭಾಗವುಳ್ಳ ಬಾಗಸ್ತರು ಒಬ್ಬರಾಗಲಿ/ ಎಲ್ಲರಾಗಲೀ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಿ ಬಂದಂತ ಫಲವನ್ನು ಡಿಕ್ರಿಯಂತೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಲು ಆದೇಶಿಸಬಹುದು. (ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲದಲ್ಲಿ moiety ಎಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ 50% ಭಾಗಾಂಶ ಅಂತ). ಆ ನಂತರ ಬಾಗಸ್ತರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ತಾನು ಖರೀದಿಸುವುದಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಕಲಂ 3(1) ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ಖರೀದಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೋರಿದರೆ, ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನಿಗದಿ ಗೊಳಿಸಿ ಅಂತಿಷ್ಟು ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಬಹುದು. ಇಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪಾವತಿಸುವವನಿಗೆ ನೀಡಬಹುದು. ಕಲಂ 7 ರಲ್ಲಿನ ಆ ಕಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಮಾರಾಟಮಾಡುವ ಪ್ರಮೇಯ ಬಂದರೆ

---

[1] ಸರಿನ್ ವಿ. ಅಜಿತ್ ಕುಮಾರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1966 ಎಸ್.ಸಿ 432

ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿನ ಹರಾಜು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು, ಆದೇಶ 21 ನಿಯಮ 84 ರಂತೆ ಹರಾಜು ಕೂಗಿ ಸಫಲನಾದವನು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಮೊತ್ತದ ಶೇಖಡ 25% ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೆ ಮರು ಹರಾಜು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯುವುದು. ಕಲಂ 4 ರಲ್ಲಿ ವಾಸದ ಮನೆಯನ್ನು ಬಾಗಸ್ತರೊಬ್ಬರು ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಮನೆಯನ್ನು ಬಾಗಸ್ತರು ಖರೀದಿದಾರನಿಂದ ಅಂತಹ ಮಾರಾಟಗಾರನ ಬಾಗಾಂಶದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ನೀಡಿ ಖರೀದಿಸಬಹುದು.

ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೋರ್ಟ್ ಒಂದಕ್ಕಿನ್ನ ಹೆಚ್ಚು ಬಾರಿ ಬರೆಯಲು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಬಂದವಿರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಕಲಂ 54 ರಲ್ಲಿ ಅಥವ ಆದೇಶ 26 ನಿಯಮ 13 ರಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಆದೇಶವನ್ನು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್ ಬರೆಯಬಹುದಾಗಿದ್ದು, ಅಂತಹ ಆದೇಶ ಬರೆಯುವಂತೆ ಕೋರಲು ಆದೇಶ 20 ನಿಯಮ 18 ರಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಇದನ್ನು ಆಂಗ್ಲದಲ್ಲಿ ಫೈನಲ್ ಡಿಕ್ರಿ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, (ಎಫ್.ಡಿ.ಪಿ – ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ವಿಚಾರಣೆಗಳು)[2]

ವಿಭಜನೆ ಮತ್ತು ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಗುಜರಾತ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್[3] ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದೆ, "ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗದು. ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಜಂಟಿತ್ವ ಹಿಡುವಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಜಂಟಿ

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1967 ಎಸ್.ಸಿ 1470 ಫೂಲ್ ಚಂದ್ ವಿರುದ್ದ ಗೋಪಾಲ್ ಲಾಲ್

[2] ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2008 ಕರ್ನಾಟಕ 13 – ರುಕ್ಮಿಣಿ ವಿರುದ್ದ ಉದಯ್ ಕುಮಾರ್.

[3] ಗೌರಿಭಾಯ್ ಸೊಮಾಭಾಯ್ ಅಮಿನ್ ವಿ. ಗುಜರಾತ್ ರಾಜ್ಯ (1995) 1 ಜಿ.ಎಲ್.ಆರ್ 624

ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತೆ ಮತ್ತು ಭಾಗಾಂಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಜನೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ತತ್ವಗಳು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಗಳ ಜಂಟಿತ್ವವನ್ನು ಮುರಿಯುವಾಗ, ಜಂಟಿ ಹೊಂದಿರುವವರ ಭಾಗಾಂಶಗಳು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ನಿಕರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜಂಟಿದಾರರಾಗಿರದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಪಾಲನ್ನು ಮೀಸಲಿಡಬಹುದು."

ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್[1] ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾನೂನು ದೃಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನವಾಗಿದೆ. "ಒಂದು ವಿಭಾಗವು ಕೇವಲ ಸಂಸಾರಿಕ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗಬಾರದು, ಇದರಲ್ಲಿ (ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ) ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಧದ ಸಡಿಲವಾದ ವಿಭಾಗಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು, ಕಾನೂನಿನಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯ ಅಂಶಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಅಂದರೆ ವಿಭಾಗಿಸಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಉದ್ದೇಶ, ಭಾಗಾಂಶಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಭೌತಿಕ ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಅಥವಾ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವ ಅಥವಾ ಆ ಪಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ. ಇದು ಕೇವಲ ಈ ಅಂಶಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ, ವಿಭಜನೆಯು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು."

ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

[1] ನಾಗರಾಜ ಶೆಟ್ಟಿ ವಿರುದ್ದ ಕೃಷ್ಣ ಐ.ಎಲ್.ಆರ್. 1996 ಕರ್ನಾಟಕ 1156,

1. ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು.

2. ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಯಿಲ್ಲ, ನೋಂದಣಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲ.

3. ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಬರವಣಿಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಿರುವುದಾದರೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಸ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು, ಒಡೆತನ ಅಥವಾ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು, ಘೋಷಿಸಲು, ನಿಯೋಜಿಸಲು, ಮಿತಿಗೊಳಿಸಲು ಅಥವಾ ಹೊರಹಾಕಲು ಅದು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆಯಾದರೆ, ಇದು ಭಾರತೀಯ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಶುಲ್ಕದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ನೋಂದಣಿ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು.

4. ಪದಗಳನ್ನು ದಾಖಲೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅದರ ಬರವಣಿಗೆಯ ನುಡಿಗಟ್ಟಿನ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾದ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.

5. ಆದರೆ, ಒಂದು ನೆನಪಿನ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಾಖಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮನೋಭಾವವಿಲ್ಲದ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಸಲುವಾಗಿದ್ದರೆ, ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದವು ಎಂಬುದರ ದಾಖಲೆಯಂತೆ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನೋಂದಾವಣೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

6. ಆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಅವರು ಬರೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ಪುರಾವೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ದಾಖಲೆಯಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಎಲ್ಲಿಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಆಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅಂತಹ ದಾಖಲೆ ನೊಂದಾವಣಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ

ಪಕ್ಷಕಾರರು ಯಾವ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರ ಬಹುದೆಂದು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ದಾಖಲೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

7. ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಸ್ಟಾಂಪನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು, ಆದರೆ ಅದು ನೋಂದಾಯಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ (ಸಹಕಾರಿ/ ಮೇಲಾಧಾರ/ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ) ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

8. ಉದ್ದೇಶವು ಒಂದು ಮೇಲಾಧಾರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕರಣದ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಎಂದು ಹೇಳಲಾದ ದಾಖಲೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಇದು ಮೇಲಾಧಾರ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

9. ಸ್ಟ್ಯಾಂಪ್ ಮಾಡದ ಮತ್ತು ನೋಂದಾಯಿಸದ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಭಾರತೀಯ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪ್ ಕಾಯ್ದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ –35 ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಂದಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[1]

10. ವಹಿವಾಟು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿ ವಿವಾದಿತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಕ್ಷಕಾರರ ನಡುವೆ ಸರಿಹೊಂದಿಸುವ ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು, ವ್ಯವಹಾರದ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಬಂದದಲ್ಲಿ ಇಡಬಹುದಾಗುವುದಕ್ಕೆ, ಅದು ಪ್ರಕರಣದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿವೇಕಯುತ ಮತ್ತು ಸಮಂಜಸವಾದ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿರಬೇಕು.[2]

---

[1] ರೋಷನ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿಲ್ಲೇ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1988 ಎಸ್.ಸಿ 881 (1 ರಿಂದ 9)

[2] ಘೂಲ್ ಕೌರ್ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರೇಮ್ ಕೌರ್ ಎ.ಐ.ಆರ್. 1952 ಎಸ್.ಸಿ 207

11. ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಅಂತಹ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ/ ಒಪ್ಪಂದ ನಿರ್ಬಂದಿಸುವ ಕರಾರು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.[1]

12. ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ / ಒಪ್ಪಂದದ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಫಲಿತಾಂಶ ನೀಡುತ್ತವೆ, ವಿಶಾಲ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಭವಿಷ್ಯದ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿರುವ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡಬಾರದು, ರಾಮಗೌಡ ಅಣ್ಣಾಗೌಡ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪಕ್ಷಕಾರರಲ್ಲಿ ಆದ ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿ ವಿವಾದ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಆತನ ವಿದವೆ, ಒಬ್ಬರು ಆಕೆಯ ಸಹೋದರ, ಒಬ್ಬರು ಆಕೆಯ ಅಳಿಯ. ನಂತರದ ಇಬ್ಬರು ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವರಸ್ಸುದಾರರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಆಕೆಯೊಡನೆ ಇರುವ ಅವರ ಸಂಬಂದವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ವಿವಾದ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಒಪ್ಪಂದ ಅಂತ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದು ಅಂತಹ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸೌಹಾರ್ದತೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅಂತಹ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಪರಸ್ಪರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗದು.[2]

13. ನೊಂದಾಯಿತವಲ್ಲದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪತ್ರ / ವಿಭಾಗ ಪತ್ರ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ ವಿಚಾರಣೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಕರಾರು ಸಲ್ಲಿಸಿಯೂ ಅಥವ ಸಲ್ಲಿಸದೆಯೇ ಗುರುತಿಸಿ ನಂಬರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನೊಂದಣಿ ಆಗಬೇಕಾದ ದಾಖಲೆ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ

---

[1] ಆರ್ಯಮೂರ್ತಿ ವಿರುದ್ಧ ಸುಬ್ಬರಾಯಶೆಟ್ಟಿ (1972) 4 ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 1

[2] ರಾಮ್ ಚರಣ ದಾಸ್ ವಿ. ಗಿರಿಜಾನಂದಿನಿ ದೇವಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1966 ಎಸ್.ಸಿ 323

ಬೇಕಾದರೂ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಅಂತಹ ದಾಖಲೆ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಕರಾರು ತೆಗೆಯಬಹುದು.[1]

14. ಈ ಒಪ್ಪಂದ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ವಂಚನೆ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಅಥವಾ ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬಾರದು; ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಪಕ್ಷಕಾರರಾಗಿರುವ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಹಿಂದೆ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವ, ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವನೀಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಹ ಪಕ್ಷಕಾರರಲ್ಲಿನ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಪಕ್ಷಕಾರ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಸಾದಿಸುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಏಕಮಾತ್ರ ಮಾಲೀಕ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಹಿಂದಿನ ಪೂರ್ವ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಊಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ;[2]

15. ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಕಲಂ 14 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಆಸ್ತಿ ಆಕೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಒಂದು ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ "ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಗೆ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಆಕೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಕಲಂ 14(2) ರಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಿರುತ್ತದೆ."[3]

---

[1] ರಾಮಚಂದ್ರ ವಿ. ಕುಮಾರ್ ಸೌಕಾರ್ಯಾ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2017 ಕರ್ನಾಟಕ 2555.

[2] ಕಾಲೆ ಮತ್ತು ಇತರರು ವಿರುದ್ಧ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ – (1976) 3 ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 119

[3] ಕೊತ್ತಿ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ್ ವಿರುದ್ಧ ಗಲ್ಲಾ ಸೀಥಯ್ಯ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1987 ಎಸ್.ಸಿ 353

16. ಕೌಟುಂಬಿಕಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಮ ಭಾಗ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆರೋಪದೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

17. ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ರಚಿಸಿದರೆ, ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಭಾಗ 14 (2) ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ರಾಜಿ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳೆಗೆ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಹಕ್ಕು ನೀಡಿದರೆ, ವಿಭಾಗ 14 (2) ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿಭಾಗ 14 (1) ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ರಾಜಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಮೊದಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತು ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ನಂತರದ ನಂತರ, ಒಂದು ಜೀವಿತಾವಧಿಯ ಆಸ್ತಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಅದು ಮಹಿಳೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದುದ್ದಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ವಿಭಾಗ 14 (2) ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.[2]

18. ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, (ಅದು ವಿಭಾಗವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪತ್ರವಿರಬಹುದು), ಅದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನೊಂದಾವಣಿ ಆಗಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.[3]

19. ನೊಂದಾವಣಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ 17 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತು ಮೇಲಿನ ಮೌಲ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು, ಮಾಲೀಕತ್ವ ಅಥವಾ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲು, ಘೋಷಿಸಲು, ನಿಯೋಜಿಸಲು, ಮಿತಿಗೊಳಿಸಲು ಅಥವಾ ಹೊರತೆಗೆಯಲು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೋಂದಣಿ ಕಾಯ್ದೆಯ

---

[1] ರಾಮ್ ಚರಣ್ ದಾಸ್ ವಿರುದ್ದ ನಂದಿನಿ ದೇವಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1966 ಎಸ್.ಸಿ 323

[2] ಮೊನಕ ಶಿಂಧೆ ವಿರುದ್ದ ಮಾರುತಿ ಶಿಂಧೆ –ಮನು/ ಕೆ.ಎ.ಆರ್/ 2552/ 2017

[3] ಯಲ್ಲಾಪು ಉಮಾ ಮಹೇಶ್ವರಿ ವಿ.ಬುದ್ದ ಜಗಧೀಶ್ವರರಾವ್ – ೨೦೧೫ (೧೬) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ ೭೮೭.

ಕಲಂ 49 ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಂ 17 ರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಕಾಯ್ದೆಯ ಯಾವುದೇ ನಿಬಂಧನೆಯು ಒಂದು ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸಲು ಅವಶ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ಕಡೆಗಾಣಿಸಿರುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯವಹಾರದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಪುರಾವೆಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೊಂದಾವಣಿ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 49 ರ ಪ್ರಕಾರ, ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಯು ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವಂತೆ ನೋಂದಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 91 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿ ಪಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯತ್ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಗೆ ತಗ್ಗಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಆದರೆ ನೋಂದಾಯಿಸದಿದ್ದರೂ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮುಗಿದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುವ ಪುರಾವೆಗಳ ಭಾಗವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡವಳಿಕೆಯು ದಾವ ಆಸ್ತಿ 1 ನೆಯ ಮತ್ತು 2 ರ ಮೇಲಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.[1]

ನಾಮಾಂಕಿತ ವಿಭಾಗ (ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್)

ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ರ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತಾಗ ಅದನ್ನು ಅವನ ಒಂದನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಂಚಿಕೆಯು ಅದರದ್ದೇ ಆದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯ ಹಂಚಿಕೆ ಕಲಂ

---

[1] ಸುಬ್ರಾಯ ಎಂ.ಎನ್. ವಿ. ವಿಟಲ ಎಂ.ಎನ್. – 2016 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 705

6 ರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸಕ್ತಿಯು ಆತನಿಗೆ ಒಂದನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸು ಪೈಕಿ ಮಹಿಳಾ ವಾರಸ್ಸು ಅಥವ ಅಂತಹ ಮಹಿಳಾ ವಾರಸ್ಸು ಮುಖೇನ ಬಾಗ ಕೋರುವ ಪುರುಷ ವಾರಸ್ಸು ಇದ್ದರೆ, ಆ ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯು ನೋಷನಲ್ ಪಾರ್ಟೀಷನ್ ಮುಖಾಂತರ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ, ಆ ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆತ ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಬಾಗ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆತನ 1ನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ/ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯ ನಿಯಮದಂತೆ ಆತನ ಹಿಸ್ಸೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿ ಇವರಿಗೆ ಪೋಷಣಾಂಶದ ಹಕ್ಕು ಇದೆಯೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಬಾಗಾಂಶ ಇದೆ ಎಂದಲ್ಲ.[1] ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಅಂತಹ ತಾಯಿಯ ಗಂಡ ವಿಲ್ ಬರೆಯದೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆತ ಸತ್ತ ದಿನದಲ್ಲಿ ನೋಷನಲ್ (ನಾಮಾಂಕಿತ) ವಿಭಾಗ ಎಂಬ ಕಾನೂನು ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಅಂದಿನ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸಹ-ಸಮಾನಾಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಆ ಗಂಡನ ಭಾಗಾಂಶದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಬಾಗವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ (ಆ ಹೆಂಡತಿಯ ಗಂಡ ಸತ್ತಾಗ) ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಿಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಬಾಗಮಾಡುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ನಿರ್ದಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಟ್ರೀಟೈಸ್ ಆಫ್ ಮುಲ್ಲಾ, ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ತತ್ವಗಳು, ಹದಿನೇಳನೇ ಆವೃತ್ತಿ, ಪುಟ 250 ಇದರಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ವಿವರಣೆ I ರಿಂದ

---

[1] ೧೯೯೮ (೪) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ ೩೦

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವಾಗ, ಕಲಿತ ಲೇಖಕನು "ವಿವರಣೆ I 'ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರ ಆಸಕ್ತಿ' ಎಂಬ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಂಯೋಜಿಸುತ್ತದೆ ಒಂದು ಕಲ್ಪನಾ ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ. ಈ ಕಲ್ಪನಾ ವಿಭಾಗವು ಆಸಕ್ತಿಯ ಅನುಕ್ರಮವನ್ನು ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಶಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ, ಅದು ಬದುಕುಳಿಯುವಿಕೆಯಿಂದ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿನ ಷೇರುಗಳ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಒಂದನೇ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಆಸಕ್ತಿ. ಸತ್ತ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಂತಹ ವಿಂಗಡಿಸುವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ, ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯ ಇತರ ಘಟನೆಗಳು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆದು ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಅಡ್ಡಿಯಾಗದೆ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು. ...... "ಕಲ್ಪನಾ ವಿಭಾಗದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅನಿವಾರ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳು ಈ ವಿಭಾಗದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಆಗಿರಬೇಕು, ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರ ಆಸಕ್ತಿಯ ಹಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಕೋಪರ್ಸೆನರಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಡ್ಡಿ ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಉಳಿದಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಹವರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ವಿಭಜನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಲಿತ ಲೇಖಕರ ಪ್ರಕಾರ, ಪುಟ 253 ರಲ್ಲಿ, ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಕೋಪರ್ಸೆನರ್‌ನ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸಕ್ತಿ "ವಿಧಿಸಲಾದ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ, ಅವನ ಮರಣದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಒಂದು ಕಲ್ಪನಾ ವಿಭಜನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಆ ಪಾಲಿನ ನಿರ್ಣಯವು ಅವನ ಮರಣದ ಮೊದಲು ಒಂದು ವಿಭಜನೆ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಂಟಿ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ

ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾದರೆ ಸಹವರ್ತಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಪಡೆಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರಬೇಕು. ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮಗಳು, ಆದ್ದರಿಂದ, ಕಲ್ಪನಾ ವಿಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು.[1]

ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಪುರುಷ ಹಿಂದೂ ಅವರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಕೋಪರ್ಸೆನರಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಊಹಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕಲ್ಪಿತ ವಿಭಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಊಹಿಸಲಾಗಿರುವ ತತ್ವವು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಭೌತಿಕ ವಿಭಜನೆ ನಡೆಯುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರತು ಸಹಭಾಗಿತ್ವ (ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ) ಮತ್ತು ಎಚ್‌ಯುಎಫ್‌ನ (ಹಿಂದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ) ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಭಜನೆಗೆ ಹಕ್ಕುದಾರರ ಕಾಲ್ಪನಿಕತೆಯು ಕೊಪಾರ್ಸೆನರಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರ ಪಾಲಿನ ಕಲ್ಪನೆಯ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೋಪರ್ಸೆನರಿಯ ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲ.[2]

ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅವಿಭಜಿತ ಪಾಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನೀಡದೆ, ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆಯ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್‌ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಆರಂಭಿಕ ಭಾಗವು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಆಸ್ತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವವರ ವಿಶೇಷ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ, ಅದು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಒಂದನೇ

---

[1] ಅನಾರ್ ದೇವಿ ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಿ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/4370/2006

[2] ಕಮೀಷನರ್ ವಿ. ಚಂದ್ರಸಿಂಹರಾವ್ – ಮಾಣು/ಜಿ.ಜೆ / 0085/1998 (ಡಿ.ಬಿ)

ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದಂತೆ ಮಹಿಳಾ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನ ಸಾವಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ನ ಆಸಕ್ತಿ, ಅವನ ಸಾವಿಗೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಒಂದು ಕಲ್ಪನಾ ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಮೂಲಕ. ಸೆಕ್ಷನ್ 6 ರ ಪ್ರೊವಿಸೊ, ಸತ್ತವನು, ಮಗಳು, ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಒಂದನೇ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.[1]

ವಿಭಾಗದ ಡಿಕ್ರಿ ನೊಂದಾಯಿಸಬೇಕೆ

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಅಂಶಗಳ ಚರ್ಚಿಸಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತನ್ನ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ[2] ಸದರಿ ವಿಚಾರದ ಕಾನೂನು ಅಂಶಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ನೀಡಿದೆ. (1). ರಾಜಿ ತೀರ್ಪು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿ ಉಂಟಾದರೆ, ರಾಜಿ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪ್ ಶುಲ್ಕ ಪಾವತಿ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಮತ್ತು ನೋಂದಣಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನನ್ನು ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧನವಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ನೋಂದಣಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಇದು ನೋಂದಣಿ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. (2). ರಾಜಿ ತೀರ್ಪು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹಕ್ಕು, ಮಾಲೀಕತ್ವ ಅಥವಾ ರೂ .100 / – ಮೌಲ್ಯ ಅಥವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ರಚಿಸುವುದಾದರೆ, ಡಿಕ್ರಿ ಅಥವಾ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ನೋಂದಣಿ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. (3) ತೀರ್ಪು ನೊಂದಣಿ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 17 ರ ಉಪ–ವಿಭಾಗದ (1) ನ

---

[1] ರಮೇಶ್ ವರ್ಮಾ ವಿ. ಲಜ್ಜೇಸ್ ಸಕ್ಸೇನ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/1549/2016

[2] ಭೂಪ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ರಾಮ್ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1996 ಎಸ್.ಸಿ 196

ಯಾವುದೇ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ತೀರ್ಪು ನೋಂದಣಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. (4) ತೀರ್ಪು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸದಿದ್ದರೆ, ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ರೂಪಿಸಿದ್ದರೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ನೊಂದಾವಣಿ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಲಾಗದು, ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾವೆ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ. (5) ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಆಸ್ತಿಯು ಡಿಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನೊಂದಣಿ ಅವಶ್ಯ.

ಸೆಕ್ಷನ್ 17 (2) (6) ನೊಂದಾವಣಿ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಎಲ್ಲಾ ಡಿಕ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಆದೇಶಗಳು, ಒಂದು ರಾಜಿ ತೀರ್ಪು ಸೇರಿದಂತೆ, ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೊರತು ದಾವೆಯಲಿಲ್ಲದ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಡಿಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಕಲಂ 17 (1) (ಬಿ) ಮತ್ತು (ಸಿ) ಯಿಂದ ಬಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ನೋಂದಣಿ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸೆಕ್ಷನ್ 17 (1) ನ ವಿಧಿಗಳು (ಎ), (ಡಿ) ಮತ್ತು (ಇ) ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿನಾಯಿತಿ ಅಥವಾ ಹೊರಗಿಡುವಿಕೆ ಇಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಆಸ್ತಿಯ ಉಡುಗೊರೆ, ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮೀರಿದ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಅಥವಾ ಕೋರ್ಟ್ನ ಆದೇಶ ಅಥವಾ ಅದರ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ತೀರ್ಪನ್ನು ರಚಿಸುವುದು, ಘೋಷಿಸುವುದು, ನಿಯೋಜಿಸುವುದು, ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸುವುದು ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ನೊಂದಾಯಿಸಲು ಅಗತ್ಯ."[1]

ಡಿಕ್ರಿ ನೊಂದಾಯಿಸುವಾಗ 11ಇ ಸ್ಕೆಚ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು 16–07–2012 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಸರ್ಕ್ಯೂಲರ್ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ, ಅದರಂತೆ

---

[1] ರಘುನಂದನ್ ಪ್ರಕರಣ – 2008 (13) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 102

ಕೋರ್ಟ್ ಡಿಕ್ರಿಯ ಸ್ಕೆಚ್ ಅನ್ವಯ ನೊಂದಾಯಿಸಲು ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ ಆದೇಶಿಸಿದೆ.[1] (ಬೀರಣ್ಣ ವಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ – 08–03–2013)

ನೊಂದಾವಣಿ ಆಗದೆ ಇರುವ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಕೆಲವಾರು ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಕಾನೂನು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದೆ. (1). ನೊಂದಾಯಿಸಬೇಕಾದ ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ನೊಂದಾಯಿಸದಿದ್ದರೆ ಕಲಂ 49 ನೊಂದಾವಣಿ ಕಾಯ್ದೆ ಕೆಳಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (2). ನೋಂದಾಯಿಸದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ನೋಂದಣಿ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 49 ರಲ್ಲಿನ ಷರತ್ತಿನಂತೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದು. (3) ಒಂದು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ವಹಿವಾಟು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿನ ಅಗತ್ಯ ನೋಂದಣಿಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ವಹಿವಾಟಿನಿಂದ ಭಾಗ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಬೇಕು. (4). ಒಂದು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ವಹಿವಾಟು ಒಂದು ನೋಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆಯಿಂದ, ಅಂದರೆ ವ್ಯವಹಾರ ರಚನೆ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೌಲ್ಯದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು, ಮಾಲೀಕತ್ವ ಅಥವಾ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದ ವ್ಯವಹಾರವಲ್ಲ. (5). ನೋಂದಣಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾತಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದರ ಯಾವುದೇ ನಿಬಂದಗಳನ್ನು ಪುರಾವೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದು ಮತ್ತು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಷರತ್ತುವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಬಳಸಲು ಅದು ಒಂದು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ.[2]

---

[1] https://indiankanoon.org/doc/66706064/

[2] ಕೆ.ಬಿ.ಸಾಹಾ ವಿ. ಡೆವಲಪ್ಮೆಂಟ್.. – 2008 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 564

ಹಿಂದಿನ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಪಾರೀಖಾತು ಕಾನೂನು ಬದ್ದವೇ (ನೋಂದಾಯಿತವಲ್ಲದ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರಗಳು)

ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಪಾರೀಖಾತು/ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರ ಇವುಗಳನ್ನು ಹಲವಾರು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ನೊಂದಾಯಿಸದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಶುಲ್ಕ ಕಟ್ಟದೇ ಕಾಲೀ ಪೇಪರ್ ನಲ್ಲಿ ಅಥವ ಕಡಿಮೆ ಮೌಲ್ಯದ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಪೇಪರ್ ನಲ್ಲಿ ಬರೆಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಬರೆದಿರುತ್ತೆ ಎನ್ನುವುದು ಅದರ ಕಾನೂನು ಬದ್ದತೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಅನುವಾಗುತ್ತದೆ. ಸದರಿ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರವರ ಹಿಸ್ಸೆ ಅವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಪತ್ರ ನೊಂದಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ನೊಂದಾಯಿತವಲ್ಲದ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸದರಿ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪಂಚರ ಸಮಕ್ಷಮ ನುಡಿದು ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ಬಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅಸ್ಪದವಿಲ್ಲದಂತೆ ಬರೆಸಿರುವ ಪತ್ರವು ಮಾತ್ರ ನೊಂದಣಿ ಮತ್ತು ಸ್ಟಾಂಪ್ ಶುಲ್ಕದಿಂದ ವಿನಾಯ್ತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲೀ, ಸಾಕ್ಷ್ಯ ದಾಖಲಾತಿ ಸೃಷ್ಠಿಸುವುದಾಗಲೀ, ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅದರ ನೊಂದಣಿ ಮತ್ತು ಸ್ಟಾಂಪ್ ಶುಲ್ಕ ಕಟ್ಟುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 35 ರ ಅನ್ವಯ ಅಂತಹ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಶುಲ್ಕ ಕಟ್ಟದಿರುವ ಮತ್ತು ನೊಂದಾಯಿತವಲ್ಲದ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪತ್ರಗಳು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಗಣಿತವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಕಾನೂನು ನಿರ್ದಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಮಾತೃ ಪುಲ್ಲಯ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ (ಎ.ಐ.ಆರ್ 1966 ಎಸ್.ಸಿ 1836) ಒಂದು ಕರಾರು ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಅದರಂತೆ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಆರ್ಜಿಸುವ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ಇಂತಿಷ್ಟು ಶೇರು ಪಡೆಯುವುದಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಕವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಸದರಿ ದಾಖಲೆ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಲಂ 17 ನೊಂದಾವಣಿ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ನೊಂದಣಿ ಆಗದಕ್ಕೆ ತಿರಸ್ಕರಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಆದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 1939 ರಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಕರಾರು ಆಗಿದ್ದುದ್ದರಿಂದ ಇಂದಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವೇ ಎಂಬುದು ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಆ ರೀತಿಯಾದ ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಅದು ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಅಥವ ನಮ್ಮ ಶೇರಿಗೆ ಅದು ಬಾದಿತವಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ರವರಿಗೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನೊಂದಾಯಿತ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರ ಕಡ್ಡಾಯವಾದರೂ ಕೂಡ ಬಾಯಿಜುಬಾನೆ ವಿಭಾಗ (ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ವಿಭಾಗ ನೊಂದಾಣಿ ಕಡ್ಡಾಯವಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಕಾನೂನು ಬದ್ದವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ.[1]

ವಿಭಾಗ ಪತ್ರಗಳು ನೊಂದಣಿ ಮಾಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದ[2] ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಯಾವುದೇ ಪತ್ರವು 100 ರೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಆಸ್ತಿ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಸ್ಥಾಪಿಸತಕ್ಕಂತ ಪತ್ರ ಬರೆಸಿದಲ್ಲಿ ಅದು ನೊಂದಾವಣಿ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 17(1) ರಲ್ಲಿ ನೊಂದವಣಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 17(2) ರಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯ್ತಿ ನೀಡುವ ಕಾಂಪೊಸಿಷನ್ ಡೀಡ್ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಇಂತಹ ಕಾಂಪೊಸಿಷನ್ ಡೀಡ್ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಒಳತಿಗಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಿ ಅದು ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರು ಅದರಂತೆ

---

[1] (ಎ.ಐ.ಆರ್ 1988 ಎಸ್.ಸಿ 881) (ಎ.ಐ.ಆರ್ 2003 ಎಸ್.ಸಿ 2112)

[2] ಎ. ಆನಂದ್ ಪ್ರಕರಣ (2006 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 148)

ಫಲಾನುಬವಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗಿದೆ.

ಕೇವಲ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಟೇಷನ್ ಆಗಿ ಖಾತೆ ಬದಲಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[1] ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರ ಕಾನೂನು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೊಂದಾಯಿತವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿಭಾಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ವರ್ಷ ಹಾಗೆ ಖಾತೆ ಬದಲಿಸಿ ಅನುಬವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಹಕ್ಕು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಭಜನೆಯ ಒಂದು ದಾಖಲೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅಥವಾ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಘೋಷಿತ ಸಂಪುಟವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಅದರ ನಡುವೆ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವೆ ವಿಂಗಡಿಸಲಾದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಕಾನೂನು ಸಂಬಂಧದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ 17 (1) (ಬಿ) ಕಾಯಿದೆ ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಣಿ ಅಗತ್ಯವಿದೆ, ಈ ಹಿಂದಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಭಜನೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇವಲ ಬರೆಯುವ ಬರಹವು ವಿಲ್ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೇವಲ ಸತ್ಯದ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ನೋಂದಣಿ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದ ಮೂಲತತ್ವವು ವಿಭಜನಾ ವಹಿವಾಟಿನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಹಿಂದೆ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ವಹಿವಾಟಿನ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು. ಹಿಂದಿನ ಪದ ಬಳಕೆಯು ಕೇವಲ ಹಿಂದಿನ ವಹಿವಾಟಿನ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಕೇವಲ ವಿಭಜನೆಯ ಸಾಧನವಲ್ಲ ಮತ್ತು

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ ೧೯೬೬ ಎಸ್.ಸಿ ೪೦೫

ಅಂತಹ ದಾಖಲೆ ನೋಂದಣಿ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಮನಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 17 (1) (ಬಿ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಣಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುವ ದಾಖಲೆ, ತನ್ನದೇ ಆದ ಬಲದಿಂದ, ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕನ್ನು ರಚಿಸಲು ಅಥವಾ ಘೋಷಿಸಲು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿರಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈಗಾಗಲೇ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ಕೇವಲ ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕನ್ನು ಘೋಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎರಡು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳು ಹರಿಯಬೇಕು: (1) ಒಂದು ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು; ಆದರೆ ತರುವಾಯ ಅದನ್ನು ದಾಖಲೆ ರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಲಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಆ ದಾಖಲೆ ಸ್ವತಃ ಒಂದು ವಿಭಾಗದ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕರಾರಿನ ಎಲ್ಲಾ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಅದನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸದಿದ್ದರೆ, ಕಾಯಿದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 49 ಅದನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, 1872 ರ ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಸೆಕ್ಷನ್ 91 ರ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ವಿಭಜನೆಯ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (2) ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ವಿಭಜನೆಯ ದಾಖಲೆಗಳಾದ ವಿಭಜನಾ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸಲಾಗಿಲ್ಲವಾದರೂ, ವಿಭಜನೆಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು, ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. "ಇದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ: ದಾಖಲೆ ನೋಂದಾಯಿಸದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸೀಮಿತ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಆ ಬೇರ್ಪಡಿಕೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಸಹ-ಬಾಡಿಗೆದಾರರಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ

ಸ್ವಾಧೀನದ ಸ್ವರೂಪದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಹಂಚಿದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ವಿಭಜನೆಯು ವಿಭಜಿಸುವ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶದ ಅನುಸಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಸೀಮಿತ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ತ್ವರಿತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿನ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ದಾಖಲೆ ಕೇವಲ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಷೇರುಗಳಿಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಆಸ್ತಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ.[1]

ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ Ex.A.6 ಗೆ ಹೋಲುವ Ex.B.1 ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾದ ದಾಖಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸುತ್ತದೆ. ಭವಿಷ್ಯದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಷೇರುಗಳ ಹಂಚಿಕೆಗೆ ಇದು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಹೀಗಿದೆ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ: "ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ, ಅಂದರೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ನಮಗೆ ಸೇರಿದ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದಾದ ಆಸ್ತಿ, ನಮ್ಮ 1 ನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಎರಡು ಷೇರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ 2 ನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮೂರು ಷೇರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಷೇರುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ವಿಭಜಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಸಮಯದವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವು ಜಂಟಿ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳು ಈ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿವೆ."... .." ಈ ದಾಖಲೆ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವಿನ ಮಿತಿ ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಹಾಲಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ

---

[1] ರೋಷನ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿಲ್ಲೇ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1988 ಎಸ್.ಸಿ 881

ಬೀರಲಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನರಸಿಂಹ ಅವರು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದಾಗ, ನಂತರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಥವಾ ನಂತರ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿನ ಷೇರುಗಳಲ್ಲಿ, ವೆಂಕಟ್ರಮಯ್ಯ ಅವರಿಗೆ 2 ಷೇರುಗಳು ಮತ್ತು ನರಸಿಂಹರಿಗೆ 3 ಷೇರುಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಭಾಗವಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ 1939 ರಲ್ಲಿ ಮಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ವಿಭಾಗವಿರಲಿಲ್ಲ. ಷೇರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅದರ ನಿಯಮಗಳು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆ ನಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿದೆ. ಹಾಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಹಾಲಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ ಯಾವುದೇ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ಭಾರತೀಯ ನೋಂದಣಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ 17 ರಿಂದ ದಾಖಲೆ ಬಾದಿತವಾಗಲ್ಲ ಎಂದು ಅದು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ.[1]

ರಾಜೀ ಒಪ್ಪಂದಗಳು ಮತ್ತು ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಪಾರ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಇದೆ ಎಂಬ ಊಹೆಯ ಮೇಲೆ ರಾಜಿ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬ ಇತ್ಯರ್ಥವು ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಂದವು ಆ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಏನೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ, ಪ್ರತಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇತರ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು

---

[1] ಮಾತುರಿ ಪುಲ್ಲಯ್ಯ ವಿ. ಮಾ.ನರಸಿಂಹನ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1966 ಎಸ್.ಸಿ 1836

ತ್ಯಜಿಸುತ್ತವೆ ಅವನ ಪಾಲು ಮತ್ತು ಇತರರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು, ಅವರು ಈ ಹಿಂದೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದಂತೆ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಸೀಮಿತವಾಗುತ್ತದೆ.[1]

ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕನು ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕನ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದ ನಂತರ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಒಪ್ಪಂದ ಅಥವಾ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದರೆ, ಒಪ್ಪಂದ ಅಥವಾ ರಾಜಿ ಆಧಾರಿತ ತೀರ್ಪು ಅಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ರಾಜಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸ್ನೇಹಿತ ಅಥವಾ ರಕ್ಷಕರಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗದು. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವಿನ ವಿಭಜನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮೈನರ್ ರಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರು ಮೆಜಾರಿಟಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ವಿಭಾಗವು ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅದನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮೈನರ್ ಅನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಾಗಿದ್ದರೆ, ವಿಭಜನಾ ದಾವೆಗಳಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಪುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಯಸ್ಕರ ಪಾರ್ಟಿಗಳಂತೆ ಈ ತೀರ್ಪು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಂಧಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕನು ತನ್ನ ದಾವೆಯಲ್ಲಿನ ಸ್ನೇಹಿತ ಅಥವಾ ರಕ್ಷಕನ ಕಡೆಯಿಂದ ವಂಚನೆ ಅಥವಾ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತೋರಿದಾಗ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[2]

---

[1] ಟೇಕ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ವಿ. ದೇಬಿ ಸಿಂಗ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0389/1965

[2] ಬಿಷಂಡಿಯೋ ವಿ. ಸಿಯೋಗೇನಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1951 ಎಸ್.ಸಿ 280

ವಿಭಾಗ ಆದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ತೆರೆಯಲು ಬರುವುದೇ

ವಿಭಾಗವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ತೆರೆಯುವುದು ಹೇಗೆ:– ಒಮ್ಮೆ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ರುಜುವಾತುಪಡಿಸುವುದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪುನ: ತೆರೆಯುವುದು ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭದ ಮಾತಲ್ಲ. ಸದರಿ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೋಸವಾಗಿದೆ, ತಪ್ಪು ಪ್ರತಿನಿದಿಸಲಾಗಿದೆ, ಒತ್ತಡ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಬರೀ ಒಣ ಆರೋಪದಿಂದ ಮುಗಿದಿರುವ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪುನರ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಮೋಸ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ಯಾವಾಗ ತಿಳಿಯಿತು, ಎಂಬ ಸವಿವರವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಚ್ಯುತಿ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.[1] ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಸದರಿ ಅಂತಹ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಿಕೆ ಮೋಸ ಹೋದದ್ದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಅಥವ ದಾಖಲೆ ನಿರ್ಮಿತ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಅಥವ ಮೈನರ್ ಮೆಜಾರಿಟಿಗೆ ಬಂದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.

ವಿಭಾಗವು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ನಂತರ ಪುನಃ ತೆರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅದು ಮೋಸದ ಒತ್ತಾಯದ ತಪ್ಪುದಾರಿಗೆಳೆಯುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅನಗತ್ಯ ಒತ್ತಾಯದ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲಾದರೆ ಮಾತ್ರ ತೆರೆಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ರತ್ನಂ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್ ವಿ.

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1976 ಎಸ್.ಸಿ 1

ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1976 ಎಸ್.ಸಿ 1 ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲಾಗಿದೆ.

(1) ಹಿಂದೂ ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ವಂಚನೆ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ತಪ್ಪಾಗಿ ನಿರೂಪಣೆ ಅಥವಾ ಅನಗತ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸದ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೆರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ. ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವಾಸ್ತವ ಸತ್ಯಗಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಪುರಾವೆಗಳ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ, ಇಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಲಘುವಾಗಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(2) ಮೈನರ್ ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಹಿಂದೂ ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ವಿಭಜನೆಯು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ನಂತರ, ಅದು ಅಪ್ರಾಪ್ತರ ಮೇಲೂ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು ಉತ್ತಮ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.

(3) ಆದರೆ ವಿಭಜನೆಯು ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ತರವಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಬೀತಾದರೆ ಮತ್ತು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದ ನಂತರ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೆರೆಯಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಮತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕರ್ತವ್ಯ. ವಿಭಜನೆಯು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಪಾರ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ.

(4) ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಚಲಿಸಬಲ್ಲ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ವಿಭಜನೆ ಇರುವಲ್ಲಿ, ಆದರೆ ಎರಡು ವಹಿವಾಟುಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಡೆದಿರುವಾಗ, ಅಥವಾ

ವಿಭಿನ್ನ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವಾಗ, ಈ ವಹಿವಾಟುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ನ್ಯಾಯಯುತ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಯುತವಾದ ವಹಿವಾಟನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯದ ಮತ್ತು ಸರಿಯಲ್ಲದ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೆರೆಯಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಜಂಟಿ ಎಂದು ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಊಹೆಯಿದೆ. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಭಾಗವಿರಬಹುದು, ಅದನ್ನು ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ "ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಂಚುವ ಮೂಲಕ ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ವಿಭಾಗವಾಗಿದೆ, ಮಿತಿ ಮತ್ತು ಗಡಿ ಮೂಲಕ ವಿಭಜನೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸದಸ್ಯನು ಜಂಟಿ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬಹುದು, ಅವನ ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆಯು ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮೇಲಿನ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ನಂದಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದ ಸದಸ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಾನಮಾನದಲ್ಲಿನ ವಿಭಜನೆಯು ಇತರರಿಂದ ವಿಭಜನೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧ ಘೋಷಣೆಯಿಂದ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು. ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ದಾಖಲೆಯು ವಿಭಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆಯಾದರೂ, ಸ್ಥಾನಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಹೇಳಲಾದ ದಾಖಲೆ ಒಂದು ಶಾಮ್ ಅಥವಾ ನಾಮಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ, ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಆದರೆ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ದೂರದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ

ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಇದು ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಬಳಿ ಇರುವ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿ ಚಲಿಸಬಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲಿ, ಅದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಯಾವುದೇ ಊಹೆಯಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ, ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹೊರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್ ಇತ್ತು ಅದರಿಂದ ಹೇಳಲಾದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅವರು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದರೆ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ, ಹೇಳಲಾದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆರ್ಜಿಸಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸ್ತಿ ಎಂಬ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಹೊರೆ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.[1]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪುಗಳು ಶೂನ್ಯವೆಂದು ಘೋಷಿಸಲು ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಲಾಯಿತು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ವಂಚನೆ ಮತ್ತು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಕಳಂಕಿತವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಆರೋಪವಿತ್ತು, ಅಂತಹ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಿದರೆ, ಅದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಅಥವಾ ರದ್ದುಗೊಳಿಸದೆ, ವಿಭಾಗವನ್ನು ಪುನಃ ತೆರೆಯಲು ವಾದಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ತಂದೆ ಹಿಂದಿನ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರು. ತತ್ಕ್ಷಣದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ವಾದಿಗಳು, ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಿ ಮತ್ತು ದಾವಾ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾಲನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೋರಿಕೆ ಮೂಲಕ,

---

[1] ರುಕ್ಮಾಬಾಯಿ ವಿ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1960 ಎಸ್.ಸಿ 335

ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ, 1969 ರ ತ್ಯಜಿಸುವ (ರಿಲೀಸ್) ಪತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ನೋಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ (ರಿಲೀಸ್) ಪತ್ರವನ್ನು ಬದಿಗಿಡುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ದಾವಾ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾಗಿ ವಾದಿಗಳು ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಂತೆ, ಆಸ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಗಳ ನಡುವೆ ಭಾಗಶಃ ವಿಭಜನೆ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಹ ವಿಭಜಿಸಲು ಇದು ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. .... ಹಾಲಿ ಪ್ರಕರಣ, ಓಎಸ್ 95/91 ರಲ್ಲಿ ವಾದಿ ತನ್ನ ಪತಿ ನಂದ ಕುಮಾರ್ ಅವರ ಸಹಿಯನ್ನು ಖಾಲಿ ಹಾಳೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಮನವಿಯೊಂದಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗಾದರೂ, ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಚಾಲನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯವಹಾರ ವೊಂದರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ವಿಭಜನೆಯ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಊಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮರು ಕುಟುಂಬ ಒಂದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಇದು ವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾರ್ಟಿಗಳ ವಾದದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ಮಿಲನದ ಅಥವಾ ಅದರ ಪಿಸುಮಾತು ಇಲ್ಲ. ಮೂಲ ವಿಭಜನೆಗೆ ಪಾರ್ಟಿಗಳಾಗಿದ್ದ

---

[1] ಮಾರಿಯಪ್ಪ ವಿ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಶೆಟ್ಟಿ – 1989 (1) ಕಾರ್.ಎಲ್.ಜೆ 150

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಮರು–ಒಕ್ಕೂಟವು ಅನುಮತಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಓಎಸ್ 95/91 ರಲ್ಲಿ ವಾದಿಗಳು ಅವರು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳೊಡನೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಅದು ಮರು–ಒಕ್ಕೂಟವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಮನವಿಗಳು ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಭಜನೆಯ ನಂತರ ಬೇರ್ಪಟ್ಟ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ಎಂಬುದು ಮರು–ಒಕ್ಕೂಟಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. .... ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವು ಬೇರ್ಪಟ್ಟರೆ, ಕುಟುಂಬ ಅಥವಾ ಅದರ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರು ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಅಂತಹ ಪುನರ್ಮಿಲನವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಇದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮರಳುಗಾಡಿನ ಮಧ್ಯೆ ನೀರು ದೊರೆತಂತೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪದ ಘಟನೆಯಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಯಾವುದೇ ವಿವಾದಿತ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಾಬೀತಾದಂತೆ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. ...... ಪುನರ್ಮಿಲನವಾಗಲು ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮತ್ತು ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದಾಗುವ ಉದ್ದೇಶ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಸಹ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೆ ಮರಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಎಸ್ಟೇಟ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದಾಗಲು ಪಕ್ಷಗಳ ನಡುವೆ ಒಪ್ಪಂದವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಪುನರ್ಮಿಲನದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಒಪ್ಪಂದ: ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಒಂದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾದ ಪಕ್ಷಗಳ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಡವಳಿಕೆಯು ಅಂತಹ ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗದ ಪಾತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು,

ಪುನರ್ಮಿಲನದ ಒಪ್ಪಂದವು ಅದರಿಂದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಪುನರ್ಮಿಲನವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಪಾರ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊರೆಯು ಇರುವುದರಿಂದ, ಪುನರ್ಮಿಲನ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಂಟಿ ಅನುಭವದೊಂದಿಗೆ ಸಮನಾಗಿರುವ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಪುನರ್ಮಿಲನದ ಮನವಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಕಾನೂನು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮೇನ್ ಅವರ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನು, 11 ನೇ ಆವೃತ್ತಿ, ಪು. 569: ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಒಂದು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವವರೆಗೆ ಊಹೆಯು ಒಟ್ಟುಗಿರುವ ಪರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಒಂದು ವಿಭಜನೆಯ ನಂತರ ಊಹೆಯು ಪುನರ್ಮಿಲನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು, ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ವಿಭಜನೆ, ವಾಸ, ಅಥವಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ, ಆದರೆ ಆ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಘಟನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು ತಮ್ಮ ನಡುವಿನ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲಕ, ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ವಿಭಜಿತ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಬದಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಹೊಸ ರಚನೆಯಿಂದ ಅನುಸರಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳೊಳಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅವಿಭಜಿತ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಬಹಳ ದೃಢವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ."...... ಮಿತಾಕ್ಷರ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ, ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ ಕಾನೂನಿನ ಕೆಲವು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಿತಾಕ್ಷರ, ಸದಸ್ಯರು ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾಗುವವರೆಗೂ ಕುಟುಂಬವು

ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವೆಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಗಳು ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬವಾಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು, ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ವಿಭಜಿಸಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಎಂಬುದು ಈಗ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಕಾನೂನು. ......[1]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಹಿಂದಿನ ವಿಭಜನಾ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿಡಲಾಗಿದೆಯೆ, ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಎರಡನೇ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಸಮರ್ಥನೀಯವೇ ಎಂಬುದು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ "ರಾಜಿ ಅರ್ಜಿಯ ಪ್ಯಾರಾ –2 ರ ಪರಿಶೀಲನೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಚರ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ವಾದಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಇತ್ಯರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ದಾವಾ ಎರಡು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಇತರ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದಾನೆ. ರಾಜಿಯ ಪ್ಯಾರಾ –3 ರಲ್ಲಿ, ದಾವಾ ಆಸ್ತಿಯ 4, 5 ಮತ್ತು 6 ಆಸ್ತಿಗಳು, ಹಾಲಿ ದಾವಾ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಕುಟುಂಬ ಧರ್ಮದತ್ತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿವೆ ಮತ್ತು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೇ ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವಾದವು ರಾಜಿ ಅರ್ಜಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ... ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಎರಡು ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಓದಲು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ರಾಜಿ ಅರ್ಜಿ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ

---

[1] ಅರುಣ ವಿ. ಮಧುಕರ್ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/2528/2015

ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಹಿಂದಿನ ನಿಬಂಧನೆಯು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು ಶೂನ್ಯ ಆಗುತ್ತದೆ ... ಹಿಂದಿನ ದಾವಾಗಳಲ್ಲಿನ ಮನವಿಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ತ್ವರಿತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದ, ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ವಿಭಜನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿನ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿಟ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಈ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ದತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವು ಭಾಗಶಃ ಅಥವಾ ವಿಭಜನೆಗೆ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ, ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಅರ್ಜಿಯ ಷರತ್ತು (2) ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವಾದಿಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡುವಂತೆ ಓದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ... ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿನ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿಡಲು ಕಾರಣ, ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಚಾರಿಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಅನುಮತಿ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಾಗ ಎರಡನೇ ವಿಭಾಗದ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಲಾಯಿತು. ತ್ವರಿತ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ, ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ, ದಾವಾ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಹಿಂದಿನ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ, ಅದರ ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಎರಡನೇ ದಾವಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.[1]

---

[1] ವೆಂಕಟರಾವ್ ವಿ. ನಾರಾಯಣ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/0306/1993 (ಡಿ.ಬಿ)

ತಂದೆಯ ವಿಭಾಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು

ತಂದೆಯಾದವನು ತನ್ನ ಕರ್ತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬವಾನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸ ಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ರವರು ತಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಬಿಕ ಹಿಸ್ಸೆಯನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಪುನರ್ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸ ಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳ ಕರ್ತ (ತಂದೆ) ರವರ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ವಿಭಾಗವನ್ನು ವಿಲ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ವಿಭಾಗವಾಗಬೇಕು ಎಂಬಂತೆ ಪತ್ರ ರಚಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ....... ಹಿಂದೂ ತಂದೆ ಮಿತಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಪುತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿಭಜಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ಪುತ್ರರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ .... ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಭಾಗವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ತಂದೆಗೆ ಹಕ್ಕು ಇದ್ದರೂ, ಕುಟುಂಬದ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅವನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಲು ಅವನಿಗೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ.... ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಕ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಸಮ್ಮತಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ತಂದೆಗೆ ವಿಭಜನೆಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಅವನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಆದರೆ

ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲು ಅವನು ವಿಫಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷ ಸದಸ್ಯರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಬಂಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.... ಕುಟುಂಬ ನಿರ್ವಹಣೆಯು ಕುಟುಂಬದ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕುಟುಂಬದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇರಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಒಪ್ಪಂದವು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಅಥವಾ ವಿವಾದಿತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷತೆ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇರಬೇಕು. ... ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಲು ಪತ್ರವು ಕಾರ್ಯಗತ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಪೀಡಿತ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು .... [1]

ಮಿತಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಉನ್ನತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವ ತಂದೆಗೆ ಉನ್ನತ ಹಕ್ಕುಗಳಿವೆ, ಪ್ರಾಚೀನ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ತನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಪುತ್ರರ ಒಳಗೊಂಡ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಡ್ಡಿ ತರಲು ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಪುತ್ರರು ಮತ್ತು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು.[2]

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1980 ಎಸ್.ಸಿ 1173 – ಕಲ್ಯಾಣಿ ವಿ. ನಾರಾಯಣನ್

[2] ಅಪೂರ್ವ ವಿ. ಕಮೀಷನರ್ – 1983 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 155

ಮದ್ರಾಸ್ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರ [1] ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಗಮನಿಸಿ, ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಒಂದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಭೌತಿಕ ವಿಭಜನೆಯಿಂದ, ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರ ಷೇರುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ ನಂತರ ಮತ್ತು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ನಂತರ, ಜಂಟಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಷೇರುದಾರರು ನಂತರ ಆಸ್ತಿಯ ಭೌತಿಕ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು, ಅಥವಾ ಅವರು ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆನಂದಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಆಸ್ತಿ ತಕ್ಷಣವೇ ಜಂಟಿ ಆಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ, ಷೇರುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಷೇರುದಾರರು ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ-ಬಾಡಿಗೆದಾರಂತೆ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಸ್ತಿಯ ಭೌತಿಕ ವಿಭಜನೆಯ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಷೇರುಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದ ಒಂದು ವಿಭಾಗವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಭಾಗಶಃ ಇರಬಹುದು. ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಒಂದು ಭಾಗದ ವಿಭಜನೆಯು ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಭಾಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಭಾಗಶಃ ವಿಭಾಗದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಮಾನದಲ್ಲಿ ಬೇರ್ಪಡಿಕೆ ನಡೆದಿದೆಯೆ ಎಂದು ವಿಭಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ದಾಖಲಾತಿ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಪುತ್ರರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಪುತ್ರರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ, ಅವರ ಮತ್ತು ತನ್ನ ನಡುವೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ .... ತಂದೆಯ ಶಕ್ತಿಯು ಮಿತಿ ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಒಂದು ವಿಭಾಗವನ್ನು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವನ ಮತ್ತು

---

[1] ಮೇಯಪ್ಪ ವಿ. ಕಮೀಷನರ್ – ಮನು/ಟಿ.ಎನ್./0130/1951 (ಡಿ.ಬಿ)

ಅವನ ಪುತ್ರರ ನಡುವಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ವಿಭಜಿಸುತ್ತದೆ .... ಒಂದು ವಿಭಾಗ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ತಂದೆಗೆ ನೀಡಲಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವಾಗ ತಂದೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೆಗಳು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಸಮಾನವಾಗಿರಬೇಕು. .... ಎಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವಾಗ ತನ್ನ ಮತ್ತು ಅವನ ಪುತ್ರರ ನಡುವೆ ಒಂದು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದಕ್ಕಿಂತ ಬದಲಾಗಿ ಅವರ ವಂಚನೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಾಲನ್ನು ಹಂಚಲಾಗುತ್ತದೆ, ಸಮಾನ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವಂಚಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಸಮಗ್ರ ಅಸಮಾನತೆ ಅಥವಾ ವಂಚನೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಡುವುದು ಪುತ್ರರಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಭಜನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುತ್ರರು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೆಜಾರಿಟಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಅವರು ವಿಭಾಗವನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಬಹುದು .... ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವ್ಯವಹಾರವು ಶೂನ್ಯವಲ್ಲ ಆದರೆ ಪುತ್ರರ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕೇವಲ ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಬಹುದು, ಮತ್ತು ಪುತ್ರರು ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಅಥವಾ ಅದರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಹಂಚಿಕೆಗಳ ಅಸಮಾನತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಅದು ತಂದೆಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ..... ಎಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಸೇರಿಸಿದ ಶಕ್ತಿಯ ಅನುಷ್ಠಾನವು ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ, ಕಾರ್ಯಗತ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆದರೆ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಕೆಟ್ಟದು, ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದು ಮೂಲವಾಗಿ ಶೂನ್ಯವಲ್ಲ. ವಿಭಜನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಇತರ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಆಸ್ತಿಯ ಮರು

ಹಂಚಿಕೆಯಿಂದ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬಹುದು. ತಂದೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾದ ಆಸ್ತಿಗಳ ವಿಭಜನೆಯು ಅವನ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಪುತ್ರರಿಗೆ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಮತ್ತು ಅವರ ನಿದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಡಬೇಕಾದರೆ, ತಂದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಪುತ್ರರ ನಡುವಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ವಿಭಜನೆಯು ವಹಿವಾಟಿನಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ...... ವಿಭಜನೆಯ ಸ್ವಾಮ್ಯತೆ, ಅದು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬೇಕೇ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬೇಕೇ, ಬೇರೆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು ಅವರು ವಯಸ್ಕರಾಗಿದ್ದರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಗಳು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು, ಕುಟುಂಬವು ತನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ಅವನ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಪುತ್ರರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅವರ ಪಾಲಕರು, ಅವರು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅವರ ತಂದೆಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಿಕ ವಿಭಜನೆಯು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದ ನಂತರ, ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಆಪಾದಿತ ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಕಂದಾಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಸಣ್ಣ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಾಯ–9 (ಅಗತ್ಯ ಬದಲಾವಣೆ)

ವಿಭಾಗ ದಾವೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಬಯಸಿರುವ ಕೋರ್ಟ್

ವಿಭಾಗದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ರಚಿಸುವವರ ಕಾರ್ಯ ಆಗಲಿ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಗಹನವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಆರ್.ವಿ. ರವೀಂದ್ರನ್ ಮತ್ತು ಜಸ್ಟೀಸ್ ಬಿ ಸುದರ್ಶನ್ ರೆಡ್ಡಿ ಅವರ ವಿಭಾಗ ಪೀಠ ಹೀಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮಂಡಿಸಿದೆ.[1]

1. "ಶತಮಾನಗಳ ಹಳೆಯ ನಾಗರಿಕ (ಸಿವಿಲ್) ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವು ತೀರ್ಪುಗಳು, ಆದೇಶಗಳು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಆದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಅಮುಲ್ಜಾರಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವ ಚಿಂತನೆಯಿದೆ.

2. ಅದು ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಅಮುಲ್ಜಾರಿ ನಡುವೆ 'ವಿರಾಮ'ವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪುಗಳ ನಡುವಿನ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ 'ವಿರಾಮ' ಕೂಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ.

3. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ತೀರ್ಪು ಅಥವಾ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಯನ್ನು ಸಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ 'ವಿರಾಮ'. ಅಮುಲ್ಜಾರಿಯ ವಾಸ್ತವತೆಯೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಡಿಕ್ರಿ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೇ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವಿಭಜನಾ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವಂತೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ವಿಭಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ.............

---

[1] ಶುಬ್ ಕರಣ್ ಬಬ್ಲಾ ವಿ. ಸೀತಾ ಸರನ್ ಬುಬ್ಲಾ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2009 ಎಸ್.ಸಿ 2863

4. ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ವ್ಯಾಜ್ಯಕಾರರು ಪರಿಹಾರ ಪಡೆಯಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದಾಗ ಬರೀ ಕಾಗದದ ತೀರ್ಪು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಪರಿಹಾರ.

5. ಅದು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ದಾವೆ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಹಣವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಆಸ್ತಿಯ ಒಂದು ದಾವೆ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅವನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ.

6. ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡುವಾಗ ಅವರು ಮೊದಲು ವಕೀಲರನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ತೀರ್ಪು ಪಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತೆ ವಕೀಲರನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಇದು ಏಕೆ ಹೀಗೆಂದು ಅವರು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

7. ಅಂತೆಯೇ, ಅವರು ವಿಭಜನೆಗೆ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದಾಗ, ಅವರು ಮೊದಲಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ಪಡೆಯಲು, ನಂತರ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಪಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ನಂತರ ನಿಜವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಮುಲ್ಜಾರಿ ನಡೆಸಬೇಕು, ಇದು ಏಕೆ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

8. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ: ಏಕೆ ನಿರಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲ? ಹಣದ ತೀರ್ಪು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪಾವತಿಯ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ಮತ್ತು ಪಾವತಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅಮುಲ್ಜಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಿರಿ ಎಂದು ಏಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ;

9. ಒಂದು ವಿಭಾಗದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿಯೋಜಿತರನ್ನು (ಕಮಿಷನರ್ ಅನ್ನು) ನೇಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು

ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ಪಾಲನ್ನು ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

10. ಅವರು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ನೆನಪಿಸಲು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ಯಾಕೆ ಅಗತ್ಯ?

11. ದಾವೆಗಳ ಕೃತಕ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು, ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ವಿಚಾರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಮುಲ್ಜಾರಿ ವಿಚಾರಣೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಹಲವು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕಾರ್ಯವು ಹಕ್ಕನ್ನು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಅವರು ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

12. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಸಹಾಯಕವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಅಮುಲ್ಜಾರಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

13. ದಾವೆದಾರನು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಖಾತರಿಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದರ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿರುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿಸಿ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬಾರದು, ಆದರೆ ಪಕ್ಷಕಾರನು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಪರಿಹಾರದ ಆರಂಭಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಡೆಯುವಿಕೆ ಸಹಾ ಇರಬೇಕು.

14. ವಕೀಲರಲ್ಲಿ ಸಹ, ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ತೀರ್ಪು ಪಡೆಯಲು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅನೇಕ ವಕೀಲರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪಿನವರೆಗೆ ವಕೀಲರು ದಾವೆಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ನಡೆಸಲು ತಮ್ಮ ಕಿರಿಯ ವಕೀಲರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಅಮುಲ್ಜಾರಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅವರ ಗುಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

15. ಅನೇಕ ಬಾರಿ, ಒಂದು ಪಕ್ಷಕಾರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಹಣಕಾಸಿನ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಲಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ಪರಿಹಾರ ಪಡೆಯಲು ವಿಷಯವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

16. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅಥವಾ ಎರಡು ಒಳಗೆ ತೀರ್ಪು ಅಥವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ನೀಡಲಾಗುವುದು ಎಂಬುದು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಂಡುಹಿಡಿದೇವೆ, ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಮುಂದುವರಿದು ಮತ್ತು ಅಮುಲ್ಜಾರಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ದಶಕಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

17. ಇದು ನಾಗರಿಕ (ಸಿವಿಲ್) ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯ ಗಣನೀಯ ವಿಳಂಬ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು ವಕೀಲರು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಅಮುಲ್ಜಾರಿಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ದಾವೆಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

18. ಪ್ರಸ್ತುತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ವಾದಿ ತೀರ್ಪುಗಳ ಫಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಗ್ಯಾರಂಟಿ (ಖಾತರಿ) ಇಲ್ಲ. ಪ್ರೈವಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ನ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳ ಪ್ರಕಾರ, "ಒಂದು ತೀರ್ಪು ಪಡೆದಾಗ ವ್ಯಾಜ್ಯಕಾರನ ತೊಂದರೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ."

19. ಅವರು ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯದ ಹೊರತು ಒಂದು ಪಕ್ಷಕಾರನಿಗೆ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಸಂಹಿತೆಯ ಯೋಜನೆಯು ಪಕ್ಷಕಾರರು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ಪಡೆಯಲು

ಸಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಆದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು.

20. ಇದಕ್ಕೆ ನಾಗರಿಕ (ಸಿವಿಲ್) ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ಪರಿಕಲ್ಪನಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ದಾವೆಗಳಲ್ಲಿನ ಒತ್ತು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ದಾವೆದಾರರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲೂ ಸಹ ಭದ್ರತೆ ಇರಬೇಕು.

21. ಕಾನೂನಿನ ಆಯೋಗ ಮತ್ತು ಸಂಸತ್ತು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವಾದ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು / ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ ಹಾಗಾದರೆ ಅದರ (ದಾವೆ) ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತದಿಂದ ನಿಜವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ದಾವೆ ನಿರಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

22. ಹಕ್ಕಿನ ಘೋಷಣೆಗಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಪ್ರಸ್ತುತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು, ಪರಿಹಾರದ ಪರಿಮಾಣ ಅಥವಾ ದೃಡೀಕರಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ.

23. ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸುವ ಒಂದು ಅಭ್ಯಾಸ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಸಹ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ನಿಯಮವು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಹಂತದಿಂದ ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ತಡೆರಹಿತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ಪೂರ್ವಾಪೇಕ್ಷಿತಗಳ ಸಂಶೋಧನೆ ದಾಖಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ

"ಕಾನೂನಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನೆಲೆಸಿದ ತತ್ವ ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಹೇಳಿ ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾದದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಸಹ–ಪಾಲುದಾರ, ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್, ಸಹ–ಮಾಲೀಕ ಅಥವಾ ಜಂಟಿ ಮಾಲೀಕ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಇತರೆ ಪಾಲುದಾರರ ಮೇಲೆ ವಿಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕಾಗಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೊದಲಹಂತದಲ್ಲಿ ದಾವೆಯ ಆಸ್ತಿಗಳ ಸ್ವಭಾವ (ಪ್ರಕೃತಿ) ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಶೋಧಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದಾವ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಮೂಲ ಮಾಲೀಕನು ಯಾರು, ಆತ/ ಆಕೆ ಯಾವ ದ್ರವ್ಯ ಮೂಲದಿಂದ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದು, ಅದು ಆಕೆ/ಆತನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯೇ ಅಥವ ಪೂರ್ವಜರ ಆಸ್ತಿಯೇ ಅಥವ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯೇ ಅಥವ ಆತನ/ಆಕೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಆಸ್ತಿಯೆ (ಸಹ–ಸಮಾನಾಧಿಕಾರಿ ಆಸ್ತಿಯೇ), ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಯಾರು ಇದ್ದರು/ಇದ್ದಾರೆ ಆ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವ ಜಂಟಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಆತನ/ಆಕೆಯ ಜೊತೆ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಆತ/ಆಕೆ ಸತ್ತ ನಂತರ ಹೇಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕು ಉಳಿದಿರುವ ಕುಟುಂಬದ ಜನರಲ್ಲಿ ವಿತರಣೆ ಆಯಿತು, ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ, ಆತ/ಆಕೆ ವಿಲ್ ಬರೆಯದೆ ಸತ್ತರೆ ಅಥವ ಯಾವುದಾದರೂ ಉಯಿಲು (ವಿಲ್) ಕುಟುಂಬದವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಅಥವ ಆಚೆಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆತನ/ಆಕೆಯ ಭಾಗಾಂಶ ಆರ್ಜಿಸಲು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ, ಅದರ ಪರಿಣಮ ಏನು. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ದಾವೆಯಲ್ಲಿನ ಆಸ್ತಿಗಳು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ವಿಭಜನೆಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೇ ಮತ್ತು ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ? ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆಯೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸಹ–ಪಾಲುದಾರರು,

ಕೋಪಾರ್ಸೆನರ್ಗಳು, ಸಹ–ಮಾಲೀಕರು ಅಥವಾ ಜಂಟಿ–ಮಾಲೀಕರು, ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಪಕ್ಷಕಾರರನ್ನಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ?. ಈ ವಿವಾದಾಂಶಗಳು ವಿಭಜನಾ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸರಿಯಾದ ವಿಲೇವಾರಿಗಾಗಿ ಮೂಲವಸ್ತುಗಳಾಗಿದ್ದು, ಇದನ್ನು, ಕುಟುಂಬ ವೃಕ್ಷದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಲಭ್ಯವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ತತ್ವಗಳು ಈ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದರ ಅನ್ವಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ."[1]

ವಿಭಾಗ ದಾವೆ ಹಾಕುವವರ ಕರ್ತವ್ಯ

ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೇ ಪಕ್ಷಕಾರನು ದಾವೆ ಹಾಕಿ ಮುಂದಾದಾಗ ಆತನೇ ಸದರಿ ಆಸ್ತಿಗಳು ಹೇಗೆ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದವು ಆ ರೀತಿ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಲು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಆಧಾಯವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದ ಹಿಡಿಗಂಟು (ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯಸ್) ಯಾವುದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಧಾಯ ಬರುತ್ತಿತ್ತು, ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚ ಕಳೆದು ಉಳಿತಾಯ ಶೇಖರಣೆ ಆಗುತ್ತಿದುದ್ದು ಎಷ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಆರ್ಜಿತವಾದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹಿಡಿಗಂಟಿನ ಸ್ವಾಧೀನ ಹೊಂದಿರುವ ಕರ್ತನು ಆರ್ಜಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತನ್ನ ವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆಸಿ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಕೋರುವ ಕಕ್ಷಿದಾರನದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬರೀ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಬಾಗ ಕೊಡಿ ಎಂದು ದಾವೆ ಹಾಕಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬಾಗಾಂಶ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.[2] ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕಂಪಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಧೀನ ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಎಂಬ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ

---

[1] ಶಶಿಧರ್ ವಿರುದ್ಧ ಅಶ್ವಿನಿ – 2015 (11) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 269

[2] ಎ.ಐ.ಆರ್. 2003 ಎಸ್.ಸಿ 3800

ಅದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಧಾಯ ತರುವಂತಹ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಮೂಲಗಳು ಯಾವ ಕರ್ತನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದೆಡೆ ಆ ಕರ್ತನ ಸ್ವಾಧೀನದ ಆಸ್ತಿ ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂಬಂತೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಬಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಕರ್ತನಾದವನು ಹೇಗೆ ತಾನು ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಮತ್ತು ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಪುರಾವೆಯೊಂದಿಗೆ ಆತನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಸಂಪಾದನೆ ಮೂಲದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಬಹುದಿರುತ್ತದೆ.[1]

ಒಮ್ಮೆ ವಿಭಾಗವಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಒಂದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬಂತೆ ಜರುಗುವುದು ಅಪರೂಪದ ಘಟಣೆ ಆಗಿದ್ದು, ಹಾಗೇನಾದರೂ ವಿಭಾಗವಾದ ನಂತರವೂ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಎಲ್ಲರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಬದ್ದತೆ ಪ್ರತಿಪಾದಕನದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.[2] ವಿಭಾಗವಾದ ನಂತರವೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದರು, ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿದ್ದರು, ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದರು, ಎಂಬ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[3]

ವಿಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಯಾವುದೇ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ವಾದಿಯು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂಧನವಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅದು

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್. 1961 ಎಸ್.ಸಿ 1268

[2] ಎ.ಐ.ಆರ್. 1962 ಎಸ್.ಸಿ 287

[3] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1952 ಎಸ್.ಸಿ 72

ಮೋಸ ಅಥವಾ ಅನೂರ್ಜಿತ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಘೋಷಣಾತ್ಮಕ ತೀರ್ಪನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.[1]

[1] ಲೋಕನಾಥ ವಿ. ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2013 ಕರ್ 5063

ಅಧ್ಯಾಯ-10 (ಪೂರ್ವ ಖರೀದಿ ಹಕ್ಕು)

ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆದ್ಯತೆಯ ಹಕ್ಕು

1. ಪ್ರೀ-ಎಂಪ್ಶನ್ (ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರ) - ಇಂತಹ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲೇ (ಕೆಲವು ಸಂಧರ್ಬಗಳಿಗೆ) ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಕಲಂ 22 ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಅಧಿನಿಯಮ 1956 ರಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. "ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಾರಂಬವಾದ ನಂತರ, ಉಯಿಲನ್ನು, ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು ಯಾ ಮರಣಪತ್ರವನ್ನು-ಬರೆದಿಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅಥವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಅವನನ್ನು ಅಥವಾ ಅವಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಏಕಮಾತ್ರರಾಗಿಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಇತರರ ಜೊತೆಗೂಡಿಯಾಗಲೀ, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ನ ವರ್ಗ 1 ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಎರಡು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿತರಿಸುವುದಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದರೆ, ಇತರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆದ್ಯತೆಯ ಹಕ್ಕು ಇರಬೇಕು." - ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಕಲಂ 22(2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಕ್ಷಮ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮೊತ್ತವನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅಂತಹ ಮೊತ್ತದ ಬಗ್ಗೆ ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಖರೀದಿ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿರುವಾಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮೊತ್ತ ಯಾರು ನೀಡುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

2. ಇಂತಹ ಆಧ್ಯತೆಯ ಹಕ್ಕು ವ್ಯವಸಾಯ ಜಮೀನಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ,(1971 ಮತ್ತು 1974) ಒರಿಸ್ಸಾ, (1974, 1957) ಪಂಜಾಬ್–ಹರಿಯಾಣ(1960), ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, (1994,2007) ರಾಜ್ಯದ ಹೈಕೋರ್ಟುಗಳು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟರೆ, ರಾಜಸ್ಥಾನ,(1981) ತಮಿಳುನಾಡು,(2010) ಪಂಜಾಬ್–ಹರಿಯಾಣ (1970, 2006), ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ (1974), ಅಲಾಹಾಬಾದ್(1970) ಹೈಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ವ್ಯವಸಾಯ ಜಮೀನಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದವು, ಕೊನೆಗೆ (07–03–2019 ರಲ್ಲಿ) ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[1] ಇತಿಶ್ರೀ ಹಾಡಿ ಇಂತಹ ಹಕ್ಕು ವ್ಯವಸಾಯ ಜಮೀನಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದೆ. ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ನೀಡುವಾಗ ಕೆಲವು ವಿಷಯವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ

(1). ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಮೂವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಕೃಷಿ ಹಿಡುವಳಿ ಖರೀದಿಸಿದರು, ನಂತರ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಲು ಬಯಸಿದರು. ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ವವು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಇತರ ಜಂಟಿ ಹೊಂದಿರುವವರು ಆ ಪರವಾಗಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ರಾಜ್ಯ ಕಾನೂನು ಶಾಸನದಿಂದ ನೀಡಲಾದ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಮುಂದೂಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

(2). ಆ ಮೂರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಿಜವಾದ ಸಹೋದರರು ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿಯರು ಆಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹಣವನ್ನು ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ, ಕೃಷಿ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಖರೀದಿಸಿದರೆ,

---

[1] ಬಾಬು ರಾಮ್ ವಿರುದ್ಧ ಸಂತೋಕ್ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2019 ಎಸ್.ಸಿ 1506

ಮೇಲಿನ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು, ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಶಾಸನದ ಸಂಬಂಧಿತ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರಬೇಕು.

(3). ಆದರೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ, (2) ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅದೇ ಮೂರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೃಷಿ ಹಿಡುವಳಿಯನ್ನು ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಅನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಗ, ಆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ 22 ರ ನಿಯಮಗಳು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ.

3. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಕಲಂ 22 ರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಂತದ್ದೇ ಕಾನೂನನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಧಿನಿಯಮ 1994 ರಲ್ಲಿ ಕಲಂ 6ಸಿ ನಂತೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಲಂ 6ಎ ಮತ್ತು 6ಬಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಜಿತವಾದ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೂ (ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ/ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೂ) ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕಾನೂನು ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿನ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಇರುವ ಅಂಶಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 6ಸಿ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮೇಲಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ರಾಜ್ಯ ಶಾಸನದಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧಗೊಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ (ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿ ಆರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೂ), ಕಲಂ 8 ರಲ್ಲಿ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಾಗಿ ಪಡೆದಿರುವ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲೂ, (1ನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸುದಾರರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ), ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲೂ, ಪಾಲುದಾರಿಕೆ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲೂ, ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಜಾರಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕಾನೂನು ಸಾಧ್ಯತೆ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ

ನಂತರ ಒಬ್ಬ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಸತ್ತಾಗ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಭಾಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಕಲಂ 8 ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಭಾಗವಾಗುತ್ತದೆ.

4. ರಾಜ್ಯ ಸಭಾ ಮುಂದೆ ಬಂದಂತಾ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಬಿಲ್ 1954 ರಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್ 24 ಎಂದು ಈಗಿನ ಕಲಂ 22 ರಂತೆ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಾರಸ್ಸುದಾರ ತನ್ನ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತಿನ ಅಥವ ವ್ಯಾಪಾರದ ಭಾಗಾಂಶವನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಲನುವಾದಾಗ, ಅನುವಂಶಿಕ ಇನ್ನಿತರೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಆತನ/ಆಕೆಯ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಅವರ ಭಾಗದ ಬಾಗಾಂಶವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಅನುಭವಿಸಬಹುದು. ಇದು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಬಾಗಾಂಶದಿಂದ ಅಳಿಯನು ಆ ವ್ಯವಹಾರದ ಸ್ವಾಧೀನ ಹೊಂದಿ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ರಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಅನೇಕ ಸಲಹೆ, ತಿದ್ದುಪಡಿ ಒಳಗೊಂಡು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕಲಂ 22 ರ ರೂಪ ಪಡೆಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನವರನ್ನು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ತಪ್ಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ... ಮತ್ತು ಇದರ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಸತ್ತ ಪೂರ್ವಿಕರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ, ಮನುಜನ ಬಯಕೆಯಾದ ಆತ ಸತ್ತ ನಂತರ ಮೂರನೆಯವರ ಪಾಲಾಗದಿರಲಿ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿ ಎಂಬ ಇಚ್ಚೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಪಿತೃಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಬಂದಂತಹ ಹಿಡುವಳಿ ಜಮೀನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಾವನಾತ್ಮಕ ನಂಟನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಅಪರಿಚಿತರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು

ವಾರಸ್ಸುದಾರರ ಅಂತಹ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುವ ಮತ್ತು ಕುತಂತ್ರಿ ವಾರಸ್ಸುದಾರ ತನ್ನ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯ ಬಾಗಾಂಶವನ್ನು ಅಪರಿಚಿತನಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ, ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಇತರೆ ವಾರಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಲೀ ಅಥವ ಪ್ರತೀಕಾರ ತೀರಿಸಲಾಗಲೀ ಅಥವ ಬುದ್ದಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಲಾಗಲೀ, ವಿವಿದ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಮುಂದಾದಾಗ ಅದು ಅವರೊಡನೆ ಈರ್ಶೆಯಿಂದಿರಬಹುದು ಅಥವ ವೈರತ್ವದ ಸಂಬಂದದಿಂದಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ 22 ವಾರಸ್ಸುದಾರರ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುವ ಆ ವಾರಸ್ಸುದಾರನ ಮೇಲೆ ಅಪರಿಚಿತನಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ತೊಡರು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತದೆ." – (ರೋಷನ್ ಲಾಲ್ ವಿರುದ್ದ ಪ್ರಿತಮ್ ಸಿಂಗ್[1] – ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ ಹೈಕೋರ್ಟ್ – 01–03–2018)

5. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಸಂವಿಧಾನಿಕ ಪೀಠ[2] ಪ್ರಕಾರ ಪದ್ದತಿ ಮತ್ತು ರೂಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೀಎಮ್ಶನ್ (ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು) ಹಕ್ಕು ವಿಧಿ 13(1) ರಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಭಾಹಿರವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕಾದ 19(1) ಎಫ್ ವಿಧಿಯನ್ವಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವಿಲೆ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಆ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಅದರ ಅನ್ವಯ ಕಾನೂನು ಭಾಹಿರ ಅಂತ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ 20–06–1979 ರಿಂದ ಅಂತಹ 44ನೇ ಸಂವಿಧಾನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಂತೆ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕನ್ನೇ ರದ್ದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

---

[1] https://indiankanoon.org/doc/120216693/

[2] ಸಂತ ರಾಮ್ ವಿರುದ್ದ ಲಬ್ ಸಿಂಗ್ – ೧೯೬೪ (೭) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ ೭೫೬

6. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಕಲಂ 4(2) ರ ಪ್ರಕಾರ ಸದರಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಂಶಗಳು ಹಾಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವ್ಯವಸಾಯ ಜಮೀನು ಹಿಡುವಳಿಯನ್ನು ತುಂಡುಪಡಿಸುವಿಕೆ ತಡೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವ ಹಿಡುವಳಿ ಮಿತಿ ಸ್ಥಿರೀಕರಣ ಅಥವ ಅಂತಹ ಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆ ಹಕ್ಕು ವಿತರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಕಲಂ 22 ರ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಆದ್ಯತೆ ಹಕ್ಕು ಕಲಂ 22 ರಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 2005 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಂತೆ ಕಲಂ 4(2) ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಲಂ 22 ರ ಪ್ರಕಾರ ಅಂತಹ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಅಧ್ಯತೆ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ.[1]

ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕಿನ ಕಾಲಮಿತಿ

1. ಕಾಲ ಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆ 1963 ವಿಧಿ 97 ರ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕ್ರಯ ಪತ್ರ ನೊಂದಣಿ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಅಥವ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಪಡೆದವನು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಪಡೆದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಒಳಗೆ ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು.[2]

2. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿರುವ ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕಾಲ ಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆ 1963 ವಿಧಿ 97 ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಲಮಿತಿ ನಿರ್ದರಿಸಲು ಎರಡು ಸಂಧರ್ಬಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದನೇ ಸಂಧರ್ಬ, ಯಾವ ಕ್ರಯವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಖರೀದಿದಾರನು ದೈಹಿಕ ಸ್ವಾಧಿನವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಲಿ ಅಥವ ಬಾಗಾವಾಗಲೀ ಕ್ರಯದ ಸ್ವತ್ತಿನ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡೆದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ 1 ವರ್ಷದ ಒಳಗೆ ಕೇಸು ಹಾಕಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.

[1] ಬಾಬು ರಾಮ್ ವಿರುದ್ದ ಸಂತೋಖ್ ಸಿಂಗ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0396/2019

[2] (ಮನು/ಕೆ.ಎ./1090/2017) – ಬಸವಂತಪ್ಪ ವಿರುದ್ದ ಬಸವಣ್ಣೆಪ್ಪ

ಎರಡನೆಯದು, ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿ ಕ್ರಯವು ದೈಹಿಕ ಸ್ವಾಧೀನ ಹಸ್ತಾಂತರವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿ ಅಥವ ಬಾಗವಾಗಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ಕ್ರಯ ನೊಂದಾವಣಿ ತಾರೀಖಿನಿಂದ 1 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೇಸು ದಾಖಲಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.[1]

ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು

ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಸಂವಿಧಾನ ಪೀಠದ ಮುಂದೆ ಬಂದಂತಹ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ.[2]

1. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯು ಕ್ರಯದ ದಿನಾಂಕದಂದು, ದಾವಾ ಹಾಕುವ ದಿನಾಂಕದಂದು, ಮೊದಲ ಹಂತದ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ, ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

2. ಮಾರಾಟದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೋರುವ ಮುಂಚೆ ಮೊದಲ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಆಗುವ ತನಕ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಕ್ಕುದಾರನು ಆ ಹಕ್ಕು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಥವಾ ಮಾರಾಟಗಾರನು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಹಕ್ಕುದಾರನ ಬಲಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬಲವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ್ದರೆ, ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರ ದಾವೆ ವಿಫಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

3. ದಾವೆ ಪ್ರಾರಂಬಿಸುವ ದಿನಾಂಕದಂದು ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಹಂತದ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತೀರ್ಪು ಕೊಡುವ ದಿನಾಂಕದಂದು

---

[1] ನಾಗೇಂದ್ರ ವಿರುದ್ಧ ರಾಮ್ ಪ್ರಸಾದ್ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/2977/2015

[2] ಶ್ಯಾಮ್ ಸುಂದರ್ ವಿರುದ್ಧ ರಾಮ್ ಕುಮಾರ್ 2001 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 24

ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯು ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಮೊದಲ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ನಂತರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಅವನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ಅಥವ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

4. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯು ಮಾರಾಟದ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ, ಮೊದಲ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿನ ತಾರೀಖು, ಆತನಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಇತ್ತು ಎಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿ, ಮೊದಲ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಪಡೆದಿರುವಾಗ, ಅಂತಹ ತೀರ್ಪಿನ ವಿರುದ್ಧ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಬಾಕಿ ಇದ್ದಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಹಕ್ಕು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಾದರೆ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಕಾನೂನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಜಾರಿಯಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇತರೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ವಿವಿದ ಕೇಸುಗಳಿಂದ

1. ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕಲಂ 146 ರ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ತೆಗೆದ್ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅವನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ನ ತೀರ್ಪು ಅಮುಲ್ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆತನ ಆಸ್ತಿಯ ನಿಯೋಜಕ (ಆತನಿಂದ ಖರೀದಿಸಿದವ) ಕಲಂ 146 ರಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪು.[1]

2. ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ 1888 ಕಲಂ 44 ರಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಮಾಲೀಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಅವನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅಂದರೆ ಆತ ವಿಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಆ ಮಾರಾಟ

---

[1] ಜಿಲಾ ಸಿಂಗ್ ವಿರುದ್ಧ ಹಜಾರಿ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1979 ಎಸ್.ಸಿ 1066

ಮಾಡಿದವನ ಭಾಗದ ಹಕ್ಕಿನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಹೇಗೆ ಇದೆಯೋ ಅಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಭಾಗಾಂಶದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ನಿಬಂದನೆ ಮತ್ತು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟೂಂಬದ ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಆತನು ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಕೋರುವ ಹಕ್ಕು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಕಲಂ 4 ಪಾರ್ಟೀಷನ್ (ವಿಭಜನೆ) ಕಾಯ್ದೆ 1893 ಯಲ್ಲಿನ ಕಾನೂನು ಅಂತಹ ಖರೀದಿದಾರನಿಂದ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಮನೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕಿನಂತೆ ಬಾಕಿ ಭಾಗಸ್ತರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವ ಎರಡೂ ಕಾನೂನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪೂರಕವಾಗಿವೆ.[1]

3. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡೂ ಕಾನೂನು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ (1) ಸಹ ಮಾಲೀಕನು ಭಾಗವಾಗಿಲ್ಲದ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರಬೇಕು, (2) ಆ ರೀತಿಯ ಭಾಗವಾಗದೆ ಇರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಹ ಮಲೀಕನಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರುವವನು ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಹೊರಗಿನವನು ಅಥವ ಅಪರಿಚಿತನು, (3) ಅಂತಹ ಖರೀದಿದಾರನು ತಾನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ವಿಭಜನೆಯಾಗದ ಭಾಗಾಂಶವನ್ನು ವಿಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕಾಗಿ ದಾವ ಸಲ್ಲಿಸಿರಬೇಕು. (4) ಆತನ ಹಕ್ಕು ಮಂಡನೆ ವಿರುದ್ದವಾಗಿ ಬೇರೆ ಜಂಟಿ ಮಾಲೀಕನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ ತಾನು ಅಂತಹಹೊರಗಿನವನ ಭಾಗಾಂಶದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (5) ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಂಚೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸದರಿ ಭಾಗಾಂಶದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ದರಿಸಿ ಅಂತಹ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು

---

[1] ಘಂಟೇಷೆರ್ ಘೋಷ್ ವಿರುದ್ಧ ಮದನ್ ಮೋಹನ್ ಘೋಷ್ –1996 (11) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 446

ಪಾವತಿಸುವಂತೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. (6) ಅಂತಹ ಕಲಂ 4 ರಲ್ಲಿನ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಆಗಿ ಅಮುಲ್ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವ ಮುನ್ನ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು.

4. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಈ ಮೇಲಿನ ಕೇಸನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಈ ಮೂರು ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ (1) ಮಾರಾಟವಾದ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ, (2) ದಾವ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ (3) ಮೊದಲ ಹಂತದ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ.[1]

5. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವ ಕರಾರಿನಲ್ಲಿ ಉದಯವಾಗಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು ಎ.ಐ.ಆರ್ 1996 ಎಸ್.ಸಿ 2146 ರಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾದಂತೆ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿರುದ್ದ ಹಿಮಂತರಾಜ ಚೆಟ್ಟಿ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ಒಂದಾನೊಂದು ಅವದಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿರುವ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ, ಗ್ರಾಮದ, ಸಮುದಾಯದ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಅಥವ ಪಿತೃಸಂಬಂದಿ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಅಥವ ಕುಟುಂಬದ ಐಕ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಇದದ್ದು ಈಗ ಕೈಗಾರೀಕರಣ, ವಿವಿದತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಸೇವೆ, ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಯಾಂತ್ರೀಕರಣದಿಂದ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರೆಯದ್ದರಿಂದ ಇದು ಪುರಾತನವಾಗಿದ್ದು, ಒಡೆತನ ಆಧಿಪತ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ರೂಢಿ ತಪ್ಪಿದ ಹಕ್ಕು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ಈಗ ಕಾಯ್ದೆ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಕೊನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಪದ್ದತಿ ಅಥವ ಖಾಸಗಿ

---

[1] ವಿಜಯ್ ಕುಮಾರ್ ವಿರುದ್ಧ ಶಾಂತಿ ದೇವಿ – 2017(8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 837

ಕಾನೂನಿಂದ ಬೇರಪಟ್ಟಿದೆ. ವಿಭಾಗದ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ತನಗೆ ತಾನೆ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು, ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು, ಹೊರಗಿನವರನ್ನು ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಹೊರಗಿಡುವುದು, ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ.[1]

6. ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 22 ರಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಲು ಇರುವ ಅಧ್ಯತೆ ಹಕ್ಕು ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶಿಸುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತದೆ, "ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಅಧ್ಯತೆ ಹಕ್ಕು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದುರ್ಬಲ (ಅಜಾರಿ) ಹಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಲಿಮಿಟೇಷನ್ (ಕಾಲಮಿತಿ) ಕಾಯ್ದೆ 1963 ವಿಧಿ 97 ರಂತೆ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.".... "ಕಲಂ 22 ರಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಇಲ್ಲ, ಸಿವಿಲ್ ಹಕ್ಕು ಜಾರಿ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಮೂಲ ದಾವೆಯನ್ನು ಹೂಡಬೇಕು. ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ವಿಚಾರಣೆ ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದವನು ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದನೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.[2]

7. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಸಂವಿಧಾನ ಪೀಠದ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ[3] ಹೇಳುವಂತೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಕಾನೂನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದದ್ದು ಮೊಘಲ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಕಾಲದಿಂದ, ಇದು ಅಂದು ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅದು

---

[1] ಶ್ರೀ ಅಲ್ಲಮ್ಮ ಪ್ರಭು ವಿ. ಬಾಬುರಾವ್ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2008 (3) ಕರ್ 3775 (ಡಿ.ಬಿ)

[2] ಅಶುತೋಷ್ ಚತುರ್ವೇದಿ ವಿ. ಪ್ರಣೋ ದೇವಿ –ಎ.ಐ.ಆರ್ 2008 ಎಸ್.ಸಿ 2171

[3] ಶ್ರೀ ಔದ್ ಬೆಹಾರಿ ವಿ. ಗಜಾಧರ್ ಜೈಪುರಿಯಾ – ಎ.ಐ.ಆರ್. 1954 ಎಸ್.ಸಿ 417

ಮೊಹಮ್ಮಡನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ನ್ಯಾಯದ, ಸಮಾನತೆಯ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

8. ವಾದಿಯು ತನ್ನ ಹಕ್ಕು ಮಾರಾಟಗಾರನಂತೆಯೇ ಉತ್ತಮವಾದುದೆಂದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮಾರಾಟಗಾರನಿಗಿಂತ ಅದು ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹ ಪುರ್ವಾಧಿಕಾರ ಹಕ್ಕು ಚಲಾಯಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಹಕ್ಕು ಜೀವಂತವಾಗಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಅಥವ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಹಕ್ಕು ಹೊಂದಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಮೂಲ ಮಾರಾಟಗಾರನ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬದಲಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅನೇಕ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನಗಳಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಈ ಹಕ್ಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರವಾಗಿ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಇದು ಮಾಲೀಕರ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಂಭಾವ್ಯದಿಂದ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮಾರಾಟಗಾರ ಮತ್ತು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವವನು ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಅನುಮತಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾರಾಟಗಾರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ಆದ್ಯತೆ ಅಥವಾ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕಿರುವ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದವನಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸೋಲಿಸಬಹುದು. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ (1) ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರ ಹಕ್ಕು ಮಾರಾಟ ಆಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆಗಿನ ಹಕ್ಕಲ್ಲ, ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಪೇಕ್ಷೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಹಕ್ಕು. (2) ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದವರು ಮಾರಾಟವಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡನೆಯ ಪರಿಹಾರಾತ್ಮಕ ಹಕ್ಕಿನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಬಹುದು. (3) ಅದು ಖರೀದಿದಾರನ

ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರನ ಬದಲಾವಣೆಯೇ ಹೊರತು ಮರು ಖರೀದಿಸುವಿಕೆ ಅಲ್ಲ. (4) ಅದು ಮಾರಾಟವಾದ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವತ್ತಿನ ಆರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಹಕ್ಕೇ ಹೊರತು ಅದು ಮಾರಾಟವಾದ ಆಸ್ತಿಯ ಬಾಗಾಂಶದಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕು ಸಾದಿಸುವಿಕೆ ಅಲ್ಲ. (5) ಆಧ್ಯತೆಯೇ ಹಕ್ಕಿನ ಮೂಲತತ್ವವಾಗಿದೆ, ವಾದಿಯು ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಖರೀದಿದಾರನ ಅಥವ ಆತನ ಜಾಗಹೊಂದಿದವನ ವಿರುದ್ದ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. (6) ಈ ಹಕ್ಕು ತುಂಬ ದುರ್ಬಲ ಹಕ್ಕಾಗಿದ್ದು, ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನು ಬದ್ದ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಸೋಲಿಸಬಹುದು, ಹೇಗೆಂದರೆ ಖರೀದಿದಾರನು ತನ್ನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಅಥವ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನನ್ನು ಬದಲಿಸುವುದರಿಂದ.[1]

9. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಸಂವಿಧಾನ ಪೀಠದಲ್ಲಿನ ಕೇಸಿನ[2] ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ "ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರ ಹಕ್ಕು ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪೂರಕವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಇದು ಮಾಲೀಕರಾದವರ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಂಭಾವ್ಯದಿಂದ. ಅಂತಹ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನುಬದ್ದ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದು ಕಾನೂನು ಭಾಹಿರವೂ ಅಲ್ಲ ಅಥವ ವಂಚನೆಯೂ ಅಲ್ಲ."

10. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಸಂವಿಧಾನ ಪೀಠದ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ[3] ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರ ಹಕ್ಕು ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಪು ಬರೆಯುವಾಗ್ಗೆ "ಇಂತಹ ಹಕ್ಕು ತುಂಬ ದುರ್ಬಲ ಹಕ್ಕು, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು

---

[1] ಬಿಷನ್ ಸಿಂಗ್ ವಿರುದ್ದ ಖಜಾನ್ ಸಿಂಗ್ ಎ.ಐ.ಆರ್ 1958 ಎಸ್.ಸಿ 838

[2] ರಾಧಕಿಷನ್ ವಿ. ಶ್ರೀಧರ್ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅಲಿಷಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1960 ಎಸ್.ಸಿ. 1368

[3] ಭಗವತಿ ಪ್ರಸಾದ್ ಶಾಹ್ ವಿ. ಭಗವತಿ ಪ್ರಸಾದ್ ಶಾಹ್ – 1964 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 105

ಅದನ್ನು ಆಸ್ತಿ ಕಾನೂನಿನ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಹೊಂದಿಸಲು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ತರ್ಕಬದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಚತುರತೆ ತೋರುವ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ..... ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದವನು ಮಾಲೀಕತ್ವದಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಬರೀ ಅನುವಂಶಿಕತೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಅಥವ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಅಥವ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅನಿಶ್ಚತೆಯ ಹಕ್ಕು, ಅಥವ ಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಅಲ್ಲ."

11. ಯಾವುದೇ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದರೆ, ಅದು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.[1]

12. ಎಸ್ಟೋಪಲ್ (ಸ್ವಾರ್ಜಿತ ಅಡ್ಡಿ) ಸಿದ್ಧಾಂತವು, ಒಳ್ಳೆಯ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ಅಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬಂದಾಗ, ಎಸ್ಟೋಪಲ್ ಒಂದು ಸಮಾನತೆ ನಿಯಮವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಂಬಿಕೆಯ ಕೊರತೆಯಿರುವ ನಡತೆಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವುದು. ನ್ಯಾಯದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿಗೆ ನೆರವಾಗಲು ಇದನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ದವಾಗಿ ಎಸ್ಟೋಪಲ್ ಜಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾನತೆಯು ಕಾನೂನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತೆ. ಕಾನೂನು ಭಾಹಿರತೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಲು ಎಸ್ಟೋಪಲ್ ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯವು ಸಿಂಧುತ್ವವೆ ಅಥವ ಕಾನೂನು ಭಾಹಿರವೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಸಿಂಧುತ್ವವಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಲಿಖಿತ ಅಥವ ಮೌಕಿಕ ಕರಾರಿನ ಅಥವ ನಡವಳಿಕೆ ಮುಖಾಂತರ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಖರೀದಿದಾರನು ಕಟ್ಟುವವರೆಗೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ನಂತರ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕಿನ ನೋಟೀಸು ನೀಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಎಸ್ಟೋಪಲ್

---

[1] ಜಗದ್ ಬಂಧು ಚಟರ್ಜಿ ವಿರುದ್ಧ ನಿಲಿಮಾ ರಾಣಿ – 1969 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 445

ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಆತನ ನಡವಳಿಕೆ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ದುರ್ಬಲ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

13. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ಮಾಲೀಕನು ತನ್ನ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿರಬೇಕು, ಬರೀ ಬಾಡಿಗೆಗಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಹಕ್ಕು ಚಲಾಯಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[2]

14. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ಹೊಸದಾಗಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಈಗಾಗಲೇ ಮಾರಾಟಗಾರನು ಮತ್ತು ಖರೀದಿದಾರನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅದೇ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಖರೀದಿದಾರನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ಥಾಪಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.[3]

15. ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಮಾಲೀಕರ ಹಕ್ಕು ಮನವಹಕ್ಕು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಂವಿಧಾನಿಕ ಹಕ್ಕು ಆಗಿದ್ದು ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ಉಳ್ಳವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿರುತ್ತದೆ. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ಕಾನೂನು ಹಕ್ಕಾದರೂ ದುರ್ಬಲ ಹಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾಲೀಕನ ಮಾನವಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನಿಕ ಹಕ್ಕಿನೊಂದಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತುಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.[4]

---

[1] ಇಂದಿರಬಾಯಿ ವಿರುದ್ಧ ನಂದ ಕಿಶೋರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1991 ಎಸ್.ಸಿ 1055

[2] ಮೊಹಮದ್ ನೂರ್ ವಿರುದ್ಧ ಮೊಹಮದ್ ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ – 1994 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 562

[3] ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿರುದ್ಧ ಹಿಮಂತರಾಜ ಚೆಟ್ಟಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1996 ಎಸ್.ಸಿ 2146

[4] ಲಚ್ಚಮನ್ ದಾಸ್ ವಿರುದ್ಧ ಜಗತ್ ರಾಮ್ – 2007 (10) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 448

16. ಕೇವಲ ಕ್ರಯಕ್ಕಾಗಿ ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ಚಲಾಯಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

17. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ 7 ರಿಂದ 16 ರವರೆಗಿನ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸುತ್ತ ಮಾನ್ಯ ಘನ ಜಸ್ಟೀಸ್ ವಿ. ರಾಮಸುಬ್ರಮಣಿಯನ್ – ಮದ್ರಾಸ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್[2] ರಂತೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ಬಗ್ಗೆ ಐದು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. (1) ಇದು ಬದಲಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಹಾಗಾಗಿ ಮಾರಾಟದ ನಂತರ ಅದು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ; (2) ಈ ಹಕ್ಕು ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ನಡುವೆ ಇರುತ್ತೆ. ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಇತರೆ ಬಾಗಾಂಶದ ಮೇಲೆ ಸಾಧಿಸಲು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರ ಉಳ್ಳವನು ಅಂತಹ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬಗಾಂಶದಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ಕೆಲವು ಕಾಯ್ದೆ ಮತ್ತು ಕರಾರಿನ ಅನ್ವಯ ಬಾಡಿಗೆದಾರರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. (3) ಇದು ತುಂಬ ದುರ್ಬಲ ಹಕ್ಕು, ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನು ಬದ್ದ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾಲೀಕರು ಸೋಲಿಸಬಹುದು (4) ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯದ ಮೌನಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಒಟ್ಟಾರೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವಂತಿದ್ದರೆ, ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. (5) ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಾನತೆಯು ಪರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

18. ಆದರೆ ನಾವು ಕಲಂ 22 ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ನೋಡಿದಾಗ ಸದರಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಧ್ಯತೆ ಹಕ್ಕು ನೀಡುವಾಗ 22(1) ರಲ್ಲಿ "ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಅಥವಾ ಅವಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು

---

[1] ಕುಮಾರ್ ಗೊನ್ಸುಸಾಬ್ ವಿ. ಮೊಹಮದ್ ಮಿಯಾನ್ – 2008 (10) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 153

[2] ಎಫ್.ಜೆ ಇರಾನಿ ವಿ. ಹಜೀ ಸರ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ – 2010 ಇಂಡ್ ಲಾ ಮದ್ರಾಸ್ 1911

ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವಾಗಲೇ" ಅಂತಹ ಅಧ್ಯತೆ ಹಕ್ಕು ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಮಾರಾಟವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ತತ್ವ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು "ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬಹುದಾದದನ್ನು" ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ "ಮಾರಾಟವಾಗಿರುವುದನ್ನು" ಅಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮನಗಂಡು ಒರಿಸ್ಸಾ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಈ ಹಕ್ಕಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಅಚ್ಚರಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.[1] "ಒಬ್ಬ ವಾರಸ್ಸುದಾರ ತಾನು ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಆರ್ಜಿಸಿದ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ, ಕಾನೂನು ಪರಿಣಾಮಗಳು ಈ ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ, (1) ಬಾಕಿ ಉಳಿದ ಸಹ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ, ಇತರರನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ, ಅಂತಹ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಅಧ್ಯತೆ ಹಕ್ಕು ಕೂಡಿಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಥವ ಅದನ್ನು ಬಿಡಲು ಬಹುದು. (2) ಮಾರಾಟಮಾಡಲು ಉದ್ದೇಶಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನು ಬದ್ದ ಬಾಧ್ಯತೆಯು ಹೇರಲ್ಪಟ್ಟು, ಇತರೆ ದರ್ಜೆ–1 ಸಹ ವಾರಸ್ಸುದಾರರ ಆಧ್ಯತೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸದಂತೆ ತಡೆಯುತ್ತದೆ. (3) ಕಾನೂನು ಬದ್ದ ನೋಟೀಸನ್ನು (ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು) ದರ್ಜೆ–1 ಸಹ ವಾರಸ್ಸುದಾರರು ಆಧ್ಯತೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿ ಉದ್ದೇಶವಿರುವ ಖರೀದಿದಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟರೂ ಯಾರು ಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಖಾತ್ರಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಈ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ. – ಇಂತಹ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ನೀಡದ ಹೊರತು ಕಲಂ 22 ಅಧ್ಯತೆ ಹಕ್ಕು ಕೇವಲ ಗಾಳಿ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಸನಕಾರರ ನಿಜ ಉದ್ದೇಶ ಜಾರಿಯಾಗದು ಎನ್ನುತ್ತ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾರಾಟಗಾರನು ಇತರೆ 1ನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೆ ನೋಟೀಸು

---

[1] ಗಣೇಶ್ ಚಂದ್ರ ಪ್ರದಾನ್ ವಿರುದ್ದ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಮೊಹಂತಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1971 ಒರಿಸ್ಸಾ 65 – ಇದು ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಎ.ಐ.ಆರ್ 2008 ಹೆಚ್.ಪಿ 71, ರಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ನೋಟೀಸು ನೀಡದೆ ಮಾಡಿರುವ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಇತರೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಾರದೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಾದದಿಂದ ಮಾರಾಟವಾದ ಮೇಲೂ ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯತೆ ಹಕ್ಕು ಚಲಾಯಿಸ ಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ."

19. ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ [1] ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ವಾರಸ್ಸುದಾರರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವಾರಸ್ಸುದಾರರು ತಮ್ಮ ಬಾಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ದಾನ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಾರಸ್ಸು ಅದು ದಾನ ಅಲ್ಲ ಕ್ರಯ ನನಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅಧ್ಯತೆ ಹಕ್ಕು ಇದೆ ಎಂದು ಕೇಸು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸದರಿ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ದಾನದಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮತ್ತು ಅಂಗೀಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿಲ್ಲದೆ ನೇರ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗಿದೆ ಅದುದರಿಂದ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೇಸು ನಿಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ವಜಾ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ (ಒಪ್ಪಂದ) ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರೊಪೋಸಲ್ (ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು) ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮತ್ತು ಅಂಗೀಕಾರ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 122 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ದಾನ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಅನ್ನುವ ವಿಚಾರವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಈ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

20. ಬಾಂಬೆ ಹೈ ಕೋರ್ಟಿನ[2] – ಈ ತೀರ್ಪಿನಂತೆ ಕಲಂ 22(1) ರಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಖರೀದಿಸುವ ಆಧ್ಯತೆ ಹಕ್ಕು ಪ್ರೀಎಂಶನ್ ಹಕ್ಕು (ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು) ಇದ್ದಂತೆ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತ, ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿನ "ಒಬ್ಬ ವಾರಸ್ಸುದಾರ ಆತನ ಅಥವ

---

[1] ಅಮ್ಮಾಜಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಮಹದೇವಮ್ಮ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 1996 ಕರ್ನಾಟಕ 3499

[2] ಭರತ್ ಮಚೀಂದ್ರ ಪರಿಕರ್ ವಿ. ಅಂಜನಾಬಾಯ್ – 2007 (6) ಎಂ.ಹೆಚ್.ಎಲ್.ಜೆ 706

ಆಕೆಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ" ಎಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕ್ರಯ, ಧಾನ ಅಥವ ಇನ್ನಿತರೆ ಯಾವುದೇ ವಿದದಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ವರ್ಗಾವಣೆಯೂ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಹಕ್ಕು ಅಂತಹ ಕ್ರಯ ಅಥವ ಧಾನ ಪತ್ರದ ವರ್ಗಾವಣೆಯಿಂದ ಅಳಿಸಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ಪಾರ್ಟಿಗಳಲ್ಲದ ವಾರಸ್ಸುದಾರರ ಹಕ್ಕನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲ."

21. ಮೂರು ಜನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಎ.ಬಿ.ಸಿ 1ನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಾಗಿ ಅವರ ಸತ್ತ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಎ ರವರ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಗ ತಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ಅವಿಭಾಜಿತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ಹೊರಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕ್ರಯದ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಬಿ ರವರು ಜೀವಂತವಿರುತ್ತಾರೆ. ಸದರಿ ಕ್ರಯದ ದಿನಾಂಕ 17–10–1984, ಅದರ ಖಾತೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ದಿನಾಂಕ 30–11–1986, ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು ಎಂದು ಬಿ ಮಗ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 22 ರಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಖರೀದಿಸುವ ಆಧ್ಯತೆ ಹಕ್ಕು ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೇಸು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಇರುವ ಕೇಸು ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದು [1] ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ದರಿಸಿರುವಂತೆ ಕಲಂ 22 ರಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕು 1ನೇ ದರ್ಜೆ ವಾರಸ್ಸುದಾರರ ಮಧ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ವರ್ಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮಾನ್ಯ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

---

[1] ಬಾಳಸಾಹೆಬ್ ವಿರುದ್ದ ಅನಿರುದ್ದ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 1036/2017

ಹರೀಶ್ ಕುಮಾರ್. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕೇಸನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ [1] ಅಂತಹದ್ದೇ ಸಂಧರ್ಬವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

22. ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಖರೀದಿಸಿರುವ ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ – ಜಂಟಿ ಮಾಲೀಕರ ನಡುವೆ ಕಲಂ 22 ಅನ್ವಯಿಸಿ ಅಧ್ಯತೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. – ಜಾರ್ಕಂಡ್ ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು –2018[2]

23. ಈ ಮೇಲಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ, ಕಲಂ 22(2) ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಅಧಿನಿಯಮ 1956 ನಂತೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು/ ದಾವೆಯನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು, 2005 ರ ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ ಹಾಲಿ ಕಲಂ 6 (3) ರಲ್ಲಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಜಾರಿಯಾದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ (05–09–2005) ಯಾವ ಹಿಂದು ಸತ್ತಾಗ ಆತನ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯು ಆತನ ಲಿಖಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲೀ ಅಥವ ಅಲಿಖಿತ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಆರ್ಜನೆಯಿಂದಾಗಲೀ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಂದು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಹಸಮಾನಾಧಿಕಾರಿ (ಕೋಪಾರ್ಸನರ್) ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾವಿನಿಂದ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಕಲಂ 6 ರಂತೆ ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಲಂ 22 ರಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಅರ್ಜಿಯು ಹಾಲಿ ಕಲಂ 6 ರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಾಗವಾಗಬಹುದಾದ ಆಸ್ತಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

---

[1] ಗಣೇಶಪ್ಪ ವಿರುದ್ಧ ಕೃಷ್ಣಮ್ಮ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2005 ಕರ್ನಾಟಕ 160.

[2] https://indiankanoon.org/doc/59551749/

ಅಧ್ಯಾಯ–11 (ತೀರ್ಪು – ಮಧ್ಯಂತರ ಆಜ್ಞೆ)

ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ

ಹಿಂದು ಕರ್ತನ ವಿರುದ್ದ ದಾವೆ ಹೂಡಿರುವ ಪಕ್ಷಕಾರನು ಕರ್ತನು ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡದಂತೆ ಶಾಶ್ವತ ನಿರ್ಬಂದಕಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೋರಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸದರಿ ಸ್ವತ್ತು ಕಾನೂನು ಭಾಹಿರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಮಧ್ಯಂತರ ನಿರ್ಬಂದಕಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆಯ ಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. (ಎ.ಐ.ಆರ್ 1988 ಎಸ್.ಸಿ 576)

ಕಲಂ 44 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಿರುವಾಗ ಹಾಕಿರುವ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಖರೀದಿದಾರನಾಗಲೀ ಆತನ ಏಜೆಂಟರಾಗಲೀ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯದಂತೆ ತಡೆ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಖರೀದಿದಾರನು ಅಂತಹ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮನಗಂಡು ಖರೀದಿಸಿರುವುದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಮಧ್ಯಂತರ ತಡೆ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಬಹುದಾಗಿರಿತ್ತದೆ, ಅದು ವಾಸದ ಮನೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿರಬೇಕು, ಖರೀದಿದಾರನು ಮನೆಯವನಾಗಿರಬಾರದು, ಎಂದು ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದೆ.[1]

---

[1] ದೋರಬ್ ವಿ. ಕೂಮಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1990 ಎಸ್.ಸಿ 867

"ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದ ನಷ್ಟ ಅಥವಾ ಹಾನಿಯ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಾಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಅನುಮತಿಸಬಾರದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾರಾಟ ಅಥವಾ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬಹುದಾದ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾರಣವಾಗುವ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಅದು ನಷ್ಟ ಅಥವಾ ಹಾನಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಹಾಲಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಕಾನೂನು ಕ್ರಮಗಳು ಬಹಳ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದ ನಷ್ಟದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ, ನಿಗದಿತ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಬಳಕೆಗೆ ತರಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕು. ಕೆಳ ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ, ಅದೇ ಷರತ್ತು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನವಿಯ ಹಕ್ಕು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆಧಾರರಹಿತವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ, ಹಾನಿಗೊಳಗಾದ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ನಷ್ಟಪರಿಹಾರ ಕೋರಲು ಯಾವಾಗಲೂ ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅನುಭವಿಸಿದ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದು."[1]

ದಾವೆಯನ್ನು ಡೀಫಾಲ್ಟ್ ಗೆ (ತಪ್ಪಿಗೆ) ವಜಾ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ದಾವೆ ರಿಸ್ಟೋರ್ (ಪುನರ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾಗ) ಆದಾಗ ಮಧ್ಯಂತರ ಆಜ್ಞೆ ಪುನರ್ ಜಾರಿಯಾಗುವುದೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದಾವೆ ವಜಾ ಆದ

---

[1] ಮಹಾರಾಜ್ ಕೇವಲ್ಜಿ ವಿ. ಬಲ್ದೇವ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2005 ಎಸ್.ಸಿ 104

ಆದೇಶ ಮತ್ತು ಪುನರ್ ಸ್ಥಾಪಿತ ಆದೇಶದ ನಿಬಂದನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತೆ. ವಜಾ ಮಾಡುವಾಗ ಮಧ್ಯಂತರ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ತೆರವು ಗೊಳಿಸಿ ವಜಾ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ಸ್ಥಾಪಿತ ಆದೇಶವಾದರೆ ಅಂತಹ ಮಧ್ಯಂತರ ಆದೇಶಗಳು ಪುನರ್ ಜಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಜಾ ಆದಾಗ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲವಾದರೆ ರಿಸ್ಟೋರ್ ಆದಾಗ ಮಧ್ಯಂತರ ಆದೇಶಗಳು ಪುನರ್ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುತ್ತವೆ.[1]

ದಾವ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಅಟ್ಯಾಚ್ಮೆಂಟ್ ಬಿಫೋರ್ ಜಡ್ಜಮೆಂಟ್ (ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು) ಆಗಿರುವಾಗ, ದಾವೆ ಡಿಫಾಲ್ಟ್ ಗೆ ವಜಾ ಆಗುತ್ತದೆ, ವಜಾ ಆದ ಮೇಲೆ ದಾವೆ ಪುನರ್ ಸ್ಥಾಪನಾ ಆದೇಶ ಆಗುವ ಮುನ್ನ ದಾವ ಆಸ್ತಿ ಮಾರಾಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆಗ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿ, ಕಲಂ 52 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಕ್ರಯ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗದು ಎಂದಿದೆ.[2]

ಶಾಶ್ವತ ನಿರ್ಬಂದಕಾಜ್ಞೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿರುವ ದಾವೆಯ ವಾದಿಯ ವಾರಸ್ಸುದಾರರು ಅಮುಲ್ಜಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಬಹುದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕಲಂ 50(2) ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡ್ ರೀತ್ಯ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಮೇಲಾಗಲೀ ಅಥವ ಅವನ ವಾರಸ್ಸು ಮೇಲಾಗಲೀ ಜಾರಿ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ವಾದಿಯಾಗಲೀ ಅವನ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಾಗಲೀ ಜಾರಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[3]

---

[1] ಶಿವರಾಯ ವಿ. ಶರಣಪ್ಪ – ಎ.ಐ.ಆರ್ ೧೯೬೮ ಮೈಸೂರು ೨೮೩

[2] ವರೀದ್ ಜೇಕಬ್ ವಿ. ಸೊಸಮ್ಮ – ೨೦೦೪ (೬) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ ೩೭೮

[3] ಪ್ರಭಾಕರ ಅಡಿಗ ವಿ. ಗೌರಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ ೨೦೧೭ ಎಸ್.ಸಿ ೧೦೬೧

ವಾದಿಯು ಪಡೆದ ದಾವ ತೀರ್ಪನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ವಿರುದ್ದವಾಗಲೀ ಆವರ ವಾರಸ್ಸುದಾರರ ವಿರುದ್ದವಾಗಲೀ ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಕಲಂ 50 ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡ್ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಹಾಗೆ ಕಲಂ 52 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ರೀತ್ಯ ದಾವ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ವರ್ಗಾವಣೆ ಪಡೆದವನ ವಿರುದ್ದವೂ ವಾದಿಯು ತೀರ್ಪು ಜಾರಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.[1]

ನಿರ್ಬಂದಕಾಜ್ಞೆ ತೀರ್ಪು ಅನುವಂಶೀಯ ಮತ್ತು ವಿಭಾಗಿಸತಕ್ಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನೀಡಿರುವುದಾದರೆ, ಪಾರ್ಟಿಯ ಸಾವಿನ ನಂತರ ಅದು ಅಳಿಸಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಡಿಕ್ರಿ ಪಡೆದವರ ವಾರಸ್ಸುದಾರರಿಗೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿ ವಿರುದ್ದ ಆಗಿರುವ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ವಾರಸ್ಸುದಾರರ ಮೇಲೂ ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[2]

ನಿರ್ಬಂದಕಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನೀಡುವಾಗ/ ಪಡೆಯುವಾಗ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಮಾನದಂಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದೆ.[3] (ಎ) ವಾದಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯವನ್ನು ಎತ್ತಿದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಬಳಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಘೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಾವೆ ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಡೆ ಆಜ್ಞೆ ಕೋರಬಹುದು ಅಥವ ಕೋರದಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲಿ ವಾದಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವವು ವಿವಾದದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸಂಶಯದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು

---

[1] ರಾಮಚಂದ್ರ ವಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರಾವ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2000 ಕರ್ನಾಟಕ 298

[2] ಕನ್ನಯ್ಯಲಾಲ್ ವಿ. ಬಾಬುರಾಮ್ – 1999 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 529

[3] ಅಂತುಲಸುಧಾಕರ್ ವಿ. ಬುಚಿರೆಡ್ಡಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2008 ಎಸ್.ಸಿ 2033

ಕೋರಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಾದಿಯ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಸ್ವಾಧೀನ ಅಥವಾ ವಿಲೇವಾರಿ ಕೇವಲ ಬೆದರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಸರಳ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡುವುದು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. (ಬಿ) ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯ ಸರಳ ದಾವೆಯು ಕೇವಲ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ವಿಷಯವು ನೇರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ವಿವಾದದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನಿಖೆಯಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಖಾಲಿ ನಿವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ, ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಡಿ ಜ್ಯೂರಿ (ಕಾನೂನುಬದ್ದ) ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾಲೀಕತ್ವದ ವಿಷಯವು ನೇರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯದೆ, ಸ್ವಾಧೀನದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. (ಸಿ) ಆದರೆ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ, ಅಥವಾ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತ ಮನವಿಗಳು (ಪ್ಲೀಡಿಂಗ್ಸ್) ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವಾದ ವಿವಾದಾಂಶಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ – ಅನ್ನೈಮುತ್ತು ಥೇವರ್ ವಿ. ಅಲಗಮ್ಮಲ್ – 2005 (6) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 202, ರಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮನವಿಗಳು ಒಂದು ವಾದದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು, ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ತನಿಖೆ ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮನವಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿದ್ದರೂ, ಆ ವಿಷಯವು ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಾಸ್ತವ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಬದಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪಾರ್ಟಿಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಗ್ರ ದಾವೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಘೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವಂತೆ ಹೊರಹಾಕುತ್ತದೆ. (ಡಿ) ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮನವಿಗಳು, ಮತ್ತು ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸೂಕ್ತವಾದ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತವೆ, ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ವಿಷಯ ಸರಳ ಮತ್ತು ನೇರವಾಗಿದ್ದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ, ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯ ದಾವೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಹೊಂದಿದ ಮತ್ತು ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಗಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಘೋಷಣೆಗಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ದುಬಾರಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ತೊಡಕಿನ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಬಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು ಕಾಟಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಾಗಿ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ಅಥವಾ ಅವರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೋ ಮತ್ತು ಪ್ರಕರಣದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಗ್ರ ಘೋಷಣಾತ್ಮಕ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ವಾದಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನ್ನ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಸಬೇಕು.

ಮಧ್ಯಂತರ ತಡೆ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಅಥವ ನಿರಾಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕೇಸಿನ ಅರ್ಹತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದ ನಷ್ಟವನ್ನು ವ್ಯಾಜ್ಯಕಾರರಲ್ಲಿ

ತಪ್ಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ.[1] ಮಧ್ಯಂತರ ತಡೆ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡುವಾಗ ಕೋರ್ಟ್ ಮಿನಿ ಟ್ರಯಲ್ (ವಿಚಾರಣೆ) ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ. [2] ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಂದಕಾಜ್ಞೆ ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[3]

ವಾದಿಯು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅನುಕೂಲತೆಯ ಸಮತೋಲನ ತಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಇದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಮಧ್ಯಂತರ ಆದೇಶ ನೀಡದಿದ್ದರೆ ತನಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆತನಿಗೆ ಮಧ್ಯಂತರ ಆದೇಶ ನೀಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು ತೋರದಿದ್ದಾಗ, ಮಧ್ಯಂತರ ನಿರ್ಬಂದಕಾಜ್ಞೆ ಅರ್ಜಿ ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗುತ್ತದೆ.[4]

ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅನುಮತಿಸಬಾರದು, ಅದು ಆಸ್ತಿಯ ಪರಭಾರೆ ಅಥವಾ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಸಹ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಪಾರ್ಟಿಗೆ ನಷ್ಟ ಅಥವಾ ಹಾನಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು, ಅವರು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ದಾವೆಗಳು ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡುವುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[5]

---

[1] ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ವಿ ಟರ್ಫ್ ಕ್ಲಬ್ – 1975 (2) ಕರ್ ಎಲ್.ಜೆ 428

[2] ಆನಂದ್ ಪ್ರಸಾದ್ ವಿ. ತಾರಕೇಶ್ವರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2001 ಎಸ್.ಸಿ 2367

[3] ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಯ್ಯ ವಿ. ಯಾಲಕ್ಕಿಗೌಡ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1965 ಮೈಸೂರು 310

[4] ಸುಕನ್ಯ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ವಿ. ಜಯೇಶ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2003 ಎಸ್.ಸಿ 2252

[5] ಮಹರ್ವಾಲ್ ವಿ. ಬಲ್ದೇವ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2005 ಎಸ್.ಸಿ 104

ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕೂಡ ಮಧ್ಯಂತರ ತಡೆ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಬಹುದು, ಅದು ಕೇಸಿನ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. "ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯ ಆದೇಶವನ್ನು ನೀಡಲು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಂತಹ ವಿವೇಚನೆಯ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸುವಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿರಬೇಕು. ಆಕ್ಷೇಪಾರ್ಹ ಆದೇಶವು ವಿಕೃತ, ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಬಾಹಿರವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿವೇಚನೆಯ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ತಾರ್ಕಿಕತೆಯು ಅಸಮರ್ಪಕ ಮತ್ತು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಸಹ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರಕರಣದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆದೇಶವನ್ನು ರಾವಾನಿಸುತ್ತದೆ.[2]

ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕೇಸಾದ ಕಿರಣ್ ವಿ. ಡಾಲಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣ – 10–12–2012 ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆಂದಿದೆ "ಅವರು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ದಾವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆನಂದಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಶಾಶ್ವತ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ವಾದಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲ."[3] ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ ಹೈಕೋರ್ಟ್

---

[1] ಮಂಡಳಿ ರಂಗಣ್ಣ ವಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ – 2008 (11) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 1

[2] ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯ ವಿ. ರಂಗಪ್ಪ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 0214/ 2013

[3] https://indiankanoon.org/doc/162118010/

ತೀರ್ಪನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಸಹ-ಪಾಲುದಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಪಾಲನ್ನು ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆಯ ಪುರಾವೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಹ-ಪಾಲುದಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಪರವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬ ಇತ್ಯರ್ಥ, ಇತರರ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವುದೇ ಸಹ-ಪಾಲುದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ".(ರೂಪ್ ಚಂದ್ ವಿ. ಇಂದಿರಾದೇವಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1997 ಎಂ.ಪಿ 200) ಮುಂದುವರಿದು ಪಂಜಾಬ್ ಹರಿಯಾಣ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಆಸ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರದ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರ ವಿರುದ್ಧ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಯಾವುದೇ ಕೃತ್ಯ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಕೂಲತೆಯಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ಪಡೆಯಬಹುದು" (ಬಚ್ಚನ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಸ್ವರ್ಣ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2001 ಪಂಜಾಪ್ ಮತ್ತು ಹರ್ಯಾಣ 112)

ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಈ ಬಗ್ಗೆ

1. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಬರೆದ ಮೇಲೆ, ಪಕ್ಷಕಾರರಲ್ಲದವರು ತಮಗೆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಇದೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ತೀರ್ಪನ್ನು ಪುನರ್ ಬರೆಯಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೊಸ ದಾವೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.[1]

2. ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ, "ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ಪ್ರಕಾರ ಬಾಗಗಳ ನಿರ್ಣಯವು ಅಂತಿಮತೆಯನ್ನು–, ಪಡೆಯುತ್ತದೆ, ಪಕ್ಷಕಾರರ ಬಾಗಗಳು

---

[1] ಸರ್ದಾರ್ ಸುರ್ಜೀತ್ ಸಿಂಗ್ ವಿರುದ್ಧ ಜುಗುನ ಬಾಯ್ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ./ 1401/2017

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ದಾವೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಖರೀದಿದಾರನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪಿಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರಬೇಕು, ಅದು ಬಾಗಾಂಷದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆದೇಶದಂತೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪುನಃ ತೆರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟಗಾರನ ಪಾಲಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಷೇರುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಖರೀದಿದಾರರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪನ್ನು ಅಂತಿಮಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪಿನ ವಿರುದ್ಧ ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ವಿರುದ್ಧ ಖರೀದಿದಾರರು ಅಥವಾ 1ನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿ ರವರು ಯಾವುದೇ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. – ಈ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತೆ ತೆರೆಯಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

3. ಹಿಂದು ಮಹಿಳೆಗೆ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ನೀಡುವ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಹರಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಆಗತ್ಯ ಬದಲಾವಣೆ ತರಬಹುದು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ [2] ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದೆ. ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಹೊರಹಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಗಸ್ಥರಿಗೂ ಅವರ ಬಾಗದ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವವರೆಗೆ ವಿಭಾಗ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು.

4. ಸಿವಿಲ್ (ನಾಗರೀಕ) ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪನ್ನು ಬರೆಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲ.[3] ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು

---

[1] ಟಿ. ರವಿ ವಿ. ಬಿ. ಚಿನ್ನ ನರಸಿಂಹ – 2017 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 342

[2] ಎಸ್.ಸಾಯಿ ರೆಡ್ಡಿ ವಿರುದ್ದ ನಾರಾಯಣರೆಡ್ಡಿ – 1991 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 647

[3] ಪೂಲ್ ಚಂದ್ ವಿ. ಗೋಪಾಲ್ ಲಾಲ್ – 1967 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 153

ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಕಾರ ಸತ್ತಾಗ ಮತ್ತು ಇತರ ಪಕ್ಷಕಾರರ ಬಾಗಾಂಶ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದರಿಂದ ವಿಭಜನಾ ದಾವೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ....... ಇದು ವಿಭಜನಾ ದಾವೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಇತರ ಪ್ರಕಾರದ ದಾವೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮನವಿಯನ್ನು ನಾವು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪುಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ.

5. ವಿಭಾಗ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ಬರೆದಿರುವುದರಲ್ಲಿ, ಎದುರುದಾರರ ಲಿಖಿತ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಸೇರಿಸದೆ ಇರುವಾಗ, ಅಂತಹ ಡಿಕ್ರಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಥವ ಕೋರ್ಟಿನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ ಅಂತಹ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಕೋರ್ಟ್ ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು.[1]

6. "ವಿಭಾಗದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತೀರ್ಪು ನೀಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಸಹ-ಪಾಲುದಾರರು ಅಥವಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಹಕ್ಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ, ಸಹ-ಪಾಲುದಾರ ಅಥವಾ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅರ್ಹರಾಗಿರುವ ಪಾಲನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಸಹ-ಪಾಲುದಾರರು ಅಥವಾ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರುವವರು ಅಗತ್ಯ ಪಾರ್ಟಿಗಳಲ್ಲ. ವಿಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ನೀಡುವಾಗ ಅವರ (ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿರುವವರ) ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸುವಾಗ. ಮಾರಾಟಗಾರರ ಪರವಾಗಿ ಈ ಹೊರಗಿನವರು ಖರೀದಿಸಿದ ಷೇರುಗಳನ್ನು

---

[1] ಸತ್ನಮ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಸುರೇಂದರ್ ಕೌರ್ – ೨೦೦೯ (೨) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ ೫೬೨

ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ವಿಭಜನೆಯು ಖರೀದಿದಾರರಿಂದ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಹೊರತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಿತಿ ಮತ್ತು ಗಡಿಗಳಿಂದ (ಮೀಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಬೌಂಡ್ಸ್) ವಿಭಾಗಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಮಾರಾಟವಾಗಿರುವ ಎಷ್ಟು ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟಗಾರರಿಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಇತರರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆಯೆ ಎಂಬಂತಹ ಪರಿಗಣನೆಗಳು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪಿನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಯ ತೀರ್ಪು ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ." (ಭಾಲಕೃಷ್ಣ ವಿ. ಪ್ರೇಮ – ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ – 10–01–2012). – https:// indiankanoon.org / doc/76278285/

ಅಧ್ಯಾಯ–12 (ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಮಹತ್ವ)

ದಾಖಲಾತಿಗಳು, ಪುರಾವೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾನೂನು ಮಹತ್ವ

1. ಮೂಲ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅಥವ ನಾಶವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವ ಆ ದಾಖಲೆಗಳು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪಕ್ಷಕಾರರೊಬ್ಬರು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ವಿಚಾರವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ರುಜುವಾತು ಮಾಡದ ಹೊರತು ಅಂತಹ ದಾಖಲೆಯ ಪರ್ಯಾಯ ಎರಡನೇ ರೀತಿಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸಾಕ್ಷಿ ವಿಚಾರಣೆಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ ಅಥವ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ದಾಖಲೆಯು ರುಜುವಾತಾದಂತೆ ಅಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕಾನೂನು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರುಜುವಾತು ಮಾಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಸದರಿ ದಾಖಲೆಯ ಸತ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ, ಇರುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ವಿಚಾರಣೆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಂತಹ ಎರಡನೇಯ ದಾಖಲೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಸಕಾರಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.[1]

---

[1] ರಾಕೇಶ್ ಮೊಹಿಂದ್ರ ವಿ. ಅನಿತಾ ಬೇರಿ – 2016 (16) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 483

2. ದಾಖಲಾತಿಗಳ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ ಪಕ್ಷಕಾರನು ವಿಷಯಗಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ವಿನಾಯಿತಿ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದ್ವಿತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ದ್ವಿತೀಯಕ ಪುರಾವೆಗಳು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನಕಲು (ತದ್ರೂಪ) ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ, ನಕಲು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನಕಲು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ, ವಿಷಯಗಳ ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಸಿಗುವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಜರು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಶ್ನಿತ ನಕಲು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮೂಲದ ನಿಜವಾದ ಪ್ರತಿ ಎಂದು ಮೂಲಭೂತ ಪುರಾವೆಗಳು ದ್ವಿತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಬೇಕು. ಆ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ದೋಷದ ಮೂಲಕ ಮೂಲವನ್ನು ಹಾಜರು ಮಾಡಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರ ಬೇಕಾಗುವ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗಮನ ಸೆಳೆಯಬೇಕು. – ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[1]

3. ಕೋರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿ ವಿಚಾರಣೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಷಾನೆಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ದಾಖಲೆ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಇಲ್ಲ.[2] ಅಂತಹ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ತಕರಾರನ್ನು ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಎತ್ತಬಹುದು, ಮೇಲ್ಮನವಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ. ತಕರಾರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿದ (1) ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿದ ದಾಖಲೆಯು ಸಾಕ್ಷಿ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕಾರ್ಹ ಅಲ್ಲ (2). ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ

---

[1] ಎಂ. ಚಂದ್ರ ವಿ. ಎಂ. ತಂಗಮುತ್ತು – 2010 (9) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 712

[2] ಸ್ಟೈಟ್ ತಾರಾಜಿ ವಿ. ಯೆಲಾಮಾರ್ತಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1971 ಎಸ್.ಸಿ 1865

ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೊರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂಬ ತಕರಾರು.[1]

4. ಸ್ವೀಕಾರ್ಹವಲ್ಲದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು.[2]

5. ಒಂದು ಸಂಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿನ ಉಚ್ಚಾರಗಳು ಅಥವಾ ವಿಷಯಗಳು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿನ ನಿಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ ಅದು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನಿನ ಯಾವುದೇ ತತ್ವವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿ ದಾಖಲೆಯ ನಿರ್ಮಾಣವು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಅಪಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅಥವ ಕಾನೂನಿನ ತತ್ವವನ್ನು ಒಂದು ದಾಖಲೆಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ತಪ್ಪು ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆ ಉಂಟಾದಾಗ, ಇದು ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.[3]

6. ಸಿವಿಲ್ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸ್ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ, 1872 ರ ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ, 1872 ರ ಸೆಕ್ಷನ್ 3 ರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ, 'ಸಾಬೀತಾಗಿರುವುದು', (ಪ್ರೂವ್ಡ್) 'ತಪ್ಪೆಂದು ಸಾಬೀತಾಗಿರುವುದು' (ಡಿಸ್ ಪ್ರೂವ್ಡ್) ಮತ್ತು 'ಸಾಬೀತಾಗಿಲ್ಲ' (ನಾಟ್ ಪ್ರೂವ್ಡ್) ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವಿಕೆಯು ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನಂಬುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ಒಂದು ವಿವೇಚನೆಯುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಕರಣದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅದರ

---

[1] ವೆಂಕಟಾಚಲ ಗೌಂಡರ್ ವಿ. ಅರುಲ್ಮಿಗು – 2003 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 752

[2] ರೋಮನ್ ಕ್ಯಾತೋಲಿಕ್ ವಿ. ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯ – 1966 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 283

[3] ಹೀರೋ ವಿನೋಥ್ ವಿ. ಶೇಷಮ್ಮಾಳ್ – 2006 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 545

ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಂಭವನೀಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಒಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು 'ಸಾಬೀತಾಯಿತು' ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಿಯಮದ ಅನ್ವಯಿಕತೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಫಲಿತಾಂಶದ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. "ಸಿವಿಲ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದರೆ ಅಪರಾಧ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರ ಸಾಕು ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಲು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸದಿದ್ದರೂ, ಸಿವಿಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. .... ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ .... ಕೇವಲ ಪ್ರಬಲ್ಯದ ಸಂಬವನೀಯತೆಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಬಾರಹೊರಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಆಧಾರವಾಗಿದೆ...... ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ..... ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಬಾರಹೊರಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ... ಆರೋಪವನ್ನು ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥ ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.[1]

7. ಪುರಸಭೆಯ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಮೂದು ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಪುರಸಭೆಗೆ ದರಗಳು ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಮೂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ನಮೂದನ್ನು ಮಾಡುವ ನಿಯಮದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿರುವುದು, ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವ ಇಂತಹ ನಮೂದುಗಳ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮುದಿಸಿದ್ದರೆ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಪಾವತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆ ಪಾವತಿಸಲು ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುತ್ತದೆ.[2]

---

[1] ವೆಂಕಟಾಚಲ ಗೌಂಡರ್ ವಿ. ಅರುಲ್ಮಿಗು – 2003 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 752

[2] ವೆಂಕಟಾಚಲ ಗೌಂಡರ್ ವಿ. ಅರುಲ್ಮಿಗು – 2003 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 752

8. ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷಿ ವಿ. ದಾಖಲೆ ಸಾಕ್ಷಿ, – ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸರಿಯಾದ ವಯಸ್ಸನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಅಷ್ಟೇನೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿತ ವಿಷಯವು ದಾಖಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಯಾಧಾರಿತ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ಮುಂಬರದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮೌಖಿಕ ಪುರಾವೆಗಳು ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು. ಜಾತಕ ಸಹ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವಂತೆ ಅದು ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಬಹುದು. ಜನನ ದಿನಾಂಕದ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಲಾ ದಾಖಲಾತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವೇಶ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮೂದುಗಳು ವಯಸ್ಸಿನ ಉತ್ತಮ ಪುರಾವೆಗಳಾಗಿವೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ ಇತರ ಅಧಿಕೃತ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಧಿಕಾರಿ ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ 35 ನೇ ಕಲಂ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಥವ ಇತರೆ ಕಚೇರಿ ಪುಸ್ತಕ ಅಧಿಕೃತ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಎಂದು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ನೋಂದಣಿಯ ನಮೂದುಗಳು ಯಾಂಟಿ ಲಿಟಮ್ ಮೋಟಮ್ (ಕೇಸಿಗೆ ಮುಂಚೆ) ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು.[1]

9. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ಕೆಳಗೆ ಬಂದ ಜಮೀನಿನ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್[2] ಪ್ಯಾರ 53 ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದಿದೆ "ದಾಖಲೆಯ ಕುರಿತಾದ ಪುರಾವೆಗಳು ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವರ ತಂದೆಯ ಸಮಯದಿಂದ ಉಳಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

---

[1] ಉಮೇಶ್ ಚಂದ್ರ ವಿ. ರಾಜಸ್ಥಾನ ರಾಜ್ಯ – 1982 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 583

[2] ರಾಮಕ್ಕ ವಿ. ತಾನಮ್ಮ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2014 ಕರ್ನಾಟಕ 1335

ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕರ್ತರಂತೆ, ಅವರು ಫಾರ್ಮ್ ಸಂಖ್ಯೆ 7 ಅನ್ನು ಉಳಿಮೆ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕೋರಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಕೇಸಿನ ರೆಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿನ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಪುರಾವೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಅದು ಗೋವಿಂದಪ್ಪ ಗೇಣಿದಾರ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು, ಅದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಸಹ ಟ್ರಯಲ್ ಕೋರ್ಟ್ ದಾಖಲಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯ ಕಾನೂನು ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಲ್ಲ."

10. ನೋಟರಿಕರಿಸಿದ ದಾಖಲೆ:– "ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 57 (6) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಟರಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ನ ಸೀಲುಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಡ್ಡಾಯ ಕ್ರಿಯಾಪದ 'ಶಲ್' ಅನ್ನು ಕಲಂ ನಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನೋಟ್ರೈಸ್ಡ್ ದಾಖಲೆ ಎಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೋ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೊಹರುಗಳ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ನೋಟೀಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ನೋಟರಿಯ ಸೀಲ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಊಹೆಯನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕು. ಕಲಂ. 57 (6) ಮತ್ತು 85 ರ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಕಾರಣ ಕಾರ್ಯಗತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಕಡಿತಗೊಳಿಸುವುದು. ಕಲಂ 85 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದೃಢೀಕರಣವು ಕೇವಲ ರುಜುಪಡಿಸುವುದಲ್ಲ ಆದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, ದೃಢೀಕರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದಾಖಲೆಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಗುರುತನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗತದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವತಃ ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಕಲಂ 85 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಲಂ 57(6)

ರಲ್ಲಿ ಊಹೆಯನ್ನು ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತಳೆಯಬಹುದು." – ನಾಗನಗೌಡ ವಿ. ನಾಗವ್ವ – ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ – 2014.[1]

11. "ಇದೀಗ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಾಬೀತು ಮಾಡುವುದು, ಅದು ಇತರ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಇತರ ಸಹೋದರರ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಡಿಗಂಟನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸುವ ಹೊಣೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಶುದ್ಧ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನೇರ ಅಥವಾ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಪುರಾವೆಗಳಿಂದ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಪುರಾವೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು, ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವಂತೆ ಆಗಿರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲನ್ನು ಕೇಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ."[2]

12. "ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದಾಗ ಅದು ವಾದಿಯ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪುರಾವೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸರಳವಾದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ದಾಖಲೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ದಾಖಲೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪರಿಭಾವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಅಧ್ಯಾಯ 6 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಂ 91 ರಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ ಆಧಾರಿತ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದಾಗ ಮೌಕಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ಹೊರಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆಸ್ತಿಯ ಇತ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾರಾಟದ ಕರಾರುಗಳಲ್ಲಿನ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಗ್ಗಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು

---

[1] https://indiankanoon.org/doc/121474134/

[2] ಸುಬ್ಬರಾಜು ವಿ. ಶಿವರಾಮಶೆಟ್ಟಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2004 ಕರ್ನಾಟಕ 479

ದಾಖಲೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದಾಗ, ಅಂತಹ ಒಪ್ಪಂದ, ಅನುದಾನ ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿಯ ಇತರ ಇತ್ಯರ್ಥದ ಅಥವ ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ವತಃ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಅಥವಾ ದ್ವಿತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದೇ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪುರಾವೆಯಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗದು."[1]

13. "ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಾದಾಸ್ಪದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಇದ್ದಾಗ, ಪುರಾವೆಗಳ ಹೊರೆ ಯಾರು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ತೀರ್ಪು ಬಯಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ವಾಸ್ತವಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಅವರು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವುದೇ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕಾದಾಗ, ಪುರಾವೆಯ ಹೊರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ, 1872 ರ ಸೆಕ್ಷನ್ 101 ರ ಓದುವಿಕೆಯಿಂದ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 101 ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ, ಅದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಪಾರ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಪಾರ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ; ... ಇದಲ್ಲದೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ 102 ರ ಪ್ರಕಾರ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಅಥವಾ ನಡಾವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳು ಎರಡೂ ಬದಿಗಳಿಂದ ಹಾಜರು ಮಾಡಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವಿಫಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಪುರಾವೆಗಳ ಹೊರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೇಗಾದರೂ, ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಹೊರೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 101 ಮತ್ತು 102 ರಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿಗಳಿವೆ: (1)

---

[1] ಸಿದ್ದಣ್ಣ ವಿ. ಅಂಬುಬಾಯ್ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 3776/ 2018

ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯ ಪರವಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಬಹುದಾದ ಪರಿಭಾವನೆ (ರೆಬ್ಯೂಟಲ್ ಪ್ರಿಸಂಪ್ಷನ್) ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಲು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಹೊಣೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವದ ಪರಿಭಾವನೆಯೂ ಸಹ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಗೆ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತದೆ. (ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ, 1872 ರ ಸೆಕ್ಷನ್ 114). (2) ಯಾವುದೇ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನದೊಳಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಹೊರೆ ಅವನ ಮೇಲಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಸ್ವಯಂ–ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಅಥವಾ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಣೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮವೆಂದರೆ ಪುರಾವೆಗಳ ಹೊರೆ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ಆರೋಪ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ...... ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 103 ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾಸ್ತವದ ಬಗ್ಗೆ ಪುರಾವೆಗಳ ಹೊರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಣೆಯಾಗಲು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಕೋರ್ಟ್ ನಂಬ ಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದಾಗ ಆತನ ಮೇಲೆ, (ಹೊರೆ ಇರುತ್ತದೆ) ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಒದಗಿಸಿ, ಆ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಸಾಕ್ಷಿಯು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ"[1]

14. ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್[2] ಮೇಲ್ಮನವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ "ತೀರ್ಪನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಬರೆಯುವಾಗ ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ತತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ

[1] ಸಂಸ್ಥಾನ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ದೇವರು (ಗೋಕರಣ) ಪ್ರಕರಣ – ಮನು/ಕೆ.ಎ/3369/2018

[2] ಸಂತೋಷ್ ಹಜರಿ ವಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ತಿವಾರಿ (2001) 3 ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 175

ಪುರಾವೆಯ ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ತೂಕದ ವಿಮರ್ಶೆ ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಿಕೆಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ತೀರ್ಪು ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಆಧರಿಸಿರಬೇಕು. ಮೇಲ್ಮನವಿಯು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೆ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಂದ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಬರೆಯಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ಕಾನೂನಿನಂತೆ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪುರಾವೆಗಳ ಅಂದಾಜಿಸುವಿಕೆ ಮೂಲವಸ್ತು ಕ್ರಮರಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಪುರಾವೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಊಹೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಹುಡುಕುವಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ."

15. ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವು ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಾಗ, ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಅವರ ಜೊತೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು, ಅಂದರೆ, ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಸಂಬಂಧಗಳ ಕಾನೂನುಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕರೆತರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಈ ಕುಟುಂಬವು ವಲಸೆ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಕಾನೂನಿನ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಊಹೆಯನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಬಹುದು. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು 22 ನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟ 95 ರಲ್ಲಿ ಮುಲ್ಲಾ ಹಿಂದೂ ಲಾ ನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ: – ಒಂದು ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬವು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಲಾ ಇರುವ ಈಶಾನ್ಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಂದ ವಲಸೆ ಹೋಗಿ ದಯಾಭಗಾ ಕಾನೂನು ಇರುವ ಬಂಗಾಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಿತಾಕ್ಷರ

ನಿಯಮದಿಂದ ಇದು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಈ ಊಹೆಯನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ಹಿಂದಿನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದಿಂದ ಬೆಂಬಲಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ, ಮಿತಾಕ್ಷರಾ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅದರ ವಲಸೆಯ ನಂತರ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪುರಾವೆಗಳು, ಜನ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರಾದ್ಧ , ಕುಟುಂಬವು ವಲಸೆಯ ನಂತರ ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ವಲಸೆಯು ಸಾಬೀತಾದರೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬವು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನ ಅನುಸಾರ ಪದ್ಧತಿ ಅನುಸರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾದರೆ, ಕುಟುಂಬವು ಬಂಗಾಳಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋದ ನಂತರ ದಯಾಭಗಾ ನಿಯಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ." ಹೀಗಾಗಿ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು. (1) ಅದರ ವಲಸೆಯ ನಂತರ ಕುಟುಂಬದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನು ಮೂಲಕ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದರ ಮುಖೇನ ಮತ್ತು (2) ಮದುವೆ, ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧಾದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಕ್ಷಿ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ."– ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪಿನಂತೆ.[1] – 2019.

16. "ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟರಿ ಎಸ್ಟೋಪಲ್" (ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಸ್ವಾರ್ಜಿತ– ನಿರೋಧ) – ಈ ಸಿದ್ದಾಂತದ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ದಾಕಲಾತಿಗೆ ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಥವ ಆ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ನಡಾವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದಾಗ, ಆ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿರದ ಹೊರತು ಆ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ವಿಷಯಗಳ ವಿರುದ್ದ ವಿರೋದಿಸಲು

---

[1] https://indiankanoon.org/doc/125004495/

ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ಆತ ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ್ಗೆ ಅದನ್ನು ವಿರೋದಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

17. ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 55 (3) ಪ್ರಕಾರ ಮಾರಾಟಗಾರನ ಬಳಿಯಿರುವ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿದಾರರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಮಾರಾಟಗಾರನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 55 (1) (ಬಿ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಮಾರಾಟ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಮಾರಾಟಗಾರನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲು ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 55 (1) (ಇ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದದ ದಿನಾಂಕ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ಹಸ್ತಾಂತರ ನಡುವೆ, ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ದಾಖಲೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿವೇಕದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿ ಅವನ ಬಳಿ ಇರುವುದು ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾರಾಟಗಾರನ ಬಾಧ್ಯತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 55 (4) (ಬಿ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಮಾರಾಟಗಾರನಿಗೆ ಖರೀದಿದಾರನು ಪೂರ್ತಿ ಖರೀದಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕೊಡದಿರುವಾಗ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾರಾಟಗಾರನಿಗೆ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಅದರ ಮಹತ್ವ

(1) ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ನಮುದು ಹಕ್ಕುದಾರನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿರುವ ಭೂಮಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ, ಒಬ್ಬರ ಸ್ವಾಧೀನ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ.[2]

---

[1] ಬಸವಂತಪ್ಪ ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಪ್ಪ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 0586/ 2019

[2] ಚಂದ್ರಕಾಂತಬೆನ್ ವಿ. ವಾದಿಲಾಲ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1989 ಎಸ್.ಸಿ 1269

(2). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಹೆಸರುಗಳ ರೂಪಾಂತರವು (ಬದಲಾವಣೆಯು) ಇತರ ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಆದರೂ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಕಾನೂನಾಗಿದೆ.[1]

(3). ಜಮಾಬಂದಿ ನಮೂದುಗಳು ಮಾಲೀಕತ್ವದ ರುಜುವಾತುಗಳಲ್ಲ.[2]

(4). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ನಮೂದು ಹಕ್ಕುಗಳ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಥಾಪಿತ ಕಾನೂನಾಗಿದೆ. ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳ ಅಥವಾ ಜಮಾಬಂದಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಮೂದುಗಳು "ಆರ್ಥಿಕ ಉದ್ದೇಶ" ಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಂದರೆ ಕಾನೂನಿನ ಕಂದಾಯ ಪಾವತಿ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ನಮೂದುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು, ಸಮರ್ಥ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು.[3]

(5). ಕರ್ನಾಟಕ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 133 ರ ಕೆಳಗೆ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ನಮೂದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಪರಿಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವವರು ಅದರ ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಪುರಾವೆಗಳ ಮೂಲಕ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ನಿಯಮದ ರೀತ್ಯ ನಮೂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಅಂತಹ ನಮೂದು ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಭಾವನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.[4]

---

[1] ನವಲ್ ಶಂಕರ್ ವಿ. ಗುಜರಾತ್ ರಾಜ್ಯ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1994 ಎಸ್.ಸಿ 1496

[2] ಗುರು ಅಮರ್ಜಿತ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ರತನ್ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1994 ಎಸ್.ಸಿ 227

[3] ರಾಜೀಂದರ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಜಮ್ಮು ಕಾಶ್ಮೀರ ರಾಜ್ಯ – 2008 (9) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 368

[4] ಹನುಮಂತಪ್ಪ ವಿ. ಭೀಮಪ್ಪ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 1998 ಕರ್ನಾಟಕ 838

(6). ಮುಟೇಷನ್ ನಡಾವಳಿಯಲ್ಲಿನ ಆದೇಶ ಅಸತ್ಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ತುಣುಕಿನ ಆದಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವಾಗಿ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಮೌಲ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

(7). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಭೂಮಿ ಮುಟೇಷನ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಭಾವ್ಯ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರಶ್ನಿತ ಭೂಮಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಯಾರ ಪರವಾಗಿ ಮುಟೇಷನ್ ಆದೇಶಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾತ್ರ ಶಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.[2]

(8). ಧಾನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ಬರೀ ಮುಟೇಷನ್ ಮುಖಾಂತರ ಖಾತೆ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[3]

(9). ಕಲಂ 114 ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ, ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ನಮೂದುಗಳು ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಘೋಷಣೆಗೆ ಬುನಾದಿಯಾಗಲಾರದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[4]

(10). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಮೂದುಗಳು ಕಾನೂನು ಆಧಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ, ತಪ್ಪಾದ ನಮೂದು ಮುಂದುವರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಿವಾದದ ಇತ್ಯರ್ಥ ಇಲ್ಲ. ಅಪೀಲುದಾರನು ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ತಪ್ಪು ನಮೂದು ಆಧಾರದ ಮೇರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೋರಬಾರದು, ಕಂದಾಯ ಮಂಡಳಿಯ ಆದೇಶದ ಅನುಸಾರ ಅಂತಿಮತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರೂ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು, ಕಂದಾಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ

---

[1] ದಯಾರಾಮ್ ವಿ. ದವಲತ್ ಶಾ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1971 ಎಸ್.ಸಿ 681

[2] ಜಿಂಬಾಬಾಯ್ ವಿ. ಆರ್ಥರ್.. – 2019 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 191

[3] ಬಲ್ವಂತ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ದೌಲತ್ ಸಿಂಗ್ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್. 1998 ಕರ್ನಾಟಕ 707 (ಎಸ್.ಸಿ)

[4] ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ್ ರಾಜ್ಯ ವಿ. ಕೇಶವ್ ರಾಮ್ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 1998 ಕರ್ನಾಟಕ 1 (ಎಸ್.ಸಿ)

ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವಿಕೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಯ ನಿರ್ಲಕ್ಷತೆ ಅಥವಾ ವಿಫಲತೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅದು ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು.[1]

(11). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಗಾರನ ಹೆಸರು ನಮೂದು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಖರೀದಿದಾರನು ಸದರಿ ಮಾರಾಟಗಾರನ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಖಾತರಿ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಕಾರಣಬದ್ದವಾದ ಜಾಗ್ರತೆ ಹೊಂದುವುದು ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.[2]

(12). ಅಂತಹ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ನಮೂದು ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬೆಂಬಲಿತ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.[3]

(13). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿ ನಮೂದುಗಳ ಪರಿಭಾವನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಂ 35 ಮತ್ತು 114 ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಅದರ ಮೇಲ್ನೋಟದ ನೈಜತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಭಾವನೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ನಮೂದುಗಳಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಮೋಸದ ನಮೂದುಗಳು ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳು ಸೃಷ್ಠಿತ ನಮೂದುಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ.[4]

(14). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಮಾಲೀಕತ್ವದ ದಾಖಲೆ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ವಾಧೀನದ ಪರಿಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಧೀನತೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮುಂದುವರಿಕೆ ಹಿಂದೆಯಿಂದಾಗಲೀ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಆಗಲೀ ಪರಿಭಾವನೆಯನ್ನು ಕಲಂ 110 ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಅನುಸಾರ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.[5]

---

[1] ವಿಕ್ರಮ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಜಿಲ್ಲಾ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ – 2002 (9) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 509

[2] ಮಲ್ಲಪ್ಪ ವಿ. ರುದ್ರವ್ವ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2003 ಕರ್ನಾತಕ 1774

[3] ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ವಿ. ಮಾದವ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ – 1964 ಮಸೂರು ಲಾ ಜರ್ನಲ್ (ಸಪ್ಲಿ) 74

[4] ವಿಶ್ವ ವಿಜಯ್ ವಿ. ಫಕ್ರುಲ್ ಹಸನ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1976 ಎಸ್.ಸಿ 1485

[5] ಗುರುನಾಥ್ ವಿ. ನಾಗೇಶ್ – 2007 (13) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 565

(15). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಯಾದ ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ ಯಲ್ಲಿ ಮದ್ಯದ ನಮೂದುಗಳು ಬೇರೆ ಇಂಕಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದು, ಬರವಣಿಗೆಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಅಸಲಿ ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ ಅಕ್ರಮ ತಿದ್ದುವಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.[1]

(16). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ನಮೂದು ತಪ್ಪಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಕೊಂಡಾಗ ದಾವ ಹೂಡಲು ಕಾರಣ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗಬಹುದು.[2]

(17). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ನಮೂದುಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು ಪರಿಭಾವನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.[3]

(18). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ನಮೂದುಗಳು ಪತ್ವಾರಿಯ (ಕಂದಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಯ) ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಭೂ ಉಳಿಮೆದಾರರು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಅದರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕಳಕಳಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸ್ವಾಧೀನ ಮತ್ತು ಅನುಭವ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ನಿರ್ಬಂಧಿತಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ, ಅವರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ನಮೂದುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಳಕಳಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದ್ದು, ರೈತರು ಉಳಿಮೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರ ಅಧಿಪತ್ಯ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ನೈತಿಕ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯ ಆಡಳಿತ ನೂಲಿನಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದೇ ಇರುವವರೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು, ರೈತನ ಭೂಮಿ ಉಳುವವನ ನ್ಯಾಯದ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಹಕ್ಕುಸಾದಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅವರು ಉಳುವ ಭೂಮಿಗೆ

---

[1] ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ ವಿ. ಕರ್ನಾತಕ ರಾಜ್ಯ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2004 ಕರ್ನಾಟಕ 2119

[2] ದಯಾಸಿಂಗ್ ವಿ. ಗುರುದೇವ್ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2010 ಎಸ್.ಸಿ 3240

[3] ಛೀಮೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿವಾರು ವಿ. ಪೆದ್ದಪುಡಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1973 ಎಸ್.ಸಿ 1299

ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವ ಮಣ್ಣಿನ ರೈತನ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸೋಲಿಸುವ ಮರೆಮಾಚುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ.[1]

(19). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ನಮೂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[2]

(20). ಒಬ್ಬ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ತನ್ನ ಬಾಗಾಂಶವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ, ಖರೀದಿದಾರನ ಹೆಸರನ್ನು ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[3] ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಖರೀದಿದಾರನು ವಿಭಾಗ ದಾವೆಯನ್ನು ಹೂಡಿ ತನಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದವನ ಭಾಗಾಂಶ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗೊಳಿಸಿ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಕೋರ್ಟ್ ಮುಖೇನ ಪಡೆಯುವವರೆಗೆ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ಬಾವಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾರಾಟಗಾರನ ಬಾಗಾಂಶ ಮಾತ್ರ ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ.[4]

(21). ಯಾರ ಪರವಾಗಿ ನಮೂದುಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸುವ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ, ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ನಮೂದುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕು.[5]

(22). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಎಂದು ಬರೆದಿರುವ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ನಡಾವಳಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥ

---

[1] ಭಲೇಶ್ವರ್ ತಿವಾರಿ ವಿ. ಶಿಯೋ ಜತನ್ ತಿವಾರಿ – 1997 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 140

[2] ಶಿವಪ್ಪ ವಿ. ಬಸಯ್ಯ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 2297/ 2017

[3] ಬಸಗೌಡ ವಿ. ಉಪವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 1999 ಕರ್ನಾಟಕ 1484

[4] ನಿಂಗಪ್ಪ ವಿ. ಫಕೀರಪ್ಪ – 2015 (3) ಕೆ.ಸಿ.ಸಿ.ಆರ್ 2725

[5] ವೆಂಕಟನರಸಮ್ಮ ವಿ. ವಿಶೇಷ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು – 2011 (3) ಕರ್ ಎಲ್.ಜೆ 377

ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ನಡೆಸಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಸರ್ವೆ ನಡವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ನಕಲು ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

(23). ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಸ್ಟ್ಯಾಂಪ್ ಶುಲ್ಕ ಮತ್ತು ನೋಂದಣಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗವು ನೆರವೇರದು ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೇಗಾದರೂ, ವಿಭಜನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಭಾಗವು ಒಮ್ಮೆ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ, ಕಂದಾಯ ನಮೂದುಗಳು ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ವಿಂಗಡಣೆಯಾಗಬಹುದು. ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವ ಸಮರ್ಥನೀಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಅವರು ಸವಾಲು ಮಾಡದಿರುವವರೆಗೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಭಾಗವನ್ನು ಬರೆಯುವಿಕೆ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಅದು ನೋಂದಾಯಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗಾದರೂ, ವಿಭಜನೆಯ ಘೋಷಣೆಯು ಸಮೀಕ್ಷೆ ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ವಿಂಗಡಣೆ, ಇತರ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದಾಗ, ಪಹಣಿಯ ಕಾಲಂ ನಂ. 9, 10, 12 (2) ನ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮುಂದುವರಿದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.[2]

(24). ವಸಾಹತುಗಳ (ಮಾಲೀಕತ್ವದ) ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಪೂರ್ವಿಕರ ಸ್ವತ್ತುಗಳೆಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ

---

[1] ಆಂಧ್ರಸರ್ಕಾರ ವಿ. ಪ್ರತಾಪ್ ಕರಣ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2016 ಎಸ್.ಸಿ 1717

[2] ಶಂಕರಪ್ಪ ವಿ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 2489/ 2019

ಪರವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ನಿಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದರೆ, ವಾದಿ ಕೂಡ ಭೂಮಿಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು.[1]

(25). ಪಹಣಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ನಮೂದಿಸಬೇಕು, ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ಮಾರಾಟಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು.[2]

(26). ಯಾವುದೇ ವಹಿವಾಟಿನ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ನಮೂದುಗಳು ಆಗಿರುವಾಗ, ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ಅಥವಾ ರಿವಿಶನಲ್ ಅಥಾರಿಟಿಗೆ ಅದರ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ.– ರಿವಿಶನಲ್ ಅಧಿಕಾರದೊಂದಿಗೆ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಕೂಡಾ ಕರ್ತವ್ಯದ ಆಸನವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದ್ದು ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುವ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ನಿಯತಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ಕಲಂ 127 ಮತ್ತು 129 ರ ಆದೇಶಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ನಂತರದ ನಮೂದುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕವಾದಾಗ ಸರಿಪಡಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.[3]

(27). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ನಮೂದಿನ ಪ್ರವೇಶದ ಮೂಲ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಳಿಸಬೇಕು.[4]

(28). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ನಮೂದು ಆಗಿದೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಂದಿನಿಂದ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲ.[5]

---

[1] ಚಿತ್ತೋಮಹತೊ ವಿ. ಅಲಮಹತೊ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1991 ಪಾಟ್ನ 186

[2] ಯುನಿಡಿಸ್ಟೈನ್ ಬಿಲ್ಡರ್ಸ್ ವಿ. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 2331/ 2019

[3] ಕುನ್ನಪ್ಪ ವಿ. ಕಂದಾಯ ಇಲಾಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ – 2012 (1) ಕರ್ ಎಲ್.ಜೆ 28

[4] ಅಬ್ದುಲ್ ಆದಿ ವಿ. ತಿರುಮಲಸ್ವಾಮಿ – ಮನು/ ಕ್.ಎ/ 1509/2019

[5] ಈಶ್ವರ್ ವಿ. ಕಾಳಪ್ಪ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ./ 1061/ 2019

(29) ಸ್ಥಳ ತನಿಖೆ ಆಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಪಹಣಿ ನಮುದಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇತರೆ ಗೇಣಿ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದಕನು ಇರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಾಗ, ಪಹಣಿ ನಮುದು ಯಾವ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರದಾದಾಗ, ಗೇಣಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದವನ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ – ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[1]

(30). ಭೂಸುಧಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ (ಫ್ಯಾಕ್ಟ್) ಬಗ್ಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದ ವಿಧಿ 226 ಮತ್ತು 227 ರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸಾಕ್ಷಿ ಮರುಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ– ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[2]

(31). ಪಹಣಿ ನಮೂದಿನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲು ಇಬ್ಬರು ಸ್ಥಳೀಯ ಪಕ್ಕದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿರುವುದು ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನಂಬಬಾರದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರುಜುವಾತು ಕಾರಣ ನೀಡದಿರುವುದರಿಂದ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ನಮೂದುಗಳ ಮೇಲಿನ ಪರಿಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು ಯಶಸ್ವಿ.[3]

(32). ಸರ್ವೆ ದುರಸ್ತಿ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಭೂಕಂದಾಯ ಕಾಯ್ದೆ ಕೆಳಗೆ ಕಲಂ 56(1) ನಮೂದಿಸಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿ ಸ್ವಯಂ ತಾನಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಅಧಿಕಾರ ಇರುತ್ತದೆ ಆದರೆ 19 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಅಂತಹ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[4]

---

[1] ಮೋಹನ್ ವಿ. ಕೃಷ್ಣೋಜಿ – 2000 (1) ಎಸ್.ಸ್.ಸಿ 518

[2] ರಾಮ್ ವಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ – 2004 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 796

[3] ವಸಂತ ವಿ. ಪಿರಾಜಿ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2006 ಕರ್ನಾಟಕ 2061

[4] ರಾಮಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ವಿ. ಡಿ.ಡಿ.ಎಲ್.ಆರ್ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2007 ಕರ್ನಾಟಕ 769

(33). ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯು ಸರ್ಕಾರಿ ಖರಾಬು ಆಗಿರುವಾಗ, ಮಾರಾಟಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಬಂತು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಾದರ ಪಡಿಸುವವರೆಗೆ ಕಂದಾಯ ನಮೂದಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದು. ಆ ರೀತಿಯ ನಮೂದುಗಳು ಕಾಲಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆ ಮತ್ತು ಇತರೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗದು ಎಂದು ತಕರಾರು ಮಾಡಲಾಗದು.[1]

(34). ಒಂದು ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿನ ನಮೂದು ಪ್ರವೇಶದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕೃತ ಆದೇಶ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ, ಆ ಪ್ರವೇಶದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಯಾರ ಪರವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ದಾಖಲಾಗಿದೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[2]

(35). ಮೋಸದಿಂದ ಪಡೆದ ಆದೇಶಗಳು ದುರ್ಬಲವಾಗುತ್ತವೆ, ಅಂತಹ ಆದೇಶವನ್ನು ವಾಪಸ್ ಪಡೆಯುವಂತೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಅವಶ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಮುಚ್ಚಿಡುವುದು, ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವಂಚನೆ/ಮೋಸ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.[3]

(36). ಸಿವಿಲ್ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿರುದ್ದ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿ ಎಂದು ಆದೇಶ ಪಡೆಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲಂ 135 ಕರ್ನಾಟಕ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಕಾಯ್ದೆ ಅಂತಹ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಲು ನಿರ್ಬಂದ ಹೇರಿದೆ. ಆತ ತನ್ನ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಘೋಷಣಾ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಸಫಲನಾಗಿ ಕಂಧಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಂದೆ ನಮೂದು ಬದಲಿಸಲು ಮುಟೇಷನ್ನಿಗಾಗಿ ಕೋರಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.[4]

---

[1] ಸೈಯದ್ ನಾಸಿರ್ ಹುಸೇನ್ ವಿ. ಜೆ.ಡಿ.ಎಲ್.ಆರ್ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 0985/ 2019

[2] ಮಲ್ಲನಗೌಡ ವಿ. ಬಸನಗೌಡ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 1756/ 2019

[3] ಯುನಿಯನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ವಿ. ರಮೇಶ್ ಗಾಂಧಿ – 2012 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 476

[4] ಶೇಖರಪ್ಪ ವಿ. ಕರ್ನಾತಕ ರಾಜ್ಯ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 0668/ 2019

(37). ವರದಿ ದಾಖಲೆಯಿಂದ 'ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದು ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು, ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ 1882 ನಿಯಮಗಳ ಅನುಗುಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವ ನೊಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ವರದಿಯನ್ನು ಮುಖತಹ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು. ವರದಿ ಸ್ವಭಾವ, ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಮತ್ತು ದಾಖಲಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಗುರುತನ್ನು ಸಂಬಂಧಿತ ಮೂಲಭೂತ ವಿವರಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು. ಅದರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ನಮೂದುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರುಜುವಾತು ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[1]

(38). ನೊಂದಾಯಿತ ಕ್ರಯ ಪತ್ರದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಖರೀದಿದಾರನ ಹೆಸರು ನಮೂದಿಸುವುದು ಕಲಂ 128 ಮತ್ತು 129 ಕರ್ನಾಟಕ ಭೂಕಂದಾಯ ಕಾಯ್ದೆ 1964 ರಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.[2]

(39). ವಿಲ್ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಖಾತೆ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಪ್ರೊಬೇಟ್ ತರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ದವಾಗಿ ಕಂದಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.[3]

(40). ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕೇಸಲ್ಲಿ – "ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಕಂದಾಯ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಹಣಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ನಮೂದು ಬದಲಿಸಿ ಮಕ್ಕಳು ತಾವೂ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವವರೆಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು

---

[1] ಸಿದ್ದನಗೌಡ ವಿ. ಕಾಶಿಬಾಯ್ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 1299/ 2019

[2] ಬಸಪ್ಪ ವಿ. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೀದರ್ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 0149/ 2019

[3] ರೆ– ಸಿಂದು. ಕೆ.ಸಿ. – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 5983/ 2018

ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಮೇಜರ್ ಆಗಿರುವಾಗ್ಗೆ ಕ್ರಯಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕರಾರು ಜಾರಿಗೆ ದಾವೆ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೂ ಮಕ್ಕಳು ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ನಮೂದಿಸಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಕುಟುಂಬದ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿದಿಯಾಗಿ ಪಹಣಿ ನಮೂದು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ತಂದೆ ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಲೀಕರ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿದಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಕಂದಾಯ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದಿದೆ."[1] ಈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶದ ಕಾಯ್ದೆ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆಯಾಗಿದೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಇದೆಯಾ ನೋಡೋಣ. ಕಲಂ 135 ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ (ಪಹಣಿ, ಮುಟೇಷನ್, ಪಟ್ಟಾಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ) ನಮೂದಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದಾಗ ಅಥವ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಇಚ್ಚಿಸಿದಾಗ, ಅಂತಹ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಹಕ್ಕು ಘೋಷಣೆಗೆ ಸಿವಿಲ್ ದಾವೆಯನ್ನು ಹೂಡಬಹುದು, ಅಂತಹ ಘೋಷಣೆ ನಂತರ ನಮೂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 133 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಪಹಣಿ, ಮುಟೇಷನ್, ಪಟ್ಟಾಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿರುವುದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಅನ್ಯವಾಗಿ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವವರೆಗೆ ಅಥವ ಹೊಸ ನಮೂದು ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಪರಿಭಾವಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 62(ಬಿ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ನಮೂದಿನಿಂದ ಬಾದಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಖಾಸಗಿ ಹಕ್ಕು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಿವಿಲ್ ದಾವೆಯನ್ನು ಹೂಡಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 63 ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ದ ಕಂದಾಯ

[1] ನರೇಂದ್ರ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಜೈ ಭಗವಾನ್ – 2005 (9) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 157

ನಮೂದುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸಿವಿಲ್ ದಾವೆಯನ್ನು ಹೂಡಲು ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅಪೀಲುಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಂತರವಷ್ಟೆ ಸಿವಿಲ್ ದಾವೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಹೂಡಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 127 ರಲ್ಲಿ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ಸ್ (ಪಹಣಿ) ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಅದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ, ಸ್ವಾಧೀನದಾರರ, ಮಾಲೀಕರ, ಬೋಗ್ಯದಾರರ, ಭೂ– ಒಡೆಯರ ಅಥವ ಭೂ–ಗೇಣಿದಾರರ ಅಥವ ಬಾಡಿಗೆ/ಆಧಾಯ ಪಡೆಯಲು ನೇಮಿಸಿದವರ, (ಇಲ್ಲಿ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಅಂದರೆ ಅಂತಹ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ) ಅವರ ಸಂಬಂದಿಸಿದ ಆಸಕ್ತಿಯ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಇರುವ ಷರತ್ತುಗಳು ಅಥವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 128 ರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವದಲ್ಲಿ, (ಸಕ್ಸೆಷನ್) ಉತ್ತರಜೀವಿತಾಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ, (ಸರ್ವೈವರ್ಶಿಪ್) ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತವಾಗಿ, (ಅನುವಂಶೀಯವಾಗಿ), ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಖರೀದಿಯಲ್ಲಿ, ಬೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ, ದಾನದ ಮುಖೇನ, ಬಾಡಿಗೆದಾರನಾಗಿ ಅಥವ ಇತರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಹಿಡುವಳಿದಾರನಾಗಿ, ಸ್ವಾಧೀನದಾರನಾಗಿ, ಮಾಲೀಕನಾಗಿ, ಭೋಗ್ಯದಾರನಾಗಿ, ಭೂ ಒಡೆಯನಾಗಿ ಅಥವ ಭೂ ಗೇಣಿದಾರನಾಗಿ ಅಥವ ಬಾಡಿಗೆ/ಆಧಾಯ ಪಡೆಯಲು ನೇಮಿಸಿದವನಾಗಿ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಆರ್ಜಿಸಿದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಆಗಲೀ ಅಥವ ಲಿಖಿತವಾಗಿಯಾಗಲೀ ವರದಿ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ವರದಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಅಧಿಕಾರಿ ಲಿಖಿತ ಸ್ವೀಕೃತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ವರದಿ ನೀಡಬೇಕಾದವರು ಮೈನರ್ ಅಥವ ಅನರ್ಹರಾದರೆ ಅವರ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ಅಥವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವರದಿ ಕೊಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ನೊಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆ ಮುಖೇನ ಹಕ್ಕು ಪಡೆದವರು ವರದಿ ನೀಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆದವನು ಆಸ್ತಿಯ ವಿಂಗಡಣೆ ಮತ್ತು ಮಿತಿಗಳ ತಿಳಿಸುವ ಪರವಾನಗಿ ಭೂಮಾಪಕರಿಂದ ಪಡೆದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಸ್ಕೆಚ್ ಲಗತ್ತಿಸಬೇಕು. ಭೋಗ್ಯ ತೀರುವಳಿ ಪಡೆದವನು, ಬಾಡಿಗೆ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿದವನು ಇಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುತ್ತಾನಾದ್ದರಿಂದ ಅವರೂ ವರದಿ ನೀಡಬೇಕು. ಮೂರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಸಲ್ಲಿಸುವ ವರದಿಗಳಿಗೆ ದಂಡ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗದು ಎಂದು ಆ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಅರ್ಜಿ ಪಡೆದ ನಂತರ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ಹಿತಾಸಕ್ತರಿಗೆ ನೋಟೀಸು ನೀಡುವುದು ಕಲಂ 129 (2) ರಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಕರಾರು ಸಲ್ಲಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಿವಾದಿತ ಪ್ರಕರಣ ಅಂತ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಅಧಿಕಾರಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ತೀರ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಅಪೀಲು ಇರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸೆಕ್ಷನ್ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದಾಗ ಕಲಂ 133 ಮತ್ತು 127 ರಲ್ಲಿನ ಸಾರಾಂಶದಂತೆ ಪಹಣಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ನಮೂದು ಇಲ್ಲದೆ ಅಥವ ಅಂತಹ ನಮೂದಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೆ ಮೇಲಿನ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಸಿದ್ದಾಂತದಂತೆ ಹಿತಾಸಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬಹುದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉತ್ತರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಲಂ 62(ಬಿ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ನಮೂದಿನಿಂದ ಬಾದಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಖಾಸಗಿ ಹಕ್ಕು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಿವಿಲ್ ದಾವೆಯನ್ನು ಹೂಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಕಲಂ 135 ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಹಕ್ಕು

ಘೋಷಣಾ ದಾವೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ದಾವೆ ಹಾಕಿ ಹಕ್ಕು ಘೋಷಣೆ ಆಗುವವರೆಗೆ ಅಥವ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಬದಲಾಗುವವರೆಗೆ ಹಿಡುವಳಿದಾರನಾಗಿ, ಸ್ವಾಧೀನದಾರನಾಗಿ, ಮಾಲೀಕನಾಗಿ, ಭೋಗ್ಯದಾರನಾಗಿ, ಭೂಒಡೆಯನಾಗಿ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿತವಾಗಬೇಕು (1) ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ನಮೂದಾಗಬೇಕು (2) ಇದಿಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ (ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕ್ ರಿಲೀಫ್) ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಘೋಷಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಇವೆರಡೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಕರ್ನಾಟಕ ಮುನಿಸಿಪಲಿಟಿ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಬವೇ ಸರ್ಕಾರವು ಕರನಿರ್ಧಾರಕನ ಕಲಂ 102 ರಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದಾಗ. ಆತ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಡಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಲಂ 103 ರಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕನ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನದಾರನ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 111 ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮಾಲೀಕತ್ವ ವರ್ಗಾವಣೆ ಪಡೆದವರು ಪಡೆದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ 3 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ಗೆ ಲಿಖಿತ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸತ್ತಾಗ ಅವನ ವಾರಸ್ಸುದಾರ ಯಾರಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು 6 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನೋಟೀಸು ಕೊಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶಲ್ ಎಂಬ ಪದದೊಂದಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಅಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮತ್ತು ವಾರಸ್ಸುದಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅದರ ವಿವೇಚನೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕೇಳಬಹುದು. ಕಲಂ 103 ರಲ್ಲಿ

---

[1] ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ

ತಯಾರಿಸಿರುವ ಅಸೆಸ್ಮೆಂಟ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ತಕರಾರಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕಲಂ 150 ರಲ್ಲಿ ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ರವರಿಗೆ ಅಪೀಲು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಮಾಡದ ಹೊರತು ಅಸೆಸ್ಮೆಂಟ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಅನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಲಂ 150(4) ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಕಲಂ 114 ರಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಲೀಕತ್ವ ವರ್ಗಾವಣೆ ಬಗ್ಗೆ (3 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ) ಮಾಲೀಕತ್ವ ಪಡೆದವರು ಮತ್ತು ಮಾಲೀಕತ್ವ ವರ್ಗ ಮಾಡಿದವರು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ವಾರಸ್ಸುದಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಜನೆ ಬಗ್ಗೆ (ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ) ಮಾಲೀಕತ್ವ ಪಡೆದವರು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಲಂ 114ಎ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಮೀಷನರ್ ರವರು ಸ್ವಯಂ ತಾವಾಗಿಯೇ ಅಥವ ಇತರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಂ 114 ರಲ್ಲಿ ಖಾತಾ ನಮೂದು ಮಾಡಿರುವುದು ಮೋಸ, ತಪ್ಪು ಪ್ರತಿನಿದಿಸುವಿಕೆ, ಅಥವ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿ ಅಥವ ಸುಳ್ಳಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ, ತಪ್ಪಿನ ಅಥವ ಅಸಂಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುಗಳ ಪೂರೈಕೆಯಿಂದ ನಡೆದಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಅಂತಹ ನಮೂದು ಆಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಪುನಹ ತೆರೆದು ಅದರಿಂದ ಬಾದಿಸುವವನಿಗೆ ನೋಟೀಸು ನೀಡಿ ವಿಚಾರಣೆಗೊಳಪಡಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಆದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಭೂಕಂದಾಯ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವಂತಾ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಾಯ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಗಮನಿಸುವುದು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಅಸೆಸ್ಮೆಂಟ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸೂಚನೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ

ವ್ಯವಸಾಯದ ಅಸೆಸ್ಮೆಂಟಿಗೆ ಒಳಗಾಗದ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಡಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಲು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕರ ಸ್ವಾಧೀನದಾರರ ಹೆಸರು ನಮೂದಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮ ಇಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟುವ ನಿಯಂತ್ರಣ ನಿಯಮ 1994 ನಿಯಮ 7 ರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯ್ತಿಯು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವಾಗ ಅಥವ ನಿರಾಕರಿಸುವಾಗ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ತಕರಾರು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಆದೇಶ ತರುವವರೆಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಕೇವಲ ಕಂದಾಯ ಪಾವತಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಯ್ದೆಗಳಿಂದ ರುಜುವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯೇತರ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಗಳಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ವಿದಿಸಲು ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಅಸೆಸ್ಮೆಂಟ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಹೊಸ ಆಸ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನದಾರ ಮಾಲೀಕ ಇವುಗಳ ಉಲ್ಲೇಕವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 1 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಿಲುಗಳ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಲಂ 269 ರಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಜಮೀನಿನ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳು ಹಾಗಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಡ್ಡಯಗೊಳಿಸಲಾದ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ಮಹತ್ವವು ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇದು ಕೇವಲ ಕಂದಾಯ ಕಟ್ಟುವಿಕೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಜಿಸಿದ

ಮಾಲೀಕತ್ವ ಇತರೆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವು ಇತರೆ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.[1]

(41). ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಕಾಯ್ದೆ, ಖಾತಾ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡುವಾಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ, "ಖಾತಾ ಎಂಬ ಪದ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಪದ ಸಮಾನಾಂತರವಾಗಿ ಕಲಂ 114 ರಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗುವ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಪಾವತಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಮಾಲೀಕರ/ ಸ್ವಾಧೀನದಾರರ ಹೆಸರು ನಮೂದಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಖಾತೆ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ವಿವಿದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಗ್ಯಾಸ್ ಕನೆಕ್ಷನ್ಗೆ, ದೂರವಾಣಿ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ, ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಲೈಸೆನ್ಸಿಗೆ, ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡಿಗೆ, ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಅಡಮಾನ ಮಾಡಲು, ಸ್ಥಿರಸ್ವತ್ತು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ, ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟುವ ಲೈಸೆನ್ಸಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ, ಆದರೆ ಖಾತೆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತಿನ ಹಕ್ಕು, ಮಾಲೀಕತ್ವ, ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾರದು."[2]

(42). ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸದೆ ಮಾಡಿರುವ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳ ನಮೂದುಗಳು ಸಿಂದುವಲ್ಲದ್ದಾಗಿದೆ.[3]

(43). ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ [4] (ಜಗದೀಶ್ ಪ್ರಸಾದ್ ವಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ – 21–06–2013) ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ "7. ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ 128 ಮತ್ತು 129 ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಮೂದುಗಳನ್ನು

---

[1] ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ

[2] ಜಯಮ್ಮ ವಿ. ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ರೆವಿನ್ಯೂ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2009 ಕರ್ 458

[3] ಶಿಯೋನಂದ ವಿ. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2000 ಎಸ್.ಸಿ 1141

[4] https://indiankanoon.org/doc/71922574/

ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ವಿವರವಾದ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ಕಂದಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ನಮೂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಜಿದಾರರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿವಾದವು ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನೋಟೀಸನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಂದು ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಕಂದಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಾರ್ಯ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಅರ್ಜಿದಾರರು ಸ್ವಾಧೀನಾನುಬವದ ಮಾಲೀಕರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ನಮೂದುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಬೇಕು." "8. ಯಾವುದೇ ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅರ್ಜಿದಾರರ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ, ಅವರ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಮುಂದುವರಿಯುವಿಕೆ, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅರ್ಜಿದಾರರ ತಾತನವರಿಗೆ ಮಾರಿದ ನಂತರವೂ ಕೂಡ, ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಪರವಾನಗಿ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಕಾನೂನು ಭಾಹಿರ ಕಂದಾಯ ನಮೂದುಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದಿಲ್ಲ."

(44). ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ದ ಕಂದಾಯ ನಮೂದು ಮತ್ತು ಬೌಂಡರಿ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ ಕೇಸು ಹಾಕುವ ಮೊದಲಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅಪೀಲುಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ವಾದಿಯು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದಾವೆ ಹೂಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಕಲಂ 61 ಕರ್ನಾಟಕ ಭೂಕಂದಾಯ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ

ವಿರುದ್ಧ ಹಾಕಿರುವ ಒತ್ತುವರಿ ಮತ್ತು ಅಕ್ರಮ ಒಳಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಲಭ್ಯ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳಿಂದ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್ ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದು.[1]

(45). ವ್ಯವಸಾಯ ಜಮೀನು ಬೌಂಡರಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದು, ಬೌಂಡರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು, ಭೂ ಪುನರ್ ವಿಂಗಡನೆ ಮಾಡುವುದು ಕಂದಾಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಂತಹ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿ ನಮೂದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಹಾರ ನೀಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[2]

(46). ಕಂದಾಯ ನಮೂದುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿದ್ದರೂ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್ ವತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸಂಶೋಧಿತ ಅಂಶವು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[3]

(47). ಕೋರ್ಟಿನ ಮಧ್ಯಂತರ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಪಹಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಂ ನಂಬರ್ 11 ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸುವುದು 2012 ರ ಸರ್ಕಾರಿ ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ನಂತೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ (ರಾಧಕೃಷ್ಣರೆಡ್ಡಿ ವಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ 13-12-2012)[4]

ಸೋಗಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಎಂದು ದಾಖಲೆ ಅಲ್ಲಗಳೆದಾಗ

ಸೋಗಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಅಥವ ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬರದ ವ್ಯವಹಾರ ಅಥವ ನಾಮ್ಕಾವಸ್ಥೆ ಪತ್ರ ಅಥವ ಶಾಮ್ ಟ್ರಾನ್ಸಾಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಆಂಗ್ಲದಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ವ್ಯವಹಾರವು ಹೀಗೆ ರಚಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು

---

[1] ಈರವ್ವ ವಿ. ಕೃಷ್ಣಾಜಿ – 1996 (2) ಕರ್ ಎಲ್.ಜೆ 285

[2] ಪಟೇಲ್ ವಿ. ಚಿಕ್ಕೆರೆಗೌಡ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 1986 ಕರ್ 2404

[3] ಮೋಹನ್ ಬಲಕುಪಾಟೀಲ್ ವಿ. ಕೃಷ್ಣೋಜಿ – 2000 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 518

[4] https://indiankanoon.org/doc/171813357/

ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ದಾಖಲೆಯ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದಾಗ ಹೇಗೆ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಅಥವ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಿಸೋಣ.

ಗಂಭೀರವಾದ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವ ವಹಿವಾಟು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಸಲೀಸಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಶಾಮ್ ವಹಿವಾಟಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದರ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಸತ್ಯದ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಹಾರವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಅದು ಶಾಮ್ ವಹಿವಾಟು ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಕಷ್ಟ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಹಿವಾಟು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರ್ವಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹಗುರಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ..... ದಾಖಲೆಯು ಒಂದು ಸಂಯೋಜಕ, ಮೋಸದ ಅಥವಾ ಮೋಸದ ವ್ಯವಹಾರವೇ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ, ಅಂತಹ ನಿರ್ದರಿಸುವ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು, ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳ ನಿಕ್ಷೇಪದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿತ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು, ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವ ಪುರಾವೆಗಳ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ದಾಖಲೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂಬ ವಾದವಿದೆ. ...... ಶಾಮ್ ವಹಿವಾಟಿನಲ್ಲಿ, ಅದು ಮಾರಾಟ ಅಥವಾ ವಿಭಾಗವಾಗಿರಲಿ, ಅದು ವರ್ಗಾವಣೆ ಅಥವಾ ವಿಭಾಗದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ, ವರ್ಗಾವಣೆದಾರನು ಮಾಲೀಕನಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ವಿಭಜನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಾಲೀಕರಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮರೆಮಾಚುವಿಕೆಯ ಮಾರಾಟ ಅಥವಾ ವಿಭಜನೆಯಂತೆ ಚತುರ ವೇಷದಲ್ಲಿರುವ

ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಶಾಸಕಾಂಗದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಅನುಮತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಮತ್ತು ವಹಿವಾಟಿನ ಹಿಂದಿನ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದವ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಮಾಲೀಕರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಅಥವಾ ವಿಭಜನೆಯ ನಂತರದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ.[1]

ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹ ವಹಿವಾಟು ದಾಖಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವಲಂಬಿತನಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವನು, ಮೊದಲಿಗೆ ಅದರ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ನಂತರವೇ ಅಂತಹ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ವಹಿವಾಟು ಮೋಸದ ಮತ್ತು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಎಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ತನ್ನ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.[2]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರನ ಪರವಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಉಡುಗೊರೆಯ ಪತ್ರವು ತೋರಿಕೆ ಮತ್ತು ಶಾಮ್ ವಹಿವಾಟು ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರನಿಗೆ (ಮೂಲ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ) ಇದುವರೆಗೆ ರವಾನಿಸಲಾದ ಉಡುಗೊರೆ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಘೋಷಣೆಗಾಗಿ ವಾದಿ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರನ ವಿರುದ್ಧ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಸದರಿ ವ್ಯವಹಾರ ಅವನ ಮೇಲೆ ಭಾದಿತವಲ್ಲ ಎಂದು ಕೋರಿದ್ದರು. ...... ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ತನ್ನ ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಂತರ, ಮಿತಿಯ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ವಾದವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಸಿ.ಪಿ.ಸಿ ಆದೇಶ 7 ರೂಲ್ 11 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ

---

[1] ವಿಠಲ್ ದಾಸ್ ವಿ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರಾಜ್ಯ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/1188/2019

[2] ರಂಗಮ್ಮಾಳ್ ವಿ. ಕುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2011 ಎಸ್.ಸಿ 2344

ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ದಾಖಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ, ಮಿತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು, ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತು. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಆಕ್ಷೇಪಾರ್ಹ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಆದೇಶದ ಮೂಲಕ, ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಜಾಗೊಳಿಸಿತ್ತು ಮತ್ತು ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿದ ಆದೇಶವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿತ್ತು. .... ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ವಾದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಮತ್ತು ವಾದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ಸತ್ಯತೆಗಳ ಗಂಟನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತವಾಗಿ ದಾವ ಕರಡು ರಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ವಾದಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮಿತಿಯ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇದನ್ನು ಮಿತಿಯ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮಿತಿಯ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ, ನಾಗರಿಕ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನದ ಸಂಹಿತೆಯ ಆದೇಶ 7 ನಿಯಮ 11 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವಲ್ಲಿ ವಾದವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.[1]

ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ, ವಹಿವಾಟಿನ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟಗಾರ ಮತ್ತು ಖರೀದಿದಾರರ ನಡುವೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟಗಾರನ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ವಹಿವಾಟಿನ ಉದ್ದೇಶವು ಮಾರಾಟ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ

[1] ರಾಘವೇಂದ್ರ ವ್. ರಾಮ್ ಪ್ರಸನ್ನ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0367/2019

ದಾಖಲಾದದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾರಾಟಗಾರರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಹಿವಾಟು ಕಾನೂನುಭಾಹಿರವಲ್ಲ ಅಥವಾ ಮೋಸವಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಹೊರೆ ಖರೀದಿದಾರರ ಮೇಲೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಪಾವತಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮಾರಾಟಗಾರನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ರೂ 4,000 / – ಮೊತ್ತವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಗಳಿವೆ, ಅಂದರೆ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಲೆಗಿಂತ 1/6 ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.[1]

ನೋಂದಾಯಿತ ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಊಹೆಯಿದೆ. ನೋಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆಯಾದ್ದರಿಂದ, ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ತೋರುವಂತೆ, ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ಊಹೆಯನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ದಾಖಲೆಯ ವಿರುದ್ದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಹೊಣೆ ಅದನ್ನು ನಾಮ್ಕಾವಸ್ಥೆ ದಾಖಲೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ.[2]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ, ದಿನಾಂಕ 24.2.1951 ರಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರದ ವಿಷಯದ್ಲಲಿನ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ವಾದಿ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಸಹೋದರನ ವಿರುದ್ಧ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಕೋರಿ ದಾವ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದನು. ವಾದಿಯು ಮೊದಲು ತನ್ನ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸದರಿ ಆಸ್ತಿ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಇದೆ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ

---

[1] ಮಹದೇವ್ ವಿ. ಮುನ್ನಿಬಾಯ್ – ಮನು/ಎಂ.ಪಿ/0674/1999

[2] ಪ್ರೇಮ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಬೀರ್ಬಲ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/8139/2006

ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾನೂನು ಪಾಲಕರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಗ ಮತ್ತು ಸೋದರಳಿಯ ಪರವಾಗಿ ತಾನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರವನ್ನು ಶಾಮ್ ವ್ಯವಹಾರ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ವಾದಿ ಸ್ವತಃ ವಿಫಲವಾದಾಗ, ... ಕೆಳಗಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ದಾವ ವಜಾ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿ ವಿಫಲವಾಗಿವೆ. ಲಭ್ಯವಿರುವ ವಸ್ತುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಾದಿ ತನ್ನ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆತನ ಮೇಲೆ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ / ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರನ ರಕ್ಷಣೆಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಅಥವಾ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಲು ..... ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ, ವಾದಿಯು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕ್ರಯಪತ್ರ ಆಗಿರುವುದಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಸದರಿ ವ್ಯವಹಾರ ನಾಮಕಾವಸ್ತೆ ವ್ಯವಹಾರ ಅದು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಲ್ಲ, ಖರೀದಿದಾರನಿಗೆ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸದರಿ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಗಾರ ತನ್ನ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ರುಜು ಹಾಕಿರುವನೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸದರಿ ವ್ಯವಹರಣೆಯ ಅಸಲೀಯತೆಯ ರುಜುವಾತನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಮಡಿಲಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಾದಿಯು ಸದರಿ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂದೆ ಮಾರಾಟಗಾರನಿಗೆ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿವರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಳ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ

---

[1] ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ವಿ. ಜುಲೇಖಬೀ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/7346/2008

ಪರಿಶೀಲಿಸದ ಕಾರಣ ಒರಿಸ್ಸಾ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಪ್ರಕರಣ ಬರುತ್ತೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಂತಹ ವ್ಯವಹರಣೆಯ ಉದ್ದೇಶ, ಸ್ವಾಧೀನತೆ, ಪರಿಗಣನೆ (ಕನ್ಸಿಡರೇಷನ್) ಮತ್ತು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂದ, ದಾಖಲಾತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನತೆ ಬಗ್ಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೋರ್ಟ್ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ. ಸದರಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ವಾದಿಯು ಸದರಿ ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರಾದರೂ ಖರೀದಿದಾರರು ವಾದಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು ಎಂಬ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಕೆಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಒಪ್ಪದೆ ಅಂತಹ ತಕರಾರು ಲಿಖಿತ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಊಹೆ ಮೇಲೆ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾದವು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದಿದೆ. ಸದರಿ ವ್ಯವಹರಣೆಗೆ ವಾದಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಣ ಸದರಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಪಾವತಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಮಾಡಿರುವ ವ್ಯವಹರಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆರೋಪಿತ ವ್ಯವಹರಣೆಗೆ ಇದು ಸಾಕಷ್ಟು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ. ಪರಿಗಣನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 1943 ರಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ವ್ಯವಹರಣೆಯನ್ನು 1979 ರಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಹೂಡಲಾಗಿರುವುದಾದರೂ, ಕ್ರಯಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಾವತಿ ಮಾಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಕವಿದೆ. ಪರಿಗಣನೆ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಿಯು ಬರೀ ನಿರಾಕರಣೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನೇರ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಪರಿಗಣನೆ ಪಾವತಿ ಆದ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಾಕರಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಣಿ ವಿ. ಶ್ರೀಮತಿ ಸಂತಬಲಾ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1971 ಎಸ್.ಸಿ 1028 ರಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಸಿರುವಂತೆ ಹಳೇ ಮಾರಾಟಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ಕ್ರಯದಾರ ಮತ್ತು ಖರೀದಿದಾರ ಸತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿನ ಪರಿಗಣನೆ ಪಾವತಿ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಕ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಖರ್ದಿದಾರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಖರೀದಿದಾರ ಪ್ರತಿವಾದಿ–2 ರವರು ಸ್ವಾಧೀನ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಣಿಸಿ ವಾದಿಗಳು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವಂತೆ ಖರೀದಿದಾರರು ತನ್ನ ತಂದೆಯಿಂದ ಕೊಂಡು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂಬ ಸ್ವಯಂ ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ದವಾಗಿದೆ ಎಂದಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ವಾದಿಯು ನಾಮ್ಕಾವಸ್ಥೆ ಪತ್ರ ಎಂದು, ಸ್ವಾಧೀನ ತನ್ನ ಬಳಿ ಇದೆ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ.[1]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರ ತೀರ್ಪಿನಂತೆ, ಒಂದು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿರುವ ಭಾಷೆಯಂತೆ ಅದರ ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕು. ಮಾರಾಟ ಪತ್ರದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಹಕ್ಕು, ಮಾಲೀಕತ್ವ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಪೀಲುದಾರರ ಪರವಾಗಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಆಗಿರುವ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಮೊತ್ತದ ಮುಂಗಡ ಬೇರೆ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಮಾರಾಟ ಪತ್ರ ಉಲ್ಲೇಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಮಾರಾಟ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಉಲ್ಲೇಕಗಳು, ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಲಗಾರರಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.[2]

---

[1] ನರಹರಿದಾಲ್ ವ್. ಸುಬ್ರನ – ಮನು/ ಓ.ಆರ್/ 0153/ 2001

[2] ಬಿಶ್ವನಾಥ್ ವಿ. ರಾಜೇಂದ್ರ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/8062/2006

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಧೀನ ಹೊಂದುವ ಹಕ್ಕು ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಒಂದು ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಮಾರಾಟ ಪತ್ರವನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ, ಮಾಲೀಕತ್ವ ಮಾರಾಟಗಾರರಿಗೆ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಾರಾಟಗಾರನು ಮಾರಾಟದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಷರತ್ತುಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಮಾರಾಟವಾದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಕೊಡಲು ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ನಷ್ಟಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕಾನೂನು ತತ್ವವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಷ್ಟ ಪರಿಹಾರದ ಷರತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. .... ಮನವಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾರಾಟದ ಪತ್ರವು ಸೋಗಿನ ವಹಿವಾಟು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಭದ್ರತೆಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗೋಡೌನಿನ ಕೀಗಳನ್ನು ಖರಿದಿದಾರರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಮತ್ತು ಪರವಾನಗಿ ಮೂಲಕ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ತಂದೆ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೂಹಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಸ್ವಾದೀನ ಪರವಾನಗಿ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಯಪತ್ರದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಅದು ಮಾರಾಟದ ಪತ್ರ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಖರೀದಿದಾರನನ್ನು ನಿಸ್ವಾಧೀನ ಗೊಳಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಾವತಿಸುವ ಷರತ್ತು ನಷ್ಟ ಪರಿಹಾರದ ಮೂಲಕ ಎಂದು ಇರುವಾಗ್ಗೆಯೂ ಕೂಡ ವಹಿವಾಟಿನ ನೈಜ ಸ್ವರೂಪದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

[1] ವಿಮಲ್ ಚಂದ್ ವಿ. ರಮಾಕಾಂತ್ –ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0441/2009

ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ 92 (1) ರಿಂದ ವಿಧಿಸಲಾದ ಶರತ್ತು ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯು ವಹಿವಾಟಿನ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಹಿವಾಟಿನ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ದಾಖಲೆಯ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕಾನೂನು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಮೌಖಿಕ ಒಪ್ಪಂದ ಅಥವಾ ಹೇಳಿಕೆಯ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಅಂತಹ ದಾಖಲೆಗೆ ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅದರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾದ ವಹಿವಾಟು ಎಂದಿಗೂ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ದಾಖಲೆ ಒಂದು ಮೋಸದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದಾಗ ಈ ಶರತ್ತು ಆಕರ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ–ವಹಿವಾಟು ನಡೆದಿತ್ತು ಮತ್ತು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವುದು ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪಾರ್ಟಿಯು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದಾಗ ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ ದಾಖಲೆಯು ಎಂದಿಗೂ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ದಾಖಲಾಗಿಲ್ಲದ ಇತರ ಒಪ್ಪಂದಗಳು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಮೌಖಿಕ ಪುರಾವೆಗಳು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗಿರುತ್ತದೆ.[1]

ಕ್ರಯಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಕ್ರಯ ಮಾಡುವವರು ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕ್ರಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಲಿಖಿತ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು

---

[1] ಗಂಗಾಬಾಯ್ ವಿ. ಚಬುಬಾಯ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0385/1981

ಎಂದು ಕಲಂ 92 ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[1] ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಲಿಖಿತವಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾನೂನು ಹೇಳುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮೌಖಿಕ ಒಪ್ಪಂದದಿಂದ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಲಿಖಿತ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದ ಕರಾರನ್ನು ಲಿಖಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ, ಅದರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮೌಖಿಕ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಲಿಖಿತ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಮೌಖಿಕ ಕರಾರಿನಿಂದ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗದು. ಅದನ್ನು ಲಿಖಿತ ಇನ್ನೊಂದು ಕರಾರಿನಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು.[2]

ನೋಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಊಹೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅಂತಹ ವ್ಯವಹಾರವು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸುವುದು ವ್ಯವಹಾರದ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಪಾರ್ಟಿಯದ್ದಾಗಿದೆ.[3] – ವಿಶ್ವನಾಥ ವಿ. ಶಾಲಿನಿಬಾಯ್ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 0442/ 2009

ಮಾರಾಟದ ಕ್ರಯ ಪತ್ರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಇಡೀ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಪಾವತಿಸದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಮಾರಾಟ ಪತ್ರವನ್ನು ನೊಂದಾಯಿಸಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುವಾಗ ಮಾರಾಟ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.[4]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸೋಗಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಎಂದು ನಿರ್ದರಿಸಲು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಸಂಬಂದಗಳು, ದಾಖಲೆ ಯಾರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇದೆ,

---

[1] ಅಬ್ದುಲ್ ರಶೀದ್ ವಿ. ಸಾಹುಲ್ ಹಮಿದ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/2734/2000

[2] ಶಕ್ತಿವೇಲ್ ವಿ. ವೇಣುಗೋಪಾಲ್ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸ್/ 0499/ 2000

[3] ಜಮೀಲ ವಿ. ಶಮಿ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 1488/ 2018

[4] ವಿಧ್ಯಾದರ್ ವಿ. ಮಾಣಿಕ್ ರಾವ್ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 0172/ 1999

ಪರ್ಗಣನೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೇ. ಉದ್ದೇಶ ಏನು, ಸ್ವಾಧೀನ ಯಾರ ಬಳಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಗಾರನು ಸ್ಟಾಂಪ್ ಪೇಪರ್ ಖರೀದಿಸಿರುವುದು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿದೆ, ಸದರಿ ದಾಖಲೆ ಬರೆಸುವಾಗ್ಗೆ ಖರೀದಿದಾರನು ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಉಲ್ಲೇಕಗಳು ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ದಾಖಲೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂದಿಸಿದಂತೆ ಸಾಲ ಇತ್ತು ಸಾಲಗಾರರಿಂದ ಆಸ್ತಿ ದೂರ ಇಡಲು ಮಾಡಿದ್ದು ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಪರಿಗಣನೆ ಪವತಿ ಆಗದೆ ಮಾಡಿದ ದಾಖಲೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ[1].

ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಖೋಟಾ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಾಗಿ ತಯಾರಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಮೂಲ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಕಾನೂನು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದಾಖಲೆಯ ಹೊಂದಿರುವ ಪಾರ್ಟಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲು ನಿರ್ದೇಶಿಸಬಹುದು. ವಾದಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ ದಾಖಲೆಗೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸುವ ಕರೆ ಮಾಡುವ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಯನ್ನು ಕಲಿತ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಅದನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸುವಂತೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪುರಾವೆಯ ಹೊರೆ (ಬರ್ಡನ್ ಆಫ್ ಪ್ರೂಫ್) ಮತ್ತು ಪುರಾವೆಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ (ಒನಸ್ ಆಫ್ ಪ್ರೂಫ್) ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಒನಸ್ ಪ್ರೋಬಂಡಿ (ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಹೊರೆ) ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಕರಣದ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಾರ್ಟಿಯೂ

---

[1] ಪವನ್ ಕುಮಾರ್ ವಿ. ರೊಚಿರಮ್ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 1187/ 1999

ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ರುಜುವಾತಿನ ಹೊಣೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಪುರಾವೆಗಳ ಭಾರವನ್ನು ಮೂರು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ: (i) ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಂತರದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುವ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು; (ii) ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು; ಮತ್ತು (iii) ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಅಥವಾ ಇತರ ಎರಡನ್ನೂ ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ನಿಯಮವೆಂದರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 101 ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಜಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಷನ್ 102 ರ ಪ್ರಕಾರ, ಆರಂಭಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯಾವಾಗಲೂ ವಾದಿಯ ಮೇಲಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಅವನಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಾದಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಸಂಧರ್ಭ ಯಾವುದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.[1]

ಪುರಾವೆಯ ಹೊರೆ ಬಗ್ಗೆ ಗುಜರಾತ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತನ್ನ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದಿದೆ, ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಇರುವಾಗ, ಪುರಾವೆಯ ಹೊರೆ ಅದರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪುರಾವೆಯ ಹೊರೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಕೇವಲ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ

---

[1] ಅನಿಲ್ ರಿಶಿ ವಿ. ಗುರ್ಬಕ್ಷ್ ಸಿಂಗ್ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 8133/2006

ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಎರಡೂ ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಅಥವಾ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ ನೈಜ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಕೆಲವು ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳಿಲ್ಲದ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಸೇರಿಸಿದ ಅಂತಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ತೃಪ್ತಿದಾಯಕ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಕಾಗದೇ ಇದ್ದಾಗ, ಪುರಾವೆಯ ಹೊರೆಯ ಪ್ರಸ್ತುತತೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರತಿ ಪಾರ್ಟಿಯೂ ವಾಸ್ತವಿಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಾಗ, ಕೇವಲ, ಪುರಾವೆಯ ಹೊರೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಲಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿತ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರವನ್ನು ನಕಲಿ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲು ವಾದಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತಂದರು, ಆದ್ದರಿಂದ, ನಕಲಿ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಆರಂಭಿಕ ಹೊರೆ ವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಇತ್ತು. ವಾದಿ ತನ್ನ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ತಂದಾಗ, ಅಂತಹ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ತರದ ಹೊರತು, ಪುರಾವೆಯ ಹೊರೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ..... ಸೆಕ್ಷನ್ 110 ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ನಿಬಂಧನೆಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತತ್ವವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಸ್ವಾಧೀನವು ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಒಂಬತ್ತು ಅಂಶವಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಸ್ವಾಧೀನವು ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮುಖದ ಪುರಾವೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಪಾರ್ಟಿಯೂ ಉತ್ತಮ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸದ ಹೊರತು, ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 110 ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಊಹೆಯನ್ನು

ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ. .... ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಗಳು ವಾದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳ ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತುಗಳೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆ ಪ್ರಕಾರ, ವಾದಿಯು ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕರಾದರು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರವನ್ನು ನಕಲಿ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲು ಕೋರಿದ್ದಾರೆ. ವಿಭಾಗದ ಹಿಂದಿನ ಪತ್ರವು ನಕಲಿ ಎಂದು ವಾದಿ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ವಾದಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಊಹೆಯಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 110 ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ನಿಬಂಧನೆಯು ಹಾಲಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಹಿವಾಟು ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರಾಟದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಭದ್ರತೆಯ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಗತ ಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆಯೆ ಅಥವಾ ವ್ಯವಹಾರವು ಆಸ್ತಿಯ ಮುಕ್ತ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮಾರಾಟವಾಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪರಿಗಣನೆಯು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದು. ಪರಿಗಣನೆಯು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದರೆ, ವ್ಯವಹಾರವು ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರಲಾರದು ಎಂದು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಿಗಣನೆಯು ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ಅಥವಾ ಸಮಂಜಸವಾದರೆ, ಅಂತಹ ವ್ಯವಹಾರವು ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.[2]

ಆಂದ್ರ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ, ನಾಮಮಾತ್ರ ಮತ್ತು ಶಾಮ್ ವಹಿವಾಟು ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಲವನ್ನು ಮರುಪಾವತಿಸಲು ಭದ್ರತೆಯ ಮೇಲಾಧಾರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ವಿಭಜನೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ವಾದಿಗಳ

---

[1] ರೇಣು ಶ್ರೀ ವಿ. ಪ್ರದೀಪ್ – ಮನು/ ಜಿ.ಹೆಚ್./ 0796/ 2018

[2] ಉದಯ್ ಚಂದ್ ವಿ. ಸಾಯಿಬಾಲ್ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 0571/ 1987

ಹಕ್ಕನ್ನು ಸೋಲಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆಯೆ ಎಂಬುದು ಅಪ್ರಸ್ತುತ. ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ, ಅದು ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು, ನ್ಯಾಯಯುತ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂತಹ ಹಾಜರಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸಾಲದ ಮನವಿಯನ್ನು ಎತ್ತಲಾಗಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಅದು ಸಾಲದ ವಹಿವಾಟು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಾದಿಯು ತನ್ನ ವಾದ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ಸ್ವತಃ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.[1]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ,[2] ಸಾಲ ನೀಡಿದವರು ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿಗೆ ಕೇಸನ್ನು ಹಾಕಿ ಡಿಕ್ರಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಸಾಲ ಪಡೆದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಪತ್ರ ನೋಂದಾಯಿಸಿ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸದರಿ ಡಿಕ್ರಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಆಸ್ತಿ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರಿಗೆ ವಿಭಾಗದ ಮೂಲಕ ಬಂದು, ಅದನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಲಾಗದು ಅದು ಅವ್ಯವಹಾರಿಕಾ ಸಾಲ ಎಂಬ ತಕರಾರು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಸಾಲವು ಅವ್ಯವಹಾರಿಕ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸದರಿ ಕೇಸನ್ನು ಕೇವಲ ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಡಿಕ್ರಿ ಪಡೆದರೆ ಸಾಲದು, ಮಕ್ಕಳು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ದೆಯಂತೆ ಬಾದ್ಯರಾಗಲು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೂ ಡಿಕ್ರಿ ಪಡೆಯ ಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲ ನೀಡಿದವರು ವಿಭಾಗಪತ್ರ ಒಂದು ಮೋಸದ ವ್ಯವಹಾರ ಎಂದು ಡಿಕ್ರಿ ಅಮೂಲ್ಜಾರಿಗೆ ಅವರು ಅರ್ಹರು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಪೂರ್ಣ ಪೀಠದ

---

[1] ಆಕುಲ ಮಾದವ ವಿ. ರುಕ್ಮಿಣಿ – ಮನು/ಎ.ಪಿ. / 0625/ 1995

[2] ಕಲ್ವ ದೇವದತ್ತಮ್ ವಿ. ಯೂ. ಓ. ಐ. – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/0106/1963

ಕೇಸನ್ನು [1] ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಗ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ತಂದೆಯ ವಿಭಾಗದ ಪೂರ್ವದ ಸಾಲಗಳಿಗೆ ಅನೈತಿಕ ಅಥವಾ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರವಲ್ಲದ್ದರಲ್ಲಿ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ತಂದೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತ್ರ ತೀರ್ಪು ಪಡೆದರೆ, ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಗಳ ವಿಭಜನೆ ಇದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ, ವಿಭಜನೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಗನ ಪಾಲನ್ನು ಸಾಲಗಾರರಿಂದ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಮಗನ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಬಾಧ್ಯತೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಗನ ಪಾಲನ್ನು ತಂದೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆನ್ನಲಾಗದು. ವಿಭಜನೆಯೊಂದಿಗೆ, ಶಕ್ತಿಯು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದರ ನಂತರದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬಹುದು. ವಿಭಜನೆಯ ನಂತರ, ಮಗನ ಪಾಲನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಸ್ತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ವಿಲೇವಾರಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಲಂ 60 ಸಿ.ಪಿ.ಸಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು. ಎಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದಿದೆ,[2] "ಅನೈತಿಕತೆ ಅಥವಾ ಅಕ್ರಮದ ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಹಿಂದೂ ಮಗನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಮಗನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ, ಅದು ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಮರಣದ ನಂತರವೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಜನೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಂತ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ: ವಿಭಜನೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಫಲಿತಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವ ತಂದೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು

---

[1] ಮನು/ ಟಿ.ಎನ್. / 0372/1954 – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1954 ಮದ್ರಾಸ್ 864

[2] ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/0148/1958 – 1959 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 1384

ತಂದೆಯ ವಿರುದ್ಧದ ಹಣದ ವಸೂಲಾತಿ ಆದೇಶ ಅಮೂಲ್ಜಾರಿಯನ್ನು ಪುತ್ರರು ಈ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವಂತೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪಾಲನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೀರ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಬದಿಗಿಡಲು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದ್ದರು. ತಂದೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಅಥವಾ ಅನೈತಿಕ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಲಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪುತ್ರರ ಪಾಲು ಸೇರಿದಂತೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ. ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಬಾದ್ಯವಾಗಿಸಲು ಹಿಂದೂ ಮಗನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಸಾಲಗಾರನ ಪರಿಹಾರವೆಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಬೇಕೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ವಿರುದ್ಧದ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಒಂದು ಋಣಭಾರವು ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದೆ, ಅಥವಾ ಅಮೂಲ್ಜಾರಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಗನನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ, ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಗನ ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದೇ, ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್, ಏಕೆಂದರೆ ..... ಆ ವಿಭಜನೆಯು ಒಂದು ಶಾಮ್ ವಹಿವಾಟು, ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು ಸರಿಯಾಗಿದೆ.

ಬಾಡಿಗೆದಾರನು ತನ್ನ ಮಾಲೀಕರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಅದು ಶಾಮ್ ವಹಿವಾಟು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆ ನಿಯಂತ್ರಣದಂತಾ ಕಾನೂನು

ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ದಾಖಲೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಶಾಮ್ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಬಾಡಿಗೆದಾರನಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.[1]

ಒಂದು ಪತ್ರ ಶಾಮ್ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಪಾಗಿರುವಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿ ವಂಶವೃಕ್ಷವನ್ನು ಬರೆಸಿರುವುದನ್ನು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[2]

ವಾದಿ ಮಂಡಿಸಿದ ನೋಂದಾಯಿಸದ ದಾಖಲೆಯ ಕಾರ್ಯಗತವಾದುದ್ದನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ, ದಾಖಲೆ ನಕಲಿ ಅಥವಾ ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ತೀರ್ಪು ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ. ಮೊದಲ ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಏನನ್ನಾದರೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಎಂಬ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮುಂದುವರಿಯಿತು; ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ನಕಲಿ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಿದಂತೆ, ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲ ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವ ಪಕ್ಷವು ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಕಡೆಗಾಣಿಸಿತು. ಮೊದಲ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ತನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಾದಿ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ನಂತರ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು

---

[1] ಸತ್ತರ್ ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 0225/1997

[2] ಬಿಹಾರ್ ರಾಜ್ಯ ವಿ. ರಾಧಾ ಕೃಷ್ಣ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 0303/1983

ಹೊರೆಯು ವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲ.[1]

ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ, ತಪ್ಪು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಅಥವಾ ಅನಗತ್ಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿದಾಗ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಅಂತಹ ವಂಚನೆ, ಅನಗತ್ಯ ಪ್ರಭಾವ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವುದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಹೊರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇನ್ನೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಆತನು ಸಕ್ರಿಯ ವಿಶ್ವಾಸದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ವಂಚನೆ, ಅನಗತ್ಯ ಪ್ರಭಾವ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಹೊರೆ, ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು ವಹಿವಾಟಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಯುತವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಜರುಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದು ನಿಜವಾಗಿದೆ, ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವ್ಯವಹಾರವು ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಹಿವಾಟಿನ ಉತ್ತಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಬಲ ಪಾರ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಎಸೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ, ಸಕ್ರಿಯ ವಿಶ್ವಾಸದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.[2]

ವಿಲ್ನ ಕಾರ್ಯಗತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇದ್ದಾಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೃಪ್ತಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಪ್ರಪೌಂಡರ್ (ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವನ) ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿಲ್ ಅನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ

---

[1] ತಿರುವೆಂಗದಂ ವಿ. ನವನೀತಮ್ಮಾಳ್ – ಮನು/ಎಸ್.ಸಿ/0942/2008

[2] ಕೃಷ್ಣ ಮೋಹನ್ ವಿ. ಪ್ರತಿಮಾ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 0690/ 2003

ಯಾವುದೇ ಮನವಿಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಪ್ರತಿಪಾದಕನ ಮೇಲಿದೆ. ಪರೀಕ್ಷಕನ (ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದವನ) ಸಹಿಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಪರೀಕ್ಷಕನ ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು, ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಿಲೇಗಳು, ಅಸಂಭವ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಾಯದಂತಹ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ ಅಥವಾ ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲು ಇತರ ಸೂಚನೆಗಳು, ಪರೀಕ್ಷಕನ ಮನಸ್ಸು ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇರಬಹುದು. ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಕನ ಕೊನೆಯ ವಿಲ್ ಎಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.[1]

ದಾಖಲೆ ಮತ್ತು ರುಜುವಾತು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗುಜರಾತ್ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾದ ಜೆ.ಬಿ. ಪರ್ದೀವಾಲ ರವರು ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕಾನೂನು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.[2] 30 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹಳೆಯದಾದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ನಕಲನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸುವಾಗ, ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 90 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ನೈಜತೆ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಊಹೆಯನ್ನು ಅನುಮತಿಸಲಾಗದು ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಸೆಕ್ಷನ್ 90 ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮೂಲ ಅಸಲು ದಾಖಲೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹಾಜರುಪಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ, ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಕಾರ್ಯಗತದ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಊಹೆಯನ್ನು ಸೆಳೆಯಲು

---

[1] ಲಕ್ಷ್ಮಣನ್ ವಿ. ತೇಕ್ಕಾಯಿಲ್ – ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 8352/ 2008

[2] ಅಕ್ಬರ್ ಬೈ ವಿ. ಮೋಹನ್ ಬೈ – ಮನು/ ಜಿ.ಜೆ / 1282/ 2019

ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಕೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ,[1] ದಾಖಲೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ನಕಲನ್ನು ಬಳಸಬಹುದಾದರೂ, ಅಸಲು ಮೂಲವನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸದೆ, ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ನಕಲನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಜರುಪಡಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 90 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಊಹೆಯು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. .... ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ದ್ವಿತೀಯಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಂತೆ (ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎವಿಡೆನ್ಸ್) ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಲು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಿದ ನಕಲು ಸಾಕು ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ವಿವಾದಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಗತವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಲು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಿದ ದಾಖಲೆ ಅಂಗೀಕಾರವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 61 ರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮದಂತೆ ದಾಖಲೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಲು ಎರಡು ವಿಧ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಥವಾ ದ್ವಿತೀಯಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯ. ...... "ಪ್ರಾಥಮಿಕ" ಮತ್ತು "ದ್ವಿತೀಯಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು" ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಕಲಂ 62 ಮತ್ತು 63 ರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 64 ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ದ್ವಿತೀಯಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಅನುಮತಿಸಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಲಂ 'ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು' ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಗರಿಷ್ಠತೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಆದರೆ ಮೂಲವು ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆ, ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಅಥವಾ ವಾದಿಯ ನಿಯಂತ್ರಣ

---

[1] ಮನು/ ಎಸ್.ಸಿ/ 0092/ 1956 – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1956 ಎಸ್.ಸಿ 305

ಮೀರಿದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾದಾಗ, ದ್ವಿತೀಯಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ....

.......ಸೆಕ್ಷನ್ 65 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಸೆಕ್ಷನ್ 74 ರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಪತ್ರವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಯಾಗಿರುವಾಗ ದಾಖಲೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ಅದರಲ್ಲಿನ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದ್ವಿತೀಯಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಸೆಕ್ಷನ್ 74 ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 74 ರ ಉಪವಿಭಾಗ (2) ಹೇಳುವಂತೆ ಯಾವುದೇ ರಾಜ್ಯದ ಖಾಸಗಿ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿರುವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಗಳು ಸಹ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಗಳಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಭಾಗವು ಭಾರತೀಯ ನೋಂದಣಿ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಇರಿಸಲಾಗಿರುವ ಅಂತಹ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 51 ಮತ್ತು 57; ಸೆಕ್ಷನ್ 51 ಹಲವಾರು ನೋಂದಣಿ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾದ ರಿಜಿಸ್ಟರ್–ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 57 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಮತ್ತು ನಮೂದುಗಳ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಬಾಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 57 ರ ಉಪಕಲಂ (5) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ನೋಂದಣಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಮೊಹರು ಹಾಕಬೇಕು. ಮೂಲ ದಾಖಲೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. .....

.... ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 77 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಪ್ರತಿಗಳು ಸಹ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ. ಆದಾಗ್ಯೂ ನೋಂದಣಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ 57 ಮತ್ತು

ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 77 ರ ನಡುವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಆದರೆ ನೋಂದಣಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ 57 ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮೂಲ ದಾಖಲೆಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 77 ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದಾಖಲೆಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. .... ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ನಕಲನ್ನು ಅನುಮತಿಸುತ್ತದೆ ಮೂಲ ದಾಖಲೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನೋಂದಣಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 60 (2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪದವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ. 'ನೋಂದಾಯಿತ' ಜೊತೆಗೆ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ ನಕಲಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕದ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಪುಟದೊಂದಿಗೆ ನೋಂದಣಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಿಂದ ಸಹಿ ಮತ್ತು ಮೊಹರು ಮತ್ತು ದಿನಾಂಕವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಒದಗಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅನುಮೋದನೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಕಲಂ 59 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸೆಕ್ಷನ್ 60 (2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. .... ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಪ್ರತಿಯು ಅದರಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಹಂತದವರೆಗೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಾಕ್ಷಿ ದಾಖಲೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಆಭೀಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಕಲಂ 67 ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಹಿ ಆತನ ಕೈಬರಹದಿ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುವುದರಿಂದ ನೋಂದಾವಣಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಮುಂದೆ ಆದ ಸಹಿ ಸಾಕ್ಷಿಯೇ ಆಗದು ಎಂಬುದು ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೋಂದಾವಣಾಧಿಕಾರಿ ಮುಂದೆ ನೋಂದಾವಣಿ ಆಗಿದೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ತಪ್ಪಾಗುವುದು

ಎಂದು ವಾದಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೊಂದಿಗೆ ನೋಂದಾಯಿತ ದಾಖಲೆಯೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಊಹೆಯಿರುತ್ತದೆ. .... ಕಲಂ 60 ರಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ನೋಂದಾವಣಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ವೇಶಮರಿಸಿಕೊಂಡವನು ತಾನೇ ಅವನೆಂದು ನೋಂದಾಯಿಸಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಆರೋಪ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷಿಗಾಳಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ದಾಖಲೆ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಯ ಪಾತ್ರದ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲಾಗಿದೆ.[1]

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ, ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ವಹಿವಾಟು ಅಥವಾ ಮೋಸದ ವ್ಯವಹಾರವೆಂದು ತೋರಿಸಲು, ವಹಿವಾಟನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪುರಾವೆಗಳ ಭಾರವಿದೆ ಎಂದು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯು ಯಾವುದೇ ವಹಿವಾಟಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂದರ್ಭವಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿರುವ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಮೊದಲೇ ಎರಡು ವಹಿವಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಹಿವಾಟು ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬ ವಿವಾದವೂ ಇಲ್ಲ. ವಹಿವಾಟಿನ ಸ್ವರೂಪ ಮಾತ್ರ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿದೆ. .... ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟರು, ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ವಶಕ್ಕೆ ನೀಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾರಾಟ ಪತ್ರವನ್ನು ವಂಚನೆಯಿಂದ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ, ಕಟುವಾದ ಮತ್ತು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ವಾದಿ ಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಇದೆ. ..... ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗಿ, ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರವು

---

[1] ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ – ಅಕ್ಬರ್ ಬೈ ವಿ. ಮೋಹನ್ ಬೈ – ಮನು/ ಜಿ.ಜೆ / 1282/ 2019

ನೋಂದಾಯಿತವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪುರಾವೆಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಮೇಲಿನ ಊಹೆಯನ್ನು ತೆರವು ಮಾಡಲು ಬಯಸುವವರ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ..... ವಂಚನೆಯ ಮನವಿಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ವಾದಿ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿ ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಹ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ವಂಚನೆಯ ಮನವಿಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಅನುಮಾನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಂಚನೆ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸುವ ಪಕ್ಷವು ಸಮಂಜಸವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಮೀರಿ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ಹೊರತು ಅನುಮಾನವನ್ನು ಪುರಾವೆಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿವಿಲ್ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧದ ಇತರ ಆರೋಪಗಳಂತೆ ವಂಚನೆ, ಸಮಂಜಸವಾದ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಮೀರಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಅನುಮಾನ ಮತ್ತು ಊಹೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.[1]

ಅಧ್ಯಾಯ–13 (ಕಾಲಮಿತಿ)

ಕಾಲ ಪರಿಮಿತಿ ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳು

(1). ಕಲಂ 3 ಪರಿಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆ 1963 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದಾವೆ ಹಾಕಿರುವುದು, ಯಾವುದೇ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿರುವುದು, ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಡಿಸಿದ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು

---

[1] ಸೋಹನ್ ಲಾಲ್ ವಿ. ಘನಶ್ಯಾಮ್ – ಮನು/ಹೆಚ್.ಪಿ./2036/2016

ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲಮಿತಿ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತಕರಾರು ಇರಲಿ ಬಿಡಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಹರಿಸುವುದು ಕೋರ್ಟಿನ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.[1]

(2). 1963 ರ ಪರಿಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆ ವಿಧಿ 58 ರಲ್ಲಿ, ಘೋಷಣೆ ಪಡೆಯಲು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಮಿತಿಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಸದರಿ ಕಾಲಮಿತಿ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುವುದು ಅಂತಹ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಮೊದಲಿಗೆ ದೂರುವ ಹಕ್ಕು ಪ್ರಾರಂಬವಾದಾಗ. ವಿಧಿ 65 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು 12 ವರ್ಷ ಕಾಲಾವದಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸದರಿ ಕಾಲಮಿತಿ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುವುದು ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಸ್ವಾಧೀನ ವಾದಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ........ ಅನೂರ್ಜಿತ ದಾಖಲೆಗಳ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡೆದ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಮಿತಿ ಕಾಯಿದೆಯ ವಿಧಿ 65 ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದಾವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮಿತಿ 12 ವರ್ಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ದಾಖಲೆಗಳು ಶೂನ್ಯ ಮತ್ತು ಅನೂರ್ಜಿತವಾದಾಗ, ಸ್ವತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ದಾವೆಯನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ದಾವಾ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ದಾಖಲೆಗಳು ಅಸಮರ್ಪಕವೆಂದು ವಾದಿಸಬಹುದು. ಅಜುದ್ ರಾಜ್ ವಿ. ಮೋತಿ (1991) 3 ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 1361 ರಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟ್ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಆದೇಶವು ನ್ಯಾಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಶೂನ್ಯವೆಂದು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಬಹುದು ಅದನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸುವುದು ಅನಗತ್ಯ; ಮತ್ತು ಇಂತಹ

---

[1] ದೊಮ್ಮಗುಂಟ ವೆಂಕಟೇಶರೆಡ್ಡಿ ವಿ. ಗೌರಮ್ಮ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 0231/2019

ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಮಿತಿ ಕಾಯಿದೆಯಡಿ 65 ನೇ ವಿಧಿಯಂತೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.[1]

(3). ಕಾಯ್ದೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ಕಾಲಮಿತಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸದೆ ಇರುವ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ಕಾಯ್ದೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸಕಾರಣಬದ್ದವಾದ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಪಿ.ಟಿ.ಸಿ.ಎಲ್ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಗ ಬೇಕಾದರೂ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಹಲವಾರು ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಲಾಗಿದೆ.[2] ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಬಿಹಾರದ ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನು ವಾಪಸ್ ಕೊಡಿಸುವಿಕೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತದ್ದೇ ಸಿದ್ದಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.[3]

(4). ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಕೋಡ್ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು 3 ವರ್ಷದ ಒಳಗೆ ಚಲಾಯಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. 17 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಚಲಾಯಿಸುವುದು ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಮಿತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಿಸಿದೆ.[4]

(5). ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಮಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅದು ವಿವಿದ ಕೇಸುಗಳ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತೆ. ಇಂತಿಷ್ಟೆ ಕಾಲಮಿತಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಂದ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ಹಂಚಿಕೆಯಾದ ಭೂಮಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ನಿಷೇದ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 30 ವರ್ಷ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ 2000 ಎಸ್.ಸಿ 1099 – ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯ ವಿ. ಪ್ರವೀಣ್

[2] ನೆಖಂಟಿ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ – 2018(1) ಕರ್.ಎಲ್.ಜೆ 5 (ಎಸ್.ಸಿ)

[3] ಚೆಡ್ಡಿಲಾಲ್ ಯಾದವ್ ವಿ. ಹರಿಕಿಶೋರ್ ಯಾದವ್ – 2017 (6) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 459

[4] ಸಂತೋಷಕುಮಾರ್ ವಿ. ಬಾಳಸಾಹೇಬ್ – 2009 (9) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 352

ಚಲಾಯಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆ ವಿಳಂಬತೆಯನ್ನು ಪುನರ್ ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಹೈಕೋರ್ಟ್ಗೆ ರಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡಿರುತ್ತೆ.[1]

(6). ಗ್ರಾಹಕರ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ಅನ್ವಯಿತ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಮಿತಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ 10 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಸಕಾಂಗದ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಂತೆ ಹಣ ವಸೂಲಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಾಲಮಿತಿ ನೀಡಿರುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲೂ ಮೂರು ವರ್ಷ ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಮಿತಿ ಎಂದು ನಿರ್ದರಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.[2]

(7). ಆದೇಶಗಳು ಮೋಸದಿಂದ ನಡೆದಿವೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ಅನಂತವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕು.[3]

(18). ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ವ್ಯವಸಾಯ ಭೂಮಿ ಹಿಡುವಳಿಯ ಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವ ಕಾಯ್ದೆಕೆಳಗೆ ಭೂಮಿ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ವಾಸ್ತವಿಕ ಅಘೋಷಿತ ವ್ಯವಸಾಯ ಭೂಮಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ವಂಚನೆ ಅಥವ ಮುಚ್ಚಿರುವಿಕೆಯ ವಿಚಾರದ ಶೋಧನೆಯಾದಾಗಿನ ತಾರೀಕಿನಿಂದ ಕಾಲಮಿತಿ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಬಹುದು.[4]

---

[1] ಕಲೆಕ್ಟರ್ ವಿ. ಮಂಗಮ್ಮ – 2003 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 488

[2] ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ವಿ. ನವಿನ್ – 2000 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 628

[3] ಜಂಟಿ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ವಿ. ನರಸಿಂಗರಾವ್ – 2015 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 695

[4] ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯ ವಿ. ರತನ್ ಲಾಲ್ – 1993 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 326

(19). ಕಂದಾಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಭೂ ಪಟ್ಟಾ ಮಂಜೂರಾತಿಯಾದ 27 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನಾ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಭೂ ಮಂಜೂರಾತಿಯ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿತ್ತು, ಆದ್ದರಿಂದ, ಪರಿಷ್ಕೃತ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವಿಕೆ ಕಾನೂನು ಬದ್ದ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು.[1]

(20). ಬಾಂಬೆ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಕೋಡ್ನಲ್ಲಿ ಭೂ ಪರಿವರ್ತನಾ ಆದೇಶವನ್ನು ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಕಾಲಮಿತಿ ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿರುವುದು ತುಂಬಾ ವಿಳಂಬವೆಂದು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದೆ.[2]

(21). ಗುಜರಾತಿನ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಲ್ಲದವರು ವ್ಯವಸಾಯ ಜಮೀನು ಖರೀದಿಸಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಕಂದಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಸದರಿ ಕ್ರಯವನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತ ಗೊಳಿಸಲು ಖಾತೆಯಾದ 9 ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಿರುವುದು ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜರುಗಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[3]

(22). ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಕೋಡ್ನಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಾಲಮಿತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ 17 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾವಣೆ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಸರಿಯಲ್ಲ.[4]

---

[1] ಒರಿಸ್ಸಾ ರಾಜ್ಯ ವಿ. ಬೃಂದಬಾನ್ ಶರ್ಮ – 1995 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 249 (ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟ್)

[2] ಗುಜರಾತ್ ರಾಜ್ಯ ವಿ. ಪಾಟೀಲ್ ರಾಘವನಾಥ – 1969 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 187

[3] ಮೊಹಮದ್ ಕವಿ ವಿ. ಫಾತ್ಮಾಬಾಯ್ – 1997 (6) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 71

[4] ಸಂತೋಷ್ ಕುಮಾರ್ ವಿ. ಬಾಳಸಾಹೇಬ್ – 2009 (9) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 352

(23). ಪಂಜಾಬ್ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಲಮಿತಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಚಲಾಯಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಮಿತಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಾಯ್ದೆಯ ಸ್ವಭಾವ, ಹಕ್ಕುಗಳ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಳ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಬಂದಿತ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಸದರಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ 3 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಅದು 5 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೀರಿದಂತೆ ಚಲಾಯಿಸಬಾರದು – ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[1]

(24). ನಿಯಮವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ನಿಯಮವು ಸಕಾರಣಬದ್ದವಾಗಿಲ್ಲದೆ ಸಂವಿಧಾನದ ವಿಧಿ 14 ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೋರಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಮನವಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಾವದಿಯನ್ನು ನಿಯಮದೊಂದಿಗೆ ಓದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಆದೇಶಿಸಿದೆ.[2]

(25) ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಮಿತಿಯು ಕೇಸಿನ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಧರ್ಬಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರ್ದಾರಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗಿರುವ ತಪ್ಪಿನ ಸ್ವಭಾವ,

---

[1] ಪಂಜಾಬ್ ರಾಜ್ಯ ವಿ. ಭಟಿಂಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೋ–ಆಪರೇಟೀವ್ – 2007 (11) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 363

[2] ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ವಿ. ಸಿಟೆಡಲ್ ಫೈನ್.. – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1989 ಎಸ್.ಸಿ 1771

ಕಾಯ್ದೆಯ ಸ್ವಭಾವ, ಯಾವ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ, ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿರುವುದೇ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗುತ್ತದೆ.[1]

(26). ಕಾಲಮಿತಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣ ಪ್ರಾರಂಬ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿವಿದ ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್. ಇದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಸಂಧರ್ಬಗಳ ಒಂದು ಗಂಟಾಗಿದೆ. ಹಲವಾರು ಹಂತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುತ್ತದೆ.[2]

(27). ವಂಚನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದಾಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಾವದಿಯಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನಾ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವಾಗ ಮೂರನೇ ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಾ ನಂತರ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳು, ನಂಬಿಕೆ ಅರ್ಹ ವರ್ಗಾವಣೆಗಳಿಂದ ಆಸ್ತಿ ಕೈಬದಲಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಇತರೆ ಕಾಯ್ದೆಗಳ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಆದೇಶಗಳು ಅಂತಿಮತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.[3]

(28). ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಿರಂಕುಶವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮುಗಿಸಲಾಗದಂತೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾನೂನು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪುನರ್ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಹೀಗೆ ಪರಿವೀಕ್ಷಿಸಿದೆ, ಅರ್ಬನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸೀಲಿಂಗ್ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಆದೇಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಕಾಲಮಿತಿ ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ "ಅಟ್ ಎನಿ ಟೈಮ್" (ಯಾವ

---

[1] ಎಸ್.ಸಿ.ಬಿ.ಐ ವಿ. ಭಾವೇಶ್ ಪಬಾರಿ – 2019 ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ ಅನ್ಲೈನ್ 294 ಎಸ್.ಸಿ

[2] ಟ್ರಾನ್ಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ವಿ. ವೆಲ್ಜಾನ್ – 2007 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 142

[3] ಇಬ್ರಾಹಿಂತಾಲ್ಲೂಕ್.. ವಿ. ಸುರೇಶ್ ರೆಡ್ಡಿ – 2003 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 667

ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ) ಎಂದು ಕೂಡ ಶಾಸಕಾಂಗ ಅದರ ವಿವೇಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿದರೆ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಅಪಾಯಕೀಡಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಅನಿಶ್ಚತತೆಯ ಸ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಕಾಯ್ದೆಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವಂತೆ ಅರ್ಥೈಸಬೇಕು.[1]

(29). ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಎಸ್.ಸಿ ಎಸ್.ಟಿ ಪಿ.ಟಿ.ಸಿ.ಎಲ್ ಕಾಯ್ದೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದೆಯೊಂದಿದೆ ಅದರ ಅನುಸಾರ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗೆ "ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ" ಎಸ್.ಟಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜಮೀನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮರು ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಕೊಡಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಜಮೀನು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಜಮೀನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಂತಹ ನಿರ್ಬಂದ ಇದೆ. ಬಿಹಾರಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಕಾಲಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಅಂತಹ ಪರಬಾರೆಯಾದ ಜಮೀನು ವಾಪಸ್ ಪಡೆಯಲು ದಾವ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ 30 ವರ್ಷ ಕಾಲಾವದಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಕೆಳ ಹಂತದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿ ಗೋಲು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಕೇಸೊಂದು ಖರೀದಿದಾರನು ಅಪೀಲು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ 1938 ರಲ್ಲಿ ಪರಭಾರೆ ಕ್ರಯದ ಮೂಲಕ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, 1978 ರಲ್ಲಿ ವಾಪಸ್ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂಧರ್ಬ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಪರಿವೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅಂತಹ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ ಚಲಾಯಿಸಬಹುದು

---

[1] ಸುಲೋಚನಾ ವಿ. ಪುಣೆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ – 2010 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 467

ಎಂದು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಾವದಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕು 40 ವರ್ಷ ವಿಳಂಬ ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ.[1]

(30). ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಪಿ.ಟಿ.ಸಿ.ಎಲ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ – 1980 ರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಆದ ಜಮೀನು – 1996 ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಪರಭಾರೆ – ಸರ್ಕಾರಿ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಲಾಗಿಲ್ಲ – 2005 ರಲ್ಲಿ ಪರಭಾರೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಅರ್ಜಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ – ಕೆಳಹಂತದ ಎಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಖರೀದಿದಾರ ಸೋತು ಅಪೀಲು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆ – ಲ್ಯಾಂಡ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಆದ 5 ರಿಂದ 15 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕಾರಣ 15 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಅನುಮತಿ ಕಡ್ಡಾಯವಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾದ ಮಂಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. – ಕಲಂ 4(2) ರಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯದೆ ನಡೆಸಿದ ಪರಭಾರೆ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ. – ಕಾಯ್ದೆ ಎಸ್.ಸಿ. ಎಸ್.ಟಿ. ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಹಿತಾಶಯದ ಶಾಸನವಾಗಿದ್ದು – 8 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಿರುವುದು ವಿಳಂಬವಲ್ಲ – ಪರಭಾರೆ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಸಂಶಯದಿಂದ ನೋಡಿರುವ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಜಿ.ಪಿ.ಎ 15 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿದೆ, ಖರೀದಿದಾರನ ಹೆಂಡತಿ ಜಿ.ಪಿ.ಎ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಕ್ರಯದ ಮೊತ್ತ ನಗದಾಗಿ ವರ್ಗವಾಗಿದೆ, ಕ್ರಯಪತ್ರ 15 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೇಸಿನ ಫಲಿತಾಂಶದಲ್ಲಿ ಬದಲಿಲ್ಲ. – 15 ವರ್ಷದ ನಂತರವೂ ಅನುಮತಿ ಕಡ್ಡಾಯ.[2]

(31). ವಿಳಂಬವಾದ ಮತ್ತು ಹಳೆಯದಾದ ಕ್ಲೇಮುಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರಬಹುದಾದದ್ದು ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮವಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದು ಸ್ವಸ್ಥ ಮತ್ತು ವಿವೇಚನೆಯ ಪ್ರಯೋಗದ ಆಚರಣೆಯ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೇಸು ಅದರಲ್ಲಿನ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ

---

[1] ಸೀತು ಸಾಹು ವಿ. ಜಾರ್ಖಂಡ್ ರಾಜ್ಯ – 2004 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 340

[2] ಸತ್ಯನ್ ವಿ. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ – 2019 (7) ಸ್ಕೇಲ್ 270

ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪ ಅಥವಾ ವಿಳಂಬದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಪರಿಹಾರವು ನಿರಾಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದು ತತ್ವವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಳಂಬದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ವಿವರಣೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಸಂಬಂದಿಸಿದ ಹಕ್ಕುಗಳ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗಲು ಬಿಡಬಾರದು, ಇದು ಯಾವ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರ ಕೋರಿರುವುದು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ವಿಳಂಬ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ವಷ್ಟ ಅಕ್ರಮತೆಯು ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪದ ಏಕೈಕ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.[1]

(32). ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ 2013 ರ ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 24(2) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಳೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿದ್ದು ಅವಾರ್ಡ್ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದು, ಅದರ ಭೌತಿಕ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲವಾದರೆ ಅಥವ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಾವತಿಸಿಲ್ಲವಾದರೆ ಅಂತಹ ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ರದ್ದಾಗಿ ಹೋದಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಬಯಸಿದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಹೊಸ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರಾರಂಬಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅರ್ಜಿಗಳು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲಿದ್ದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಪ್ರಕರಣವೊಂದು ಬರುತ್ತದೆ, – 100 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಭೂಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿ ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪೂರ್ವಿಕರು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಅವರ ಪೂರ್ವಿಕರ 100 ಎಕರೆ ಭೂಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿ ಅವಾರ್ಡ್

---

[1] ಡೆಶ್ರಿ ರೋಹ್ಟಾಸ್ ವಿ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ – 1992 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 598

ಪಾಸಾಗಿ ಆದರೆ ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪೂರ್ವಿಕರು ಪರಿಹಾರ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜಿದಾರರು ಅನೇಕ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ತಿರುಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಫಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೊಸಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ರದ್ದಾಗಿದೆ, ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡೆದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ, ಸರ್ಕಾರ ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಭರಿಸಲಾಗದ ನಷ್ಟ ಮತ್ತು ದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಸರ್ಕಾರ ಮೂರನೇ ಪಾರ್ಟಿ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಮಾಡದಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಕೆಲವು ಸ್ವಾಧೀನದಾರರು ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತಡೆಯಬೇಕು, ಯತಾಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಇತ್ಯಾದಿ ಕೋರಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಹೀಗೆಂದಿದೆ, ಅವಾರ್ಡ್ ನೋಟೀಸ್ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಲೀಕರು ಪಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ – ಸರ್ಕಾರಿ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಟ್ರೆಷರಿಯಲ್ಲಿ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ – ಕಲಂ 31 ರಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವಂತೆ ಕೋರ್ಟನಲ್ಲಿ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಮಾಡದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಕಲಂ 34 ರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಬಡ್ಡಿ ನೀಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಅಷ್ಟೆ ಇರುತ್ತದೆ – ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ರದ್ದಾಗಿಲ್ಲ – ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಲೀಕರು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯದೇ ಇರುವುದು ಹೊಸಾ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 24(2) ರಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ – ಅರ್ಜಿದಾರರಾಗಲೀ ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಮೂರು ತಲೆಮಾರಾಗಲೀ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನ ಬರಹದ ಮೂಲಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿಲ್ಲ – ಅಂತಹ ದಾಖಲೆ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ – ವಿಳಂಬ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪದಿಂದ ಅಂತಹ ಕ್ಲೇಮುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವುಗಳು ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ, ಹಳೆಯದಾದ ಮತ್ತು ನಶಿಸಿದ ಕ್ಲೇಮುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. – ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಾವದಿ ಮೀರಿದ ಮೇಲೆ ಅಂತಹ ಕ್ಲೇಮುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ – ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪೂರ್ವಿಕರು ಹೇಗೆ

ಪರಿಹಾರ ಪಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿಲ್ಲ – ಅಂತಹ ಹಳೆಯದಾದ ಪ್ರಕರಣ ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ಕಾಲ ವಿಳಂಬದಿಂದ ಕಡತ ತಿದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಸಾದ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ ಅಥವ ಹಳೆಯ ದಾಖಲೆ ಅಲಭ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ – ಈ ನಿಯಮವು ಕಾಲಮಿತಿಯಿಂದ ರದ್ದಾದ ಕ್ಲೇಮುಗಳನ್ನು ಪುನರ್ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ವಂಚನೆಯ ಕ್ಲೇಮುಗಳನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ – ಇಂತಹ ಕ್ಲೇಮು ಕಾನೂನಿನ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಪಿತ್ತಿದೆ.[1]

(33). ಪಿ.ಟಿ.ಸಿ.ಎಲ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ 1966 ರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟಾಗಿದೆ, 1975 ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಕ್ರಯ ಆಗಿದೆ. 2009–10 ರಲ್ಲಿ ಭೂ ವಾಪಸಾತಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟಿ ಮಗ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ 35 ವರ್ಷ ವಿಳಂಬವಾದ, ಸಕಾರಣಬದ್ಧವಲ್ಲದ ಕಾಲಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಸಲ್ಲಿಸದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಜಾಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.[2]

(34). ವಂಚನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಮಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ 1963 ರ ಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 17 ನೋಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ಅಥವಾ ತಪ್ಪುಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. (1) ಎಲ್ಲಿ, ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಿಂದ ಮಿತಿಯ ಅವಧಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ದಾವೆ ಅಥವಾ ಅರ್ಜಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, (ಎ). ದಾವೆ ಅಥವಾ ಅರ್ಜಿಯು ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಅಥವಾ ಅವರ ಏಜೆಂಟರ ವಂಚನೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ; ಅಥವಾ (ಬಿ). ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ಜ್ಞಾನದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ದಾವೆ ಅಥವಾ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವುದು ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಂಚನೆಯಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದರೆ; ಅಥವಾ (ಸಿ) ದೋಷದ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ

---

[1] ಮಹಾವೀರ್ ವಿ. ಯೂನಿಯನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ – 2018 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 588

[2] ಸೈಯದ್ ನಿಸಾರ್ ಅಹಮದ್ ವಿ. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 0757/ 2019

ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಅಥವಾ ದಾವೆ ಮಾಡುವುದು; ಅಥವಾ (ಡಿ) ವಾದಿಯ ಅಥವಾ ಅರ್ಜಿದಾರರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆ ಮೋಸದಿಂದ ಅವನಿಂದ ಅಡಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅರ್ಜಿದಾರನು ವಂಚನೆ ಅಥವಾ ತಪ್ಪನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವವರೆಗೂ ಕಾಲಮಿತಿ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವ ಅವರು ಸಮಂಜಸವಾದ ಶ್ರಮದೊಂದಿಗೆ, ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯ ಬಹುದಾಗಿದ್ದರೆ; ಅಥವಾ ಮರೆಮಾಚಿರುವ ದಾಖಲೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ವಾದಿ ಅಥವಾ ಅರ್ಜಿದಾರರು ಮೊದಲು ಮರೆಮಾಚಲಾದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಅದರ ಹಾಜರುಪಡಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಾಗ: ಉಪಬಂದಿಸಿದಂತೆ, ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಯಾವುದೇ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ವಸೂಲಿಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ವ್ಯವಹಾರ ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾವ (ಎ) ವಂಚನೆ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ಮೋಸಕ್ಕೆ ಖರೀದಿದಾರನು ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಖರೀದಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ವಂಚನೆ ನಡೆದಿರುವುದು ನಂಬಲು ಕಾರಣಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಮೌಲ್ಯಯುತವಾದ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಖರೀದಿಸಲಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ (ಬಿ) ತಪ್ಪಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ತಪ್ಪಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರದ ನಂತರ ಮೌಲ್ಯಯುತವಾದ ಪರಿಗಣನೆಗಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಖರೀದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ತಪ್ಪಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಕಾರಣಗಳು ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ (ಸಿ) ಮರೆಮಾಚಲಾದ ದಾಖಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಮರೆಮಾಚುವಿಕೆಗೆ ಅವರು ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಖರೀದಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ

ಮರೆಮಾಚಿರುವುದು ಎಂದು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಕಾರಣಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೌಲ್ಯಯುತವಾದ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಖರೀದಿಸಲಾಗಿದ್ದರೆ.

(2) ತೀರ್ಪಿನ ಋಣಿಯು (ಜಡ್ಜಮೆಂಟ್ ಡೆಬ್ಟರ್) ವಂಚನೆ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ, ತೀರ್ಪು ಅಥವಾ ಆದೇಶದ ಅಮುಲ್ಜಾರಿಯನ್ನು ಕಾಲಮಿತಿಯ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ತಡೆಗಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಅವಧಿಯ ಮುಕ್ತಾಯದ ನಂತರ ತೀರ್ಪು ಹೊಂದಿದವನ ಅರ್ಜಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಈ ತೀರ್ಪು ಅಥವಾ ಆದೇಶದ ಅಮುಲ್ಜಾರಿಯ ಅವದಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು: ಉಪಬಂದಿಸಿದಂತೆ, ಅಂತಹ ಅರ್ಜಿಯು ವಂಚನೆಯ ಆವಿಷ್ಕಾರದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಯ ನಿಲುಗಡೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಒದಗಿಸಿದರೆ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು ~~ಸಂಭವಿಸಬಹುದು~~.

(35). ಗುಜರಾತಿನ ಬಾಂಬೆ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಕೋಡ್ನಲ್ಲಿ ಭೂ ಪರಿವರ್ತನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆ ಆದೇಶವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಭೂ ಪರಿವರ್ತನೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಅಂತಹ ಆದೇಶವನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸಲು ಕಾಲಮಿತಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಂತರ ರದ್ದು ಪಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಾಲಮಿತಿ ಮೀರಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ತೀರ್ಪು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ನೀಡಿದೆ.[1]

(36). ಸ್ವಯಂ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು ಮಿತಿಯನ್ನು ಕಾಯ್ದೆ ನೀಡಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಸಕಾರಣಬದ್ದವಾದ ಕಾಲಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕು, ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದಿನ ಈ

---

[1] ಗುಜರಾತ್ ರಾಜ್ಯ ವಿ. ಪಟೇಲ್ ರಾಘವ ನಾಥ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1969 ಎಸ್.ಸಿ 1297

ವಿಷಯದ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮೀರಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸಕಾರಣಬದ್ಧವಲ್ಲವೆಂದು ತೀರ್ಪುನೀಡಿದೆ.[1]

(37). ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿನ ನಮೂದು ಬದಲಿಸಲು ಐದು ದಶಕದ ನಂತರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವ ಸ್ವಯಂ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನಾ ಅಧಿಕಾರ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ – ಕೇವಲ ಮೋಸದಿಂದ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣ ಒಡ್ಡಿ ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[2]

ಅರ್ಜಿಯ ವಿಳಂಬಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥ ಕಾರಣಗಳು – ಕಾಲಮಿತಿ

1. ವಿಳಂಬವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಕೋರ್ಟ್ನ ವಿವೇಚನೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದು, ಮಿತಿ ಕಾಯಿದೆಯಡಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 5, ರಲ್ಲಿ ವಿಳಂಬವನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇಂಥ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಳಂಬದ ಉದ್ದವು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ವಿವರಣೆಯ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹತೆಯು ಮಾತ್ರ ಮಾನದಂಡವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಡಿಮೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ವಿಳಂಬವು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ ವಿವರಣೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮನ್ನಿಸಲಾಗದೆ ಇರಬುದು, ಆದರೆ ಕೆಲವು ಇತರ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ವಿಳಂಬವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆಯು ತೃಪ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬಹುದು. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದು ವಿವೇಚನೆಯ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಬಳಕೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉನ್ನತ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಂತಹ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಕದಡಬಾರದು, ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನಾ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ, ವಿವೇಚನೆಗೆ ಒಳಪಡುವ ಪ್ರಯೋಗವು

---

[1] ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಕವಿ ವಿ. ಫಾತ್ಮಾಬೈ – 1997 (6) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 71

[2] ಜಂಟಿ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ವಿ. ನರಸಿಂಗ ರಾವ್ – 2015 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 695

ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಸಮಂಜಸವಾದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಅಥವಾ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ವಿಳಂಬವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಮೊದಲ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನಿರಾಕರಿಸಿರುವಾಗ ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಉನ್ನತ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿಳಂಬವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಮಟ್ಟದ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅಭಾದಿತವಾಗಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗೆ ಬರಲು ಉನ್ನತ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ.[1]

2. ಸೂಕ್ತವಾದ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಆಡಳಿತದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವ ನಿಬಂಧನೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ ದಾವೆ ಅಥವ ಮೇಲ್ಮನವಿ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇತರ ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಮೌಲ್ಯಯುತವಾದ ಹಕ್ಕು ಒದಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಗಣನೀಯ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಲಘುವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಬಾರದು ಅಥವಾ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತಷ್ಟು, ಒಳ್ಳೆಯ ಆಧಾರದ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನ್ಯಾಯದ ಆಡಳಿತದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾದ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಪಾರ್ಟಿಯನ್ನು ವಂಚಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.[2]

3. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ತೋರಿರುವ ವಿಳಂಬಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಸಕಾರಣಬದ್ದವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು

---

[1] ಬಾಲಕೃಷ್ಣನ್ ವಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1998 ಎಸ್.ಸಿ 3222

[2] ಭಗವಾನ್ ಸ್ವರೂಪ್ ವಿ. ಮೂಲ್ ಚಂದ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1983 ಎಸ್.ಸಿ 355

ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತನ್ನ ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ... ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತೆಯಿಂದ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ..... ಕೇಸಿನ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಮತ್ತು ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಣಗಳು ಸಕಾರಣಬದ್ದವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು.[1]

4. ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮೇಲೆ ತರಲು ವಿಳಂಬವಾದಾಗ ತಾನಾಗೇ ದಾವೆ ವಜಾ ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೋರ್ಟ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆದೇಶ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತರಲು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ವಿಳಂಬಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನೀಡಿರುವಾಗ ಅಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ನಿಯಮ ನಿಷ್ಠುರತೆ ಹೊಂದಿರಬಾರದು.[2]

5. ಕಾಲಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಮರ್ಥ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ, ಲೌಕಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಉದಾರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು, ಅದು ಕೇಸಿನ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಧರ್ಬಗಳು ಮತ್ತು ಕೇಸಿನ ರೀತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಸಮರ್ಥ ಕಾರಣಗಳು ಎಂಬ ಕಲಂ 5 ರಲ್ಲಿನ ಪದವನ್ನು ಉದಾರವಾಗಿ ಸತ್ವಶಾಲಿಯಾದ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು. ವಿಳಂಬವು ಕಾಲಹರಣ ತಂತ್ರಗಳಾಗಿರಬಾರದು, ಸದ್ಭಾವನೆಯಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿರಬಾರದು, ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯಾಗಿರಬಾರದು ಅಥವ ಅಪೀಲುದಾರನ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಾಗಿರಬಾರದು.[3]

---

[1] ರಾಮಚಂದ್ರನ್ ವಿ. ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯ – 1997 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 556

[2] ಮಿತ್ಯೆಲಾಲ್ ವಿ. ಅಣ್ಣಾಬಾಯ್ – 2003 (10) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 691

[3] ಪೆರುಮೊನ್ ವಿ. ಭಾರ್ಗವಿ – 2008 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 321

6. ಸಮರ್ಥ ಕಾರಣಗಳು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಿ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು, ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ... ಸತ್ವಶಾಲಿಯಾದ ನ್ಯಾಯಪ್ರಧಾನವು ಪ್ರಮುಖ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯಾಗಬೇಕು, ತಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಗಣನೆಗಳಿಗೆ ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಅಹ್ವಾನವಿಲ್ಲದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ..... ಅದರ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆ ಅಥವಾ ಉದಾಸೀನತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪಾರ್ಟಿಯ ವರ್ತನೆ, ನಡವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಮನೋಭಾವಗಳು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ. ಮೂಲಭೂತ ತತ್ತ್ವವೆಂದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಎರಡೂ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯದ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಅಳೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ತತ್ವವನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಉದಾರತೆ ವಿಧಾನದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ... ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ವಿವರಣೆಯು ಕಟ್ಟುಕತೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಆಗ್ರಹಿಸಿದ ಆಧಾರಗಳು ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದುದಾದರೆ, ಅಂತಹ ದಾವೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ವಿನಾಕಾರಣ ಎದುರುದಾರರನ್ನು ಒಡ್ಡದಂತೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಮಿತಿಯ ಕಾನೂನಿನ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯ ಅವಲಂಬನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ವಂಚನೆ, ತಪ್ಪು ನಿರೂಪಣೆ ಅಥವಾ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಉಂಟುಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಡದಂತೆ ಜಾಗ್ರತೆವಹಿಸಬೇಕು. ... ರಾಜ್ಯ ಅಥವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸಮಗ್ರ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿದಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ ಔದಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋರಬೇಕು.'.. ವಿಳಂಬವನ್ನು

ಗಂಭೀರ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಾನೂನು ಮಾನದಂಡಗಳೊಳಗೆ ಮೊಟುಕುಗೊಳಿಸಬೇಕು.[1]

7. ಸರ್ಕಾರಿ ವಕೀಲರ ಕೊರತೆ, ಅನರ್ಹತೆ ಮತ್ತು ಉದಾಸೀನತೆಯಿಂದ ಆಗಿರುವ ವಿಳಂಬವನ್ನು ಆಂದ್ರ ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ವಿವರಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಂತಹ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ವಜಾಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಿಳಂಬವನ್ನು ಮನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್, "ಕೋಪವು ಮಾನವನಿಗೆ ಕಾರಣ ನೀಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನ ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿಗೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಾಗ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವ ಪರಿಗಣನೆ ಮಾತ್ರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಾಗಿರಬೇಕು." ಎನ್ನುತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ವಿಳಂಬಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಕೋರ್ಟ್ ವಿಳಂಬವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕೇಸು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು ಎಂದು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತದೆ.[2]

8. ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟ್ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಾರಣವಾಗಿ ನೀಡಿ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಆ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಅರ್ಜಿ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೆ.[3] ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಅನೂರ್ಜಿತ ಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ಕೇಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ತೀರ್ಪಿನಂತೆ ಪರಿಹಾರ ಪಡೆಯಲು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅರ್ಜಿ ವಜಾಗೊಳಿಸಿದೆ.[4]

---

[1] ಈಶಭಟ್ಟಾಚರ್ಜಿ ವಿ. ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ – 2013 (12) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 649

[2] ಲಂಕವೆಂಕಟೇಶ್ವರುಲು ವಿ. ಆಂಧ್ರ ರಾಜ್ಯ – 2011 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 363

[3] ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ವಿ. ಕೊಟ್ರಾಯ್ಯ – 1996 (6) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 267

[4] ರೂಪ್ ಡೈಮೆಂಡ್ ವಿ. ಯೂನಿಯನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1989 ಎಸ್.ಸಿ 674

ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಕಾಲಮಿತಿ

ಕೆಲವರ ವಾದದ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸತ್ತ 12 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಆತನ/ಆಕೆಯ ವಾರಸ್ಸು ವಿಭಾಗ ದಾವೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[1] ಒಪ್ಪಿರುವುದಿಲ್ಲ. 12 ವರ್ಷದ ಕಾಲಮಿತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾವಿನ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಸ್ವಾಧೀನದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುತ್ತದೆ.

ನೊಂದಾಯಿತ ಪತ್ರಗಳು ಸಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಕಾನೂನು ಪರಿಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ದಾಖಲೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿರುವ ವಾದಿಯು ಮೈನರ್ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮೆಜಾರಿಟಿಗೆ ಬಂದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ 3 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಥವ ದಾಖಲೆ ನೊಂದಾವಣಿ ತಾರೀಖಿನಿಂದ 12 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಸದರಿ ದಾವೆ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.[2]

ಮೋಸ ಅಥವ ವಂಚನೆಯಿಂದ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಲಾದ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದು ಕಾಲಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆ ವಿಧಿ 91 ರಂತೆ 3 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಮೋಸ ತಿಳಿದು ಬಂದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ.[3]

ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಆದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು.[4]

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ 2017 ಎಸ್.ಸಿ 2491 – ಬಾಪುಸಾಹೇಬ್... ವಿ. ಮಹೇಶ್

[2] ಪ್ರೇಮ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಬಿರ್ಬಲ್ – 2006 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 353

[3] ನಿಂಗವ್ವ ವಿ. ಬೈರಪ್ಪ – 1968 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 797

[4] ಬಲವಂತ್ ವಿ ಯಾದವ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2004 ಎಸ್.ಸಿ 4377

ವಿಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಮಿತಿಯ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತವು – ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹಾಕುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗ, ಆ ವಾದಿಯು ತನ್ನ ಅರ್ಹತೆಯ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಹರಿಸಿದಾಗ.[1]

ದೆಹಲಿ ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸೊಂದರ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತವರು ಸತ್ತ 19 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ವಿಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ದಾವೆ 12 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿಧಿ 110 ಕಾಲಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ವಜಾ ಮಾಡಿದೆ. ಸದರಿ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ದಾವೆಯ ವಾದಿ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲೇ ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಸತ್ತ ನಂತರ ಆಕೆಯನ್ನು ದಾವ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಂದ ಹೊರಗಿಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ಇದೆ. ದಾವೆಯು ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ. ಎರಡು ವರ್ಷವಾದರೂ ದಾಖಲೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ವಾದಿ ಎಂದು ಬಾಗಾಂಶ ಕೋರಿದಳು ಎಂದು ಬಾಗಾಂಶ ಕೊಡಲು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಯಿತು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಕವಿಲ್ಲ. ಮೌಕಿಕವಾಗಿ ಬಾಗ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಕವಿದೆ. ಲಾಯರ್ ನೋಟೀಸಾಗಲೀ ಆಕೆಯ ನೋಟೀಸಿನ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ. ಆಕೆಯೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ 1988 ರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ 1993 ರಲ್ಲಿ ದಾವ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣ ಪ್ರಾರಂಬವಾಗಿದೆ, 2006 ರ ಒಳಗೆ ದಾವ ಹಾಕಬೇಕಿತ್ತು, 2007 ರಲ್ಲಿ ದಾವೆ ಹಾಕಿರುವುದು ಕಾಲಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.[2]

ದಾವ ವಾದಿಯ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಂದ ದಾವೆಯು ಕಾಲಮಿತಿ ಕಾನೂನು ಸೇರಿ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ನಿರ್ಬಂದವಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.[3]

---

[1] ಕೃಷ್ಣಪಿಳ್ಳೈ ವಿ. ಪದ್ಮನಾಭ ಪಿಳ್ಳೈ – 2004 (12) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 754

[2] ಅಮೃತ್ ಕೌರ್ ವಿ. ಸರಬ್ಜೀತ್ ಸಿಂಗ್ – (2008) 153 ಡಿ.ಎಲ್.ಟಿ 92

[3] ಹರ್ದೇಶ್ ಓರ್ಸ್ ವಿ ಹೆಡ್ಜ್ – 2007 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 614

ದಾವ ವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಅತೀ ಚಾಣಾಕ್ಷತನದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾರಣವನ್ನು ತಾಯಾರಿಸಿರುವ ದಾವೆಗಳನ್ನು ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲೇ ತೊಡೆದುಹಾಕಬೇಕು, ಬೋಗಸ್ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲೇ ತೊಡೆದುಹಾಕಬಹುದು.[1]

ವಿಭಾಗ ದಾವೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ಡಿಕ್ರಿ ಘೋಷಣೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಅಂತಿಮ ಡಿಕ್ರಿಗಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು 12 ವರ್ಷದ ಒಳಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಅಂತಿಮ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಆದೇಶಿಸಿ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಪೇಪರ್ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವವರೆಗೆ ಅಮುಲ್ಜಾರಿಗೆ ಡಿಕ್ರಿ ಎನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.[2]

ವಾದಿಗೆ ದಾವ ಹಾಕುವ ಹಕ್ಕು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯಿಂದ ವಾದಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ, ತನ್ನ ಹಕ್ಕು ಬಂಗಮಾಡುವ ಬೆದರಿಕೆ ಇದ್ದಾಗ.[3]

ವಿಭಾಗ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ಮುಂಚೆ ಕ್ರಯ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವ ಸ್ತಿತಿ ಇದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ ತಕರಾರು ಸಲ್ಲಿಸಿರಲಿ ಬಿಡಲಿ ಕಲಂ 3 ಪರಿಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೋರಿರುವ ಪರಿಹಾರ ಕಾಲಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ತೋರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.[4]

ಕಾಲಮಿತಿಯ ನಿಯಮಗಳು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಇಲ್ಲ. ಅವು ಪಾರ್ಟಿಗಳು ತಡ

---

[1] ಅರವಿಂದನಮ್ ವಿ ಸತ್ಯಪಾಲ್ – 1977 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 467

[2] ಕೊಟ್ಟೂರು ಬಸಪ್ಪ ವಿ. ವೀರಪ್ಪ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2004 ಕರ್ನಾಟಕ 655

[3] ದಯಾಸಿಂಗ್ ವಿ. ಗುರುದೇವ್ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2010 ಎಸ್.ಸಿ.ಡಬ್ಲು 689

[4] ದೊಮೆಗುಂಟ ವಿ. ಗೌರಮ್ಮ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 0231/ 2019

ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸದಂತೆ ನೋಡುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪರಿಹಾರ ಪಡೆಯಲು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಕಾನೂನು ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಕಾನೂನು ಗಾಯದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಿರುವ ಹಾನಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡನೆ ಮಾಡುವುದು. ಕಾಲಮಿತಿ ಕಾನೂನು ಒಂದು ಜೀವಿತಾವಧಿಯನ್ನು ಕಾನೂನು ಗಾಯಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಪರಿಹಾರ ಪಡೆಯಲು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಿದೆ. ಕಾಲ ಅಮೂಲ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾಲಹರಣವಾದುದ್ದು ಪುನಃ ಎಂದಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಯ ಕಳೆದುಹೋದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳು ಚಿಗುರಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಹೊಸ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕಾನೂನು ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೂ ಒಂದು ಜೀವಿತಾವಧಿ ಸ್ಥಿರ ಮಾಡಬೇಕು. ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಿಕೆ ಕೊನೆಯಿರದಿದ್ದರೆ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಮತ್ತು ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಅರಾಜಕತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಕಾನೂನಿನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ದಾವೆಗೆ ಕಾಲ ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣ ಆಗಿದೆ. ...... ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾನೂನು ಪರಿಹಾರ ಸಮಯದ ಒಂದು ಶಾಸನಬದ್ದವಾಗಿ ನಿಗದಿತ ಅವಧಿಗೆ ಜೀವಂತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆಲೋಚನೆ.[1]

ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಲಿಖಿತ ತಕರಾರಿನ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಮಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇದ್ದಾಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವಿವಾದಾಂಶವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು ಅದನ್ನು ದಾವ ತೀರ್ಮಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕು.[2]

---

[1] ಬಾಲಕೃಷ್ಣನ್ ವಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1998 ಎಸ್.ಸಿ 3222

[2] ರಘು ಚಂದು ವಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮರಕತ್ತಿ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 1935/ 2019

ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ವಾದಿಯ ಲಿಖಿತ ವಾದಪತ್ರ ಪರಿಗಣಿಸಿದಾಗ, ದಾವೆಯು ಕಲಮಿತಿ ಕಾನೂನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಆದೇಶ 7 ನಿಯಮ 11(ಡಿ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಹುದು.[1]

ವಿಭಾಗ ದಾವೆಯು ಪುನರಾವರ್ತಿತ ವ್ಯಾಜ್ಯಕಾರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ದಾವೆ ಗೈರು ಹಾಜರಾತಿಗೆ ವಜಾ ಅಗಿದ್ದರೂ, ಇನ್ನೊಂದು ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. – ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ತೀರ್ಪು ನೀಡುವಾಗ ಖರೀದಿದಾರರ ಹಾಜರಾತಿ ಅನವಶ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟ್ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು, ದಾವ ಆಸ್ತಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿ ಸ್ವತ್ತೆ ಅಥವ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತೆ ಎಂದು, ಹೌದಾದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ಬಾಗಾಂಶಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರು ಎಂಬುದು – ಬಾಗಾಂಶಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸಿ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಖರೀದಿದಾರರ ವರ್ಗಾವಣೆಗಳ ಸ್ವಭಾವತೆ, ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸಿಂದುತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಹರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಯಪತ್ರಗಳನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ – ವಿಭಾಗ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಸಮಾನಾಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿರುದ್ದ ಆದೇಶ ಪಡೆದ ನಂತರ ಖರೀದಿದಾರರಿಂದ ಸ್ವಾಧೀನ ವಾಪಸ್ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು ಪ್ರಾರಂಬವಾಗುತ್ತದೆ, ಖರೀದಿದಾರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಮಿತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಖರೀದಿದಾರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಮಿತಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.[2]

ಎರಡು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರುವಾಗ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಪರಿಹಾರವು ದಾವೆಯ ಮಿತಿಯ

---

[1] ರಾಘವೇಂದ್ರ ಶರಣ್ ವಿ. ರಾಮ್ ಪ್ರಸನ್ನ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2019 ಎಸ್.ಸಿ 1430

[2] ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಪ್ಪ ವಿ. ರುದ್ರಯ್ಯ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2012 ಕರ್ನಾಟಕ 4129

ಅವಧಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ವಾದಿಯು ಒಂದು ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕ್ರಯ ಪತ್ರವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದ್ದರೆ, ಕಾಲಮಿತಿ ಅವಧಿಯು ಮಿತಿ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಧಿ 59 ರ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯ ಪರಿಹಾರವೆಂದರೆ ಕ್ರಯ ಪತ್ರದ ರದ್ದು ಮಾಡುವುದು, ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 5 ರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದು ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಯ ಪತ್ರವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಬಹುದಾದ ಅಥವಾ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿರುವಾಗ, ಅದು ವಾದಿಗೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಗಾಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನು ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಲು ಅಥವಾ ನಿರರ್ಥಕಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಕೋರ್ಟ್ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ವಾದಿಯು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡೆಯಲು ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಬಹುಪಯೋಗಿ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಮುಖ್ಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಿತಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು.[1]

ಕಾಲಮಿತಿ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ, ವಿಲ್ ಅನ್ನು 1980 ರಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು 1992 ರಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಮೃತಪಟ್ಟರು. 1980 ರಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಪ್ರತಿವಾದಿ ನಂ. 1 ರ ಪರವಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿತವಾದ ಮುಟೇಷನ್ ನಮೂದುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವದು ಆಕೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಸಂಖ್ಯೆ 1 ರ ಕಲಿತ ವಕೀಲರ ಪ್ರಕಾರ, ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಲು ಅದು ಆರಂಭದ

---

[1] ನಾಗೇಂದ್ರ ವಿ. ಚೌಡಮ್ಮ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 2243/ 2017

ಹಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪರಿಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ವಿಧಿ 110 ರ ಪ್ರಕಾರ 12 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಾದಿ 12 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಬಹುದು. ಆದರೆ, ಈ ದಾವೆಯನ್ನು 1998 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವೈರುದ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಕಾಲಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಂದಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿತು.[1] (ಸಾವವ್ವ ವಿ. ಈಶ್ವರಪ್ಪ – 20–08–2014 ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್)

ವಾದಿಯ ತಾತ ತಾನು ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತವಾಗಿ ದಾವ ಸ್ವತ್ತು ಕೊಂಡಿದ್ದನು, ಅದು ಈರ್ವರಲ್ಲೂ ನಿರ್ವಿವಾದಿತ ಅಂಶವಾಗಿತ್ತು. ವಾದಿಯ ತಾತ ಮತ್ತು ಆತನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು 1982 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ 9 ರವರಿಗೆ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕಂದಾಯ ದಾಖಲಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಹೆಸರು ಮುಟೇಷನ್ ಆಗಿತ್ತು. ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಲೇಔಟ್ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ 8 ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಮಾರಿದ್ದರು. ವಾದಿಯು ಇಂತಹ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ದಾವೆ ಹೂಡಿದ್ದರು. 1982 ರಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾದ ಕ್ರಯಪತ್ರಗಳನ್ನು ವಾದಿಯು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಬರೀ ವಿಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕಾಗಿ ದಾವೆ ಹಾಕಿರುವುದು ದಾವ ಆಸ್ತಿ ಪ್ರತಿವಾದಿ–9 ರವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗೆಯೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕ್ರಯಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸದೆ ವಾಜ್ಯಕಾರಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.... ವಾದಿ ದಾವೆಯನ್ನು 1982 ರಿಂದ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಕಾಲಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಿತ್ತು.[2] (ಆರ್. ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮ್ ಸಿಂಗ್ – ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ 07–08–2014)

---

[1] https://indiankanoon.org/doc/136678341/

[2] https://indiankanoon.org/doc/187871580/

ವಿಭಜನಾ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸಲು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಯು ಒಂದು ವಿಭಾಗದ ತೀರ್ಪು ಅಮುಲ್ಜಾರಿ ಬಯಸುವ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಭಾಗಾಂಶಗಳು ಸ್ಫಟಿಕೀಕರಣಗೊಂಡಾಗ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಆಸ್ತಿಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಳಲಾದ ಆದೇಶವನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸಲಾಗಿದ್ದ ವೇಳೆ, ನಂತರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನೊಂದಾವಣಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಮುಟೇಶನ್ನಾಗಿ ಕಂದಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ. ಇದು ನೋಂದಾಯಿಸದಿದ್ದರೆ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಮುಟೇಶನ್ ನಮೂದನ್ನು ಕೋರುವ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದು ವಿಭಜನಾ ಪತ್ರದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮುಟೇಶನ್ನಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಕಾಲ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ ಅಥವಾ 12 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ, ವಿಭಜನೆಯ ತೀರ್ಪು ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರನ ದೂರು ಇದು ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದಿರುವಾಗ, ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕಂದಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಥವಾ ಸಮರ್ಥ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಂದು ವಿಭಜನಾ ತೀರ್ಪು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರು ಕಂದಾಯ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿತಗೊಳಿಸಲು ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ, ಇತರ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯು, ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಮಯ ಮೀರಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು

ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.[1] (ಮುತ್ತಪ್ಪ ವಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ – ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್– ಡಿ.ಬಿ. – 29–07–2013)

ಅಧ್ಯಾಯ–14 (ವಿಲ್)

ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಆಸ್ತಿ ಆರ್ಜನೆಗಳು

ಕಲಂ 2(ಹೆಚ್) ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1925 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, "ಅವನ ಮರಣದ ನಂತರ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಬ್ಬ ಕರ್ತನ (ಬರೆಯುವವನ) ಉದ್ದೇಶದ ನಿಯಮ ಘೋಷಣೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿಲ್ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ."

ಕಲಂ 63 ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1925 ರಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವಂತೆ "ವಿಲ್" (ಉಯಿಲು ಅಥವ ಮರಣಶಾಸನ) ಎರಡು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ (ಅಟೆಸ್ಟಿಂಗ್) ದೃಢೀಕರಿಸಬೇಕು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿಯು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ವಿಲ್ ಕರ್ತನು ಹಾಕಿದ ತನ್ನ ಸಹಿ ಅಥವ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಸಮಕ್ಷಮ ಆತನ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿರುವುದು ನೋಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಥವ ವಿಲ್ ಕರ್ತನ (ಉಯಿಲು ಮಾಡಿರುವವನ) ಸಹಿ ಅಥವ ಗುರುತನ್ನು ಅಥವ ಇನ್ನಿತರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಹಿಯನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವೀಕೃತಿಯಂತೆ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ವಿಲ್ ಕರ್ತನ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಒಂದು ವಿಲ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಕರ್ತನ ಮಾನಸಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಂತಹ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನದಂತಹ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ

---

[1] https://indiankanoon.org/doc/1804057/

ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆದಿದ್ದರೆ; ವಿಲ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವ ಪ್ರವರ್ತಕರು ಗಣನೀಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ; ಅಥವಾ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ, ಅಸಂಭವನೀಯವಾದ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಾಯದ ನಿಸ್ವಾಧೀನಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ವಿಲ್ ಪ್ರವರ್ತಕನ ಮೇಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರವರ್ತಕನು ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಸಂಶಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನ್ಯಾಯಿಕ ಮನಸಾಕ್ಷಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದ ನಂತರವೇ ವಿಲ್ ಕರ್ತನು ಸಹಿಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಅದರ ಜಾರಿಗೆ ಪ್ರೊಬೇಟ್ (ಹಕ್ಕುಪತ್ರ) ನೀಡಬಹುದು.

ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.[1] ಉಯಿಲು ಮಾಡಿರುವವನು ತನ್ನ ಉಯಿಲಿಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು; ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿನ ಇತ್ಯರ್ಥಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ; ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸಹಿ ಹಾಕಿದ್ದರೆ. ವಿಲ್ಲನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಪ್ರವರ್ತಕನಲ್ಲಿದೆ (ಪ್ರಪೌಂಡರ್). ವಿಲ್ ನಿಜವೆಂದು ಒಪ್ಪುವ ಮುಂಚೆ, ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಕನು ವಿವರಿಸಬೇಕು. ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲದೆ ಪ್ರವರ್ತಕನು ವಿಲ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ, ಇದು ಅವರಿಗೆ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ, ಆಗ ವಿಲ್ ದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಮನವಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಇಂತಹ ದುರ್ಬಲತೆಗಳನ್ನು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ

---

[1] ವೆಂಕಟಾಚಲ ಐಯಂಗಾರ್ ವಿ. ತಿಮ್ಮಾಜಮ್ಮ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1959 ಎಸ್.ಸಿ 443

ಸಂದರ್ಭಗಳಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಪ್ರವರ್ತಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡಿಸಲು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಸದರಿ ತೀರ್ಪಿನ ಬಾಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿ

(1) ಸದರಿ ವಿಲ್ ರುಜುವಾತಿಗೆ ಉದಯಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು – ಉಯಿಲು ಮಾಡಿರುವವನು ಈ ವಿಲ್ಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆಯೇ? ವಿಲ್ನಲ್ಲಿರುವ ಇತ್ಯರ್ಥದ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೇ? ಅವನು ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವನು ತನ್ನ ಸಹಿ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆಯೇ? ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವಿಲ್ಗಳ ಪುರಾವೆಗಳ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಗುಣಲಕ್ಷಣವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಅವಿಷ್ಕಾರವೇ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆ ಕಲಂ 63 ರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವ ದೃಢೀಕರಣದ ವಿಶೇಷ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಯಂತೆ ಸಾಬೀತಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲು ಇದು ಮೊದಲಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇತರ ದಾಖಲೆಗಳ ಪುರಾವೆಗಳಂತೆಯೇ, ವಿಲ್ ಪುರಾವೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಗಣಿತದ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ನಿಷ್ಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವೇಕದ ಮನಸ್ಸಿನ ತೃಪ್ತಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ.

(2) ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇತರ ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ವಿಲ್ಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣವಿದೆ. ಇತರ ದಾಖಲೆಗಳಂತಲ್ಲ ವಿಲ್, ಅದು ಸಾವಿನ ನಂತರ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದಾಗ ಅಥವಾ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದಾಗ, ಈಗಾಗಲೇ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ವಿಲ್ ಕರ್ತನು, ಅದು ಅವರ ಉಯಿಲು ಎಂದು ಹೇಳಲು

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಈ ಅಂಶವು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹ ತೀರ್ಮಾನದಲ್ಲಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯವಾದ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ, ದಾಖಲೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಕೊನೆಯ ವಿಲ್ ಮತ್ತು ನಿರ್ಗಮನವಾದ ಕರ್ತನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ವಿಲ್ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಇತರೆ ದಾಖಲೆಗಳ ಪುರಾವೆಗಳಂತೆಯೇ ಅದೇ ರೀತಿ ವಿಚಾರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವನು, ವಿಲ್ ಕರ್ತನು ಸಹಿ ಹಾಕಿದನೆಂಬ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸಲು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು, ಕರ್ತನು ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶುದ್ದ ಮತ್ತು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ, ಅವರು ವಿಲ್ಲ್ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಅವನ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಚೆಯಿಂದ ದಾಖಲೆಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿದನು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಲ್ ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ನಿರಾಸಕ್ತನು, ತೃಪ್ತಿದಾಯಕವು ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಶುದ್ದ ಮತ್ತು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸುವ ಕರ್ತನ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಹಿಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರವರ್ತಕರ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಶೋಧವನ್ನು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪ್ರಸ್ತಾಪಕರ (ಪ್ರವರ್ತಕರ) ಮೇಲೆ ಇರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಅಗತ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳ ಪುರಾವೆಗಳ ರುಜುವಾತಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

(3). ಆದಾಗ್ಯೂ, ವಿಲ್ಲ್ ಜಾರಿಯಾಗಲು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಿರಬಹುದು. ವಿಲ್ ಕರ್ತನ ಸಹಿ ತೀರಾ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಪ್ರವರ್ತಕನ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾಧಾರವು ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಹಿ

ಇದ್ದರೆ, ವಿಲ್ ಕರ್ತನ ಸಹಿ ಎಂಬುದು ಪ್ರಶ್ನಿತ ಸಹಿಯ ನೋಟದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅನುಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ; ವಿಲ್ ಕರ್ತನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ನಿತ್ರಾಣವಾಗಬಹುದು; ವಿಲ್ ಕರ್ತನ ಮಾನಸಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಅನುಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾಧಾರವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗದು; ವಿಲ್ಲ್ ನಂತೆ ಮಾಡಿದ ಇತ್ಯರ್ಥಗಳು ಅಸಹಜ, ಅಸಂಭವನೀಯ ಅಥವಾ ಅಸಮರ್ಪಕವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ; ಅಥವಾ, ವಿಲ್ಲ್ ಬೇರೆಯದ್ದನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಕರ್ತನ ಮುಕ್ತ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಕರ್ತನ ಕೊನೆಯ ವಿಲ್ಲ್ ಆಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಇರುವಿಕೆಯು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಆರಂಭಿಕ ರುಜುವಾತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಭಾರವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು; ಮತ್ತು, ಇದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗದ ಹೊರತು, ದಾಖಲೆಯು ಕೊನೆಯ ವಿಲ್ ಎಂದು ಸತ್ಕಾರ ನೀಡಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅನುಚಿತ ಪ್ರಭಾವ, ಮೋಸ, ಅಥವ ಬೆದರಿಕೆ ವಿಲ್ ಸಹಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಆರೋಪ ಸಲ್ಲಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಇಂತಹ ಮನವಿಯನ್ನು ಆರೋಪಮಾಡಿದವರು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು; ಅಂತಹ ಆರೋಪಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಉದ್ಭವವಾಗಬಹುದಾದ ಸಂಶಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನು ವಿಲ್ ಸಹಿಹಾಕುವಾಗ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಹಾಕಿದನೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕವಾಗಿ ಅಂತಹ ಕಾನೂನು ಬದ್ದ ಸಂಶಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿರುತ್ತದೆ.

(4). ನಾವು ಈಗ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಿತರ ದುರ್ಬಲತೆಗಳು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರವರ್ತಕರು ತಾವಾಗೇ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ವಿಲ್ಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಲ್ಲ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಕರು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಗಣನೀಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದರೆ, ಸ್ವತಃ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಲ್ ಜಾರಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುವುದು ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರವರ್ತಕನು ಅಂತಹ ಸಂಶಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಕರ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ."

ಪ್ರವರ್ತಕನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವ ವಿಲ್ ನಿಜವಾದ ದಾಖಲೆ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವು ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಬಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. [1] (1). ವಿಲ್ ಕರ್ತನು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ವಿಲ್ ಸಹಿಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದನೆಂದು ತಿಳಿಸುವಂತಿದ್ದಾಗ. (2). ಕರ್ತನು ಒಬ್ಬ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದ ಸಹೋದರನನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು, ಕರ್ತನು ತಾನು ಯಾವುದೇ ಸಹೋದರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ, ಅದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲವಾಗಿದ್ದು. (3). ಪ್ರತಿವಾದಿ 1, ಏಕೈಕ ದಾಯಾದಿ ಅತ್ಮಾ ಸಿಂಗ್, ಕರ್ತನ ನಿಜವಾದ ಸಹೋದರ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. (4) ಕರ್ತನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರ ಯಾಕೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ

[1] ಗುರೊ ವಿ. ಅತ್ಮ ಸಿಂಗ್ – 1992 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 507

ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು ಎಂದು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. (5) ಕರ್ತನು ಸಾಕ್ಷರನಾಗಿದ್ದರೂ, ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಹಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಗುರುತು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. (6) ನಿಯಮಿತ ಪತ್ರ ಬರಹಗಾರರಿಂದ ಬರೆದಿರುವ ದಾಖಲೆಯಿಲ್ಲದ ದಾಖಲೆಯು ನೊಂದಾಯಿತವಲ್ಲದಾದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅದು ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಬಹುದು. (7) ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2, 1968 ರಂದು ವಿಲ್ ಸಹಿಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅಕ್ಟೋಬರ್ 10, 1968 ರಂದು ಕರ್ತನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು ಎಂಟು ದಿನಗಳ ಒಳಗೆ ಸಾವಾಗಿತ್ತು."

"ಇತರ ಪುರಾವೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, ಪಾರ್ಟಿಗಳ ವರ್ತನೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ವಿಲ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪುರಾವೆಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹಭರಿತವಾಗಬೇಕು. ವಿಲ್ ಪುರಾವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳು ಕಾನೂನುಗಳ ನಿಯಮಗಳು ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ವಿವೇಕದ ನಿಯಮಗಳಾಗಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಒಂದು ವಿಲ್ ಅವರು ಬಯಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನುಕ್ರಮವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ನಿಯಮವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳ ನಡುವೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಉಯಿಲಿನ ಸ್ವರೂಪ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಸಹ, ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯು ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪದ ಅಸಮತೋಲನೆಯ ವಿಲ್ಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಬಾರದು."[1] ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲ್ ಮುಖಾಂತರ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಿರುವ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಎಡೆ

---

[1] ವಿಧ್ಯಾಸಾಗರ್ ಸೋನಿ ವಿ. ರಾಜ್ಯ – 2006 ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ ಆನ್ಲೈನ್ ದೆಹಲಿ 965

ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾದರೂ ಅದನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ನಿವಾರಿಸಬಹುದು.[1] ಕಲಂ 67 ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ 1872 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಒಂದು ದಾಖಲೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಹಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದಾಗ ಸದರಿ ಸಹಿ ಆತನ ಬರವಣಿಗೆಯಿಂದ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 45 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ವಿಧಾನ ಬರವಣಿಗೆಯ ತಜ್ಞನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಅದೇ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 47 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಸಹಿಮಾಡಿದವನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಬಲ್ಲವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಲ್ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಲಂ 68 ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ದಾಖಲೆಯು ಅಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುವ (ನನ್ನ ಮುಂದೆ ದಾಖಲೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟವನು ಸಹಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ) ಕಾನೂನು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಅಂತಹ ದಾಖಲೆ ರುಜುವಾತುಪಡಿಸಲು ಒಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಅಂತಹ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಬಗ್ಗೆ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ವರೆಗೆ ಆ ದಾಖಲೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು.

ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1929 ರಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಕಾನೂನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳು. – ವಿಲ್ ಅರ್ಥೈಸುವಿಕೆ ವಿಧಾನ.

1. ವಿಲ್ ಯಾರು ಬರೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1929 ಕಲಂ 59 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. " (1). ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಯಾರಿಗೆ ಸ್ವಸ್ಥ ಬುದ್ಧಿ (ಆರೋಗ್ಯಕರ ಬುದ್ಧಿ) ಇದೆಯೋ, ಮೈನರ್ ಅಲ್ಲದವನು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬಹುದು. (2). ಒಬ್ಬ ವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಪರಭಾರೆ

---

[1] ರಥೀಂದ್ರನಾಥ್ ಮುಖರ್ಜಿ ವಿ. ಪಂಚನಾನ್ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1995 ಎಸ್.ಸಿ 1684

ಮಾಡಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲ್ ನಿಂದ ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡಬಹುದು. (3). ಕಿವುಡ ಅಥವಾ ಮೂಕ ಅಥವಾ ಕುರುಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ವಿಲ್ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಥರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (4). ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಹುಚ್ಚಿನ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಂದು ವಿರಾಮದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥ ಬುದ್ಧಿಯಿರುವಾಗ ವಿಲ್ ಬರೆಯಬಹುದು. (5). ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ, ಅದು ನಶೆಯಿಂದ ಆಗಿದ್ದಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿ, ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರದಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವಿಲ್ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. (6). ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರದ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು, ಮತ್ತು ಪರಿಚಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವಭಾವ, ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಯಾರ ಪರವಾಗಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ತನ್ನ ವಿಲ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವನು ಒಂದು ಸಿಂದುವಾದ ವಿಲ್ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. (7). ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ವಿಲ್ ಎಂಬ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಸಹಿಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಸದರಿ ದಾಖಲೆಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅಥವ ಅದರಲ್ಲಿನ ಉಲ್ಲೇಕಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ದಾಖಲೆಯು ಸಿಂದುವಾದ ವಿಲ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. (8). ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚು ದುರ್ಬಲನು ಮತ್ತು ನಿತ್ರಾಣಗೊಂಡವನು ಆಗಿದ್ದು, ಆದರೆ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯ ಇತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು ವಿಲ್ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. .... ಹೀಗೆ ವಿಲ್ ಯಾವ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಬೇಕು, ವಿಲ್ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕು, ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿರುವ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬರುತ್ತದೆ ಇತ್ಯಾದಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1929 ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

2. ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದತ್ತಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲ್ ಮುಖಾಂತರ ಇತ್ಯರ್ಥ ಪಡಿಸಬಹುದೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಕಲಂ 118 ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1929 ರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿದೆ. ಇದು ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇದರಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಹೋದರನ/ಸಹೋದರಿಯ ಮಗ ಅಥವ ಮಗಳು ಇಲ್ಲವೋ ಅಥವ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತವರು ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದತ್ತಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬರೆಯಬಹುದು ಆದರೆ ಅಂತಹ ಬರೆದಿರುವಿಕೆ ಆತ ಸಾಯುವ 12 ತಿಂಗಳು ಮುಂಚೆ ಬರೆದು ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಅದನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲದ ವಿಲ್ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

3. ವಿಲ್ ಅಥವಾ ವಿಲ್ನ ಯಾವುದೇ ಭಾಗ, ವಂಚನೆ ಅಥವಾ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಅಥವ ನಿರಂತರ ಬೇಡಿಕೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ತಯಾರಿಕೆ, ಅಥವಾ ಕರ್ತನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾರ್ಯಾಭಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹದ್ದು ಶೂನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ 61). ಉದಹರಣೆಗಳು (1). ತಪ್ಪಾಗಿ ಮತ್ತು ಅರಿತೂಕೂಡ ಸುಳ್ಳು ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿದಿಸಿ ಬರೆಸಿಕೊಂಡ ವಿಲ್ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ. (2). ಮೋಸ ಮತ್ತು ವಂಚನೆಯಿಂದ ಮೇಲ್ಬಿದ್ದು ವಿಲ್ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ. (3). ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಾನೂನಿನ ರೀತ್ಯ ಬಂದನದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ವಿಲ್ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ, ಬಂದನದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ

ಆತನ ವಿಲ್ ಅನೂರ್ಜಿತವಲ್ಲ. (4). ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಾಯಿಸುವುದಾಗಿ ಬೆದರಿಸಿ, ಮನೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕುವುದಾಗಿ ಬೆದರಿಸಿ, ಅಥವ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿ ಹೆದರಿಸಿ, ವಿಲ್ ಬರೆಯುವಂತೆ ಆಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ವಿಲ್ ಅನೂರ್ಜಿತಾವಾಗುತ್ತದೆ. (5). ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದರೂ, ಬೇರೆಯವರು ಆತನನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ವಿಲ್ ಬರೆಯುವವನಾದರೂ, ಆತ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾರ್ಯಭಾರ ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಇತರೆಯವನ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನಂತೆ ಬರೆದಿರುವ ವಿಲ್ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ. (6). ಒಬ್ಬನ ಆರೋಗ್ಯ ತುಂಬಾ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದ್ದು ಆತ ನಿರಂತರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತನಲ್ಲದಾಗ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ವಿಲ್ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ. (7) ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಆರೋಗ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಆತನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾಗ, ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರು ತುರ್ತು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ವಿಲ್ ಬರೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಕರ್ತನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ತೀರ್ಪಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗುತ್ತದೆ ಹೊರತು ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (8). ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲೋಸುಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಅವನಲ್ಲಿ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಿಶೇಷ ಅನುರಾಗ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಅಂತಹ ಗಮನ ಕೊಡುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೊಗಳುವ, ಪರಿಣಾಮ ವಿಲ್ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಗಮನ ಕೊಡುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೊಗಳುವ ಕೆಲಸದಿಂದಾದ ವಿಲ್ ಅನೂರ್ಜಿತವಲ್ಲ.

4. (1). ವಿಲ್ ಜಾರಿಮಾಡುವವನಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ, ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಲ್ ರುಜುವಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಬಾರದು ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. – (ಕಲಂ 68). (2). ವಿಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಕಾನೂನು ನಿಯಮಗಳು ದತ್ತಕದ ಕಾನೂನು, ಅಥವ ವಿಲ್ ಬರೆಯದೆ ಆರ್ಜಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಕಾನೂನು, ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವದ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲಾರದು. – (ಷೆಡ್ಯೂಲ್–3). (3). ಬರೆದಿರುವ ವಿಲ್ ಅನ್ನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಬರೆದವರು ರದ್ದುಪಡಿಸಬಹುದು ಅಥವ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಆತ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ.62). (4). ಮದುವೆಯಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಲ್ ಅಥವ ಅನುಬಂಧ ರದ್ದಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ (ಕಲಂ 57 ಉಪಭಂದ). ಆದರೆ ಕಲಂ 69 ರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ (ಇದು ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ) ಮದುವೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ವಿಲ್ ಬರೆದವನ ವಿಲ್ ರದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಆಸ್ತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ವಿಲ್ ರದ್ದಾಗುತ್ತದೆ.

5. ವಿಲ್ ಅಥವ ಅನುಭಂದ ಅಥವ ಅದರ ಬಾಗಾಂಶ ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಕಲಂ 70 ರಲ್ಲಿ (ಷೆಡ್ಯೂಲ್–3 ಓದಿಕೊಳ್ಳಿ) ಕೊಟ್ಟಿದೆ. (1). ಇನ್ನೊಂದು ವಿಲ್ ಅಥವ ಅನುಭಂದ ಅಥವ ಇನ್ನೊಂದು ಬರವಣಿಗೆ ಬರೆಯುವ ಮೂಲಕ, ಈ ಹಿಂದಿನದನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಘೋಷಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಈ ಹಿಂದೆ ವಿಲ್ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಸಹಿಹಾಕಲಾಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆ (2) ವಿಲ್ ಸುಟ್ಟುಹಾಕುವ ಮೂಲಕ ಅಥವ ಹರಿದುಹಾಕುವ ಮೂಲಕ ಅಥವ ಅದನ್ನು ಕರ್ತನು ನಾಷಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಥವ ಇತರೆಯವನು ಕರ್ತನ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಅದನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸಲು ನಾಷಪಡಿಸುವ ಮುಖೇನ. – ಅಂದರೆ

ನೊಂದಾಯಿತ ವಿಲ್ ಬದಲಿಸಲು ನೊಂದಾಯಿತ ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟುಹಾಕುವುದರಿಂದ ಹರಿದುಹಾಕುವುದರಿಂದ ವಿಲ್ ರದ್ದಾಗುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ವಿಲ್ ಅಸಲಿ ಪತ್ರ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ.

6. ವಿಲ್ ಬರೆದು ಸಹಿ ಮಾಡಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅಳಿಸಿಹಾಕುವುದು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು, ತಿದ್ದುವುದು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಪದಗಳು ಅಥವ ವಿಲ್ ನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಅಥವ ಒಂದ್ದಕ್ಕೊಂದು ಬೇದ ತಿಳಿಸಲಾಗದಾದರೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅಳಿಸಿಹಾಕುವುದು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು, ತಿದ್ದುವುದು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ಸಹಿ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ.71)

7. ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕುರಿತು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ ಯಾವ ಆಸ್ತಿಯ ಕುರಿತು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮಹತ್ವದ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿತರಿಂದ, ವಿಲ್ ಕರ್ತನ ಕುಟುಂಬದ ಸಂಧರ್ಬಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ವಾಸ್ತವಾಂಶದ ಜ್ಞಾನದ ಕಡೆ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕರ್ತನ ಪದಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ 75). ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅಥವ ತಪ್ಪು ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಉಯಿಲಿನ ಆಸ್ತಿ ಪಡೆಯುವವನ/ ಪಡೆಯುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದರೆ ಸ್ವತ್ತು ಆರ್ಜನೆಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರದು. ತಪ್ಪು ಹೆಸರನ್ನು ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು, ತಪ್ಪು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು. (ಕಲಂ 76). ಯಾವುದಾದರೂ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ವಿವರವನ್ನು ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬಹುದಿರುತ್ತದೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ತಲಾ ಅರ್ದ ಆಸ್ತಿ ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ

ಪಡೆಯಬಾರದು ಇಬ್ಬರೂ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬರು ಪಡೆಯಬಹುದಿರುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ.77). ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಆಸ್ತಿಯ ವಿವರಣೆಯು ಸದರಿ ಆಸ್ತಿ ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಿದ್ದರೆ, ಕೆಲವು ವಿವರಣೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸದಿದ್ದರೂ ಅಂತಹ ಕೆಲವನ್ನು ತಪ್ಪು ಎಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಹುದು, ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ. 78). ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವರವನ್ನು ಬರೆದಿರುವಾಗ, ಆ ವಿವರಣೆಯು ಕೆಲವು ಸೀಮಿತ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಪೂರ್ತಿ ವಿವರಣೆಯು ಅನೂರ್ಜಿತ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ – "ನನ್ನ ಸ್ವತ್ತು ತರಿ ಜಮೀನು ಇಂತಹ (ಎ) ಜಾಗದಲ್ಲಿರುವುದು ಇವರ (ಬಿ) ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು 10 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇವರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕು." ಇಲ್ಲಿ 'ಎ' ಜಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಬರೆದವನಿಗೆ ಇರುವ 10 ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ 5 ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ 'ಬಿ' ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೆ, ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವು ರದ್ದಾಗಿ 5 ಎಕರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿಲ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ 79). ವಿಲ್ನ ಪದಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಮೂಲಕ ಇತರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾದರೆ, ವಿಲ್ ಕರ್ತನು ಒಂದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಬರೆದಿದ್ದರೆ, ಬಾಹ್ಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಕರ್ತನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಬಹುದು. (ಕಲಂ. 80). ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬಗೆಯು ಮತ್ತು ಅಪೂರ್ಣತೆಯು ಇದ್ದರೆ ವಿಲ್ ಕರ್ತನ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಯಾವುದೇ ಬಾಹ್ಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಪಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. (ಕಲಂ. 81). ಉಯಿಲಿನ ಯಾವುದೇ ಬಾಗದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಇಡೀ ದಾಖಲೆಯ ಲಿಖಿತದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಉಲ್ಲೇಖದೊಂದಿಗೆ ಅರ್ಥೈಸತಕ್ಕದ್ದು. (ಕಲಂ. 82). ವಿಲ್ ಕರ್ತನು

ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದಗಳನ್ನು ಸೀಮಿತ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಉಯಿಲಿನಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ಪದಗಳನ್ನು ಸೀಮಿತ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ವಿಲ್ ಕರ್ತನು ಪದಗಳನ್ನು ವಿಶಾಲವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಉಯಿಲಿನ ಇತರೆ ಪದಗಳಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆ ಪದಗಳು ಹೊಂದಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶಾಲ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (ಕಲಂ. 83). ಒಂದು ಉಪವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಅರ್ಥ ಅವಕಾಶವಿದ್ದಾಗ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯನೀಡಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಲ್ಲದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಬಹುದು. (ಕಲಂ. 84). ವಿಲ್ ನ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ಸಕಾರಣಬದ್ದವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಲು ಆಗದಿದ್ದರೆ ಅರ್ಥರಹಿತವಾದುದೆಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. (ಕಲಂ. 85). ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಪದಗಳು ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದರೆ, ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶ ಕಂಡು ಬರದ ಹೊರತು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು. (ಕಲಂ. 86). ಉಯಿಲ್ ಕರ್ತನ ಉದ್ದೇಶವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಳ್ಳಿಹಾಕಬಾರದು, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. (ಕಲಂ. 87). ಉಯಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಎರಡು ಕೊಡುಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬದ್ದ ವೈರುದ್ಯತೆ ಇದ್ದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕೊಡುಗೆಯು ಉಪವಾಕ್ಯವು ಊರ್ಜಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದು. (ಕಲಂ. 88). ಯಾವುದೇ ನಿಶ್ಚಿತ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸದ ವಿಲ್ ಅಥವ ವಿಲ್ ಕೊಡುಗೆಯು ಅನಿಶ್ಚತತೆಯಿಂದ ಶೂನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಕರ್ತನು ನಾನು ಇಂತವರಿಗೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಿಲ್ ಬರೆದಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬರೆದು

ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಬರೆಯದೆ ಹೋದರೆ, ಇಂತವರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸೇರಬೇಕು ಎಂದು ಬರೆದು ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಬರೆಯದೆ ಹೋದರೆ ಶೂನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ. 89), ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕೊಡುಗೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ವಿವರಣೆಯು, ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ತದ್ವಿರುದ್ಧ ಉದ್ದೇಶವು ಕಂಡುಬರದ ಹೊರತು, ಕರ್ತನ ಮರಣ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೋಲುವ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂದಿಸಿದ್ದೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. (ಕಲಂ. 90). ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದಿರದಿದ್ದರೆ, ಆತನು ವಿಲ್ ಕರ್ತನ ಪೂರ್ಣ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. (ಕಲಂ. 95). ಒಂದು ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಥವ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂತಲೂ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗ, ಬೇರೆ ವೈರುದ್ಯ ಉದ್ದೇಶವು ವಿಲ್ನಿಂದ ಕಂಡುಬರದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಮೊದಲು ಹೆಸರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವಿಲ್ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿ ಪಡೆಯುವವನು ವಿಲ್ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಆತನು ಪಡೆಯಬೇಕು, ಆತನು ಬದುಕಿಲ್ಲವಾದರೆ ಎರಡನೇ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವ ವರ್ಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದು. (ಕಲಂ. 96). ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿವರಣೆಯಂತೆ ಒಂದು ವರ್ಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಿ, ವಿವರಣೆಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಯಾವೊಬ್ಬನೂ ವಿಲ್ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. (ಕಲಂ. 98).

8. ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಎರಡು ಕೊಡುಗೆಗಳು ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಬರೆದಿರುವಾಗ, ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ, ಕರ್ತನು ಆ ಎರಡನೇ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ಬದಲಿಗೆ ಅಥವ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ನೀಡಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದನೆ, ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಆತನ ಉದ್ದೇಶ ತೋರಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ,

ವಿಲ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಲಂ 101 ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. (1). ಒಂದೇ ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಅಥವ ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅನುಬಂದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಸ್ತುವನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೇ ಎರಡುಸಲ ವಿಲ್ ಮುಖೇನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ.

(2). ಅದೇ ಒಂದೇ ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಅಥವ ಅದೇ ಒಂದೇ ವಿಲ್ನಲ್ಲಿನ ಅನುಬಂದದಲ್ಲಿ, ಎರಡು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ವಸ್ತುವಿನ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದೇ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅಥವ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಬರೆಸಿದ್ದರೆ, ಆತನಿಗೆ ಆ ಒಂದು ವಿಲ್ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು.

(3). ಒಂದೇ ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಅಥವ ಒಂದೇ ವಿಲ್ನ ಅನುಭಂದದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಸಮಾನ ಮೊತ್ತದ ಎರಡು ವಿಲ್ನ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವೆರಡಕ್ಕೂ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

(4). ಸಮಾನ ಅಥವ ಅಸಮಾನ ಮೊತ್ತದ ಎರಡು ವಿಲ್ನ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ಒಂದನ್ನು ವಿಲ್ನ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ವಿಲ್ನ ಅನುಬಂಧನದ ಮೂಲಕ ಅಥವ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಲ್ನ ಅನುಬಂಧದ ಮೂಲಕ ಕೊಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎರಡೂ ವಿಲ್ನ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ವಿಲ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ, ಕಾಲಮಿತಿ

ಕಲಂ 276 ರಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಜಾರಿಯಾಗಲು ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕಿದ್ದು, ಇದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕಲಂ 213 ಮತ್ತು 57 ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಬೆಂಗಾಲ್, ಬಾಂಬೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ವತ್ತುಗಳ

ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಹಿಂದುಗಳು ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಪಡೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಇದು ಮುಸ್ಲಿಮರ ವಿಲ್ಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 2002 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ನಂತರ ಕ್ರೈಸ್ತರ ವಿಲ್ಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸೀಮಿತ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಪಾರ್ಸಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಈಗಲೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಪಡೆಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ, ಪಡೆಯಬಹುದು, ಆದರೆ ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವಹಾಗಿಲ್ಲ.[1]

ವಿಲ್ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಲಮಿತಿ:– ಮಾನ್ಯ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣ ಗೊಳಿಸಿದೆ.[2] (1) ಪರಿಮಿತಿ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಅಥವ ಅಧಿಕಾರ ಪತ್ರ ಅಥವ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಪತ್ರ ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಯಾವುದೇ ವೇಳೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. (2) ಅಂತಹ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಒಂದು ವಿಲ್ನಿಂದ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅನುಮತಿಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಕಾನೂನುಬದ್ದ ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಮತ್ತು ಸತ್ತವರ ಸಾವಿನ ನಂತರ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಬಳಸಬಹುದಾದ ನಿರಂತರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಟ್ರಸ್ಟ್ನ ವಸ್ತುವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವವರೆಗೆ ಅಥವಾ ಟ್ರಸ್ಟ್ನ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು, ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ. (3). ಮರಣಿಸಿದವರ ಸಾವಿನ ದಿನಾಂಕದಿಂದ 3 ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಅನ್ನುವುದಿಲ್ಲ,

---

[1] ರಿ. ಸಿಂದು ಕೆ.ಸಿ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ 5983/ 2018

[2] ಸಮೀರ್ ಕಪೂರ್ ವಿ. ರಾಜ್ಯ – 2019 (7) ಸ್ಕೇಲ್ 29

ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು. (4). ಸತ್ತವರ ಸಾವಿನ ನಂತರ 3 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ವಿಳಂಬವು ಅನುಮಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿಳಂಬವು ಹೆಚ್ಚಿರುವಾಗ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಮಾನವಿರುತ್ತದೆ; (5). ಅಂತಹ ವಿಳಂಬವನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕು, ಆದರೆ ಪರಿಮಿತಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಡೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮನಾಗಿಸಬಾರದು; ಮತ್ತು (6). ಸಹಿಮಾಡಿದ್ದು (ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಷನ್) ಮತ್ತು ದೃಢೀಕರಣವನ್ನು (ಅಟೆಷ್ಟೇಷನ್) ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದ ನಂತರ, ವಿಳಂಬದ ಅನುಮಾನವು, ಮುಂದೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಕೋರ್ಟ್ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಅಥವ ಆಸ್ತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.[1] ಪ್ರೊಬೇಟ್ಗೆ ಹಾಕಿರುವ ಅರ್ಜಿಗೆ ತಕರಾರು ಬಂದಾಗ ಅಂತಹ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಮೂಲದಾವೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ನೊಂದಾಯಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಿರುತ್ತೆ. [2] ವಿಲ್ ಬರೆಯುವುದರಿಂದ ಅದು ವರ್ಗಾವಣೆಯೂ ಅಲ್ಲ ಅಥವ ನಿಯೋಜನೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಲ್ ಬರೆದವನು ಯಾವಾಗಬೇಕಾದರೂ ಅದನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬಹುದು. [3] ವಿಲ್ ಬರೆಯುವಾಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬೇಕೆಂದು, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಜೀವವಿರುವವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದಾಗಿ ಬರೆಸಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸೀಮಿತ ಹಕ್ಕಿನ ಹೆಂಡತಿ ಪೂರ್ತಿ ಒಡೆಯಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಲಂ 14(2) ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ 1956 ಅನುಮತಿ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.[4] ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಪತ್ರ ಅಥವ ಪ್ರೊಬೇಟ್

---

[1] ಕನ್ವರ್ಜಿತ್ ಸಿಂಗ್ ಡಿ. ವಿ. ಹರ್ದಯಾಳ್ ಸಿಂಗ್ ಡಿ. – 2007 (11) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ. 357

[2] ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ವಿ. ಬಸವಣ್ಣಿ – 2018 (3) ಕರ್.ಎಲ್.ಜೆ 67

[3] ದೇವಾಸಿಯಾ ವಿ. ಕೆ.ಎ.ಟಿ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 1998 ಕರ್ನಾಟಕ 2473 – ರಾಮಯ್ಯ ವಿ ನಾಗರಾಜ್ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2001 ಕರ್ನಾಟಕ 395

[4] ರಣವೀರ್ ದೀವಾನ್ ವಿ. ರಶ್ಮಿ ಖನ್ನಾ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2018 ಎಸ್.ಸಿ 62

ಪಡೆಯುವುದು ಡಿಕ್ರಿ ಪಡೆದಂತೆ ಅಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಅಮುಲ್ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

ವಿಲ್ ಅನುವಾದಿಸುವಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟಗಳ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರಗಳು

1. ವಿಲ್ ನೊಂದಾವಣೆಯಾಗಿರುವ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಲ್ ಬರೆದನಂತರ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿಲ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು. ಬೇರೆ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಲ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ನಂತರ ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ತೋರಿಸಿ ಬರೆಯಬಹುದು. ಅಂತಹ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಜಾರಿಯಾಗುವುದು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಸತ್ತ ನಂತರ ಜಾರಿಯಾಗುವುದನ್ನು ವಿಲ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂಮಿಶ್ರಿತ ದಾಖಲೆಯು ನೊಂದಾವಣಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ದಾನದ ಬಾಗವು ಜಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳ ಅರ್ಥದಿಂದ ವಿಲ್ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು.[2]

2. ಒಂದು ವಿಲ್ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವರಿದಾಗ, ವಿಲ್ಲನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂಧರ್ಬಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲು ಭಾರೀ ಹೊಣೆ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಎಂದು ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ: –[3] (1) ವಿಲ್ ಅವರ ಸಹಿ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಸಾಕ್ಷಿದಾರನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ಅನುಮಾನ ರಚಿಸಿದಾಗ; (2) ಈ ವಿಲ್ ಇತ್ಯರ್ಥವು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅಥವಾ ಪೂರ್ಣ ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಸೂಕ್ತ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ; (3)

---

[1] ಎ.ಐ.ಆರ್ 1986 ಕರ್ನಾಟಕ 167

[2] ಮಥಾಯ್ ಸಾಮ್ಯುಯಲ್ ವಿ. ಇಯಪನ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2013 ಎಸ್.ಸಿ 532

[3] ನಿರಂಜನ್ ವಿ. ಮೃದುಲ – 2006 (13) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 433

ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಕನು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅದು ಅವನಿಗೆ ಗಣನೀಯ ಲಾಭವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದಾದಾಗ.

3. ವಿಲ್ ಬರೆದವನ ಮನಸ್ಸು ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನು ದುರ್ಬಲವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ವಿಲ್ ಬರೆದವನ ಮಾನಸಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳಿಲ್ಲ. – 2010 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 770, – ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಕೊಡುಗೆ, ವಿಲ್ ಬರೆದವನ ಮುಕ್ತ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಫಲಿತಾಂಶವಲ್ಲ ಎಂದು ಅದು ಕಂಡುಬಂದರೆ. – 2010 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 770,

4. ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯು ಫಲಾನುಭವಿಯು ವಿಲ್ನ ಕರ್ಯಗತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. – 2005 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 67,

5. ಪ್ರಸಕ್ತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ವಿಲ್ ಬರೆದವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲದ ಒಬ್ಬ ಏಕೈಕ ವಿಲ್ ಫಲಾನುಬವಿಯಾಗಿ ವಾದಿಗಳ ನೇಮಕವನ್ನು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿಲ್ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆಸ್ತಿಗೆ ವಾದಿಯು ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಅದನ್ನು ಹಾಜರು ಮಾಡಲು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇದ್ದರೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ವಿಲ್ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಹಾಜರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ತೃಪ್ತಿಕರ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ವಾದಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಅವನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ನಾವು

ಹೈಕೋರ್ಟ್ನ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ವಿಲ್ಲನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇವೆ"[1]

6. ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಬರೆದವನ ಸಹಿಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯು, ವಿಲ್ ಬರೆದವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಸೂಕ್ತ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅಸಮಂಜಸವಾದ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಾಯದ ಇತ್ಯರ್ಥಗಳು ಮಾಡುವ ವಿಲ್ ಅಥವಾ ತೋರಿಸಲು ವಿಲ್ನಂತೆ ಇತರ ಸೂಚನೆಗಳು ಪರೀಕ್ಷಕನ ಮನಸ್ಸು ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಬಹುದು.[2]

7. ಒಂದು ಅಲುಗಾಡುವ ಸಹಿ, ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸು, ಆಸ್ತಿಯ ಅನ್ಯಾಯದ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯದ ಇತ್ಯರ್ಥ,..... ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ಸಂಧರ್ಬಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ.[3]

8. ಅಲ್ಲಿ ಇತರ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು., ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಸಹಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅವರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಹಿಗಳಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಇಂಕ್ನಿಂದ ಇಲ್ಲ. ವಿಲ್ ಬರೆದವನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಖಾಲಿ ಹಾಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಹಾಕಿ ತನ್ನ ಸೇವಕರ ಮೂಲಕ ಅವರ ವಕೀಲರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ವಿಲ್ ಬರೆದವರು ಸಬ್–ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗದೆ ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಸಬ್–ರೆಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಲರ್ಕನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿಲ್ ಬರೆದವನ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾಲ್ಕು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿರುವುದು ವಿಲ್ ರುಜುವಾತಿಗೆ ಅವರು

---

[1] ಕಲ್ಯಾಣ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಚೋಟಿ – 1990 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 266

[2] ಶಶಿಕುಮಾರ್ ವಿ. ಸುಬೋದ್ ಕುಮಾರ್ – ಎ.ಐ.ಅರ್ 1964 ಎಸ್.ಸಿ 529

[3] ವೆಂಕಟಾಚಲ ಐಯಂಗಾರ್ ವಿ. ತಿಮ್ಮಾಜಮ್ಮ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1959 ಎಸ್.ಸಿ 443

ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ವಿಲ್ ನೊಂದಾವಣಿ ಆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ಸಂಧರ್ಬಗಳು ಹೊರಹಾಕಿದಂತೆ ಅಲ್ಲ.[1]

9. ನಿಜವಾದ, ಸಂಬಂದಿತ ಮತ್ತು ಸತ್ವಯುತ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ.[2]

10. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳ ತೆಗೆಯುವಿಕೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ವಿಲ್ನ ಬರೆಯುವಿಕೆಯ ಹಿಂದಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಲ್ಪನೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಲಿನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ವಿಲ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗುವುದು. ಸಹಜವಾಗಿ, ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಶಃ.[3]

11. ಹಿಂದು ದತ್ತಕ ಮತ್ತು ಪೋಷಣಾಂಶ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 7 ರಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಬುದ್ದಿಯವನು ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಅಲ್ಲದವ ಯಾವುದೇ ಪುರುಷ ಹಿಂದೂ ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಅಥವಾ ಮಗಳನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಆ ಕಲಂಗೆ ನೀಡುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಪುರುಷನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಿದ್ದರೆ, ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ದತ್ತು ಪಡೆಯಬೇಕಿರುತ್ತದೆ; ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ಹೆಂಡತಿ (ಎ) ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ (ಬಿ) ಹಿಂದೂವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ (ಸಿ) ಸಮರ್ಥ ಕೋರ್ಟ್ನಿಂದ ಅಸ್ವಸ್ಥ ಬುದ್ದಿಯವಳೆಂದು

---

[1] ರಾಣಿ ಪೂರ್ಣಿಮದೇವಿ ವಿ. ಕುಮಾರ್ ಖಗೇಂದ್ರ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1962 ಎಸ್.ಸಿ 567

[2] ಗೋಪಾಲನ್ ನಂಬಿಯಾರ್ ವಿ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣನ್ ನಂ.. – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1995 ಎಸ್.ಸಿ 1852

[3] ರಬೀಂದ್ರನಾಥ್ ವಿ. ಪಂಚಾನನ್ – 1995 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 459

ಘೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅನುಮತಿ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದ ದತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ ರದ್ದಾದಾಗ ಅಂತಹ ದತ್ತು ಮಗನಿಗೆ ಬರೆದಿರುವ ವಿಲ್ ಕೂಡ ರದ್ದಾಗುತ್ತದೆ.[1]

12. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕರಣಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭವೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇತರ ಪುರಾವೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, ಪಕ್ಷಗಳ ವರ್ತನೆ ಮೂಲವಸ್ತುವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ವಿಲ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಪುರಾವೆಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹಭರಿತವಾಗಬೇಕು. ವಿಲ್ಗಳ ಪುರಾವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳು ಕಾನೂನುಗಳ ನಿಯಮಗಳು ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ವಿವೇಕದ ನಿಯಮಗಳಾಗಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಒಂದು ವಿಲ್ ಅವರು ಬಯಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳ ನಡುವೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ.[2]

13. ಅಸಮವಾದ ಉಡುಗೊರೆ ಸ್ವಭಾವವು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ, ಕೇವಲ ಸಂಶಯದಿಂದಾಗಿ, ದಾಖಲೆಯ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಇತರ ಪುರಾವೆಗಳಿಂದ ಅದು ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಿ.[3]

---

[1] ಸಿದ್ದರಾಮಪ್ಪ ವಿ ಗೌರವ್ವ – ಐ.ಅಲ್.ಆರ್ 2004 (3) ಕರ್ನಾಟಕ 3626

[2] ವಿಧ್ಯಾಸಾಗರ್ ಸೋನಿ ವಿ. ರಾಜ್ಯ – 2006 ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ ಅನ್ಲೈನ್ ದೆಹಲಿ 965

[3] ರಬೀಂದ್ರನಾಥ್ ವಿ. ಪಂಚಾನನ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1995 ಎಸ್.ಸಿ 1684

14. ಎಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಅಥವಾ ಅರೆ–ಸಾಕ್ಷರ ಅಥವಾ ವಿಲ್ ಭಾಷೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡದೆ ಅಥವಾ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ವಿಲ್ ಬರೆದವನು ವಿಲ್ ನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವನೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದೃಡೀಕರಿಸುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ.[1]

15. ವಿಲ್ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವತಃ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಕೈಬರಹದ ಕರಡು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಮತ್ತು ಅದು ಅದೇ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಸ್ವತಃ ವಿಲ್ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದ್ದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ– ಆದ್ದರಿಂದ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ನ ಆವರಿಸುವುದು ವಾದಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಅಪೂರ್ಣ ಕರಡು ವಿಲ್ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿ ಹೊರಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಕವರಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಕಾಗದವನ್ನು ಬಳಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದೆನ್ನಬಹುದಾಗಿದೆ, ಅದು ಒಂದು ನಿಜವಾದ ದಾಖಲೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.[2]

16. ವಿಲ್ ಬರೆಸಿದವನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವನೇ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಿದನೆಂದು ಉತ್ತಮ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅಥವಾ ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ಪ್ರಭಾವವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಕೋರ್ಟ್ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದು ಕಾನೂನು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಕ್ರಿಯೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ದಿವಂಗತ ಎಸ್. ಕಿರ್ಪಾಲ್ ಸಿಂಗ್ ಅವರ ವಿಲ್ನಿಂದ ಇತ್ಯರ್ಥ ಪಡಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಅಥವ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸಮರ್ಥವಲ್ಲ. ಪ್ರೊಬೇಟ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು

---

[1] ವಿಧ್ಯಾಸಾಗರ್ ಸೋನಿ ವಿ. ರಾಜ್ಯ – 2006 ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ ಅನ್ಲೈನ್ ದೆಹಲಿ 965

[2] ಶರಣಬಸಪ್ಪ ವಿ. ಶಿವಕುಮಾರ್ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2007 ಕರ್ನಾಟಕ 5160

ದಾವ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಅರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ವಿಲ್ನಿಂದ ಸೂಚಿತವಾದ ದಾವ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಜಂಟಿ ಪೂರ್ವಜರ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಅಥವಾ ವಿಲ್ ಬರೆದವರು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗದು.[1]

17. ಕಲಂ 63 ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಸಿಂಧುವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ಅಥವ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದೃಢೀಕರಿಸುವ ಸಾಕ್ಷಿ (ಅಟೆಸ್ಟಿಂಗ್ ವಿಟ್ನೆಸ್) ವಿಲ್ ಬರೆದವರು ವಿಲ್ಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದು ನೋಡಿದವರಾಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 68 ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಅಟೆಸ್ಟೆಡ್ ದಾಖಲೆ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ವಿಲ್ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಒಬ್ಬರು ದೃಢೀಕರಿಸುವ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅಂತಹ ದೃಢೀಕರಿಸುವ ಸಾಕ್ಷಿ ಬದುಕಿದ್ದರೆ, ಆತ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದರೆ, ಕೋರ್ಟ್ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಎಂಬ ಸಹ ಷರತ್ತು ವಿದಿಸಿದೆ. ನೊಂದಾಯಿತ ಇತರೆ ಎಲ್ಲಾ ದೃಢೀಕರಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ವಿಚಾರಣೆ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಲ್ ನೊಂದಾಯಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದು ವೇಳೆ ನೊಂದಾಯಿತ ಇತರೆ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಂತಿರುವವನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೃಢೀಕರಿಸುವ ಸಾಕ್ಷಿ ವಿಚಾರಣೆ ಕಡ್ಡಾಯ. ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 71 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ದೃಢೀಕರಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷಿ ದಾಖಲೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿದ್ದು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಅಥವ ನೆನೆಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಸದರಿ ದಾಖಲೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದು (ಸಹಿ ಮಾಡಿದ್ದು) ಇತರೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಮುಖೇನ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬಹುದು. – ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ದೃಢೀಕರಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷಿ ಇದ್ದರೆ ಕಲಂ 71 ಅನ್ವಯಿಸದು. ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿತ್ವ

---

[1] ಕನ್ವರ್ಜಿತ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಹರ್ದಯಾಳ್ ಸಿಂಗ್ – 2007 (11) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 357

ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 63 ರಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವುದು ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ರುಜುವಾತಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[1]

18. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ [2] ಕೆಲವು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಆದರೆ ಸಮಗ್ರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದೆ (1). ವಿಲ್ ಬರೆದವನ ಸಹಿ ತೀರಾ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಹಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. (2). ವಿಲ್ ಬರೆದವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಂಬಂಧಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಶಕ್ತವು ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆ. (3). ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ಹೊರಗಿಡುವ ಅಥವಾ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಂತಹ ಸೂಕ್ತ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಇತ್ಯರ್ಥವು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ, ಅಸಂಭವನೀಯ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಹುದು. (4). ವಿಲ್ ಬರೆದವನ ಮುಕ್ತ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈ ಇತ್ಯರ್ಥಗಳು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. (5). ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಕನು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. (6). ಖಾಲಿ ಹಾಳೆಗಳಿಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕುವ ವಿಲ್ ಬರೆದವನು. (7). ವಿಲ್ ಸುದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಬೆಳಕನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. (8). ಅಗತ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳ ತಪ್ಪಾದ ವಾಚನ.

19. 90 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಹಿಳೆ ದೀರ್ಘಕಾಲದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ವಿಲ್ ಕರಡು ಯಾರು ಮಾಡಿದರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳು ದಾಖಲಾಗಿಲ್ಲ. ಕರಡು ಅಥವಾ ಅದರ ನೋಂದಣಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ

---

[1] ಜಾನಕಿ ನಾರಾಯಣ್ ವಿ. ನಾರಾಯಣ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2003 ಎಸ್.ಸಿ 761

[2] ಭರ್ಪೂರ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಶಮ್ಶೇರ್ ಸಿಂಗ್ – 2009 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 687

ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ, ವಿಲ್ ಕರಡು ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು ಮತ್ತು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸಿದ್ದೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಯಿಲ್ಲ. ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಸಂಬಂಧವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಮದುರವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಮೇಲ್ಮನದಾರಳು 1986 ರಿಂದ ವಿಲ್ ಬರೆದವರೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದಳು ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವಳು ಅದರ ಫಲಾನುಭವಿಯಾಗಿದ್ದಳು ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯಗತ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದೆ ಎಂದು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದೆ. ಮೂಲ ವಿಲ್ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಟೈಪ್ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಆದರೆ ಖಾಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿತ್ತು. ವಿಲ್ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಓದಿ ವಿಲ್ ಬರೆಸಿದವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳಿಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷಿ ವಿಲ್ ಬರೆಸಿದರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ವಿಲ್ ಅನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಲು ಏಕೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರಣ ರಹಸ್ಯದಿಂದ ಮುಸುಕಾಗಿತ್ತು. ಆಕೆಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಸರಿಯಾದ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಬರಹದ ವಿಚಾರಗಳು ಇದ್ದವು. ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಲ್ನ ಕಾರ್ಯಗತವು ಸಾಬೀತಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಆದೇಶವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ.[1]

20. ಫಲಾನುಭವಿಯಾಗಿದ್ದ ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಮಗ ವಿಲ್ನ ಕಾರ್ಯಗತದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದ ವೈದ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಮಗ ವಿಲ್ ತಯಾರಿಸುವ ವಕೀಲರಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುವ

---

[1] ಅಪೋಲಿನ್ ವಿ ಜಾನ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2007 ಎಸ್.ಸಿ 2219

ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಮಗನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಇತ್ಯರ್ಥಗಳು ಮಾಡಿದ್ದು ಇದ್ದವು. ವಿಲ್ ನಿಖರವಾಗಿ ರಚನೆಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ವಿಲ್ ಬರೆದವರು ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಏಕೆ ಆರಿಸಿಕೊಂಡರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಮಾನಸಿಕತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವೈದ್ಯರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮರಣ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ನೀಡಿರುವ ವಿಧಾನವು ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಮೇಲಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಫಲಾನುಬವಿ ಮಗನ ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಅರ್ಜಿ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು.[1]

21. ವಿಲ್ ಬರೆದವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಮತ್ತು ನೆಲೆಸಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಅನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿ ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವವರು ವಿಲ್ ಬರೆದವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಲ್ ಅನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.[2]

22. ಆಕೆಯು ನಾಲ್ಕು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಮಾತ್ರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಕುಮಾರರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದನ್ನು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು. ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಪುತ್ರರ ಕುರಿತು ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. ವಿಲ್ ಬರೆದವರು ಅತ್ಯಂತ ಮುಂದುವರಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು, ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯಗತ ವೇಳೆ ಅಸಹಜವಾದ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರು ಫಲಾನುಭವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಅವರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಲ್ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಸಹಿ ತನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಹಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದೆ. ವಿಲ್ ಕರಡು ರಚಿಸಿದ ವಕೀಲರನ್ನು

---

[1] ನಿರಂಜನ್ ವಿ. ಮೃದುಳ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2007 ಎಸ್.ಸಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು 203

[2] ಬಲ್ಜಿಂದರ್ ವಿ. ರತ್ತನ್ ಸಿಂಗ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2008 ಎಸ್.ಸಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು 5666

ಮತ್ತು ನೊಂದಾವಣಿಗಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಿದ ಸಬ್-ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅವರುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಒಟ್ಟು ಪರಿಗಣನೆಯ ಮೇರೆಗೆ, ಗೌರವ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿಲ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸಿದೆ.[1]

23. "ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ 1925 ರ ಅಧಿನಿಯಮವು ಪೂರ್ವಜರಿಂದಾರ್ಜಿತ ಅಥವಾ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರದ ಕಾನೂನಿನೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾದಂತೆ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಕಾನೂನುಗಳು ಅಥವಾ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರಬಹುದು. ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಪಡೆಯುವ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ವಿವರವಾದ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ನೇಮಕಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಕಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಗಾರರನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಮತ್ತು ನಂತರದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಶೇಷ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರೊಬೇಟ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನ್ಯಾಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಸೀಮಿತವಾದದ್ದು ವಿಲ್ಲಿನ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಕ್ಕು, ಮಾಲೀಕತ್ವ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ

---

[1] ಜೋಸೆಫ್ ವಿ. ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ ೨೦೦೬ ಎಸ್.ಸಿ ೧೮೯೫

ಒಂದು ವಿಲ್ ನಿರ್ಮಾಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಕೋರ್ಟ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮೀರಿದೆ."[1]

24. ಕಲಂ 8 ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಬರೆದವನ ಮಗ ಕೇವಿಯಟ್ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸುವವರ ವಿರುದ್ಧ ತಕರಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಕೇವಿಯಟ್ ಸಲ್ಲಿಸಿದವರು ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೇಸಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. (ಎ.ಐ.ಆರ್ 1975 ಮದ್ರಾಸ್ 330), ಈ ಕೇಸನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಅಂತಹ ಕೇವಿಯಟ್ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಇರುವವರು ಯಾರು? ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿದೆ. "ಯಾರವರು? ಸತ್ತವರ ಎಸ್ಟೇಟ್ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು. ಮುಂದುವರಿಯುವಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವವರು ಸತ್ತವರ ಎಸ್ಟೇಟ್ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮರಣಿಸಿದವರ ಎಸ್ಟೇಟ್ನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇರಬೇಕು. ಆಸಕ್ತಿಯು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಬಹುದು ಆದರೆ ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಎಸ್ಟೇಟ್ನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತಹ ಒಂದು ಆಸಕ್ತಿ ಇರಬಾರದು." ಇದೇ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ಕೋರ್ಟ್ ಹೀಗೆಂದಿದೆ, "ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಈ ಆಗಿರುವ ತೀರ್ಪುಗಳು, ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತುತತೆ ಇರಬಾರದು. ಈಗ, ಕಾನೂನಿನ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ, ಆಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ನಿಂತರೆ, ವಿಲ್ ಬರೆದವನ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಒಬ್ಬ ರಿವರ್ಷನರ್ ಅಥವಾ ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಕೇವಿಯಟ್ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಈಗ ಅಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ

---

[1] ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರ್ ಬಿರ್ಲಾ ವಿ. ರಾಜೇಂದ್ರ ಸಿಂಗ್ ಲೋದ – 2008 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 300

ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾರ್ಜನೆ ಕಾನೂನು ಸಂಸದೀಯ ಕಾಯ್ದೆಯಿಂದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ."

25. ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಕರಾರಿನಂತೆ ಆದ ವಿಲ್ ನಂಬಿಕೆಯಂತೆ ಆದ ವಿಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದೆ (1). ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದದ ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ವಿಲ್ ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದು ವಿಲ್ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ವಭಾವದಂತೆ, ಅದು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಕರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. (2). ಮುಂಚಿನ ಒಮ್ಮತದ ವಿಲ್ ಅನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ನಂತರದ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವ ವಿಲ್ ಮಾನ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. (3). ಅಗತ್ಯವಾದ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಪದಗಳ ಸದೃಶವು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (4). ಈ ಹಿಂದಿನ ವಿಲ್ನಲ್ಲಿ ಫಲಾನುಭವಿ (ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು) ಯಾವುದಾದರೂ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

26. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತರಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸುತ್ತಲಿನ ತತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯರೂಪದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಬಗ್ಗೆ ಪುರಾವೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್[1] ಹಲವು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. (1). ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ವಿಲ್ ಯಾವುದೇ ಇತರ ದಾಖಲೆಯಂತೆ ಸಾಬೀತಾಗಬೇಕು, ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವೇಕದ ಮನಸ್ಸಿನ ತೃಪ್ತಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕಾದ ಪರೀಕ್ಷೆ. ಇತರ ದಾಖಲೆಗಳ ಪುರಾವೆಗಳಂತೆಯೇ, ವಿಲ್ನ ಪುರಾವೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಗಣಿತದ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯೊಂದಿಗೆ ಪುರಾವೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. (2). ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿನ ಕಲಂ 63 ರಲ್ಲಿ ದೃಢೀಕರಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಯಾದ್ದರಿಂದ, ಸಾಕ್ಷ್ಯ

---

[1] ಮಹೇಶ್ ಕುಮಾರ್ ವಿ. ಬಿನೋದ್ ಕುಮಾರ್ 2012 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 387

ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 68 ರ ಪ್ರಕಾರ, ಇದನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಂತೆ ಬಳಸುವುದಕ್ಕೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತವನ್ನು ಸಾಬೀತುಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿ ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಕರೆದು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ದೃಢೀಕರಿಸುವ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಪುರಾವೆ ನೀಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. (3). ಇತರ ದಾಖಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ, ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಸಾವಿನಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಲ್ ತಯಾರಕನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವತ್ತೂ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಲಭ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ದಾಖಲೆಯು ಕೊನೆಯ ವಿಲ್ ಮತ್ತು ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಪುರಾವೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ನಿರ್ಧಾರದಲ್ಲಿ ಘನತೆಯ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ವಿಲ್ ಪ್ರವರ್ತಕನ ಮೇಲಿರುವ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ವಿಲ್ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಅಗತ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳ ಪುರಾವೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬಹುದು. (4). ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವಿಕೆ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿರುವ ಪ್ರಕರಣಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಸಹಿ, ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸು, ಆಸ್ತಿಯ ಸರಿಯಲ್ಲದ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲದ ಇತ್ಯರ್ಥ, ಪ್ರವರ್ತಕ ತಾನು ಗಣನೀಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯಗತ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಪಾದಕನ (ಪ್ರವರ್ತಕನ) ಕೇವಲ ಸಮರ್ಥನೆಯಿಂದ ಆ ಅನುಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅದು ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಸಹಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ವಿಲ್

ಬರೆದವರು ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಮತ್ತು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸ್ಮರಣಾತ್ಮಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಡೆದಿದೆಯೇ, ಅಥವಾ ಅದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅವರ ಎಸ್ಟೇಟ್ನಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಾಲನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ವಿಲ್ ಬರೆದವರ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಚೆ ಹಾಕಲಾಯಿತೆ, ಏಕೆಂದರೆ ವಿಲ್ ಬರೆದವರು ಅವರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಲು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯು ಆರಂಭಿಕ ರುಜುವಾತು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಭಾರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಸಂಶಯವನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಕರು ಆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಮೊದಲು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. (5). ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ತೃಪ್ತಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಿಕಸನಗೊಂಡಿರುವುದು ವಿಲ್ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸುತ್ತುವರಿದ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ. ಆ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಾಜರು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಲ್ ಅದರ ಬರೆದವನ ಕೊನೆಯ ವಿಲ್ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ವಿಲ್ ಬರೆದವರಿಂದ ಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಒಂದು ಗಂಭೀರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೃಪ್ತವಾಗಬೇಕು. (6). ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯಗತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಂಚನೆ, ಅನುಚಿತ ಪ್ರಭಾವ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೇವಿಯೆಟರ್ ಆರೋಪಿಸಿದರೆ, ಅಂತಹ ಮನವಿಗಳು ಅವನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು, ಆದರೆ ಅಂತಹ ಮನವಿಗಳ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ, ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯಗತಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಬರೆದವರು ತನ್ನದೇ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದು.

ತದನಂತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಂಜಸವಾದ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಪ್ರವರ್ತಕನ ಪ್ರಾರಂಬಿಕ ಭಾಗದ ಹೊರೆಯಾಗಿದೆ."

27. "ದ್ವಿತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವಂತೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅನುಮತಿಸಿದರೆ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪುರಾವೆಗಳಿಂದ ವಿಲ್ ದಾಖಲೆಯು ಸಾಬೀತಾಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ, 1872 ರ ಸೆಕ್ಷನ್ 68 ರಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದಂತೆ ದೃಢೀಕರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರಣ, ಒಬ್ಬರು ದೃಡೀಕರಿಸುವ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವವರೆಗೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು, ದೃಡೀಕರಿಸುವ ಸಾಕ್ಷಿ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪುರಾವೆ ನೀಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ."[1]

28. "ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಆದೇಶ 12 ನಿಯಮ 6 ರಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಪು ಉಚ್ಚರಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ತನಿಖೆ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ವಿಲ್ನ ಕಾರ್ಯಗತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ವಿಲ್ ಅನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕರ್ತವ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಸಿಪಿಸಿಯ ಆದೇಶ 12 ನಿಯಮ 6 ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಭಾರತೀಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ

---

[1] ದೌಲತ್ ರಾಮ್ ವಿ. ಸೊಧ – 2005 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 40

ಕಾಯಿದೆ, 1925 ರಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾದ ವಿಶೇಷ ವಿಧಾನದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ."[1]

29. ದ್ವಿತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಂದರೇನು, ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ, 1872 ರ ಸೆಕ್ಷನ್ 61 ಪ್ರಕಾರ, ದಾಖಲೆಯ ವಿಷಯಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪುರಾವೆಗಳು ಅಥವಾ ದ್ವಿತೀಯ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಬೀತಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪುರಾವೆ ಎಂದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತಪಾಸಣೆಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಖುದ್ದು ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅಥವಾ ಉನ್ನತ ಪುರಾವೆಯಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕಾನೂನಿನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾದ ಮಹತ್ವದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಅದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಒದಗಿಸುವ ಆ ರೀತಿಯ ಪುರಾವೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪುರಾವೆಯ ಹಾಜರುಪಡಿಸುವಿಕೆಯು ಪಾರ್ಟಿಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲ್ಪಡುವವರೆಗೂ, ವಾಸ್ತವದ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ 63 ದ್ವಿತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅಸಲಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ನಕಲುಗಳನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಇತರ ನಕಲುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಮೂಲದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಪ್ರತಿಗಳು ಯಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ, ಅವುಗಳ ನಿಖರತೆಯನ್ನು ಖಾತ್ರಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಉದಾ. ಛಾಯಾಗ್ರಹಣ, ಲಿಥೊಗ್ರಫಿ, ಸೈಕ್ಲೊಸ್ಟೈಲ್, ಕಾರ್ಬನ್ ಪ್ರತಿಗಳು ಕಾಯ್ದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 62 ಕ್ಕೆ ಎರಡನೇ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಗಳು ದ್ವಿತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 63 ರ ವಿವರಣೆ (ಎ) ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಮೂಲದ ಛಾಯಾಚಿತ್ರವು ಅದರ ವಿಷಯಗಳ ದ್ವಿತೀಯಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಎರಡರ ಹೋಲಿಸದಿದ್ದರೂ, ಅದು ಛಾಯಾಚಿತ್ರ ತೆಗೆದ ವಿಷಯವು ಮೂಲವೆಂದು

---

[1] ಕರಮ್ ಕಾಫಿ ವಿ. ಲಾಲ್ ಚಂದ್.. – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2010 ಎಸ್.ಸಿ 2077

ಸಾಬೀತಾದರೆ. ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 65 ರಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಹಜರಾತಿಗೆ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಮೂಲವು ನಾಶವಾದಾಗ ಅಥವಾ ಕಳೆದುಹೋದಾಗ ಅಥವಾ ಅದರ ವಿಷಯಗಳ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಪಾರ್ಟಿಯು ತನ್ನದೇ ಆದ ತಪ್ಪಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅಥವ ತನ್ನ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಉಂಟಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಾಗ ಅಥವ ಅದನ್ನು ಸಮಂಜಸವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಾಜರು ಮಾಡಲಾಗದಾಗ, ದಾಖಲೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದ್ವಿತೀಯ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು ಎಂದು ಕಲಂ 65 (ಸಿ) ಹೇಳುತ್ತದೆ. ದಾಖಲೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿದ್ದು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಾಬೀತು ಮಾಡಬೇಕು. ದ್ವಿತೀಯಕ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಚಲನೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿನಿಯಮದ 65 ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ದೊರೆಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನಂತರ ದ್ವಿತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ದ್ವಿತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಹಾಜರುಪಡಿಸಲು ಸೂಕ್ತವಾದ ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಹಾಜರುಪಡಿಸಲಾಗದ್ದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ ಮಾತ್ರ, ದ್ವಿತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.[1]

30. ಇಂಜೆಂಕ್ಷನ್ ದಾವೆಯನ್ನು ಪ್ರೊಬೇಟ್ ದಾವೆಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ವಿಲ್ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪ್ರೊಬೇಟ್ ಕೋರ್ಟ್ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು.[2]

31. "ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿನ ಬಾರಹೊರಿಸುವಿಕೆ (ಬರ್ಡನ್ ಆಫ್ ಪ್ರೂಫ್) ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿನ ಹೊಣೆಗಳು (ಓನಸ್ ಆಫ್ ಪ್ರೂಫ್) ನಡುವೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ

---

[1] ಸಿದ್ದಶೆಟ್ಟಿ ವಿ. ಗೌಡ – 2011 (2) ಕರ್.ಎಲ್.ಜೆ 60

[2] ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣ ವಿ. ವೆಂಕಟ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1996 ಎಸ್.ಸಿ 1807

ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ: ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿನ ಬಾರಹೊರಿಸುವಿಕೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿನ ಹೊಣೆಗಳು ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿನ ಬಾರಹೊರಿಸುವಿಕೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಪುರಾವೆಗಳ ಹೊರೆ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ದತ್ತು ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆಯ ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ~~ಮೇಲೆ~~ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಪುರಾವೆಗಳ ಹೊರೆ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಕರಣದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇಂತಹ ಪರಿಗಣನೆಗಳು ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿನ ಹೊಣೆಗಳ ಮೇಲುಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಬಹುದು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಹೊಣೆಗಳ ವರ್ಗಾವಣೆ ಪುರಾವೆಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ."[1]

ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 3 'ದೃಡೀಕರಿಸಿದ' (ಅಟೆಸ್ಟೆಡ್) ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೀಗಿದೆ "'ದೃಡೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ', ಒಂದು ದಾಖಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ದೃಡೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಹಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ದಾಖಲೆಗೆ ಅವರ ಗುರುತು ಅಂಟಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಹಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕನ ನಿರ್ದೇಶನದ ಮೂಲಕ, ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರಿಂದ ಅವನ ಸಹಿ ಅಥವಾ ಗುರುತು ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಹಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ; ಆದರೆ ಅಂತಹ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಒಂದೇ

---

[1] ರಾಘವಮ್ಮ ವಿ. ಚೆಂಚಮ್ಮ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1964 ಎಸ್.ಸಿ 136

ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ ದೃಡೀಕರಣ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ."

ಅಧ್ಯಾಯ–15 (ಕ್ರಯಕರಾರು–ವರ್ಗಾವಣೆ)

ಕ್ರಯಕರಾರು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ದಾವೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದು ಕಾನೂನು

1. ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕರ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಒಳತಿಗಾಗಿ ಮಾರಾಟಮಾಡಲು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕರ್ತನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಸಹಿಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಇತರೆ ಕೋಪಾರ್ಸನರ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದು

ಕರ್ತ ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಪರಿಭಾವನೆ ಹೊಂದಬಹುದಾಗಿದೆ.[1]

2. ಕೇರಳ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕೇಸೊಂದರ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ[2] ತ್ರಿಸದಸ್ಯ ಪೀಠ ಹೀಗೆಂದಿದೆ "ತಂದೆಯಿಂದ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾರಾಟದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ, ಮಾರಾಟವು ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲಿತವಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಖರೀದಿದಾರನು ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಮತ್ತು ಸಮಂಜಸವಾದ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಖರೀದಿದಾರನ ಮೇಲೆ ಹೊರೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಖರೀದಿದಾರನ ಸಕಾರಣಬದ್ಧ ನಂಬಿಕೆಯ ವಿಚಾರಣೆಯಿಂದ ಆತ ಇರುವುದಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ."

3. ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 41, ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಮಾಲೀಕರೆಂದು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ: ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವವನು ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಖರಿದಿದಾರನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಂಜಸವಾದ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ, ಉತ್ತಮ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತೋರಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 44 ಒಬ್ಬ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರಿಂದ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 44 ರ

---

[1] ವಿಜಯ್ ಎ.ಮಿಟ್ಟಲ್ ವಿ. ಕುಲವಂತ್ರಾಯ್ – 2019 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 507

[2] ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ವಿ. ರಾಜಮಣಿಕ್ಕಮ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1966 ಕೇರಳ 266

ಎರಡನೇ ಪ್ಯಾರಾವು ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಾಸಸ್ಥಳದ ಮನೆಯೊಂದರ ವರ್ಗಾವಣೆಯು ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ 44 ರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಅವನನ್ನು ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಥವಾ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಅನುಭವಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ. ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಸ್ತಿಯ ಸಹ-ಪಾಲುದಾರರ ಅವಿಭಜಿತ ಪಾಲನ್ನು ಖರೀದಿಸಬಹುದಾದ ಅಪರಿಚಿತರನ್ನು ದೂರವಿಡುವುದು ಈ ವಿಭಾಗದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ, ಇದು ವಾಸಿಸುವ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾಲನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡದ ಸಹ-ಷೇರುದಾರರಿಗೆ ಖರೀದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಪರಿಚಿತ ಖರೀದಿದಾರರಿಂದ. ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ, ಈ ವಿಭಾಗವು "ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ" ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

4. ಒಂದು ವಹಿವಾಟನ್ನು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದು ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅದರ ಮುಂದಿನ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಅಂತಹ ಪ್ರಯೋಜನವು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ವಹಿವಾಟನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ನೀಡಿದ್ದಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯನನ್ನೂ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.[1]

5. ಸಹೋದರ ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯ ಅರ್ದ ಹಿಸ್ಸೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಕ್ರಯಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಕರಾರಿನಲ್ಲಿ ಸಹೋದರಿ ಕ್ರಯ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ

---

[1] ಬಾಲ್ಮುಕುಂದ್ ವಿ. ಕಮಲ ವತ್ತಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1964 ಎಸ್.ಸಿ 1385

ಮುಂಗಡ ವಾಪಸ್ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪು ಅರ್ದ ಆತನ ಹಿಸ್ಸೆಯನ್ನು ಕ್ರಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಆದೇಶವಾಗಿದೆ.[1]

6. ಹಿಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕೋಪಾರ್ಸನರಿಯವರ ಅವಿಭಜಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನು ಸ್ವಾಧೀನ ಹೊಂದಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಆತನಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ವಿಭಾಗಕ್ಕಾಗಿ ದಾವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ, ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಾಂಶವನ್ನು ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೋರಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.[2]

7. ಸಹ-ಪಾಲುದಾರನು ವಾಸದ ಮನೆಯನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಮಧ್ಯಂತರ ಕಡ್ಡಾಯ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರನಿಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದ ಗಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅನುಕೂಲಕರ ಸಮತೋಲನವು ಅಂತಹ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಅಲ್ಲಿನ ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರನ ಪರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 44 ರ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದು "ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಅವಿಭಜಿತ ಕುಟುಂಬ" ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದೆ.[3]

8. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪಂಜಾಬ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಹಲವು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಕೇಸಿನ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹೊರತಂದಿದೆ. (1). ಸಹ-ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಇಡೀ ಆಸ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ. (2). ಒಬ್ಬ ಸಹ-ಮಾಲೀಕರಿಂದ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವುದು ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ

---

[1] ಕರ್ತಾರ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಹರ್ಜಿಂದರ್ ಸಿಂಗ್ – 1990 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 517

[2] ರಾಮ್ದಾಸ್ ವಿ. ಸೀತಾಬಾಯ್ – 2009 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 444

[3] ದೊರಬ್ ವಿ. ಕೂಮಿ ಸೊರಬ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1990 ಎಸ್.ಸಿ 867

ಒಬ್ಬರು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಎಲ್ಲರ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುತ್ತದೆ (3). ಕೇವಲ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗವನ್ನು ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವುದು ಹೊರಹಾಕಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬರ ಸ್ವಾಧೀನವು ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. (4). ಸಹ–ಮಾಲೀಕರನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಉಚ್ಚಾಟಿಸಿದಾಗ ಮೇಲಿನ ನಿಯಮವು ಒಂದು ಹೊರತುಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ, ಉಚ್ಚಾಟನೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನದ ಪರಿಭಾವನೆಯನ್ನು ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮಾಡಲು, ಸಹ–ಮಾಲೀಕನ ಸ್ವಾಧೀನವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇತರರ ಹೆಸರನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. (5). ಉಚ್ಚಾಟನೆ ಅಥವಾ ತ್ಯಜಿಸುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನದಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಮಯ ಕಳೆದಂತೆ ನಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (6). ಪ್ರತಿ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರು ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಇತರ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಚ್ಯುತಿಯಾಗದಂತೆ ಗಂಡನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. (7). ಸಹ–ಮಾಲೀಕರು ಇತರ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರು ಒಪ್ಪಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇತರರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೊಂದರೆಗೊಳಿಸಲು ಯಾರಿಗೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. (8). ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರ ಪರಿಹಾರವು ಅಥವ ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಲ್ಲದವರು, ವಿಭಜನೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ನಿಜವಾದ ಜಂಟಿ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕಾಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಮೂಲಕ ಹೋಗಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಹೊರಹಾಕುವಿಕೆಗೆ ಅಲ್ಲ. ಸಹ–ಮಾಲೀಕರು ಸ್ವತಃ ಒಂದು ವಿಶೇಷ

ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲು ಅದೇ ಆಗಿದೆ. (9). ಜಂಟಿ ಆಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ ಸಹ–ಮಾಲೀಕರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಸಹ–ಮಾಲೀಕರಿಂದ ಅಸಂಮಂಜಸ ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ತಿರುಗಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನು ಹೊರಹಾಕಲ್ಪಡುವನು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬಾಗವನ್ನು ಅದರ ಮೂಲ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಹಾನಿ ಸಂಭವಿಸಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ.[1]

9. ಆತನ ಪುತ್ರಿಯರಿಗೆ ಕರ್ತ ಅವರು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ ಜಂಟಿ ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಉಡುಗೊರೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿತ್ತು. ಇತರ ಕೊಪಾರ್ಸೆನರ್‌ಗಳು ತಂದೆ ಮಾಡಿದ ಉಡುಗೊರೆ ವಿಪರೀತ ಅಥವಾ ಅಸಮಂಜಸವೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು, ತಂದೆಯು ನೀಡಿದ ಉಡುಗೊರೆ ಕುಟುಂಬದ ಒಟ್ಟು ಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಅಥವಾ ಅಸಮಂಜಸವೆಂದು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಮನವಿ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದು. ಈ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಮನವಿ ಅಥವಾ ಪುರಾವೆಗಳ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕುಟುಂಬವು ಹೊಂದಿರುವ ಆಸ್ತಿಯ ಸಮಂಜಸವಾದ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಮನವಿಮಾಡಲು ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮಾಡಿದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಅನ್ಯಾಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿಲ್ಲ.[2]

---

[1] ಸಂತ್ ರಾಮ್ ವಿ. ದೇವ ರಾಮ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1961 ಪಂಜಾಬ್ 528

[2] ಕುಪ್ಪಯ್ಯೇ ವಿ. ರಾಜಾ ಗೌಂಡರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2004 ಎಸ್.ಸಿ 1284

10. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತನ್ನ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಹರಹಾಕಿದೆ, (1). ಹಿಂದೂ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತಗೆ ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. (2). ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬದ ಕರ್ತಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ವಿವೇಕದ ಮಟ್ಟವು ಅವರು ಆಸ್ತಿಯ ಏಕೈಕ ಮಾಲೀಕರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಾಲೀಕರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಟ್ರಸ್ಟಿಯಂತಿರುತ್ತದೆ. (3). ಮಾರಾಟವು ಕಾನೂನು ಅಗತ್ಯತೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಖರೀದಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಹೊರೆ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾರಾಟಗಾರ ಕರ್ತರಿಂದ ಹೇಗೆ ಮಾರಾಟದ ಮೊತ್ತ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿವರವಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಯಾವುದೇ ಬಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಅದರ ನಿಯಂತ್ರಣವಿರುವುದಿಲ್ಲ. (4). ಜಂಟಿ ಕುಟುಂಬ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾರಾಟವು ಕುಟುಂಬದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿದ್ದರೆ, ಮಾರಾಟವು ವ್ಯವಹಾರದ ದಿನಾಂಕದಂದು ಕುಟುಂಬದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಖರೀದಿದಾರರು ಸಮಂಜಸವಾದ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಮಾರಾಟವು ಇತರ ಆಸ್ತಿಯ ಖರೀದಿ ಅಥವಾ ಉತ್ತಮ ಹೂಡಿಕೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ; ಮಾರಾಟದ ಪರಿಗಣನೆಯನ್ನು ಕುಟುಂಬದ

ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಇತರ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ.[1]

11. ಕರಾರು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟವರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರೆ, ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಿನ ಸಹಿ ಮಾಡಿದವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಕರಾರಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಓದಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುವವರೆಗೆ ಆತ ತನ್ನ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಅಂತಹ ಕರಾರು ಸಾಲುಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದಂತೆ ಎಂದು ಬಾವಿಸಲಾಗದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[2]

12. ಕಲಂ 8 ಹಿಂದು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರತ್ವ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಆರ್ಜಿಸಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಆರ್ಜಿಸಿದ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿ ವಿಭಾಗವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವಾರಸ್ಸುದಾರ ಇತರೆಯವರ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಕ್ರಯ ಕರಾರು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕರಾರು ಜಾರಿಗೆ ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಡದ ಇತರೆ ಹಕ್ಕುದಾರರ ವಿರುದ್ದ ದಾವ ಹಾಕಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.[3]

13. ಮಾರಾಟಗಾರನು ಸರ್ಕಾರಿ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಮಾರಾಟಮಾಡುವುದಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕರಾರು ಜಾರಿ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಗಾರನು ಅಂತಹ ಅನುಮತಿಗೆ ಅರ್ಜಿಸಲ್ಲಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅನುಮತಿ ಸಿಕ್ಕ ನಂತರ ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಯ ಬರೆದುಕೊಡುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.[4]

---

[1] ರಂಗಾರಾವ್ ವಿ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣರಾವ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1996 ಎ.ಪಿ 5

[2] ಬದರಿನಾರಾಯಣನ್ ವಿ. ರಾಜಾಭಾಗ್ಯಥಮ್ಮಳ್ – 1997 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 101

[3] ಪೆಮ್ಮಡ ಪ್ರಭಾಕರ್ ವಿ. ಯಂಗ್ ಮೆನ್ಸ್ – 2015 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 355

[4] ರಮೇಶ್ ಚಂದ್ರ ವಿ. ಚುನ್ನಿಲಾಲ್ – 1971 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಆರ್ 573

14. ಕಲಂ 20 ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಕಾಯ್ದೆ 1963 ರಲ್ಲಿ, ಕೋರ್ಟ್ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆ (ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕ್ ಫರ್ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್) ಡಿಕ್ರಿ ಆದೇಶಿಸುವುದು ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅಂತಹ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ನೀಡಲು ಬದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿವೇಚನೆಯು ಅನಿಯಂತ್ರಿತವಲ್ಲ ಆದರೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಕಾರಣಬದ್ದವಾಗಿರಬೇಕು, ಇದು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನವಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕೆಲವು ಸಂಧರ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನಾ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು, ಅವುಗಳೆಂದರೆ, (1). ಎಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿಬಂದನೆಗಳು ಅಥವ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡವಳಿಕೆ, ಅಥವ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇತರ ಸಂಧರ್ಬಗಳು ಹೇಗಿದ್ದವೆಂದರೆ, ಒಪ್ಪಂದವು ಅನೂರ್ಜಿತವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ವಾದಿಗೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಯೋಜನ ನೀಡುವಂತಿದ್ದರೆ ಡಿಕ್ರಿ ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು. (2). ಸದರಿ ಒಪ್ಪಂದದ ನೆರವೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಊಹಿಸಲಾಗದಂತಾ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಬಹುದಾಗಿದ್ದರೆ, ನೆರವೇರಿಸಲಾಗದಿದ್ದರೆ ವಾದಿಯು ಅಂತಹ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈಡಾಗದಿರಬಹುದಾಗಿದ್ದರೆ ಡಿಕ್ರಿ ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು. (3). ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಯಾವ ಸಂಧರ್ಬದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನೋ, ಅದು ಅನೂರ್ಜಿತ ಗೊಳಿಸಬಹುದಾದ ಸಂಧರ್ಬವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅದರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಯಿಂದ ಅಸಾಮಾನತೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಡಿಕ್ರಿ ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು (4). ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಮೊತ್ತ ಕಮ್ಮಿಯಾಯಿತು ಅಥವ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಒಪ್ಪಂದವು ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಥವ ಅದು

ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಇಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವದ್ದು ಎಂದಾಗ ಅದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಯೋಜನ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬಾವಿಸಬಾರದು ಅಥವ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈಡು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಬಾವಿಸಬಾರದು. (5). ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದದ ನೆರವೇರಿಕೆಯು ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉದ್ಬವಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಇದ್ದ ಸಂಧರ್ಬಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವಲಂಬಿಸಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ವಾದಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಸಂಕಷ್ಟವು ಉಂಟಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. (6) ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಗೆ ಸಮರ್ಥವಾದ ಒಪ್ಪಂದದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವಾದಿ ಗಣನೀಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಅಥವಾ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಯ ತೀರ್ಪು ನೀಡಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು. (7). ಕೇವಲ ಪಾರ್ಟಿಯ ಉದಾಹರಣೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ, ಒಪ್ಪಂದದ ಯಾವುದೇ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಕಲಂ ಈಗ 2018 ರಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಕಲಂ 20 ಮತ್ತು 20ಎ, ರಿಂದ 20ಸಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ.

2018 ರಲ್ಲಿ ಬದಲಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಕಾಯ್ದೆ ಕಾನೂನು

15. ಬದಲೀ ನೆರವೇರಿಕೆ:– ಹೊಸ ಕಲಂ 20 ರ ರೀತ್ಯ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಭಾರತೀಯ ಒಪ್ಪಂದ ಕಾಯ್ದೆ 1872 ರ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಚ್ಯುತಿ ಬರದಂತೆ, ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಇತರೆ ರೀತಿ

ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಎಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮುರಿದು ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಉಲ್ಲಂಘನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಪಾರ್ಟಿಯು ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲೀ ಅಥವ ಆತನ ಸ್ವಂತ ಏಜೆನ್ಸಿ ಮುಖಾಂತರವಾಗಲೀ ಬದಲಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ತಗಲುವ, ವ್ಯಯಿಸಿದ, ಬಾಧಿತ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ/ಬದಲಿ ನೆರವೇರಿಕೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಒಪ್ಪಂದ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದವರಿಗೆ ಲಿಖಿತವಾಗಿ ನೋಟೀಸು ನೀಡಬೇಕಿರುತ್ತದೆ, ನೋಟೀಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮಯವನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿ ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ನೆರವೇರಿಸುವಂತೆ ಇಲ್ಲವೆ ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಖೇನ ಅಥವ ಸ್ವಂತ ಏಜೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪರ್ಯಾಯ ಅಥವ ಬದಲಿ ನೆರವೇರಿಕೆ ಯನ್ನು ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಖೇನ ಅಥವ ಸ್ವಂತ ಏಜೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಕೋರಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಕೋರಲು ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹೊಸ ಕಲಂ 20 ಹೊಸದಾಗಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ.

16. ಹೊಸ ಕಲಂಗಳಲ್ಲಿನ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂದಿಸಿದ ಒಪ್ಪಂದಗಳ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟ್ ತಡೆ ಆಜ್ಞೆ ನೀಡದಂತೆ ನಿರ್ಬಂದ ಹೇರಿದೆ. ಮೂಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂದಿಸಿದ ಒಪ್ಪಂದಗಳ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ಇತ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ

ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ತ್ವರಿತ ವಿಲೇವಾರಿ ಬಗ್ಗೆ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

17. ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಕೋರ್ಟ್ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಬದ್ದವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿವಹಿಸಬೇಕಿರುತ್ತದೆ. (ಕಲಂ 10). ಅಂತಹ ನಿಬಂದನೆ ಏನು ? (1). ಟ್ರಸ್ಟೀರವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮೀರಿ ಅಥವ ಟ್ರಸ್ಟ್ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ (2). ಕಲಂ 20 ರ ಕೆಳಗೆ ಒಪ್ಪಂದದ ಬದಲೀ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ಪಾರ್ಟಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಾಗ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. (3). ಒಪ್ಪಂದದ ನೆರವೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಕರ್ತವ್ಯ ನೆರವೇರಿಕೆ ಇದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ಕೋರ್ಟ್ ಮೇಲುಸ್ತುವಾರಿ ನಡೆಸಲು ಸಾದ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. (4). ಒಪ್ಪಂದವು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದರೆ ಅದರ ಮೂಲ ನಿಬಂದನೆಗಳನ್ನು ಕೋರ್ಟ್ ಜಾರಿ ಮಾಡಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. (5). ಒಪ್ಪಂದವು ಅದರ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. (6). ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಅಗತ್ಯ ಅವನ ಕಡೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಒಪ್ಪಂದದ ಪದವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಂದದ ವಂಚನೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಂದದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿರುವ ಸಂಬಂಧದೊಂದಿಗೆ ಭಿನ್ನಾಬಿಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಅಥವಾ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ; ಆಗ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. (7). ಒಪ್ಪಂದದ ಅಗತ್ಯ

ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು ಅಥವ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು, ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ತಡೆಯುವ ಅಥವಾ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ವಿಫಲರಾದರೆ, ಆಗ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. (8). ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದವು ಹಣದ ಪಾವತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ವಾದಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಪಾವತಿ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದಾಗ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದೇ ಹಣವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಠೇವಣಿ ಇಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ; (9). ವಾದಿಯು ಒಪ್ಪಂದವು ಅದರ ನಿಜವಾದ ನಿರ್ಮಾಣದ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು, ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. – ಇಲ್ಲಿ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಸಾಭೀತುಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬದಲಾಗಿದೆ.

18. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಯ ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ವಾದಿಯು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡುವುದರ ಆಧಾರದ ತನ್ನ ಒಪ್ಪಂದದ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಮನವಿ ಮಾಡಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಎಂದು ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಪ್ಪಂದದ ತನ್ನ ಭಾಗವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅವನು ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಇದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅವನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮನವಿ ಮಾಡಬೇಕು.[1] (ಹೊಸ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರಕರ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು

---

[1] ಔಸೆಫ್ ವರ್ಗೀಸ್ ವಿ. ಜೋಸೆಫ್ ಅಲಿ – 1969 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 539

ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೂ ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲಭೂತ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಕೇಸು ವಜಾ ಅಗುತ್ತಿದುದ್ದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಈ ಬದಲಾವಣೆ ತರಲಾಗಿದೆ.)

ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳದೆ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಿದರೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆ ಹೊಸ ತಿದ್ದುಪಡಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದಿದೆ,[1] "ಮನವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪ್ರಕರಣದ ನಿರ್ಧಾರವು ಪಕ್ಷಗಳ ಮನವಿಯಲ್ಲಿನ ಹೊರತಾದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮನವಿಯಲ್ಲಿನ ವಿಷಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷವು ತನ್ನ ಮನವಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ವಸ್ತು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪಕ್ಷವು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವಂತೆ ಮನವಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳು ಮನವಿಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಹೇಳಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಅಥವಾ ಅವಲಂಬಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ[2] "ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸದ ಹೊರತು ಬರೀ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮನವಿಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ಮನವಿಗಳ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ,

---

[1] ಯೂನಿಯನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ವಿ. ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ – 2012 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 148

[2] ಬಚ್ಚಾಜ್ ವಿ. ನಿಲಿಮ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2009 ಎಸ್.ಸಿ 1103

ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸ್ವಯಂ ಸಮರ್ಥಿಸದ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ,"

19. ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾರಾಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲತತ್ವಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕಾಲಾವದಿ ಪರಿಭಾವನೆ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಕಾಲಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದು, ಅಂತಹ ಷರತ್ತುಗಳು (1) ಒಪ್ಪಂದದ ಕರಾರುವಕ್ಕಾದ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ಇದ್ದರೆ; (2) ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ; ಮತ್ತು (3) ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ. ಪರಿಹಾರ ನೀಡುವ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ, ಪ್ರಕರಣದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದ ಸಮಂಜಸವಾದ ಸಮಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು.[1]

20. ಸಮಯವು ಒಪ್ಪಂದದ ಸಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ವಾದಿ ತನ್ನ ಒಪ್ಪಂದದ ಭಾಗವನ್ನು ಸಕಾರಣಬದ್ದ ಸಮಯದೊಳಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಂದದ ಕರಾರುವಕ್ಕಾದ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಮೂಲಕ ಸಮಂಜಸವಾದ ಸಮಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು.[2]

21. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ [3] (ಈಕ್ವಿಟೆಬಲ್) ನ್ಯಾಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಯು ಸಮಾನತೆಯ ಪರಿಹಾರವಾಗಿರಲು ಬಯಸುವ ಪಾರ್ಟಿ ಶುದ್ಧ ಕೈಗಳಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಇತ್ಯರ್ಥವಾದ ಕಾನೂನು. ಬೇರೆ

---

[1] ಚಾಂದ್ ರಾಣಿ ವಿ. ಕಮಾಲ್ ರಾಣಿ – 1993 (1) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 519

[2] ವಿಧ್ಯಾನಂದಮ್ ವಿ. ವೈರವನ್ – 1997 (3) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 1

[3] ಲೌರ್ದುಮರಿ ವಿ. ಲೂಯಿಸ್ – 1996 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 589

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸುಳ್ಳು ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಪಾರ್ಟಿ ಶುದ್ಧ ಕೈಗಳಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. (01–10–2018 ರಿಂದ ಜಾರಿಯಾಗುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ರೀತ್ಯ ಈ ಕೋರ್ಟ್ ವಿವೇಚನಾ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಲು ಬರುವುದೋ ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಕೈ ಬಿಡಲಾಗಿದೆ, ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಇದು ಈಕ್ವಿಟೆಬಲ್ ನ್ಯಾಯವ್ಯಾಪ್ತಿ ಎನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.)

22. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ತನ್ನ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಯ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡುವಾಗ ಅಥವಾ ನಿರಾಕರಿಸುವಾಗ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪಾವತಿಸುವುದು ಸೇರಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಂಜಸವಾದ ಷರತ್ತು ವಿಧಿಸಬಹುದು.[1] (ಈಗ ವಿವೇಚನಾ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ)

23. ದಾಖಲೆಯ ಮಟ್ಟವು ನಿರ್ಣಾಯಕವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ವಹಿವಾಟಿನ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನಿತ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು.[2]

24. ಸಕಾರಣಬದ್ಧ ಕಾಲಾವದಿಯಲ್ಲಿ ದಾವೆಯನ್ನು ಹೂಡಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಾದಿಯ ನಡವಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೋರ್ಟ್ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕು.[3]

ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಬದಲೀ ನೆರವೇರಿಕೆ

---

[1] ನಿರ್ಮಲ ಆನಂದ್ ವಿ. ಅಡ್ವೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೊ... – 2002 (8) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 146

[2] ಉಮಾಬಾಯ್ ವಿ. ನೀಲ್ಕಂಟ್ – 2005 (6) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 243

[3] ಮಂಜುನಾಥ್ ವಿ. ತಮ್ಮನಸ – 2003 (10) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 390

25. 2018 ರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿನ ಬದಲೀ ನೆರವೇರಿಕೆ ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಲೀ ಒಪ್ಪಂದದಾರನ ಏಜೆನ್ಸಿಯಿಂದಲಾಗಲೀ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಲು, ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ[1] ನಿರ್ಮಾಣ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ, ಗುತ್ತಿಗೆದಾರನಿಗೆ ಜಮೀನು ಅಥವಾ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಮಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇತರ ರೀತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಒಪ್ಪಂದಗಳಲ್ಲಿ, ಡೆವಲಪರ್ (ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವವರು) ಆಸ್ತಿ ಅಥವಾ ನಿರ್ಮಿತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದಿರಬಹುದು. ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ವಿವಿಧ ಘಟನೆಗಳು ಇವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಮಾಲೀಕತ್ವವು ವಿಶೇಷ ಸ್ವಾಧೀನದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮತ್ತು ಒಡೆತನದ ವಸ್ತುವಿನ ಅನುಭವಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಇತರರನ್ನು ಅದರ ಸ್ವಾಧೀನ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಗಿಡುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಹಕ್ಕು ಅದರ ಅನುಭವದ ಹಕ್ಕನ್ನು, ಅದರ ಪ್ರವೇಶದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಇತರ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. (ಗಂಗಾಧರ್ ವಿ. ರಾಜಲಿಂಗಮ್ – 1995 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 239) ಮಾಲೀಕತ್ವವು, ಮಾಲೀಕತ್ವದ ವಿಷಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿರುದ್ದ ಹಕ್ಕುಗಳಾಗಿವೆ, ಇವು ಪ್ರಪಂಚದ ವಿರುದ್ಧ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲ. ವಿವಿಧ ಹಕ್ಕುಗಳು ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಘಟನೆಗಳು ಇವೆ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಡೆತನದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೊಂದಲು,

[1] ಸುಶೀಲ್ ಕುಮಾರ್ ವಿ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಸಾಧು – 2019 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 241

ಬಳಸಲು ಮತ್ತು ಆನಂದಿಸಲು ಅವರು ಹಕ್ಕನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬಹುದು; ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸುವ, ನಾಶಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಮಾರಾಟಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು. (ಸ್ವದೇಶ್ ರಂಜನ್ ವಿ. ಹರದೇಬ್– 1991 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 572) ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಘಟನೆಯೆಂದರೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು, ನಿರ್ಮಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಹಕ್ಕು. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಒಪ್ಪಂದದಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮಾಲೀಕರು ಡೆವಲಪರ್‌ಗೆ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳ ಒಂದು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಹಕ್ಕುಗಳ ಅನುದಾನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಡೆವಲಪರ್ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ನಿರ್ಮಾಣವೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಡೆವಲಪರ್ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿರಬಹುದಾಗಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಒಪ್ಪಂದಗಳಲ್ಲಿ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವರ್ಧಕರ (ಡೆವಲಪರ್) ಪರವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೆ, ಒಪ್ಪಂದವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಡೆವಲಪರ್ ನಿವಾಸಿಗಳ ಹೊರಹಾಕಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನೆಲೆಸಿರಬಹುದು, ಕೃಷಿಯನ್ನು ಕೃಷಿಯೇತರ ಬಳಕೆಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ, ಆಸ್ತಿಯ ಭಾಗಶಃ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಂದದಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಉದ್ದೇಶಿತ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಫ್ಲಾಟ್ ಖರೀದಿದಾರ ಮೂರನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪರವಾಗಿ ರಚಿಸಿರಬಹುದು. ಅಂತಹ

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಡೆವಲಪರ್‌ನ ಯಾವುದೇ ದೋಷವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮಾಲೀಕರು ಒಪ್ಪಂದದಿಂದ ಹೊರಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಡೆವಲಪರ್‌ಗೆ ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಇದು ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕರಣದ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬಹುದೇ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಏಕರೂಪದ ಸೂತ್ರವಿರಬಾರದು ಮತ್ತು ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲೂ ಒಪ್ಪಂದದ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾದ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

26. ವ್ಯಾಪಾರ, ಏರುತ್ತಿರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ವಾಸಸ್ಥಳ ಮುಂತಾದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಸ್ವಾಧೀನದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು, ಅಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಇಬ್ಭಾಗಿಸುವಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಖಾಲಿ ಇರುವ ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಸ್ವಾಧೀನವು ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ.[1]

27. ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕಾಯ್ದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 202 ಸೇರಿದಂತೆ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ, ಏಜೆನ್ಸಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಏಜೆಂಟರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ, ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಒಪ್ಪಂದದ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏಜೆನ್ಸಿ ರದ್ದುಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. 1872 ರ ಭಾರತೀಯ ಗುತ್ತಿಗೆ (ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್) ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 182 ರಲ್ಲಿ 'ಏಜೆಂಟ್' ಅನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

---

[1] ಚನ್ನಮ್ಮ ವಿ. ಭಕ್ತಚೇತ – ಮನು/ ಕೆ.ಎ/ ೨೯೮೮/ ೨೦೧೯

ಅಂತಹ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ಯಾರು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರನ್ನು 'ಪ್ರಧಾನ' (ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 185 ಪ್ರಕಾರ ಏಜೆನ್ಸಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಪರಿಗಣನೆ (ಕನ್ಸಿಡರೇಷನ್) ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲದೆ, ಪವರ್ ಆಫ್ ಅಟಾರ್ನಿ ಕಾಯ್ದೆ, 1882 ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಪವರ್ ಆಫ್ ಅಟಾರ್ನಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 1–ಎ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಧಿಕಾರ ನೀಡುವ ಯಾವುದೇ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಅಟಾರ್ನಿ (ಪ್ರತಿನಿದಿಸುವ) ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಲಂ 2 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ಪ್ರಕಾರ, ಅಧಿಕಾರದ ಅಟಾರ್ನಿ, ಯಾವುದೇ ಹೆಸರು ಅಥವಾ ಸಹಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಮುದ್ರೆ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಮುದ್ರೆಯೊಂದಿಗೆ, ಯಾವುದೇ ಸಾಧನ ಅಥವಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಮಾಡಬಹುದು, ಪ್ರಾಧಿಕಾರದಿಂದ ಅಧಿಕಾರದ ದಾನಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದ ಮತ್ತು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಧನ ಮತ್ತು ವಿಷಯವು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ದಾನಿಯ ಸಹಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಅಥವಾ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಕಲಂ 54 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಯ ಕರಾರು ಆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಥವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲಂ 91 ಭಾರತೀಯ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಕಾಯ್ದೆ 1882 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ

ಸೂಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬಹುದು, ಖರೀದಿಸಿದವನು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮೊದಲಿನವನ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿಯ ನಿಯಮ ಕಲಂ 40 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಕಲಂ 5 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತ ಅದು ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವುದು (ಕನ್ವೇ) ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಲಂ 41 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಸೂಚಿಸುವ ಮೂಲಕದ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಮಾಲೀಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ, ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ: ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಂಜಸವಾದ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ, ಉತ್ತಮ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಖರೀದಿದಾರ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿದ್ದರೆ ಮೇಲ್ನೋಟದ ಮಾಲೀಕ ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

28. ಜಿ.ಪಿ.ಎ, ಕ್ರಯಕರಾರು, ಏಜೆಂಟ್ ಮುಖಾಂತರ ವರ್ಗಾವಣೆ ಈಗಲೂ ಕಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಕೆಲವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಹಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಆತಂಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದೆ.[1] ನಮ್ಮ ಅವಲೋಕನಗಳು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಒಪ್ಪಂದಗಳ ಸಿಂಧುತ್ವ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ

---

[1] ಸೂರಜ್ ಲ್ಯಾಂಪ್ ವಿ ಹರಿಯಾಣ ರಾಜ್ಯ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2012 ಎಸ್.ಸಿ 206

ವಹಿವಾಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದ ಅಟಾರ್ನಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿ, ಮಗ, ಮಗಳು, ಸಹೋದರ, ಸಹೋದರಿ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಿಕನಿಗೆ ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಥವಾ ವರ್ಗಾವಣೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಪ್ಲಾಟ್‌ಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಮೂಲಕ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಭೂ ಡೆವಲಪರ್ ಅಥವಾ ಬಿಲ್ಡರ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಆ ಪರವಾಗಿ ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಡೆವಲಪರ್‌ಗೆ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡುವ ಪವರ್ ಆಫ್ ಅಟಾರ್ನಿ ನೀಡಬಹುದು. ಅಥವಾ ಭವಿಷ್ಯದ ಖರೀದಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ಲಾಟ್‌ಗಳು ಅಥವಾ ಅವಿಭಜಿತ ಷೇರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಬಹುದು. ಹಲವಾರು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಒಪ್ಪಂದಗಳು ಮತ್ತು ಅಟಾರ್ನಿ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಕಾರ್ಯಗತವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ತೀರ್ಪು ಅಂತಹ ನಂಬಿಕೆ ಅರ್ಹ/ ಸತ್ಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ವಿಚ್ಚರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

29. ಭೂಮಾಲೀಕನು ಬಿಲ್ಡರ್ ಜೊತೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ (ಅಪಾರ್ಟ್ಮೆಂಟ್ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ) ಮಾಲೀಕನು ಅಂತಹ ಒಪ್ಪಂದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಬಹುದು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆ ದಾವೆಯನ್ನು ಸಿವಿಲ್

ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಬಹುದು, ನಷ್ಟಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಬಹುದು ಅಥವ ಗ್ರಾಹಕರ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಡರ್ ತನ್ನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನ್ಯತೆ ಮಾಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ದೂರು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು.[1]

30. ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವಿನ ವಹಿವಾಟು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಓದಬೇಕು ಮತ್ತು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವು ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ, ಅವುಗಳು ಒಂದು ದಾಖಲೆಯಂತೆ, ಒಂದೇ ಕಾನೂನು ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ.[2]

31. ಒಪ್ಪಂದ ಕರಾರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತದೆ,[3]
"11. ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಅದರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಒಪ್ಪಂದದ ಉದ್ದೇಶವು ಒಪ್ಪಂದಗಳು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾದ ಆಸಕ್ತಿಗಳ, ಉದ್ದೇಶಗಳ, ಮೌಲ್ಯಗಳ, ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಜಂಟಿ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಅಂತಹ ಒಪ್ಪಂದವು ಒಪ್ಪಂದದ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಖಾಸಗಿ ಇಚ್ಚೆಯ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಮಂಜಸವಾದ, ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ರಕ್ಷಿತ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ವಿವರಣೆಯ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಒಪ್ಪಂದವು ರೂಪುಗೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಗಳ ಜಂಟಿ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆಗಿರುವ ಒಪ್ಪಂದದ ಅಂತಿಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು

---

[1] ಫಕೀರ್ ಚಂದ್ ವಿ. ಉಪ್ಪಳ್ ಏಜೆನ್ಸೀಸ್ – 2008 (10) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 345

[2] ಚತ್ತನಾಥ ಕರಯಾಲಾರ್ ವಿ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ .. – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1965 ಎಸ್.ಸಿ 1856

[3] ಡಿಎಲ್.ಎಫ್ ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ವಿ. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2011 ಎಸ್.ಸಿ 1463

ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇದು ಒಂದೇ ಪಾರ್ಟಿಯ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ; ಇದು ಎರಡೂ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಜಂಟಿ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಜಂಟಿ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಒಪ್ಪಂದದ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಅದರ ರಚನೆಯ ಸುತ್ತಲಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು."

32. ಸುಳ್ಳು ಹಕ್ಕುಗಳ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗಂಭೀರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿವೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ನ ಬೆಲೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ. ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ನಿರ್ಲಜ್ಜ ದಾವೆದಾರರು ಎಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ, ಇತರ ಪಕ್ಷವು ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪಾವತಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವರೊಂದಿಗೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ. ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕರಣಗಳ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ವಿಳಂಬದಿಂದಾಗಿ ಇದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು.[1]

33. ಸೆಕ್ಷನ್ 55 ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕಾಯ್ದೆ 1872 ರಲ್ಲಿ ನಿಗದಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ವಿಫಲವಾದ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಒಪ್ಪಂದದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಮಯವು ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲತತ್ವವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪದ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ ಅಥವಾ ಷರತ್ತನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದು. ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ

---

[1] ಮರಿಯಾ ವಿ. ಇರಾಸ್ಮೋ – 2012 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 370

ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ, ಮಾರಾಟದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಸಮಯವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದರೆ, ಆದರೆ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಅದು ಸಂಬಂಧಿಸದಿದ್ದರೆ, ಸಮಯವು ಮಾರಾಟದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಪಾವತಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾರಾಂಶವಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರದ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಪ್ಪಂದಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಒಪ್ಪಂದದ ಕರಾರುವಕ್ಕಾದ ಷರತ್ತುಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಅಂತಹ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಒಪ್ಪಂದದ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸದ ಹೊರತು ಸಮಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲತತ್ವವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. .... ಈ ಆರ್ಥಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಕಡಿದಾದ ಹೆಚ್ಚಳವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಖರೀದಿದಾರನು ಒಪ್ಪಿದ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ವಿಳಂಬ ಅಥವಾ ನೆರವೇರಿಕೆಗೆ ಮಾರಾಟಗಾರನು ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಪ್ಪಂದಗಳ ನೆರವೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಅವನ ವಿಳಂಬಗಳು, ಲೋಪಗಳು, ಉಲ್ಲಂಘನೆಗಳು ಮತ್ತು `ಸಿದ್ಧತೆಯಿಲ್ಲದ್ದನ್ನು' ಸರಿದೂಗಿಸಲು ಸಮಯವು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತತ್ವದಡಿಯಲ್ಲಿ ಖರೀದಿದಾರನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಯುಗದ ಪೂರ್ವನಿದರ್ಶನಗಳು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣದುಬ್ಬರವು ತಿಳಿದಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ಆ ಸಮಯವನ್ನು ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲತತ್ವವಲ್ಲ, ಎಂಬುದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ

ಅದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾದ ತತ್ವವು ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಹೇಳಲಾದ ತತ್ವವು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಾಗ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗಳ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಮಾರಾಟದ ಬೆಲೆಯ 10% ನಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದ ಮಾರಾಟಗಾರನು ಮತ್ತು ನೆರವೇರಿಕೆಯ ಅವಧಿಯಂತೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ, ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಕ್ರೂರ ತಮಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳ ವಿಲೇವಾರಿ ವಿಳಂಬವಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ದಾವೆಗಳು ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮನವಿಗಳು ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಅಂತಿಮತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಎರಡು ಮೂರು ದಶಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿದ ಮಾಲೀಕರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಪಡೆದಾಗ, ಕಾಲು ಶತಮಾನದ ನಂತರ ಉಳಿದ ಆಸ್ತಿ ತೊಂಬತ್ತು ಸಾವಿರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಆಸ್ತಿ ಮೌಲ್ಯವು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿರುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನುಗಳು, ಸಮಂಜಸವಾದ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಸಮಯ ಕಳೆದಂತೆ ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಯೊಂದಿಗೆ, ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಮತ್ತು ಅಸಮಂಜಸವಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದು ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಂಡಿದೆ.
[1]

34. ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ, ಸಮಯವು ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲತತ್ವವಾಗಿರಬಾರದು, "ಮೇಲ್ಮನವಿದಾರ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ

---

[1] ಸಾರದಾಮಣಿ ವಿ. ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2011 ಎಸ್.ಸಿ 3234

ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಂದಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಸಮಯ, ಸಾರ ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೂ ಸಹ, ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲತತ್ವವಲ್ಲ ಎಂದು ಓದಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಿಗದಿತ ಸಮಯದ ಮೊದಲು ನಿರ್ವಹಿಸುವಲ್ಲಿನ ವಿಫಲತೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಂದವು ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ..... ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಮಯವು ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲತತ್ವವಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಕರಾರುವಕ್ಕಾದ ಷರತ್ತು ಇದ್ದರೂ ಸಹ, ಹೇಳಿದ ಪರಿಬಾವನೆಯನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಬಹುದು. ಸಮಯವು ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲತತ್ವವೇ ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು, ಒಪ್ಪಂದದ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ ಎಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ [1]

ನೊಂದಾಯಿತ ಕ್ರಯ ಪತ್ರ ರದ್ದು ಮಾಡಬಹುದೆ

ದಾಖಲೆ ನೋಂದಾಯಿಸಿದ ನಂತರ ಸಬ್–ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ (ನೋಂದಣಿ) ಪಾತ್ರವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ... ಅಂತಹ ನೊಂದಣಿಯನ್ನು ಮರುಪಡೆಯಲು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ಗೆ 1908 ರ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕರಾರುವಕ್ಕಾದ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಲ್ಲ. ನೊಂದಣಿಗಾಗಿ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆಯೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನೊಂದಣಿಯ ನಂತರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಮತ್ತೆ ತೆರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೊಂದಣಿಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆ ಪರವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕರಾರುವಕ್ಕಾದ ನಿಬಂಧನೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹ ದಾಖಲೆಗಳ ನೊಂದಣಿಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲು ಸಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ (ನೊಂದಣಿ) ಸಮರ್ಥರು ಎಂದು ಊಹಿಸಲು ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ, ನೊಂದಣಿ ಕಚೇರಿಗಳ

---

[1] ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವಿ. ಕುಟ್ಟುಕರನ್ – 2009 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 182

ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಆ ಪರವಾಗಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಇನ್ಸಪೆಕ್ಟರ್ ಜನರಲ್ನ ಅಧಿಕಾರವು ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನೊಂದಾಯಿಸಲಾದ ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಯ ನೊಂದಣಿಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಇನ್ಸಪೆಕ್ಟರ್ ಜನರಲ್ಗೆ ಇಲ್ಲ. .... ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 35 ನೊಂದಣಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅರೆ–ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೊಂದಾಯಿಸಬೇಕಾದ ದಾಖಲೆಯು ಸಹಾಯಕ ದಾಖಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೊಂದಣಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಭರವಸೆ ಹೊಂದುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿನ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಅಥವಾ ಅಕ್ರಮವನ್ನು ಅವರು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲ. 1908 ರ ಕಾಯ್ದೆ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿದೆ. ಪಾರ್ಕ್ ವ್ಯೂ ಎಂಟರ್ಪ್ರೈಸಸ್ ವಿ. ತಮಿಳುನಾಡು ರಾಜ್ಯ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ, (ಎ.ಐ.ಆರ್ 1990 ಮದ್ರಾಸ್ 251) ನೊಂದಣಿ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಅರೆ–ನ್ಯಾಯಾಂಗವಲ್ಲ. ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವಂತೆ, ಮಾಲೀಕತ್ವ ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ನೊಂದಣಿಗಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ ದಾಖಲೆಯಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆಯೆ ಎಂದು ಅವರು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಸುಪ್ರೀಮ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. [1]

"ಏಕಪಕ್ಷೀಯವಾಗಿ ಅವರು ರದ್ದತಿಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಗೊಳಿಸಲಾರರು, ಏಕೆಂದರೆ ರದ್ದತಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮತ್ತು ನೊಂದಣಿ ಮಾಡಿದ ದಿನಾಂಕದಂದು, ಹೇಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಏನು ಮಾಡಬಹುದು ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ

---

[1] ಸತ್ಯಪಾಲ್ ಆನಂದ್ ವಿ. ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ್ ರಾಜ್ಯ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2016 ಎಸ್.ಸಿ 4995

ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಒಂದು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪುನಃಸ್ಥಾಪಿಸಲು ದಾಖಲೆಯನ್ನ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ಅಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದ, ಗುತ್ತಿಗೆ ಅಥವಾ ಅಡಮಾನ ಅಥವಾ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಅದರ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾರಾಟ, ಗುತ್ತಿಗೆ, ಅಡಮಾನ ಅಥವಾ ವಿಭಜನೆಯ ಒಪ್ಪಂದದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಹೇಳಿದ ಪತ್ರದ ಕಾರ್ಯಗತ ಮತ್ತು ನೊಂದಣಿಯ ನಂತರವೂ ಹೇಳಲಾದ ಪ್ರತಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಹೇಳಿದ ದಾಖಲೆಯ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂದಿನ ಪತ್ರವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲು ಅಥವಾ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗಿಸಲು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಇದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಕಾರ್ಯಗತವಾದ ಮತ್ತು ನೊಂದಾಯಿತ ಮಾರಾಟದ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿ ನೊಂದಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ, ಮಾಲೀಕರು ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಖರೀದಿದಾರನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಲೀಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ರದ್ದತಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರದ ಕಾರ್ಯಗತ ಮತ್ತು ನೊಂದಣಿಯ ಮೂಲಕ, ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿದಾರರಿಗೆ ವಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ರದ್ದತಿಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಖರೀದಿದಾರ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟಗಾರರ ನಡುವಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲಕವೂ ಸಹ, ಈ ಮಾರಾಟ

ಪತ್ರವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಖರೀದಿದಾರನು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲು ಬಯಸಿದರೆ, ಅದು ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಪತ್ರದಿಂದ ಇರಬೇಕು. ಗುತ್ತಿಗೆ (ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್) ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ವಂಚನೆ ಅಥವಾ ಇತರ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಿದರೆ, ಪತ್ರವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲು ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಷನ್ 31 ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಕಾಯ್ದೆ, 1963 ರ ಇತರ ನಿಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪತ್ರವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮಾತ್ರ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪತ್ರ ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಆಸ್ತಿಯ ಮಾರಾಟಗಾರ ಚಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ."[1]

ಸ್ವೀಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರದ ಪುರಾವೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಲ್ಲದಾಗ ಷರತ್ತುಬದ್ಧ ಉಡುಗೊರೆಯು, ಅಲ್ಲಿ ದಾನಿ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವವರೆಗೂ ಅವನ ಬಳಿ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ, ದಾನಿಯ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗದಿದ್ದಾಗ, ಉಡುಗೊರೆ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಉಡುಗೊರೆಯ ದಾನಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬಹುದು.[2]

ಕ್ರಯಕರಾರು ಅಸ್ವಸ್ಥ ಬುದ್ದಿಯವರು ಮಾಡಿದ್ದಾಗ:– 1872 ರ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕಾಯ್ದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 11 ರಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿರುವಂತೆ ಯಾವುದೇ ಪಾರ್ಟಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಅಸ್ವಸ್ಥ ಬುದ್ದಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ನೀಡಿದರೆ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದವು ಕೆಡುವುದು ಎಂಬುದು

---

[1] ಚಿನ್ನಿಮಿಲ್ ವಿ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ – ಐ.ಎಲ್.ಆರ್ 2008 ಕರ್ನಾಟಕ 2245

[2] ಸರೋಜಿನಿ ಅಮ್ಮ ವಿ. ವೇಲಾಯುದನ್ – 2018 (14) ಸ್ಕೇಲ್ 339

ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 12 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ಸಿನವನು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ತರ್ಕಬದ್ಧ ತೀರ್ಪನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಸ್ವಸ್ಥ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಚ್ಚನಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಕೃತ್ಯಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಲಾ ಡಿಕ್ಷನರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ: – "ಒಪ್ಪಂದ ಅಥವಾ ಹಸ್ತಾಂತರ ಅನೂರ್ಜಿತಗೊಳಿಸುವ ಅಥವಾ ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ನೆಲೆಯಾಗಿ, ಹುಚ್ಚುತನವು ಒಟ್ಟು ಸಕಾರಣದ ಅಭಾವವೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಗ್ರಹಿಕೆ, ಸ್ಮರಣೆ ಮತ್ತು ತೀರ್ಪಿನ ದೋಷದಿಂದ, ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಮರ್ಥತೆ"[1] ...... ನಾಗರಿಕ (ಸಿವಿಲ್) ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಂಭವನೀಯತೆಗಳ ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಹಸ್ತಾಂತರವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು (ವ್ಯಕ್ತಿಯ), ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಂಜಸವಾದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಸ್ವಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು.[2]

---

[1] ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಲಾ ಡಿಕ್ಷನರಿ (ಆರನೇ ಆವೃತ್ತಿ) ಪುಟ 795.

[2] ಸೋನಬಲ ವಿ. ಜ್ಯೋತಿರಿಂದ್ರ – 2005 (4) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 501

ಕ್ರಯಕರಾರು ನೊಂದಾವಣಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು – ಅಲಾಹಾಬಾದ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್[1] ಹಲವು ಕೇಸುಗಳನ್ನ ಉಲ್ಲೇಕಿಸಿ ಕ್ರಯ ಪತ್ರ, ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದ ಮತ್ತು ನೊಂದಣಿ ಮಾಡಿದ ತಾರೀಖಿನ ಮದ್ಯೆ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕಾನೂನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ (ಗೌಸುಲ್ ಅಜಾಮ್ ವಿ. ಯು.ಪಿ. ರಾಜ್ಯ 25–02–2019) (ಎ) ಮುಟೇಷನ್ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಮಾರಾಟ ಪತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮರ್ಥ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ರದ್ದುಗೊಳಿಸದ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (ಬಿ) ಭಾರತೀಯ ನೊಂದಣಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 47 ರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಮೊದಲು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದ ಆದರೆ ನಂತರ ನೋಂದಾಯಿಸಲಾದ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರವು ಅದರ ಕಾರ್ಯಗತ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. (ಸಿ) ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 54 ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವು ನೊಂದಾಯಿತವಾದ ನಂತರ ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. (ಡಿ) ಮೊದಲೇ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೊಂದಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಂತಹ ಮಾರಾಟ ಪತ್ರದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಪಾರ್ಟಿಯು ಮಾರಾಟ ಪತ್ರದ ಕಾರ್ಯಗತ ಮತ್ತು ನೊಂದಣಿ ನಡುವಿನ ಸಮಯದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದಿನ ಕ್ರಯಕರಾರು ಇದ್ದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಕ್ರಯಪತ್ರಗಳ ಪರಿಣಾಮ

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಯ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿದಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರವಿದೆ,

(1) ಭಾರತೀಯ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಕಾಯ್ದೆ 1882 ಕಲಂ 91 ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು

---

[1] https://indiankanoon.org/doc/95180573/

ಖರೀದಿಸಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬಹುದು, ಹಿಂದಿನವರ ಒಳತಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

(2) ಕಲಂ 40 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತದೆ, ಮೂರನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕತ್ವಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳ್ಳುವ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಇದೆ, ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಅನುಬೋಗದಹಕ್ಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಒಪ್ಪಂದದ ಸೂಚನೆಯಿರುವ ಖರೀದಿದಾರನ ವಿರುದ್ಧ ಅಥವಾ ಆ ಮೂಲಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಪಡೆದ ವರ್ಗಾವಣೆದಾರನ ವಿರುದ್ದ ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಪಡೆದ ವರ್ಗಾವಣೆದಾರರ ವಿರುದ್ಧ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಸೂಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲ.

(3). ಕಲಂ 54 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಯಕರಾರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತದೆ "ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾರಾಟದ ಒಪ್ಪಂದವು ಪಕ್ಷಗಳ ನಡುವೆ ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾರಾಟವು ನಡೆಯುವ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದೆ. ಅದು ಸ್ವತಃ, ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಹೊಣೆಯನ್ನು (ಚಾರ್ಜ್) ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ."

(4). ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 53ಎ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಕ್ರಯಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಕ್ರಯಕರಾರು ನೊಂದಾವಣಿ ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಅಂತಹ ಕರಾರು ಅಪ್ರಯೋಜಕವಾಗುತ್ತದೆ.

(5). ಆಸ್ತಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಕಲಂ 19 ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಕಾಯ್ದೆ 1963 ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಕ್ರಯ ಕರಾರು ಹೊಂದಿರುವವನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟವನು ಮತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಪಡೆದವನು ಇಬ್ಬರ ಮೇಲೂ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಬಹುದು, ಒಪ್ಪಂದದ ನಂತರ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ಹೊಂದಿದವನ ವಿರುದ್ಧ ಜಾರಿ ಮಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಪಡೆದವನ ಮೇಲೆ ಆತನ ಒಳ್ಳೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಹಣ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿರುವಾಗ, ಮೂಲ ಒಪ್ಪಂದದ ಸೂಚನೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಆತನ ಮೇಲೆ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

(6). ಮೂಲ ಒಪ್ಪಂದ ಗಮನದಲ್ಲಿತ್ತೇ ಎಂಬುದು ಯಾರು ತೋರಿಸಬೇಕು? "ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ವರ್ಗಾವಣೆದಾರರದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಪಡೆಯಲು ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ, ನಂತರದ ವರ್ಗಾವಣೆದಾರನು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದೊಳಗೆ ಅವನು ಪಾವತಿಸಿದ್ದಾನೆಯೇ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಒಪ್ಪಂದದ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಅವನು ಗಮನಿಸಿದ್ದಾನೆಯೇ ಎಂಬ ಸತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು 1872 ರ ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 103 ಮತ್ತು 106 ರ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಪ್ರಶ್ನಿತ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಫಿರ್ಯಾದಿ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊರತುಪಡಿಸಿದ ವರ್ಗದೊಳಗೆ ಬರಲು, ವರ್ಗಾವಣೆ ಪಡೆದವರು ಇದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು: (ಎ) ಅವರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಖರೀದಿಸಿದ್ದಾರೆ (ಇದು ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಯು ದಾವೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ); (ಬಿ) ಅವನು ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಮಾರಾಟಗಾರನಿಗೆ ಉತ್ತಮ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಪಾವತಿಸಿದ್ದಾನೆ;

ಮತ್ತು (ಸಿ) ಮಾರಾಟದ ಹಿಂದಿನ ಒಪ್ಪಂದದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸೂಚನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ (ಅದರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಗೆ ಅವನ ವಿರುದ್ಧ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ). .... ಮುಂಚಿನ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕಿನ ಮುನ್ಸೂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಖರೀದಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಅನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಖರೀದಿದಾರನು ಈಕ್ವಿಟಿ (ಸಮಾನತೆ) ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆದ್ಯತೆಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ."[1]

(7). ನೋಟೀಸ್ ಆಫ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟ್ (ವಿಷಯದ ಸೂಚನೆ) – ಕಲಂ 3 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ, ಒಂದು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವುದು ಅಂದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅಥವ ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸದರಿ ಸಂಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಅವನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದಾಗಿ ಅಥವ ಅವನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿಚಾರಣೆ ಅಥವ ಹುಡುಕಾಟದಿಂದ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೂರವಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಲಕ್ಷದಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯು ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಸೂಚನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(8). ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮುರಿದಾಗ ನಷ್ಟಪರಿಹಾರ:– ಕ್ರಯಕ್ಕಾಗಿ ಕರಾರು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವಿನ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ (ಒಪ್ಪಂದ) ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಅದು ಭಾರತೀಯ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಕಾಯ್ದೆ ಕಲಂ 73 ರಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮುರಿದಾಗ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದ ಪಾರ್ಟಿಯು ಆರ್ಥಿಕ ನಷ್ಟ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಕರಾರು

---

[1] ಪದ್ಮಿನಿ ರಾಘವನ್ ವಿ. ಸೊನ್ನಪ್ಪ – 2014 (1) ಕೆ.ಸಿ.ಸಿ.ಆರ್ 1 (ಡಿ.ಬಿ)

ಮುರಿದ ದಿನಾಂಕದಲ್ಲಿ ಆತ ಅಂತದ್ದೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಹಣ ವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕಿರುತ್ತೋ ಅಂತಹ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. 2018 ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಕಾಯ್ದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಂತೆ ಕಲಂ 20(4) ರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮುರಿದಾಗ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದ ಪಾರ್ಟಿಯು ಆರ್ಥಿಕ ನಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಕೋರಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತದೆ.

(9). ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 91 ರ ಪ್ರಕಾರ, ಒಪ್ಪಂದದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ದಾಖಲೆಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದಾಗ, ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅಂತಹ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವಿನ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಲು ಸ್ವತಃ ದಾಖಲೆಯೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ದಾಖಲೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಮೌಖಿಕ ಒಪ್ಪಂದದ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲಾಗುವುದು, ಅಂತಹ ಪುರಾವೆಯಿಂದ ಬದಲಿಸುವುದು, ಸೇರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಅದರ ಅವಧಿಯಿಂದ ಕಳೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾರತೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 92 ಹೇಳುತ್ತದೆ. ದಾಖಲೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಮೌಖಿಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ.

ದಾವೆ ಇದ್ದಾಗ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ

ಕಲಂ 52 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ 1882 ರ ರೀತ್ಯ "ಸ್ಥಿರ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ನೇರ ಅಥವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಕ್ಕಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದಾವೆ ಅಥವ ನಡಾವಳಿಗಳು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಶರೀಕಿನಿಂದಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, (ಬಾಕಿ ಇರುವಾಗ) ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ದಾವೆಯಲ್ಲಿನ ಅಥವ ನಡಾವಳಿಯಲ್ಲಿನ ಪಾರ್ಟಿಯು ಇತರೆ

ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಡಿಕ್ರಿ ಅಥವ ಆದೇಶಗಳ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವಂತೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಾಗಲೀ ಅಥವ ಇತರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದಾಗಲೀ ಮಾಡಬಾರದು. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅನುಮತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ವಿದಿಸುವ ನಿಬಂದನೆಗಳಿಗೆ ಬದ್ದರಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು." ವಿವರಣೆಯಂತೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದಾವೆ ಅಥವ ನಡಾವಳಿಗಳು ಬಾಕಿ ಇವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯುಳ್ಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವಾದ ಪತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮುಖೇನ ಅಥವ ನಡವಳಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಬಿಸುವ ಮುಖೇನ, ದಾವ ಅಥವ ನಡವಳಿ ಅಂತಿಮ ಡಿಕ್ರಿ ಅಥವ ಆದೇಶದ ಮುಖೇನ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವ ತನಕ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಡಿಕ್ರಿ ಅಥವ ಆದೇಶ ಪಡೆದು ಪೂರ್ಣ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಬಿಡುಗಡೆ ಮೂಲಕ ಪೂರ್ಣವಾದಾಗ ಅಥವ ಅಂತಹ ಡಿಕ್ರಿ ಮತ್ತು ಆದೇಶ ಕಾಲಮಿತಿಯಿಂದ ಅಮುಲ್ಜಾರಿ ಮಾಡದಾಗುವವರೆಗೆ ದಾವೆ ಬಾಕಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕರಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ದಾವ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಅಟ್ಯಾಚ್ಮೆಂಟ್ ಬಿಫ಼ೋರ್ ಜಡ್ಜಮೆಂಟ್ (ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು) ಆಗಿರುವಾಗ, ದಾವೆ ಡಿಫ಼ಾಲ್ಟ್ ಗೆ ವಜಾ ಆಗುತ್ತದೆ, ವಜಾ ಆದ ಮೇಲೆ ದಾವೆ ಪುನರ್ ಸ್ಥಾಪನಾ ಆದೇಶ ಆಗುವ ಮುನ್ನ ದಾವ ಆಸ್ತಿ ಮಾರಾಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆಗ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಅನೂರ್ಜಿತ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿ, ಕಲಂ 52 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಕ್ರಯ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗದು ಎಂದಿದೆ.[1]

ದಾವ ಬಾಕಿ ಇರುವಾಗ ದಾವ ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆ ಅನೂರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಂತಹ ವರ್ಗಾವಣೆಗಳು ದಾವೆಯಲ್ಲಿನ ಪಾರ್ಟಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ

---

[1] ವರೀದ್ ಜೇಕಬ್ ವಿ. ಸೊಸಮ್ಮ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 2004 ಎಸ್.ಸಿ 3992

ಅಡಿಯಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಖರೀದಿದಾರನು ತನಗೆ ಮಾರಾಟಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಳಪಡುವ ದಾವೆಯಲ್ಲಿನ ಅಂತದ್ದೇ ತೀರ್ಪಿನ ಪಲಿತಾಂಶಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗುತ್ತಾನೆ.[1]

ಮುಂಬೈ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಕೇಸೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಂದಂತಹ ಪೋಷಣಾಂಶ ಕ್ಲೇಮಿನ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ 15–07–1952 ರಲ್ಲಿ ಕೇಸು ಡೀಫ಼ಾಲ್ಟ್ ಗೆ ಸಿ.ಪಿ.ಸಿ ಆದೇಶ 9 ನಿಯಮ 2 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಸೆಸ್ ಫೀ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ವಜಾ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪೋಷಣಾಂಶಕ್ಕೆ ಮನೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕ್ಲೇಮು ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. 17–07–1952 ರಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಮನೆಯನ್ನು ಗಂಡ ಮಾರಾಟಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. 29–07–1952 ರಲ್ಲಿ ರಿಸ್ಟೋರ್ ಅರ್ಜಿಸಲ್ಲಿಸಿ ದಾವ ರಿಸ್ಟೋರ್ ಆಗಿ ಮುಂದೆ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಣೆ ಡಿಕ್ರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಡೀಫ಼ಾಲ್ಟ್ ವಜಾ ಆದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ದಾವ ರಿಸ್ಟೋರ್ ಆಗುವ ತನಕ ದಾವೆ ಬಾಕಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೋರ್ಟ್ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದೆ.[2]

ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮುಂಬೈ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಆದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಅಂತದ್ದೇ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ದಾವ ವಜಾ ಆದ ಮೇಲೂ ಅಪೀಲು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವದಿ ಒಳಗೆ ಮಾರಾಟಮಾಡಿರುವಾಗ ಅದು ಕಲಂ 52 ರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಿದೆ.[3]

ದಾವೆಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ತಡೆ ಆಜ್ಞೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮಾರಾಟವಾಗಿದ್ದರೆ, ತಡೆ ಆಜ್ಞೆ ಉಲ್ಲಂಘನೆಗಾಗಿ ಸೂಕ್ತ ದಂಡನೆ ಇರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಮಾರಾಟವು ಪಾರ್ಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಂದುವಾಗಿದ್ದು, ಸಮರ್ಥ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಗಾರನ ವಿರುದ್ಧ ಹೊರಡಿಸಬಹುದಾದ

---

[1] ನವಾಬ್ ಜಾನ್ ವಿ. ಸುಬ್ರಮಣಿಯಮ್ – 2012 (7) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 738

[2] ಕೃಷ್ಣಾಜಿ ವಿ. ಅನುಸಾಯಾಬಾಯಿ – ಎ.ಐ.ಆರ್ 1959 ಬಾಂಬೆ 475

[3] ಜಗನ್ ಸಿಂಗ್ ವಿ. ಧನ್ವಂತಿ – 2012 (2) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 628

ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ... ದಾವೆ ನಡೆಯುವಾಗ ಮಾರಾಟವಾಗಿದ್ದರೆ, ಖರೀದಿಸಿದವರು ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ತಾವು ನಂಬಿಕೆ ಅರ್ಹ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀವಿ, ಮೌಲ್ಯದ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ವಾದ ಮಂಡಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.[1] ಕಲಂ 19(ಬಿ) ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಮೇಲಾಗಲೀ ಅಥವ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಹಕ್ಕು ಕೋರುವವರ ಮೇಲಾಗಲೀ ಜಾರಿ ಮಾಡಬಹುದು ಆದರೆ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಿ ಖರೀದಿಸಿದವನಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಸಲಿ ಒಪ್ಪಂದ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವನ ವಿರುದ್ಧ ಜಾರಿಮಾಡಲಾಗದು ಎಂದರೂ ಕೂಡ ಇದರೊಂದಿಗೆ ಕಲಂ 52 ಸ್ವತ್ತು ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡು ನಿರ್ದರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್.[2]

---

[1] ಥಾಮ್ಸನ್ ಪ್ರೆಸ್ ವಿ. ನಾನಕ್ ಬಿಲ್ಡರ್ಸ್ – 2013 (5) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 397

[2] ಹರ್ನಾರೈಣ್ ವಿ. ಮಮ್ ಚಂದ್ – 2010 (13) ಎಸ್.ಸಿ.ಸಿ 128